

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

B

830,622

Tappan Presbyterian Association
LIBRARY

Presented by HON. D. BETHUNE DUFFIELD.

From Library of Rev. Geo. Duffield, D.D.

Geo. Duffield
1845

Section
10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

36

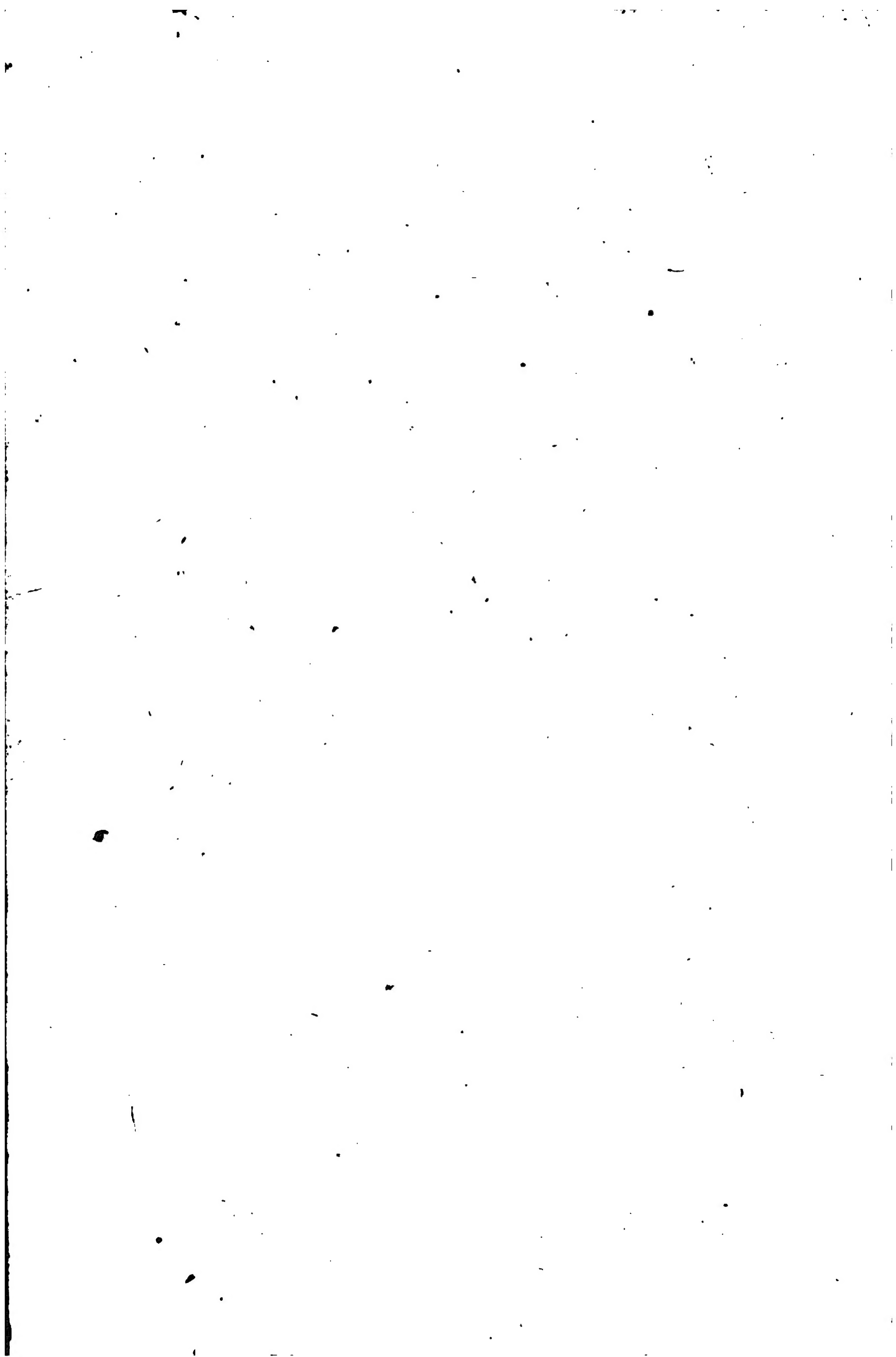
37

38

39

40

*purchased at Venice
May 1853 by
Geo Duff Assheton*

ΠΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΟ ΜΕΓΑ

March 1884

1884

1884

Orthodox Eastern Church
Chorologion: Greek

ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ

Chorologion to mega

Τ 1785

ΤΟ ΜΕΓΑ

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Ν

ΑΠΑΣΑΝ ΤΗΝ ΑΝΗΚΟΥΣΑΝ ΑΥΤῶ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ, ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΤΑΞΙΝ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ, ΚΑΙ ΕΞΑΙΡΕΤΟΣ ΤΩΝ ΤΗΟΚΕΙΜΕΝΩΝ ΑΥΤῇ ΕΤΑΓΩΝ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΩΝ

ΔΙΟΡΘΩΘΕΝ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΡΙΑ ΜΕΡΗ ΔΙΑΙΡΕΘΕΝ

Τ Η Ο

ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ ΚΟΥΤΛΟΥΜΟΥΣΙΑΝΟΥ

ΤΟΥ ΙΜΒΡΙΟΥ

Τῷ ΟΥ ΠΡΟΣΕΤΕΘΗ ΚΑΙ ΣΥΝΤΟΜΟΣ ΙΣΤΟΡΙΑ ΠΑΣΩΝ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ ΤΟΥ ΟΛΟΥ ΕΝΙΑΥΤΟΥ,
ΚΑΙ ΠΟΛΛΩΝ ΤΩΝ ΤΟΥ ΜΗΝΟΛΟΓΙΟΥ ΑΓΙΩΝ.

ΕΠΙ ΔΕ ΕΚΤΗΣ ΤΟΥΤΟΥ ΕΚΔΟΣΕΩΣ

Ἀναθεωρηθὲν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ, ἐπιδιορθωθὲν τε καὶ πλουτισθὲν δι' ἐνὸς Ἀλφρακτηκοῦ
πίνακος τῶν ἐν τῇ ἱερᾷ ταύτῃ Βίβλῳ ὀνομαστί ἀναφερομένων Ἀγίων.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΒΔΟΜΗ

ΔΙ' ΕΠΙΣΤΑΣΙΑΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΗΣ

Σ. Ι. ΖΕΡΒΟΥ.

ΕΝ ΒΕΝΕΤΙΑ

ΕΞ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ ΤΟΥ ΦΟΙΝΙΚΟΥΣ

1851

LX

375

. H 6

A 2

1851

E 0 1 6

Λέγω ὑμῖν· Πάντα ὅσα ἂν προσευχόμενοι αἰτεῖσθε, πιστεύετε ὅτι λαμβάνετε,
καὶ ἔσται ὑμῖν. Καὶ ὅταν στήκητε προσευχόμενοι, ἀφίετε εἴτι ἔχετε κατὰ τινος·
ἵνα καὶ ὁ Πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἀφῇ ὑμῖν τὰ παραπτώματα ἡμῶν.

Μάρκ. ια. 24-25.

GL
GIFT
2-16-93

ΕΙΔΗΣΙΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΥ ΑΝΑΓΙΝΩΣΚΟΝΤΑΣ.

***

Ε'πειδὴ εἰς τὴν παροῦσαν ἔκδοσιν τοῦ Ὁρολογίου ἔγειναν μεταβολαί τινες καὶ μεταρρύθμισεις, ἵσως δὲν θάλει φανῇ περιττὴ ἢ εἰς τὸ κοινὸν γνωστοποιήσις τούτων :

Ἐν πρώτοις, ὅσα τῆς ἱεράς ταύτης Βίβλου ἀνάγονται εἰς προσευχὴν, διηρέθησαν εἰς τρία γενικὰ μέρη, τῶν ὁποίων τὸ Πρῶτον περιέχει τὴν ἡμερονύκτιον Ἀκολουθίαν ἀπὸ τοῦ Μεσονυκτικοῦ ἕως τοῦ Ἀποδείπνου. Τὸ Δεύτερον περιλαμβάνει τὰ Ἀπολυτίκια καὶ Κοντάκια τοῦ Μηνολογίου, καὶ ἐφεξῆς τὰ τοῦ Τριωδίου καὶ Πεντηκοσταρίου, καὶ ὅσα, εἴτε ἐν ταῖς Κυριακαῖς, εἴτε ἐν ταῖς λοιπαῖς, καὶ μὴ ἑορτασίμοις ἡμέραις τῆς Ἑβδομάδος ψάλλονται. Τὸ δὲ Τρίτον μέρος ἀπαρτίζουσιν αἱ τρεῖς Ἀκολουθίαι : τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου, τῶν δύο Παρακλητικῶν Κανόνων, καὶ τῆς θείας Μεταλήψεως· οἱ τρεῖς Ἱκετήριοι Κανόνες : ὁ εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ὁ εἰς τὸν Ἄγγελον, τὸν φύλακα τῆς τῆς ἀνθρώπου ζωῆς, καὶ ὁ εἰς πάντας τοὺς Ἁγίους, καὶ ἐπὶ πᾶσιν, οἱ εἰς τὸν τίμιον Σταυρὸν εἰκοσιτέσσαρες Οἵκοι μετὰ τῆς Κανόνος αὐτῶν.

Εἰς τὸ Α' μέρος μεταποιήθησαν ἐπὶ τὸ σαφέστερον πολλάί τυπικαὶ ἐρμηνεῖαι, φυλαττομένης τῆς ἐννοίας αὐτῶν. Προστέθη, σελ. 69. τοῦλάχιστον διὰ τοὺς ἀρχαίους εἰς τὰ ἐκκλησιαστικά, ὁλόκληρος ἡ Δοξολογία, καθὼς ἐν ταῖς μὴ ἑορτασίμοις ἡμέραις τῆς Ἑβδομάδος ἀναγινώσκεται, πρὸς ἀποφυγὴν τῆς συγχύσεως ἐκείνης τοῦ, λέγε ἕως τοῦ... καὶ

5.

πάλιν, ὑπέβηθη εἰς τὸ ... ἕως τέλους· ἐνῶ οὐδὲ τὸ τέλος αὐτὸ εὐρίσκετο γεγραμμένον. Ἀφῆρέθη ἐξ ἐναντίας ἢ ἐν τῷ τέλει τοῦ Ἑσπερινοῦ κειμένη καὶ εἰς μόνην τὴν Διακαινήσιμον Ἑβδομάδα διατεταγμένη Εὐχή: Εὐλογητός εἶ, Δέσποτα παντοκράτορ, κτλ. σελ. 358. Ἀφῆρέθη πρὸς τούτοις καὶ ἀπὸ τὸν τριαδικὸν Ὑμνον: Φῶς ἱλαρόν ... σελ. 123, ἢ προτέρα ἐπιγραφὴ αὐτοῦ: Ποῖημα Σωφρονίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων· καθότι ὁ Μ. Βασίλειος, τρεῖς αἰῶνας σχεδὸν προγενέστερος τοῦ Σωφρονίου, ἀναφέρων τὸν Ὑμνον τοῦτον, λέγει αὐτὸν καὶ ἑαυτοῦ ἀρχαιότερον· ἀντὶ δὲ Ὑμνου, ὀνομάζει αὐτὸν, Ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν. Οὔθεν ὁ μὲν Ὑμνος ἐπεγράφη μὲ αὐταῖς ταύτας ταῖς λέξεις τοῦ Θεοῦ Πατρὸς· ὅσα δὲ οὗτος περὶ αὐτοῦ ἀναφέρει, ἐτέθησαν εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ ἁγίου Σωφρονίου, σελ. 270. Ἐπειδὴ δὲ πρὸ τῆς Μεσονυκτικῆς κεῖται σύντομός τις προσευχῆ, εὐθὺς μετὰ τὴν ἀπὸ τοῦ ὕπνου ἐξέγερσιν λεγομένη, ἀντικρὺ δὲ αὐτῆς τίθεται τῆς ἁγίας Τριάδος ἢ εἰκὼν, ἢ μὲν προσευχὴ αὕτη, ὡς προοίμιον τῆς ὅλης Ἀκολουθίας, ἐπεγράφη οὕτω: Προσευχὴ προοιμιακὴ· καίτωθεν δὲ τῆς εἰκόνος ἐγράφη τὸ Δαυϊτικὸν ῥητόν, τοὺς ἑπτὰ καιροὺς τῆς προσευχῆς ἀναμνησκόν. Τοιαῦτα ῥητὰ ὑπεγράφησαν καὶ εἰς ταῖς ἐφεξῆς εἰκόνας, σχέσιν ἔχοντα ὅπως οὖν πρὸς τὰ ἐπόμενα. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τοῦ Α'. μέρους, εἰς τὸ ὁποῖον μετετέθησαν καὶ τὰ Εὐλογητάρια ἐν τῷ οἰκείῳ αὐτῶν τόπῳ, σελ. 46, ἐκτετοπισμένα ὄντα πρότερον.

Εἰς δὲ τὸ Β'. προηγουμένως ἐπεγράφησαν πάντα τὰ Ἀπολυτίκια μὲ αὐτὴν ταύτην τὴν εἰδικὴν λέξιν, Ἀπολυτίκιον, ἀντὶ τῆς προτέρας ἐπιγραφῆς, Τροπάριον, ὅπερ σημαίνει γενικῶς πᾶν εἶδος Τροπαρίου. Προσεπεγράφη ἔπειτα εἰς πολλὰ τὸ πρῶτότυπον ἐκεῖνο Τροπάριον ἢ ᾠσμα, κατὰ τὸν ῥυθμὸν καὶ τὸ μέλος τοῦ ὁποίου ἐμελουργήθησαν, καὶ τὰ ἐφ' ὧν ἐπιγράφεται. Προσέτεθη πολλαχοῦ ἡ λέξις: Εἰδήσεις, ὅσας τις σημειοῦται τι πρὸς τὸν ἀναγνώστην, γνώσεως ἢ μνήμης ἄξιον· ἐπομένως δὲ καὶ εἰς τὴν 11 τοῦ Ὀκτωβρίου, καὶ 16 τοῦ Ἰουλίου μηνός, ὡς μᾶλλον κατάλληλος, παρὰ

τὴν πρώτην ἐκείνην λέξιν, Σχόλιον, πρὸς ὑπόμνησιν τοῦ πότε δεῖ ψάλλεσθαι τὴν Ἀκολουθίαν τῶν ἁγίων Πατέρων· καὶ ἐπειδὴ ἡ ἐν τῷ Ἰουλίῳ Ἀκολουθία τούτων ψάλλεται ἀπὸ τῆς 13 ἕως τῆς 19 τοῦ αὐτοῦ μηνός, διὰ τοῦτο ἡ Εἰ-
 δησις αὕτη μετετέθη ἀπὸ τῆς 16 εἰς τὴν 13 ἡμέραν, ἥτις εἶναι τὸ πρῶτον ὄριον τοῦ προσδιορισμοῦ· ὥστε φθάσας εἰς τοῦτο ὁ ἀναγνώστης, νὰ παρατηρῇ τὴν ἀμέσως ἐρχομένην Κυριακὴν, καὶ νὰ μὴ παραδράμῃ αὐτὴν ἐξ ἀγνοίας τυχόν, ἢ λήθης. Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον μετετέθη καὶ ἡ περὶ τῆς Κυριακῆς τῶν Προπατόρων, καὶ τῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως Εἰδήσις, εἰς τὴν 11 καὶ 18 τοῦ Δεκεμβρίου. Τελευταῖον, εἰς τὸ μέρος τοῦτο προσετέθη καὶ ἱστορία σύντομος, οὐ μόνον τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ, ἀλλὰ καὶ πολλῶν τῶν τοῦ Μηνολογίου ἁγίων ἐορταζομένων καὶ μὴ, εἰς πρόχειρον χρῆσιν καὶ ὠφέλειαν τῶν ἀναγινωσκόντων. Διὰ τὴν αὐτὴν ὠφέλειαν ἐτέθησαν ἐν τῷ Μηνολογίῳ καὶ ὀνόματα ἁγίων τινῶν, μάλιστα προφητῶν καὶ Ἀσματογράφων, ὡς τὸ τοῦ Ἰωνᾶ, φέρει εἰπεῖν, τοῦ Βαρουχ, τοῦ Ἀνατολίου, Ἰωσήφ τοῦ Ὑμνογράφου, καὶ ἄλλων, οἵτινες οὐδὲ Ἀκολουθίαν ἔχουσιν ἐν τοῖς Μηναίοις, ἀλλ' ἀναφέρονται μόνον ἐν τῷ Συναξαριστῇ· ἡ ἱστορία ὅμως αὐτῶν χρησιμεύει καὶ εἰς ἕνα μὲν ἕκαστον Χριστιανόν, ἐξαιρέτως δὲ εἰς τὸν Κλῆρον, πρὸς γνῶσιν καὶ ἐπιπόλαιον τοιούτων ἐπισήμων ἀνδρῶν τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας. Ἠρανίσθη δὲ τούτων πάντων ἡ ἱστορία ἕκτε τῆς Θείας Γραφῆς, τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας, καὶ τῶν ἀκριβεσέρων καὶ δοκιμωτέρων βιογραφικῶν Λεξικῶν, καὶ ἄλλων φιλολογικῶν βιβλίων.

Τὰ δὲ εἰς τὸ Γ' μέρος περιεχόμενα διετάχθησαν οὕτως, ὥστε τὰ ἐπιγραφόμενα κοινῷ ὀνόματι, εἴτε Ἀκολουθίαι εἶναι, εἴτε Κανόνες ἀπλοῖ, νὰ φυλάττωσι καὶ ἐνταῦθα τῆς κοινῆς αὐτῶν ἐπιγραφῆς τὴν συνέχειαν· ἔσχατον δὲ πάντων ἐτέθησαν οἱ εἰς τὸν τίμιον Σταυρόν εἰκοσιτέσσαρες Οἴκοι, ὡς νεώτερον ποίημα. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν τριῶν τοῦ Ὡρολογίου μερῶν, τῶν περιεχόντων πᾶν ὃ, τι ἀνάγεται εἰς προσευχὴν.

η.

Ἐπειδὴ δὲ ἦσαν καὶ ἄλλα τινὰ, μέρος προσευχῆς μὴ ποιεῦντα, ὡς ἡ Σύνοψις τῶν ἱερῶν Κανόνων, τὰ τὸ Μηνολόγιον περιέχοντα Στιχηρὰ, τὰ Πασχάλια, καθὼς προσέτι τὸ Σίμβολον τῆς Πίστεως τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα, τὰ εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ βιβλίου εὕρισκόμενα πρότερον, διὰ τοῦτο, μετατεθέντων καὶ αὐτῶν εἰς τὸ τέλος, ἐπεγράφησαν τὰ πάντα κοινῷ ὀνόματι: Παράρτημα τοῦ Ὁρολογίου. Ἀντὶ ὅμως τῶν εἰρημένων Στιχηρῶν, ὡς μικρὰν προξενούντων τὴν ὠφέλειαν, ἐτέθη πίναξ Ἀλφαριθμητικὸς πάντων τῶν ἐν τῇ ἱερᾷ ταύτῃ Βίβλῳ ὀνομαστικῶς ἀναφερομένων Ἀγίων, πρὸς εὐκολωτέραν εὑρεσιν τῆς μνήμης ἐνὸς ἐκάστου αὐτῶν.

Αὗται εἶναι αἱ μεταβολαὶ καὶ μεταρρύθμισεις, αἱ εἰς τὴν παροῦσαν ἔκδοσιν τοῦ Ὁρολογίου γενομέναι. Ἦν δὲ αἰτίαν καὶ αἰτίαν τῆς ἀφαιρέσεως δύο Εὐχῶν ἀπὸ τῆς τῆς Θείας Μεταλήψεως Ἀκολουθίαν, καὶ τινων Κανόνων ἀπὸ τῆς εἰρημένης Σύνοψιν αὐτῶν, μαρτυρεῖ ὁ ἀναγνώστης ἐκ τῆς ἐπομένης τοῦ Ἐκδότου ἐπιστολῆς, καὶ τῆς εἰς αὐτὴν Πατριαρχικῆς ἀποκρίσεως· ἥτις δὲ ἐπίτηδες γεγραμμένου φυλλαδίου, προσδιώρισεν ὀνομαστικῶς καὶ μετ' ἐκκλησιαστικῆς ἐπιταγῆς παρήγγειλε, καὶ τῶν ἀφαιρεθησομένων τὸν ἀριθμὸν, καὶ τῶν ἀνατυπωθησομένων τὴν τάξιν καὶ διόρθωσιν.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΕΚΔΟΤΟΥ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΟΝ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΝ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΕ ΔΕΣΠΟΤΑ

Εμφανιζόμενος διὰ τοῦ παρόντος μου ἔμπροσθεν τῆς ΓΜΕΤΕΡΑΣ πανσεβάστου καὶ προσκυνητῆς μοι ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΤΟΣ, προηγουμένως μὲν προσφέρω ΑΥΤῇ τὴν ἕως ἐδάφους ταπεινὴν μου προσκύνησιν κατὰ τὸ ἀπαραίτητον χρέος· ἐπομένως δὲ, λαμβάνων θάρρος υἱικόν, ὡς τέκνον τῆς Ἀνατολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας γνήσιον, ἀναφέρω τὰ ἑξῆς.

Τυπογράφος τις τῶν ἐνταῦθα, Φραγκίσκος Ἀνδρεώλας καλούμενος, ὅς τις, πρὸ δύο ἐτῶν καὶ ἐπέκεινα, ἤρχισε νὰ ἐκδίδῃ εἰς τὴν τυπογραφίαν του, μεταξὺ ἄλλων Ἑλληνικῶν βιβλίων, καὶ τινα Ἐκκλησιαστικά, ὡς τὴν Ὁκτώηχον, τὸ Ψαλτήριον, τὸν Ἀπόστολον, κτλ. μέλλων νὰ ἐκδώσῃ καὶ τὸ λεγόμενον, Ὁρολόγιον τὸ Μέγα, μὰ ἐπρόβαλε τὴν τυπογραφικὴν τούτου διόρθωσιν. Κρίνων ἐγὼ τὸ ἔργον τοῦτο ἱερὸν, καὶ τῶν τοῦ ἱεροῦ καταλόγου μᾶλλον εἰκεῖον, ἐπένευσα εὐχαρίστως εἰς τὸ πρόβλημα· καὶ εὐθὺς μὲ τὴν ἑναρξιν τοῦ τύπου, ἤρχισα νὰ διέρχωμαι τὴν βίβλον ταύτην ἐπιμελῶς, παραβάλλων τοὺς μὲν Ψαλμοὺς τῆς ἡμερονυκτίου. Ἀκολουθίας μὲ τὰς ἀκριβεστέρας ἐκδόσεις τῆς Παλαιᾶς Γραφῆς· τὰ δὲ τοῦ Μηνολογίου Τροπάρια καὶ ὅσα ἑφεξῆς, μὲ ἄλλα ὅμοια παλαιότερων, καὶ μᾶλλον διορθωμένων.

Φθάσας δὲ ἤδη καὶ εἰς τὴν περὶ τὰ τέλη τῆς βίβλου προστεθειμένην Σύνεψιν Κανόνων τινῶν ἱερῶν, καὶ ἀναγνοὺς αὐτοὺς μετὰ σκίψεως, εὐρί-

ἰ.

σκομαι εἰς μέγαν δισταγμόν, ἂν ἐξ ἀνάγκης πρέπη νὰ ἀνατυπωθῶσι καὶ εἰς τὴν παροῦσαν ἔκδοσιν πάντες ἀπαράλλάκτως, ἢ τινὲς μόνον ἐξ αὐτῶν κατ' ἐκλογὴν· ἢ, τὸ ἐναντίον, νὰ λείψωσι διόλου, καθὼς ἐλλείπουσι καὶ εἰς τὰς ἀρχαιοτέρας τοῦ 1777 ἔτους ἐκδόσεις τῶν Ὁρολογίων. Καθότι, οἱ μὲν τὰς νηστείας καὶ καταλύσεις ἀποβλέποντες, ἐνῶ ἀναφέρουσι πράγματα, εἰς πάντα σχεδὸν ἤδη γνωστὰ, εἶναι καὶ ἀσύμφωνοι τινὲς καὶ πρὸς ἀλλήλους, καὶ πρὸς τὴν νῦν ἐπικρατοῦσαν τῆς ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας συνήθειαν· ὡς ἡ ἐκ τοῦ Τυπικοῦ Νικηφόρου τοῦ πατριάρχου γνώμη, αἱ ἀποκρίσεις τοῦ Βαλσαμῶνος, καὶ τῆς ἐν Γάγγρα ὁ δέκατος ἔυνατος· τῶν ὁποίων ἡ μὲν λέγει μετὰθεσιν τῆς τοῦ Αὐγούστου νηστείας· ὁ δὲ ἀπροσδιορίστως καθυποβάλλει ἀναθέματι τὸν παραλύοντα τὰς εἰς τὸ κοινὸν παραδεδομένας νηστείας· αἱ δὲ ἀποκρίσεις τοῦ Βαλσαμῶνος, μετὰ τὸν εἰς ἑπτὰ μόνον ἡμέρας προσδιορισμὸν αὐτῶν, ἀφίνουσι τὸ πλεόν εἰς τὴν ἐκάστου προαίρεσιν· ἀσυμφωνία, ἣτις ἀναμφισβόλως βάλλει τοὺς πιστοὺς εἰς ἀμφισβολίαν καὶ περὶ ἄλλων ἐκκλησιαστικῶν καὶ θρησκευτικῶν ἐθίμων καὶ μεταξὺ αὐτῶν διαφωνίας καὶ σχίσματα.

Ὅσοι δὲ πάλιν διαλαμβάνουσι περὶ αἵρετικῶν, (ἀνυπάρκτων τὴν σήμερον τῶν πολλῶν)· προσερχομένων τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ περὶ γυναικῶν ἐν ἀφέντρῳ ἢ τεκουσῶν, καὶ λύσεως ἀφορισμῶν, καὶ χειροτονιῶν, καὶ εἴτι ἄλλο τοιοῦτον, οὗτοι πάντες, ὡς ἰδιάζοντες εἰς ἄνδρας ἱερωμένους καὶ πνευματικούς, καὶ ἐξαιρέτως εἰς τοὺς Ἀρχιερεῖς, μοὶ φαίνονται ἀνάρμοστοι εἰς βιβλίον, ἐκδιδόμενον πρὸς κοινὴν χρῆσιν παντὸς τοῦ λαοῦ· καὶ μάλιστα οἱ τὰ ἐπιτίμια τῶν ἀμαρτημάτων, καὶ τὸν πρὸς ἱκανοποίησιν χρόνον προσδιορίζοντες, τῶν ὁποίων ἡ δημοσίευσις εἰς πάντας ἴσως εἶναι μᾶλλον ἐπιβλαβής, ἢ ὠφέλιμος.

Διὰ ταῦτα λοιπὸν τὰ αἷτια, καὶ πρὸς τούτοις, διότι ἀγνοῶ, ἂν οἱ Κανόνες οὗτοι προσετέθησαν εἰς τὸ Ὁρολόγιον ἐξ ἀρχῆς, κατὰ συναίνεσιν τῆς Ἐκκλησίας, ἢ παρὰ γνώμην αὐτῆς, ἔκρινα εὐλογον, πρὶν πολλαπλασιασθῶσιν ἔτι μᾶλλον εἰς τὸ κοινὸν διὰ νεωτέρας ἐκδόσεως, ν' ἀναφέρω τὴν περὶ τούτων ὑπόθεσιν εἰς αὐτὴν τὴν ἀγίαν Ἐκκλησίαν· ἣτις, φροντίζουσα

141.

περὶ τοῦ κοινοῦ συμφέροντος τῶν Χριστιανῶν, ν' ἀποφασίσῃ καὶ περὶ τῶν εἰς κοινὴν αὐτῶν διδασκαλίαν καὶ ὠφέλειαν ἐκδιδομένων βιβλίων.

Διὰ τὸν αὐτὸν πρὸς τὰ εἰρημένα λόγον, τολμῶ νὰ ἐρωτήσω καὶ περὶ τῆς εἰς τὴν Θεῖαν Μετάληψιν Δ'. Εὐχῆς: Ὡς ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ σου καὶ ἀπροσωπολήπτου παρεστηκὸς βήματος, κτλ. ἂν κρίνῃ ὠφελιμώτερον ἢ Ἐκκλησία ν' ἀφαιρεθῶσιν ἀπ' αὐτὴν τὰ εἰδικῶς ἀπαριθμούμενα ἁμαρτήματα, περὶ τὰς ἀρχὰς μὲν εἰκοσιτρία, κατωτέρω δὲ ὀκτὼ ἕτερα, ἢ ἐννέα· τὰ ὅποια ὁ ταύτης συγγραφεὺς, Συμεὼν ὁ Μεταφραστὴς, ὀνομαστὶ ἐξομολογεῖται, καὶ εἰς τῶν ὁποίων τὸν ἀριθμὸν εἶναι καὶ πορνεία, μοιχεία, μεθοδεῖαι σατανικαί, διαφθοραί, ῥεύσεις, μαλακίαι, παιδοφθορίαι, συμβουλίαι πρὸς ἁμαρτίαν, γαργαλισμοί, κτλ. ἐξομολόγησις ἀκριβοῦς μὲν, καὶ ἀναγκαία πρὸς πατέρα πνευματικόν, ἀλλ' ἴσως εἶναι περιττὴ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τοῦ τὰ πάντα γινώσκοντος· ἴσως μολύνει τῶν προσευχομένων τὴν ψυχὴν, καὶ μάλιστα τῶν νεωτέρων, δι' αἰσchrῶν ἐννοιῶν, τῶν αἰσchrῶν πράξεων ἢ ὀνομασία· ἴσως κινεῖ τὴν περιέργειαν τῶν ἀγνοούντων τυχὸν τοιούτων λέξεων τὰ σημαινόμενα, εἰς τῶν πραγμάτων τὴν γνῶσιν καὶ δοκιμὴν· ἴσως γίνεται εἰς τοὺς φιλοσόφους ἀφορμὴ διαβολῆς εἰς τὰ ἱερὰ καὶ γλωσσαλγίας· ἴσως, τελευταῖον, δὲν ἀρμόζει κοινῶς εἰς τὸ στόμα παντὸς προσευχομένου τοιαύτη εἰδικὴ ἁμαρτημάτων ἐξομολόγησις· καθότι οὔτε τοσαῦτα ὠρισμένως, οὔτε τὰ αὐτὰ ἁμαρτάνουσι πάντες· καὶ ἐπομένως, εἴτε πλείονα, εἴτε ἐλάττονα τῶν ἀπριθμημένων ἡμαρτέ τις, ἢ ἐξομολόγησις αὐτοῦ δὲν θεῖται εἶσθαι ἀκριβοῦς, ἀλλ' ἦτοι ἐλλιπὴς, ἢ ὑπερβολικὴ καὶ περιττολόγος. Ἐὰν δὲ τὰ πταίσματα αὐτοῦ ἦναι ἕτερα τυχὸν παρὰ τὰ ἐξ ὀνόματος γεγραμμένα, τότε, ἐξομολογούμενος ταῦτα, ξένα ὄντα, καὶ ἄγνωστα ἴσως εἰς αὐτὸν, ἀποσιωπᾷ τὰ οἰκεῖα. Ἀλλ' οὐδὲ ἀναγκαία ἐφάνη τοιαύτη ὀνομαστικὴ τῶν ἐπταισμένων ἐξομολόγησις εἰς τὸν Θεῖον Δαυὶδ, ὃς τις, μοιχείαν καὶ φόνον ποιήσας, ἀνομίαν ἐκάλεσεν αὐτὰ καὶ ἁμαρτίαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, μεταχειρισθεῖς ὀνόματα παντὸς εἶδους ἁμαρτημάτων περιληπτικά, καὶ τρόπον ἐξομολογήσεως πρὸς τὸν Θεὸν εὐπρεπῇ τῶνόντι, καὶ εἰς πάντας ἀρμόδιον· τὸν

ιβ'.

ὁποῖον ἐμιμήθησαν εἰς τὰς ἐξομολογητικὰς τῶν Εὐχὰς καὶ οἱ ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας Πατέρες, Βασίλειος, καὶ Χρυσόστομος, καὶ Ἰωάννης ὁ Δασκαλὸς . . .

Ταῦτα παρρουντικῶς ἐσημείωσα πρὸς τὴν ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΤΑ ΤΗΣ, εὐελπίς ὦν, ὅτι δὲν θέλει μὲ καταδικάσει. διὰ τοῦτο, ὅτι ζητῶ τὴν γνώμην τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας, εἰς ἔκδοσιν βιβλίου ἐκκλησιαστικοῦ καὶ εἰς πάντας χρησίμου, μὲ τρόπον ἐπίσης ἀρμοδιώτερον εἰς πάντας καὶ κοινωφελέστερον· ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸν ἀγαθόν μου τοῦτον σκοπὸν εὐμενῶς ἀποδλέπουσα, καὶ συγκαταβαίνουσα πατρικῶς εἰς τὰς υἱικάς μου ἐρωτήσεις, θέλει μὲ ἀξιώσει, πρὶν ἐκδοθῶσιν εἰς τύπον τὰ περὶ ὧν διστάζω καὶ ἐρωτῶ, διστίχου ἀποκρίσεως, ἀποφαντικῆς τοῦ πρακτέου· τὴν ὁποίαν καὶ ἀναμένων ἐν καιρῷ, συνωδευμένην μὲ τὰς πατρικὰς ΑΓΓΗΣ εὐχὰς καὶ εὐλογίας, καὶ εὐλαβῶς κατασπαζόμενος τὴν ἱερὰν ΑΓΓΗΣ δεξιάν, μένω.

Ἐν Βενετίᾳ, τῇ κς'. Δεκεμβρίου, αὐλὰ.

**ΤΗΣ ΥΜΕΤΕΡΑΣ ΠΑΝΣΕΒΑΣΤΟΤ ΚΑΙ ΠΡΟΣΚΤΗΤΗΣ
ΜΟΙ ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΤΟΣ**

τέκνον ἐν Κυρίῳ πειθήνιον, καὶ εἰς τὰς ἐπιταγαῖς
ὑποκλινέστατος δοῦλος,

ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΣ ΚΟΥΤΛΟΥΜΟΥΣΙΑΝΟΣ.

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΠΡΟΣ ΤΗΝ
ΑΝΩΤΕΡΩ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ,

Κ Ω Ν Σ Τ Α Ν Τ Ι Ο Σ

ΕΛΕΘ ΘΕΟΥ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ

ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ.

✠ Οἰσιλογιώτατε ἐν ἱερομονάχοις κύρ Βαρθολομαῖε Κουτλουμουσιανέ, ὁ ἐν Βενετία διατρίδων, τέκνον ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὸν τῆς ἡμῶν μετριότητος, χάρις εἴη σου τῇ ὀσιολογιότητι, καὶ εἰρήνη παρὰ Θεοῦ· παρ' ἡμῶν δὲ εὐχή, εὐλογία, καὶ συγχώρησις.

Ἐλάβομεν εὐμενῶς τὸ σταλὲν ἡμῖν υἱικὸν ἐλλόγιμον γράμμα σου, σημειωμένον τῇ κς'. τοῦ παρελθόντος Δεκεμβρίου μηνός· καὶ ἐπεξελθόντες, εἶδομεν τοὺς δισταγμούς σου καὶ τὰς ἐρωτήσεις σου εἰς τὰς ἐν τῷ Μεγάλῳ Ὁρολογίῳ περὶ τὰ τέλη νομικᾶς περιλήψεις, ἔτι δὲ καὶ περὶ τῶν ἐν τῇ Δ'. Εὐχῇ τῆς ἱερᾶς Μεταλήψεως εἰδικῶς ἀναφερομένων ἀμαρτημάτων, εἰς ἀνάγκης πρέπη νὰ τεθῶσι καὶ ἐν τῷ ἥδη μετατυπούμένῳ, οὗτινος τὴν τυπογραφικὴν διόρθωσιν ἀνέλαβες ἡ ὀσιολογιότης σου.

Ἐπαινέσαντες λοιπὸν τὸ υἱικὸν σέβας σου πρὸς τὴν κοινὴν ταύτην τῶν εὐσεβῶν Μητέρα, εἰς τῆς ὁποίας τὴν ἐπὶ κρισιν ἔγνωσ πρῶτον νὰ καθυποβάλλῃς τὰς ἐνστάσεις σου ταύτας, ἐπιστήσαμεν τὸν νοῦν εἰς τὰ ἐρωτώμενα· κἀντεῦθεν ἐλάβομεν ἀφορμὴν καὶ εἰς ἄλλας παρατηρήσεις ἀναγκαίας, διὰ συγκρίσεως καὶ ἐνὸς ἀρχαίου χειρογράφου Ὁρολογίου, σωζομένου ἐνταῦθα. Καὶ δὴ ἐκθέμενοι ἐν τῷ ἐπίτηδες περικλειομένῳ φυλλαδίῳ, ὅσας τε οἰκοθεν ἐκρίναμεν προσφύρους διορθώσεις, καὶ ὅσας ἀπεσπασάμεν ἐκ τοῦ χειρογράφου, ἀδιαπταίστου λογιζομένου, καὶ μᾶλλον ἀξιοπίστου, ἀποστέλλομεν αὐτὰς τῇ ὀσιολογιότητί σου· καὶ συγχρόνως διὰ τῆς παρούσης Πατριαρχικῆς ἡμῶν ἐπιστελῆς παραγγέλλομέν σοι, ὅπως ποιήσῃς τὴν διόρθωσιν τοῦ ἐκδοθησομένου Ὁρολογίου κατὰ τὸ ἀποστέλλόμενον αὐτὸ φυλλάδιον, ἐν ᾧ εὐρίσκεις καὶ τῶν ἐρωτήσεών σου τὴν διασάφησιν, περὶ τῶν Εὐχῶν τῆς ἱερᾶς Μεταλήψεως, καὶ τῶν Κανόνων, ὅσα πρέπει νὰ ἀνατυπωθῶσι, καὶ ὅσα νὰ

ιδ'.

ἀφαιρεθῶσι τέλειον . Ἡδύνατο νὰ κριθῇ οὐσιωδεστέρα μία γενικωτέρα διά-
ταξις τῶν τοῦ Ὁρολογίου, εἰάν δὲν ἐπρόκειντο οἱ λόγοι τῆς ἐνδεχομένης
κοινῆς παρατηρήσεως εἰς βίβλον οὕτω πάγκοινον οὕσαν . διὰ τοῦτο ἐβαδί-
σαμεν τὴν μέσσην καὶ βασιλικὴν ὁδὸν, ἥτις εἶναι ἡ ἀσφαλεστέρα, καὶ τῇ
Ἐκκλησίᾳ συνήθης, ἵνα μὴ ἄλλως δόξωμεν κατατολμᾶν εἰς τῶν πατρῶων
ὁρίων τὴν μετακίνησιν .

Πρόσχες λοιπὸν νὰ ἐξακολουθήσῃ ἀπαραλλάκτως καὶ ἡ ὁσιολογιότης
σου, συμφρονῶν τῇ Ἐκκλησίᾳ . Ἡ δὲ τοῦ Θεοῦ χάρις εἴη μετὰ τῆς ὁσιο-
λογιότητός σου .

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, τῇ ιδ'. Μαρτίου, αὐλβ'.

Ὁ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ καὶ ἐν Χριστῷ εὐχέτης .

ΩΡΟΛΟΓΙΟΥ

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ

ΜΕΡΟΣ Α'.

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Ν

Τὴν εἰς τοὺς ἑπτὰ καιροὺς τοῦ ἡμερονυκτίου διατεταγμένην Ἀκολουθίαν τῆς προσευχῆς· τουτέστι,

Α'. Τὸ Μεσονυκτικόν, οὗ τινος προηγείται ἡ Προοιμιακὴ προσευχή.

Β'. Τὸν Ὁρθρον, μεθ' οὗ συνάπτεται ἡ Πρώτη Ὡρα καὶ τὸ Μεσώριον αὐτῆς.

Γ'. Τὴν Τρίτην Ὡραν, μετὰ τοῦ Μεσωρίου αὐτῆς.

Δ'. Τὴν Ἑκτὴν Ὡραν, μετὰ τοῦ Μεσωρίου αὐτῆς, μεθ' ἧν ἔπονται τὰ Τυπικά, καὶ ἡ ἐπὶ τῆς τραπέζης ἐν τῷ Ἀρίστῳ εὐχή καὶ εὐχαριστία.

Ε'. Τὴν Ἑννάτην Ὡραν, μετὰ τοῦ Μεσωρίου αὐτῆς.

Σ'. Τὸν Ἑσπερινόν, μεθ' οὗ κεῖται ἡ ἐν τῷ Δείπνῳ εὐχή καὶ εὐχαριστία.

Ζ'. Τὸ Ἀπόδειπνον, τὸ Μέγα καὶ τὸ Μικρόν.

Ἐπτάκις τῆς ἡμέρας ἤνεσά σε, ἐπὶ τὰ κρίματα
τῆς δικαιοσύνης σου.

Ψαλμ. ριζ. Ι.

ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΜΕΓΑ

ΠΡΟΣΕΤΧΗ

ΤΗΣ ΟΛΗΣ ΗΜΕΡΟΝΥΚΤΙΟΥ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ
ΠΡΟΟΙΜΙΑΚΗ.

ΑΠΟ ΤΟΥ ΓΗΝΟΥ ΕΞΕΓΕΡΘΕΙΣ, ΚΑΙ ΕΞΑΝΑΣΤΑΣ ΤΗΣ ΚΑΙΝΗΣ,
ΣΤΗΘΙ ΜΕΤ' ΕΤΑΛΒΕΙΑΣ ΚΑΙ ΦΟΒΟΥ ΘΕΟΥ, ΚΑΙ ΕΙΠΕ·

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ
Ἀγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Ἄγιος ὁ Θεὸς, Ἄγιος Ἰσχυρὲς, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον
ἡμᾶς. Εκ Γ'.

Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν, καὶ
αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρ-
τίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἰᾶσαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ
ὀνόματός σου. Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.

Καὶ πάλιν, Δόξα Πατρὶ, ἕως τέλους. Εἶτα.

Παίτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου·
ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς
ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον
δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ὅτι
σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς
καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ τὰ παρόντα Τριαδικὰ Τροπάρια, Ἦχος Α'.

Εξεγερθέντες τοῦ ὕπνου, προσπίπτομέν σοι, ἀγαθὲ, καὶ τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοῶμέν σοι, δυνατέ: Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, Ἦχος Β'.

Τῆς κλίνης καὶ τοῦ ὕπνου ἐξεγείρας με, Κύριε, τὸν νοῦν μου φώτισον, καὶ τὴν καρδίαν καὶ τὰ χεῖλη μου ἄνοιξον, εἰς τὸ ὑμνεῖν σε Ἁγία Τριάς: Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν, Ἦχος Γ'.

Αῖθρόν ὁ Κριτὴς ἐπελείσεται, καὶ ἐκάστου αἱ πράξεις γυμνωθήσονται· ἀλλὰ φόβῳ κρᾶζωμεν ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός: Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Τὸ Κύριε ἐλέησον ΙΒ'. καὶ τὴν Εὐχὴν ταύτην.

ΕΥΧΗ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΣ ΜΕΘ ΙΚΕΣΙΑΣ.

Ε'κ τοῦ ὕπνου ἐξανιστάμενος εὐχαριστῶ σοι, Ἁγία Τριάς· ὅτι διὰ τὴν πολλὴν σου ἀγαθότητα καὶ μακροθυμίαν οὐκ ὠργίσθης ἐμοὶ τῷ ῥαθύμῳ καὶ ἁμαρτωλῷ, οὐδὲ συναπώλεσάς με ταῖς ἁνομίαις μου, ἀλλ' ἐφιλανθρωπεύσω συνήθειας, καὶ πρὸς ἀπόγνωσιν κείμενον ἠγειράς με, εἰς τὸ ὀρθρῆσαι καὶ δοξολογῆσαι τὸ κράτος σου. Καὶ νῦν φώτισόν μου τὰ ὄμματα τῆς διανοίας, ἄνοιξόν μου τὸ στόμα, τοῦ μελετᾶν τὰ λόγια σου, καὶ συνιέναι τὰς ἐντολάς σου, καὶ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, καὶ ψάλλειν σοι ἐν ἐξομολογήσει καρδίας, καὶ ἀνυμνεῖν τὸ πανάγιον ὄνομά σου, τῷ Πατρὶ, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ.

Δόξα σοι, Βασιλεῦ, Θεὲ Παντοκράτορ· ὅτι, τῇ Δείᾳ σου καὶ φιλανθρώπῳ προνοίᾳ, ἠξίωσάς με τὸν ἁμαρτωλὸν καὶ ἀνάξιον ἐξ ὕπνου ἀναστῆναι, καὶ τυχεῖν τῆς εἰσόδου τῷ ἁγίῳ σου οἴκου. Δέξαι, Κύριε, καὶ τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς.

3

[illegible]

8

•

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μετανοίας τρεῖς, καὶ εὐθὺς τὸν Ν'. Ψαλμόν.

(*) Ἡ λίξις Μετάνοια ἵσταυθα, ὁμοίως καὶ ἐν τοῖς ἱερῶς, ὁσάκις εὐρίσκεται μόνη, δηλοῖ τὰ διεκτικὰ κεφαλῆς μόνον, χωρὶς κλίσεως γονάτων, γινόμενα προσκυνήματα, ἅτινα καὶ Μετάνοιαι μικραὶ καλοῦνται. Ὅπου δὲ κεῖται μετὰ τοῦ ἱκίθτου, Μετάνοιαι μεγάλαι, ἐκεῖ σημαίνει τὰς κοινότερον παρ' ἡμῶν λεγόμενας Μετανοίας, αἷ καὶ ποιοῦμεν κλίνοντες τὰ γόνατα, καὶ προσπίπτοντες ἔως ἰσθμοῦ τῆς γῆς.

ΨΑΛΜΟΣ Ν'. 50.

Ε'λέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλύνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίστησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἰνέσιν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Εἶτα λέγομεν τὸν Ἀμωμον.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΗ'. 118.

ΣΤΑΣΙΣ ΠΡΩΤΗ.

Μακάριοι οἱ ἄμωμοι ἐν ὁδῷ, οἱ πορευόμενοι ἐν νόμῳ Κυρίου.

Μακάριοι οἱ ἐξερευνῶντες τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ἐκζητήσουσιν αὐτόν.

Οὐ γὰρ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ ἐπορεύθησαν.

Σὺ ἐνετείλω ταῖς ἐντολαῖς σου, τοῦ φυλάξασθαι σφόδρα.

Ὅφελον κατευθυνθείησαν αἱ ὁδοί μου, τοῦ φυλάξασθαι τὰ δικαιώματά σου.

Τότε οὐ μὴ αἰσχυνθῶ, ἐν τῷ με ἐπιβλέπειν ἐπὶ πάσας ταῖς ἐντολαῖς σου.

Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν εὐθύτητι καρδίας, ἐν τῷ μεμαθηκέναι με τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Τὰ δικαιώματά σου φυλάξω, μὴ με ἐγκαταλίπῃς ἕως σφόδρα.

Ἐν τίνι κατορθώσει νεώτερος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ; ἐν τῷ φυλάξασθαι τοὺς λόγους σου.

Ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξεζήτησά σε, μὴ ἀπώσῃ με ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου.

Ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἔκρυψα τὰ λόγια σου, ὥπως ἂν μὴ αἰμάρτω σοι.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ἐν τοῖς χεῖλεσί μου ἐξήγγειλα πάντα τὰ κρίματα τοῦ στόματός σου.

Ἐν τῇ ὁδῷ τῶν μαρτυρίων σου ἐτέρφθην, ὥς ἐπὶ παντὶ πλούτῳ.

Ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου ἀδολεσχήσω, καὶ κατανοήσω τὰς ὁδούς σου.

Ἐν τοῖς δικαιώμασί σου μελετήσω, οὐκ ἐπιλήσομαι τῶν λόγων σου.

Ἀνταπόδος τῷ δούλῳ σου, ζῆσόν με, καὶ φυλάξω τοὺς λόγους σου.

Ἀποκάλυψον τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ κατανοήσω τὰ θαυμάσια ἐκ τοῦ νόμου σου.

ΠΑΙΡΟΙΚΟΣ ἐγὼ εἰμι ἐν τῇ γῇ, μὴ ἀποκρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ τὰς ἐντολαίς σου.

Ἐπεπόθησεν ἡ ψυχὴ μου τοῦ ἐπιθυμῆσαι τὰ κρίματά σου ἐν παντὶ καιρῷ.

Ἐπετίμησας ὑπερηφάνοις· ἐπικατάρτοι οἱ ἐκκλίνοντες ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου.

Περίελε ἀπ' ἐμοῦ ὄνειδος καὶ ἐξουδένωσιν, ὅτι τὰ μαρτύριά σου ἐξεζήτησα.

Καὶ γὰρ ἐκάθισαν ἄρχοντες, καὶ κατ' ἐμοῦ κατελαλοῦν· ὁ δὲ δοῦλός σου ἠδολέσχει ἐν τοῖς δικαιώμασί σου.

Καὶ γὰρ τὰ μαρτύριά σου μελέτη μου ἐστὶ, καὶ αἱ συμβουλίαι μου τὰ δικαιώματά σου.

Ἐκολλήθη τῷ ἐδάφει ἡ ψυχὴ μου, ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου.

Τὰς ὁδούς μου ἐξηγήειλα, καὶ ἐπήκουσάς μου· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ὅδὸν δικαιωμάτων σου συνέτισόν με, καὶ ἀδολεσχήσω ἐν τοῖς θαυμασίοις σου.

Ἐνύσταξεν ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ ἀκηδίας, βεβαίωσόν με ἐν τοῖς λόγοις σου.

Ὅδὸν ἀδικίας ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ, καὶ τῷ νόμῳ σου ἐλέησόν με.

Ὅδὸν ἀληθείας ἠρετисάμην, καὶ τὰ κρίματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Ἐκολλήθην τοῖς μαρτυρίοις σε, Κύριε, μή με καταισχύνῃς.

Ὁδὸν ἐντολῶν σου ἔδραμον, ὅταν ἐπλάτυνας τὴν καρδίαν μου.

Νομοθέτησόν με, Κύριε, τὴν ὁδὸν τῶν δικαιοματίων σου, καὶ ἐκζητήσω αὐτὴν διαπαντός.

Συνέτισόν με, καὶ ἐξερευνήσω τὸν νόμον σου, καὶ φυλάξω αὐτὸν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

Ὁδήγησόν με ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου, ὅτι αὐτὴν ἠθέλησα.

Κλῖνον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ μαρτύριά σου, καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν.

Ἀπόστρεψον τοὺς ὀφθαλμούς μου τοῦ μὴ ἰδεῖν ματαιότητα, ἐν τῇ ὁδῷ σου ζῇσόν με.

Στήσον τῷ δούλῳ σου τὸ λόγιόν σου εἰς τὸν φόβον σου.

Περίελε τὸν ὀνειδισμόν μου, ὃν ὑπώπτευσα, ὅτι τὰ κρίματά σου χρηστά.

Ἰδοὺ ἐπεθύμησα τὰς ἐντολαίς σου, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ζῇσόν με.

Καὶ ἔλθοι ἐπ' ἐμέ τὸ ἔλεός σου, Κύριε, τὸ σωτήριόν σου κατὰ τὸν λόγον σου.

Καὶ ἀποκριθήσομαι τοῖς ὀνειδίζουσί μοι λόγον, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ τοῖς λόγοις σου.

Καὶ μὴ περιέλης ἐκ τῆς στόματός μου λόγον ἀλ' ἡθείας ἕως σφόδρα, ὅτι ἐπὶ τοῖς κρίμασί σου ἐπήλπισα.

Καὶ φυλάξω τὸν νόμον σου διαπαντός, εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καὶ ἐπορευόμην ἐν πλατυσμῷ, ὅτι τὰς ἐντολαίς σου ἐξεζητήσα.

Καὶ ἐλάλουν ἐν τοῖς μαρτυρίοις σου ἐναντίον βασιλέων, καὶ οὐκ ἡσχυρόμην.

Καὶ ἐμελέτων ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, ὥς ἠγάπησα σφόδρα.

Καὶ ἦρα τὰς χεῖράς μου πρὸς τὰς ἐντολαίς σου, ὥς ἠγάπησα, καὶ ἠδολέσχουν ἐν τοῖς δικαιώμασί σου.

Μνήσθητι τῶν λόγων σου τῷ δούλῳ σου, ὃν ἐπήλπισαίς με.

Αὕτη με παρεκάλεσεν ἐν τῇ ταπεινώσει μου, ὅτι ἔδ λόγιόν σου ἔζησέ με.

Ὑπερήφανοι παρηνόμουν ἕως σφόδρα, ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐξέκλιναν.

Ἐμνήσθην τῶν κριμάτων σου ἀπ' αἰῶνος, Κύριε, καὶ παρεκλήθην.

Ἀθυμία κατέσχε με ἀπὸ ἀμαρτωλῶν, τῶν ἐγκαταλιμπανόντων τὸν νόμον σου.

Ψαλτὰ ἤσαν μοι τὰ δικαιώματά σου, ἐν τόπῳ παροικίας μου.

Ἐμνήσθην ἐν νυκτὶ τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, καὶ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου.

Αὕτη ἐγενήθη μοι, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα.

Μερίς μου εἶ, Κύριε, εἶπα τοῦ φυλάξασθαι τὸν νόμον σου.

Ἐδεήθην τοῦ προσώπου σου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐλέησόν με κατὰ τὸ λόγιόν σου.

Διελογισάμην τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἐπέστρεψα τοὺς πόδας μου εἰς τὰ μαρτύριά σου.

Ἡτοιμάσθην, καὶ οὐκ ἐταράχθην, τοῦ φυλάξασθαι τὰς ἐντολαίς σου.

Σχοινία ἀμαρτωλῶν περιεπλάκησάν μοι, καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Μεσονύκτιον ἐξηγειρόμην, τοῦ ἐξομολογεῖσθαί σοι ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Μέτοχος ἐγώ εἰμι πάντων τῶν φοβουμένων σε, καὶ τῶν φυλασσόντων τὰς ἐντολαίς σου.

Τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, πλήρης ἡ γῆ· τὰ δικαιώματά σου διδάξόν με.

Χρηστότητα ἐποίησας μετὰ τοῦ δούλου σου, Κύριε, κατὰ τὸν λόγον σου.

Χρηστότητα καὶ παιδείαν καὶ γνῶσιν διδάξόν με, ὅτι ταῖς ἐντολαῖς σου ἐπίστευσα.

Πρὸ τοῦ με ταπεινωθῆναι, ἐγὼ ἐπλημμέλησα, διὰ τοῦτο τὸ λόγιόν σου ἐφύλαξα.

Χρηστὸς εἶ σὺ Κύριε, καὶ ἐν τῇ χρηστότητί σου διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ἐπληθύνθη ἐπ' ἐμέ ἀδικία ὑπερηφάνων, ἐγὼ δὲ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξερευνήσω τὰς ἐντολαίς σου.

Ἐτυρώθη ὡς γάλα ἡ καρδία αὐτῶν, ἐγὼ δὲ τὸν νόμον σε ἐμελέτησα.

Ἀγαθόν μοι, ὅτι ἐταπείνωσάς με, ὅπως ἂν μάθω τὰ δικαιώματά σου.

Ἀγαθός μοι ὁ νόμος τοῦ στόματός σου ὑπὲρ χιλιάδας χρυσίου καὶ ἀργυρίου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουϊα, ἐκ Γ'. Μεταμοίαις τρεῖς.

ΣΤΑΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με, καὶ ἔπλασάν με· συνέτισόν με, καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σου.

Οἱ φοβούμενοί σε ὕψονταί με καὶ εὐφρανθήσονται, ὅτι εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.

Ἐγνων, Κύριε, ὅτι δικαιοσύνη τὰ κρίματά σου, καὶ ἀληθεῖα ἐταπείνωσάς με.

Γενηθήτω δὴ τὸ ἔλεός σου τοῦ παρακαλέσαι με, κατὰ τὸ λόγιόν σου τῷ δούλῳ σου.

Ἐλθέτωσάν μοι οἱ οἴκτιρμοί σε, καὶ ζήσομαι, ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστίν.

Αἰσχυνθήτωσαν ὑπερήφανοι, ὅτι ἀδίκως ἠνόμησαν εἰς ἐμέ, ἐγὼ δὲ ἀδολεσχήσω ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου.

Ἐπιστρεψάτωσάν με οἱ φοβούμενοί σε, καὶ οἱ γινώσκοντες τὰ μαρτύριά σου.

Γενηθήτω ἡ καρδία μου ἄμωμος ἐν τοῖς δικαιώμασί σου, ὅπως ἂν μὴ αἰσχυθῶ.

Ἐκλείπει εἰς τὸ σωτήριόν σου ἡ ψυχή μου, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.

Ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου εἰς τὸ λόγιόν σου, λέγοντες: Πότε παρακαλέσεις με;

Ὅτι ἐγενήθην ὡς ἄσκος ἐν πάχνῃ, τὰ δικαιώματά σε οὐκ ἐπελαθίμην.

Πόσαι εἰσὶν αἱ ἡμέραι τοῦ δούλου σου; πότε ποιήσεις μοι ἐκ τῶν καταδιωκόντων με κρίσιν;

Διηγῆσαντό μοι παράνομοι ἀδολεσχίας, ἀλλ' οὐχ ὡς ὁ νόμος σου, Κύριε.

Πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου ἀλήθεια· ἀδίκως κατεδίωξάν με·
βοήθησόν μοι.

Παρά βραχὺ συνετέλεσάν με ἐν τῇ γῇ, ἐγὼ δὲ οὐκ ἐγκα-
τέλιπον τὰς ἐντολαίς σου.

Κατὰ τὸ ἔλεός σου ζῆσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύρια τῆ
στόματός σου.

Εἰς τὸν αἰῶνα, Κύριε, ὁ λόγος σου διαμένει ἐν τῷ ἔρανῳ.

Εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἡ ἀλήθειά σου· ἐθεμελίωσας τὴν
γῆν, καὶ διαμένει.

Τῇ διατάξεις διαμένει ἡμέρα, ὅτι τὰ σύμπαντα δόξα σά.

Εἰμὴ ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστὶ, τότε ἂν ἀπωλόμην
ἐν τῇ ταπεινώσει μου.

Εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλάβωμαι τῶν δικαιωμάτων σου,
ὅτι ἐν αὐτοῖς ἔζησάς με.

Μ Ε Σ Η

Σός εἰμι ἐγὼ, σῶσόν με, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα.

Ἐμὲ ὑπέμειναν ἀμαρτωλοὶ τοῦ ἀπολέσαι με· τὰ μαρτύ-
ριά σου συνῆκα.

Πάσης συντελείας εἶδον πέρας, πλατεῖα ἡ ἐντολή σου
σφόδρα.

Ὡς ἠγάπησα τὸν νόμον σου, Κύριε· ὅλην τὴν ἡμέραν με-
λέτη μου ἐστίν.

Ὑπὲρ τοὺς ἐχθροίς μου ἐσόφισάς με τὴν ἐντολήν σου, ὅτι
εἰς τὸν αἰῶνα ἐμὴ ἐστίν.

Ὑπὲρ πάντας τοὺς διδάσκοντάς με συνῆκα, ὅτι τὰ μαρ-
τύριά σου μελέτη μου ἐστίν.

Ὑπὲρ πρεσβυτέρους συνῆκα, ὅτι τὰς ἐντολαίς σου ἐξεζήτησα.

Ἐκ πάσης ὁδοῦ πονηρᾶς ἐκώλυσα τοὺς πόδας μου, ὅπως
ἂν φυλάξω τοὺς λόγους σου.

Ἀπὸ τῶν κριμάτων σου οὐκ ἐξέκλινα, ὅτι σὺ ἐνομοθέτη-
σάς με.

Ὡς γλυκέα τῷ λάρυγγί μου τὰ λόγια σου, ὑπὲρ μέλι τῷ
στόματί μου.

Ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου συνῆκα, διὰ τοῦτο ἐμίσησα πᾶσαν ὁδὸν ἀδικίας.

Δύχνος τοῖς ποσὶ μου ὁ νόμος σου, καὶ φῶς ταῖς τρίβοις μου.

Ὡμοσα, καὶ ἔστησα τοῦ φυλάξασθαι τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, Κύριε, ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου.

Τὰ ἐκούσια τοῦ στόματός μου εὐδόκησεν δὴ, Κύριε, καὶ τὰ κρίματά σου δίδαξόν με.

Ἡ ψυχή μου ἐν ταῖς χερσὶ σου διαπαντός, καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Ἔθεντο ἁμαρτωλοὶ παγίδα μοι, καὶ ἐκ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἐπλανήθην.

Ἐκληρονόμησα τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι ἀγαλλίαμα τῆς καρδίας μου εἰσὶν.

Ἐκλίνα τὴν καρδίαν μου, τοῦ ποιῆσαι τὰ δικαιώματά σου εἰς τὸν αἰῶνα δι' ἀντάμειψιν.

Παρανόμους ἐμίσησα, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα.

Βοηθός μου, καὶ ἀντιλήπτωρ μου εἶ σύ, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.

Ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ πονηρευόμενοι, καὶ ἐξερευνήσω ταῖς ἐντολαῖς τοῦ Θεοῦ μου.

Ἀντιλαβοῦ μου κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ ζῆσόν με, καὶ μὴ καταισχύνῃς με ἀπὸ τῆς προσδοκίας μου.

Βοήθησόν μοι, καὶ σωθήσομαι, καὶ μελετήσω ἐν τοῖς δικαιώμασί σου διαπαντός.

Ἐξουδένωσας πάντας τοὺς ἀποστατοῦντας ἀπὸ τῶν δικαιωμάτων σου, ὅτι ἄδικον τὸ ἐνθύμημα αὐτῶν.

Παραβαίνοντας ἐλογισάμην πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς, διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰ μαρτύριά σου.

Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου ταῖς σάρκας μου, ἀπὸ γὰρ τῶν κριμάτων σου ἐφοβήθην.

Ἐποίησα κρίμα καὶ δικαιοσύνην, μὴ παραδῶς με τοῖς ἀδικοῦσί με.

Ἐκδεξαι τὸν δοῦλόν σου εἰς ἀγαθόν, μὴ συκοφαντησάτω-
σάν με ὑπερήφανοι.

Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐξέλιπον εἰς τὸ σωτήριόν σου, καὶ εἰς τὸ
λόγιον τῆς δικαιοσύνης σου.

Ποίησον μετὰ τοῦ δούλου σου κατὰ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὰ
δικαιώματά σου δίδαξόν με.

Δοῦλός σου εἰμὶ ἐγώ· συνέτισόν με, καὶ γνώσομαι τὰ μαρ-
τύριά σου.

Καιρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ, διεσκέδασαν τὸν νόμον σε.

Διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰς ἐντολάς σου ὑπὲρ χρυσίον καὶ
τοπάζιον.

Διὰ τοῦτο πρὸς πάσας τὰς ἐντολάς σου κατωρθούμην,
πᾶσαν ὁδὸν ἄδικον ἐμίσησα.

Θαυμαστὰ τὰ μαρτύριά σου, διὰ τοῦτο ἐξηρεύνησεν αὐτὰ
ἡ ψυχή μου.

Ἡ δῆλωσις τῶν λόγων σου φωτιεῖ, καὶ συνετιεῖ νηπίους.

Τὸ στόμα μου ἤνοιξα, καὶ εἴλκυσα πνεῦμα, ὅτι τὰς ἐντο-
λάς σου ἐπεπόθουν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα, ἐκ Γ'. Μετανοίας τρεῖς.

ΣΤΑΣΙΣ ΤΡΙΤΗ.

Επίβλεψον ἐπ' ἐμέ καὶ ἐλέησόν με, κατὰ τὸ κρίμα τῶν
ἀγαπώντων τὸ ὄνομά σου.

Τὰ διαθήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ
μὴ κατακυριεύσάτω μου πᾶσα ἀνομία.

Λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλαίξω
τὰς ἐντολάς σου.

Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, καὶ δι-
δαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Διεξόδους ὑδάτων κατέδυσαν οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐπεὶ οὐκ
ἐφύλαξα τὸν νόμον σου.

Δίκαιος εἶ Κύριε, καὶ εὐθεῖς αἱ κρίσεις σου.

Ἐνετείλω δικαιοσύνην τὰ μαρτύριά σου, καὶ ἀλήθειαν
σφόδρα.

Ἐξέτηξέ με ὁ ζῆλός σου, ὅτι ἐπελάθοντο τῶν λόγων σου οἱ ἐχθροί μου.

Πεπυρωμένον τὸ λόγιόν σου σφόδρα, καὶ ὁ δοῦλός σου ἠγάπησεν αὐτό.

Νεώτερος ἐγώ εἰμι, καὶ ἐξουδενωμένος, τὰ δικαιώματά σε οὐκ ἐπελαθόμην.

Ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ νόμος σου ἀλήθεια.

Θλίψεις καὶ ἀνάγκαι εὗροσάν με, αἱ ἐντολαί σε μελέτη με.

Δικαιοσύνη τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα, συνέτισόν με, καὶ ζήσομαι.

Ἐκέκραξα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου· ἐπάκουσόν μου, Κύριε, τὰ δικαιώματά σου ἐκζητήσω.

Ἐκέκραξά σοι, σῶσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύριά σου.

Προέφθασα ἐν ἀωρίᾳ καὶ ἐκέκραξα, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.

Προέφθασαν οἱ ὀφθαλμοί μου πρὸς ὄρθρον, τοῦ μελετᾶν τὰ λόγια σου.

Τῆς φωνῆς μου ἄκουσον, Κύριε, κατὰ τὸ ἔλεός σου, κατὰ τὸ κρίμα σου ζῆσόν με.

Προσῆγγισαν οἱ κατὰδιώκοντές με ἀνομία, ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου ἐμακρύνθησαν.

Ἐγγὺς εἶ σύ, Κύριε, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοί σου ἀλήθεια.

Κατ' ἀρχαῖς ἔγνων ἐκ τῶν μαρτυρίων σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου, καὶ ἐξελοῦ με, ὅτι τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Κρίνον τὴν κρίσιν μου, καὶ λύτρωσαί με, διὰ τὸν λόγον σου ζῆσόν με.

Μακρὰν ἀπὸ ἀμαρτωλῶν σωτηρία, ὅτι τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐξεζήτησαν.

Οἱ οἰκτιρμοί σου πολλοί, Κύριε, κατὰ τὸ κρίμα σου ζῆσόν με.

Πολλοὶ οἱ ἐκδιώκοντές με καὶ θλίβοντές με, ἐκ τῶν μαρτυρίων σου οὐκ ἐξέκλινα.

Εἶδον ἀσυνετοῦντας, καὶ ἐξετηκόμεν, ὅτι τὰ λόγια σου οὐκ ἐφυλάξαντο.

Ἴδε, ὅτι τὰς ἐντολαίς σου ἠγάπησα· Κύριε, ἐν τῷ ἐλέει σου ζῆσόν με.

Ἀρχὴ τῶν λόγων σου ἀλήθεια, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα πάντα τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Ἀρχοντες κατεδίωξαν με δωρεὰν, καὶ ἀπὸ τῶν λόγων σου ἐδειλίασεν ἡ καρδιά μου.

Ἀγαλλιάσομαι ἐγὼ ἐπὶ τὰ λόγια σου, ὡς ὁ εὕρισκων σκῦλα πολλά.

Ἀδικίαν ἐμίσησα καὶ ἐβδελυξάμην, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα.

Ἐπτάκις τῆς ἡμέρας ἤνεσά σε, ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Εἰρήνη πολλὴ τοῖς ἀγαπῶσι τὸν νόμον σου, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς σκαίνδαλον.

Προσεδόκων τὸ σωτήριόν σου, Κύριε, καὶ τὰς ἐντολαίς σου ἠγάπησα.

Ἐφύλαξεν ἡ ψυχὴ μου τὰ μαρτύριά σου, καὶ ἠγάπησεν αὐτὰ σφόδρα.

Ἐφύλαξα τὰς ἐντολαίς σου καὶ τὰ μαρτύριά σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ὁδοί μου ἐναντίον σου, Κύριε.

Ἐγγισάτω ἡ δεήσίς μου ἐνώπιόν σε, Κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου συνέτισόν με.

Εἰσελθοὶ τὸ ἀξίωμαί μου ἐνώπιόν σου, Κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου ῥῦσαί με.

Ἐξερεύζονται (*) τὰ χεῖλη μου ὕμνον, ὅταν διδάξης με τὰ δικαιώματά σου.

Φθέγγεται ἡ γλῶσσά μου τὰ λόγια σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου δικαιοσύνη.

Γενέσθω ἡ χεὶρ σου τοῦ σῶσαί με, ὅτι τὰς ἐντολαίς σου ἠρετισάμην.

(*) Τὸ ῥῆμα τοῦτο, καὶ τὸ εἰς τὸ ἐφεξῆς ἐδάφιον φθέγγαίτο, ἡ ἐν Μόσχᾳ ἐκδοσις τῆς Γραφῆς ἔχει εἰς μέλλοντα χρόνον: ἐξερεύζονται, καὶ φθέγγεται.

Ἐπεπόθησα τὸ σωτήριόν σου, Κύριε, καὶ ὁ νόμος σου μέ-
λέτη μου ἐστί.

Ζήσεται ἡ ψυχὴ μου, καὶ αἰνέσει σε, καὶ τὰ κρίματά σου
βοηθήσει μοι.

Ἐπλανήθην ὡς πρόβατον ἀπολωλὸς, ζήτησον τὸν δοῦλόν
σου, ὅτι τὰς ἐντολαίς σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Δόξα, καὶ νῦν.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα παντοκράτορα, ποιητὴν
οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ
εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονο-
γενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώ-
νων. Φῶς ἐκ Φωτὸς, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεν-
νηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοῦσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα
ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τῆς ἀνθρώπου, καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν
σωτηρίαν, κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ σαρκωθέντα ἐκ
Πνεύματος Ἁγίου, καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου, καὶ ἐνανθρω-
πήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου,
καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ
κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ
καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον
μετὰ δόξης, κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας
οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον,
τὸ Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πα-
τρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον, καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ
λαλήσαν δια τῶν Προφητῶν. Εἰς μίαν, Ἀγίαν, Καθολικὴν,
καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν Βάπτισμα εἰς
ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ Ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ Ζωὴν
τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Τρισάγιον. Μετανοίας τρεῖς. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν.
Ὅτι σοῦ ἐστιν. Εἶτα τὰ Τροπάρια ταῦτα.

Ἦχος πλ. Δ'.

Ιδοὺ ὁ Νυμφίος ἔρχεται, ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός· καὶ
μακάριος ὁ δοῦλος, ὃν εὕρήσει γρηγοροῦντα· ἀνάξιος δὲ
πάλιν, ὃν εὕρήσει ῥαθυμοῦντα. Βλέπε οὖν ψυχὴ μου, μὴ τῷ
ὑπνῷ κατενεχθῆς, ἵνα μὴ τῷ θανάτῳ παραδοθῆς, καὶ τῆς

βασιλείας ἔξω κλεισθῆς· ἀλλὰ ἀνάνηψον κράζουσα: Ἅγιος, Ἄγιος, Ἅγιος εἰ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρί.

Τὴν ἡμέραν ἐκείνην τὴν φοβεράν ἐννοοῦσα ψυχὴ μου γρηγόρησον, ἀνάπτουσα λαμπάδα σου, ἐν εἰλαίῳ φαιδρύνε. σα· οὐ γὰρ οἶδας πότε πρὸς σὲ ἐπελεύσεται ἡ φωνὴ ἡ λέγουσα: Ἴδου ὁ Νυμφίος. Βλέπε οὖν ψυχὴ μου, μὴ νυστάξης, καὶ μείνης ἔξωθεν κρούουσα, ὡς αἱ πέντε Παρθένοι· ἀλλ' ἀγρύπνως καρτέρησον, ἵνα ὑπαντήσῃς Χριστῷ τῷ Θεῷ ἐν εἰλαίῳ πίνι, καὶ δώῃ σοι τὸν νυμφῶνα τὸν θεῖον τῆς δόξης αὐτοῦ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὸ ἀπόρθητον τεῖχος, τὸ τῆς σωτηρίας ὀχύρωμα, Θεοτόκε Παρθένε, ἱκετεύομεν. Ταῖς τῶν ἐναντίων βουλαῖς διασκεδάσον· τοῦ λαοῦ σου τὴν λύπην εἰς χαρὰν μετέβαλε· τὸν κόσμον σου ἀνακάλεσον· τοὺς εὐσεβεῖς κραταίωσον· ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου πρέσβευε, ὅτι σὺ εἶ Θεοτόκε ἡ ἐλπίς ἡμῶν.

Εἵτα τὸ, Κύριε ἐλέησον, Μ'. καὶ τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Ο ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος, Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικάιους ἀγαπῶν, καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν, διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν. Αὐτὸς Κύριε, πρέσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ ταῖς ἐντεύξεις, καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς ταῖς ἐντολαῖς σου. Ταῖς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἁγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, ταῖς ἐννοίαις κάθαρσον, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως κακῶν, καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὁδηγούμενοι, καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως, καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Γδ, Κύριε ἐλέησον, Γ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πατέρα.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὁ Θεὸς οἴκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφαίνει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Καὶ εἰ μὲν ἐστὶν Ἀλληλουϊα (*), ποιούμεν μετανοίας Γ'· μεγάλας, λέγοντες μυστικῶς, ἐν ἐκάστη μετανοίᾳ, ἀνὰ στίχον τῆς ἐπομένης Εὐχῆς τοῦ ἁγίου Ἐφραΐμ.

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας, καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς, καὶ αἰγείτης χάρισαί μοι τῷ σῶ·δούλῳ.

Ναὶ, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὁρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μετὰ δὲ ταύτας, ἑτέρας μικρὰς ΙΒ'. εἴτ' αὖθις μετάνοιαν μεγάλην μίαν, λέγοντες πάλιν τὸν τελευταῖον στίχον τῆς ἀνωτέρω Εὐχῆς. Εἶτα τὴν Εὐχὴν ταύτην

Τοῦ ἁγίου Μαρδαρίου.

Δέσποτα Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, μία Θεότης, μία δύναμις, ἐλέησόν με τὸν ἁμαρτωλόν· καὶ οἷς ἐπίστασαι κρίμασι, σῶσόν με τὸν ἀνάξιον δούλόν σου· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶδ' οὐκ ἐστὶν Ἀλληλουϊα, καταλιμπάνεται τό: **Κ**ύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, καὶ αἱ μετάνοιαι, καὶ λέγομεν μόνον τὸ Δέσποτα Θεέ, Πάτερ· καὶ ταῖς Εὐχαῖς ταύτας (Ἰστέον

(*) Ἡ λέξις Ἀλληλουϊα, Ἑβραϊκῇ οὖσα, μεθερμηνεύεται Ἑλληνιστί: Αἰνεῖτε τὸν Κύριον. Μετεχειρίζοντο δὲ αὐτὴν ὡς σημεῖον χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης· ἐπιφώνημα, εἰς χαρμοσύνους περιστάσεις, αἰνούντες τὸν Θεόν καὶ εὐχαριστοῦντες διὰ τὰ θαύματα αὐτοῦ, ὡς γίνεται δῆλον ἐκ τῆς ὑποθέσεως πολλῶν Ψαλμῶν, εἰς οὓς ἡ λέξις αὕτη ἐπιγράφεται. Ἐτι δὲ καὶ ἐξ ὧν ὁ Τωβίτ λίγει περὶ τῆς μετὰ τὴν ἄλυσιν οἰκοδομηθησομένης πάλιν Ἱερουσαλὴμ, ὅτι τότε πᾶσαι αἱ ῥύμμι αὐτῆς ἐροῦσιν: Ἀλληλουϊα (ΙΓ'. 18.). Πρὸς τοῦτοις καὶ ἐκ τῆς Ἀποκαλύψεως Ἰωάννου, ὅς τις, μετὰ τὴν πῦριν καὶ τὸν ἀφανισμόν τῆς μυστικῆς Βαβυλῶνος, ἤκουσε φωνὴν μεγάλην ἐν τῷ οὐρανῷ λέγουσαν συνεχῶς: Ἀλληλουϊα (ΙΗ'. 2, 20-21. ΙΘ'. 1-6). Ἡ καθ' ἡμᾶς ὁμολογία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία μεταχειρίζεται αὐτὴν, οὐ μόνον εἰς λαμπράς καὶ χαρμοσύνους ἡμέρας, ὡς εἰς τὰ Ἀντίφωνα, φερόμεν, τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν: Σῶσον ἡμᾶς... ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλουϊα· ἀλλὰ καὶ πολλὰ τοῦ καθ' ἐκάστην ἡμερονυκτίου Ἀκολουθίας. Πλεονάζει δὲ μάλιστα ἡ λέξις αὕτη εἰς τὰς νεκρωσίμους τελετὰς καὶ τὰς πενθίμους τῶν νηστειῶν ἡμέρας, ὅτε καὶ ἐν τῷ Ἐσπερινῷ ἀντὶ τοῦ συνήθους Πρακτικίου, καὶ ἐν τῷ Ὁρθρῷ ἀντὶ τοῦ: Θεὸς Κύριος, ψάλλεται: Ἀλληλουϊα. Περὶ τούτου οὖν τοῦ Ἀλληλουϊα λέγει ἐνταῦθα καὶ ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἡ τυπικὴ διάταξις ὅτι, Εἰ μὲν ἐστὶν Ἀλληλουϊα, τουτίστιν, εἴαν ὑπάρχῃ νηστεία, εἴαν μὴ φάλλῃται Θεὸς Κύριος, ποιούμεν τὰς μεγάλας Μετανοίας· εἰ δὲ μὴ, κτλ. Σημειώσων δὲ, ὅτι ἡ Δυτικὴ Ἐκκλησία, ἀπ' ἐναντίας τῶν ἐθίμων τῆς καθ' ἡμᾶς, ἀπὸ πολλοῦ ἀπηγόρευσε τὴν χρῆσιν τοῦ: Ἀλληλουϊα εἰς τὰς νηστίμους ἡμέρας, καὶ τὰς πενθίμους τελετὰς, καὶ περιώριζεν αὐτὸ εἰς μόνον τὰς χαρμοσύνους, ἐξαιρέτως δὲ εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα, ὅτε καὶ πολλάκις φάλλει αὐτὸ, ὡς ἡμεῖς τὸ Χριστὸς ἀνίστη. Ἀλλὰ καὶ ἐπισκεπτόμενοι ἀλλήλους πολλοὶ τῶν Δυτικῶν, τὰς ἡμέρας τοῦ Πάσχα, ἢ συναπαντῶμενοι καθ' ὁδόν, ἀσπάζονται διὰ τοῦ προσημήματος: Καλὸν Ἀλληλουϊα· ὡς περ ἡμεῖς διὰ τοῦ: Χριστὸς ἀνίστη.

δὲ ὅτι ἡ Εὐχή αὕτη λέγεται ἀπὸ τῆς ΚΒ'. τοῦ Σεπτεμβρίου Μηνός, μέχρι τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων.

Εὐχή Βασιλείου τοῦ Μεγάλου.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, καὶ πάσης σαρκός, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν· καρδίας τε καὶ νεφροῦς ὁ ἐτάζων, καὶ τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων σαφῶς ἐπιστάμενος· τὸ ἀναρχον καὶ αἰδιον φῶς, παρ' ὧ οὐκ ἔστι παραλλαγή, ἢ τροπῆς ἀποσκίασμα· Αὐτὸς αἰθάνετε Βασιλεῦ, πρόσδεξαι ταῖς ἰκεσίαις ἡμῶν, ἃς κατὰ τὸν παρόντα καιρὸν τῆς νυκτός, τῷ πλήθει τῶν σῶν οἰκτιρμῶν θάρρόυντες, ἐκ ῥυπαρῶν πρὸς σὲ χειλέων ποιούμεθα. Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ πλημμελήματα ἡμῶν, τὰ ἐν ἔργῳ, καὶ λόγῳ, καὶ διανοίᾳ, ἐκ γνώσεως, ἢ ἀγνοσίας πλημμεληθέντα ἡμῖν, καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ναοὺς ἡμᾶς ποιῶν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Καὶ δώρησαι ἡμῖν ἐν ἀγρύπνῳ καρδίᾳ, καὶ νηφούσῃ διανοίᾳ, πᾶσαν τοῦ παρόντος βίου τὴν νύκτα ἡμᾶς διελθεῖν, ἀπεκδεχομένους τὴν παρουσίαν τῆς λαμπρᾶς καὶ ἐπιφανοῦς ἡμέρας τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν ἣ μετὰ δόξης ἐπὶ γῆς κριτῆς τῶν ἀπάντων ἐλεύσεται, ἐκάστω ἀποδοῦναι κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ· ἵνα μὴ ἀναπεπτωκότες καὶ ὑπνοῦντες, ἀλλ' ἐγρηγοροῦντες καὶ διεγρηγερμένοι ἐν τῇ ἐργασίᾳ τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ εὐρεθῶμεν, καὶ ἑτοιμοὶ εἰς τὴν χαρὰν, καὶ εἰς τὸν θεῖον νυμφῶνα τῆς δόξης αὐτοῦ συνεισελθῶμεν, ἐνθα ὁ τῶν ἐορταζόντων ἦχος ὁ ἀκατάπαυστος, καὶ ἡ ἀνέκφραστος ἡδονὴ τῶν καθορώντων τοῦ σοῦ προσώπου τὸ κάλλος τὸ ἄρρητον· Σὺ γὰρ εἶ τὸ ἀληθινὸν φῶς, τὸ φωτίζον, καὶ ἀγιάζον τὰ σύμπαντα, καὶ σὲ ὑμνεῖ πᾶσα ἡ κτίσις εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἔπειτα ὑψοῖ ὁ Ἱερεὺς τὰς χεῖρας, λέγων:

Εὐχή τοῦ αὐτοῦ.

Σὲ εὐλογοῦμεν, ὑψίστε Θεέ, καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, τὸν ποιοῦντα αἰεὶ μεθ' ἡμῶν μεγάλα τε καὶ ἀνεξιχνίαστα, ἐνδοξά τε καὶ ἐξαίσια, ὧν οὐκ ἔ-

στιν ἀριθμός· τὸν παρασχόντα ἡμῖν τὸν ὕπνον εἰς ἀνά-
παυσιν τῆς ἀσθενείας ἡμῶν, καὶ ἄνεσιν τῶν κόπων τῆς πο-
λυμόχθου σαρκός. Εὐχαριστοῦμέν σοι, ὅτι οὐ συναπώλεσας
ἡμᾶς ταῖς ἀνομίαις ἡμῶν, ἀλλ' ἐφιλανθρωπεύσω συνήθως,
καὶ πρὸς ἀπόγνωσιν κειμένους ἡμᾶς ἤγειρας, εἰς τὸ δοξολο-
γῆσαι τὸ κράτος σου. Διὸ δυσωποῦμεν τὴν ἀνείκαστόν σου
ἀγαθότητα, φώτισον ἡμῶν τοὺς τῆς διανοίας ὀφθαλμούς, καὶ
τὸν νοῦν ἡμῶν ἐκ τοῦ βαρέος ὕπνου τῆς ῥαθυμίας ἀνάστη-
σον. Ἀνοιξον ἡμῶν τὸ στέμα, καὶ πλήρωσον αὐτὸ τῆς σῆς
αἰνέσεως, ὅπως ἂν δυνηθῶμεν ἀπερισπᾶστως ἄδειν τε, καὶ
ψάλλειν, καὶ ἐξομολογεῖσθαί σοι τῷ ἐν πᾶσι καὶ ὑπὸ πάν-
των δοξαζομένῳ Θεῷ, τῷ ἀνάρχῳ Πατρὶ σὺν τῷ μονογενεῖ
σου Υἱῷ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου
Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Εἶτα: Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ἐκ Γ'.

Μετανοίας Γ'. καὶ τοὺς Ψαλμούς.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚ' 120.

Η ῥα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἤξει ἡ βοή-
θειά μου.

Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν
καὶ τὴν γῆν.

Μὴ δώῃς εἰς σάλον τὸν πόδα σου, μηδὲ νυστάξῃ ὁ φυλάσ-
σων σε.

Ἰδοὺ οὐ νυστάξει, οὐδὲ ὑπνώσει ὁ φυλάσσων τὸν Ἰσραὴλ.

Κύριος φυλάξει σε, Κύριος σκέπη σοι ἐπὶ χεῖρα δεξιάν σε.

Ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει σε, οὐδὲ ἡ Σελήνη τὴν
νύκτα.

Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ, φυλάξει τὴν ψυχὴν
σου ὁ Κύριος.

Κύριος φυλάξει τὴν εἴσοδόν σου, καὶ τὴν ἐξοδόν σου, ἀπὸ
τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑΓ'. 133.

Ιδού δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου.

Οἱ ἐσῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

Ἐν ταῖς νυξὶν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια, καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον.

Εὐλογησάι σε Κύριος ἐκ Σιών, ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουϊα. Τρισάγιον. Μετανοίας Γ'. Πα-
ναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα,

Ἦχος πλ. Δ'.

Μνήσθητι, Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου, καὶ ὅσα ἐν
βίῳ ἡμαρτον, συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος,
εἰμὴ σὺ ὁ δυνάμενος καὶ τοῖς μεταστᾶσι δοῦναι τὴν ἀνά-
παυσιν.

Ο βράθει σοφίας φιλανθρώπως πάντα οἰκονομῶν, καὶ τὰ
συμφέρον πάσιν ἀπονέμων, μόνε Δημιουργέ, ἀνάπαυσον
Κύριε τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου· ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀ-
νέθεντο, τῷ ποιητῇ, καὶ πλάστῃ, καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα Πατρί.

Μετά τῶν Ἀγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν δού-
λων σου, ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός,
ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε πᾶσαι αἱ γενεαὶ, Θεοτόκε Παρθένε· ἐν
σοὶ γὰρ ὁ ἀχώρητος Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν χωρηθῆναι
ἠὲ δόκησε. Μακάριοι ἐσμέν καὶ ἡμεῖς, προστασίαν σε ἔχον-
τες· ἡμέρας γὰρ καὶ νυκτὸς πρεσβεύεις ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τὰ
σκῆπτρα τῆς βασιλείας ταῖς σαῖς ἰκεσίαις κρατύνονται. Διὸ
ἀνυμνοῦντες βοῶμέν σοι: Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ
Κύριος μετὰ σοῦ.

Κύριε ἐλέησον, ΙΒ'. καὶ τὴν ἐπομένην Εὐχὴν.

ΕΥΧΗ

Μνήσθητι, Κύριε, τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰώ-
νιου κεκοιμημένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ

πάντων τῶν ἐν εὐσεβείᾳ καὶ πίστει τελειωθέντων, καὶ συγχώρησον αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε, καὶ ἀκούσιον, ἐν λόγῳ, ἢ ἔργῳ, ἢ κατὰ διάνοιαν πλημμεληθέν ὑπ' αὐτῶν. Καὶ κατασκήνωσον αὐτοὺς ἐν τόποις φωτεινοῖς, ἐν τόποις χλοεροῖς, ἐν τόποις ἀναψύξεως, ἐνθα ἀπέδρα πᾶσα ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμός, ὅπου ἡ ἐπισκοπὴ τῆ προσώπου σου εὐφραίνει πάντας τοὺς ἀπ' αἰῶνος Ἀγίους σου. Χάρισται αὐτοῖς τὴν βασιλείαν σου, καὶ τὴν μέθεξιν τῶν ἀφράστων καὶ αἰωνίων σου ἀγαθῶν, καὶ τῆς σῆς ἀπεραντοῦ καὶ μακαρίας ζωῆς τὴν ἀπόλαυσιν. Σὺ γὰρ εἶ ἡ ζωὴ, ἡ ἀνάστασις, καὶ ἡ ἀνάπαυσις τῶν κεκοιμημένων δούλων σου, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Υπερένδοξε, αἰετάρθενε, εὐλογημένη Θεοτόκε, προσάγαγε τὴν ἡμετέραν προσευχὴν τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, καὶ αἵτησαι, ἵνα σώσῃ διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εὐχὴ τοῦ ἁγίου Ἰωαννικίου.

Η ἐλπίσ μου ὁ Πατὴρ, καταφυγὴ μου ὁ Υἱός, σκέπη μου τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον. Τριάς Ἁγία, δόξα σοι.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθην, Μήτηρ τῆ Θεῆ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε ἐλέησον, Γ'. Εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς ποιεῖ τὴν Ἀπόλυσιν, λέγων: Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, κτλ. Μετὰ δὲ τὸ λαβεῖν τὴν συνήθη συγχώρησιν, λέγει:

Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου.

(Καὶ ἡμεῖς τὸ Κ κύριε ἐλέησον, συνεχῶς.)

Υπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Υπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων καὶ θεοφυλάκτων Βασιλέων ἡμῶν.

Υπὲρ εὐδωσέως καὶ ἐνισχύσεως τῆ φιλοχρίστου Στρατῆ.

Υπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος), καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν Ἀδελφότητος.

Υπὲρ τῶν ἀπολειφθέντων πατέρων, καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν.

Ὑπὲρ τῶν μισούντων, καὶ ἀγαπώντων ἡμᾶς.

Ὑπὲρ τῶν ἐλεούντων, καὶ διακονούντων ἡμῖν.

Ὑπὲρ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις εὐχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν.

Ὑπὲρ ἀναρρύσεως τῶν αἰχμαλώτων.

Ὑπὲρ τῶν ἐν θαλάσῃ καλῶς πλεόντων.

Ὑπὲρ τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων.

Εὐξώμεθα καὶ ὑπὲρ εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς.

Καὶ ὑπὲρ πάσης ψυχῆς Χριστιανῶν ὀρθοδόξων.

Μακαρίσωμεν τοὺς εὐσεβεῖς βασιλεῖς.

Τοὺς ὀρθοδόξους ἀρχιερεῖς.

Τοὺς κτίτορας τῆς ἀγίας Μονῆς ταύτης.

Τοὺς γονεῖς ἡμῶν, καὶ διδασκάλους, καὶ πάντας τοὺς προαπελθόντας πατέρας, καὶ ἀδελφούς ἡμῶν, τοὺς ἐνθάδε κειμένους, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξους.

Εἴπωμεν καὶ ὑπὲρ ἑαυτῶν, τό: Κύριε ἐλέησον, Γ'.

Ὁ Προεστώς.

Δὲ εὐχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Πρόσχες, ὅτι οὕτως ὀφείλει ψάλλεσθαι ἐν ὅλῃ τῇ ἑβδομάδι τὸ Μεσονυκτικόν.

ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ ΤΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ.

Μετὰ τὸν Εὐλογητὸν: Βασιλεῦ Οὐράνιε: Τρισαῖγιον. Παναγαγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστι. Κύριε ἐλέησον ΙΒ'. Δεῦτε προσκυνήσωμεν Γ'. εἶτα τό: Ἐλέησόν με ὁ Θεός. Ὅρα σελ. 4. καὶ τοὺς ἐφεξῆς Ψαλμοὺς.

ΨΑΛΜΟΣ ΕΔ'. 64.

Σοὶ πρέπει ὕμνος, ὁ Θεός, ἐν Σιών, καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται εὐχὴ ἐν Ἱερουσαλὴμ.

Εἰσαίκουσον προσευχῆς μου, πρὸς σὲ πᾶσα σὰρξ ἤξει.

Λόγοι ἀνόμων ὑπερεδυνάμωσαν ἡμᾶς, καὶ ταῖς ἀσεβείαις ἡμῶν σὺ ἰλαίσει.

Μακάριος, ὃν ἐξελέξω καὶ προσελάβου, κατασκηνώσει ἐν ταῖς αὐλαῖς σου.

Πλησθησόμεθα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τοῦ οἴκου σου· ἅγιος ὁ ναός σου, θαυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ.

Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακράν.

Ἐτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχυρί αὐτοῦ, περιεζωσμένος ἐν δυναστείᾳ· ὁ συνταράσσων τὸ κῦτος τῆς θαλάσσης· ἤχους κυμάτων αὐτῆς τίς ὑποστήσεται;

Ταραχθήσονται τὰ ἔθνη, καὶ φοβηθήσονται οἱ κατοικοῦντες τὰ πέρατα ἀπὸ τῶν σημείων σου· ἐξόδους πρωΐας καὶ ἐσπέρας τέρψεις.

Ἐπεσκέψω τὴν γῆν, καὶ ἐμέθυσας αὐτήν, ἐπλήθυνας τοῦ πλουτίσαι αὐτήν.

Ὁ ποταμὸς τοῦ Θεοῦ ἐπληρώθη ὑδάτων· ἠτοίμασας τὴν τροφήν αὐτῶν, ὅτι οὕτως ἡ ἐτοιμασία.

Ταῖς αὐλακᾶς αὐτῆς μέθυσον, πλήθυνον τὰ γεννήματα αὐτῆς· ἐν ταῖς σταγόσιν αὐτῆς εὐφρανθήσεται ἀνατέλλουσα.

Εὐλογήσεις τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, καὶ τὰ πεδία σου πλησθήσονται πιότητος.

Πιανθήσονται τὰ ὠραῖα τῆς ἐρήμου, καὶ ἀγαλλίασιν οἱ βουνοὶ περιζώσονται.

Ἐνεδύσαντο οἱ κριοὶ τῶν προβάτων, καὶ αἱ κοιλάδες πληθυνούσι σῖτον· κεκραίξονται, καὶ γὰρ ὑμνήσουσιν.

ΨΑΛΜΟΣ ΞΕ'. 65.

Αλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ· ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ· δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ.

Εἶπατε τῷ Θεῷ: Ὡς φοβερά τὰ ἔργα σου! ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψεύσονται σε οἱ ἐχθροί σου.

Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι, καὶ ψαλαίτωσάν σοι· ψαλαίτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

Δεῦτε, καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τῆ Θεῆ, ὡς φοβερός ἐν βουλαῖς ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

Ὁ μεταστρέφων τὴν Θάλασσαν εἰς ξηρὰν, ἐν ποταμῷ διελεύσονται ποδί.

Ἐκεῖ εὐφρανθησόμεθα ἐπ' αὐτῷ τῷ δεσπύζοντι ἐν τῇ δυναστείᾳ αὐτοῦ τοῦ αἰῶνος· οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἐπιβλέπουσιν· οἱ παραπικραίνοντες μὴ ὑψούσθωσαν ἐν ἑαυτοῖς.

Εὐλογεῖτε, ἔθνη, τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ ἀκουτίσατε τὴν φωνὴν τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ.

Τοῦ Θεμένου τὴν ψυχὴν μου εἰς ζωὴν, καὶ μὴ δόντος εἰς σάλον τοὺς πόδας μου.

Ὅτι ἐδοκίμασας ἡμᾶς ὁ Θεός· ἐπύρσας ἡμᾶς, ὡς πυρᾷται τὸ ἀργύριον.

Εἰσήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν παγίδα· ἔθου θλίψεις ἐπὶ τὸν νῶτον ἡμῶν· ἐπεβίβασας ἀνθρώπους ἐπὶ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν.

Διήλθομεν διὰ πυρός καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχὴν.

Εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου ἐν ὀλοκαυτώμασιν· ἀποδώσω σοι τὰς εὐχάς μου, ἃς διέστειλε τὰ χεῖλη μου, καὶ ἐλάλησε τὸ στόμα μου ἐν τῇ θλίψει μου.

Ὀλοκαυτώματα μεμυελωμένα ἀνοίσω σοι, μετὰ θυμιάματος καὶ κριῶν· ἀνοίσω σοι βόας μετὰ χιμαίων.

Δεῦτε ἀκούσατε, καὶ διηγήσομαι ὑμῖν, πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Θεόν, ὅσα ἐποίησε τῇ ψυχῇ μου.

Πρὸς αὐτὸν τῷ στόματί μου ἐκέκραξα, καὶ ὕψωσα ὑπὸ τὴν γλῶσσάν μου.

Ἄδικίαν εἰ ἐθεώρουν ἐν καρδίᾳ μου, μὴ εἰσακουσάτω μου Κύριος.

Διὰ τοῦτο εἰσήκουσέ μου ὁ Θεός, προσέσχε τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου.

Εὐλογητός ὁ Θεός, ὃς οὐκ ἀπέστησε τὴν προσευχήν μου, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ Ε΄. 66.

Ο Θεός οἵκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς· ἐπιφαίνει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Γού γινῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου, ἐν παῖσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.

Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.

Εὐφρανθήτωσαν, καὶ ἀγαλλιάσθωσαν ἔθνη, ὅτι κρινεῖς λαοὺς ἐν εὐθύτητι, καὶ ἔθνη ἐν τῇ γῇ ἐδηγήσεις.

Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες· γῇ ἔδωκε τὸν καρπὸν αὐτῆς.

Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, ὁ Θεός ἡμῶν· εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουϊα, ἐκ Γ'.

ΨΑΛΜΟΣ ΕΖ'. 67.

Αΐνασθήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλείπέτωσαν· ὥς τήκεται κηρός ἀπὸ προσώπου πυρός, οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ.

Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν, ἀγαλλιάσθωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ.

Ἀσατε τῷ Θεῷ, ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, ὁδοποιήσατε τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ δυσμῶν, Κύριος ὄνομα αὐτῷ.

Καὶ ἀγαλλιᾶσθε ἐνώπιον αὐτοῦ. Ταραχθήτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, τοῦ πατρὸς τῶν ὀρφανῶν, καὶ κριτοῦ τῶν χηρῶν.

Ὁ Θεός ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ. Ὁ Θεός κατοικίζει μονότροπους ἐν οἴκῳ.

Ἐξάγων πεπεδημένους ἐν ἀνδρείᾳ, ὁμοίως τοὺς παραπικραίνοντας, τοὺς κατοικοῦντας ἐν τάφῳ.

Ὁ Θεός, ἐν τῷ ἔκπορεύεσθαί σε ἐνώπιον τοῦ λαοῦ σου, ἐν τῷ διαβαίνειν σε ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Γῇ ἐσείσθῃ, καὶ γὰρ οἱ οὐρανοὶ ἔσταξαν ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ τοῦ Σινᾶ, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰσραὴλ.

Βροχὴν ἐκούσιον ἀφοριεῖς, ὁ Θεός, τῇ κληρονομίᾳ σου· καὶ ἠσθένησε, σὺ δὲ κατηρτίσω αὐτήν.

Τὰ ζῶά σου κατοικοῦσιν ἐν αὐτῇ· ἡτοίμασας ἐν τῇ χρηστότητί σου τῷ πτωχῷ, ὁ Θεός.

Κύριος δώσει ῥῆμα τοῖς εὐαγγελιζομένοις δυνάμει πολλῇ.

Ὁ βασιλεὺς τῶν δυνάμεων τοῦ ἀγαπητοῦ, τῇ ὠραιότητι τοῦ οἴκου διελέσθαι σκῦλα.

Ἐὰν κοιμηθῇτε ἀναμέσον τῶν κλήρων, πτέρυγες περιστέρως περιηγυρωμένοι, καὶ τὰ μετὰφρενα αὐτῆς ἐν χλωρότητι χρυσίου.

Ἐν τῷ διαστελλεῖν τὸν Ἐπουράνιον βασιλεῖς ἐπ' αὐτῆς, χιονωθήσονται ἐν Σελμών.

Ὅρος τοῦ Θεοῦ, ὅρος πῖον, ὅρος τετυρωμένον, ὅρος πῖον.

Ἰνα τί ὑπολαμβάνετε ὄρη τετυρωμένα; τὸ ὄρος, ὃ εὐδόκησεν ὁ Θεός κατοικεῖν ἐν αὐτῷ· καὶ γὰρ ὁ Κύριος κατασκηνώσει εἰς τέλος.

Τὸ ἄρμα τοῦ Θεοῦ μυριοπλάσιον, χιλιάδες εὐθυνούντων. Κύριος ἐν αὐτοῖς ἐν Σινᾶ ἦν, ἐν τῷ ἀγίῳ.

Ἀνέβης εἰς ὕψος, ἠχμαλώτευσας αἰχμαλωσίαν, ἔλαβες δόματα ἐν ἀνθρώποις, καὶ γὰρ ἀπειθοῦντας τοῦ κατασκηνώσαι.

Κύριος ὁ Θεός εὐλογητός, εὐλογητός Κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν· κατευοδῶσαι ἡμῖν ὁ Θεός τῶν σωτηρίων ἡμῶν.

Ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ Θεός τοῦ σώζειν· καὶ τῷ Κυρίου Κυρίου αἱ διεξοδοὶ τοῦ θανάτου.

Πλὴν ὁ Θεός συνθλάσει κεφαλὰς ἐχθρῶν αὐτοῦ, κορυφὴν τριχὸς διαπορευομένων ἐν πλημμελείαις αὐτῶν.

Ἐῖπε Κύριος: Ἐκ Βασάν ἐπιστρέψω, ἐπιστρέψω ἐν βυθοῖς θαλάσσης.

Ὅπως ἂν βαφῇ ὁ ποὺς σου ἐν αἵματι, ἡ γλῶσσα τῶν κυνῶν σου ἐξ ἐχθρῶν παρ' αὐτοῦ.

Ἐθεωρήθησαν αἱ πορεῖαί σου, ὁ Θεός, αἱ πορεῖαι τῷ Θεῷ μου τοῦ Βασιλέως τοῦ ἐν τῷ ἁγίῳ.

Προέφθασαν ἄρχοντες ἐχόμενοι ψαλλόντων, ἐν μέσῳ νεανίδων τυμπανιστριῶν.

Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραὴλ.

Ἐκεῖ Βενιαμὴν νεώτερος ἐν ἐκστάσει, ἄρχοντες Ἰὺδα ἡγέμονες αὐτῶν, ἄρχοντες Ζαβουλὼν, ἄρχοντες Νεφθαλείμ.

Ἐντειλαὶ ὁ Θεός τῇ δυνάμει σου· δυνάμωσον ὁ Θεός τῷτο, ὃ κατειργάσω ἐν ἡμῖν.

Ἀπὸ τοῦ ναοῦ σου ἐπὶ Ἱερουσαλήμ, σοὶ οἴσουσι βασιλεῖς δῶρα.

Ἐπιτίμησον τοῖς θηρίοις τοῦ καλάμου· ἡ συναγωγή τῶν ταύρων ἐν ταῖς δαμάλεσι τῶν λαῶν, τοῦ ἐγκλεισθῆναι τοὺς δεδοκιμασμένους τῷ ἀργυρίῳ.

Διχσκόρπισον ἔθνη τὰ τοὺς πολέμους θείλοντα· ἤξουσι πρέσβεις ἐξ Αἰγύπτου, Αἰθιοπία προφθάσει χεῖρα αὐτῆς τῷ Θεῷ.

Αἱ βασιλεῖαι τῆς γῆς, ἄσατε τῷ Θεῷ, ψάλατε τῷ Κυρίῳ τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ τὸν οὐρανὸν τοῦ οὐρανοῦ κατὰ ἀνατολαῖς· ἰδοὺ δώσει τῇ φωνῇ αὐτοῦ φωνὴν δυνάμεως.

Δότε δόξαν τῷ Θεῷ· ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἡ μεγαλοπρέπεια αὐτοῦ, καὶ ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐν ταῖς νεφέλαις.

Θαυμαστὸς ὁ Θεός ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· Ὁ Θεός Ἰσραὴλ, αὐτὸς δώσει δύναμιν, καὶ κραταίωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ. Εὐλογητὸς ὁ Θεός.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα, ἐκ Γ'.

ΨΑΛΜΟΣ ΞΗ'. 68.

Σῶσόν με ὁ Θεός, ὅτι εἰσῆλθον ὕδατα ἕως ψυχῆς μου.

Ἐνεπάγην εἰς ἵλυν βυθοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὑπόστασις.

Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ καταιγὶς κατεπόντισέ με.

Ἐκοπίασα κρᾶζων, ἐβραγχίασεν ὁ λάρυγξ μου, ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου ἀπὸ τοῦ ἐλπίζειν με ἐπὶ τὸν Θεόν μου.

Ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ ταῖς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου οἱ μισοῦντές με δωρεάν.

Ἐκράταιώθησαν οἱ ἐχθροί μου, οἱ ἐκδιώκοντές με ἀδίκως, ἃ οὐχ ἥρπαζον, τότε ἀπετίννυσιν.

Ὁ Θεός, σὺ ἔγνωνς τὴν ἀφροσύνην μου· καὶ αἱ πλημμέλειαί μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβησαν.

Μὴ αἰσχυνθῇσαν ἐπ' ἐμέ οἱ ὑπομένοντές σε, Κύριε, Κύριε τῶν δυνάμεων.

Μηδὲ ἐντραπείησαν ἐπ' ἐμέ οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός τοῦ Ἰσραὴλ.

Ὅτι ἔνεκά σου ὑπήνεγκα ὀνειδισμόν, ἐκάλυψεν ἐντροπὴ τὸ πρόσωπόν μου.

Ἀπηλλοτριωμένος ἐγενήθην τοῖς ἀδελφοῖς μου, καὶ ἕξενος τοῖς υἱοῖς τῆς μητρός μου.

Ὅτι ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου κατέφαγέ με, καὶ οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνειδιζόντων σε ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ.

Καὶ συνεκάλυψα ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐγενήθη εἰς ὀνειδισμοὺς ἐμοί.

Καὶ ἐθέμην τὸ ἔνδυμά μου σάκκον, καὶ ἐγενόμην αὐτοῖς εἰς παραβολήν.

Κατ' ἐμέ ἡδολέσχουν οἱ καθήμενοι ἐν πύλαις, καὶ εἰς ἐμέ ἔψαλλον οἱ πίνοντες οἶνον.

Ἐγὼ δὲ τῇ προσευχῇ μου πρὸς σέ, Κύριε, καιρὸς εὐδοκίας.

Ὁ Θεός, ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου ἐπάκουσόν μου, ἐν ἀληθείᾳ τῆς σωτηρίας σου.

Σῶσόν με ἀπὸ πηλοῦ, ἵνα μὴ ἐμπαγῶ· ῥυσθῇν ἐκ τῶν μισούντων με, καὶ ἐκ τῶν βαθέων τῶν ὑδάτων.

Μὴ με καταποντισάτω καταιγὶς ὕδατος, μηδὲ καταπιέτω με βυθός, μηδὲ συσχέτω ἐπ' ἐμέ φρέαρ τὸ στόμα αὐτοῦ.

Εἰσακούσόν μου, Κύριε, ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου· κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ παιδός σου, ἵτι θλίβομαι, ταχὺ ἐπάκουσόν μου.

Πρόσχες τῇ ψυχῇ μου, καὶ λύτρωσαι αὐτήν· ἔνεκα τῶν ἐχθρῶν μου ῥύσαί με.

Σὺ γὰρ γινώσκεις τὸν ὀνειδισμόν μου, καὶ τὴν αἰσχύνην μου, καὶ τὴν ἐντροπὴν μου.

Ἐναντίον σου πάντες οἱ θλίβοντές με ὀνειδισμόν προσεδόκησεν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ταλαιπωρίαν.

Καὶ ὑπέμεινα συλλυπούμενον, καὶ οὐχ ὑπῆρξε· καὶ παρακαλοῦντας, καὶ οὐχ εὖρον.

Καὶ ἔδωκαν εἰς τὸ βρῶμά μου χολήν, καὶ εἰς τὴν δίψαν μου ἐπότισάν με ὄξος.

Γενηθήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν ἐνώπιον αὐτῶν εἰς παγίδα, καὶ εἰς ἀνταπόδοσιν, καὶ εἰς σκάνδαλον.

Σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν, καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν διαπαντός σύγκαμψον.

Ἐκχεον ἐπ' αὐτοὺς τὴν ὀργὴν σου, καὶ ὁ θυμὸς τῆς ὀργῆς σου καταλάβοι αὐτούς.

Γενηθήτω ἡ ἔπαυλις αὐτῶν ἡρημωμένη, καὶ ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν.

Ὅτι ὃν σὺ ἐπάταξας, αὐτοὶ κατεδίωξαν, καὶ ἐπὶ τὸ ἄλγος τῶν τραυμάτων μου προσέθηκαν.

Πρόσθεσ ἀνομίαν ἐπὶ τῇ ἀνομίᾳ αὐτῶν, καὶ μὴ εἰσελθέτωσαν ἐν δικαιοσύνῃ σου.

Ἐξαλειφθήτωσαν ἐκ βίβλου ζώντων, καὶ μετὰ δικαίων μὴ γραφήτωσαν.

Πτωχός, καὶ ἄλγῶν εἰμι ἐγώ· ἡ σωτηρία σου, ὁ Θεὸς ἀντιλάβοιτό μου.

Αἰνέσω τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μου μετ' ὧδῆς, μεγαλυνῶ αὐτὸν ἐν αἰνέσει.

Καὶ ἀρέσει τῷ Θεῷ ὑπὲρ μόσχον νέον, κέρατα ἐκφέροντα καὶ ἐπλάις.

Ἰδέτωσαν πτωχοὶ, καὶ εὐφρανθήτωσαν· ἐκζητήσατε τὸν Θεόν, καὶ ζήσεται ἡ ψυχὴ ἡμῶν.

Ὅτι εἰσήκουσε τῶν πενήτων ὁ Κύριος, καὶ τοὺς πεπεδημένους αὐτοῦ οὐκ ἐξουδένωσεν.

Αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ, καὶ ἡ γῆ, θάλασσα, καὶ πάντα τὰ ἔρποντα ἐν αὐτῇ.

Ὅτι ὁ Θεὸς σώσει τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήσονται αἱ πόλεις τῆς Ἰουδαίας.

Καὶ κατοικήσουσιν ἐκεῖ, καὶ κληρονομήσουσιν αὐτήν.

Καὶ τὸ σπέρμα τῶν δούλων σου καθεξουσιν αὐτήν, καὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου κατασκηνώσουσιν ἐν αὐτῇ.

ΨΑΛΜΟΣ ΕΘ'. 69.

Ο Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες· Κύριε, εἰς τὸ βοηθεῖσάί μοι σπεῦσον.

Αἰσχυνθήτωσαν, καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου.

Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά.

Ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι οἱ λέγοντές μοι: Εὗγε, εὗγε.

Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός, καὶ λεγέτωσαν διαπαντός: Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.

Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης· ὁ Θεός βοηθήσόν μοι.

Βοηθές μου καὶ ῥύστης μου εἶ σύ, Κύριε· μὴ χρονίσης.

Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ εὐθύς τό: Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν. Ὁ-
ρα σελ. 15.

Εἶτα, Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστι. Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα:

Ἦχος Β'.

Ακτιστε φύσις, ἡ τῶν ἔλων δημιουργός, τὰ χεῖλη ἡμῶν ἀνοιξον, ὅπως ἀναγγέλλωμεν τὴν αἴνεσίν σου βοῶντες: Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἶ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρί.

Τὰς ἄνω Δυνάμεις μιμούμενοι οἱ ἐπὶ γῆς, ἐπινίκιον ὕμνον προσφερομέν σοι, ἀγαθέ: Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἶ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν.

Τῆς κλίνης καὶ τοῦ ὕπνου ἐξεγείρας με, Κύριε, τὸν νοῦν μου φώτισον, καὶ τὴν καρδίαν καὶ τὰ χεῖλη μου ἀνοιξον,

εἰς τὸ ὑμνεῖν σε, Ἁγία Τριάς: Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Τὸ. Κύριε ἐλέησον Μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Ὅρα σελ. 16.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὁ Θεὸς οἴκτειρήσαι ἡμᾶς. Δέσποτα Θεὲ Πάτερ παντοκράτωρ. Ὅρα σελ. 17. Εἶτα τὴν παροῦσαν

Εὐχὴν τοῦ ἁγίου Εὐστρατίου.

Μεγαλύνων μεγαλύνω σε, Κύριε, ὅτι ἐπέιδες ἐπὶ τὴν ταπείνωσίν μου, καὶ οὐ συνέκλεισάς με εἰς χεῖρας ἐχθρῶν, ἀλλ' ἔσωσας ἐκ τῶν ἀναγκῶν τὴν ψυχὴν μου. Καὶ νῦν, Δέσποτα, σκεπασάτω με ἡ χεῖρ σου, καὶ ἔλθοι ἐπ' ἐμὲ τὸ ἔλεός σου, ὅτι τετάρακται ἡ ψυχὴ μου, καὶ κατωδυνός ἐστιν, ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι αὐτὴν ἐκ τοῦ ἀθλίου μου καὶ ῥυπαροῦ σώματος τούτου· μήποτε ἡ πονηρὰ τοῦ ἀντικειμένου βουλή συναντήσῃ καὶ παρεμποδίσῃ αὐτὴν, διὰ τὰς ἐν ἀγνοίᾳ καὶ γνῶσει ἐν τῷ βίῳ τούτῳ γενομένας μοι ἁμαρτίας. Ἰλεως γενοῦ μοι, Δέσποτα, καὶ μὴ ἰδέτω ἡ ψυχὴ μου τὴν ζοφεράν καὶ σκοτεινὴν ὄψιν τῶν πονηρῶν δαιμόνων· ἀλλὰ παραλαβέτωσαν αὐτὴν Ἀγγελοὶ σου φαιδροὶ καὶ φωτεινοί. Δὸς δόξαν τῷ ὀνόματί σου τῷ ἁγίῳ, καὶ τῇ σῇ δυνάμει ἀνάγαγέ με εἰς τὸ θειόν σου βῆμα. Ἐν τῷ κρίνεσθαί με, μὴ καταλάβοι με ἡ χεῖρ τοῦ ἄρχοντος τοῦ κόσμου τούτου, εἰς τὸ κατασπάσαι με τὸν ἁμαρτωλὸν εἰς βυθὸν Ἄδου, ἀλλὰ παραστήθι μοι, καὶ γενοῦ μοι σωτὴρ καὶ ἀντιλήπτωρ. Ἐλέησον, Κύριε, τὴν ῥυπωθεῖσαν τοῖς πάθεσι τοῦ βίου ψυχὴν μου, καὶ καθαρὰν αὐτὴν διὰ μετανοίας καὶ ἐξομολογήσεως πρόσδεξαι· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα: Δεῦτε προσκυνήσωμεν, Γ'. καὶ τοὺς Ψαλμοὺς: Ἦ' ρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου εἰς τὰ ὄρη. Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον.

Δόξα, καὶ νῦν. Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστι καὶ τὰ Τροπάρια: Μνήσθητι, Κύριε, ὡς ἀγαθός. Ὁ βάθει σοφίας φιланθρώπως.

Μετὰ τῶν Ἀγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ. Καὶ νῦν. Μακαρίζομέν σε πᾶσαι αἱ γενεαί. Κύριε ἐλέησον ΙΒ'. Εἶτα τὴν Εὐχὴν : Μνησθητι, Κύριε, τῶν ἐπ' ἐλπίδι, κτλ. Ταῦτα πάντα προεγράφησαν εἰς τὸ ἕτερον Μεσονυκτικόν. "Ορα, σελ. 20. 21. 22.

[illegible]

Μετὰ τὸν Εὐλόγητόν, τὸ Βασιλεῦ (Ὑ)ράνιε. Τρισάγιον. Πα-
ναγία Τριάς. Παῖτερ ἡμῶν. Ὅτι σὺ εἷς. Κύριε ἐλέησον ΙΒ'.
Δόξα, καὶ νῦν. Δεῦτε προσκυνήσωμεν Γ'. Ὁ Ν'. Ὅρα,
σελ. 3. Καὶ εὐθὺς λέγομεν τὸν Τριαδικὸν Κανόνα τοῦ ἐν-
διατάκτου Ἦχου. Καὶ μετὰ τὸν Κανόνα, ψάλλομεν τὰ
Τριαδικὰ ταῦτα:

Αξιόν ἐστὶν ὡς ἀληθῶς, τὴν ὑπέρθεον ὑμνεῖν Ἑρμῆα, ἀναρ-
χον Πατέρα καὶ παντοκράτορα, συνἀναρχον Λόγον, πρὸ αἰώνων
ἐκ τοῦ Πατρὸς, ἀρρέυστως τεχθέντα, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα,
τὸ ἐκ Πατρὸς ἀχρόνως ἐκπορευόμενον.

Α "ξιόν ἐστὶν ὡς ἀληθῶς, τοῦ δοξαῖζειν σε τὸν Θεὸν Λόγον,
ὃν φρίττει καὶ τρέμει τὰ Χερουβὶμ, καὶ δοξολογοῦσιν
αἱ Δυναμεῖς τῶν οὐρανῶν, τὸν ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ
τάφου, Χριστὸν τὸν ζωοδότην φόβῳ δοξαῖσωμεν.

Υμνήσωμεν πάντες Θεοπρεπῶς, ἄσμασιν ἐνθούσις, τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱόν, καὶ Πνεῦμα τὸ Θεῖον, τρισυπόστατον κράτος, τὴν μίαν βασιλείαν καὶ κυριότητα.

Ε'κ νεκρῶν ἰδοῦσα τὸν σὸν Υἱόν, ἄχραντὲ Παρθένε, ἀν-
 ξάιντα νιοπρεπῶς, χαρᾶς ἀνεκφράστου, ἡ κτίσις ἐπλη-
 ροῦτο, αὐτὸν δοξολογοῦσα, καὶ σὲ γεραίρουσα.

Τρισάγιον, καὶ τα λοιπά. Τὴν Ὑπακοὴν τοῦ Ἁγίου· τὸ·
Κύριε ἐλέησον Μ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν Τιμιωτέραν. Ἐν ὀνό-
ματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ. Ὁ Ἱερεὺς· Ὁ Θεὸς οἴκτει-
ρήσαι ἡμᾶς. Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε ἐλέησον Ι'. καὶ ἀπόλυσις.

33

XX

Εἰ μὲν ἐστὶ μεγάλη Τεσσαρακοσὴ, λέγομεν πρῶτον, Τρι-
σάγιον, Κύριε ἐλέησον ΙΒ'. Δεῦτε προσκυνήσωμεν Γ'. καὶ
τοὺς ἐφεξῆς δύο Ψαλμοὺς. Εἰδ' οὖν, μετὰ τὸν Εὐλογητὸν,
Δεῦτε προσκυνήσωμεν Γ'. καὶ εὐθὺς τοὺς Ψαλμοὺς.

Ε'πακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Μνησθεῖν πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὀλοκαύτωμά σου
 πιανάτω.

Ἀγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου, καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.

Ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου αὐτοῦ, ἐν δυνα-
στείαις ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ..

Οὗτοι ἐν ἄρμασι, καὶ οὗτοι ἐν ἵπποις, ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ἐπικαλεσόμεθα.

Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσον, ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν,
καὶ ἀνωρθώθημεν.

Κύριε, σῶσον τὸν Βασιλέα, καὶ ἐπαίκουσον ἡμῶν, ἐν ᾗ αὖν
ἡμέρα ἐπικαλεσώμεθα σε.

Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ Βασιλεὺς, καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.

3

Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ, καὶ τὴν θύλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν.

Ὅτι προέφθασας αὐτόν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος, ἔθηκες ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.

Ζωὴν ἡγήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου· δόξαν, καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν.

Ὅτι δώης αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος· εὐφρανεῖς αὐτόν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου.

Ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον, καὶ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ Ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῇ.

Εὐρεθείη ἡ χεὶρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου, ἡ δεξιὰ σου εὖροι πάντας τοὺς μισοῦντάς σε.

Ὅτι θήσεις αὐτῆς ὡς κλίβανον πυρὸς, εἰς καιρὸν τῷ προσώπου σου.

Κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτούς, καὶ καταφάγεται αὐτούς πῦρ.

Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολεῖς, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἱῶν ἀνθρώπων.

Ὅτι ἔκλιναν εἰς σέ κακὰ, διελογίσαντο βουλαῖς, αἷς οὐ μὴ δύνωνται στηῆναι.

Ὅτι θήσεις αὐτούς νῶτον· ἐν τοῖς περιλοίποις σου ἐτοιμαῖσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν.

Ὑψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου· ἄσομεν, καὶ ψαλοῦμεν ταῖς δυναστείαις σου.

Δέξα, καὶ νῦν. Εἶτα: Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστι. Καὶ τὰ ἐφεξῆς Τροπάρια.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ Βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρί.

Ο ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκυσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου τὴς πιζοῦς Βασιλεῖς ἡμῶν,

νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων. Τὴν συμμαχία ἔχοιεν τὴν σὴν, ὅπλον εἰρήνης, αἥττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προστασία φοβερά καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης ἀγαθὴ τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· στηρίξον ὀρθόδοξων πολιτείαν· σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐκφώνησις: Ὅτι ἐλεήμων, καὶ φιλόανθρωπος Θεός.

Ὁ Λαός: Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεὺς: Δόξα τῇ ἀγίᾳ, καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ, καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν

Καὶ ἀρχόμεθα τοῦ Ἐξαψάλμου, πάση σιωπῇ καὶ κατανύξει ἀκροώμενοι· ὁ δὲ ταχθεὶς Ἀδελφός, ἢ ὁ Προεσὼς, μετ' εὐλαθείας καὶ φόβου Θεοῦ λέγει.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. Ἐκ Γ'.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ἐκ Β'.

ΨΑΛΜΟΣ Γ'. 3.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου: Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δὲ Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου, καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ δὲ ἐκοιμήθην, καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τῶν κύκλῳ συνεπι-
τιθεμένων μοι. Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με ὁ Θεός μου.

Ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τῆς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως·
ὀδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.
Καὶ πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην, καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀν-
τιλήψεταιί μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΖ'. 37.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παι-
δεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπαίγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμέ
τὴν χεῖρά σου.

Οὐκ ἔστιν ἰασις ἐν τῇ σαρκί μου, ἀπὸ προσώπου τῆς ὀρ-
γῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου, ἀπὸ προσώπου
τῶν ἀμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὥς ἐ φορ-
τίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώ-
που τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν
ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν
ἰασις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ
στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγ-
μός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδιά μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ
τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν
καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἐγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου· καὶ οἱ ζη-

τοῦντες τὰ κακὰ μοι ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὥσει κωφὸς οὐκ ἤκουον, καὶ ὥσει ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὥσει ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων, καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.

Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακήσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.

Ὅτι εἶπον: Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου, ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρήμονήσαν.

Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ, καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι, καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμὲ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχε εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχε εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΕΒ'. 62.

Ο Θεός, ὁ Θεός μου, πρὸς σέ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου, ἐν γῇ ἐρήμῳ, καὶ ἀβάτῳ, καὶ ἀνύδρῳ.

Ὅτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὥφθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δυνάμιν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωᾶς, τὰ χεῖλη μου ἐπαινεσουσί σε.

Ὅτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ ταῖς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖν ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλει ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὁμνῶν ἐν αὐτῷ· ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλόντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλεῖα Γ'. ἄνευ Μετανοιῶν. Καὶ ἐξέρχεται ὁ Ἱερεὺς ἐκ τοῦ Βήματος, καὶ λέγει ταῖς ἐωθιναῖς Εὐχαῖς ἔμπροσθεν τῆς Εἰκόνης τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ μυστικῶς.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΖ'. 87.

Κύριε, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ ἤγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὥσει ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.

Ἐθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμέ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τὸς γνωστούς μου ἀπ' ἐμῆ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην, καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμασία; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγῆσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθῆσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμασιά σου, καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρῶτ' ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἰνα τί, Κύριε, ἀπωθῇ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχὸς εἰμι ἐγὼ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου· ὑψωθείς δέ, ἐταπεινώθην, καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμῆ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραζάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον, καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας. Καὶ πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΒ'. 102.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐΐλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον
πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανῶν-
τά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου· ἀνακαι-
νισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδι-
κουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ
τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέ-
λεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς
ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίω-
σε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν
ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὥκτειρήσε Κύριος τοὺς φο-
βουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη
ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος, ὥσει χέρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὥσει ἄνθος τοῦ
ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ
ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶ-
νος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουν
τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ
ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ
βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ
ἰσχυῖ, ποιῶντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς
τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ. Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ, εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ, εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΒ΄. 142.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδιά μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθροὺς μου, καὶ ἀπο-

λεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί. Καὶ πάλιν.

Εἰσακούσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ, μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. Δίς.

Εἶτα.

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα Γ'. Μετανοίας Ι'. Εἶτα Συναπτὴ ὑπὸ τῷ Ἱερέως, καὶ μετ' αὐτὴν τὸ, Θεὸς Κύριος, (κατὰ τὸν Ἦχον τῆς ἡμέρας Τροπαρίου) μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶ.

Στίχ. Α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Στίχ. Β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτοῦς.

Στίχ. Γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Εἶτα λέγομεν τὸ Τροπάριον τῆς τυχούσης ἑορτῆς, ἢ τοῦ Ἀγίου, ἢ τὸ Ἀναστάσιμον τοῦ τυχόντος Ἦχου. Τῇ δὲ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ, μετὰ τὴν Συναπτὴν, ψάλλομεν τὸ, Ἀλληλουῖα ἐκ Γ'. κατ' Ἦχον, λέγοντες πρότερον ἓνα ἐκ τῶν ἐφεξῆς Στίχων.

Στίχ. Α'. Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς.

Στίχ. Β'. Δικαιοσύνην μαθήτε οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Στίχ. Γ'. Ζῆλος λήψεται λαὸν ἀπαιδέυτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται.

Στίχ. Δ'. Πρόσθες αὐτοῖς κακὰ, Κύριε, πρόσθες αὐτοῖς κακὰ τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

Καὶ μετὰ τὸ, Ἀλληλουῖα, ψάλλομεν τοὺς Τριαδικοὺς ὕμνους τοῦ τυχόντος Ἦχου.

ΥΜΝΟΙ ΤΡΙΑΔΙΚΟΙ.

Ἦχος Α'.

Σωματικαῖς μορφώσεσι τῶν ἀσωμάτων Δυναμίμων, πρὸς νοεραὶν καὶ αἴνιον ἀναγόμενοι ἔννοιαν, καὶ τρισαγίῳ μελωδή-

ματι τρισυποστάτου Θεότητος, ἐκδεχόμενοι ἑλλαμψιν, χερουβικῶς βοήσωμεν : Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ὁ Θεός.

Δόξα Πατρί.

Μετὰ πασῶν τῶν οὐρανίων Δυναμέων, χερουβικῶς τῷ ἐν ὑψίσοις βοήσωμεν, τὸν τρισάγιον ἀναμέλποντες αἶνον : Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Εξεγερθέντες τοῦ ὕπνου, προσπίπτομέν σοι, ἀγαθὲ, καὶ τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοῶμέν σοι, δυνατέ : Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος Β'.

Αῖψιστε φίσις, ἡ τῶν ὅλων δημιουργός, τὰ χεῖλη ἡμῶν ἀνοιξον, ὅπως ἀναγγέλλωμεν τὴν αἰνέσιν σου βοῶντες : Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ὁ Θεός.

Δόξα Πατρί.

Ταῖς ἄνω Δυναμείς μιμούμενοι οἱ ἐπὶ γῆς, ἐπινίκιον ὕμνον προσφερομέν σοι, ἀγαθὲ : Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Τῆς κλίνης καὶ τοῦ ὕπνου ἐξεγείρας με, Κύριε, τὸν νοῦν μου φώτισον, καὶ τὴν καρδίαν καὶ τὰ χεῖλη μου ἀνοιξον, εἰς τὸ ὑμνεῖν σε, Ἁγία Τριάς : Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος Γ'.

Πατέρα ἀναρχον, Υἱὸν συνἀναρχον, Πνεῦμα συναἰδιον, Θεότητα μίαν χερουβικῶς δοξάσωμεν : Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ὁ Θεός.

Δόξα Πατρί.

Τριάς ὁμοούσιε καὶ ἀδιαίρετε, Μοναῖς τρισυπόστατε καὶ συναἰδιε, σοὶ ὡς Θεῷ τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον κραυγάζομεν : Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Αῖθρόον ὁ Κριτὴς ἐπελεύσεται, καὶ ἐνάστου αἱ πράξεις γυμνωθήσονται· ἀλλὰ φόβῳ κρᾶζωμεν ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός : Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος Δ'.

Τὸν ἀναρχόν σου Πατέρα, καὶ σέ, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα, χερουβικῶς δοξολογεῖν τολμῶντες λέγομεν : Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ὁ Θεός.

Δόξα Πατρί.

Ὡς αἱ τάξεις νῦν τῶν Ἀγγέλων ἐν οὐρανῷ, καὶ σταῖσις φόβῳ ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς, ἐπινίκιον ὕμνον προσφέρομέν σοι, ἀγαθέ : Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Τῶν νοερῶν σου λειτουργῶν προσφέρειν οἱ θνητοὶ τὸν ὕμνον τολμῶντες, λέγομεν : Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς. Ἦχος πλ. Α'.

Υμνωδίας ὁ καιρὸς, καὶ δεήσεως ὥρα· ἐκτενῶς βοῶμέν σοι τῷ μόνῳ Θεῷ : Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ὁ Θεός.

Δόξα Πατρί.

Εἰκονίζειν τολμῶντες τὰ νοερά σου στρατεύματα, Τριάς ἀναρχε, στόμασιν ἀναξίοις βοῶμέν σοι : Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ὁ Θεός. Καὶ νῦν.

Ο ἐν μήτρᾳ παρθενικῇ χωρηθεῖς, καὶ τῶν κόλπων τοῦ Πατρὸς μὴ χωρισθεῖς, σὺν Ἀγγέλοις καὶ ἡμᾶς πρόσδεξαι, Χριστέ ὁ Θεός, βοῶντάς σοι : Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος πλ. Β'.

Ασώματοις στόμασιν, ἀσιγήτοις δοξολογίαις, τὰ Ἐξαπτέρυγα ᾄδουσί σοι τὸν τρισάγιον ὕμνον, ὁ Θεός ἡμῶν· καὶ ἡμεῖς οἱ ἐπὶ γῆς ἀναξίοις χεῖλεσιν αἶνόν σοι ἀναπέμπομεν : Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ὁ Θεός.

Δόξα Πατρί.

Παριστάμενα φόβῳ τὰ Χερουβὶμ, ἐξιστάμενα τρόμῳ τὰ Σεραφὶμ, τὸν τρισάγιον ὕμνον προσφέρει ἀσιγήτῳ φωνῇ· μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς βοῶμεν οἱ ἁμαρτωλοί : Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ὁ Θεός. Καὶ νῦν.

Τριαδικῆς Μονάδος Θεότητα ἀσυγχύτῳ ἐνώσει δοξάσωμεν, καὶ τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοήσωμεν : Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος Βαρύς.

Ο ὑψίστῳ δυνάμει χερουβικῶς ἀνυμνούμενος, καὶ θεϊκῇ δόξῃ ἀγγελικῶς προσκυνούμενος, πρόσδεξαι καὶ ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς, ἀναξίως τολμῶντας κραυγάζειν σοι: Ἁγίος, Ἁγίος, Ἁγίος εἰ ὁ Θεός.

Δόξα Πατρί.

Τῇ ἀπροσίτῳ Θεότητι, τῇ ἐν Μονάδι Τριάδι, τῶν Σεραφίμ τὸν τρισάγιον ἀναπέμποντες αἶνον, μετὰ φόβου βοήσωμεν: Ἁγίος, Ἁγίος, Ἁγίος εἰ ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Ως ὕπνον τὸν ὄκνον ἀποθεμένη ψυχῇ, διόρθωσιν πρὸς ἔγερσιν δεῖξον τῷ Κριτῇ, καὶ ἐν φόβῳ βόησον: Ἁγίος, Ἁγίος, Ἁγίος εἰ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου, κτλ.

Ἦχος πλ. Δ'.

Ο ῥᾶν σε μὴ τολμῶντα τὰ Χερουβίμ, ἱπτάμενα κραυγάζει ἀλαλαγμῷ τὸ ἐνθεον μέλος τῆς τρισαγίας φωνῆς· μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς βοῶμεν οἱ ἁμαρτωλοί: Ἁγίος, Ἁγίος, Ἁγίος εἰ ὁ Θεός.

Δόξα Πατρί.

Εἰς οὐρανὸν ταῖς καρδίαις ἔχοντες, ἀγγελικὴν μιμησώμεθα τάξιν· καὶ ἐν φόβῳ τῷ ἀδεκάστῳ προσπέσωμεν, ἐπινίκιον ἀνακραύζοντες αἶνον: Ἁγίος, Ἁγίος, Ἁγίος εἰ ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Κατακαμπτόμενοι τῷ πλήθει τῶν πταισμάτων ἡμῶν, καὶ μὴ τολμῶντες ἀτενίσαι τῷ ὕψει σε, τὴν ψυχὴν σὺν τῷ σώματι κλίναντες, μετὰ Ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοῶμέν σοι: Ἁγίος, Ἁγίος, Ἁγίος εἰ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἴτα ἡ Στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου, καὶ τὰ Καθίσματα εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν. Μετὰ ταῦτα λέγομεν τὸν Ν'. Ψαλμὸν, καὶ ἀρχόμεθα τῶν Κανόνων, ἀναγινώσκοντες καὶ ταῖς ἐννέα Ὠδαῖς (Ὅρα αὐτὰς ἐμπροσθεν, σελ. 48), ἢ ψάλλοντες Στίχους μόνον τινὰς ἐξ αὐτῶν, κατὰ τὴν ἡμέραν, καὶ τὴν ποσότητα τῶν Τροπαρίων τῷ Κανόνος. Ἐν δὲ ταῖς Κυριακαῖς καὶ τοῖς Σάββασιν, ἀμέσως μετὰ τὴν τοῦ Ἀμώμου Στιχολογίαν, ψάλλομεν τὰ ἐφεξῆς Εὐλογητάρια.

ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ

ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ ΕΝ ΤΑΙΣ ΚΥΡΙΑΚΑΙΣ ΤΟΥ ΟΛΟΥ ΕΝΙΑΥΤΟΥ

Εἰς Ἦχον πλ. Α'.

Ἐν ἐκάστῳ δὲ Τροπαρίῳ λέγομεν τό:

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν Ἀγγέλων ὁ δῆμος, κατεπλάγη ὀρών σε, ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δὲ Σωτῆρ, τὴν ἰσχὺν καθελόντα, καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα, καὶ ἐξ Ἄδου πάντας ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε.

Τί τὰ μύρα, συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ὦ Μαθήτριάι κινῶνται; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ Ἄγγελος, προσεφθέγγετο ταῖς Μυροφόροις: Ἰδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ἡσθήτε· ὁ Σωτῆρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε.

Λίαν πρωΐ, Μυροφόροι ἔδραμον, πρὸς τὸ μνημαί σου, θρηνολογεῖσαι· ἀλλ' ἐπέστη πρὸς αὐταῖς ὁ Ἄγγελος, καὶ εἶπε: Θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται, μὴ κλαίετε· τὴν Ἀνάστασιν δὲ Ἀποστόλοις εἶπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε.

Μυροφόροι γυναῖκες, μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι, πρὸς τὸ μνημαί σου Σῶτερ ἐνηχῶντο, Ἀγγέλῃ τρανῶς, πρὸς αὐταῖς φθεγγομένης: Τί μετὰ νεκρῶν τὸν ζῶντα λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα. Τριαδικόν.

Προσκυνοῦμεν Πατέρα, καὶ τὸν τούτου Υἱόν τε, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα· τὴν Ἁγίαν Τριάδα, ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, σὺν ταῖς Σεραφίμ, κράζοντες τό: Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ Κύριε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ζωοδότῃν τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένε, τὸν Ἀδὰμ, αἵμαρτίας· χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐφ, ἀντὶ λύπης παρέσχες· ρεύ-

σαντα ζωῆς, ἔθυνε πρὸς ταύτην δέ, ὁ ἐκ σὲ σαρκωθείς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα. Δέξα σοι ὁ Θεός. Γ'.

ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ ΝΕΚΡΩΣΙΜΑ

ΥΑΛΛΟΜΕΝΑ ΕΝ ΤΟΙΣ ΣΑΒΒΑΣΙ

Εἰς Ἦχον πλ. Α'.

Ἐν ἐκάστῳ δὲ Τροπαρίῳ λέγομεν τό :

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν Ἀγίων ὁ χορὸς, εὗρε πηγὴν τῆς ζωῆς, καὶ θύραν Παραδείσου· εὗρω καὶ γὼ, τὴν ὁδὸν διὰ τῆς μετανοίας· τὸ ἀπολωλὸς πρόβατον ἐγὼ εἰμι· ἀνακάλεσαί με Σωτὴρ καὶ σῶσόν με.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε.

Οἱ τὸν ἁμνὸν τοῦ Θεοῦ κηρύξαντες, καὶ σφαγιασθέντες ὥσπερ ἄρνες, καὶ πρὸς ζωὴν τὴν ἀγήρω ἅγιοι, καὶ αἰδιδιον μετατεθέντες, τοῦτον ἐκτενῶς, Μάρτυρες αἰτήσασθε, ὀφλημάτων λύσιν ἡμῖν δωρήσασθαι.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε.

Οἱ τὴν ὁδὸν τὴν στενὴν βαδίσαντες, τεθλιμμένην πάντες οἱ ἐν βίῳ· οἱ τὸν σταυρὸν ὡς ζυγὸν ἀράμενοι, καὶ ἐμοὶ ἀκολουθήσαντες ἐν πίστει, δεῦτε ἀπολαύετε, ὅ, ἡτοίμασα ὑμῖν βραβεῖα, καὶ στέφη τὰ οὐράνια.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε.

Εἰκὼν εἰμι τῆς ἀρρήτου δόξης σου, εἰ καὶ στίγματα φέρω πταισμάτων· οἰκτείρησον τὸ σὸν πλάσμα Δέσποτα, καὶ καθάρισον σὴ εὐσπλαγχνίᾳ, καὶ τὴν ποθεινὴν πατρίδα παράσχου μοι, Παραδείσου πάλιν ποιῶν πολίτην με.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε.

Ο παλαίμη ἐκ μὴ ὄντων πλάσας με, καὶ εἰκόνι σου θείᾳ τιμήσας, παραβάσει ἐντολῆς δὲ πάλιν με, ἐπιστρέψας εἰς γῆν ἐξ ἧς ἐλήφθην, εἰς τὸ καθ' ὁμοίωσιν ἐπανάγαγε, τὸ ἀρχαῖον κάλλος ἀναμορφώσασθαι.

Κύριε, ἔθραυσεν ἐχθρούς· καὶ τῷ πλήθει τῆς δόξης σου συνέτριψας τοὺς ὑπεναντίους.

Ἀπέστειλας τὴν ὀργὴν σου, κατέφαγεν αὐτοὺς ὡσεὶ καλάμην.

Καὶ διὰ πνεύματος τοῦ θυμοῦ σε διέστη τὸ ὕδωρ· ἐπάγη ὡσεὶ τεῖχος τὰ ὕδατα, ἐπάγη καὶ τὰ κύματα ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης.

Εἶπεν ὁ ἐχθρός: Διώξας καταλήψομαι, μεριῶ σκῦλα, ἐμπλήσω ψυχὴν μου, ἀνελῶ τῇ μαχαίρᾳ μου, κυριεύσει ἡ χεὶρ μου.

Ἀπέστειλας τὸ πνεῦμά σου, ἐκάλυψεν αὐτοὺς θάλασσα, ἔδυσαν ὡσεὶ μόλιβδος ἐν ὕδατι σφοδρῶ.

Τίς ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς, Κύριε; τίς ὅμοιός σοι; δεδοξασμένος ἐν αἰγίοις, θαυμαστός ἐν δόξαις, ποιῶν τέρατα.

Ἐξέτεινας τὴν δεξιάν σου, κατέπιεν αὐτοὺς γῆ.

ᾠδηήσας τῇ δικαιοσύνῃ σου τὸν λαόν σε τοῦτον, ὃν ἐλυτρώσω· παρεκάλεσας τῇ ἰσχυρί σου εἰς κατάλυμα ἅγιόν σου.

Ἦκουσαν ἔθνη, καὶ ὠργίσθησαν· ὠδῖνες ἔλαβον κατοικῆντας Φυλιστιεῖμ.

Εἰς Στίχους Η'.

Τότε ἔσπευσαν ἡγεμόνες Ἐδῶμ, καὶ ἄρχοντες Μωαβιτῶν· ἔλαβεν αὐτοὺς τρόμος, ἐτάκησαν πάντες οἱ κατοικοῦντες Χαναάν.

Ἐπιπέσοι ἐπ' αὐτοὺς φόβος καὶ τρόμος, μεγέθει βραχίονός σου ἀπολιθωθήτωσαν.

Εἰς Στίχους Σ'.

Ἔως ἂν παρέλθῃ ὁ λαός σου, Κύριε· ἔως ἂν παρέλθῃ ὁ λαός σου οὗτος, ὃν ἐκτήσω.

Εἰσαγαγὼν καταφύτευσον αὐτοὺς εἰς ὄρος κληρονομίας σου, εἰς ἑτοιμον κατοικητήριόν σου, ὃ κατειργάσω, Κύριε, ἁγίασμα, ὃ ἠτοίμασαν αἱ χεῖρές σου.

Εἰς Στίχους Δ'.

Κύριος βασιλεύων τῶν αἰώνων, καὶ ἐπ' αἰῶνα, καὶ ἔτι.

Ὅτι εἰσῆλθεν ἵππος Φαραὼ σὺν ἄρμασι καὶ ἀναβάταις εἰς θάλασσαν, καὶ ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτοὺς Κύριος τὸ ὕδωρ τῆς

Θαλάσσης· οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς Θαλάσσης.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ω Δ Η Δ Ε Υ Τ Ε Ρ Α .

Ἰστέον, ὅτι ἡ β'. Ὠδὴ οὐδέποτε στιχολογεῖται, εἰμὴ ἐν μόνῃ τῇ μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ, μετὰ δὲ τὴν Α'. στιχολογοῦμεν αὐτὴν ἕως τέλους. Εἰς δὲ τὰ Τροπάρια λέγομεν, ἐνὶ ἐκάστῳ: Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὠδὴ Μωσέως ἐν τῷ Δευτερονομίῳ. Κεφ. ΑΒ'. 1.

Νόμου γραφέντος, αὐθις Ὠδὴ Μωσέως.

Πρόσεχε οὐρανέ, καὶ λαλήσω· καὶ ἀκουέτω γῇ ῥήματα ἐκ στόματός μου.

Προσδοκάσθω ὡς ὑετὸς τὸ ἀπόφθεγμαί μου, καὶ καταβήτω ὡς δρόσος τὰ ῥήματά μου, ὡς ὄμβρος ἐπ' ἄγρωσιν, καὶ ὡσεὶ νιφετὸς ἐπὶ χόρτον.

Ὅτι τὸ ὄνομα Κυρίου ἐκάλεσα. Δότε μεγαλυσύνην τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Θεὸς, ἀληθινὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ κρίσεις.

Θεὸς πιστὸς, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ· δίκαιος καὶ ὁσιος ὁ Κύριος.

Ἠμάρτοσαν οὐκ αὐτῷ τέκνα μωμητά· γενεὰ σκολιὰ καὶ διεστραμμένη, ταῦτα Κυρίῳ ἀνταποδίδοτε;

Οὗτος λαὸς μωρὸς, καὶ οὐχὶ σοφός· οὐκ αὐτὸς οὗτός σου Πατὴρ ἐκτήσατό σε, καὶ ἐποίησέ σε, καὶ ἐπλάσέ σε;

Μνήσθητι ἡμέρας αἰῶνος, σύνετε δὴ ἔτη γενεᾶς γενεῶν.

Ἐπερώτησον τὸν πατέρα σου, καὶ ἀναγγελεῖ σοι· τοὺς πρεσβυτέρους σου, καὶ ἐροῦσί σοι.

Ὅτε διεμέριζεν ὁ Ὑψιστος ἔθνη, ὡς διέσπειρεν υἱοὺς Ἀδάμ, ἔστησεν ὅρια ἐθνῶν κατὰ ἀριθμὸν Ἀγγέλων Θεοῦ.

Καὶ ἐγενήθη μερὶς Κυρίου, λαὸς αὐτοῦ Ἰακώβ· σχοίνισμα κληρονομίας αὐτοῦ Ἰσραὴλ.

Αὐτάρκησεν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν δίψει καύματος ἐν γῇ ἀνύδρῳ· ἐκύκλωσεν αὐτὸν, καὶ ἐπαίδευσεν αὐτὸν, καὶ διεφύλαξεν αὐτὸν, ὥς κόρην ὀφθαλμοῦ.

Ὡς αἰτὸς σκεπᾶσαι νοσσιὰν αὐτῆ, καὶ ἐπὶ τοῖς νεοσσοῖς αὐτοῦ ἐπεπόθησε, διεῖς τὰς πτέρυγας αὐτῆ, ἐδέξατο αὐτῆς, καὶ ἀνέλαθεν αὐτοὺς ἐπὶ τῶν μεταφρένων αὐτοῦ.

Κύριος μόνος ἤγεν αὐτοὺς, καὶ οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν θεὸς ἀλλότριος.

Ἀνεβίβασεν αὐτοὺς ἐπὶ τὴν ἰσχὺν τῆς γῆς· ἐψώμισεν αὐτοὺς γεννήματα ἀγρῶν.

Ἐθήλασαν μέλι ἐκ πέτρας, καὶ ἔλαιον ἐκ στερεᾶς πέτρας.

Βούτυρον βοῶν, καὶ γάλα προβάτων, μετὰ στέατος ἀρνῶν καὶ κριῶν, υἰῶν ταύρων καὶ τράγων, μετὰ στέατος νεφρῶν πυροῦ, καὶ αἶμα σταφυλῆς ἔπιον οἶνον.

Καὶ ἔφαγεν Ἰακώβ καὶ ἐνεπλήσθη, καὶ ἀπελάκτισεν ὁ ἠγαπημένος· ἐλιπάνθη, ἐπαχύνθη, ἐπλατύνθη, καὶ ἐγκατέλιπε Θεὸν τὸν ποιήσαντα αὐτὸν, καὶ ἀπέστη ἀπὸ Θεοῦ σωτῆρος αὐτοῦ.

Παρώξυνάν με ἐπ' ἀλλοτρίοις, καὶ ἐν βδελύγμασιν αὐτῶν ἐξεπίκρανάν με.

Ἔθυσαν δαιμονίοις, καὶ εἰς Θεῶ· θεοῖς, οἷς ἐκ ἤδειςαν· καινοὶ καὶ πρόσφατοι ἤκασιν, οὓς ἐκ ἤδειςαν οἱ πατέρες αὐτῶν.

Θεὸν τὸν γεννήσαντά σε ἐγκατέλιπες, καὶ ἐπελάθου Θεοῦ τοῦ τρέφοντός σε.

Καὶ εἶδε Κύριος καὶ ἐζήλωσε, καὶ παρωξύνθη δι' ὀργὴν υἰῶν αὐτοῦ καὶ θυγατέρων.

Καὶ εἶπεν· Ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν, καὶ δείξω τί ἔσται αὐτοῖς ἐπ' ἐσχάτων· ὅτι γενεὰ ἐξεστραμμένη ἐστίν· υἱοί, οἷς οὐκ ἔστι πίστις ἐν αὐτοῖς.

Αὐτοὶ παρεζήλωσάν με ἐπ' οὐ θεῶ, παρώργισάν με ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν· καὶ γὰρ παραζηλώσω αὐτοὺς ἐπ' οὐκ ἔθνει, ἐπὶ ἔθνει ἀσυνέτῳ παροργισῶ αὐτούς.

Ὅτι πῦρ ἐκκέκαυται ἐκ τοῦ θυμοῦ μου, καυθήσεται ἕως Ἀΐδου κατωτάτου· καταφάγεται γῆν, καὶ τὰ γεννήματα αὐτῆς· φλέξει θεμέλια ὀρέων.

Συνάξω εἰς αὐτοὺς κακὰ, καὶ τὰ βέλη μου συντελέσω εἰς αὐτούς.

Τηκόμενοι λιμῶ καὶ βρώσει ὀρνέων, καὶ ὀπισθότονος ἀνίατος· ὀδόντας Σηρίων ἐξαποστελῶ εἰς αὐτούς, μετὰ Συμοῦ συράντων ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἐξωθεν ἀτεκνώσει αὐτοὺς μάχαιρα, καὶ ἐκ τῶν ταμιείων φόβος· νεανίσκος σὺν παρθένῳ, Σηλαίζων μετὰ καθεστηκότος πρεσβύτου.

Εἶπα· Διασπερῶ αὐτοὺς· παύσω δὲ ἐξ ἀνθρώπων τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

Εἰ μὴ δι' ὀργὴν ἐχθρῶν, ἵνα μὴ μακροχρονίσωσι, καὶ ἵνα μὴ συνεπιθῶνται οἱ ὑπεναντίοι· μὴ εἴπωσιν· Ἡ χεὶρ ἡμῶν ἡ ὑψηλὴ, καὶ οὐχὶ Κύριος ἐποίησε ταῦτα πάντα.

Ὅτι ἔθνος ἀπολωλεκὸς βουλήν ἐστι, καὶ οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς ἐπιστήμη, οὐκ ἐφρόνησαν συνιέναι.

Ταῦτα πάντα καταδεξάσθωσαν εἰς τὸν ἐπιόντα χρόνον.

Πῶς διώξεται εἰς χιλίους, καὶ δύο μετακινήσουσι μυριάδας, εἰ μὴ ὁ Θεὸς ἀπέδοτο αὐτούς;

Οὐ γάρ ἐστιν οἱ Σειοὶ αὐτῶν, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν· οἱ δὲ ἐχθροὶ ἡμῶν ἀνόητοι.

Ἐκ γὰρ ἀμπέλων Σοδόμων ἡ ἄμπελος αὐτῶν, καὶ ἡ κληματὶς αὐτῶν ἐκ Γομόρρας· ἡ σταφυλὴ αὐτῶν, σταφυλὴ χολῆς, βότρυς πικρίας αὐτῶν.

Θυμὸς δρακόντων ὁ οἶνος αὐτῶν, καὶ Συμὸς ἀσπίδων ἀνίατος.

Οὐκ ἰδοὺ ταῦτα πάντα συνῆκται παρ' ἐμοί, καὶ ἐσφράγισται ἐν τοῖς Σησαυροῖς μου;

Ἐν ἡμέρᾳ ἐκδικήσεως ἀνταποδώσω, ἐν καιρῷ, ὅταν σφαλῇ ὁ ποῦς αὐτῶν· ὅτι ἐγγὺς ἡμέρα ἀπωλείας αὐτῶν, καὶ πάρεστιν ἑτοιμα ὑμῖν.

Ὅτι κρινεῖ Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται.

Εἶδε γὰρ αὐτοὺς παραλελυμένους, καὶ ἐκλελοιπότας ἐν ἐπαγωγῇ, καὶ παρειμένους.

Καὶ εἶπε Κύριος : Ποῦ εἰσιν οἱ Νεοὶ αὐτῶν, ἐφ' οἷς ἐπε-
ποιίθεισαν ἐπ' αὐτοῖς ;

Ὡν τὸ στέαρ τῶν Νυσιῶν αὐτῶν ἡσθίετε, καὶ ἐπίνετε τὸν
οἶνον τῶν σπονδῶν αὐτῶν ; Ἀναστήτωσαν καὶ βοηθησάτω-
σαν ὑμῖν, καὶ γεννηθήτωσαν ὑμῶν σκεπασταί .

Ἴδετε ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστι Θεὸς πλὴν ἐμοῦ .
ἐγὼ ἀποκτενῶ, καὶ ζῆν ποιήσω· πατάξω, καὶ γὰρ ἰάσομαι·
καὶ οὐκ ἔστιν, ὃς ἐξελεῖται ἐκ τῶν χειρῶν μου .

Ὅτι ἀρῶ εἰς τὸν οὐρανὸν τὴν χεῖρά μου, καὶ ὁμοῦμαι τῇ
δεξιᾷ μου, καὶ ἐρῶ : Ζῶ ἐγὼ εἰς τὸν αἰῶνα .

Ὅτι παροξυνῶ ὡς ἀστραπὴν τὴν μάχαιράν μου, καὶ ἀν-
θέξεται κρίματος ἡ χεὶρ μου, καὶ ἀνταποδώσω δίκην τοῖς
ἐχθροῖς, καὶ τοῖς μισοῦσί με ἀνταποδώσω .

Μεθύσω τὰ βέλη μου ἀφ' αἵματος, καὶ ἡ μάχαιρά μου φά-
γεται κρέα, ἀφ' αἵματος τραυματιῶν καὶ αἰχμαλωσίας, ἀπὸ
κεφαλῆς ἀρχόντων ἐθνῶν .

Εὐφράνθητε οὐρανοὶ ἅμα αὐτῷ, καὶ προσκυνησάτωσαν
αὐτῷ πάντες Ἄγγελοι Θεοῦ .

Εὐφράνθητε ἔθνη μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐνισχυσάτω-
σαν αὐτῷ πάντες υἱοὶ Θεοῦ· ὅτι τὸ αἷμα τῶν υἱῶν αὐτοῦ
ἐκδικεῖται, καὶ ἐκδικήσει καὶ ἀνταποδώσει δίκην τοῖς ἐχ-
θροῖς, καὶ τοῖς μισοῦσιν αὐτὸν ἀνταποδώσει, καὶ ἐκκαθα-
ρίει Κύριος τὴν γῆν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ .

Δόξα, καὶ νῦν .

Ω Δ Η Τ Ρ Ι Τ Η .

Προσευχὴ Ἄννης τῆς μητρὸς Σαμουὴλ τοῦ Προφήτου .

Α'. Βασιλειῶν . Κεφ. Β' .

Θεὸν γεραίρεῖ Στεῖρα τίκτυσα ξένως .

Ἅγιος εἶ, Κύριε, καὶ σὲ ὑμνεῖ τὸ πνεῦμά μου .

Ε'στερεώθη ἡ καρδιά μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέρας μου ἐν
Θεῷ μου, ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου, εὐφράνθη
ἐν σωτηρίῳ σου .

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἅγιος πλήν σου.

Μὴ καυχᾶσθε, καὶ μὴ λαλεῖτε ὑψηλὰ εἰς ὑπεροχὴν· μηδὲ ἐξελθέτω μεγαλορρήμοσύνη ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν.

Ὅτι Θεὸς γνώσεων Κύριος, καὶ Θεὸς ἐτοιμάζων ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ.

Τόξον δυνατῶν ἡσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δύναμιν.

Πλήρεις ἄρτων ἡλαττώθησαν, καὶ οἱ πεινῶντες παρήκαν γῆν· ὅτι στεῖρα ἔτεκεν ἑπτὰ, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἡσθένησε.

Κύριος θανατοῖ καὶ ζωογονεῖ, κατὰγει εἰς Ἄδου, καὶ ἀνάγει.

Κύριος πτωχίζει καὶ πλουτίζει, ταπεινοῖ καὶ ἀνυψοῖ.

Ἀγιστὰ ἀπὸ γῆς πένητα, καὶ ἀπὸ κοπρίας ἐγείρει πτωχόν, τοῦ καθίσαι αὐτὸν μετὰ δυναστῶν λαοῦ, καὶ θρόνου δόξης κατακληρονομῶν αὐτόν.

Εἰς Στίχους Η'.

Διδούς εὐχὴν τῷ εὐχομένῳ, καὶ εὐλόγησεν ἔτη δικαίου.

Ὅτι οὐκ ἐνισχύει δυνατὸς ἀνὴρ ἐν τῇ ἰσχυρί αὐτῆς. Κύριος ἀσθενῇ ποιήσῃ τὸν ἀντίδικον αὐτοῦ, Κύριος ἅγιος.

Εἰς Στίχους Σ'.

Μὴ καυχάσθω ὁ σοφὸς ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχάσθω ὁ δυνατὸς ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχάσθω ὁ πλούσιος ἐν τῷ πλούτῳ αὐτοῦ.

Ἀλλ' ἢ ἐν τούτῳ καυχάσθω ὁ καυχώμενος, ἐν τῷ συνιεῖν καὶ γινώσκειν τὸν Κύριον, καὶ ποιεῖν κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Εἰς Στίχους Δ'.

Κύριος ἀνέβη εἰς οὐρανοὺς καὶ ἐθρόντησεν· αὐτὸς κρινεῖ ἅκρα γῆς, δίκαιος ὢν.

Καὶ δώσει ἰσχύν τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν, καὶ ὑψώσει κέρας χριστῶν αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν.

ΩΔΗ ΤΕΤΑΡΤΗ.

Προσευχὴ Ἀββακούμ τοῦ Προφήτου. Κεφ. Γ'. 1.

Τὴν τοῦ Λόγου κένωσιν Ἀββακούμ φράσον.

Διόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου, καὶ ἐφοβήθην· Κύριε, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐξέστην.

Ἐν μέσῳ δύο ζώων γνωσθήσῃ, ἐν τῷ ἐγγίξειν τὰ ἔτη ἐπιγνωσθήσῃ, ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀναδειχθείσῃ, ἐν τῷ ταραχθῆναι τὴν ψυχὴν μου, ἐν ὀργῇ ἐλέους μνησθήσῃ.

Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμαίν ἤξει, καὶ ὁ Ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος.

Ἐκαλύψεν οὐρανούς ἡ ἀρετὴ αὐτοῦ, καὶ τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ πλήρης ἡ γῆ.

Καὶ φέγγος αὐτοῦ ὡς φῶς ἔσται· κέρατα ἐν χερσὶν αὐτοῦ, καὶ ἔθετο ἀγάπησιν κραταιὰν ἰσχύος αὐτοῦ.

Πρὸ προσώπου αὐτοῦ πορεύσεται λόγος, καὶ ἐξελεύσεται εἰς παιδείαν κατὰ πόδας αὐτοῦ.

Ἔστη, καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ· ἐπέβλεψε, καὶ ἐτάκη ἔθνη.

Διεθρύβη τὰ ὄρη βία, ἐτάκησαν βουνοὶ αἰώνιοι, πορείας αἰωνίου αὐτοῦ ἀντὶ κόπων εἶδον.

Σκηνώματα Αἰθιοπῶν πτοηθήσονται, καὶ σκηναὶ γῆς Μαδιαμ.

Μὴ ἐν ποταμοῖς ὠργίσθῃς Κύριε; μὴ ἐν ποταμοῖς ὁ θυμὸς σου, ἢ ἐν θαλάσῃ τὸ ὄρημά σε; ὅτι ἐπιβήσῃ ἐπὶ τῆς ἵππους σου, καὶ ἡ ἱππασία σου σωτηρία.

Ἐντείνων ἐντενεῖς τὸ τόξον σου ἐπὶ σκῆπτρα, λέγει Κύριος· ποτάμῳ ραγήσεται γῆ.

Ὁψονταί σε καὶ ὠδινήσουσι λαοὶ, σκορπίζων ὕδατα πορείας· ἔδωκεν ἡ ἄβυσσος φωνὴν αὐτῆς, ὕψος φαντασίας αὐτῆς.

Ἐπήρθη ὁ ἥλιος, καὶ ἡ Σελήνη ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς· εἰς φῶς βολίδες σου πορεύσονται, εἰς φέγγος ἀστραπῆς ὀπλων σου.

Ἐν ἀπειλῇ ὀλιγώσεις γῆν, καὶ ἐν θυμῷ κατὰξεις ἔθνη.

Ἐξῆλθες εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου, τοῦ σῶσαι τοὺς χριστοὺς σου ἐλήλυθας, ἔβαλες εἰς κεφαλὰς ἀνόμων θάνατον, ἐξήγειρας δεσμοὺς ἕως τραχήλου εἰς τέλος.

Διέκοψας ἐν ἐκστάσει κεφαλὰς δυναστῶν· σεισθήσονται ἐν αὐτοῖς, διανοίξῃσι χαλινὸς αὐτῶν, ὡς ὁ ἐσθίων πτωχὸς λάθρα.

Καὶ ἐπεθίβασας εἰς θάλασσαν τοὺς ἵππους σου, ταρασσοντας ὕδατα πολλὰ.

Ἐφυλαξάμην, καὶ ἐπτοήθη ἡ καρδιά μου, ἀπὸ φωνῆς προσευχῆς χειλέων μου· καὶ εἰσῆλθε τρόμος εἰς τὰ ὀστέα μου, καὶ ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ ἰσχύς μου.

Ἀναπαύσομαι ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου, τοῦ ἀναβῆναί με εἰς λαὸν παροικίας μου.

Εἰς Στίχους Η'.

Διότι συκὴ οὐ καρποφορήσει, καὶ οὐκ ἔσται γεννήματα ἐν ταῖς ἀμπέλοις.

Ψεύσεται ἔργον ἐλαίας, καὶ τὰ πεδία οὐ ποιήσῃ βρώσιν.

Εἰς Στίχους Σ'.

Ἐξέλιπον ἀπὸ βρώσεως πρόβατα, καὶ οὐχ ὑπάρξουσιν βόες ἐπὶ φάτναις.

Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ Κυρίῳ ἀγαλλιάσομαι, χαρήσομαι ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Εἰς Στίχους Δ'.

Κύριος ὁ Θεός μου, δύναμίς μου, καὶ τάξει τοὺς πόδας μου εἰς συντέλειαν.

Καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἐπιβιβᾷ με, τοῦ νικῆσαί με ἐν τῇ ὁδῇ αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ω Δ Η Π Ε Μ Π Τ Η.

Προσευχὴ Ἡσαΐου τοῦ Προφήτου. Κεφ. ΚΣ'. 9.

Ἡ σαΐου πρέρρησις, εὐχὴ τὸ πλεον.

Κ ἴριε ὁ Θεός ἡμῶν, εἰρήνην δός ἡμῖν.

Εν νυκτὶς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προσταγμάτά σου ἐπὶ τῆς γῆς.

Δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Πέπαυται γὰρ ὁ ἀσεβής· πᾶς, ὃς οὐ μὴ μάθῃ δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς, ἀλήθειαν οὐ μὴ ποιήσῃ· ἀρθήτω ὁ ἀσεβής, ἵνα μὴ ἴδῃ τὴν δόξαν Κυρίου.

Κύριε, ὑψηλός σου ὁ βραχίων, καὶ οὐκ ἤδειςαν· γνόντες δέ, αἰσχυνθήτωσαν.

Ζῆλος λήφεται λαὸν ἀπαιδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην δὸς ἡμῖν· πάντα γὰρ ἀπέδωκας ἡμῖν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, κτῆσαι ἡμᾶς· Κύριε, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν.

Οἱ δὲ νεκροὶ ζωὴν οὐ μὴ ἴδωσιν, οὐδὲ ἰατροὶ οὐ μὴ ἀναστήσουσι· διὰ τοῦτο ἐπήγαγες, καὶ ἀπώλεσας, καὶ ἦρας πᾶν ἄρσεν αὐτῶν.

Εἰς Στίχους Η'.

Πρόσθεσ αὐτοῖς κακὰ, Κύριε, πρόσθεσ αὐτοῖς κακὰ τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

Κύριε, ἐν θλίψει ἐμνήσθημέν σου· ἐν θλίψει μικρᾷ ἡ παιδεία σου ἡμῖν.

Εἰς Στίχους Σ'.

Καὶ ὡς ἡ ὠδίνουσα ἐγγίζει τοῦ τεκεῖν, καὶ ἐπὶ τῇ ὠδίνι αὐτῆς ἐκέκραγεν, οὕτως ἐγενήθημεν τῷ ἀγαπητῷ σου.

Διὰ τὸν φόβον σου, Κύριε, ἐν γαστρὶ ἐλάβομεν, καὶ ὠδινήσαμεν, καὶ ἐτέκομεν πνεῦμα σωτηρίας, ὃ ἐποιήσαμεν ἐπὶ τῆς γῆς.

Οὐ πεσούμεθα, ἀλλὰ πεσῶνται οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Εἰς Στίχους Δ'.

Ἀναστήσονται οἱ νεκροὶ, καὶ ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ εὐφρανθήσονται οἱ ἐν τῇ γῇ.

Ἡ γὰρ δρόσος ἡ παρα σου ἱάμα αὐτοῖς ἐστίν, ἡ δὲ γῆ τῶν ἀσεβῶν πεσεῖται.

Βάδιζε λαός μου, εἰσελθε εἰς τὸ ταμεῖόν σου, ἀπόκλεισον τὴν θύραν σου, ἀποκρύβηθι μικρὸν ὅσον ὅσον, ἕως ἂν παρελθῇ ἡ ὀργὴ Κυρίου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Προσευχὴ Ἰωνᾶ τοῦ Προφήτου . Κεφ. Β'. 2.

Ἐκ θηρὸς ἐκραύγαζεν Ἰωνᾶς, λέγων :
Ὡς τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν, σῶσον ἡμᾶς, Κύριε .

Ε'βόησα ἐν θλίψει μου πρὸς Κύριον τὸν Θεόν μου, καὶ εἰ-
σήκουσέ μου· ἐκ κοιλίας Ἀδου κραυγῆς μου, ἤκουσας φω-
νῆς μου .

Ἀπέρριψαί με εἰς βᾶθρα καρδίας θαλάσσης, καὶ ποταμοὶ
ἐκύκλωσάν με .

Πάντες οἱ μετεωρισμοὶ σου, καὶ τὰ κύματά σου ἐπ' ἐμέ
διῆλθον .

Κἀγὼ εἶπον : Ἀπῶσμαι ἐξ ὀφθαλμῶν σου· ἄρα προσθήσω
τοῦ ἐπιβλέψαι με πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου ;

Εἰς Στίχους Η'.

Περιεχύθη μοι ὕδωρ ἕως ψυχῆς μου, ἄβυσσος ἐκύκλωσέ με
ἐσχάτη· ἔδω ἡ κεφαλὴ μου εἰς σχισμαῖς ὀρέων, κατέβην εἰς
γῆν, ἧς οἱ μοχλοὶ αὐτῆς κάτοχοι αἰώνιοι .

Καὶ ἀναθήτω ἐκ φθορᾶς ἡ ζωὴ μου πρὸς σέ, Κύριε ὁ
Θεός μου .

Εἰς Στίχους Σ'.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὴν ψυχὴν μου, τοῦ Κυρίου ἐμνή-
σθην· καὶ ἔλθοι πρὸς σέ ἡ προσευχή μου πρὸς ναὸν τὸν
ἅγιόν σου .

Εἰς Στίχους Δ'.

Φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψευδῇ, ἔλεον αὐτοῖς ἐγκατέ-
λιπον .

Ἐγὼ δὲ μετὰ φωνῆς αἰνέσεως καὶ ἐξομολογήσεως θύσω
σοι· ὅσα ἠϋξάμην ἀποδώσω σοι εἰς σωτηρίαν μου τῷ Κυρίῳ .

Δόξα, καὶ νῦν .

Προσευχὴ τῶν ἁγίων Τριῶν Παίδων. Δαν. Κεφ. Γ'.

Ἄϊνος φλόγα σθέννυσι τῶν τριῶν Νέων.
Τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεός, εὐλογητός εἶ.

Εὐλογητός εἶ, Κύριε, ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν· καὶ πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινὰ, καὶ εὐθεῖαι αἱ ὁδοί σου, καὶ πᾶσαι αἱ κρίσεις σου ἀληθεῖς.

Καὶ κρίματα ἀληθείας ἐποίησας κατὰ πάντα, ἃ ἐπήγαγες ἡμῖν, καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν τὴν τῶν Πατέρων ἡμῶν Ἱερουσαλήμ· ὅτι ἐν ἀληθείᾳ καὶ κρίσει ἐπήγαγες ταῦτα πάντα ἐφ' ἡμᾶς, διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν.

Ὅτι ἡμάρτομεν, καὶ ἠνομήσαμεν ἀποστήναι ἀπὸ σοῦ, καὶ ἐξημάρτομεν ἐν πᾶσι, καὶ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἠκούσαμεν, οὐδὲ συνετηρήσαμεν, οὐδὲ ἐποιήσαμεν, καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν, ἵνα εὖ ἡμῖν γένηται.

Καὶ πάντα ὅσα ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα ὅσα ἐπήγαγες ἡμῖν, ἐν ἀληθινῇ κρίσει ἐποίησας· καὶ παρέδωκας ἡμᾶς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν ἀνόμων, ἐχθίστων ἀποστατῶν, καὶ βασιλεῖ ἀδίκῳ, καὶ πονηροτάτῳ παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν.

Καὶ νῦν οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀνοῖξαι τὸ στόμα ἡμῶν· αἰσχύνῃ καὶ ὄνειδος ἐγενήθημεν τοῖς δούλοις σου, καὶ τοῖς σεβομένοις σε.

Μὴ δὴ παραδῶῃς ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραάμ τὸν ἠγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δούλόν σου, καὶ Ἰσραὴλ τὸν ἅγιόν σου.

Οἷς ἐλάλησας πληθῦναι τὸ σπέρμα αὐτῶν, ὥς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὥς τὴν ἄμμον τὴν παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης.

Ὅτι, Δέσποτα, ἐσμικρύνθημεν παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἐσμέν ταπεινοὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ σήμερον διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν.

Καὶ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ ἄρχων, καὶ προφήτης, καὶ ἡγούμενος· οὐδὲ ὀλοκαύτωσις, οὐδὲ Νυσία, οὐδὲ προσφορά, οὐδὲ Νυμίαμα· οὐ τόπος τοῦ καρπῶσαι ἐνώπιόν σου, καὶ εὐρεῖν ἔλεος.

Ἀλλ' ἐν ψυχῇ συντετριμμένη, καὶ πνεύματι ταπεινώσεως προσδεχθείημεν.

Ὡς ἐν ὀλοκαυτώμασι κριῶν καὶ ταύρων, καὶ ὡς ἐν μυριάσιν ἄρνων πιόνων, οὕτω γενέσθω ἡ Νυσία ἡμῶν εὐπρόσδεκτος ἐνώπιόν σου σήμερον, καὶ ἐκτελείσθω ὀπισθὲν σου· ὅτι οὐκ ἔστιν αἰσχύνῃ τοῖς πεποιθόσιν ἐπὶ σέ.

Καὶ νῦν ἐξακολουθοῦμεν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ, καὶ φοβούμεθα σε, καὶ ζητοῦμεν τὸ πρόσωπόν σου· μὴ καταισχύνῃς ἡμᾶς.

Ἀλλὰ ποιήσον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιείκειάν σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου.

Ἐξελοῦ ἡμᾶς κατὰ τὰ θαυμάσιά σου, καὶ δὸς δόξαν τῷ ὀνόματί σου, Κύριε.

Καὶ ἐντραπείησαν πάντες οἱ ἐνδεικνύμενοι τοῖς δούλοις σου κακὰ, καὶ καταισχυνθείησαν ἀπὸ πάσης δυναστείας, καὶ ἡ ἰσχὺς αὐτῶν συντριβείη.

Καὶ γνώτωσαν, ὅτι σὺ εἶ Κύριος, Θεὸς μόνος, καὶ ἐνδοξος ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην.

Καὶ οὐ διέλιπον οἱ ἐμβαλόντες αὐτοὺς ὑπηρέται τοῦ Βασιλέως, καίοντες τὴν κάμινον νάφθῃ, καὶ πίσσῃ, καὶ στυππίῳ, καὶ κληματίδι.

Καὶ διεχεῖτο ἡ φλόξ ἐπ' αὐτῶν τῆς καμίνου ἐπὶ πήχεις τεσσαράκοντα ἐννέα· καὶ διώδευσε, καὶ ἐνεπύρισεν, οὕς εὗρε περὶ τὴν κάμινον τῶν Χαλδαιῶν.

Ὁ δὲ Ἄγγελος Κυρίου συγκατέβη ἅμα τοῖς περὶ τὸν Ἀζαρίαν εἰς τὴν κάμινον, καὶ ἐξετίναξε τὴν φλόγα τοῦ πυρὸς ἐκ τῆς καμίνου.

Καὶ ἐποίησε τὸ μέσον τῆς καμίνου, ὡς πνεῦμα δρόσου διασυρίζον· καὶ οὐχ ἥψατο αὐτῶν τοκαθόλου τὸ πῦρ, οὐδὲ ἐλύπησεν, οὐδὲ παρηνώχλησεν αὐτούς.

Τότε οί τρεῖς, ὡς ἐξ ἐνὸς στόματος, ὕμνουν, καὶ εὐλόγουν, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεὸν ἐν τῇ καμίνῳ, λέγοντες :

Ἡ τῶν τριῶν ὕμνησις, ἣν ᾄδον Νέοι.

Εἰς Στίχους Η'.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης σου τὸ ἅγιον, τὸ ὑπερύμνητον καὶ ὑπερυψούμενον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς Στίχους Σ'.

Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς ἁγίας δόξης σου, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογημένος εἶ ὁ βλέπων ἀβύσσους, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερυθίμ, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τὸς αἰῶνας.

Εἰς Στίχους Δ'.

Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐπὶ θρόνῳ σου δόξης τῆς Βασιλείας σου, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ο Δ Η Ο Γ Δ Ο Η.

Ὑμνος τῶν ἁγίων τριῶν Παίδων.

Τὸν Δεσπότην ὕμνησον ἡ κτιστῶν φύσις.

Τὸν Κύριον ὕμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον· ὕμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, Ἄγγελοι Κυρίου, οὐρανοὶ Κυρίου, τὸν Κύριον· ὕμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, ὕδατα πάντα τὰ ὑπεράνω τῶν ἔρανῶν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις Κυρίου, τὸν Κύριον· ὕμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, ἥλιος καὶ Σελήνη, ἄστρο τοῦ οὐρανοῦ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψῆτε αὐτὸν εἰς τῆς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πᾶς ὄμβρος καὶ δρόσος, πάντα τὰ πνεύματα, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψῆτε αὐτὸν εἰς τῆς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πῦρ καὶ καῦμα, ψύχος καὶ καύσων, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψῆτε αὐτὸν εἰς τῆς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, δρόσοι καὶ νιφετοὶ, πάγοι καὶ ψύχος, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψῆτε αὐτὸν εἰς τῆς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πάχνη καὶ χιόνες, ἀστραπαὶ καὶ νεφέλαι, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψῆτε αὐτὸν εἰς τῆς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, φῶς καὶ σκότος, νύκτες καὶ ἡμέραι, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψῆτε αὐτὸν εἰς τῆς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, γῆ, ὄρη καὶ βουνοὶ, καὶ πάντα τὰ φυόμενα ἐν αὐτῇ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψῆτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πηγαί, θάλασσα καὶ ποταμοὶ, κήτη καὶ πάντα τὰ κινούμενα ἐν τοῖς ὕδασι, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψῆτε αὐτὸν εἰς τῆς αἰῶνας.

Εἰς Στίχους Η'.

Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανῶ, τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψῆτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, εὐλογεῖτω Ἰσραὴλ τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψῆτε αὐτὸν εἰς τῆς αἰῶνας.

Εἰς Στίχους Θ'.

Εὐλογεῖτε, ἱερεῖς Κυρίου, δούλοι Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψῆτε αὐτὸν εἰς τῆς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πνεύματα καὶ ψυχαὶ Δικαίων, ὅσοι καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψῆτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς Στίχους Δ'.

Εὐλογεῖτε, Ἀνανία, Ἀζαρία, καὶ Μισαήλ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψῆτε αὐτὸν εἰς τῆς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, Ἀπόστολοι, Προφῆται, καὶ Μάρτυρες Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψῆτε αὐτὸν εἰς τῆς αἰῶνας.

Εὐλογῶμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον·
ὑμνῶμεν καὶ ὑπερυψῶμεν αὐτὸν εἰς τὴς αἰῶνας.

Αἰνῶμεν, εὐλογῶμεν, καὶ προσκυνῶμεν τὸν Κύριον, ὑμνῶν-
τες καὶ ὑπερυψῶντες αὐτὸν εἰς τὴς αἰῶνας.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ω Δ Η Ε Ν Ν Α Τ Η .

Ὡδὴ τῆς Θεοτόκου. Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. Α'. 46.

Τὸν Υἱὸν ὑμνεῖ, καὶ Θεὸν Μήτηρ Κόρη.

Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μὲ τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦ-
μά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ·
ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τῆ νῦν μακαριῶσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα
αὐτῆ· καὶ τὸ ἔλεος αὐτῆ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβου-
μένοις αὐτόν.

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτῆ, διεσκόρπισεν ὑπερη-
φάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πει-
νῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξάπέστειλε
κενοῦς.

Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὲς αὐτῆ, μνησθῆναι ἐλέους, κα-
θὼς ἐλάλησε πρὸς τῆς Πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ
σπέρματι αὐτῆ ἕως αἰῶνος.

Προσευχὴ Ζαχαρίου, τοῦ πατρὸς τοῦ Προδρόμου.

Λουκ. Α'. 68.

Ὁ Ζαχαρίας εὐλογεῖ παιδὸς τόκον.

Εὐλογητὸς Κύριος, ὁ Θεὸς τῆ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπεσκέψατο,
καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτῆ.

Καὶ ἤγειρε κέρασ σωτηρίας ἡμῖν, ἐν τῷ οἴκῳ Δαυὶδ τοῦ
παιδὸς αὐτῆ.

Καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματος τῶν ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνος
Προφητῶν αὐτῆ.

Σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν με-
σούντων ἡμᾶς.

Ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ μνησθῆναι
διαθήκης ἁγίας αὐτῆ.

Εἰς Στίχους Η'.

“Ορκον, ὃν ὤμοσε πρὸς Ἀβραάμ τὸν πατέρα ἡμῶν, τοῦ
δεῖναι ἡμῖν ἀφόβως ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ῥυσθέντας.

Λατρεύειν αὐτῷ ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐ-
τῆ, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Εἰς Στίχους Σ'.

Καὶ σὺ Παιδίον, Προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ· προπορεύ-
σῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου ἐτοιμαῖσαι ὁδοὺς αὐτῆ.

Ἰεὺ δεῖναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτῆ, ἐν ἀφέσει ἁμαρ-
τιῶν αὐτῶν, διὰ σπλάγχνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν.

Εἰς Στίχους Δ'.

Ἐν οἷς ἐπεσκεψάτο ἡμᾶς Ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, ἐπιφαίνει
τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένοις.

Τοῦ κατευθῦναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Δόξα, καὶ νῦν.

Εἰ μὲν οὐκ ἔστι Κυριακὴ, μετὰ τὸν Εἰρμόν, τὸ “Ἀξιόν ἐ-
στιν· εἰ δέ ἐστι Κυριακὴ, μετὰ τὴν Καταβασίαν, Συναπτὴ·
τό: “Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ τὸ Ἑωθινὸν Ἐξαπο-
στειλάριον. Εἰ δέ ἐστι Τεσσαρακοστὴ, λέγομεν τὰ Φωταγω-
γικά, κατὰ τὸν τυχόντα Ἦχον· τὴν δὲ συμπλήρωσιν ἐκάστου
Φωταγωγικοῦ ποιούμεν οὕτω.

Τῇ Δευτέρᾳ.

Προστασίαις Κύριε τῶν Ἀσώματων, καὶ σῶσόν με.

Τῇ Τρίτῃ.

Πρεσβείαις Κύριε τοῦ Προδρόμου, καὶ σῶσόν με.

Τῇ Τετάρτῃ, καὶ Παρασκευῇ.

Δυναμίς Κύριε τοῦ Σταυροῦ σου, καὶ σῶσόν με.

Τῇ Πέμπτῃ.

Πρεσβείαις Κύριε τῶν Ἀποστόλων, καὶ σῶσόν με.

Τῷ Σαββαίῳ, λέγομεν αὐτὸ δὶς.

Ἐν μὲν τῷ πρώτῳ.

Πρεσβείαις Κύριε τῶν Ἀγίων σου, καὶ σῶσόν με.

Ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ.

Πρεσβείαις Κύριε τῆς Θεοτόκου, καὶ σῶσόν με.

ΦΩΤΑΓΩΓΙΚΑ ΚΑΤ' ΗΧΟΝ

ΕΚ Γ' ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ.

Ἦχος Α'.

Ο τὸ φῶς ἀνατέλλων, Κύριε, τὴν ψυχὴν μου καθάρισον ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

Ἦχος Β'.

Τὸ φῶς σου τὸ αἶδιον ἐξαπόστειλον, Κύριε, καὶ φώτισον τὰ ὄμματα τὰ κρυπτὰ τῆς καρδίας μου, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

Ἦχος Γ'.

Εξαπόστειλον τὸ φῶς σθ, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ φώτισον τὴν καρδίαν μθ, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

Ἦχος Δ'.

Ο τὸ φῶς ἀνατέλλων τῷ κόσμῳ σου, τὴν ἐν σκότει ψυχὴν μου ὑπάρχουσαν, ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας καθάρισον, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

Ἦχος πλ. Α'.

Φωτοδότα Κύριε, ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σθ, καὶ φώτισον τὴν καρδίαν μθ, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

Ἦχος πλ. Β'.

Προστασίαις Κύριε τῶν Ἀσωμάτων, κατάπεμψον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὸ φῶς σου τὸ αἶδιον.

Ἦχος Βαρύς.

Προστασίαις Κύριε τῶν Ἀσωμάτων, φῶς κατάπεμψον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Ἦχος πλ. Δ'.

Φῶς ὑπάρχων Χριστέ, φώτισόν με ἐν σοί, προσταΐσαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

—οοοοο⌘οοοοο—

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

ΤΗΣ ΟΛΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Τῇ Δευτέρᾳ. Αὐτόμελον, Ἦχος Γ'.

Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις, κατακοσμήσας ὡς Θεός, καὶ διὰ τῶν σῶν Ἀγγέλων, πᾶσαν τὴν γῆν φωταγωγῶν, Δημιουργέ τῶν ἀπάντων, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε σῶζε.

Θεοτοκίον ὁμοιον.

Ο γλυκασμός τῶν Ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἡ χαρὰ, Χριστιανῶν ἡ προσταΐτις, Παρθένε Μήτηρ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ μου καὶ ῥῦσαι, τῶν αἰωνίων βασάνων.

Τῇ Τρίτῃ. Ἦχος Γ'. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τὸν Πρόδρομον Ἰωάννην, καὶ Βαπτιστὴν τοῦ Σωτῆρος, τὸν ἐν Προφήταις Προφήτην, καὶ τῆς ἐρήμου τὸ θρέμμα, τῆς Ἐλισάβετ τὸν γόνον, ἀνευφημήσωμεν πάντες.

Θεοτοκίον. Ὁ γλυκασμός τῶν Ἀγγέλων (ὡς ἄνω).

Τῇ Τετάρτῃ. καὶ Παρασκευῇ. Ἦχος Β'.

Σταυρός, ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης· Σταυρός, ἡ ὠραιότης τῆς Ἐκκλησίας· Σταυρός, βασιλέων τὸ κραταίωμα· Σταυρός, πιστῶν τὸ στήριγμα· Σταυρός, Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν Δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Σταυροθεοτοκίον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Εν τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα, ἡ σὲ ἀσπύρως τεκοῦσα, καὶ θρηνωδοῦσα ἐβόα: Οἶμοι γλυκύτατον τέκνον! πῶς ἔδυσ ἐξ ὀφθαλμῶν μου; πῶς ἐν νεκροῖς ἐλογίσθης;

Τῇ Πέμπτῃ. Ἦχος Β'. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Εἰς πᾶσαν τὴν ὑφήλιον, δραμόντες ἐκηρύξατε, τὴν τῆ Χριστοῦ ἐκ Παρθένου, ἀγίαν σάρκωσιν ὄντως, ἐκ πλάνης ἐπιστρέφοντες, τὰ ἔθνη καὶ φωτίζοντες, καὶ πάντας ἐκδιδάσκοντες, Τριάδα σέβειν ἀγίαν, Ἀπόστολοι τοῦ Σωτῆρος.

Ὅμοιον.

Τὸν μέγαν ἀρχιποίμενα, καὶ ἱεράρχην ἅπαντες, τὸν πρόεδρον τῶν Μυρέων, Νικόλαον εὐφημοῦμεν· πολλοὺς γὰρ ἄνδρας ἔσωσεν, ἀδίκως θνήσκειν μέλλοντας· καὶ Βασιλεῖ ὀπτάνεται, σὺν Ἀβλαβίῳ κατ' ὄναρ, λύων τὴν ἀδικον ψῆφον.

Θεοτοκίον ὅμοιον.

Μαρία καθαρώτατον, χρυσοῦν θυμιατήριον, τῆς ἀχωρήτου Τριάδος, δοχεῖον γεγενημένη· ἐν ᾧ Πατὴρ ἠυδόκησεν, ὁ δὲ Υἱὸς ἐσκήνωσε, καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον, ἐπισκιάσαν σοι Κόρη, ἀνέδειξε Θεοτόκον.

Γῶ Σαββάτῳ. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Ο καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων, ἐξουσιάζων ὡς Θεός, καὶ διατῶν σῶν Ἀγίων, πᾶσαν τὴν γῆν φωταγωγῶν, Δημιουργὲ τῶν ἀπάντων, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε σῶζε.

Θεοτοκίον.

Ημεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα Θεοτόκε, καὶ πρὸς Θεόν σε ἔχομεν προστασίαν· ἐκτεινόν σου τὴν χεῖρα τὴν ἄμαχον, καὶ θραῦσον τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν· σοῖς ἐξαπόστειλον δούλοις, βοήθειαν ἐξ Ἀγίου.

Καὶ εὐθὺς οἱ Αἱνοὶ. Εἰ μὲν ἐστὶ Κυριακὴ, ἢ Δεσποτικὴ Ἑορτὴ, ἢ Ἅγιος ἔχων μεγάλην Δοξολογίαν, ψάλλεται οὕτω τὸ Πᾶσα πνοή, εἰς τὸν τυχόντα Ἦχον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ. Εἰδ' ἄλλη ἡμέρα, οὕτω.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ'. 148.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν, Ἥλιος καὶ Σελήνη· αἰνεῖτε αὐτὸν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτὸν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν· αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου.

“Ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν· αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἐστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶ-
νος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες, καὶ πᾶσαι ἄ-
βυσσοι.

Πῦρ, χαίλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ
ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοὶ, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶ-
σαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἑρπετὰ καὶ πετεινὰ
πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ πάντες λαοὶ, ἄρχοντες καὶ πάντες
κριταὶ γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων,
αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐ-
τοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει
κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῶ
ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ΄. 149.

Αῖσατε τῷ Κυρίῳ ᾠσμα καινόν· ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν Ἐκ-
κλησίᾳ ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτὸν, καὶ υἱοὶ
Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ Βασιλεῖ αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ
ψαλτηρίῳ ψαλαίτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς
ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν
καιτῶν αὐτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι
δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμούς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τῇ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσαι πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΝ'. 150.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβαλοῖς εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβαλοῖς ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Εἰ δέ ἐστι Κυριακὴ, λέγε καὶ τοὺς ἐφεξῆς δύο Στίχους.

Στίχ. Α'. Ἀνάστηθι, Κύριε, ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Στίχ. Β'. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Δόξα, τὸ Ἑωθινόν. Καὶ νῦν, τὸ παρὸν Θεοτοκίον.

Υπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε· διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος ὁ Ἄδης ἠχμαλώτίζεται, ὁ Ἀδαὶμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρρα νενέκρωται, ἡ Εὐὰ ἠλευθέρωται, ὁ Θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν. Διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν: Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκήσας, δόξα σοι.

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογεῖς, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἵρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς ὁ αἵρων ταῖς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τῆ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τὴν αἰῶνα. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ἐκ Ι'.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ· Ἐγὼ εἶπα: Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημα σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου ταῖς γινώσκουσί σε.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρὸς, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἐκ Γ'.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἶτα ψάλλεται γεγωνωτέρα φωνῇ.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρὸς, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἰ δέ ἐστι Τεσσαρακοστή, ἢ ἄλλη ἡμέρα, μὴ ἔχουσα Δοξολογίαν μεγάλην, μετὰ τὸ εἰς τοὺς Αἵνους Δόξα, καὶ νῦν, λέγομεν οὕτω:

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπυράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ. Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογῇσώ σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα: Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, θίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημα σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, διδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος. σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς τό: Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ. Εἶτα τὰ τῆς Ὀκτωήχου Στιχηρὰ, μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν.

Στίχος Α'.

Ε'νεπλήσθημεν τὸ πρωὶ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα, καὶ εὐφρανθήμεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Εὐφρανθήμεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν ὧν εἶδομεν κακὰ· καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Στίχος Β'.

Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ Ἰδιόμελον, εἰ ἔστιν. Εἶτα τό:

Α'γαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε. Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωὶ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Μεθ' ὃ, Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σὺ ἐστί. Τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ Ἱερεὺς: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ τὰ λοιπά· καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, Σοφία· καὶ ἡμεῖς στερεοῦμεν τοὺς Βασιλεῖς. Εἶτα τὸ, Δεῦτε προσκυνήσωμεν, Γ'. Μετανοίας Γ'. καὶ τὴν Α'. Ὡραν. Εἰ δέ ἐστι Τεσσαρακοστή, μετὰ τὸ Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ τὸ Τρισάγιον, λέγομεν τὸ παρὸν Ἀπολυτίκιον.

Ε'ν τῷ Ναῷ ἐστῶτες τῆς δόξης σου, ἐν οὐρανῷ ἐστάναι νομίζομεν. Θεοτόκε, πύλη ἐπουράνιε, ἀνοιξον ἡμῖν τὴν θύραν τοῦ ἐλέους σου.

Εἶτα τὸ, Κύριε ἐλέησον, Μ'. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεὺς : Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ αἰεὶ . Καὶ ἡμεῖς λέγομεν τό :

Εἴπουράνιε Βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν στερέωσον· τὴν Πίστιν στήριξον· τὰ ἔθνη πράϋνον· τὸν κόσμον εἰρήνευσον· τὴν ἀγίαν Μονὴν ταύτην καλῶς διαφυλάξον· τοὺς προαπελθόντας πατέρας, καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν ἐν σκηναῖς Δικαίων τάξον· καὶ ἡμᾶς ἐν μετανοίᾳ καὶ ἐξομολογήσει παράλαβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Εἴθ' οὕτω, Μετανοίας μεγάλας Γ'. λέγοντες καθ' ἑαυτοὺς καὶ τὴν προγραφεῖσαν Εὐχὴν τοῦ ἀγίου Ἐφραὶμ : Κύριε, καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου. Ὅρα σελ. 17.

Μετὰ δὲ ταύτας, ἑτέρας μικραῖς ΙΒ'. καὶ πάλιν μετάνοιαν μεγάλην μίαν, ὡς δεδήλωται ἐκεῖ. Ἀναστάντες δὲ ἀρχόμεθα : Δεῦτε προσκυνήσωμεν, Γ'. Μετανοίας Γ'. καὶ ψάλλομεν τὴν Α'. Ὡραν. Εἰ δὲ ἐστὶ Κυριακὴ, μετὰ τὸ τέλος τῆς Δοξολογίας, καὶ τοῦ Τρισαγίου, λέγομεν Τροπάρια Ἀναστάσιμα, εἰς μὲν τὸν Α'. Β'. Γ'. καὶ Δ'. Ἦχον, τὸ παρὸν

Τροπάριον, Ἦχος Δ'.

Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν. Ἀσωμεν τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου, καὶ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν· καθελὼν γὰρ τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, τὸ νίκος ἔδωκεν ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς δὲ τὸν πλ. Α', πλ. Β', Βαρὺν, καὶ πλ. Δ'. Ἦχον, λέγομεν Τροπάριον, Ἦχος πλ. Δ'.

Ανασταῖς ἐκ τοῦ μνήματος, καὶ τὰ δεσμά διαρρήξας τοῦ Ἀδου, ἔλυσας τὸ κατὰκριμα τοῦ θανάτου Κύριε, πάντας ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ ῥυσάμενος· ἐμφανίσας σεαυτὸν τοῖς Ἀποστόλοις σου, ἐξαπέστειλας αὐτοὺς ἐπὶ τὸ κήρυγμα, καὶ δι' αὐτῶν τὴν εἰρήνην παρέσχες τῇ οἰκουμένῃ, μόνε πολυέλεε.

Ἐκτενὴς ὑπὸ τοῦ Ἱερέως· μεθ' ἣν ἡ Α'. Ὡρα, καὶ ἀπέλυσις.

Α Ι Ω Ρ Α Ι.

ΩΡΑ Α'. (*).

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ἐκ Γ'. μετανοίας Γ'.
καὶ τοὺς Ψαλμοὺς.

ΨΑΛΜΟΣ Ε'. 5.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι Κύριε· σύνες τῆς κραυγῆς μου.
Πρόσχε τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ Βασιλεὺς μου, καὶ
ὁ Θεός μου.
Ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι, Κύριε· τὸ πρῶτ' εἰσακούσῃ τῆς
φωνῆς μου.
Τὸ πρῶτ' παραστήσομαί σοι, καὶ ἐπόψει με· ὅτι ἐχὶ Θεὸς
θελῶν ἀνομίαν σὺ εἶ.
Ὁ ὕπαρκοι σὲ πονηρευόμενος, οὐδὲ διαμενοῦσι παρὰ
νομοὶ κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου.
Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν· ἀπο-
λεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος.
Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος.
Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου, εἰσελεύσομαι εἰς τὸν
οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἁγίόν σου ἐν φόβῳ σου.
Κύριε, ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου· ἐνεκα τῶν ἐχ-
θρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου.
Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια, ἡ καρδία
αὐτῶν ματαία.
Τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν
ἐδολιοῦσαν· κρίνον αὐτοὺς ὁ Θεός.
Ἀποπесάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλιῶν αὐτῶν· κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτοὺς, ὅτι παρεπίκρα-
νάν σε, Κύριε.

(*) Ἡ Ὥρα αὕτη, ὡς εἴρηται ἀνωτέρω, συνημμένως τῇ Ὁρθρῇ ψαλλομένη, ἀρχεται μὲν ἀπὸ τοῦ
Δεῦτε προσκυνήσωμεν.

Καὶ εὐφρανθεῖσαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς.

Καὶ καυχῆσονται ἐν σοὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου, ὅτι σὺ εὐλογῆσεις δίκαιον.

Κύριε, ὡς ὀπλῶ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΘ'. 89.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Πρὸ τοῦ ὄρη γεννηθῆναι, καὶ πλασθῆναι τὴν γῆν καὶ τὴν οἰκουμένην, καὶ ἀπὸ τῆς αἰῶνος καὶ ἕως τῆς αἰῶνος σὺ εἶ.

Μὴ ἀποστρέψῃς ἄνθρωπον εἰς ταπείνωσιν, καὶ εἶπας· Ἐπιστρέψατε υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων.

Ὅτι χίλια ἔτη ἐν ὀφθαλμοῖς σου, Κύριε, ὡς ἡμέρα ἡ ἐχθὲς, ἥτις διήλθε, καὶ φυλακὴ ἐν νυκτί.

Τὰ ἐξουδενώματα αὐτῶν ἔτη ἔσονται, τὸ πρῶτον ὥσθι χλόη παρέλθοι.

Τὸ πρῶτον ἀνθήσαι καὶ παρέλθοι, τὸ ἐσπέρας ἀποπέσοι, σκληρυνθεῖη καὶ ξηρανθεῖη.

Ὅτι ἐξελίπομεν ἐν τῇ ὀργῇ σου, καὶ ἐν τῷ θυμῷ σου ἐταράχθημεν.

Ἐθου τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐναντίον σου· ὁ αἰὼν ἡμῶν εἰς φωτισμὸν τοῦ προσώπου σου.

Ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἐξέλιπον, καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου ἐξελίπομεν.

Τὰ ἔτη ἡμῶν ὥσθι ἀράχνη ἐμελέτων· αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν ἡμῶν ἐν αὐτοῖς ἐβδομήκοντα ἔτη.

Ἐὰν δὲ ἐν δυναστείαις, ὀγδοήκοντα ἔτη, καὶ τὸ πλεῖον αὐτῶν κόπος καὶ πόνος.

Ὅτι ἐπῆλθε πραότης ἐφ' ἡμᾶς, καὶ παιδευθησόμεθα.

Τίς γινώσκει τὸ κράτος τῆς ὀργῆς σου; καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου σου τὸν θυμὸν σου ἐξαριθμήσασθαι;

Τὴν δεξιάν σου οὕτω γνώρισόν μοι, καὶ τοὺς πεπαιδευμένους τῇ καρδίᾳ ἐν σοφίᾳ.

Ἐπίστρεψον, Κύριε, ἕως πότε; καὶ παρακλήθητι ἐπὶ τοῖς δούλοις σου.

Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρῶτ' τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἡγαλλιασάμεθα, καὶ εὐφρανθήμεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν.

Ἐεὐφρανθήμεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακὰ.

Καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου, καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

ΨΑΛΜΟΣ Ρ'. 100.

Εἴλεος καὶ κρίσιν ἄσομαί σοι, Κύριε· ψαλῶ, καὶ συνήσω ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ· πότε ἤξεις πρὸς με;

Διεπορευόμην ἐν ἀνακίᾳ καρδίας μου, ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου μου.

Οὐ προετιθέμην πρὸ ὀφθαλμῶν μου πρᾶγμα παράνομον, ποιῶντας παραβάσεις ἐμίσησα.

Οὐκ ἐκολλήθη μοι καρδία σκαμβή· ἐκκλίνοντος ἀπ' ἐμοῦ τοῦ πονηροῦ, οὐκ ἐγίνωσκον.

Τὸν καταλαλοῦντα λάθρα τὸν πλησίον αὐτοῦ, τοῦτον ἐξεδίωκον.

Ὑπερηφάνῳ ὀφθαλμῷ, καὶ ἀπλήστῳ καρδίᾳ, τούτῳ οὐ συνήσθιον.

Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ τοὺς πιστοὺς τῆς γῆς, τοῦ συγκαθῆσθαι αὐτοὺς μετ' ἐμοῦ· πορευόμενος ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ, ἕως μοι ἐλειτοῦργει.

Οὐ κατώκει ἐν μέσῳ τῆς οἰκίας μου ποιῶν ὑπερηφανίαν· λαλῶν ἄδικα οὐ κατεύθυνεν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν μου.

Εἰς ταῖς πρωΐας ἀπέκτεινον πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς, τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ πόλεως Κυρίου πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουϊά, Γ'. Κύριε ἐλέησον, Γ'. Καὶ εἰ μὲν, Θεὸς Κύριος, ἔψαλτο, λέγομεν· Δόξα, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας. Καὶ νῦν, Τί σε καλέσωμεν, ὦ Κεχαριτωμένη;

Εἰ δὲ, Ἀλληλουῖα, τὸ παρὸν, εἰς ἤχον πλ. Β'.
Τὸ πρῶν εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου, ὁ Βασιλεύς μου, καὶ ὁ
Θεός μου.

Στίχος Α'. Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε.

Στίχος Β'. Ὅτι πρὸς σέ προσεύξομαι, Κύριε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τί σε καλέσωμεν, ὦ Κεχαριτωμένη; Οὐρανόν· ὅτι ἀνέτει-
λας τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης. Παραδίδειν· ὅτι ἐβλά-
στησας τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας. Παρθένον· ὅτι ἔμεινας ἄφ-
θορος· Ἀγνὴν Μητέρα· ὅτι ἔσχες σαῖς ἀγίαις ἀγκάλαις
Υἱόν, τὸν πάντων Θεόν. Αὐτὸν ἰκέτευε σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν.

Καὶ εὐθύς:

Τὰ διαθήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ
κατακυριεύσάτω μου πᾶσα ἀνομία.

Λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω
ταῖς ἐντολαῖς σου.

Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, καὶ δίδα-
ξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Πληρωθῆτω τὸ στόμα μου αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὑ-
μνήσω τὴν δόξαν σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέ-
πειάν σου.

Ὁ ὑστερος Στίχος οὗτος λέγεται ἐκ Γ'. Εἶτα, Τρισάγιον.
Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστι. Καὶ εἰ οὐκ ἔ-
στιν, Ἀλληλουῖα, λέγε τὸ τοῦ Ἀγίου Κοντάκιον, εἰ ἔχει, ἢ
τῆς τυχούσης Ἑορτῆς. Εἶδε μὴ, τῇ μὲν Δευτέρᾳ, τῇ Τρίτῃ,
καὶ τῇ Πέμπτῃ, λέγε τὸ παρὸν, ὅπερ λέγεται, καὶ, Ἀλληλεῖα,
ψαλλομένου.

Θεοτοκίον.

Τὴν ὑπερένδοξον τοῦ Θεοῦ Μητέρα, καὶ τῶν ἀγίων Ἀγ-
γέλων ἀγιωτέραν, ἀσιγήτως ὑμνήσωμεν καρδίᾳ καὶ σό-
ματι, Θεοτόκον αὐτὴν ὁμολογοῦντες, ὡς κυρίως γεννήσασαν
Θεὸν σεσαρκωμένον, καὶ πρεσβεύουσαν ἀπαύστως ὑπὲρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ δὲ Τετάρτῃ, καὶ τῇ Παρασκευῇ, λέγε τοῦτο :

Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς, ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε, καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἄνελε τῷ Σταυρῷ σου τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας· γνώτωσαν πῶς ἰσχύει ὀρθοδόξων ἡ πίστις· πρεσβεῖαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

Τῷ δὲ Σαββάτῳ, λέγε τοῦτο :

Ως ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῷ τῆς κτίσεως, ἡ αἰκουμένη προσφέρει σοι, Κύριε, τοὺς θεοφόρους Μάρτυρας. Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ βαθεῖα τὴν Ἐκκλησίαν σου διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον, Πολυέλεε.

Τῇ δὲ Κυριακῇ λέγομεν τὴν Ὑπακοὴν τῇ τυχόντος Ἠχη. Εἶτα τὸ, Κύριε ἐλέησον Μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Κύριε ἐλέησον Γ'. Δόξα καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ. Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ: Ὁ Θεὸς οἴκτειρήσαι ἡμᾶς.

Εἰ δὲ ἐστὶ Τεσσαρακοστή, ποιούμεν ταῖς Γ'. μεγάλας μετανοίας, λέγοντες καὶ τὴν προγραφεῖσαν Εὐχὴν: Κύριε, καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου· ὁμοίως καὶ ταῖς ἑτέρας μικρὰς ΙΒ'. εἶτα καὶ τὴν τελευταίαν, γινομένων ὁμοῦ ΙΣ'. Μετὰ ταῦτα: Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστὶ. Κύριε ἐλέησον ΙΒ'. καὶ τὴν ἐπομένην Εὐχὴν:

Χριστέ τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ φωτίζον καὶ ἀγιάζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον, σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, ἵνα ἐν αὐτῷ ὁψόμεθα φῶς τὸ ἀπρόσιτον· καὶ κατευθύνον τὰ διαβήματα ἡμῶν πρὸς ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν σου· πρεσβεῖαις τῆς παναχραίντου σου Μητρὸς, καὶ πάντων σου τῶν Ἀγίων. Ἀμήν.

Δόξα, καὶ νῦν· καὶ γίνεται ἀπόλυσις.

ΜΕΣΩΡΙΟΝ ΤΗΣ Α΄ ΩΡΑΣ (*)

Δεῦτε προσκυνήσωμεν Γ'. Μετανοίας Γ'. καὶ τῆς Ψαλμῆς.

ΨΑΛΜΟΣ ΜΕ΄. 45.

Ο Θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις, βοηθὸς ἐν θλίψεσι ταῖς εὐρούσαις ἡμᾶς σφόδρα.

Διὰ τοῦτο οὐ φοβηθησόμεθα ἐν τῷ ταραύσσεσθαι τὴν γῆν, καὶ μετατίθεσθαι ὄρη ἐν καρδίαις θαλασσῶν.

Ἦχησαν καὶ ἐταράχθησαν τὰ ὕδατα αὐτῶν, ἐταράχθησαν τὰ ὄρη ἐν τῇ κραταιότητι αὐτοῦ.

Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὀρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ· ἡγίασε τὸ σκηνῶμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος.

Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ οὐ σαλευθήσεται· βοηθήσει αὐτῇ ὁ Θεὸς τὸ προσπρωῖ πρωῒ.

Ἐταράχθησαν ἔθνη, ἐκλιναν βασιλεῖαι, ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος, ἐσαλεύθη ἡ γῆ.

Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ.

Δεῦτε, καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, ἃ ἔθετο τέρατα ἐπὶ τῆς γῆς, ἀνταναιρῶν πολέμους μέχρι τῶν περάτων τῆς γῆς.

Τόξον συντρίψει, καὶ συνθλάσει ὄπλον, καὶ θυρεοὺς κατακαύσει ἐν πυρί.

Σχολάσατε καὶ γνῶτε, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεός· ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ.

Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ.

ΨΑΛΜΟΣ ΥΙΑ΄. 91.

Αγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν

(*) Τὰ Μεσώρια ταῦτα λέγονται ἐν μόνῃ τῇ πᾶν Χριστουγέννων, καὶ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων Πηκτίας, ἢ κατὰ τὸ ἔθος τῶν ἱερῶν Μοναστηρίων, δὶς, ἢ τρίς τῆς ἑβδομάδος φάλλεται· Ἀλληλούϊα.

σου κατὰ νύκτα, ἐν δεκαχόρδῳ ψαλτηρίῳ, μετ' ᾠδῆς ἐν κιθάρα.

Ὅτι εὐφρανáς με, Κύριε, ἐν τῷ ποιήματί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, σφόδρα ἐβαθύνθησαν οἱ διαλογισμοί σου.

Ἄνθρωπος ἄφρων ἐ γινώσεται, καὶ ἀσύνετος ἐ συνήσει ταῦτα.

Ἐν τῷ ἀνατεῖλαι ἀμαρτωλοὺς ὥσεί χόρτον, καὶ διέκυψαν πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν.

Ὅπως ἂν ἐξολοθρευθῶσιν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· σὺ δὲ Ὑψιστος εἰς τὸν αἰῶνα, Κύριε.

Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου, Κύριε, ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου ἀπολοῦνται, καὶ διασκορπισθήσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν.

Καὶ ὑψωθήσεται ὥς μονοκέρωτος τὸ κέρασ μου, καὶ τὸ γῆράς μου ἐν ἑλαίῳ πίνω.

Καὶ ἐπεῖδεν ὁ ὀφθαλμός μου ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου, καὶ ἐν τοῖς ἐπανισταμένοις ἐπ' ἐμὲ πονηρευομένοις ἀκούσεται τὸ οὖς μου.

Δίκαιος ὥς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὥσεί κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τῆ Θεῶ ἡμῶν ἐξανθήσουσιν.

Ἐτι πληθυνθήσονται ἐν γῇ πίνω, καὶ εὐπαθεῖντες ἔσονται τοῦ ἀναγγεῖλαι.

Ὅτι εὐθύς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ΥΪΒ'. 92.

Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο.

Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ἐτοιμος ὁ θρόνος σου ἀπὸ τότε, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ.

Ἐπῆραν οἱ ποταμοί, Κύριε, ἐπῆραν οἱ ποταμοί φωναῖς αὐτῶν.

Ἀρουῖσιν οἱ ποταμοί ἐπιτρίψεις αὐτῶν, ἀπὸ φωνῶν ὑδαίων πολλῶν.

Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης· θαυμαστός ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος.

Ταῖ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σε πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστι. Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα:

Ἦχος πλ. Β'.

Ελέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοι τὴν ἰκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποιθήσαμεν· μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· ἀλλ' ἐπέβλεψον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαός σου· πάντες ἔργα χειρῶν σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἀνοίξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε· ἐλπίζοντες εἰς σέ, μὴ ἀστοχήσωμεν· ῥυσθίημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων· σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τῶ γενούς τῶν Χριστιανῶν.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον Μ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεὺς: Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ ποιῶμεν μετανοίας μεγάλας Γ'. μετὰ καὶ τῆς Εὐχῆς, ὡς δεδήλωται· εἶτα λέγομεν τὴν παροῦσαν

Εὐχὴν τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Ο Θεὸς ὁ αἰώνιος, τὸ ἀναρχον καὶ αἰδιον φῶς, ὁ πάσης κτίσεως Δημιουργός, ἡ τοῦ ἐλέους πηγὴ, τὸ τῆς ἀγαθότητος πέλαγος, καὶ τῆς φιλανθρωπίας ἀνεξιχνίαστος

ἄβυσσος, ἐπίφανον ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε. Λάμψον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, νοητὸν Ἡλίου τῆς δικαιοσύνης, καὶ τῆς σῆς εὐφροσύνης ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν πλήρωσον, καὶ δίδαξον ἡμᾶς τὰ σὰ μελετᾶν αἰεὶ καὶ φθέγγεσθαι κρίματα, καὶ ἐξομολογεῖσθαί σοι διηνεκῶς τῷ ἡμετέρῳ Δεσπότη καὶ εὐεργέτῃ. Ταῖ τῶν χειρῶν ἡμῶν ἔργα πρὸς τὸ σὸν κατεύθυνον θέλημα, καὶ πράττειν ἡμᾶς τὰ σοὶ εὐάρεστα καὶ φίλα εὐόδωσον· ἵνα καὶ διὰ τῶν ἀναξίων ἡμῶν δοξάζεται σοι τὸ πανάγιον ὄνομα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τῆς μιᾶς Θεότητός τε καὶ Βασιλείας· ἣ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Εἶτα ἐπισυνάπτομεν καὶ τὴν Εὐχὴν ταύτην τοῦ αὐτοῦ.

Ο ἑξαποστέλλων τὸ φῶς καὶ πορεύεται, ὁ ἀνατέλλων τὸν Ἡλίον ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους, πονηροὺς τε καὶ ἀγαθοὺς, ὁ ποιῶν ὄρθρον, καὶ φωτίζων πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, φώτισον καὶ ἡμῶν τὰς καρδίας, Δέσποτα τῶν ἀπάντων. Χάρισαι ἡμῖν ἐν τῇ παρούσῃ ἡμέρᾳ εὐαρεστεῖν σοι, διαφυλάττων ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας, καὶ πάσης πονηρᾶς πράξεως, ρυόμενος ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς βέλους πετομένου ἡμέρας, καὶ πάσης ἀντικειμένης δυνάμεως· πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, τῶν αὐλῶν σου λειτουργῶν καὶ ἐπερανίων Δυνάμεων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων. Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ γίνεται τελεία ἀπόλυσις.

Ω Ρ Α Γ'.

Βασιλεῦ Οὐράνιε . Τρισάγιον . Παναγία Τριάς . Πάτερ ἡμῶν .
 Ὅτι σοῦ ἐστὶ . Τὸ , Κύριε ἐλέησον IB' . Δόξα , καὶ νῦν .
 Δεῦτε προσκυνήσωμεν , ἐκ Γ' . Μετανοίας Γ' . Εἶτα τοὺς
 Ψαλμούς .

ΨΑΛΜΟΣ 15'. 16.

Εἰσάκουσον , Κύριε , δικαιοσύνης μου , πρόσχες τῇ δεή-
 σει μου .

Ἐνώτισαι τὴν προσευχήν μου , οὐκ ἐν χεῖλεσι δολίοις .

Ἐκ προσώπου σου τὸ κρίμα μου ἐξέλθοι , οἱ ὀφθαλμοί μου
 ἰδέτωσαν εὐθύτητας .

Ἐδοκίμασας τὴν καρδίαν μου , ἐπεσκέψω νυκτός ἑπύρω-
 σάς με , καὶ οὐχ εὐρέθη ἐν ἐμοὶ ἀδικία .

Ὅπως ἂν μὴ λαλήσῃ τὸ στόμα μου τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώ-
 πων , διὰ τοὺς λόγους τῶν χειλέων σου ἐγὼ ἐφύλαξα ὁδοὺς
 σκληραῖς .

Κατάρτισαι τὰ διαβήματά μου ἐν ταῖς τρίβοις σου , ἵνα μὴ
 σαλευθῶσι τὰ διαβήματά μου .

Ἐγὼ ἐκέκραξα , ὅτι ἐπήκουσάς μου ὁ Θεός ἡ κλῖνον τὸ ὤς
 σου ἐμοί , καὶ εἰσάκουσον τῶν ῥημάτων μου .

Θαυμάστωσον τὰ ἐλέη σου , ὁ σῶζων τοὺς ἐλπίζοντας
 ἐπὶ σέ .

Ἐκ τῶν ἀνθεστηκότων τῇ δεξιᾷ σου φύλαξόν με , Κύριε ,
 ὥς κόρην ὀφθαλμοῦ .

Ἐν σκέπῃ τῶν πτερύγων σου σκεπάσεις με , ἀπὸ προσώ-
 που ἀσεβῶν τῶν ταλαιπωρησάντων με .

Οἱ ἐχθροί μου τὴν ψυχὴν μου περιέσχον ἡ στέαρ αὐτῶν
 συνέκλεισαν , τὸ στόμα αὐτῶν ἐλάλησεν ὑπερηφανίαν .

Ἐκβαλόντες με νυνὶ περιεκύκλωσάν με , τοὺς ὀφθαλμοὺς
 αὐτῶν ἔθεντο ἐκκλῖναι ἐν τῇ γῇ .

Ὑπέλαβόν με ὥσει λέων ἑτοιμός εἰς θήραν , καὶ ὥσει
 σκύμνος οἰκῶν ἐν ἀποκρύφοις .

Ἀνάστηθι, Κύριε, πρόφθασον αὐτούς, καὶ ὑποσκελίσον αὐτούς· ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ ἀσεβοῦς, ῥομφαίαν σου ἀπὸ ἐχθρῶν τῆς χειρός σου.

Κύριε, ἀπὸ ὀλίγων ἀπὸ γῆς διαμέρισον αὐτούς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν, καὶ τῶν κεκρυμμένων σου ἐπλήσθη ἡ γαστήρ αὐτῶν.

Ἐχορτάσθησαν υἱῶν, καὶ ἀφῆκαν τὰ κατσάλια τοῖς νηπίοις αὐτῶν.

Ἐγὼ δὲ ἐν δικαιοσύνῃ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ σου, χορτασθήσομαι ἐν τῷ ὀφθῆναί μοι τὴν δόξαν σου.

ΨΑΛΜΟΣ ΚΔ'. 24.

Πρὸς σέ, Κύριε, ἤρα τὴν ψυχὴν μου· ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ πέποιθα, μὴ καταισχυνηθῆν ἐἰς τὸν αἰῶνα.

Μὴ δὲ καταγελασάτωσάν με οἱ ἐχθροί μου· καὶ γὰρ πάντες οἱ ὑπομένοντές σε οὐ μὴ καταισχυνηθῶσιν· αἰσχυνηθήτωσαν οἱ ἀνομοῦντες διακενῆς.

Ταῖς ὁδοῦς σου, Κύριε, γνῶρισόν μοι, καὶ ταῖς τρίβους σου δίδαξόν με.

Ὁδήγησόν με ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σε, καὶ δίδαξόν με, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός ὁ σωτήρ μου, καὶ σέ ὑπέμεινα ὅλην τὴν ἡμέραν.

Μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου, Κύριε, καὶ τὰ ἔλεή σου, ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνός εἰσιν.

Ἀμαρτίας νεότητός μου καὶ ἀγνοίας μου μὴ μνησθῆς.

Κατὰ τὸ ἔλεός σου μνήσθητί μου σὺ, ἕνεκεν τῆς χρηστότητός σου, Κύριε.

Χρηστός καὶ εὐθύς ὁ Κύριος· διὰ τοῦτο νομοθετήσει ἀμαρτάνοντας ἐν ὁδῷ.

Ὁδηγήσει πραεῖς ἐν κρίσει, διδάξει πραεῖς ὁδοὺς αὐτοῦ.

Πᾶσαι αἱ ἐδοὶ Κυρίου ἔλεος καὶ ἀλήθεια, τοῖς ἐκζητοῦσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ.

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, καὶ ἰλασθήτι τῇ ἀμαρτίᾳ μου, πολλή γάρ ἐστιν.

Τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον; νομοθετήσει αὐτῷ, ἐν ὁδῷ, ἣ ἡρετίσατο.

Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς ἀνλισθήσεται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσει γῆν.

Κραταίωμα Κύριος τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ἡ διαθήκη αὐτοῦ δηλώσει αὐτοῖς.

Οἱ ὀφθαλμοί μου διαπαντὸς πρὸς τὸν Κύριον, ὅτι αὐτὸς ἐκσπάσει ἐκ παγίδος τῆς πόδας μου.

Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με, ὅτι μονογενὴς καὶ πτωχὸς εἰμι ἐγώ.

Αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου ἐπληθύνθησαν· ἐκ τῶν ἀναγκῶν μου ἐξάγαγέ με.

Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου, καὶ τὸν κόπον μου, καὶ ἄφες πάσας τὰς αἰμαρτίας μου.

Ἴδε τοὺς ἐχθροὺς μου, ὅτι ἐπληθύνθησαν, καὶ μῖσος ἄδικον ἐμίσησάν με.

Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, καὶ ῥῦσαί με· μὴ καταισχυνηθῆην, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ σέ.

Ἄκακοι καὶ εὐθεῖς ἐκολλῶντό μοι, ὅτι ὑπέμεινά σε, Κύριε.

Λύτρωσαι, ὁ Θεός, τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ.

Καὶ τό: Ἐλέησόν με ὁ Θεός. Ὅρα σελ. 4.

Εἶτα: Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα, Γ'. Κύριε ἐλέησον, Γ'. Καὶ εἰ μὲν ψάλλεται: Θεὸς Κύριος, λέγε τὸ τῆς ἡμέρας Ἀπολυτίκιον. Καὶ νῦν. Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή. Εἰ δέ: Ἀλληλουῖα, λέγε τὸ παρὸν,

Ἦχος πλ. Β'.

Κύριε, ὁ τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα ἐν τῇ τρίτῃ ὥρᾳ τοῖς Ἀποστόλοις σου καταπέμψας, τοῦτο ἀγαθὸν μὴ ἀντανέλης ἀφ' ἡμῶν, ἀλλ' ἐγκαίνισον ἡμῖν τοῖς δεομένοις σου.

Στίχ. Α'. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθεὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Στίχ. Β'. Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ ἱκετεύομεν, πρέσβευε Δέσποινα,

μετὰ τῶν Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ εὐθύς :

Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητὸς, εὐλογητὸς Κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν· κατευοδῶσαι ἡμῖν ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν· ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σῶζειν.

Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστι. Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα, εἰ οὐκ ἔστιν Ἑορτή.

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πανσόφους τοὺς Ἀλγεῖς ἀναδείξας, καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἄγιον, καὶ δι' αὐτῶν τὴν οἰκουμένην σαγηνεύσας. Φιλάνθρωπε, δόξα σοι.

Δόξα.

Ταχεῖαν καὶ σταθεράν δίδου παραμυθίαν τοῖς δούλοις σου, Ἰησοῦ, ἐν τῷ ἀκηδιάσαι τὰ πνεύματα ἡμῶν. Μὴ χωρίζου τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἐν θλίψεσι, μὴ μακρύνου τῶν φρενῶν ἡμῶν ἐν περιστάσεσιν, ἀλλ' αἰεὶ ἡμᾶς πρόφθασον. Ἐγγισον ἡμῖν, ἔγγισον ὁ πανταχοῦ· ὥσπερ καὶ τοῖς Ἀποστόλοις σου πάντοτε συνῆς, οὕτω καὶ τοῖς σὲ ποθοῦσιν ἔνωσον σαυτὸν οἰκτίρμον· ἵνα συνημμένοι σοι ὑμνῶμεν, καὶ δοξολογῶμεν τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Η ἐλπίς, καὶ προστασία, καὶ καταφυγὴ τῶν Χριστιανῶν, τὸ ἀκαταμάχητον τεῖχος, τῶν καταπονουμένων ὁ λιμὴν ὁ ἀχείμαστος, σὺ εἶ Θεοτόκε ἄχραντε· ἀλλ' ὡς τὸν κόσμον σῶζουσα τῇ ἀπαύστῳ πρεσβείᾳ σου, μνήσθητι καὶ ἡμῶν, Παρθένε πανύμνητε.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, Μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Κύριε ἐλέησον Γ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Εἰ ἔστι Τεσσαρακοστή, ποιῶμεν τὰς μετανοίας, ὡς προεγράφη. Μετὰ δὲ τὴν τελευταίαν μετάνοιαν, λέγομεν τὴν Εὐχὴν τοῦ ἁγίου Μαρδαρίου: Δέσποτα Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ· ἥτις προεγράφη, σελ. 17.

ΜΕΣΩΡΙΟΝ ΤΗΣ Γ'. ΩΡΑΣ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, Γ'. Μετανοίας Γ'. καὶ τοὺς Ψαλμούς.

ΨΑΛΜΟΣ ΚΘ'. 29.

Υψώσω σε, Κύριε, ὅτι ὑπέλαβές με, καὶ οὐκ εὐφρανas τοὺς ἐχθρούς μου ἐπ' ἐμέ.

Κύριε ὁ Θεός μου, ἐκέκραξα πρὸς σέ, καὶ ἰαίσω με.

Κύριε, ἀνήγαγες ἐξ Ἰδοῦ τὴν ψυχὴν μου, ἔσωσάς με ἀπὸ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον.

Ψάλατε τῷ Κυρίῳ οἱ ὅσιοι αὐτοῦ, καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἀγιωσύνης αὐτοῦ.

Ὅτι ὁργὴ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ, καὶ ζωὴ ἐν τῷ νεφελίῳ αὐτοῦ.

Τὸ ἐσπέρας αὐλισθήσεται κλαυθμός, καὶ εἰς τὸ πρωῒ ἀγαλλίασις.

Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ εὐθηνίᾳ μου : Οὐ μὴ σαλευθῶ εἰς τὸν αἰῶνα.

Κύριε, ἐν τῷ νεφελίῳ σου παρέσχου τῷ κίλλει μου δύναμιν.

Ἀπέστρεψας δὲ τὸ πρόσωπόν σου, καὶ ἐγενήθη τεταραγμένος.

Πρὸς σέ, Κύριε, κεκραίξομαι, καὶ πρὸς τὸν Θεόν μου δεηθήσομαι.

Τίς ὠφέλεια ἐν τῷ αἵματί μου, ἐν τῷ καταβαίνειν με εἰς διαφθοράν;

Μὴ ἐξομολογήσεται σοι χεῖς; ἢ ἀναγγελεῖ τὴν ἀλήθειάν σου;

Ἦκουσε Κύριος, καὶ ἠλέησέ με· Κύριος ἐγενήθη βοηθός μου.

Ἐστρεψας τὸν κοπετόν μου εἰς χαρὰν ἐμοί· διέρρηξας τὸν σάκκον μου, καὶ περιέζωσάς με εὐφροσύνην.

Ὅπως ἂν ψαίῃ σοι ἡ δόξα μου, καὶ οὐ μὴ κατανυγῶ.

Κύριε ὁ Θεός μου, εἰς τὸν αἰῶνα ἐξομολογήσομαί σοι.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΑ'. 31.

Μακάριοι, ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι, καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι.

Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐ μὴ λογίσηται Κύριος ἁμαρτίαν, οὐδέ ἐστιν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ δόλος.

Ὅτι ἐσίγησα, ἐπαλακίωθη τὰ ὀστέα μου, ἀπὸ τοῦ κραῖζειν με ὅλην τὴν ἡμέραν.

Ὅτι ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐβαρύνθη ἐπ' ἐμέ ἡ χεὶρ σου· ἐστράφην εἰς ταλαιπωρίαν, ἐν τῷ ἐμπαγῆναί μοι ἄκανθαν.

Τὴν ἀνομίαν μου ἐγνώρισα, καὶ τὴν ἁμαρτίαν μου οὐκ ἐκάλυψα.

Εἶπα: Ἐξαγορεύσω κατ' ἐμοῦ τὴν ἀνομίαν μου τῷ Κυρίῳ, καὶ σὺ ἀφήκας τὴν ἀσέβειαν τῆς καρδίας μου.

Ὑπὲρ ταύτης προσεύξεται πρὸς σέ πᾶς ὁσιος, ἐν καιρῷ εὐθέτω.

Πλὴν ἐν κατακλυσμῷ ὑδαίων πολλῶν, πρὸς αὐτὸν οὐκ ἐγγιούσι.

Σύ μου εἰ καταφυγὴ ἀπὸ θλίψεως τῆς περιεχέσης με· τὸ ἀγαλλίαμά μου, λύτρωσαί με ἀπὸ τῶν κυκλωσάντων με.

Συνετιῶ σε, καὶ συμβιβῶ σε ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἥ πορεύση, ἐπιστηριῶ ἐπὶ σέ τοὺς ὀφθαλμούς μου.

Μὴ γίνεσθε ὡς ἵππος καὶ ἡμίονος, οἷς οὐκ ἔστι σύνεσις.

Ἐν κημῷ καὶ χαλινῷ ταῖς σιαγόνας αὐτῶν ἄγξαις, τῶν μὴ ἐγγιζόντων πρὸς σέ.

Πολλαὶ αἱ μάστιγες τοῦ ἁμαρτωλοῦ, τὸν δὲ ἐλπίζοντα ἐπὶ Κύριον ἔλεος κυκλώσει.

Εὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον, καὶ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι, καὶ καυχᾶσθε πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

ΨΑΛΜΟΣ Ε'. 60.

Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς δεήσεώς μου, πρόσχες τῇ προσευχῇ μου.

Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σέ ἐκέκραξα, ἐν τῷ ἀκηδιᾶσαι τὴν καρδίαν μου· ἐν πέτρᾳ ὑψωσαίς με.

ᾠδηγήσάς με, ὅτι ἐγενήθης ἐλπίς μου, πύργος ἰσχύος ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ.

Παροικήσω ἐν τῷ σκηνώματί σου εἰς τοὺς αἰῶνας, σκεπασθήσομαι ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου.

Ὅτι σὺ ὁ Θεὸς, εἰσήκουσας τῶν εὐχῶν μου· ἔδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου.

Ἡμέρας ἐφ' ἡμέρας τοῦ βασιλείως προσθήσεις, τὰ ἔτη αὐτοῦ ἕως ἡμέρας γενεᾶς καὶ γενεᾶς.

Διαμενεῖ εἰς τὸν αἰῶνα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ· ἔλεος καὶ ἀλήθειαν αὐτοῦ τίς ἐκζητήσει;

Οὕτω ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου εἰς τοὺς αἰῶνας, τοῦ ἀποδύναϊ με ταῖς εὐχαῖς μου ἡμέραν ἐξ ἡμέρας.

Δόξα, καὶ νῦν. Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστι. Καὶ τὰ ἐπόμενα

Τροπάρια.

Ο Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ πρῶτος αἰεὶ μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσης τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν· ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Δόξα.

Ο ἱ Μάρτυρές σου, Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον· ἔθραυσαν καὶ Δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεὸς, σῶσον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τεῖχος ἀκαταμάχητον ἡμῶν τῶν Χριστιανῶν ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε· πρὸς σὲ γὰρ καταφεύγοντες, ἄτρωτοι διαμένομεν· καὶ πάλιν ἀμαρτάνοντες, ἔχομέν σε πρεσβεύουσιν. Διὸ εὐχαριστοῦντες βοῶμέν σοι: Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, Μ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεὺς. Δὶ εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν.

Ταῖς Γ'. μεγάλας μετανοίας, μετὰ καὶ τῆς Εὐχῆς τῆ ὁσίας Ἐφραίμ· εἰθ' οὕτω τὴν ἐπομένην

Εὐχὴν τοῦ Μεγάλου Βασιλείου .

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν σὴν εἰρήνην δεδωκὼς τοῖς ἀνθρώποις, καὶ τὴν τοῦ παναγίου Πνεύματος δωρεὰν τοῖς σοῖς Μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις καταπέμψας, καὶ τὰ τέτων χεῖλη ἐκ πυρίνων γλωσσῶν διανοίξας δυνάμει σου, διάνοιξον καὶ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν τὰ χεῖλη, καὶ δίδαξον ἡμᾶς, πῶς δεῖ, καὶ ὑπὲρ ὧν χρὴ προσεύχεσθαι . Κυβέρνησον ἡμῶν τὴν ζωὴν, ὁ εὐδιος τῶν χειμαζομένων λιμὴν, καὶ γνώρισον ἡμῖν ὁδόν, ἐν ᾗ πορευσόμεθα . Πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκαίτοις ἡμῶν, καὶ Πνεύματι ἡγεμονικῶ τὸ τῆς διανοίας ἡμῶν στηρίξον ὀλισθηρόν . ἵνα καθ' ἐκάστην ἡμέραν τῷ Πνεύματί σου τῷ ἀγαθῷ πρὸς τὸ συμφέρον ὀδηγούμενοι, καταξιώσῃμεν ποιεῖν τὰς ἐντολαίς σου, καὶ τῆς σῆς ἀεὶ μνημονεύειν ἐνδόξου, καὶ ἐρευνητικῆς τῶν πεπραγμένων τοῖς ἀνθρώποις παρουσίας . καὶ μὴ τοῖς φθειρομένοις τοῦ κόσμου τούτου ἐναπατᾶσθαι τερπνοῖς, ἀλλὰ τῆς τῶν μελλόντων ὀρέγεσθαι ἀπολαύσεως ἐνίσχυσον Σησαυρῶν . ὅτι εὐλογητὸς, καὶ αἰνετὸς ὑπάρχεις ἐν πᾶσι τοῖς Ἀγίοις σου, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων . Ἀμήν .

Εὐθὺς δὲ ἐπισυναίπτομεν καὶ τὴν 5'. Ὡραν .

Ω Ρ Α 5'.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ἐκ Γ'. Μετανοίας Γ'. Εἶτα τοὺς Ψαλμοὺς .

ΨΑΛΜΟΣ ΝΓ'. 53.

Ο Θεός, ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με, καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρινεῖς με .

Ὁ Θεός, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου .

Ὅτι ἀλλότριοι ἐπανεστήσαν ἐπ' ἐμέ, καὶ κραταιοὶ ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, καὶ οὐ προέθεντο τὸν Θεὸν ἐνώπιον αὐτῶν .

Ἴδου γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι, καὶ ὁ Κύριος ἀντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου.

Ἀποστρέψει τὰ κακὰ τοῖς ἐχθροῖς μου, ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου ἐξολόθρευσον αὐτούς.

Ἐκουσίως θύσω σοι, ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου, Κύριε, ὅτι ἀγαθόν.

Ὅτι ἐκ πάσης θλίψεως ἐρρύσω με, καὶ ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου ἐπέϊδεν ὁ ὀφθαλμός μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΝΔ'. 54.

Ενώτισαι, ὁ Θεός, τὴν προσευχήν μου, καὶ μὴ ὑπερίδῃς τὴν δέησίν μου· πρόσχες μοι, καὶ εἰσάκουσόν μου.

Ἐλυπήθην ἐν τῇ ἀδολεσχίᾳ μου, καὶ ἐταράχθην ἀπὸ φωνῆς ἐχθροῦ, καὶ ἀπὸ θλίψεως ἀμαρτωλοῦ.

Ὅτι ἐξέκλιναν ἐπ' ἐμέ ἀνομίαν, καὶ ἐν ὀργῇ ἐνεκότην μοι.

Ἡ καρδιά μου ἐταράχθη ἐν ἐμοί, καὶ δειλία θανάτου ἐπέπεσεν ἐπ' ἐμέ.

Φόβος καὶ τρόμος ἦλθεν ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐκάλυψέ με σκότος.

Καὶ εἶπα: Τίς δώσει μοι πτέρυγας ὥσεί περιστερᾶς, καὶ πετασθήσομαι, καὶ καταπαύσω;

Ἴδου ἐμάκρυνα φυγαδεύων, καὶ ηὐλίσθην ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Προσεδεχόμεν τὸν Θεόν, τὸν σώζοντά με ἀπὸ ὀλιγοψυχίας, καὶ ἀπὸ καταιγίδος.

Καταπόντισον, Κύριε, καὶ καταδίελε τὰς γλώσσας αὐτῶν· ὅτι εἶδον ἀνομίαν καὶ ἀντιλογίαν ἐν τῇ πόλει.

Ἡμέρας καὶ νυκτὸς κυκλώσει αὐτὴν ἐπὶ τὰ τεῖχη αὐτῆς, καὶ ἀνομία καὶ κόπος ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ ἀδικία.

Καὶ ἔκ ἐξέλιπεν ἐκ τῶν πλατειῶν αὐτῆς τόκος καὶ δόλος.

Ὅτι εἰ ὁ ἐχθρὸς ὠνείδισέ με, ὑπήνεγκα ἄν.

Καὶ εἰ ὁ μισῶν ἐπ' ἐμέ ἐμεγαλορρήμονησεν, ἐκρύβην ἄν ἀπ' αὐτοῦ.

Σὺ δὲ ἄνθρωπε ἰσόψυχε, ἡγεμών μου, καὶ γνωστὲ μου.

Ὅς ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐγλύκαναίς μοι ἐδέσματα, ἐν τῷ οἴκῳ τῷ Θεοῦ ἐπορεύθημεν ἐν ὁμονοίᾳ.

Ἐλθέτω δὴ Θάνατος ἐπ' αὐτοὺς, καὶ καταβήτωσαν εἰς Ἄδου ζῶντες.

Ὅτι πονηρία ἐν ταῖς παροικίαις αὐτῶν, ἐν μέσῳ αὐτῶν.

Ἐγὼ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκέκραξα, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσέ με.

Ἐσπέρας, καὶ πρωῒ, καὶ μεσημβρίας διηγήσομαι καὶ ἀπαγγελῶ, καὶ εἰσακούσεται τῆς φωνῆς μου.

Λυτρώσεται ἐν εἰρήνῃ τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ τῶν ἐγγιζόντων μοι, ὅτι ἐν πολλοῖς ἦσαν σὺν ἐμοί.

Εἰσακούσεται ὁ Θεός, καὶ ταπεινώσει αὐτοὺς ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων.

Οὐ γὰρ ἐστὶν αὐτοῖς ἀνταλλάγμα, ὅτι ἐκ ἐφοβήθησαν τὸν Θεόν· ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐν τῷ ἀποδιδόναι.

Ἐβεβήλωσαν τὴν διαθήκην αὐτοῦ· διεμερίσθησαν ἀπὸ ὀργῆς τοῦ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἤγγισαν αἱ καρδίαι αὐτῶν.

Ἡπαλύνθησαν οἱ λόγοι αὐτῶν ὑπὲρ ἔλαιον, καὶ αὐτοὶ εἰσι βολίδες.

Ἐπύρριψον ἐπὶ Κύριον τὴν μέριμνά σου, καὶ αὐτός σε διαθρέψει· οὐ δώσει εἰς τὸν αἰῶνα σάλον τῷ δικαίῳ.

Σὺ δέ, ὁ Θεός, καταΐξεις αὐτοὺς εἰς φρέαρ διαφθορᾶς.

Ἄνδρες αἱμάτων καὶ δολιότητος οὐ μὴ ἡμισεύσωσι ταῖς ἡμέραις αὐτῶν· ἐγὼ δέ, Κύριε, ἐλπῶ ἐπὶ σέ.

ΨΑΛΜΟΣ Υΐ. 90.

Ο κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Ὑψίστου, ἐν σκέπῃ τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ ἀνλισθήσεται.

Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ: Ἀντιλήπτωρ μου εἶ, καὶ καταφυγή μου, ὁ Θεός μου, καὶ ἐλπῶ ἐπ' αὐτόν.

Ὅτι αὐτός ρύσεται σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου ταραχῶδους.

Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιδίς· ὅπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.

Οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας.

Ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος δαιμονίου μεσημβρινοῦ.

Πεσείται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς, καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σέ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ.

Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, καὶ ἀνταπόδοσιν ἁμαρτωλῶν ὄψει.

Ὅτι σὺ, Κύριε, ἡ ἐλπίς μου· τὸν Ὑψιστον ἔθου καταφυγὴν σου.

Οὐ προσελεύσεται πρὸς σέ κακὰ, καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί σου.

Ὅτι τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σῆ, τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου.

Ἐπὶ χειρῶν ἀρουσί σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου.

Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσῃ, καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα.

Ὅτι ἐπ' ἐμέ ἤλπισε, καὶ ῥύσομαι αὐτόν· σκεπάσω αὐτόν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου.

Κεκραῖζεται πρὸς με, καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῦ, μετ' αὐτοῦ εἶμι ἐν θλίψει· ἐξελοῦμαι αὐτόν, καὶ δοξάσω αὐτόν.

Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν, καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριον μου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα, Γ'. Κύριε ἐλέησον Γ'. Καὶ εἰ μὲν ψάλλεται: Θεὸς Κύριος, λέγομεν τὸ τῆς ἡμέρας Ἀπολυτίκιον· εἰ δέ: Ἀλληλουῖα, τὸ παρὸν,

Ἦχος Β'.

Ο ἐν ἑκτῇ ἡμέρᾳ τε καὶ ὥρα τῷ Σταυρῷ προσηλώσας τὴν ἐν τῷ Παραδείσῳ τολμηθεῖσαν τῷ Ἀδὰμ ἁμαρτίαν, καὶ τῶν πταισμάτων ἡμῶν τὸ χειρόγραφον διαῤῥήξον, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχος Α'. Ἐνώτισαι, ὁ Θεός, τὴν προσευχὴν μου, καὶ μὴ ὑπερίδῃς τὴν δέησίν μου.

Στίχος Β'. Ἐγὼ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκέκραξα, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσέ μου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν ἁμαρτήματα, σὺ τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα δυσώπησον, Θεοτόκε

Παρθένε· πολλά γὰρ ἰσχύει δέησις Μητρὸς πρὸς εὐμένειαν Δεσπότης. Μὴ παρίδῃς αἰμαρτωλῶν ἱκεσίας ἢ πάνσεμνος· ὅτι ἐλεήμων ἐστὶ, καὶ σώζειν δυνάμενος, ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

Καὶ εὐθύς·

Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοὶ σου, Κύριε, ὅτι ἐπτωχεύσαμεν σφόδρα· βοήθησον ἡμῖν, ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου. Κύριε, ῥῦσαι ἡμᾶς, καὶ ἰλασθήτι ταῖς αἰμαρτίαις ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστὶ. Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα, εἰ οὐκ ἐστὶν Ἑορτή.

Ἦχος Β'.

Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς, Χριστέ ὁ Θεός· ἐπὶ Σταυροῦ ταῖς ἀχράντους σου χεῖρας ἐξέτεινας, ἐπισυνάγων πάντα τὰ ἔθνη κράζοντα· Κύριε δόξα σοι.

Δόξα.

Τὴν ἀχραντον Εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν ἀγαθὲ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ νηδύνησας σαρκὶ ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ῥύσῃ οὓς ἐπλάσας ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ. Ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· Χαράς ἐπλήρωσας τὰ πάντα, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον.

Καὶ νῦν· Θεοτοκίον.

Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγὴ, συμπαθείας ἀξίωσον ἡμᾶς, Θεοτόκε· βλέψον εἰς λαὸν τὸν αἰμαρτήσαντα, δεῖξον ὡς αἰεὶ τὴν δυναστείαν σου· εἰς σὲ γὰρ ἐλπίζοντες, τό· Χαῖρε βοῶμέν σοι, ὡς ποτε ὁ Γαβριὴλ ὁ τῶν ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγος.

Τὸ Θεοτοκίον τοῦτο λέγεται τῇ Δευτέρᾳ, τῇ Τρίτῃ καὶ τῇ Πέμπτῃ, ὅτε οὐκ ἔχει ἡ ἡμέρα Κοντάκιον· τῇ δὲ Τετάρτῃ, καὶ τῇ Παρασκευῇ, λέγεται τὸ ἐξῆς

Σταυροθεοτοκίον, Ἦχος Β'.

Ὑπερδοξασμένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε, ὑμνοῦμέν σε· διὰ γὰρ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Υἱοῦ σου κατεβλήθη ὁ Ἄδης, καὶ ὁ θάνατος τέθνηκε· νεκρωθέντες ἀνέστημεν, καὶ

ζωῆς ἡξιώθημεν· τὸν Παράδεισόν ἐλάβομεν, τὴν ἀρχαίαν· ἀπόλαυσιν. Διὸ εὐχαριστοῦντες δοξολογοῦμεν, ὡς κραταῖον Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ μόνον πολυέλεον.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον Μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Κύριε ἐλέησον Γ'. Δόξα καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν· καὶ μετανοίας, ὡς εἴρηται, εἰ ἔστι Τεσσαρακοστή· εἰ δὲ μὴ, τὴν Εὐχὴν ταύτην: Θεέ, καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων. "Ορα ἔμπροσθεν, σελ. 98.

ΜΕΣΩΡΙΟΝ ΤΗΣ 5'. ΩΡΑΣ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ἐκ Γ'. Μετανοίας Γ'. καὶ τοὺς Ψαλμούς.

ΨΑΛΜΟΣ ΝΕ'. 55.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, ὅτι κατεπάτησέ με ἄνθρωπος, ὅλην τὴν ἡμέραν πολεμῶν ἐθλιψέ με.

Κατεπάτησάν με οἱ ἐχθροί μου ὅλην τὴν ἡμέραν, ὅτι πολλοὶ οἱ πολεμοῦντές με ἀπὸ ὕψους· ἡμέρας οὐ φοβηθήσομαι, ἐγὼ δὲ ἐλπῶ ἐπὶ σέ.

Ἐν τῷ Θεῷ ἐπαινέσω τοὺς λόγους μου, ἐπὶ τῷ Θεῷ ἤλπισα, οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι σάρξ.

Ὅλην τὴν ἡμέραν τοὺς λόγους μου ἐβδελύσσοντο, κατ' ἐμοῦ πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτῶν εἰς κακόν.

Παροικήσουσι, καὶ κατακρύψουσιν αὐτοὶ, τὴν πτέρναν μου φυλάξουσιν.

Καθάπερ ὑπέμειναν τὴν ψυχὴν μου, ὑπὲρ τοῦ μηθενὸς ὥσεις αὐτοὺς, ἐν ὀργῇ λαοὺς καταΐξεις.

Ὁ Θεός, τὴν ζωὴν μου ἐξήγγειλά σοι, ἔθου τὰ δάκρυά με ἐνώπιόν σου.

Ὡς καὶ ἐν τῇ ἐπαγγελίᾳ σου, ἐπιστρέψουσιν οἱ ἐχθροί μου εἰς τὰ ὀπίσω.

Ἐν ᾗ ἂν ἡμέρα ἐπικαλέσωμαί σε, ἰδοὺ ἔγνων, ὅτι Θεός μου εἶ σύ.

Ἐπὶ τῷ Θεῷ αἰνέσω ῥῆμα, ἐπὶ τῷ Κυρίῳ αἰνέσω λό-

ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ ΜΕΓΑ

ἐπὶ τῷ Θεῷ ἠλπισα, ἢ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος.

ὦ ἐμὲ, ὁ Θεὸς, εὐχαί, ὥς ἀποδώσω αἰνέσεώς σου.

Ἥτι ἐρύσσω τὴν ψυχὴν μου ἐκ θανάτου, τοὺς ὀφθαλμοὺς μου ἀπὸ δακρύων, καὶ τοὺς πόδας μου ἀπὸ ὀλισθήματος.

Ἐξαρστήσω ἐνώπιον Κυρίου, ἐν φωτὶ ζώντων.

ΨΑΛΜΟΣ ΝΣ'. 56.

Ελέησόν με, ὁ Θεὸς, ἐλέησόν με, ὅτι ἐπὶ σοὶ πέποιθεν ἡ ψυχὴ μου.

Καὶ ἐν τῇ σκιᾷ τῶν πτερυγῶν σου ἐλπιδῶ, ἕως οὗ παρέλθῃ ἡ ἀνομία.

Κεκραίξομαι πρὸς τὸν Θεὸν τὸν ὑψιστον, τὸν Θεὸν τὸν ἐνεργητήσαντά με.

Ἐξαπέστειλεν ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἔσωσέ με, ἔδωκεν εἰς ὄνειδος τοὺς καταπατοῦντάς με.

Ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ τὴν ἀλήθειαν αὐτοῦ, καὶ ἐρύσaxτο τὴν ψυχὴν μου ἐκ μέσου σκύμνων· ἐκοιμήθην τεταραγμένος.

Υἱοὶ ἀνθρώπων, οἱ ὀδόντες αὐτῶν ὅπλα καὶ βέλη, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν μάχαιρα ὀξεῖα.

Υψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

Παγίδα ἠτοίμασαν τοῖς ποσὶ μου, καὶ κατέκαμψαν τὴν ψυχὴν μου.

ᾤδρυσαν πρὸ προσώπου μου βόθρον, καὶ ἐνέπεσον εἰς αὐτόν.

Ἐτοίμη ἡ καρδία μου, ὁ Θεός, ἐτοίμη ἡ καρδία μου· ἄσσομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ μου.

Ἐξεγέρθητι ἡ δόξα μου, ἐξεγέρθητι ψαλτήριον καὶ κιθάρα, ἐξεγερθήσομαι ὄρθρου.

Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς, Κύριε, ψαλῶ σοι ἐν ἔθνεσιν.

Ὅτι ἐμεγαλύνθη ἕως τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου, καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου.

Ἰψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς, ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

ΨΑΛΜΟΣ ΞΘ'. 69.

Ο Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες· Κύριε, εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι σπεῦσον.

Αἰσχυνθήτωσαν, καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου.

Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά.

Ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι οἱ λέγοντές μοι· Εὗγε, εὗγε.

Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοί πάντες οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός.

Καὶ λεγέτωσαν διαπαντός· Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.

Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης· ὁ Θεός, βοηθήσόν μοι.

Βεηθός μου καὶ ῥύστης μου εἶ σύ, Κύριε· μὴ χρονίσῃς.

Δόξα, καὶ νῦν. Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Παῖτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστι. Καὶ τὰ παρόντα Τροπαίρια·

Ἦχος Α'.

Σώσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ Βαρβαρίων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα.

Ταῖς ἀλγηδόνας τῶν Ἀγίων, αἷς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπήθητι Κύριε· καὶ πάσας ἡμῶν ταῖς ὀδύνας ἱάσαι, φιλαίνθρωπε, δεόμεθα.

Καὶ νῦν.

Τῇ πρεσβείᾳ Κυρίου πάντων τῶν Ἀγίων, καὶ τῆς Θεοτόκου, τὴν σὴν εἰρήνην δός ἡμῖν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς ὁ μόνος οἰκτίρμων.

Τό· Κύριε ἐλέησον Μ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Παῖτερ.

Ὁ Ἱερεὺς· Δι' εὐχῶν καὶ ποιῶμεν ταῖς μεγάλας Γ'. με-

Εὐχὴν τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Καὶ εἰ μὲν, Θεὸς Κύριος, ἔψαλτο, λέγομεν τὰ Τυπικά, ὡς ἐφεξῆς ἔπονται· εἶδε, Ἀλληλουϊα, ὑπέρθες αὐτὰ μετὰ τὴν Θ'. Ὡραν.

୧୨୩୪୫୬୭୮୯୧୦୧୧୧୨୧୩୧୪୧୫୧୬୧୭୧୮୧୯୨୦୨୧୨୨୨୩୨୪୨୫୨୬୨୭୨୮୨୯୩୦୩୧୩୨୩୩୩୪୩୫୩୬୩୭୩୮୩୯୪୦୪୧୪୨୪୩୪୪୪୫୪୬୪୭୪୮୪୯୫୦୫୧୫୨୫୩୫୪୫୫୫୬୫୭୫୮୫୯୬୦୬୧୬୨୬୩୬୪୬୫୬୬୬୭୬୮୬୯୭୦୭୧୭୨୭୩୭୪୭୫୭୬୭୭୭୮୭୯୮୦୮୧୮୨୮୩୮୪୮୫୮୬୮୭୮୮୮୯୯୦୯୧୯୨୯୩୯୪୯୫୯୬୯୭୯୮୯୯

ΨΑΛΜΟΣ ΡΒ'. 102.

Εὐλογητὸς εἰ, Κύριε.

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου
τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτῆς.

Τὸν εὐΐλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρεύμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανῶντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου· ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετὶ ἡ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτῆς τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τῆς Οὐρανῆς ἀπὸ τῆς Γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτῆς ἐπὶ τῆς φοβουμένου αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱοὺς, ὥκτειρήσῃ Κύριος τῆς φοβουμένου αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος, ὥσει χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὥσει ἄνθος τῆς ἀγρῆς, ὅπως ἐξανθήσῃ.

Ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ ἐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτῆς.

Τὸ δὲ ἔλεος τῆς Κυρίου ἀπὸ τῆς αἰῶνος, καὶ ἕως τῆς αἰῶνος ἐπὶ τῆς φοβουμένου αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτῆς ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουν τὴν διαθήκην αὐτῆς, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτῆς, τῆς ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτῆς, καὶ ἡ βασιλεία αὐτῆς πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτῆς, δυνατοὶ

ἰσχυῖ, ποιῶντες τὸν λόγον αὐτῷ, τῷ ἀκῆσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτῷ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτῷ, λειτουργοὶ αὐτῷ, οἱ ποιῶντες τὸ θέλημα αὐτῷ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτῷ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτῷ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.
Εἶτα :

Δόξα τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΕ'. 145.

Αἰνεῖ ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Μὴ πεποιθήατε ἐπ' ἄρχοντας, ἐπὶ υἱοὺς ἀνθρώπων, οἷς οὐκ ἔστι σωτηρία.

Ἐξελεύσεται τὸ πνεῦμα αὐτῷ, καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτῷ.

Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπολοῦνται πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτῷ.

Μακάριος, ὃ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτῷ, ἡ ἐλπίς αὐτῷ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτῷ.

Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Τὸν φυλάσσοντα ἀλήθειαν εἰς τὸν αἰῶνα, ποιῶντα κρίμα τοῖς ἀδικουμένοις, διδόντα τροφὴν τοῖς πεινῶσι.

Κύριος λύει πεπεδημένους· Κύριος σοφοῖ τυφλοῦς· Κύριος ἀνορθοὶ κατερράγμένους· Κύριος ἀγαπᾷ δικαίους· Κύριος φυλάσσει τὴς προσηλύτους.

Ὅρφανόν καὶ χήραν ἀναλήψεται, καὶ ὁδὸν ἀμαρτωλῶν ἀφανιεῖ.

Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεὸς σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.
Καὶ νῦν.

Ο Μονογενὴς Υἱὸς, καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεχόμενος διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε Χριστὲ ὁ Θεός,

Θανάτῳ Θάνατον πατήσας, εἰς ὃν τῆς ἁγίας Τριάδος, συν-
δοξαζόμενος τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Εἰδέναι χρὴ, ὅτι τῇ μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ οὐ λέγομεν
τῆς τῶν Τυπικῶν Ψαλμοῦς, ἀλλὰ μετὰ ταῖς ἐν τῇ Θ'. "Ωρα
Γ'. μεγάλας μετανοίας, ἀρχόμεθα εὐθὺς τῶν Μακαρισμῶν,
ψάλλοντες μεθ' ἑνα ἑκαστον αὐτῶν, εἰς ἥχον πλ. Δ'. τὸ,
Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου· ὡ-
σαύτως καὶ μετὰ τό: Δ' ὅξα, καὶ τό: Καὶ νῦν· ποιῶμεν δὲ
καὶ μετάνοιαν μικράν μίαν ἐν ἐκάστῳ: Μνήσθητι.

ΟΙ ΜΑΚΑΡΙΣΜΟΙ.

Ε 'ν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν
τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βα-
σιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι οἱ πενθῶντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες, καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι
αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοὶ, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν
ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι ἐστέ, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι, καὶ
εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι, ἕνεκεν ἐμοῦ.

Χαίρετε, καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς
οὐρανοῖς. Δ' ὅξα, καὶ νῦν.

Μετὰ ταῦτα, εἰ μὲν ἐστὶν, ὡς εἴρηται, μεγάλη Τεσσαρα-
κοστῇ, ἐνουμένων τῶν δύο Χορῶν, λέγομεν γεγωνοτέρα φωνῇ
τό: Μνήσθητι ἡμῶν, ἐκ Γ'. ὡς ἔπεται, ποιῶντες ἐν ἐκάστῳ
καὶ μετάνοιαν μεγάλην μίαν. Εἰ δὲ μὴ, λέγομεν αὐτὸ χύμα,
καὶ ἄνευ μετανοιῶν.

Μ νήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ
σου.

Μνήσθητι ἡμῶν, Δέσποτα, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μνήσθητι ἡμῶν, Ἅγιε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε, καὶ λέγει: Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ ἔρανος, καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Στίχ. Προσέλθετε πρὸς αὐτόν, καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνηθῇ.

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε, καὶ λέγει: Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ ἔρανος, καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Δόξα.

Χορὸς ἁγίων Ἀγγέλων, καὶ Ἀρχαγγέλων, μετὰ πασῶν τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων ὑμνεῖ σε, καὶ λέγει: Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανός, καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Καὶ νῦν. Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν. Ὅρα, σελ. 15. Εἶτα:

Αῖνες, ἄφες, συγχώρησον, ὁ Θεός, τὰ παραπτώματα ἡμῶν, τὰ ἐκέσια καὶ τὰ ἀκέσια, τὰ ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ, τὰ ἐν νυκτὶ καὶ ἐν ἡμέρᾳ, τὰ κατὰ νοῦν καὶ διαίνοιαν· τὰ πάντα ἡμῖν συγχώρησον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλανθρώπος.

Εἶτα, τό: Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστίν. Μεθ' ὃ, εἰ μὲν ἐστὶ Δεσποτικὴ Ἑορτὴ, λέγομεν τὸ ταύτης Κονταΐκιον· εἰδὲ τύχη καὶ Ἅγιος ἐορταζόμενος ἐνταυτῷ, λέγεται πρῶτον τὸ τῷ Ἀγίου, εἶτα: Δόξα, καὶ νῦν, τὸ τῆς Ἑορτῆς. Εἰ δ', Ἀλληλουϊα, ἔψαλτο, ἢ ὅτε ἐκ ἐστὶν Ἑορτὴ, λέγε πρῶτον τὸ τῆς Μεταμορφώσεως, εἶτα τὸ τῆς ἡμέρας· καὶ μετ' αὐτό: Δόξα. Μετὰ τῶν Ἀγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ. Καὶ νῦν. Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε· ὡς ἔπονται καθεξῆς.

Τὸ τῆς Μεταμορφώσεως. Ἦχος Βαρύς.

Επὶ τῷ ὄρει μετεμορφώθης, καὶ ὡς ἐχώρουν οἱ Μαθηταί σου τὴν δόξαν σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἐθαύσαντο· ἵνα ὅταν σε ἴδωσι σταυρούμενον, τὸ μὲν πάθος νοήσωσιν ἐκέσιον· τῷ δὲ κόσμῳ κηρύξωσιν, ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς τῷ Πατρὶ τὸ ἀπαύγασμα.

Τῇ Δευτέρᾳ, Κοντάκιον τῶν Ἀσωμάτων, Ἦχος Β΄.

Αρχιστράτηγοι Θεῷ, λειτουργοὶ θείας δόξης, τῶν ἀνθρώπων ὁδηγοὶ, καὶ ἀρχηγοὶ Ἀσωμάτων, τὸ συμφέρον ἡμῖν πρεσβεύσατε, καὶ τὸ μέγα ἔλεος, ὡς τῶν Ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγοι.

Τῇ Τρίτῃ, Κοντάκιον τοῦ Προδρόμου.

Ἦχος Β΄. Ταῖς αἰσὶν ζητῶν.

Προφήτα Θεῷ, καὶ Πρόδρομε τῆς χάριτος, τὴν κόψαν τὴν σὴν, ὡς ῥόδον ἱερώτατον, ἐκ τῆς γῆς εὐράμενοι, τὰς ἰάσεις πάντοτε λαμβάνομεν· καὶ γὰρ πάλιν ὡς πρότερον, ἐν κόσμῳ κηρύττεις τὴν μετάνοιαν.

Τῇ Τετάρτῃ, καὶ τῇ Παρασκευῇ. Ἦχος Δ΄.

Οὕψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τὴς οἰκτιρμῆς σε δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σε τὴς πιστῆς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Τῇ Πέμπτῃ, Κοντάκιον τῶν ἁγίων Ἀποστόλων.

Ἦχος Β΄.

Τὴς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφθόγγους Κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν Μαθητῶν σου Κύριε, προσελαίβει εἰς ἀπόλαυσιν τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν· τὴς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν θάνατον, ἐδέξω ὑπὲρ πάντων ὀλοκάρπῳ, ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Ἔτερον τῷ ἁγίου Νικολάου, τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ.

Ἦχος Γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εν τοῖς Μύροις Ἄγιε, ἱεργὸς ἀνεδείχθης· τῷ Χριστῷ γὰρ Ὅσιε, τὸ Εὐαγγέλιον πληρώσας, ἔθηκες τὴν ψυχὴν σου ὑπὲρ λαοῦ σου, ἔσωσας τὴς αἰθώους ἐκ τοῦ θανάτου· διὰ τοῦτο ἡγιασθης, ὡς μέγας μύστης Θεῷ τῆς χάριτος.

Τῷ Σαββάτῳ, Κοντάκιον Νεκρώσιμον.

Ἦχος πλ. Δ΄.

Μετὰ τῶν Ἀγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἐνθα ἐκ ἔστι πόνος, ἢ λύπη, ἢ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Καὶ τὸ παρὸν Μαρτυρικὸν Κοντάκ. Ἦχος πλ. Δ'.

Ως ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῷ τῆς κτίσεως, ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι Κύριε, τὸς Θεοφόρους Μάρτυρας· ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ βαθεῖα τὴν Ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον Πολυέλεε.

Τὸ δὲ παρὸν λέγεται καθ' ἐκάστην, ἐκτὸς τῆς Σαββάτου.

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδῃς ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωναίς· ἀλλὰ πρόφθασον ὡς ἀγαθὴ εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιζῶς κραυγαζόντων σοι: Τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν, ἡ προστατεύουσα αἰεὶ, Θεοτόκε τῶν τιμώντων σε.

Τὸ, Κύριε. ἐλέησον Μ'. Καὶ εἰ ἔστι Τεσσαρακοστή: Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ. Ὁ Ἱερεύς: Ὁ Θεὸς οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς καὶ ταῖς τετυπωμέναις μετανοίαις. Εἶτα Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σὺ εἷς. Κύριε ἐλέησον ΙΒ'. καὶ τὴν Εὐχὴν ταύτην:

Παναγία Τριάς, τὸ ὁμοῦσιον κράτος, ἡ ἀδιαίρετος βασιλεία, ἡ πάντων τῶν ἀγαθῶν αἰτία, εὐδόκησον δὴ καὶ ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἀμαρτωλῷ· στήριξον, συνέτισον τὴν καρδίαν μου, καὶ πᾶσαν περίελέ μου τὴν βεβηλότητα· φώτισόν μου τὴν διάνοιαν, ἵνα διαπαντὸς δοξάζω, ὑμνῶ, προσκυνῶ, καὶ λέγω: Εἰς Ἅγιος, εἰς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστὸς, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν. Καὶ μετ' αὐτήν,

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον, ἀπὸ τῆς νῦν καὶ ἕως τῆς αἰῶνος.

Ἐκ Γ'.

Εἰδ' ὅτι ἔστι Τεσσαρακοστή, μετὰ τό: Κύριε ἐλέησον Μ'. εὐθύς τό: Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου, ἐκ Γ'. Δόξα, καὶ νῦν. Εἶτα τὸν ἐπόμενον Ψαλμόν.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΓ'. 33.

Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διαπαντὸς ἡ αἵνεσις αὐτῆς ἐν τῷ στόματί μου.

Ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχὴ μου· ἀκουσάτωσαν πραεῖς, καὶ εὐφρανθήτωσαν.

Μεγαλύνετε τὸν Κύριον σὺν ἐμοί, καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό.

Ἐξεζήτησα τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεών μου ἐρρύσατό με.

Προσέλθετε πρὸς αὐτόν, καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν ἢ μὴ καταισχυνηθῇ.

Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν.

Παραμβαλεῖ Ἄγγελος Κυρίου κύκλῳ τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ῥύσεται αὐτούς.

Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος· μακάριος ἄνθρωπος, ὃς ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν.

Φοβήθητε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ, ὅτι ἔκ ἐστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν· οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ.

Δεῦτε τέκνα, ἀκούσατέ μου, φόβον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς.

Τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζωὴν, ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθὰς;

Παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ, καὶ χεῖλη σου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον.

Ἐκκλινον ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποιήσον ἀγαθόν· ζήτησον εἰρήνην, καὶ δίωξον αὐτήν.

Οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὥτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν.

Πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιῶντας κακὰ, τὸ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς.

Ἐγγὺς Κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν, καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει.

Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος.

Φυλάσσει Κύριος πάντα τὰ ὅσα αὐτῶν, ἐν ἑξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται.

Λυτρῶσεται Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ πλημ-
μελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

**Πρὸ τῆς τροφῆς ὕμνησον αὐτοῖς τὸν Κτίστην.
Ἐλθόντες εἰς τὴν Τράπεζαν, λέγομεν :**

Υ 'ψώσω σε, ὁ Θεός μου, ὁ Βασιλεὺς μου, καὶ εὐλογήσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, καὶ τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ οὐκ ἔστι πέρας.

Τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς ἀγιωσύνης σου λαλή-
σουσι, καὶ τὰ θαυμάσιά σου διηγῆσονται.

Μνήμην τοῦ πλήθους τῆς χρηστότητός σου ἐξερεῦξονται,
καὶ τῇ δικαιοσύνῃ σου ἀγαλλιάσονται.

Χρηστὸς Κύριος τοῖς σύμπασιν, καὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ.

Δόξαν τῆς βασιλείας σου ἐροῦσι, καὶ τὴν δυναστείαν σου λαλήσουσιν .

Τοῦ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς βασιλείας σου .

Ἡ βασιλεία σου βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ .

Πιστὸς Κύριος ἐν πάσι τοῖς λόγοις αὐτοῦ, καὶ ὁσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ .

Ὑποστηρίζει Κύριος πάντας τοὺς καταπίπτοντας, καὶ ἀνορθοῖ πάντας τοὺς κατερράγμένους .

Οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουνσι, καὶ σὺ δίδως τὴν τροφήν αὐτῶν ἐν εὐκαιρίᾳ .

Ἀνοίγεις σὺ τὴν χεῖρά σου, καὶ ἐμπιπλᾷς πᾶν ζῶον εὐδοκίας .

Δίκαιος Κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ ὁσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ .

Ἐγγὺς Κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν, πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν ἐν ἀληθείᾳ .

Θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτόν ποιήσει, καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν εἰσακούσεται, καὶ σώσει αὐτούς .

Φυλάσσει Κύριος πάντας τῆς ἀγαπῶντας αὐτόν, καὶ πάντας τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐξολοθρεύσει .

Αἰνεσιν Κυρίῃ λαλήσει τὸ στόμα μῆ, καὶ εὐλογεῖτω πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τῷ αἰῶνος .

Δόξα, καὶ νῦν . Κύριε ἐλέησον, ἐκ γ'. Καὶ ὁ Ἱερεὺς εὐλογῶν τὰ παρατιθέμενα, λέγει τὴν Εὐχὴν τῆς Τραπεζῆς πρὸ τοῦ Ἀρίστου :

Χριστὲ ὁ Θεός, εὐλόγησον τὴν βρώσιν καὶ τὴν πόσιν τῶν δούλων σου, ὅτι Ἅγιος εἶ πάντοτε, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων . Ἀμήν .

Μετὰ δὲ τὸ γεύσασθαι, ἀνιστάμενοι, καὶ τῷ Θεῷ εὐχαριστοῦντες, λέγομεν .

Εὐλογητὸς ὁ Θεός ὁ ἐλεῶν καὶ τρέφων ἡμᾶς ἐκ νεότητος ἡμῶν· ὁ διδούς τροφήν πάσῃ σαρκί, πλήρωσον χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης τὰς καρδίας ἡμῶν· ἵνα πάντοτε πᾶσαν αὐτάρκειαν ἔχοντες, περισσεύωμεν εἰς πᾶν

ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν · μεθ' οὗ
καὶ δόξα, κράτος, τιμὴ καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ Ἁ-
γίῳ Πνεύματι εἰς τοὺς αἰῶνας . Ἀμήν .

Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι Ἄγιε, δόξα σοι Βασιλεῦ, ὅτι ἔδω-
κας ἡμῖν βρώματα εἰς εὐφροσύνην · πλήρωσον ἡμᾶς καὶ
Πνεύματος Ἁγίου, ἵνα εὐρεθῶμεν ἐνώπιόν σου εὐάρεστοι, καὶ
μὴ αἰσχυνοῦμεν, ὅταν ἀποδώσῃς ἐκείῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ .

Δόξα, καὶ νῦν . Κύριε ἐλέησον Γ' . Καὶ βαλὼν μετάνοιαν
ἐμῶν ὑψῶσαι τὴν Παναγίαν, λέγει : Εὐλογεῖτε, Πατέρες
Ἄγιοι, συγχωρήσατέ μοι τῷ ἁμαρτωλῷ . Καὶ ἡμεῖς : Ὁ Θεὸς
συγχωρήσαι σοι καὶ ἐλεῆσαι σε . Καὶ λαβὼν τὴν Παναγίαν
ἄκροις δακτύλοις τῶν χειρῶν, ὑψοῖ αὐτὴν μικρὸν, λέγων με-
γαλοφώνως : Μέγα τὸ ὄνομα . Καὶ ἡμεῖς : Τῆς ἁγίας Τριά-
δος . Καὶ αὐτὸς σταυροειδῶς : Παναγία Θεοτόκε, βοήθει ἡ-
μῖν . Καὶ ἡμεῖς : Ταῖς αὐτῆς πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον
καὶ σῶσον ἡμᾶς .

Μακαρίζομέν σε πᾶσαι αἱ γενεαὶ, Θεοτόκε Παρθένε · ἐν
σοὶ γὰρ ὁ ἀχώρητος Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν χωρηθῆναι
εὐδόκησε . Μακάριοι ἐσμέν καὶ ἡμεῖς προστασίαν σε ἔχον-
τες · ἡμέρας γὰρ καὶ νυκτὸς πρεσβεύεις ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τὰ
σκήπτρα τῆς Βασιλείας ταῖς σαῖς ἱεσείαις κρατύνονται . Διὸ
ἀνυμνῶντες βοῶμέν σοι : Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύ-
ριος μετὰ σοῦ .

Αξίόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν
ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον, καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν . Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγ-
κρίτως τῶν Σεραφὶμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκῆσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον σε μεγαλύνομεν .

Μετὰ δὲ τὸ μεταλαβεῖν πάντα, λέγει ὁ Ἱερεὺς :
Εἰς ταῖς πολλαῖς πρεσβείας τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡ-
μῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας .

Καὶ ἡμεῖς .

Ταῖς αὐτῆς πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς .

Ὁ Ἱερεὺς .

Εὐλήμων καὶ αἰκτίρμων ὁ Κύριος, τροφὴν ἔδωκε τοῖς φοβέ-

μένοις αὐτόν· καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Καὶ ἡμεῖς τὸν Ψαλμον.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΑ΄. 121.

Εὐφράνθην ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι: Εἰς οἶκον Κυρίου πορευσόμεθα.

Ἐστῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, Ἱερουσαλήμ.

Ἱερουσαλήμ οἰκοδομουμένη ὡς πόλις, ἧς ἡ μετοχή αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό.

Ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ φυλαὶ, φυλαὶ Κυρίου, μαρτύριον τῷ Ἰσραὴλ, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι Κυρίου.

Ὅτι ἐκεῖ ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρίσιν, θρόνοι ἐπὶ οἶκον Δαυὶδ.

Ἐρωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνην τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ εὐθηνία τοῖς ἀγαπῶσί σε.

Γενέσθω δὴ εἰρήνη ἐν τῇ δυνάμει σου, καὶ εὐθηνία ἐν ταῖς πυργοβαρεσί σου.

Ἐνεκα τῶν ἀδελφῶν μου καὶ τῶν πλησίον μου ἐλάλουν δὴ εἰρήνην περὶ σοῦ.

Ἐνεκα τῆς οἴκου Κυρίου τῆς Θεῆς ἡμῶν, ἐξεζήτησα ἀγάθά σοι.

Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Παῖτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστίν. Καὶ εἰ μὲν ἐστὶ Δεσποτικὴ Ἑορτὴ, λέγεται τὸ Κοντάκιον αὐτῆς· εἰδ' οὐ, ταῦτα:

Ως ἐν μέσῳ τῶν Μαθητῶν σε παρεγένου, Σωτήρ, τὴν εἰρήνην διδὼς αὐτοῖς, ἐλθέ καὶ μεθ' ἡμῶν καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα. Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν: Καὶ νῦν. Ἐν τῇ πρεσβείᾳ, Κύριε πάντων τῶν Ἁγίων· α προεγράφησαν (σελ. 89. καὶ 97.) Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον. Εὐλόγησον.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς λέγει:

Εὐλογητός ὁ Θεός, ὁ ἐλεῶν καὶ τρέφων ἡμᾶς ἐκ τῶν αὐτῆς πλουσίων δωρεῶν, τῇ αὐτῇ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τῆς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ

Ὅπως γέγονε, καὶ διὰ τί.

Μετὰ τὴν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ Ἀνάστασιν, καὶ τὴν τοῦ ἁγίου Πνεύματος καθόδον, καὶ ἕως τοῦ μερισμοῦ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων διὰ τὸ κήρυγμα, ἦσαν πάντες οἱ Ἀπόστολοι ὁμοθυμαδόν· καὶ μετὰ τὴν εὐχὴν, ἐν τῷ ἀρίστῳ ἀνακεκλιμένοι, ἀφέντες κενὸν τόπον, ἐν τούτῳ προσκεφάλαιον ἐτίθесαν, καὶ ἐπὶ τῷ προσκεφαλαίῳ τμῆμα ἄρτου, ἐξ οὗ ἤσθιον, εἰς μοῖραν Χριστοῦ. Μετὰ δὲ τὸ ἄριστον ἀνιστάμενοι, καὶ εὐχόμενοι, καὶ εὐχαριστοῦντες, ἐλάμβανον τὸ τμῆμα τοῦ ἄρτου, ὃ εἰς τὴν τοῦ Κυρίου ἐπεκέκλητο μοῖραν· τοῦτο δὲ ὑψοῦντες, ἔλεγον: Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι· Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι· καὶ ἀντὶ μέν τοῦ, Μέγα τὸ ὄνομα, τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, ἀπὸ τοῦ Πάσχα ἕως τῆς Ἀναλήψεως· ἕκτοτε δὲ, Μέγα τὸ ὄνομα τῆς ἁγίας Τριάδος· Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, βοήθει ἡμῖν. Καὶ ταῦτα μὲν ἐτελεῖτο οὕτως. Ἐποίει δὲ τοῦτο καὶ ἕκαστος αὐτῶν ἐνθά ἂν ἔτυχε, μέχρι τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου. Ὅτε δὲ τὴν παγκόσμιον σύναξιν διὰ νεφελῶν ἐποίησαντο, διὰ τὴν τῆς Θεοτόκου Δεσποίνης Μετάστασιν, τὰ εἰκότα τελέσαντες, μετὰ τὴν ταφὴν αὐτῆς (δηλονότι τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ), παραμυθίαν ποιούμενοι, καὶ μετὰ τὸ ἄριστον ἀναστάντες, τὸ τμῆμα τοῦ ἄρτου, τοῦ εἰς ὄνομα κειμένου τοῦ Χριστοῦ, κατὰ τὸ εἰωθὸς ἀνυψώσαντες, καὶ τὸ, Μέγα τὸ ὄνομα, προσειπόντες, (ὦ θαύματος παραδόξου!) ἡ νεκρὰ ὥσπερ ζῶσα μετὰ νεφέλης, καὶ φωτοποιῶν Ἀγγέλων παρισταμένων αὐτῇ, τῷ αἵρι ἐπιφαίνεται, Χαίρετε, λέγουσα, ὅτι μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας· τοῦτο ἐκ τοῦ Υἱοῦ τὸ χαροποιὸν αὐτοῖς ἐπιδίδουσα. Οἱ δὲ Μαθηταὶ τοῦ θαύματος ἐκπλαγέντες, ἀντὶ τοῦ: Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ· Παναγία Θεοτόκε, βοήθει ἡμῖν, ἀνεκραύγασαν. Εἶτα τῷ-τάφῳ προσελθόντες, καὶ μὴ εὐρόντες τὸ πανάγιον αὐτῆς Σῶμα, ἐπείσθησαν ἀληθῶς, ὅτι σύσσωμος, ζῶσα, καὶ τριήμερος, ὡς ὁ Υἱὸς αὐτῆς, ἐκ νεκρῶν ἀναστᾶσα, καὶ μεταστᾶσα, εἰς οὐρανοὺς μεταβέβηκε, σὺν Χριστῷ βασιλεύουσα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΩΡΑ Θ'.

Μετὰ τὸν Εὐλογητόν: Βασιλεῦ οὐράνιε, Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σὺ εἶσι. Κύριε ἐλέησον ΙΒ'. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ἐκ Γ'. Μετανοίας Γ'. Εἶτα τοὺς Ψαλμοὺς.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΓ'. 83.

Ως ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σε, Κύριε τῶν δυνάμεων· ἐπιποθεῖ, καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχὴ μου εἰς ταῖς αὐλαῖς τοῦ Κυρίου.

Ἡ καρδιά μου καὶ ἡ σὰρξ μου ἠγαλλιάσαντο ἐπὶ Θεὸν ζῶντα.

Καὶ γὰρ στρουθίον εὗρεν ἑαυτῷ οἰκίαν, καὶ τρυγὼν νοσσιᾶν ἑαυτῇ, οὗ θήσει τὰ νοσσία ἑαυτῆς.

Τὰ θυσιαστήριά σου, Κύριε τῶν δυνάμεων, ὁ Βασιλεὺς μου καὶ ὁ Θεός μου.

Μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων αἰνέσουσί σε.

Μακάριος ἀνὴρ, ὃς ἐστὶν ἀντίληψις αὐτῷ παρὰ σοῦ· ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο, εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος, εἰς τὸν τόπον, ὃν ἔθετο.

Καὶ γὰρ εὐλογίας δώσει ὁ νομοθετῶν· πορεύονται ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν, ὀφθήσεται ὁ Θεὸς τῶν θείων ἐν Σιών.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, εἰσακούσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι ὁ Θεὸς Ἰακώβ.

Ὑπερασπιστὰ ἡμῶν, ἴδε, ὁ Θεός, καὶ ἐπίβλεψον εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου.

Ὅτι κρείσσων ἡμέρα μία ἐν ταῖς αὐλαῖς σε ὑπὲρ χιλιάδας.

Ἐξελεξάμην παραρρίπτεισθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ μου μάλλον, ἢ οἰκεῖν με ἐν σκηνώμασιν ἁμαρτωλῶν.

Ὅτι ἔλεος καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ Κύριος, ὁ Θεὸς χάριν καὶ δόξαν δώσει· Κύριος οὐ στερήσει τὰ ἀγαθὰ τοῖς πορευομένοις ἐν ἀνακίᾳ.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, μακάριος ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σέ.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΔ΄ 84.

Εὐδόκησας, Κύριε, τὴν γῆν σου, ἀπέστρεψας τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰακώβ.

Ἀφῆκας τὰς ἀνομίας τῷ λαῷ σου, ἐκάλυψας πάσας τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν.

Κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὀργήν σου, ἀπέστρεψας ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ σου.

Ἐπίστρεψον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν, καὶ ἀπόστρεψον τὸν θυμόν σου ἀφ' ἡμῶν.

Μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ὀργισθῆς ἡμῖν; ἢ διατενεῖς τὴν ὀργήν σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν.

Ὁ Θεός, σὺ ἐπιστρέψας ζωώσεις ἡμᾶς, καὶ ὁ λαός σου εὐφρανθήσεται ἐπὶ σοί.

Δεῖξον ἡμῖν, Κύριε, τὸ ἔλεός σου, καὶ τὸ σωτήριόν σου δώῃς ἡμῖν.

Ἀκούσομαι τί λαλήσει ἐν ἐμοὶ Κύριος ὁ Θεός· ὅτι λαλήσει εἰρήνην ἐπὶ τὸν λαόν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς ὀσίους αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς ἐπιστρέφοντας καρδίαν ἐπ' αὐτόν.

Πλὴν ἐγγὺς τῶν φοβουμένων αὐτόν τὸ σωτήριον αὐτοῦ τοῦ κατασκηνώσαι δόξαν ἐν τῇ γῇ ἡμῶν.

Ἐλεος καὶ ἀλήθεια συνήντησαν, δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη κατεφίλησαν.

Ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλε, καὶ δικαιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψε.

Καὶ γὰρ ὁ Κύριος δώσει χρηστότητα, καὶ ἡ γῇ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς.

Δικαιοσύνη ἐνώπιον αὐτοῦ προπορεύεται, καὶ θήσει εἰς ὁδὸν τὰ διαβήματα αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΕ΄ 85.

Κλῖνον, Κύριε, τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγώ.

Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ὁσιός εἰμι· σῶσον τὸν δοῦλόν σου, ὁ Θεός μου, τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι πρὸς σέ κερράζομαι ὅλην τὴν ἡμέραν· εὐφρανὸν τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Ὅτι σὺ, Κύριε, χρηστὸς, καὶ ἐπεικὴς, καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε.

Ἐνώτισαι, Κύριε, τὴν προσευχὴν μου, καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου.

Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σέ, ὅτι ἐπήκουσάς μου.

Οὐκ ἔστιν ὁμοίός σοι ἐν θεοῖς, Κύριε, καὶ οὐκ ἔστι κατὰ τὰ ἔργα σου.

Πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα ἐποίησας, ἤξουσι, καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου, Κύριε, καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου.

Ὅτι μέγας εἶ σὺ, καὶ ποιῶν θαυμασία, σὺ εἶ Θεὸς μόνος.

Ὁδήγησόν με, Κύριε, ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· εὐφρανθήτω ἡ καρδίᾳ μου, τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου.

Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐρύσω τὴν ψυχὴν μου ἐξ Ἄδου κατωτάτου.

Ὁ Θεός, παράνομοι ἐπανεστήσαν ἐπ' ἐμέ, καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, καὶ οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν.

Καὶ σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου, οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός.

Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με· δός τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου, καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδείσκης σου.

Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν, καὶ ἰδέτωσαν εἰ μισοῦντές με καὶ αἰσχυνθήτωσαν· ὅτι σὺ, Κύριε, ἐβοήθησάς μοι, καὶ παρεκάλεσάς με.

Καὶ πάλιν.

Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν, κτλ. Διόξα, καὶ
Orologio.

νῦν. Ἀλληλουϊα Γ'. Κύριε ἐλέησον Γ'. Καὶ εἰ μὲν, Θεὸς Κύριος, ἔψαλτο, λέγομεν τὸ τῆς ἡμέρας Ἀπολυτίκιον· εἰδὲ, Ἀλληλουϊα, τὸ παρόν:

Ἦχος πλ. Δ'.

Ο ἐν τῇ ἐννάτῃ ὥρᾳ δι' ἡμᾶς σαρκὶ τοῦ Θανάτου γευσάμενος, νέκρωσον τῆς σαρκὸς ἡμῶν τὸ φρόνημα, Χριστέ ὁ Θεὸς, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Α'. Ἐγγισάτω ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν σου, Κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου συνέτισόν με.

Στίχ. Β'. Εἰσέλθοι τὸ ἀξίωμα μου ἐνώπιόν σου, Κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου ρῦσαί με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας ἀγαθὴ· ὁ Θανάτῳ τὸν Θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεὸς, μὴ παρίδῃς οὓς ἔπλασας τῇ χειρὶ σου· δείξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον, δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον, Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Καὶ εὐθύς.

Μὴ δὴ παραδῷς ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραάμ τὸν ἡγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαάκ τὸν δοῦλόν σου, καὶ Ἰσραὴλ τὸν ἅγιόν σου.

Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ. Καὶ εἰ μὲν ἔστιν Ἑορτὴ, λέγε τὸ Κοντάκιον αὐτῆς· εἰδ' ἔ, ταῦτα:
Βλέπων ὁ Ληστής τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς ἐπὶ σταυρῷ κρεμάμενον, ἔλεγεν: Εἰμὶ Θεὸς ὑπῆρχε σαρκωθείς, ὁ σὺν ἡμῖν σταυρωθεὶς, οὐκ ἂν ὁ ἥλιος τὰς ἀκτῖνας ἐναπέκρυψεν, οὐδὲ ἡ Γῆ σειομένη ἐκυμαίνετο. Ἀλλ' ὁ πάντων ἀνεχόμενος, Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Δόξα.

Εν μέσῳ δύο ληστῶν ζυγὸς δικαιοσύνης εὗρέθη ὁ Σταυρὸς σου· τοῦ μὲν καταγομένου εἰς Ἀδὴν τῷ βαίρει τῆς βλασφημίας· τοῦ δὲ κουφίζομένου πταισμάτων πρὸς γνῶσιν Θεολογίας. Χριστέ ὁ Θεὸς, δόξα σοι.

Kai vŭn.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Παιμένα, καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου, ἐν τῷ Σταυρῷ θεωροῦσα ἡ τεκοῦσα, ἔλεγε δακρύουσα: Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα με φλέγονται, ὁρώσης σε τὴν σταύρωσιν, ἣν ὑπὲρ πάντων ὑπομένεις, ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς μου.

Κύριε ἐλέησον Μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Κύριε ἐλέησον Γ'.

Δ ὄξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ. Ὁ Ἱερεὺς: Ὁ Θεὸς οἴκτειρήσαι ἡμᾶς.

Καὶ εἰ μὲν ἔστιν : Ἀλληλοῦϊα, ἐκτός τῆς μεγάλης Τεσσα-
ρακοστῆς, ποιῶμεν τὰς τετυπωμένας ΙΣ'. μετανοίας . Τῇ δὲ
ἀγία καὶ μεγάλη Τεσσαρακοστῇ, μετὰ τὸ, Κύριε ἐλέησον Μ'.
λέγομεν εὐθύς : Δόξα, καὶ νῦν, κτλ. καὶ ποιήσαντες τὰς Ι'.
μόνον μεγάλης μετανοίας, ἀρχόμεθα τῶν Μακαρισμῶν, ὡς
ἐκεῖ εἴρηται (σελ. 101). Εἰδ' οὐκ ἔστιν Ἀλληλοῦϊα, μετὰ
τό : Ὁ Θεὸς οἰκτηρῆσαι ἡμᾶς, λέγομεν τὴν Εὐχὴν : Δέσπο-
τα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν . Ὅρα ἔμπροσθεν,
σελ. 148.

●●●●●

ΜΕΣΩΡΙΟΝ ΤΗΣ Θ'. ΩΡΑΣ.

Δ εὖτε προσκυνήσωμεν Γ'. Μετανοίας Γ'. καὶ τοὺς Ψαλμοὺς.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΒ΄. 112.

Αἰνεῖτε παῖδες Κύριον, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου.

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ἀπὸ ἀνατολῶν ἥλιος μέχρι δυσμῶν αἰνετὸν τὸ ὄνομα Κυρίου.

Ἦ ψηλὸς ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη ὁ Κύριος, ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς
ἡ δόξα αὐτοῦ.

Τίς ὡς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ; ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, καὶ
τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ.

Ὁ ἐγείρων ἀπὸ γῆς πτωχόν, καὶ ἀπὸ κοπρίας ἀνυψῶν
πάνητα.

Τοῦ καθίσαι αὐτὸν μετὰ ἀρχόντων, μετὰ ἀρχόντων λαοῦ αὐτοῦ.

Ὁ κατοικῶν στεῖραν ἐν οἴκῳ, μητέρα ἐπὶ τέκνοις εὐφραينوμένην.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑΖ'. 137.

Εξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ ἐναντίον Ἀγγέλων ψαλῶ σοι, ὅτι ἤκουσας πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.

Προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἁγίόν σου, καὶ ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου, ἐπὶ τῷ ἔλεεί σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου, ὅτι ἐμεγάλυνας ἐπὶ πᾶν τὸ ὄνομα τὸ ἁγίόν σου.

Ἐξομολογησάσθωσάν σοι, Κύριε, πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, ὅτι ἤκουσαν πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός σου.

Καὶ ἠσάτωσαν ἐν ταῖς ὥδαῖς Κυρίου, ὅτι μεγάλη ἡ δόξα Κυρίου.

Ὅτι ὑψηλὸς Κύριος, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορᾷ, καὶ τὰ ὑψηλὰ ἀπὸ μακρόθεν γινώσκει.

Ἐὰν πορευθῶ ἐν μέσῳ θλίψεως, ζήσεις με· ἐπ' ὀργὴν ἐχθρῶν μου ἐξέτεινας χεῖράς σου, καὶ ἔσωσέ με ἡ δεξιὰ σου.

Κύριος ἀνταποδώσει ὑπὲρ ἐμοῦ. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑΘ'. 139.

Εξελοῦ με, Κύριε, ἐξ ἀνθρώπου πονηροῦ· ἀπὸ ἀνδρός ἀδίκου ῥῦσαί με.

Οἳ τινες ἐλογίσαντο ἀδικίαν ἐν καρδίᾳ, ὅλην τὴν ἡμέραν παρετάσσοντο πολέμους.

Ἡκόνησαν γλῶσσαν αὐτῶν ὥσει ὄφεως, εἰς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χεῖλη αὐτῶν.

Φύλαξόν με, Κύριε, ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλοῦ, ἀπὸ ἀνθρώπων ἀδίκων ἐξελοῦ με, οἳ τινες διελογίσαντο τοῦ ὑποσκελίσαι τὰ διαβήματά μου.

Ἐκρυψαν ὑπερήφανοι παγίδα μοι, καὶ σχοινίαις διέτειναν παγίδας τοῖς ποσί μου, ἐχόμενα τρίβου σκαίνδαλα ἔθεντό μοι.

Εἶπα τῷ Κυρίῳ: Θεός μου εἶ σύ· ἐνώτισαι, Κύριε, τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Κύριε, Κύριε, δύνάμεις τῆς σωτηρίας μου, ἐπεσκήσας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν μου ἐν ἡμέρᾳ πολέμου.

Μὴ παραδῷς με, Κύριε, ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας μου ἀμαρτωλῷ· διελογίσαντο κατ' ἐμοῦ, μὴ ἐγκαταλίπῃς με μήποτε ὑψωθῶσιν.

Ἡ κεφαλὴ τοῦ κυκλώματος αὐτῶν, κόπος τῶν χειλέων αὐτῶν καλύψει αὐτούς.

Πεσοῦνται ἐπ' αὐτοὺς ἄνθρακες, ἐν πυρὶ καταβαλεῖς αὐτούς· ἐν ταλαιπωρίαις οὐ μὴ ὑποστῶσιν.

Ἄνὴρ γλωσσώδης οὐ κατευθυνθήσεται ἐπὶ τῆς γῆς, ἄνδρα ἄδικον κακὰ θηρεύσει εἰς διαφθοράν.

Ἔγνω, ὅτι ποιήσει Κύριος τὴν κρίσιν τῶν πτωχῶν, καὶ τὴν δίκην τῶν πενήτων.

Πλὴν δίκαιοι ἐξομολογήσονται τῷ ὀνόματί σου, καὶ κατοικῆσουσιν εὐθεῖς σὺν τῷ προσώπῳ σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστίν. Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα:

Ο φωτίσας τὰ ἐπίγεια διὰ Σταυροῦ, καὶ καλέσας εἰς μετάνοιαν ἀμαρτωλοὺς, μὴ χωρίσῃς με τῆς ποιμένης σου, ὁ Ποιμὴν ὁ καλός· ἀλλὰ ζήτησόν με, Δέσποτα, τὸν πλανώμενον, καὶ τῇ ἀγίᾳ σου ποιμένῃ συναρίθμησον, ὡς μόνος ἐλεήμων, καὶ φιάνθρωπος. Δόξα.

Ως ὁ Ληστής ὁμολογῶν, ἀναβοῶσαι τῷ ἀγαθῷ: Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου μνησθητί μου Κύριε, καὶ σὺν αὐτῷ με ἀρίθμησον, ὁ ἐκυσίως τὰ πάθη ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

Καὶ νῦν.

Τὸν δὲ ἡμᾶς σταυρωθέντα δεῦτε πάντες ὑμνήσωμεν· αὐτὸν γὰρ κατεῖδε Μαρία ἐπὶ τοῦ ξύλου, καὶ ἔλεγεν: Εἰ καὶ σταυρὸν ὑπομένεις, σὺ ὑπάρχεις ὁ Υἱὸς καὶ Θεός μου.

Τό, Κύριε ἐλέησον Μ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ· Ὁ Ἰσρεὺς: Δι' εὐχῶν καὶ ποιούμεν τὰς γ'. μεγαλας μετανοίας. Εἶτα τὴν ἐπομένην:

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ὥς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε Σελήνην εἰς καιροῦς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ, ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τοῦ Θεοῦ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ἰδὲς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἔρπεται ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν.

Ἀνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψῃσι, καὶ εἰς τὸν χεῶν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακατασκευάζεις τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπαίρχω.

Ἡ δυνθεὶς αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείπαιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπαίρχειν αὐτούς. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα, ἐκ Γ'.

Μετὰ δὲ τὸ ἐνδιατάκτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, ἀρχόμεθα τοῦ: Κύριε, ἐκέκραξα, εἰς τὸν τυχόντα Ἦχον.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜ'. 140.

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν με, Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ· εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου· ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἐσπερινή· εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.

Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις.

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με· ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλὴν μου.

Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν· κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδύνθησαν· ὥσει πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὅστα αὐτῶν παρὰ τὸν Ἄδην.

Ὅτι πρὸς σέ Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοί μου· ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλης τὴν ψυχὴν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος, ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοὶ, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγὼ, ἕως ἂν παρέλθω.

Ψαλμ.
ρμ.
141. Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.

Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλίψιν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνως τὰς τρίβους μου.

Ἐν ὁδῷ ταύτῃ ἣ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι.

Κατενόουν εἰς τὰ δεξιά καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.

Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ Κύριε· εἶπα: Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἰ ἐν γῇ ζώντων.

Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα.

Ῥῦσαι με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Εἰς Στίχους Ι'.

Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῶς μοι.

Εἰς Στίχους Η'.

Ψαλμ.
ρμ.
129. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε, εἰσαίκουσον τῆς φωνῆς μου.

Γενηθήτω τὰ ὄφθαλμοί σου προσέχοντα εἰς ὃ ἀμωνήν τῆς δεήσεώς μου. Εἰς Στίχους 5'.

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης Κύρια, Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρά σοί ὁ ἱλασμός ἐστίν.

Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύρια· ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου, ἠλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν Κύριον. Εἰς Στίχους 4'.

Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ὅτι παρά τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλή παρ' αὐτῷ λύτρωσις· καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάν- Ψαλμ.
ρις.
116.
τες οἱ λαοί.

Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Δόξα, καὶ νῦν.

Μετὰ δὲ τὴν τῶν Στίχων συμπλήρωσιν, ψάλλομεν.

ΤΗΝ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΝ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΝ,

Ποίημα παλαιόν, ἢ, ὥς τινες λέγουσιν, Ἀθηνογένους τοῦ Μάρτυρος (*).

Φ ὥς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, Ἀγίου, Μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν Ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. Ἀξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίοις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Καὶ εἰ μὲν ἐστὶ Θεὸς Κύριας, ψάλλονται τὰ Προκείμενα ταῦτα:
Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας. Ἦχος πλ. Δ'.

Ἴδου δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου.

Στίχ. Οἱ ἐξῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

(*) Βασίλ. ὁ Μέγ. Καθ. ΚΘ'. περὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἰδί. Μαρτίου 11.

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας. Ἦχος Δ'.

Κύριος εἰσακούσεται με, ἐν τῷ κειραγένοι με πρὸς αὐτόν.

Στίχ. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας. Ἦχος Α'.

Τὸ ἔλεός σου, Κύριε, καταδιώξει με, πάσας τὰς ἡμέρας ζωῆς μου.

Στίχ. Κύριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδέν με ὑστερήσει.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας. Ἦχος πλ. Α'.

Ὁ Θεὸς ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με, καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρινεῖς με.

Στίχ. Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας. Ἦχος πλ. Β'.

Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου, τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Στίχ. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἤξει ἡ βοήθειά μου.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας. Ἦχος Βαρύς.

Ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ, τὸ ἔλεός σου προφθάσει με.

Στίχ. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ Θεός.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας. Ἦχος πλ. Β'.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.

Στίχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο.

Στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις σὺ σαλευθήσεται.

Εἰ δέ ἐστιν: Ἀλληλουῖα (ἐκτὸς τῆς μεγάλης Τεσσαρακοστῆς), τῇ μὲν Κυριακῇ καὶ Παρασκευῇ ἑσπέρας, ψάλλεται αἰείποτε τὸ τῆς ἡμέρας Προκείμενον, ἡγουν τό: Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, καὶ τό: Ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ. ταῖς δὲ λοιπαῖς ἡμέραις, τὸ ἐξῆς:

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας. Ἀλληλουῖα Ι'. εἰς Ἦχον πλ. Β'.

Στίχ. Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με.

Στίχ. Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Τῇ Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ ἑσπέρας. Ἀλληλουῖα Ι'.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Στίχ. Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας. Ἀλληλουϊα Γ'.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν.

Στίχ. Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἐν δὲ τῇ μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ, τῇ μὲν Κυριακῇ ἐσπέρας, ψάλλονται τὰ λεγόμενα μεγάλα Προκείμενα, ὡς δηλωθήσεται ἐν τοῖς τοῦ Τριωδίου ταῖς δὲ λοιπαῖς ἡμέραις, τὰ Προκείμενα τῶν καθ' ἑκάστην Ἀναγνωσμάτων.

Μετὰ δὲ τὰ Προκείμενα, τὴν λέγε
Εὐχὴν ταύτην.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδασξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἴτα τὰ Ἀπόστιχα, ἐν οἷς λέγομεν Στίχους τῆς τυχούσης Ἑορτῆς, εἴαν ἡ εἰ δ' οὐκ ἔστιν Ἑορτὴ, τοὺς παρόντας :

Στίχος Α'.

Πρὸς σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἴδοι, ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν· ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.

Στίχος Β'.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἑξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν· τὸ ὀνειδος τοῖς εὐθηνούσι, καὶ ἡ ἑξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Δόξα, καὶ νῦν.

Συμπληρωθέντων δὲ τῶν Ἀποστίχων, λέγομεν τὴν

Ὁδὴν Συμεὼν τοῦ Θεοδόχου . Λουκ. Β'. 29.

Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκαλύψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστι. Τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς τυχούσης Ἑορτῆς, ἢ τῆς ἡμέρας. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, καὶ ἀπόλυσις. Εἰ δέ ἐστιν: Ἀλληλουϊα, λέγομεν τὰ Τροπάρια ταῦτα, ποιοῦντες καὶ ἀνά μίαν μετανοίαν εἰς ἕκαστον αὐτῶν, πλὴν τοῦ τελευταίου.

Ἦχος πλ. Α'.

Θεοτόκε Παρθένε, Χαῖρε κεχαριτωμένη Μαρία, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, ὅτι Σωτῆρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πάντων ἡμῶν μνήσθητι, ἵνα ῥυθῶμεν τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· σοὶ γὰρ ἐδόθη χάρις πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν.

Δόξα.

Ἰκετεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν, ἅγιοι Ἀπόστολοι, καὶ ἅγιοι πάντες, ἵνα ῥυσθῶμεν κινδύνων καὶ θλίψεων· ὑμᾶς γὰρ θερμοὺς προστάτας πρὸς τὸν Σωτῆρα κεκτήμεθα.

Καὶ νῦν.

Υπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν καταφεύγομεν Θεοτόκε· ταῖς ἡμῶν ἱκεσίαις μὴ παρίδῃς ἐν περιστάσει, ἀλλ' ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, μόνη ἀγνή, μόνη εὐλογημένη.

Κύριε ἐλέησον Μ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. Ὁ Ἱερεὺς: Ὁ ὢν εὐλογητὸς, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· Καὶ ἡμεῖς στερεοῦμεν τοὺς Βασιλεῖς, λέγοντες:

Επουράνιε Βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν στερέωσον· τὴν Πίστιν στηρίξον· τὰ ἔθνη πράϋνον· τὸν κόσμον εἰρήνευσον· τὴν ἀγίαν Μοῖνὴν ταύτην (ἢ τὴν πόλιν ταύτην) καλῶς διαφύλαξον· τοὺς προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν ἐν σκηναῖς δικαίων τάξον· καὶ ἡμᾶς ἐν με-

τανοία καὶ ἐξομολογήσει παραίλαβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Τὰς Γ'. μεγάλας μετανοίας, καὶ ἀπόλυσις.

Εἶδ' ἐστὶ μεγάλη Τεσσαρακοστή, ποιούμεν πάσας τὰς τετυπωμένας ΙΣ'. Εἶτα, Τρισάγιον, κτλ. Κ ὑμεῖς ἐλέησον ΙΒ'. καὶ τὴν παροῦσαν Εὐχὴν.

Παναγία Τριάς, τὸ ὁμοούσιον κράτος, ἡ ἀδιαίρετος βασιλεία, ἡ πάντων τῶν ἀγαθῶν αἰτία, εὐδόκησον δὴ καὶ ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ· στήριξον, συνέτισον τὴν καρδίαν μου, καὶ πᾶσαν περίελέ μου τὴν βεβηλότητα· φώτισόν μου τὴν διάνοιαν, ἵνα διαπαντὸς δοξάζω, ὑμνῶ, προσκυνῶ, καὶ λέγω: Εἰς Ἄγιος, εἰς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος· ἐκ Γ'. Δόξα, καὶ νῦν· τό: Εὐλογήσω τὸν Κύριον· καὶ τό: Ὑψώσω σε ὁ Θεός μου. Ὅρα σελ. 104-106. Καὶ μετὰ ταῦτα γίνεται τελεία ἀπόλυσις.

ΕΤΧΗ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΠΡΟ ΤΟΥ ΔΕΙΠΝΟΤ.

Φάγονται πένητες καὶ ἐμπλησθήσονται· καὶ αἰνέσουσι Κύριον οἱ ἐκζητοῦντες αὐτόν· ζήσονται αἱ καρδίαι αὐτῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ εὐλογεῖ ὁ Ἱερεὺς τὴν τράπεζαν. Μετὰ δὲ τὸ φαγεῖν· Δόξα, καὶ νῦν· καὶ ὑψοῖ τὴν Παναγίαν· Καὶ ἡμεῖς: Ταῖς αὐτῆς πρεσβείαις ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Γέγονεν ἡ κοιλία σου ἁγία τράπεζα, ἔχουσα τὸν οὐράνιον ἄρτον, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐξ οὗ πᾶς ὁ τρώγων οὐ θνήσκει, ὡς ἔφησεν ὁ τοῦ παντός, Θεογεννητορ, τροφεύς.

Τῶν σῶν δωρεῶν ἀξίους ἡμᾶς ποιήσον, Θεοτόκε Παρθένε, παρορῶσα τὰ πλημμελήματα ἡμῶν, καὶ παρέχουσα ἰάματα, τοῖς ἐν πίστει λαμβάνουσι τὴν εὐλογίαν σου, Ἀχραντε.

Καὶ ψάλλομεν τό: "Ἀξιὸν ἐστὶν ὡς ἀληθῶς. Εἴτα
Εὐφρανὰς ἡμᾶς, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς
 ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἠγαλλιασάμεθα. Ἐσημειώθη ἐφ'
 ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε· ἔδωκας εὐφροσύνην
 εἰς τὴν καρδίαν μου. Ἀπὸ καρποῦ σίτου, οἴνου, καὶ ἐλαίου
 αὐτῶν ἐπληθύνθησαν. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι
 καὶ ὑπνώσω· ὅτι σὺ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώ-
 κισαίς με. Δόξα, καὶ νῦν. Ὁ Ἱερεὺς.
 Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεὸς τῇ αὐτοῦ χάριτι καὶ φιλανθρωπία, πάν-
 τοτε, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ ΜΕΓΑ.

Μετὰ τὸν Εὐλογητόν: Βασιλεῖ Οὐράνιε. Τρισάγιον. Πανα-
 γία Τριάς. Πατέρ ἡμῶν. Ὅτι σὺ ἐστί. Κύριε ἐλέησον ΙΒ'.
 τό: Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ἐκ Γ'. Μετανοίας Γ'. καὶ εὐ-
 δὺς, εἰ μὲν ἐστὶ πρώτη Ἑβδομαὶς τῆς μεγάλης Γεσσαρα-
 κοστῆς, ἀρχόμεθα τοῦ: Ὁ Θεὸς, εἰς τὴν βοήθειάν με πρό-
 σχες· καὶ πληρουμένου τούτου, ψάλλομεν τὸν Μέγαν Κα-
 νόνα (*). Εἰδ' οὖν, ἀρχόμεθα οὕτως:

ΨΑΛΜΟΣ Δ'. 4.

Εν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς με, ὁ Θεὸς τῆς δικαιο-
 σύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Οἰκτείρησόν με, καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκαρδιοὶ; ἵνα τί ἀγαπᾶτε
 ματαιότητα, καὶ ζητεῖτε ψεῦδος;

Καὶ γινώτε, ὅτι ἐθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὄσιον αὐτοῦ·
 Κύριος εἰσακούσεταιί μου ἐν τῷ κεραιγεῖναι με πρὸς αὐτόν.

Ὀργίζεσθε, καὶ μὴ ἀμαρτάνετε· ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρ-
 διαῖς ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν κατανύγητε.

(*) Ὁ Μέγας οὗτος Κανὼν ψάλλεται συνήθως τὴν σήμερον, σχεδὸν ὑπὸ πάντων, μετὰ τὸ, Δόξα ἐν
 ἁγίοις Θεῷ. Ὅρα ἐν τοῖς ἐμπροσθεν.

Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης, καὶ ἐλπίζατε ἐπὶ Κύριον·
Πολλοὶ λέγουσι: Τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ;

Ἐισημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε·
ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου.

Ἀπὸ καρποῦ σίτου, οἴνου, καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύν-
θησαν.

Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω.

Ὅτι σὺ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με.

ΨΑΛΜΟΣ 5'. 6.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σε παι-
δεύσης με.

Ἐιλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενὴς εἰμι· ἴασαί με, Κύριε, ὅτι
ἐταράχθη τὰ ὀστέα μου, καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα·
καὶ σὺ, Κύριε, ἕως πότε;

Ἐπίστρεψον, Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου· σῶσόν με ἔνε-
κεν τοῦ ἐλέους σου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου· ἐν δὲ
τῷ Ἄδῃ τίς ἐξομολογήσεται σοι;

Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθ' ἐκάστην
νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνὴν μου
βρέξω.

Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμός μου, ἐπαλαιώθην ἐν
πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν,
ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου.

Ἦκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν προσευχὴν
μου προσεδέξατο.

Ἀίσχυνθείησαν, καὶ ταραχθείησαν πάντες οἱ ἐχθροί μου,
ἀποστραφείησαν, καὶ καταισχυνθείησαν σφόδρα διὰ τάχους.

ΨΑΛΜΟΣ 1Β'. 12.

Εως πότε, Κύριε, ἐπιλήση μου εἰς τέλος; ἕως πότε ἀπα-
στρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Ἔως τίνος θήσομαι βουλαῖς ἐν ψυχῇ μου, ὀδύνας ἐν καρδίᾳ μου, ἡμέρας καὶ νυκτός;

Ἔως πότε ὑψωθήσεται ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμέ; Ἐπίβλεψον, εἰσακούσόν μου, Κύριε ὁ Θεός μου.

Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου, μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον· μήποτε εἶπη ὁ ἐχθρός μου: Ἴσχυσα πρὸς αὐτόν.

Οἱ θλίβοντές με ἀγαλλιάσονται, εἰὼν σαλευθῶ· ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ ἐλέει σου ἤλπισα.

Ἀγαλλιάσεται ἡ καρδιά μου ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου· ἄσω τῷ Κυρίῳ τῷ εὐεργετήσαντί με, καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

Καὶ πάλιν.

Ἐπίβλεψον, εἰσακούσόν μου, Κύριε ὁ Θεός μου.

Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου, μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον, μήποτε εἶπη ὁ ἐχθρός μου: Ἴσχυσα πρὸς αὐτόν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουϊα ἐκ Γ'.

Μετανοίας Γ'. Κύριε ἐλέησον Γ'. Δόξα, καὶ νῦν.

ΨΑΛΜΟΣ ΚΔ'. 24.

Πρὸ σε, Κύριε, ἦρα τὴν ψυχὴν μου· ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ πέποιθα· μὴ καταισχυνηθῇν εἰς τὸν αἰῶνα.

Μὴ δὲ καταγελασάτωσάν με οἱ ἐχθροί μου· καὶ γὰρ πάντες οἱ ὑπομένοντές σε οὐ μὴ καταισχυνηθῶσιν.

Αἰσχυνηθήτωσαν οἱ ἀνομοῦντες διακενῆς. Τὰς ὁδοὺς σου, Κύριε, γνώρισόν μοι, καὶ τὰς τρίβους σου δίδαξόν με.

Ὁδήγησόν με ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, καὶ δίδαξόν με, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός ὁ σωτὴρ μου, καὶ σὲ ὑπέμεινα ὅλην τὴν ἡμέραν.

Μνησθῆτι τῶν οἰκτιρμῶν σου, Κύριε, καὶ τὰ ἐλέησου, ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνος εἰσίν.

Ἀμαρτίας νεότητός μου καὶ ἀγνοίας μου μὴ μνησθῆς.

Κατὰ τὸ ἐλεός σου μνησθητί μου σὺ, ἕνεκεν τῆς χρηστότητός σου, Κύριε.

Χρηστὸς καὶ εὐθύς ὁ Κύριος· διὰ τοῦτο νομοθετήσῃ ἀμαρτάνοντας ἐν ὁδῷ.

Ὁδηγήσῃ πραεῖς ἐν κρίσει, διδάξῃ πραεῖς ὁδοὺς αὐτοῦ.

Πᾶσαι αἱ ὁδοὶ Κυρίου ἔλεος καὶ ἀλήθεια, τοῖς ἐκζητοῦσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ.

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, καὶ ἰλαίσθητι τῇ ἀμαρτίᾳ μου, πολλὴ γάρ ἐστιν.

Τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον; νομοθετήσει αὐτῷ ἐν ὁδῷ, ἢ ἡρετίσαστο.

Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσεται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσει γῆν.

Κραταίωμα Κύριος τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ἡ διαθήκη αὐτοῦ δηλώσει αὐτοῖς.

Οἱ ὀφθαλμοί μου διαπαντός πρὸς τὸν Κύριον, ὅτι αὐτὸς ἐκσπάσει ἐκ παγίδος τοὺς πόδας μου.

Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἑλέησόν με, ὅτι μονογενὴς καὶ πτωχός εἰμι ἐγώ.

Αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου ἐπληθύνθησαν· ἐκ τῶν ἀναγκῶν μου ἐξάγαγέ με.

Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου, καὶ τὸν κόπον μου, καὶ ἄφες πάσας τὰς ἀμαρτίας μου.

Ἴδε τοὺς ἐχθρούς μου, ὅτι ἐπληθύνθησαν, καὶ μῖσος ἄδικον ἐμίσησάν με.

Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, καὶ ῥῦσαί με· μὴ κατασχευθῇ, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ σέ.

Ἄκακοι καὶ εὐθεῖς ἐκολλῶντό μοι, ὅτι ὑπέμεινά σε, Κύριε.

Λύτρωσαι, ὁ Θεός, τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ Λ'. 30.

Επὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα, μὴ κατασχευθῇ εἰς τὸν αἰῶνα· ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαί με, καὶ ἐξελοῦ με.

Κλῖνον πρὸς με τὸ οὖς σου, τάχυνον τοῦ ἐξελέσθαι με.

Γενοῦ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστὴν, καὶ εἰς οἶκον καταφυγῆς τοῦ σῶσαί με.

Ὅτι κραταίωμά μου, καὶ καταφυγή μου εἶ σύ, καὶ ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὁδηγήσεις με, καὶ διαθρέψεις με.

Ἐξαΐεις με ἐκ παγίδος ταύτης, ἧς ἔκρυψάν μοι, ὅτι σὺ εἶ ὁ ὑπερασπιστής μου, Κύριε.

Εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου· ἐλυτρώσω με, Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς ἀληθείας.

Ἐμίσησας τοὺς διαφυλάσσοντας ματαιότητας διακενῆς.

Ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἤλπισα, ἀγαλλιάσομαι καὶ εὐφραν-
ομαι ἐπὶ τῷ ἐλέει σου.

Ὅτι ἐπεῖδες ἐπὶ τὴν ταπείνωσίν μου, ἔσωσας ἐκ τῶν ἀ-
ναγκῶν τὴν ψυχὴν μου.

Καὶ οὐ συνέκλεισάς με εἰς χεῖρας ἐχθρῶν, ἔστησας ἐν εὐ-
ρυχώρῳ τοὺς πόδας μου.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι θλίβομαι· ἐταράχθη ἐν θυμῷ ὁ
ὄφθαλμός μου, ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ γαστήρ μου.

Ὅτι ἐξέλιπεν ἐν ὀδύνῃ ἡ ζωή μου, καὶ τὰ ἔτη μου ἐν στε-
ναγμοῖς.

Ἡσθένησεν ἐν πτωχείᾳ ἡ ἰσχὺς μου, καὶ τὰ ὀστά μου ἐ-
ταράχθησαν.

Παρὰ πάντας τοὺς ἐχθρούς μου ἐγενήθην ὄνειδος, καὶ τοῖς
γείτοσί μου σφόδρα, καὶ φόβος τοῖς γινώστοῖς μου.

Οἱ θεωροῦντές με ἔξω ἔφυγον ἀπ' ἐμοῦ, ἐπελήσθη ὡσεὶ
νεκρὸς ἀπὸ καρδίας.

Ἐγενήθην ὡσεὶ σκεῦος ἀπολωλὸς· ὅτι ἤκουσα φόγον πολ-
λῶν παροικούντων κυκλόθεν.

Ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι αὐτοὺς ἅμα ἐπ' ἐμέ, τοῦ λαβεῖν
τὴν ψυχὴν μου ἐβουλεύσαντο.

Ἐγὼ δὲ ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· εἶπα: Σὺ εἶ ὁ Θεός μου·
ἐν ταῖς χερσί σου οἱ κληροί μου.

Ῥῦσαί με ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν μου, καὶ ἐκ τῶν καταδιωκόν-
των με.

Ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, σῶσόν
με ἐν τῷ ἐλέει σου· Κύριε, μὴ καταισχυνηθῆν, ὅτι ἐπεκαλε-
σάμην σε.

Αἰσχυνηθῆσαν ἀσεβεῖς, καὶ καταχθεῖησαν εἰς Ἄδου.

Ἄλλαλα γενηθήτω τὰ χεῖλη τὰ δόλια, τὰ λαλοῦντα κατὰ
τοῦ δικαίου ἀνομίαν, ἐν ὑπερηφανίᾳ καὶ ἐξουθενώται.

Ὡς πολὺ τὸ πλῆθος τῆς χρηστότητός σου, Κύριε, ἧς ἔκρυψας τοῖς φοβουμένοις σε.

Ἐξεργάσω τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ σέ, ἐναντίον τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων.

Κατακρύψεις αὐτοὺς ἐν ἀποκρύφῳ τοῦ προσώπου σου ἀπὸ ταραχῆς ἀνθρώπων.

Σκεπάσεις αὐτοὺς ἐν σκηνῇ ἀπὸ ἀντιλογίας γλωσσῶν.

Εὐλογητὸς Κύριος, ὅτι ἐθαυμάστωσε τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐν πόλει περιοχῆς.

Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου: Ἀπέρριμμαι ἀπὸ προσώπου τῶν ὀφθαλμῶν σου.

Διὰ τοῦτο εἰσήκουσας τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ.

Ἀγαπήσατε τὸν Κύριον πάντες οἱ ὅσοι αὐτοῦ, ὅτι ἀληθείας ἐκζητεῖ Κύριος, καὶ ἀνταποδίδωσι τοῖς περισσῶς ποιῶσιν ὑπερηφανίαν.

Ἀνδρίζεσθε, καὶ κραταιούσθω ἡ καρδία ὑμῶν, πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ Κύριον.

ΨΑΛΜΟΣ Υΐ. 90.

Ο κατοικῶν ἐν βοήθειᾳ τοῦ Ὑψίστου, ἐν σκέπῃ τῆς Θεῆς τοῦ οὐρανοῦ ἀβυσθήσεται.

Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ: Ἀντιλήπτωρ μου εἶ, καὶ καταφυγή μου, ὁ Θεός μου, καὶ ἐλπὶς ἐπ' αὐτόν.

Ὅτι αὐτὸς ῥύσεται σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους.

Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ ταῖς πτέρυγας αὐτῆς ἐλπιδίς· ὅπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτῆς.

Οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας.

Ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος δαιμονίου μεσημβρινοῦ.

Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς, καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σέ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ.

Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, καὶ ἀνταποδοσὶν αἱμαρτωνῶν ὄψει.

Ὅτι σὺ, Κύριε, ἡ ἐλπίς μου· τὸν ὕψιστον ἔθου καταφυγὴν σου.

Οὐ προσελεύσεται πρὸς σέ κακὰ, καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί σου.

Ὅτι τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου.

Ἐπὶ χειρῶν ἀρουσί σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου.

Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιθήσῃ, καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα.

Ὅτι ἐπ' ἐμέ ἤλπισε, καὶ ρύσομαι αὐτόν· σκεπαίσω αὐτόν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου.

Κεκράξεται πρὸς με, καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῦ, μετ' αὐτοῦ εἶμι ἐν θλίψει· ἐξελοῦμαι αὐτόν, καὶ δοξάσω αὐτόν.

Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν, καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα, ἐκ Γ'. Κύριε ἐλέησον Γ'. καὶ πάλιν: Δόξα, καὶ νῦν. Εἶτα τοὺς ἐφεξῆς Στίχους, χύμα καὶ ἄνευ μέλους, εἰ ἔστιν ἐκτὸς τῆς μεγάλης Τεσσαρακοστῆς· ἐν ταύτῃ δὲ ψάλλομεν αὐτοὺς ἐξ ἑκατέρων τῶν Χορῶν, ἀργῶς καὶ μεγάλη τῇ φωνῇ. Ἀρχεται δὲ ὁ πρῶτος Χορὸς οὕτω:

Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός, γινώτε ἔθνη καὶ ἡττάσθε.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Ἐπακούσατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Ἰσχυρότεροι ἡττάσθε.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Ἐὰν γὰρ πάλιν ἰσχύσητε, καὶ πάλιν ἡττηθήσεσθε.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ ἢν ἂν βουλὴν βουλευσῆσθε, διασκεδάσει Κύριος.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ λόγον ὃν εἰς λαλήσητε, οὐ μὴ ἐμμείνη ἐν ὑμῖν.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Τὸν δὲ φόβον ὑμῶν οὐ μὴ φοβηθῶμεν, οὐδ' οὐ μὴ τα-
ραχθῶμεν.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Κύριον δὲ τὸν Θεὸν ἡμῶν αὐτὸν ἀγιάσωμεν, καὶ αὐτὸς ἔ-
σται ἡμῖν φόβος.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ εἰάν ἐπ' αὐτῷ πεποιθῶς ᾧ, ἔσται μοι εἰς ἀγιασμόν.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ πεποιθῶς ἔσομαι ἐπ' αὐτῷ, καὶ σωθήσομαι δι' αὐτοῦ.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Ἴδου ἐγὼ καὶ τὰ παιδία, ἃ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Ὁ λαὸς ὁ πορευόμενος ἐν σκότει, ἴδε φῶς μέγα.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Οἱ κατοικοῦντες ἐν χώρᾳ, καὶ σκιᾷ θανάτου, φῶς λαίμψαι
ἐφ' ἡμᾶς.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Ὅτι Παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν, Υἱὸς, καὶ ἐδόθη ἡμῖν.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Οὗ ἡ ἀρχὴ ἐγενήθη ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτοῦ.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ τῆς εἰρήνης αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ὄριον.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ: Μεγάλῃς βουλῇς Ἄγγελος.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Θαυμαστός σύμβουλος.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Θεὸς ἰσχυρὸς, Ἐξουσιαστής, Ἀρχὼν εἰρήνης.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Πατὴρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Δόξα.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Εἶτα οἱ δύο Χοροὶ ὁμοῦ:

Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός, γνῶτε ἔθνη καὶ ἡττάσθε· ὅτι μεθ' ἡμῶν
ὁ Θεός.

καὶ εὐθὺς τὰ παρόντα Τροπάρια :

Τὴν ἡμέραν διελθὼν, εὐχαριστῶ σοι, Κύριε · τὴν ἐσπέραν αἰτοῦμαι σὺν τῇ νυκτὶ ἀναμάρτητον, παραίσχου μοι Σωτήρ, καὶ σῶσόν με.

Δόξα.

Τὴν ἡμέραν παρελθὼν, δοξολογῶ σε, Δέσποτα · τὴν ἐσπέραν αἰτοῦμαι σὺν τῇ νυκτὶ ἀσκανδάλιστον, παραίσχου μοι Σωτήρ, καὶ σῶσόν με.

Καὶ νῦν.

Τὴν ἡμέραν διαβάς, ὑμνολογῶ σε, Ἅγιε · τὴν ἐσπέραν αἰτοῦμαι σὺν τῇ νυκτὶ ἀνεπίβουλον, παραίσχου μοι Σωτήρ, καὶ σῶσόν με.

Εἶτα ψάλλουσιν ὁμοῦ οἱ δύο Χοροί.

Η ἀσώματος φύσις, τὰ Χερουβὶμ, ἀσιγήτοις σε ὕμνοις δοξολογεῖ.

Ἐξαπτέρυγα ζῶα, τὰ Σεραφὶμ, ταῖς ἀπαύστοις φωναῖς σέ ὑπερυψοῖ.

Τῶν Ἀγγέλων τε πᾶσα ἡ στρατιὰ, τρισαγίοις σε ᾠσμασιν εὐφημεῖ.

Πρὸ γὰρ πάντων ὑπάρχεις ὁ ὢν Πατήρ, καὶ συνάναρχον ἔχεις τὸν σὸν Υἱόν.

Καὶ ἰσότημον φέρων Πνεῦμα ζωῆς, τῆς Τριάδος δεικνύεις τὸ ἀμερές.

Παναγία Παρθένη Μήτηρ Θεοῦ, οἱ τοῦ Λόγου ἀντόπται, καὶ ὑπουργοί.

Προφητῶν καὶ Μαρτύρων πάντες χοροὶ, ὡς ἀθάνατον ἔχοντες τὴν ζωὴν.

Ὑπὲρ πάντων πρεσβεύσατε ἐκτενῶς, ὅτι πάντες ὑπάρχομεν ἐν δεινοῖς.

Ἵνα πλάνης ῥυσθέντες τοῦ πονηροῦ, τῶν Ἀγγέλων βοήσωμεν τὴν ὁδὴν.

Ἅγιε, Ἅγιε, Ἅγιε, Τρισάγιε Κύριε, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς χθαμαλῇ τῇ φωνῇ:

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν. Ὁρα σελ. 15.

Εἶτα τοὺς παρόντας Στίχους, ὧν ὁ μὲν πρῶτος τρισεύεται, οἱ δὲ λοιποὶ πάντες δευτεροῦνται, πλὴν τοῦ τελευταίου, ἅπαξ μόνον λεγομένου. Ἀρχεται δὲ ὁ δεύτερος Χορός:

Παναγία Δέσποινα Θεοτόκε, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν αἱμαρτωλῶν.

Πᾶσαι αἱ ἐραῖναι Δυναμίεις τῶν ἁγίων Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν αἱμαρτωλῶν.

Ἅγιε Ἰωάννη Προφήτα, καὶ Πρόδρομε, καὶ Βαπτιστὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν αἱμαρτωλῶν.

Ἅγιοι ἑνδοξοὶ Ἀπόστολοι, Προφῆται, καὶ Μάρτυρες, καὶ πάντες Ἅγιοι, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν αἱμαρτωλῶν.

Ὅσοι Θεοφόροι Πατέρες ἡμῶν, Ποιμένες, καὶ Διδάσκαλοι τῆς οἰκουμένης, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν αἱμαρτωλῶν.

Ἡ ἀήττητος καὶ ἀκατάλυτος, καὶ θεία δύναμις τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τοὺς αἱμαρτωλοὺς.

Ὁ Θεός, ἱλασθήτι ἡμῖν τοῖς αἱμαρτωλοῖς.

Καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἶτα: Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σὺ καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἐὰν δὲ τύχῃ Ἑορτὴ, λέγομεν τὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος Β'.

Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου, Χριστέ ὁ Θεός, μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον, μήποτε εἶπῃ ὁ ἐχθρός μου: Ἰσχύσα πρὸς αὐτόν.

Δόξα.

Αντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου γενοῦ, ὁ Θεός, ὅτι μέσον διαβαίνω παγίδων πολλῶν· ῥῦσαί με ἐξ αὐτῶν, καὶ σῶσόν με ἀγαθὲ, ὡς φιλόανθρωπος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν αἱμαρτήματα, σὺ τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα δυσώπησον, Θεοτόκε Παρθένε· πολλὰ γὰρ ἰσχύει δέησις Μητρὸς πρὸς εὐμένειαν Δεσπότης. Μὴ παρίδῃς αἱμαρτωλῶν ἰκεσίας ἢ πλάνσεμνος.

ὅτε ἐλεῖμαι ἐστὶ, καὶ σῶζειν δυνάμενος, ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν καταδεχόμενος.

Ἐτετρα Τροπάρια, ψαλλόμενα ἡμέραν παρ' ἡμέραν.

Ἦχος πλ. Δ'.

Τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν μου τὸ ἄϋπνον ἐπίστασαι, Κύριε, καὶ τῆς ἀθλίας σαρκός μου τὸ ἄτονον ἔγνωσ, ὁ πλάσας με· διὸ εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου. Σκέπασόν με πτέρυξι τῆς σῆς ἀγαθότητος, ἵνα μὴ ὑπνώσω εἰς θάνατον· καὶ τοὺς νοεροὺς ὀφθαλμούς μου φώτισον, ἐν τῇ τρυφῇ τῶν θείων λόγων σου· καὶ διέγειρόν με ἐν καιρῷ εὐ-θέτω πρὸς σὴν δοξολογίαν, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Στίχος. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με.

Ὡς φοβερά ἡ κρίσις σου, Κύριε, τῶν Ἀγγέλων παρισταμένων, τῶν ἀνθρώπων εἰσαγομένων, τῶν βίβλων ἀνεωγμένων, τῶν ἔργων ἐρευνωμένων, τῶν λογισμῶν ἐξεταζομένων. Ποία κρίσις ἔσται ἐν ἐμοὶ τῷ συλληφθέντι ἐν ἁμαρτίαις; τίς μου τὴν φλόγα κατασβέσει; τίς μου τὸ σκότος καταλάμψει, εἰμὴ σὺ, Κύριε, ἐλεήσεις με ὡς φιλάνθρωπος;

Δέξα.

Δάκρυά μοι δὸς ὁ Θεός, ὡς ποτε τῇ γυναικὶ τῇ ἁμαρτωλῷ, καὶ ἀξιώσόν με βρέχειν τοὺς πόδας σου τοὺς ἐμέ ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς πλάνης ἐλευθερώσαντας, καὶ μύρον εὐωδίας σοι προσφέρειν, βίον καθαρὸν ἐν μετανοίᾳ μοι κτισθέντα· ἵνα ἀκούσω καὶ γὰρ τῆς εὐκταίας σου φωνῆς: Ἡ πίστις σου σέσωκέ σε, πορεύου εἰς εἰρήνην.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ἀκαταίσχυντον, Θεοτόκε, ἐλπίδα σου ἔχων, σωθήσομαι· τὴν προστασίαν σου κεκτημένος, πανάχραντε, οὐ φοβηθήσομαι· καταδιώξω τοὺς ἐχθρούς μου, καὶ τροπώσομαι αὐτούς, μόνην ἀμπεχόμενος ὡς θώρακα τὴν σκέπην σου· καὶ τὴν παντοδύναμον βοήθειάν σου καθικετεύων, βοῶ σοι: Δέσποινα, σῶσόν με ταῖς πρεσβείαις σου, καὶ ἀνάστησόν με ἐκ ζοφώδους ὕπνου πρὸς σὴν δοξολογίαν, δυνάμει τοῦ ἐκ σῆς σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον Μ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὁ Ἱερεὺς: Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν. Εἶτα τὴν ἐπομένην

Εὐχὴν τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Κύριε, Κύριε, ὁ ῥυσάμενος ἡμᾶς ἀπὸ παντός βέλους πετομένου ἡμέρας, ῥῦσαι ἡμᾶς καὶ ἀπὸ παντός πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου. Πρόσδεξαι θυσίαν ἐσπερινὴν ταῖς τῶν χειρῶν ἡμῶν ἐπάρσεις. Καταξιώσον δὲ ἡμᾶς καὶ τὸ νυκτερινὸν σταδίου ἀμέμπτως διελθεῖν, ἀπειράστους κακῶν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ταραχῆς καὶ δειλίας, τῆς ἐκ τοῦ Διαβόλου ἡμῖν προσγινομένης. Χάρισαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν κατάνυξιν, καὶ τοῖς λογισμοῖς ἡμῶν μέριμναν τῆς ἐν τῇ φοβερᾷ καὶ δικαίᾳ σου κρίσει ἐξετάσεως. Καθηλώσον ἐκ τοῦ φόβου σου ταῖς σάρκας ἡμῶν, καὶ νέκρωσον τὰ μέλη ἡμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς· ἵνα καὶ ἐν τῇ καθ' ὑπνον ἡσυχίᾳ ἐμφαιδρυνώμεθα τῇ θεωρίᾳ τῶν κριμάτων σου. Ἀπόστησον δὲ ἀφ' ἡμῶν πᾶσαν φαντασίαν ἀπρεπῆ, καὶ ἐπιθυμίαν βλαβεράν. Διανείστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς ἐστηριγμένους ἐν τῇ πίσει, καὶ προκόπτοντας ἐν τοῖς παραγγέλμασί σου· εὐδοκίᾳ καὶ ἀγαθότητι τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ἐκ Γ'. Μετανοίας Γ'.

ΨΑΛΜΟΣ Ν'. 50.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξαλείψον τὸ ἀνέμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλύνέν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθαίρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίστησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντισεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσαις ταῖς ἀνομίαις μου ἐξαίλειψον.

Καρδίαν καθαράν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεῦμα ἡγεμονικῶς στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους ταῖς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ ἐπιστρέψουσιν.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἰνέσιν σου.

Ὅτι, εἰ ᾔθελήσας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγαθύνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφοράν καὶ ὀλοκαυτώματα· τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μύσχους.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑ'. 101.

Κύριε, εἰσακούσον τῆς προσευχῆς μου, καὶ ἡ κραυγὴ μου πρὸς σέ ἐλθέτω.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ· ἐν ἣ ἂν ἡμέ-
ρα θλίβωμαι, κλῖνον πρὸς με τὸ οὖς σου.

Ἐν ἣ ἂν ἡμέρα ἐπικαλέσωμαί σε, ταχὺ ἐπάκουσόν μου.

Ὅτι ἐξέλιπον ὥσεί καπνὸς αἱ ἡμέραι μου, καὶ τὰ ὅστα
μου ὥσεί φρύγιον συνεφρύγησαν.

Ἐπλήγην ὥσεί χόρτος, καὶ ἐξηράνθη ἡ καρδία μου, ὅτι
ἐπελαθόμην τοῦ φαγεῖν τὸν ἄρτον μου.

Ἀπὸ φωνῆς τοῦ στεναγμοῦ μου ἐκολλήθη τὸ ὅστούν με τῇ
σαρκί μου.

Ὡμοιώθην πελεκᾶνι ἐρημικῶ, ἐγενήθην ὥσεί νυκτικόραξ ἐν
οἰκοπέδῳ.

Ἡ γρύπνησα, καὶ ἐγενόμην ὡς στρουθίον μονάζον ἐπὶ δώ-
ματος.

Ὅλην τὴν ἡμέραν ὠνείδιζόν με οἱ ἐχθροί μου, καὶ οἱ ἐπαι-
νοῦντές με κατ' ἐμοῦ ὦμνον.

Ὅτι σποδὸν ὥσεί ἄρτον ἔφαγον, καὶ τὸ πόμα μου μετὰ
κλαυθμοῦ ἐκίρνων.

Ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου καὶ τοῦ θυμοῦ σου, ὅτι ἐ-
πάρας κατέρραξάς με.

Αἱ ἡμέραι μου ὥσεί σκιαὶ ἐκλίθησαν, καὶ γὰρ ὥσεί χόρτος
ἐξηράνθην.

Σὺ δέ, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα μένεις, καὶ τὸ μνημόσυνόν σε
εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σὺ ἀνασταῖς οἰκτειρήσεις τὴν Σιών, ὅτι καιρὸς τοῦ οἰκτει-
ρῆσαι αὐτήν, ὅτι ἤκει καιρὸς.

Ὅτι εὐδόκησαν οἱ δοῦλοί σου τοὺς λίθους αὐτῆς, καὶ τὸν
χοῦν αὐτῆς οἰκτειρήσουσιν.

Καὶ φοβηθήσονται τὰ ἔθνη τὸ ὄνομά σου, Κύριε, καὶ πάν-
τες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς τὴν δόξαν σου.

Ὅτι οἰκοδομήσει Κύριος τὴν Σιών, καὶ ὀφθήσεται ἐν τῇ
δόξῃ αὐτοῦ.

Ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν ταπεινῶν, καὶ οὐκ ἐ-
ξουδένωσε τὴν δέησιν αὐτῶν.

Γραφήτω αὕτη εἰς γενεὰν ἑτέραν· καὶ λαὸς ὁ κτιζόμενος
αἰνέσει τὸν Κύριον.

Ὅτι ἐξέκυψεν ἐξ ὕψους ἀγίου αὐτοῦ, Κύριος ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν γῆν ἐπέβλεψε.

Τοῦ ἀκούσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπεδημένων, τοῦ λῦσαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθνατωμένων.

Τοῦ ἀναγγεῖλαι ἐν Σιών τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ τὴν αἰνεσιν αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ.

Ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι λαοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό, καὶ βασιλεῖς τοῦ δουλεύειν τῷ Κυρίῳ.

Ἀπεκρίθη αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἰσχύος αὐτοῦ: Τὴν ὀλιγότητα τῶν ἡμερῶν μου ἀνάγγειλόν μοι.

Μὴ ἀναγάγῃς με ἐν ἡμίσει ἡμερῶν μου· ἐν γενεᾷ γενεῶν τὰ ἔτη σου.

Κατ' ἀρχαῖς σὺ, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί.

Αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται.

Καὶ ὥσει περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτοὺς, καὶ ἀλλαγῇσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν.

Οἱ υἱοὶ τῶν δούλων σου κατασκηνώσουσι, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα κατευθυνθήσεται.

Προσευχὴ Μανασσῆ, Βασιλέως τῆς Ἰουδαίας.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, τοῦ Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαὰκ, καὶ Ἰακώβ, καὶ τοῦ σπέρματος αὐτῶν τοῦ δικαίου· ὁ ποιήσας τὸν Οὐρανὸν καὶ τὴν Γῆν σὺν παντὶ τῷ κόσμῳ αὐτῶν· ὁ πεδήσας τὴν θάλασσαν τῷ λόγῳ τοῦ προσταγματοῦς σου· ὁ κλείσας τὴν ἄβυσσον, καὶ σφραγισάμενος αὐτὴν τῷ φοβερῷ καὶ ἐνδόξῳ ὀνόματί σου· ὃν πάντα φρίσσει καὶ τρέμει ἀπὸ προσώπου τῆς δυνάμεώς σου· ὅτι ἄστεκτος ἡ μεγαλοπρέπεια τῆς δόξης σου, καὶ ἀνυπόστατος ἡ ὀργὴ τῆς ἐπὶ ἀμαρτωλοῖς ἀπειλῆς σου, ἀμέτρητόν τε καὶ ἀνεξιχνίαστον τὸ ἔλεος τῆς ἐπαγγελίας σου. Σὺ γὰρ εἶ Κύριος ὕψιστος, εὐσπλαγχνος, μακρόθυμος, καὶ πολυέλεος, καὶ μετανοῶν ἐπὶ κακίαις ἀνθρώπων. Σὺ, Κύριε, κατὰ τὸ πλῆθος τῆς χρηστότητός σου ἐπηγγείλω μετάνοιαν, καὶ ἄφεςιν τοῖς ἡμαρτηκόσι σοι, καὶ τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρ-

μῶν σου ὤρισας μετάνοιαν αἱμαρτωλοῖς εἰς σωτηρίαν. Σὺ ὦν, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, οὐκ ἔθου μετάνοιαν δικαίοις, τῷ Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαάκ, καὶ Ἰακώβ, τοῖς οὐχ ἡμαρτηκόσι σοι, ἀλλ' ἔθου μετάνοιαν ἐπ' ἐμοὶ τῷ αἱμαρτωλῷ, διότι ἡμαρτον ὑπὲρ ἀριθμὸν ψάμμου θάλασσης. Ἐπλήθυναν αἱ ἀνομίαι μου, Κύριε· ἐπλήθυναν αἱ ἀνομίαι μου, καὶ οὐκ εἰμὶ ἄξιος ἀτενίσαι, καὶ ἰδεῖν τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ, ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἀδικιῶν μου, κατακαμπτόμενος πολλῷ δεσμῷ σιδηρῷ εἰς τὸ μὴ ἀνανεῦσαι τὴν κεφαλὴν μου, καὶ οὐκ ἔστι μοι ἄνεσις· διότι παρώργισα τὸν θυμὸν σου, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σε ἐποίησα, μὴ ποιήσας τὸ θέλημά σου, καὶ μὴ φυλάξας τὰ προσταγμάτά σου. Καὶ νῦν κλίνω γόνυ καρδίας, δεόμενος τῆς παρὰ σοῦ χρηστότητος. Ἠμάρτηκα, Κύριε, ἡμάρτηκα, καὶ τὰς ἀνομίας μου ἐγὼ γινώσκω· ἀλλ' αἰτοῦμαι δεόμενος: Ἄνες μοι, Κύριε, ἄνες μοι, καὶ μὴ συναπολέσης με ταῖς ἀνομίαις μου, μηδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνίσας τηρήτης τὰ κακά μοι, μηδὲ καταδικάσης με ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς· διότι σὺ εἶ Θεός, Θεὸς τῶν μετανοούντων, καὶ ἐν ἐμοὶ δείξεις πᾶσαν τὴν ἀγαθωσύνην σου· ὅτι ἀνάξιον ὄντα, σώσεις με κατὰ τὸ πολὺ ἔλεός σου, καὶ αἰνέσω σε διαπαντός ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ζωῆς μου. Ὅτι σὲ ὑμνεῖ πᾶσα ἡ δύναμις τῶν οὐρανῶν, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστι. Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος πλ. Β'.

Ελέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοι τὴν ἰκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ αἱμαρτωλοὶ προσφέρομεν: Ἐλέησον ἡμᾶς. Δόξα.

Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποιθήμεν. Μὴ ὀργισθῇς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνηστῇς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαός σου· πάντες ἔργα χειρῶν σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἀνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε· ἐλπίζοντες εἰς σέ, μὴ ἀστοχήσωμεν· ῥυσθείη.

μεν διαὶ σοῦ τῶν περιστάσεων· σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Τὸ Κύριε ἐλέησον Μ'. Διόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεὺς : Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν.

Ε Υ Χ Η

Δέσποτα Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα, μία Θεότης, μία δύναμις, ἐλέησόν με τὸν ἁμαρτωλόν· καὶ οἷς ἐπίστασαι κρίμασι, σῶσόν με τὸν ἀνάξιον δοῦλόν σου· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν Γ'. Μετανοίας Γ'. Εἶτα τῆς Ψαλμ.

ΨΑΛΜΟΣ ΞΘ'. 69.

Ο Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες· Κύριε, εἰς τὸ βοηθεῖσάί μοι σπεῦσον.

Αἰσχυνθήτωσαν, καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου.

Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά.

Ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι οἱ λέγοντές μοι : Εὐγε, εὐγε.

Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός.

Καὶ λεγέτωσαν διαπαντός : Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.

Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης· ὁ Θεός βοηθήσόν μοι.

Βοηθός μου καὶ ῥύστης μου εἶ σὺ, Κύριε· μὴ χρονίσῃς.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΒ'. 142.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιοθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκείθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδιά μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σέ ταῖς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἀνυδρὲς σοι.

Ταχὺ εἰσακούσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λαΐκον.

Ἀκυσὸν ποιήσόν μοι τὸ πρῶτον τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· διδάξόν με τοῦ παιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἔλεει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δούλός σου εἰμί.

Δ Ο Ξ Ο Λ Ο Γ Ι Α.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου· ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων ταῖς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

ΚΑΝΟΝ ΜΕΓΑ

... ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πα-
... ἡμᾶς.

... ἅγιος Ἄγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χρι-
... Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

... καὶ ἐσπέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνο-
... εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθη ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ
εἶπα: Κύριε, ἐλέησόν με· ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμαρ-
τόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέ-
λημα σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παρατίεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυ-
λαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰ-
νετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας.
Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσα-
μεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώμα-
τά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν
σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ
Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ,
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐνταῦθα λέγομεν τὸν Κανόνα τῆς ἡμέρας, ἢ τῆς Θεοτό-
κου (*). Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῶν Τροπαρίων τοῦ Κα-
νόνο: Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ
ἐστι. Καὶ τὸ ἐπόμενον Τροπάριον, μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶ.

(*) Ἐνταῦθα φαίνομεν καὶ τὸν Μείγαν Κανόνα, ὡς προσεσημειώται, εἴαν ἡ Δ'. Ἐβδομάς τῆς μεγάλης
Τεσσαρακοστῆς.

Τροπάριον, Ἦχος πλ. Β'.

Κύριε τῶν δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ· ἄλλον γὰρ ἐκτός σου βοηθὸν ἐν θλίψεσιν οὐκ ἔχομεν. Κύριε τῶν δυνάμεων, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχος. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Κύριε τῶν δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ.

Στίχος. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Κύριε τῶν δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ.

Στίχος. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἡχῷ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Κύριε τῶν δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ.

Στίχος. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Κύριε τῶν δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ.

Στίχος. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβαίοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβαίοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Κύριε τῶν δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ.

Εἶτα ὁ πρῶτος Χορός.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ.

Ὁ δεύτερος Χορός.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Καὶ πάλιν οἱ δύο Χοροὶ ὁμοῦ.

Κύριε τῶν δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ. κτλ.

Δόξα τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Κύριε, εἰμὴ τοὺς Ἀγίους σου εἶχομεν πρεσβευταῖς, καὶ τὴν ἀγαθότητά σου συμπαθοῦσαν ἡμῖν, πῶς ἐτολμῶμεν Σωτὴρ ὑμνῆσαι σε, ὃν εὐλογοῦσιν ἀπαύστως Ἄγγελοι; Καρδιογνώστα, φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πολλὰ τὰ πλῆθη τῶν ἐμῶν Θεοτόκε πταισμάτων· πρόσ σε κατέφυγον, Ἀγνή, σωτηρίας δεόμενος. Ἐπίσκεψαι τὴν ἀσθενοῦσάν μου ψυχὴν, καὶ πρέσβευε τῷ Υἱῷ σου καὶ

ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ ΜΕΓΑ

καὶ τὴν δόξαν δοῦναι μοι τὴν ἀφ᾽ ἐσιν ὧν ἔπραξα δεινῶν, μόνη
ἐλεῖν με.

Ἔτερον.

Παναγία Θεοτόκε, τὸν χρόνον τῆς ζωῆς μου μὴ ἐγκαταλί-
πης με· ἀνθρωπίνῃ προστασίᾳ μὴ καταπιστεύσης με.
ἀλλ' αὐτὴ ἀντιλαβοῦ, καὶ ἐλέησόν με.

Ἔτερον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθηναι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ,
φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον Μ'. Εἶτα:

Ο ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ, ἐν ἑρανῶ καὶ ἐπὶ γῆς,
προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ
μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δι-
καίους ἀγαπῶν, καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας κα-
λῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀ-
γαθῶν· Αὐτός, Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ
ταῖς ἐντεύξεις, καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολαίς
σου. Ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἁγνισον, τοὺς
λογισμοὺς διόρθωσον, ταῖς ἐννοίαις καθάρων, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς
ἀπὸ πάσης θλίψεως κακῶν, καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀ-
γίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα, τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι
καὶ ὀδηγούμενοι, καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως,
καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης· ὅτι εὐλογη-
τός εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον Γ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χε-
ρουβίμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὁ Θεὸς οἴκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡ-
μᾶς· καὶ ποιῶμεν τὰς Γ'. μεγάλας μετανοίας, λέγοντες
καθ' ἑαυτοὺς ἀναὶ ἓνα Στίχον τῆς Εὐχῆς τοῦ ὁσίου Ἐ-
φραίμ.

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιερ-
γίας, φιλαρχίας, καὶ ἀργολογίας, μή μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς, καὶ
ἀγάπης, χάρισαί μοι τῷ σῷ δούλῳ.

Ναὶ, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὁρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα καὶ τὰς IB'. μικράς· καὶ πάλιν μετάνοιαν μεγάλην, καὶ τὸν τελευταῖον Στίχον τῆς Εὐχῆς. Μεθ' ἧν. Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πατέρ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστίν. Κύριε ἐλέησον IB'. Εἶτα τὰς ἐπομένας Εὐχαίς.

ΕΤΧΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΗΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

Παύλου Μοναχοῦ, Μονῆς τῆς Εὐεργέτιδος.

Α"σπιλε, ἀμύλυντε, ἄφθορε, ἄχραντε, ἀγνή Παρθένε, Θεό-
 νυμφε Δέσποινα· ἡ Θεὸν Λόγον τοῖς ἀνθρώποις τῇ πα-
 ραδόξῳ σου κυήσει ἐνώσασα, καὶ τὴν ἀπωσθεῖσαν φύσιν τοῦ
 γένους ἡμῶν τοῖς οὐρανίοις συνάψασα· ἡ τῶν ἀπηλπισμένων
 μόνη ἐλπίς, καὶ τῶν πολεμουμένων βοήθεια· ἡ ἐτοίμη ἀντί-
 ληψις τῶν εἰς σέ προστρεχόντων, καὶ πάντων τῶν Χριστια-
 νῶν τὸ καταφύγιον. Μὴ βδελύξη με τὸν ἁμαρτωλόν, τὸν ἐ-
 ναγῇ, τὸν αἰσχροῖς λογισμοῖς, καὶ λόγοις, καὶ πράξεσιν ὅλον
 ἐμαυτὸν ἀχρειώσαντα, καὶ τῇ τῶν ἡδονῶν τοῦ βίου ῥαθυμίᾳ
 γνώμῃ δοῦλον γενόμενον. Ἀλλ' ὡς τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ
 Μήτηρ, φιλανθρώπως σπλαγχνίσθητι ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ
 καὶ αἰσώτῳ, καὶ δέξαι μου τὴν ἐκ ῥυπαρῶν χειλέων προσφε-
 ρομένην σοι δέησιν· καὶ τὸν σὸν Υἱόν, καὶ ἡμῶν Δεσπότην
 καὶ Κύριον, τῇ μητρικῇ σου παρρήσίᾳ χρωμένη, δυσώπησον,
 ἵνα ἀνοιῇ καὶ μοὶ τὰ φιλάνθρωπα σπλάγχνα τῆς αὐτοῦ ἀγα-
 θότητος· καὶ παριδὼν μου τὰ ἀναρίθμητα πταίσματα, ἐπι-
 στρέψῃ με πρὸς μετάνοιαν, καὶ τῶν αὐτοῦ ἐντολῶν ἐργάτην
 δόκιμον ἀναδείξῃ με. Καὶ πάρεσό μοι αἰεὶ ὡς ἐλεήμων, καὶ
 συμπαθὴς, καὶ φιλάγαθος· ἐν μὲν τῷ παρόντι βίῳ, θερμῇ
 προστατίς καὶ βοηθός, τὰς τῶν ἐναντίων ἐφόδους ἀποτειχί-
 ζουσα, καὶ πρὸς σωτηρίαν καθοδηγοῦσά με· καὶ ἐν τῷ και-
 ρῷ τῆς ἐξόδου μου, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν περιέπουσα, καὶ
 τὰς σκοτειναῖς ὄψεις τῶν πονηρῶν Δαιμόνων πέρρω αὐτῆς

ἀπελάνουσα. Ἐν δὲ τῇ φοβεράῃ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως, τῆς αἰωνίου με ῥυομένης κολάσεως, καὶ τῆς ἀπορρήτου δόξης τῆς σου Υἱοῦ, καὶ Θεοῦ ἡμῶν, κληρονόμον με ἀποδεικνύουσα· ἧς καὶ τύχοιμι, Δέσποινά μου, ὑπεραγία Θεοτόκε, διὰ τῆς σῆς μεσιτείας καὶ ἀντιλήψεως, χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὡς πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀναρχῷ αὐτοῦ Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ αὐτοῦ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τῆς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΤΕΡΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥΝ ΧΡΙΣΤΟΝ

Ἀντιόχου Μοναχοῦ καὶ Πανδέκτου.

Καὶ δὸς ἡμῖν, Δέσποτα, πρὸς ὕπνον ἀπιοῦσιν, ἀνάπαυσιν σώματος καὶ ψυχῆς· καὶ διαφυλάξον ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ζοφεροῦ ὕπνου τῆς αἵμαρτίας, καὶ ἀπὸ πάσης σκοτεινῆς, καὶ νυκτερινῆς ἡδυπαθείας. Παῦσον ταῖς ὁρμαῖς τῶν παθῶν, σβέσον τὰ πεπυρωμένα βέλη τοῦ πονηροῦ, τὰ καθ' ἡμῶν δολίως κινούμενα· ταῖς τῆς σαρκὸς ἡμῶν ἐπαναστάσεις κατὰστείλον, καὶ πᾶν γεῶδες καὶ ὑλικὸν ἡμῶν φρόνημα κοίμισον. Καὶ δώρησαι ἡμῖν, ὁ Θεός, γρήγορον νοῦν, σῶφρονα λογισμὸν, καρδίαν νήφουσαν, ὕπνον ἐλαφρὸν, καὶ πάσης σατανικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον. Διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς, ἐστηριγμένους ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, καὶ τὴν μνήμην τῶν σῶν κριμάτων ἐν ἑαυτοῖς ἀπαραίθραυστον ἔχοντας. Παννύχιον ἡμῖν τὴν σὴν δοξολογίαν χάρισαι, εἰς τὸ ὑμνεῖν, καὶ εὐλογεῖν, καὶ δοξάζειν τὸ πάντιμον, καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τῆς Ἀγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Υπερένδοξε, αἰειπαρθένα, εὐλογημένη Θεοτόκε, προσάγαγε τὴν ἡμετέραν προσευχὴν τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, καὶ αἰτησαι, ἵνα σώσῃ διὰ σου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Η ἐλπίς μου ὁ Πατήρ, καταφυγή μου ὁ Υἱὸς, σκέπη μου τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον. Τριάς ἀγία, δόξα σοι.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σέ ἀνατίθην, Μήτηρ τῆ Θεῶ· φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε ἐλέησον Γ'. Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ: Εἰρήνη πᾶσι· ταῖς κεφαλαῖς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνετε· καὶ ἡμῶν κεκλιμένων, λέγει εὐθύς:

Δέσποτα πολυέλεε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων· τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἀγίων ἐνδόξων, καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων· τῶν ἀγίων ἐνδόξων, καὶ καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· τῶν ἀγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης, καὶ πάντων σου τῶν Ἀγίων· εὐπρόσδεκτον ποίησον τὴν δέησιν ἡμῶν. Δώρησαι ἡμῖν τὴν ἄφεσιν τῶν παραπτωμάτων ἡμῶν. Σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σε. Ἀποδίωξον ἀφ' ἡμῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον. Εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωὴν. Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς καὶ τὸν κόσμον σου, καὶ σῶσον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Εἰθ' οὕτω ποιήσας ὁ Προεστὼς μετάνοιαν ἐπὶ γῆς, λέγει τοῖς Ἀδελφοῖς: Εὐλογεῖτε, Πατέρες ἅγιοι, συγχωρήσατέ μοι τῷ ἁμαρτωλῷ.

Καὶ οἱ Ἀδελφοί: Ὁ Θεὸς συγχωρήσαι σοι, Πάτερ ἅγιε.

Καὶ ἄρχονται οἱ Ἀδελφοὶ ἀναὶ δύο, εἰς ἐξ ἑκατέρου Χοροῦ κατὰ τάξιν, ποιεῖν τὸ αὐτὸ, καὶ αἰτεῖσθαι, καὶ λαμβάνειν συγχώρησιν, μέχρις ἂν πληρωθῶσιν ἅπαντες. Ὁ δὲ Ἱερεὺς λέγει (ἀποκρινομένων ἡμῶν τὸ, Κύριε ἐλέησον, συνεχῶς).

Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν, καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Ὑπὲρ εὐοδώσεως καὶ ἐνισχύσεως τοῦ φιλοχρίστου Στρατοῦ.

Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν Ἀδελφότητος.

Ὑπὲρ τῶν ἀπολειφθέντων πατέρων, καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν.

Ὑπὲρ τῶν διακονούντων, καὶ διακονησάντων ἡμῖν.

Ὑπὲρ τῶν μισούντων, καὶ ἀγαπώντων ἡμᾶς.

Ὑπὲρ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις εὐχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν.

Ὑπὲρ ἀναρρύσεως τῶν αἰχμαλώτων.

Ὑπὲρ τῶν ἐν θαλάσῃ καλῶς πλεόντων.

Ὑπὲρ τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων.

Εὐζώμεθα καὶ ὑπὲρ εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς.

Καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Εἰπώμεν καὶ ὑπὲρ ἑαυτῶν τὸ, Κύριε ἐλέησον Γ'.

Ὁ Προεστώς: Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν. Καὶ λαβόντες οἱ πάντες συγχώρησιν ἀπὸ τοῦ Προεστῶτος, ἀπερχόμεθα ἐν τοῖς κελλίοις ἡμῶν, ἐνθα λέγομεν καὶ τὴν Εὐχὴν ταύτην:

Τοῖς μισοῦσι, καὶ ἀδικοῦσιν ἡμᾶς συγχώρησον, Κύριε. Τοῖς ἀγαθοποιοῦσιν ἀγαθοποιήσον. Τοῖς ἀδελφοῖς, καὶ οἰκειοῖς ἡμῶν χάρισαι τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον. Τοὺς ἐν ἀσθενείᾳ ἐπίσκεψαι, καὶ ἱάσιν δώρησαι. Τοὺς ἐν θαλάσῃ κυβέρνησον. Τοῖς ἐν ὁδοιπορίαις συνόδευσον. Τῷ Βασιλεῖ συμμαχήσον. Τοῖς διακονοῦσι, καὶ ἐλεοῦσιν ἡμᾶς, ἁμαρτιῶν ἄφεσιν δώρησαι. Τοὺς ἐντειλαμένους ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις εὐχεσθαι, ὑπὲρ αὐτῶν, ἐλέησον κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν προκοιμηθέντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ ἀνάπαυσον αὐτοὺς, ὅπου ἐπισκοπεῖ τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν αἰχμαλώτων, καὶ λύτρωσαι αὐτοὺς ἀπὸ πάσης περιστάσεως. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν καρποφορούντων, καὶ καλλιεργούντων ἐν ταῖς ἁγίαις σου Ἐκκλησίαις, καὶ δός αὐτοῖς τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον. Μνήσθητι, Κύριε, καὶ ἡμῶν τῶν ταπεινῶν, καὶ

153

[illegible]

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια
τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ἰακωβίῃς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ἐπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιαῖσονται ὅστιά τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐ-
θὺς ἐγκαίησον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦ-
μά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύ-
ματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ ἐπι-
στρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου·
ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγε-
λεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν· ὀλοκαυτώματα οὐκ
εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντε-
τριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώτει.

Ἀγαθύνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδο-
μηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφοράν καὶ ὀλο-
καυτώματα· τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

ΨΑΛΜΟΣ ΞΘ'. 69.

Ο Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες· Κύριε, εἰς τὸ βοη-
θεῖσάί μοι σπεῦσον.

Αἰσχυνθήτωσαν, καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυ-
χήν μου.

Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυνθήτωσαν
οἱ βουλόμενοί μοι κακὰ.

Ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι οἱ λέγοντές μοι: Εὗγε, εὗγε.

Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός.

Καὶ λεγέτωσαν διαπαντός: Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.

Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης· ὁ Θεός, βοήθησόν μοι.

Βοηθός μου καὶ ῥύστης μου εἶ σύ, Κύριε· μὴ χρονίσῃς.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΒ'. 142.

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδιά μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σύ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἐνεπεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἔλεει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντάς τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί.

Δ Ο Ξ Ο Λ Ο Γ Ι Α .

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογῶμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ αἰνός τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου· ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἐσπέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα: Κύριε, ἐλέησόν με· ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητός εἶ, Κύριε, ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετόν, καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τὴν αἰῶνα. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἴτα λέγομεν τό: Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν. Ὅρα σελ. 15. καὶ τό: Ἀξιὸν ἐστὶν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σέ τὴν Θεοτόκον, κτλ. Μετὰ ταῦτα: Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστίν. Εἴτα τὸ Τροπάριον τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν Ἀγίου, ἢ τὰ παρόντα:

Ἦχος Δ'.

Ο Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν αἰεὶ μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Τῶν ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ Μαρτύρων σου, ὡς πορφύραν καὶ βύσσον τὰ αἵματα, ἡ Ἐκκλησία σου στολισαμένη, δι' αὐτῶν βοᾷ σοι, Χριστέ ὁ Θεός: Τῷ λαῷ σου τοὺς οἰκτιρμούς σου κατὰπεμψον, εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Μετὰ τῶν Ἀγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ, ταῖς ψυχαῖς τῶν δούλων σου, ἐνθα οὐκ ἐστὶ πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος. Καὶ νῦν.

Τῇ πρεσβείᾳ, Κύριε, πάντων τῶν Ἀγίων, καὶ τῆς Θεοτόκου, τὴν σὴν εἰρήνην δός ἡμῖν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς μόνος οἰκτίρων.

Τό: Κύριε ἐλέησον Μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Κύριε ἐλέησον, Γ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ. Ὁ Ἱερεὺς: Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς· εἰ δὲ μὴ ὑπάρχει: Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν. Εἴτα ταῖς ἐπομέναις Εὐχαῖς.

Εὐχὴ εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον.

Αῖσπιλε, αἰμόλυντε, ἄφθορε, ἄχραντε, ἀγνή Παρθένε, Θεό-
 νυμφε Δέσποινα· ἡ Θεὸν Λόγον τοῖς ἀνθρώποις τῇ πα-
 ραδόξῳ σου κυήσει ἐνώσασα, καὶ τὴν ἀπωσθεῖσαν φύσιν τῇ
 γένους ἡμῶν τοῖς οὐρανίοις συνάψασα· ἡ τῶν ἀπηλπισμένων
 μόνη ἐλπίς, καὶ τῶν πολεμουμένων βοήθεια· ἡ ἐτοιμὴ ἀντί-
 ληψις τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, καὶ πάντων τῶν Χριστια-
 νῶν τὸ καταφύγιον. Μὴ βδελύξῃ με τὸν ἁμαρτωλόν, τὸν ἐνα-
 γῇ, τὸν αἰσχροῖς λογισμοῖς, καὶ λόγοις, καὶ πράξεσιν ὅλον
 ἑμαυτὸν ἀχρεώσαντα, καὶ τῇ τῶν ἡδονῶν τοῦ βίου ῥαθυμίᾳ
 γνώμῃ δοῦλον γενόμενον. Ἀλλ' ὡς τοῦ φιλανθρώπου Θεῆ Μή-
 τηρ, φιλανθρώπως σπλαγχνίσθητι ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ
 ἀσώτῳ, καὶ δέξαι μου τὴν ἐκ ῥύπαρῶν χειλέων προσφερομέ-
 νην σοι δέησιν· καὶ τὸν σὸν Υἱὸν καὶ ἡμῶν Δεσπότην καὶ
 Κύριον, τῇ μητρικῇ σου παρρησίᾳ χρωμένη, δυσώπησον, ἵνα
 ἀνοίξῃ καὶ μοὶ τὰ φιλάνθρωπα σπλάγχνα τῆς αὐτοῦ ἀγαθό-
 τητος· καὶ παριδὼν μου τὰ ἀναρίθμητα πταίσματα, ἐπισρέ-
 ψῃ με πρὸς μετάνοιαν, καὶ τῶν αὐτοῦ ἐντολῶν ἐργάτην δό-
 κιμον ἀναδείξῃ με. Καὶ πάρεσό μοι αἰεὶ ὡς ἐλεήμων, καὶ συμ-
 παθὴς, καὶ φιλάγαθος· ἐν μὲν τῷ παρόντι βίῳ, θερμὴ προ-
 στάτις καὶ βοηθός, ταῖς τῶν ἐναντίων ἐφόδους ἀποτειχίζου-
 σα, καὶ πρὸς σωτηρίαν καθοδηγοῦσά με· καὶ ἐν τῷ καιρῷ
 τῆς ἐξόδου μου, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν περιέπουσα, καὶ ταῖς
 σκοτειναῖς ὄψεις τῶν πονηρῶν Δαιμόνων πόρρῳ αὐτῆς ἀπε-
 λαύνουσα. Ἐν δὲ τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως, τῆς αἰῶ-
 νίου με ῥυομένη κολάσεως, καὶ τῆς ἀπορρήτου δόξης τοῦ σὸ
 Υἱοῦ, καὶ Θεοῦ ἡμῶν, κληρονόμον με ἀποδεικνύουσα· ἧς καὶ
 τύχοιμι, Δέσποινά με, ὑπεραγία Θεοτόκε, διὰ τῆς σῆς μεσι-
 τείας καὶ ἀντιλήψεως, χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογε-
 νοῦς σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν
 Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὡς πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις,
 σὺν τῷ ἀνάρχῳ αὐτοῦ Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ,
 καὶ ζωοποιῷ αὐτῷ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶ-
 νας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐτέρα εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.

Καὶ δὸς ἡμῖν, Δέσποτα, πρὸς ὕπνον ἀπιούσιν, ἀνάπαυσιν σώματος καὶ ψυχῆς· καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ζοφεροῦ ὕπνου τῆς ἀμαρτίας, καὶ ἀπὸ πάσης σκοτεινῆς, καὶ νυκτερινῆς ἡδυπαθείας. Παῦσον ταῖς ὁρμαῖς τῶν παθῶν, σθέσον τὰ πεπυρωμένα βέλη τοῦ πονηροῦ, τὰ καθ' ἡμῶν δολίως κινούμενα· ταῖς τῆς σαρκὸς ἡμῶν ἐπαναστάσεις κατὰστείλον, καὶ πᾶν γεῶδες καὶ ὑλικὸν ἡμῶν φρόνημα κοίμισον. Καὶ δώρησαι ἡμῖν, ὁ Θεὸς, γρήγορον νοῦν, σῶφρονα λογισμόν, καρδίαν νήφουσαν, ὕπνον ἐλαφρόν, καὶ πάσης σατανικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον. Διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς, ἐστηριγμένους ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, καὶ τὴν μνήμην τῶν σῶν κριμάτων ἐν ἑαυτοῖς ἀπαράθραυστον ἔχοντας. Παννύχιον ἡμῖν τὴν σὴν δοξολογίαν χάρισαι, εἰς τὸ ὑμνεῖν, καὶ εὐλογεῖν, καὶ δοξάζειν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Υπερένδοξε, αἰειπαύρθενε, εὐλογημένη Θεοτόκε, προσάγαγε τὴν ἡμετέραν προσευχὴν τῷ Υἱῷ σου, καὶ Θεῷ ἡμῶν, καὶ αἵτησαι, ἵνα σώσῃ διὰ σοῦ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Η ἐλπίς μου ὁ Πατήρ, καταφυγή μου ὁ Υἱός, σκέπη μου τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον. Τριαὶς ἁγία, δόξα σοι.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα με εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ· φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε ἐλέησον Γ'. καὶ ἀπόλυσις.

ΩΡΟΛΟΓΙΟΤ

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ

ΜΕΡΟΣ Β'.

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Ν

Τὰ Τροπάρια, ἥτοι Ἀπολυτίκια καὶ Κοντάκια τῶν ἀκινήτων Ἑορτῶν, καὶ τῶν καθ' ἑκάστην ἡμέραν Ἀγίων τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ.

Τὰ Ἀπολυτίκια καὶ Κοντάκια τοῦ Τριωδίου καὶ Πεντηκοσταρίου.

Τὰ ἐν ταῖς Κυριακαῖς ψαλλόμενα Ἀναστάσιμα Ἀπολυτίκια, Θεοδοκία, καὶ Ὑπακοὴς τῆς Ὀκτωήχου.

Τὰ ἐν ταῖς λοιπαῖς τῆς Ἑβδομάδος ἡμέραις ψαλλόμενα Ἀπολυτίκια.

Τὰ ἐν ὅλῳ τῷ ἐνιαυτῷ ψαλλόμενα Θεοδοκία, μετὰ τὰ Ἀπολυτίκια τῶν μὴ ἑορταζομένων Ἀγίων.

Ὅς τις θέλει ὀπίσω μου ἔλθειν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν,
καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθείτω μοι.

Μαρκ. Η'. 34.

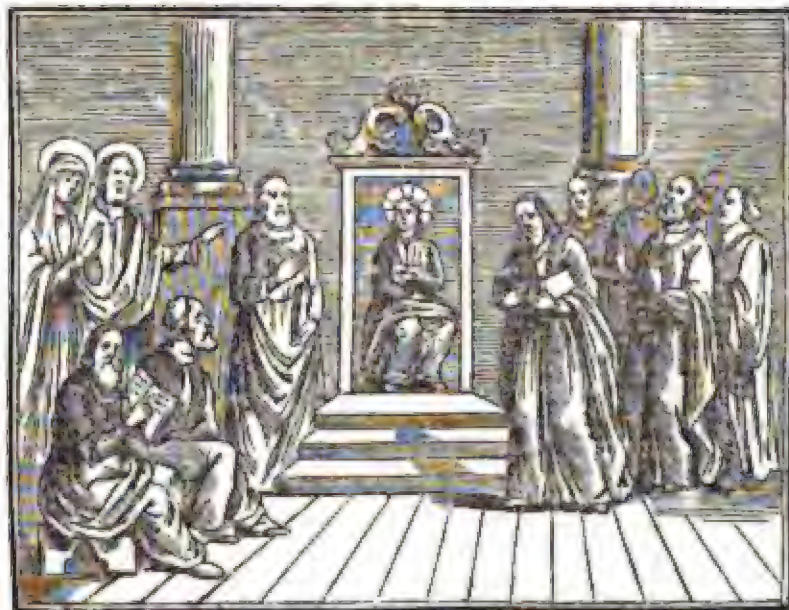
ΤΡΟΠΑΡΙΑ

ΤΩΝ ΑΚΙΝΗΤΩΝ ΤΟΥ ΟΛΟΥ ΕΝΙΑΥΤΟΥ ΕΟΡΤΩΝ,
ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΑΘ' ΗΜΕΡΑΝ ΑΓΙΩΝ.

ΜΗΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ,

Ἐχὼν ἡμέρας 30. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 12, καὶ ἡ νύξ ὥρας 12.

Ο ΙΗΣΟΥΣ ΔΙΔΑΣΚΩΝ ΕΝ Τῷ ΙΕΡῶ.

* 1. Ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου, ἥτοι τοῦ Νέου Ἔτους· καὶ μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Συμεὼν τοῦ Στυλίου· καὶ ἡ Σύναξις τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῶν Μιασηνῶν· καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἀειθαλᾶ· καὶ τῶν ἁγίων τεσσαράκοντα Γυναικῶν, καὶ Ἀμμοῦν διακόνου, καὶ διδασκάλου αὐτῶν· καὶ τῶν ἁγίων Μαρτύρων Καλλίστης, Εὐόδου, καὶ Ἑρμογένους τῶν ἀνταδέλφων· καὶ μνήμη τοῦ δικαίου Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ· καὶ ἀνάμνησις τοῦ μεγάλου Ἐμπρησμοῦ.

ΙΝΔΙΚΤΙΩΝΟΣ ΑΡΧΗ. Οἱ τῆς Ῥώμης Αὐτοκράτορες, πρὸς διατήρησιν τῶν στρατευμάτων, διέτασσαν διὰ θρασείας εἰς τοὺς ἑαυτῶν ὑπηκόους φόρον τινὰ γενικὸν κατὰ πᾶσαν ἐπαρχίαν, οὗ τινος ἡ πληρωμὴ ἐγένετο κατ' ἐνιαυτὸν, ἐπαναλαμβανομένου τοῦ αὐτοῦ θρασείματος εἰς διάστημα ἐτῶν 15. καθότι 15. ἔτη ἐχρεώσθουν στρατεύεσθαι οἱ τῶν Ῥωμαίων στρατιῶται. Μετὰ δὲ τὴν τούτων συμπλήρωσιν, ἀνανεοῦντες πάλιν τὸ θρασίσμα, μετὰ τινος τροπολογίας, διὰ τὴν ἐν

τῷ διαστήματι τούτῳ ἐνδεχομένην τῶν πραγμάτων μεταβολήν, δέτασσαν ἐκ νέου ἕτερον φόρον, πληρωτέον καὶ αὐτὸν κατὰ συνέχειαν εἰς ὁλόκληρον δεκαπενταετίαν. Εἶτα ἐκ τρίτου ἄλλον, καὶ οὕτω καθεξῆς. Τὸ δὲ αὐτοκρατορικὸν Δέσπισμα, δι' οὗ ὁ φόρος οὗτος διετάσσεται ὀλίγον τι πρὸ τοῦ χειμῶνος, ὠνομαζέτο Indictio, ὁ ἐστὶν ὁρισμὸς, ἡ διάγγελμα περὶ τοῦ φόρου· ὅπερ ἐξελληνίσαντες εἰς τὸ Ἰνδικτιῶν οἱ βασιλεῖς τῆς Κωνσταντινουπόλεως, διετήρησαν αὐτήν, εἰ καὶ ἀντ' αὐτῆς ἐνίοτε μετεχειρίζοντο τὴν Ἐπινέμησιν, σημαίνουσαν διανομήν. Εἰσῆγαγε δὲ τὰς Ἰνδικτιῶνας, κατὰ τὴν καινότεραν γνώμην, πρῶτος ὁ Μ. Κωνσταντῖνος, τῷ 312 ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ, ὅτε καὶ τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ εἶδεν ἐν οὐρανῷ, καὶ τὸν Μαξέντιον νικήσας, ἀνηγορεύθη Αὐτοκράτωρ τῆς Δύσεως (Μαΐου 21). Τινὲς δὲ (καὶ ἴσως πιθανώτερον) ἀνάγουσι τῶν Ἰνδικτιῶνων τὴν ἀρχὴν ἕως ἐπὶ Αὐγούστου Καίσαρος, 3 ἔτη πρὸ Χριστοῦ, φέροντες εἰς τοῦτο ἀπόδειξιν Παπικὴν τινα σφραγίδα (Bullam), ἣτοι Δέσπισμα Παπικόν, ἐκδοθὲν μὲν τῷ 781 ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ, σεσημειωμένον δὲ οὕτως: anno 4. indictionis LIII. ὁ ἐστὶν, ἔτει Δ' τῆς ΝΓ'. Ἰνδικτιῶνος, ἐξ οὗ συναίγεται τὸ εἰρημένον ἔτος· καθότι, πολλαπλασιαζομένων τῶν 52 ὁλοκλήρων περιόδων τῆς Ἰνδικτιῶνος, προστιθεμένων καὶ τῶν 4 ἐτῶν τῆς 53, προκύπτει ἀριθμὸς 784, τὰ ἀπὸ Χριστοῦ δηλαδὴ ἔτη 781, καὶ 3 πλέον.

Ἐπάρχουσι δὲ τρία Ἰνδικτιῶνος εἶδη. Α'. ἡ εἰς τὴν Δύσιν εἰσαχθεῖσα, ἣτις καλεῖται: Αὐτοκρατορικὴ, Καισαρικὴ καὶ Κωνσταντινακὴ· καὶ ἄρχεται ἀπὸ τῆς 24 Σεπτεμβρίου. Β'. ἡ λεγομένη Παπικὴ, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου. Καὶ Γ'. ἡ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἣν παραλαβάντες οἱ ταύτης Πατριάρχαι, μετὰ τὴν πτώσιν τῆς Ἀνατολικῆς αὐτοκρατορίας, γράφουσιν αὐτὴν ἰδιοχείρως ἐν τοῖς ὑπ' αὐτῶν ἐκδιδομένοις Δεσπίσμασι, χωρὶς τοῦ ἀριθμεῖν καὶ τὴν ἀκολουθίαν τῶν Ἰνδικτιῶνων ἢ περιόδων τῶν δεκαπέντε ἐτῶν· ἄρχεται δὲ αὕτη, μετὰ τινος τελετῆς, ἀπὸ τῆς 1. Σεπτεμβρίου. Καὶ αὕτη μὲν τῆς Ἰνδικτιῶνος ἡ ἀρχὴ, καὶ τῆς εἰς 15 ἔτη περιόδου αὐτῆς ἡ αἰτία.

Ἐπειδὴ δὲ μετὰ τὴν συγκομιδὴν τῶν καρπῶν εἰς ἀποθήκας γίνεται τρόπον τινα συμπλήρωσις τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ, καὶ ἀρχόμεθα πάλιν ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς καταβάλλειν ἐκ νέου τὰ σπέρματα εἰς τὴν γῆν, πρὸς νέων γεννημάτων προμηθεῖαν διὰ τὸ μέλλον, διὰ ταῦτο ὁ μὲν Σεπτέμβριος λογίζεται νέου ἔτους ἀρχή· ἡ δὲ Ἑκαλησία, ἐαρτάζουσα σήμερον, ἐξαιτεῖται παρὰ Θεοῦ εὐκрасίαν αἰώνων, βραχὺς ἐγκαίρους, εὐφορίαν τῆς γῆς, κτλ. Ὅτι δὲ καὶ ἡ παλαιὰ τῶν Ἰουδαίων Συναγωγὴ ἐώρταζε τὴν λεγομένην τῶν Σαλπίγγων ἐορτὴν κατὰ τὴν σήμερον, προσφέρουσα τῷ Θεῷ εὐχαριστηρίους ὕμνους, μάρτυς ἡ ἁγία Γραφή (Λευϊτ. ΚΓ', 24-25. Ἀριθμ. ΚΘ', 1-2). Ἔστι καὶ τρίτη αἰτία τῆς παρουσίας ἐορτῆς: Ἡ ἀνάμνησις τῆς εἰσόδου τοῦ Ἰησοῦ εἰς τὴν ἐν Ναζαρέτ Συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων· ὅτε καὶ ἐπεδόθη αὐτῷ βιβλίον Ἡσαΐου τοῦ Προφήτου πρὸς ἀνάγνωσιν· καὶ ἀνοίξας αὐτὸ, εὗρε τὸν τόπον, ὅπου ἦν γεγραμμένον: « Πνεῦμα Κυρίου ἐπ' ἐμέ, οὗ ἔνεκεν ἔχρισέ με κτλ. (Λουκ. Δ'. 16-18). Ταῦτα περὶ τῆς παρουσίας Ἑορτῆς καὶ τῆς Ἰνδικτιῶνος.

Ἐκ δὲ τῶν σήμερον ἐορταζομένων Ἀγίων, ὁ μὲν Συμεὼν ἐγεννήθη κατὰ τὸ 392 ἔτος, ἐν τινι κώμῃ καλουμένῃ Σισάν, ἐν ταῖς μεθορίοις Κιλικίας καὶ Συρίας· εἰσηλὺς εἰς τὸ μοναδικὸν στάδιον ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας· ἐγυμνάσθη πρότερον ἐν μοναστηρίῳ, εἶτα καὶ κατὰ μόνας εἰς τόπον ἔρημον· καὶ τελευταῖον, ἀναβάς κατὰ τὰ ὄρη τῆς Συρίας ἐπὶ τινος στύλου ὑψηλοῦ, ἀφ' οὗ καὶ Στυλίτης ἐπωνομάσθη, ἐνεκαρτέρησεν ἐπ' αὐτοῦ ἔτη παλλὰ, ὀρθίως τὸ πλεῖστον· καὶ ζήσας τὰ πάντα 69, ἐτελεύτησε τῷ 461 ἔτει.

Ὁ δὲ Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ ἦν ἐκ φυλῆς Ἑβραΐμ· ἐγεννήθη ἐν Αἰγύπτῳ, περὶ τὰ 1684 ἔτη πρὸ Χριστοῦ· διεδέχθη τὸν Μωϋσῆν τῷ 85 ἔτει τῆς ἡλικίας αὐτοῦ· ἀνεχαίτισε τὸ ρεῦμα τοῦ Ἰορδάνου, καὶ διεβίβασε τοὺς Ἰσραηλίτας πεζοὺς· ἔστησε τὸν δρόμον τοῦ Ἠλίου, πολεμῶν τοὺς Ἰεβουσαίους· ἐμέρισε τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας εἰς τὰς δώδεκα φυλαῖς τῶν Ἰσραηλιτῶν· ἐκυβέρνησεν αὐτοὺς 25 ἔτη· συνέγραψε τὸ

εἰς ὄνομα αὐτοῦ ἐπιγραφόμενον Ἐκτὸν βιβλίον τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης· καὶ ζήσας
τὰ πάντα ἔτη 110, ἐτελεύτησε τῷ 1544. πρὸ Χριστοῦ.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἰνδίκτου, Ἦχος β'.

Ο πάσης Δημιουργὸς τῆς κτίσεως, ὁ καιροῦς καὶ χρόνος
ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσία θέμενος, εὐλόγησον τὸν στέφανον
τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου Κύριε, φυλάττων ἐν εἰρή-
νῃ τοὺς Βασιλεῖς καὶ τὴν Πόλιν σου· πρεσβείαις τῆς Θεοτό-
κου, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος α'.

Υπόμονῆς στύλος γέγονας, ζηλώσας τοὺς προπάτορας
Ὅσιε, τὸν Ἰωβ ἐν τοῖς πάθεσι, τὸν Ἰωσήφ ἐν τοῖς πει-
ρασμοῖς, καὶ τὴν τῶν Ἀσωμάτων πολιτείαν, ὑπάρχων ἐν
σώματι. Συμεὼν Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῆς Θεοτόκου, Ἦχος Βαρύς.

Χαῖρε κεχαρίτωμένη, Θεοτόκε Παρθέने, λιμὴν καὶ προ-
στασία τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων· ἐκ σοῦ γὰρ ἐταρ-
κώθη ὁ Λυτρωτὴς τῆς κόσμου· μόνη γὰρ ὑπάρχεις Μήτηρ καὶ
Παρθένος, αἰεὶ εὐλογημένη καὶ δεδοξασμένη. Πρέσβευε Χρι-
στῷ τῷ Θεῷ εἰρήνην δωρήσασθαι πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ.

Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου, Ἦχος β'. Αὐτόμελον.

Τὰ ἄνω ζητῶν, τοῖς κάτω συναπτόμενος, καὶ ἄρμα πυρός,
τὸν Στύλον ἐργασάμενος, δι' αὐτοῦ συνόμιλος τῶν Ἀγ-
γέλων γέγονας Ὅσιε, σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων
ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

* 2. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Μάμαντος· καὶ τοῦ ἐν ἁγίοις
Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ, πατριάρχου Κωνσταν-
τινουπόλεως.

Ὁ μὲν ὑπῆρχεν ἐκ Γάγγρας τῆς Παφλαγονίας, γεννηθεὶς ἐν φυλακῇ, ὅπου οἱ γο-
νεῖς αὐτοῦ ὑπὲρ Χριστοῦ ἐτελεύτησαν· καὶ συνεχῶς Ἀρμῖαν τὴν θετὴν αὐτοῦ μητέ-
ρα Μαμα καλῶν, ὠνομάσθη Μάμας· ἤθλησε δὲ περὶ τὸ 275. Ὁ δὲ Ἰωάννης ἐπα-
τριάρχευσεν ἐπὶ Τιβερίου, ἐν ἔτει 582. καὶ κυβερνήσας τὴν Ἐκκλησίαν ἔτη 13 καὶ
μῆνας 5, ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ τῷ 595. Εἰς τὸν Πατριάρχην τοῦτον ἐκυρώθη τὸ πρῶ-
τον, κατὰ τὸ 586 ἔτος, ὁ ἕως τότε ἀσυνήθης τίτλος, Οἰκουμενικός.

Ἀπολ. τοῦ Μάρτ. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ο Μάρτυς σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχων γὰρ τὴν ἰσχὺν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν· ἔθραυσε καὶ Δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θάλασση. Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Ἱεράρχου, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιίμνῃ σου ἢ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτήσω, τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια. Πάτερ Ἱεράρχα Ἰωάννη, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκ. τοῦ Μάρτ. Ἦχος Γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εν τῇ ράβδῳ Ἄγιε, τῇ ἐκ Θεοῦ σοι δοθείσῃ, τὸν λαόν σου ποιίμανον, ἐπὶ νομαῖς ζωηφόρους· θῆρας δὲ τοὺς ἀοράτους καὶ ἀνημέρους, σύντριψον ὑπὸ τοὺς πόδας τῶν σε ὑμνούντων· ὅτι πάντες οἱ ἐν κινδύνοις, προστατήν Μάμα θερμὸν σε κέκτηνται.

✠ 3. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀνθίμου, ἐπισκόπου Νικομηδείας· καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοκτίστου, συνασκητῆ τοῦ Μεγάλου Εὐθυμίου.

Ὁ μὲν ὑπέμεινε τὸ μαρτύριον ἐπὶ Μαξιμίνου, ἐν ἔτει 311. Ὁ δὲ Θεοκτίστος ἐτελεύτησε περὶ τὸ 451.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἱερομάρτυρος, Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διαδόχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πράξιν εὖρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοταμῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος Ἱερομάρτυς Ἀνθιμε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ροαῖς, τῆς ἐρήμῃς τὸ ἄγονον ἐγεώργησας, καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τῆς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκουμένῃ

λάμπων τοῖς θαύμασι, Θεόκτιστε Πατήρ ἡμῶν ὅσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκ. τοῦ Ἱερ. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Εν ἱερεῦσιν ἀκριβῶς διαπρέψας, καὶ μαρτυρίᾳ τὴν ὁδὸν διανύσας, τὰ τῶν εἰδώλων ἐσβέσας σεβάσματα, πρόμαχος γενόμενος, τῆς σῆς ποιμένης θεόρρον· διόσσε καὶ γεραίρει νῦν, μυστικῶς ἐκβῶτα: Ἐκ τῶν κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ταῖς σαῖς πρεσβείαις αἰοῖδιμε Ἀνθιμε.

✠ 4. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βαβύλα, ἐπισκόπου Ἀντιοχείας· καὶ τοῦ ἁγίου καὶ θεόπτε Μωϋσέως τοῦ Προφήτη.

Ὁ μὲν Βαβύλας, ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας ὢν δωδέκατος, καὶ διάδοχος τοῦ Ζεδίνου ἢ Ζεδινᾶ, ἠθλήσεν ἐπὶ Δεκίου, περὶ τὸ 250 ἔτος. Ὁ δὲ Μωϋσῆς, ὁ ὑπέρτατος τῶν φιλοσόφων, ὁ σαφέστατος τῶν νομοθετῶν, καὶ τῶν ιστοριογράφων ἀπάντων ὁ ἀρχαιότατος, ὑπῆρχεν ἐκ φυλῆς Λευὶ, υἱὸς Ἀμβράμ καὶ Ἰωχαβέδ. Ἐγεννήθη ἐν Αἰγύπτῳ, ἔτει 1689 πρὸ Χριστοῦ. Βρέφος ὢν ἔτι τριῶν μηνῶν, βληθεὶς εἰς θύβην, ὃ ἔστι κιβώτιον ἐκ παπύρου κατασκευασμένον, καὶ πανταχόθεν πεπισσωμένον, ἐρρίφη εἰς τὰς ὄχθας τοῦ Νείλου, διὰ τὸ πρόσταγμα καὶ τὸν φόβον τοῦ Φαραῶ. Ληφθεὶς ἐκεῖθεν ὑπὸ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ, καὶ γενόμενος αὐτῆς υἱὸς δετὸς, ἀνετράφη ἐν τῇ βασιλικῇ αὐλῇ 40 ἔτη. Φυγὼν ἔπειτα εἰς Μαδιάμ, εἶδεν ἐπὶ τοῦ ὄρους Χωρήθ τὴν ὀπτασίαν τῆς καιομένης Βάτου, περὶ τὸ 80 ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ· ὅτε, χειροτονηθεὶς ὑπὸ Θεοῦ ἡγεμῶν τοῦ Ἰσραὴλ, ἐξήγαγεν αὐτὸν ἐκ γῆς Αἰγύπτου· διεδίδασεν αὐτὸν διὰ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης, ὡς διὰ ξηρᾶς· ἐκυδέρνησεν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ 40 ἔτη· ἐποίησε τέρατα καὶ σημεῖα πολλά· συνέγραψε τὰ πέντε πρῶτα βιβλία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ἃ τινα καὶ Πεντάτευχος καλοῦνται. Φθάσας δὲ εἰς τὴν γῆν Μωᾶθ, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος Ν:βαῦ, ἐπὶ τὴν κορυφὴν αὐτοῦ Φασγὰ καλουμένην, καὶ ἐκεῖ, κατὰ θεῖαν κέλευσιν, ἐτελεύτησε τῷ 1569 ἔτει πρὸ Χριστοῦ, ζήσας τὰ πάντα ἔτη 120. Τούτου εἰσὶν αἱ ἐκ τῆς παλαιᾶς Διαθήκης δύο πρῶται τῆς Στιχολογίας Ὁδαί: Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, κτλ. Πράσεχα, οὐρανέ, καὶ λαλήσω, κτλ. ὢν τὴν μὲν ἔφαλε παρὰ τὸν αἰγιαλὸν τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης, εὐθύς μετὰ τὴν διδάσιν αὐτῆς· τὴν δὲ δευτέραν, ἐπὶ τὴν γῆν Μωᾶθ, πρὸ τῆς τελευτῆς αὐτοῦ ὀλίγας ἡμέρας.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἱερομάρτυρος, Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος. Ὅρα ἄνωτέρω.

Τοῦ Προφήτη, Ἦχος β'.

Τοῦ Προφήτου σου Μωϋσέως τὴν μνήμην Κύριε ἐορτάζοντες, δι' αὐτοῦ σε δυσωπούμεν: Σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον τοῦ Ἱερομ. Ἦχος δ'. Ἐπιφάνης σήμερον.

Μεγαλεῖα πίστεως ἐν τῇ καρδίᾳ, περιθείς ἐφύλαξας, Ἱερομάρτυς Βαβύλα, μὴ δειλιάσας τὸν τύρκνον, Χριστοῦ θεράπον· διὸ ἡμᾶς φύλαττε.

✠ 5. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ζαχαρίου, πατρὸς τοῦ τιμίου Προδρόμου.

Κατὰ τὴν γνώμην πολλῶν τῆς Ἐκκλησίας Πατέρων, ἐπιστηριζομένην εἰς ἀρχαίαν παράδοσιν, τὸν Ζαχαρίαν τοῦτον ἐφόνευσαν οἱ Ἰουδαῖοι, καθὼς ὁ Κύριος εἶπε πρὸς αὐτοὺς, μετὰ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου (Ματθ. ΚΓ', 35), διὰ δύο αἷτια: Τὸ μὲν, ὅτι, καὶ μετὰ τὴν κύησιν τῆς Παρθένου Μαρίας, ὁ Ζαχαρίας Παρθένον πάλιν ὠνόμαζεν αὐτήν, καὶ μετὰ τῶν λοιπῶν παρθένων συνηρίθμει (Βασίλ. Λόγ. εἰς τὴν Χρ. Γένν.). Τὸ δὲ, ὅτι ἐν τῷ καιρῷ τῆς Βρεφοκτονίας (Δεκεμβρ. 29) οὐχ εὗρέθη Ἰωάννης ὁ υἱὸς αὐτοῦ· ἐπειδὴ ἡ γηραιὰ Ἐλισάβετ, παραλαβοῦσα αὐτὸν νηπιάζοντα, ἐκρυπτεν ἐπιμελῶς, ῥητῶς μὲν ἄδηλον ποῦ, ἀλλ' εἰς τὴν ἔρημον πάντως, ὅπου, κατὰ τὸν Εὐαγγελιστὴν, τὸ παιδίον ἠύξανε καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύματι, καὶ ἦν ἐν ταῖς ἐρήμοις, ἕως ἡμέρας ἀναδείξεως αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἰσραὴλ (Λουκ. Α'. 80.). Μὴ εὐρεθέντος οὖν τοῦ υἱοῦ, ἐφονεύθη ὁ πατήρ, διὰ προστάγματος τοῦ Ἡρώδου (Πέτρ. Ἀλεξάνδρ. Καν. ΙΓ').

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ιερωσύνης στολισμὸν, περιβαλόμενος σοφὴ, κατὰ τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ, ὀλοκαυτώματα δεκτὰ, ἱεροπρεπῶς προσενήνοχας Ζαχαρία· καὶ γέγονας φωστήρ, καὶ θεατὴς μυστικῶν, τὰ σύμβολα ἐν σοὶ τὰ τῆς χάριτος, φέρων ἐκδήλως πάνσοφε· καὶ ξίφει ἀναιρεθεὶς ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ, Χριστοῦ Προφῆτα, σὺν τῷ Προδρόμῳ, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ο προφήτης σήμερον, καὶ ἱερεὺς τοῦ Ὑψίστου, Ζαχαρίας προὔθηκεν, ὁ τοῦ Προδρόμου γενέτης, τράπεζαν, τῆς αὐτοῦ μνήμης πιστοὺς ἐκτρέφων, πόμα τε δικαιοσύνης τούτοις κεράσας. Διὸ τοῦτον εὐφημοῦμεν, ὡς θεῖον μύστην Θεῆ τῆς χάριτος.

✠ 6. Ἡ ἀνάμνησις τοῦ γεγονότος θαύματος ἐν Κολασσαῖς, ἦτοι ἐν Χώναις, παρὰ τοῦ Ἀρχιστρατήγου Μιχαήλ.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν Ἀρχιστράτηγε, δυσωποῦμέν σε αἰεὶ ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς σαῖς δεήσεσι τειχίσῃς ἡμᾶς, σκέπῃ τῶν πτερύγων, τῆς αὐτῆς σε δόξης, φρυγῶν ἡμᾶς προσπίπτοντας, ἐκτενῶς καὶ βοῶντας: Ἐκ τῶν κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ὡς Ταξιάρχης τῶν ἄνω Δυνάμεων.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Ο τῇ Τριάδι παρεστῶς ὀλόφωτος, μετὰ πασῶν ἐπερανίων ταίξεων, καὶ τὸ ἔνθεον μελωδήμα, σὺν αὐταῖς ἀναφωνῶν Μιχαήλ, καὶ τὴν γῆν θεία νεύσει διερχόμενος, καὶ τέρασι μεγίστοις θαυμαζόμενος, μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 7. Προεόρτια τῆς Γεννήσεως τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου· καὶ μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Σώζοντος.

Ἰθλήσε ἐν Πομπηίουπόλει τῆς Κιλικίας, ἐπὶ Μαξιμιανοῦ ἡγεμόνος αὐτῆς, τῷ 288.

Ἀπολυτίκιον Προεόρτιον, Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Εκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί, καὶ ἐξ ὀσφύος τοῦ Δαβὶδ, ἡ Θεόπαις Μαριάμ, τίκτεται σήμερον ἡμῖν· διὸ καὶ χαίρει ἡ σύμπασα καὶ καινουργεῖται· συγχαίρει τε ὁμοῦ, ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ. Αἰνέσατε αὐτὴν αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν. Ἰωακεὶμ εὐφραίνεται, καὶ Ἄννα πανηγυρίζει κραυγάζουσα· Ἡ στεῖρα τίκτει τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῇ σεπτῇ Γεννήσει σε ἡ οἰκουμένη, τῷ αἵματι Πνεύματι, πεποικιλμένη νοερῶς, ἐν εὐφροσύνῃ κραυγάζει σοι· Χαῖρε Παρθένε, Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Μάρτυρος, Ἦχος δ'.

Ὁ Μάρτυς σε Κύριε. Ὁρα ὅπισθεν, σελ. 166.

Κοντάκιον τοῦ αὐτοῦ, Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τὸν ἀληθῆ καὶ θεοφόρον Μάρτυρα, καὶ ἀθλητὴν τῆς εὐσεβείας δόκιμον, συνελθόντες ἀνυμνήσωμεν, μεγαλοφώνως πάντες σήμερον, Σώζοντα τὸν θείον μύστην τῆς χάριτος, ἰάσεων δοτῆρα πλεσιώτατον· πρεσβεύει γὰρ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Η ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

✠ 8. Τὸ Γενέθλιον τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Κατὰ τὴν ἀρχαίαν τῆς Ἐκκλησίας παράδοσιν, ἡ Θεοτόκος ἐγεννήθη ἐξ ἐπαγγελίας περὶ τὸ 16, ἢ 17 ἔτος πρὸ τῆς Χρ. Γεννήσεως, ἐκ στείρουσιν καὶ προδεηκότων τὴν ἡλικίαν γονέων, τοῦ Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἄννης· ὧν ὁ μὲν κατήγετο ἐκ τοῦ βασιλικοῦ γένους τοῦ Δαυὶδ, φυλῆς Ἰούδα· ἡ δὲ Ἄννα, ἐκ τῆς ἱερατικῆς φυλῆς τοῦ Λευὶ, θυγάτηρ Ματθάν τοῦ ἱερέως, καὶ Μαρίας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ.

Ἀργία, καὶ ἰχθύος Κατάλυσις.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Η Γέννησίς σε Θεοτόκε, χαρὰν ἐμήνυσε πάσῃ τῇ οἰκουμενῇ· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· καὶ λύσας τὴν κατάραν, ἔδωκε τὴν εὐλογίαν· καὶ καταργήσας τὸν θάνατον, ἔδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'.

Ιωακείμ καὶ Ἄννα ὀνειδισμῷ ἀτεκνίας, καὶ Ἀδαὶμ καὶ Εὐὰ ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου, ἠλευθερώθησαν Ἀχραντε ἐν τῇ ἀγίᾳ Γεννήσει σε. Αὐτὴν ἐορτάζει καὶ ὁ λαὸς σε, ἐνοχῆς τῶν πταισμάτων λυτρωθεὶς ἐν τῷ κράζειν σοι: Ἡ Στεῖρα τίπτει τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

✠ 9. Τῶν ἀγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ, καὶ Ἄννης· καὶ τοῦ ἀγίου Μάρτυρος Σεβηριανοῦ.

Ἦθλησεν ἐπὶ Δικινίου βασιλέως, καὶ Λυσίου δουκὸς, ἐν ἔτει 315.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ γίνεται καὶ ἡ φθινοπωρινὴ Ἰσημερία.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἀγίων, Ἦχος β'.

Τῶν δικαίων Θεοπατόρων σου Κύριε τὴν μνήμην εὐορταίζοντες, δι' αὐτῶν σε δυσωποῦμεν: Σῶσον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Εὐφραίνεται νῦν, ἡ Ἄννα τῶν στειρώσεως, λυθεῖσα δεσμῶν, καὶ τρέφει τὴν Πανάχραντον, συγκαλοῦσα ἅπαντας, ἀνυμνῆσαι τὸν δωρησάμενον, ἐκ τῆς νηδύος αὐτῆς τοῖς βροτοῖς, τὴν μόνην Μητέρα τὴν ἀπείρανδρον.

✠ 10. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Μηνοδώρας, Μητροδώρας, καὶ Νυμφοδώρας.

Ἦσαν ἐκ Βιθυνίας, ἀδελφαὶ κατὰ σάρκα, ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τῷ 304. ἔτει ἀθλήσασαι.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς· Κοντάκιον τῶν Ἀγίων,

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Υπὲρ Τριάδος καρτερῶς ἐναθλοῦσαι, τὸν πολυμήχανον ἐχθρὸν ἐτροπώσασθε, ἀδελφικῶς συνδούμεναι τῷ πνεύματι· ὅθεν εἰσωκίσθητε, σὺν ταῖς πέντε Παρθένοις, εἰς τὸν ἐπουράνιον, Ἀθληφόροι νυμφῶνα· καὶ σὺν Ἀγγέλοις τῷ Παμβασίλει, ἐν εὐφροσύνῃ ἀπαύστως παρίστασθε.

✠ 11. Τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Θεοδώρας τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

Ἦ πῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Ζήνωνος, ἐν ἔτει 472. μετονομασθεῖσα δὲ Θεόδωρος, καὶ ἀνδρικῶς ἐνδυσάμενη, ἔζησεν ἐν μοναστηρίῳ ἀνδρῶν, ἄγνωστος ἕως τέλους.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς· καὶ τῆς Ἀγίας, Ἦχος πλ. Δ'.

Εν σοὶ Μῆτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβοῦσα γὰρ τὸν σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττουσα ἐδίδασκες, ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γάρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάζεται, ὁσία Θεοδώρα τὸ πνεῦμά σε.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὸ σῶμα τὸ σόν, νηστεύεις κατατήξασα, ἀγρύπνοις εὐχαῖς, τὸν Κτίστην καθικέτευσας, τοῦ λαβεῖν συγχώρη-

σιν, τὴν τελείαν τῆς ἀμαρτίας σου· ἦν καὶ ἔλαβες ἀληθῶς, ὁδὸν μετανοίας ὑποδείξασα.

✠ 12. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Αὐτονόμου.

Ἐπίσκοπος ἦν κατὰ τὴν Ἱταλίαν· ἠθλησεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ, τῷ 298.

Ἡ τοῦτου Ἀκολουθία ψάλλεται εἰς τὰς 11, διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι σήμερον τὴν Ἑορτὴν τῆς Θεοτόκου.

Κοντάκιον τοῦ Ἀγίου, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὰ θεῖα σοφὲ, σεμνῶς ἐμυσταγώγησας, θυσία δεκτὴ, ἐγένε παμμακάριστε· τοῦ Χριστοῦ γὰρ ἔπιες, τὸ ποτήριον Μάρτυς Αὐτόνομε· καὶ αὐτῷ νυνὶ παρεστῶς, πρεσβεύεις ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 13. Τὰ Ἑγκαίνια τοῦ Ναοῦ τῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν Ἀναστάσεως· καὶ Προεόρτια τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· καὶ μνήμη τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Κορνηλίου τοῦ Ἑκατοντάρχου.

Ὁ μὲν Ναός ἐστίν, ὁ ὑπὸ πάντων τῶν πιστῶν διαφερόντως τιμώμενος Ναός τοῦ ἁγίου Τάφου, ὃν ὁ Μ. Κωνσταντῖνος ἀνήγειρεν ἐπὶ τὸν τόπον τοῦ Γολγοθᾶ, ἐνθα ὁ τοῦ κόσμου Σωτὴρ ἐσταυρώθη καὶ ἐτάφη. Ὑπὲρ τοῦτο πολλοὶ ὁ τότε πρὸ πολλοῦ ὁ τότε οὗτος συγκεχωσμένος ἐπίτηδες ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων καὶ ἐθνικῶν· ἐπὶ δὲ Ἀδριανοῦ τοῦ Αἰλίου, καὶ εἰδωλεῖον τῆς Ἀφροδίτης ἐκτίσθη ἐπ' αὐτοῦ, πρὸς περισσοτέραν τοῦ ἱεροῦ τόπου βεδήλωσιν, καὶ παντελεῖα αὐτοῦ λήθην. Ἐκεῖ ἐκρύπτετο καὶ ὁ τίμιος Σταυρός· ἀλλ' ἀνασκευῆς γενομένης, κατὰ τὴν τοῦ εὐσεβοῦς Βασιλέως ἐπιταγὴν, εὐρέθησαν ὁμοῦ τοῦ σωτηρίου πάθους τὰ σύμβολα. Ἐπ' αὐτὸν οὖν τὸν τόπον ὠκοδομήθη ὁ ἐπ' ὀνόματι τῆς ζωοφόρου Ἀναστάσεως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν μέγιστος καὶ περικαλλὴς Ναός, δι' ἐπιστασίας τῆς μακαρίας Ἑλένης, Δρακιλιανοῦ τοῦ τῆς Παλαιστίνης ἐπαρχοῦ, καὶ Μακαρίου τοῦ τότε τῶν Γεροσολύμων Πατριάρχου, ὃς τις καὶ τὸν τίμιον Σταυρὸν ὕψωσε (Σεπτεμ. 14.), καὶ τὰ Ἑγκαίνια τοῦ Ναοῦ τοῦτου ἐποίησε, περὶ τὸ 330 ἔτος.

Ὁ δὲ Κορνήλιος ἦν Ῥωμαῖος τὸ γένος, ἐθνικός τὴν θρησκείαν, Ἑκατόνταρχος τὸ ἀξίωμα, κάτοικος τῆς ἐν Παλαιστίνῃ Καισαρείας, ἀνὴρ εὐσεβὴς καὶ θεοφοβούμενος, ποιῶν ἐλεημοσύνας πολλὰς εἰς τὸν λαόν, καὶ διαπαντός τοῦ Θεοῦ δεόμενος. Κατὰ δὲ τὸ 41 ἔτος, ἰδὼν ὀπτασίαν ἀγγελικὴν, ἀποστείλας ἐκάλεσεν ἐκ τῆς Ἰόππης Πέτρον τὸν Ἀπόστολον, ὑφ' οὗ κατηχηθεὶς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, καὶ πανοικί βαπτισθεὶς, ἐγένετο ἀπαρχὴ τῆς τῶν ἐθνικῶν κλήσεως. Λέγεται δὲ ὅτι μετὰ ταῦτα προσχειρίσθη καὶ ἐπίσκοπος, κατὰ τινος μὲν, αὐτῆς τῆς Καισαρείας, κατ' ἄλλους δὲ, τῆς Σκήψεως, οὐ μακρὰν τῆς Τρωάδος· καὶ ὅτι ἐτελεύτησε μαρτυρικῶς.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἑγκαινίων, Ἦχος δ'.

Ὡς τοῦ ἄνω στερεώματος τὴν εὐπρέπειαν, καὶ τὴν καίτῳ συναπέδειξας ὠραιότητα, τοῦ ἁγίου σκηνώματος τῆς δόξης σου Κύριε. Στερέωσον αὐτὸ εἰς αἰῶνα αἰῶνος, καὶ πρό-

σδεξαι ἡμῶν, ταῖς ἐν αὐτῷ ἀπαύστως προσαγομέναις σοι δεήσεις διὰ τῆς Θεοτόκης, ἡ πάντων ζωὴ καὶ ἀνάστασις.

Ἔτερον τοῦ Σταυροῦ, Ἦχος β'.

Τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν τῆς σῆς ἀγαθότητος, ὃν ἐδωρήσω ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις Κύριε, σοὶ προσάγομεν εἰς πρεσβείαν. Σῶζε τοὺς Βασιλεῖς καὶ τὴν Πόλιν σου, ἱκετεύοντας διὰ τῆς Θεοτόκης, μόνε φιλάνθρωπε.

Κοντάκι. τῶν Ἑγκαινίων, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Οὐρανὸς πολύφωτος ἡ Ἐκκλησία, ἀνεδείχθη ἅπαντας φωταγωγοῦσα τοὺς πιστοὺς· ἐν ᾧ ἐστῶτες κραυγάζομεν: Τοῦτον τὸν Οἶκον στερέωσον Κύριε.

Τοῦ Ἀγίου, ὁμοιον.

Α'παρχὴν ἀγίαν σε ἡ Ἐκκλησία, ἐξ ἐθνῶν ἐδέξατο, καταφωτίζουσαν αὐτήν, ταῖς ἐναρέτοις σου πράξεσιν, ἱερομύστα Θεόφρον Κορνήλιε.

✠ 14. Ἡ παγκόσμιος Ὑψωσις τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ.

Τοῦτον ζητήσασα ἐν Ἱερουσαλὴμ ἡ μακαρία Ἑλένη, μήτηρ Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου, εὔρε κεκρυμμένον ἐν γῇ, περὶ τὸ 325 ἔτος· εἶτα ὑψωθέντα ἐπ' ἁμβωνος ὑπὸ τοῦ τότε Ἱεροσολύμων πατριάρχου Μακαρίου, ἰδὼν αὐτὸν ὁ λαὸς, ἐδόκησε τὸ, Κύριε ἐλέησον. Ἰστέον δὲ ὅτι, μετὰ τὴν εὔρεσιν ταύτην τοῦ τιμίου Σταυροῦ, μέρος μὲν αὐτοῦ ἠνέχθη τότε εἰς Κωνσταντινούπολιν χάριν εὐλογίας. Τὸ δὲ λοιπὸν, καταλειφθὲν ἐν Ἱεροσολύμοις, διέμεινεν ἐκεῖ μέχρι τοῦ 614 ἔτους· ὅτε, λεηλατήσαντες τὴν Παλαιστίνην οἱ Πέρσαι, ἀπήγαγον αὐτὸ εἰς τὴν ἐαυτῶν πατρίδα (Ἰαν. 22.). Ὑστερον δὲ, τὸ 628 ἔτος, ἐκστρατεύσας κατ' αὐτῶν ὁ Ἡράκλειος, ἀνέλαβε πάλιν τὸν τίμιον Σταυρὸν, καὶ ἐκόμισεν αὐτὸν εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Ἀργία καὶ Νηστεία, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρα τύχη.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Αὐτόμελον.

Ο' ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμὲς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός· εὐφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

✠ 15. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Νικήτα .

Ἦλθεν ἐπὶ Ἀθηναρίχου ἄρχοντος Γόθων, τῶν πέραν τοῦ Ἰστροῦ ποταμοῦ, ἐν εἰς 380, ἐν τοῖς χρόνοις Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου .

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς · καὶ τοῦ ἁγίου. Ἦχος δ'.

Ὁ Μάρτυς σε Κύριε. Ὁρα ὅπισθεν. σελ. 166.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Ταῖς ἄνω ζητῶν .

Τῆς πλάνης τεμῶν, τὸ κράτος τῇ ἐνστάσει σε, καὶ νίκης λαβὼν, τὸ στέφος ἐν τοῖς ἄθλοις σου, τοῖς Ἀγγέλοις ἐνδοξε, συναγάλλῃ Νικήτα φερώνυμε, σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν .

✠ 16. Τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτ. Εὐφημίας τῆς πανευφήμης .

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐκ Χαλκηδόνος, ἐν παρθενίᾳ τὸν βίον διάγουσα, ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ, ὑφ' οὗ καὶ τὸν μαρτυρικὸν ὑπέστη θάνατον τῷ 303, ἢ κατ' ἄλλους 307 εἴτει. Τὸ ἱερὸν αὐτῆς λείψανον σφραγίζεται ἐν τῷ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Πατριαρχείῳ .

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς · καὶ τῆς ἁγίας, Ἦχος δ'.

Κατεπλάγῃ Ἰωσήφ.

Η ἁμνάς σε Ἰησοῦ, κράζει μεγάλη τῇ φωνῇ: Σὲ Νυμφίε με ποθῶ, καὶ σὲ ζητοῦσα ἄθλῳ, καὶ συσταυροῦμαι καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σου · καὶ πάσχω διὰ σέ, ὡς βασιλεύσω σὺν σοί, καὶ θνήσκω ὑπὲρ σοῦ, ἵνα καὶ ζήσω ἐν σοί · ἀλλ' ὡς θυσίαν ἄμωμον προσδέχου τὴν μετὰ πόθου τυθεῖσάν σοι. Αὐτῆς πρεσβείαις, ὡς ἐλεήμων, σῶσον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν .

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ .

Εν τῇ ἀθλήσει σε καλῶς ἠγωνίσω, καὶ μετὰ θάνατον ἡμᾶς ἁγιαῖζεις, ταῖς τῶν ἱαμάτων βλύσεσι Πανεύφημε · ἔθεν σου τὴν κοιμήσιν, τὴν ἁγίαν τιμῶμεν, πίστει παριστάμενοι, τῷ σεπτῷ σου λειψάνῳ, ἵνα ῥυσθῶμεν νόσων ψυχικῶν, καὶ τῶν θαυμάτων τὴν χάριν ἀντλήσωμεν .

✠ 17. Τῆς ἁγίας Μάρτυρος Σοφίας, καὶ τῶν τριῶν αὐτῆς θυγατέρων, Πίστεως, Ἐλπίδος, καὶ Ἀγάπης .

Αὗται ἐξ Ἰταλίας ὑπάρχουσαι, ἤλθον περὶ τὸ 126 εἶτος, ἐπ' Ἀδριανοῦ .

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς · Κοντάκιον τῶν ἁγίων,

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ .

Σοφίας τῆς σεμνῆς, ἱερώτατοι κλάδοι, ἡ Πίστις καὶ Ἐλπίς, καὶ Ἀγάπη δειχθεῖσαι, σοφίαν ἀπεμώραναν, τῶν

Ελλήνων ἐν χάριτι· καὶ ἀθλήσασαι, καὶ νικηφόροι φανεῖσαι, στέφος ἀφθαρτον, παρὰ τοῦ πάντων Δεσπότη, Χριστοῦ ἀνεδήσαντο .

✠ 18. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐμενίου, ἐπισκόπου Γορτύνης, τοῦ Θαυματουργοῦ.

Ἀπολυτίκιον, καὶ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

✠ 19. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Τροφίμου, Σαββατίου, καὶ Δορυμέδοντος .

^{Ἰθλήσαν ἐπὶ τῆς βασιλείας Πρόδου, περὶ τὸ 278, ἔτος .}

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς· Κοντάκιον τῶν Ἀγίων,

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον .

Ποταμός πληρούμενος, τῶν χαρισμάτων, τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἀποδειχθέντες Ἀθληταί, τὴν οἰκημένην ἀρδεύετε, ταῖς τῶν θουμάτων καλαῖς ἀναβλύσεσιν .

✠ 20. Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Εὐσταθίου, καὶ Θεοπίστης τῆς συμβίου αὐτοῦ, καὶ τῶν δύο υἱῶν αὐτῶν, Ἀγαπίου καὶ Θεοπίστου .

^{Ἰθλήσαν ἐπὶ Ἀδριανοῦ, περὶ τὸ 126 ἔτος .}

Καταλυσίς οἴνου καὶ ἐλαίου .

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς· καὶ τῶν Ἀγίων, Ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε .

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφαίνεις ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· σχέντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον· ἔθραυσαν καὶ Δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση . Αὐτῶν ταῖς ἰεσίσαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν .

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν .

Τὰ πάθη Χριστοῦ παμμάκαρ μιμησάμενος, καὶ τέτις πιῶν, προθύμως τὸ ποτήριον, κοινωνὸς Εὐσταθίε, καὶ τῆς δόξης σύγκληρος γέγονας, παρ' αὐτοῦ τοῦ πάντων Θεοῦ, λαμβάνων ἐξ ὕψους θείαν δύναμιν .

✠ 21. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Κοδράτου τοῦ ἐν Μαγνησίᾳ· καὶ τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἰωνᾶ .

^{(1) μὲν Κοδράτος ἐχρημάτισε τῶν Ἀποστόλων μαθητῆς· καὶ γενόμενος Ἀθη-}

νῶν ἐπίσκοπος, ἤθλησεν ἐπὶ Ἀδριανοῦ τῷ 117 ἔτει, κατὰ τὸν Συναξαριστὴν· κατ' ἄλλους δὲ, πολλῷ ὕστερον ἐπὶ Αὐρηλίου. Ὁ δὲ Ἰωνᾶς ἦν υἱὸς Ἀμαθὶ, ἐκ πόλεως Γεθχοφὲρ, ἢ Γεδ - Ὀφὲρ (Δ'. Βασ. ΙΔ'. 25), φυλῆς Ζαβουλὼν, προφητεύσας περὶ τὸ 838-840 πρὸ Χριστοῦ. Εἰς τοῦτον προσέταξεν ὁ Θεὸς ἵνα ἀπέλθῃ εἰς Νινευὶ τὴν τῶν Ἀσσυρίων μητρόπολιν, καὶ κηρύξῃ τὴν ἐντὸς ὀλίγου καταστροφὴν αὐτῆς, διὰ τὰς τῶν πολιτῶν ἀμαρτίας· ὁ δὲ, παρακούσας τοῦ Θεοῦ προσταγμάτων, ἐμβὰς εἰς πλοῖον, ἀπήρχετο ἄλλου. Ἡ αἰφνίδιος καὶ φοβερά ταραχὴ τῆς θαλάσσης, καὶ ἡ φανέρωσις τῆς παρακοῆς τοῦ Ἰωνᾶ, ἠνάγκασε τοὺς ναύτας, ἵνα ρίψωσιν αὐτὸν εἰς τὴν θάλασσαν. Κῆτος μέγα, ἐτοιμον εὐθύς, κατὰ θείαν πρόνοιαν, κατέπιεν αὐτόν. Τρία ἡμερονύκτια εὐρισκόμενος εἰς τὴν κοιλίαν αὐτοῦ, προσηύχετο, λέγων τὴν 5. τῆς Στιχολογίας Ὡδήν: Ἐδόησα ἐν θλίψει μου πρὸς Κύριον τὸν Θεόν μου, κτλ. Τὸ κῆτος ἐξέραςεν αὐτὸν ἔπειτα εἰς τὴν ξηράν, καὶ πάλιν ἡ προτέρα προσταγὴ τοῦ Θεοῦ πρὸς αὐτόν. Ὅθεν ἀπελθὼν ἐκήρυττε, λέγων: Ἔτι τρεῖς ἡμέραι, καὶ Νινευὶ καταστραφήσεται. Ἐτρόμαξεν ἐκ τούτου ὁ λαός· μετενόησαν πάντες· ἐνήστευσαν μεγάλοι, μικροὶ, βρέφη θηλάζοντα, καὶ αὐτὰ ἔτι τὰ κτήνη· καὶ οὕτω τὸν Θεὸν ἐξίλευσαντες, ἀπέφυγον αὐτοῦ τὴν ὀργήν. — Ἡ προφητεία τοῦ Ἰωνᾶ, εἰς 4 κεφάλαια διηρημένη, τάττεται πέμπτη τῶν ΙΒ'. Ἐλασσόνων Προφητῶν. Ἡ δὲ τριήμερος αὐτοῦ διαμονὴ ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους εἰκονίζει τὴν τριήμερον ταφὴν, καὶ ζωηφόρον τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν ἀνάστασιν (Ματ. ΙΒ', 39-40).

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδεται ἡ Ἑορτὴ τοῦ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, καὶ ψάλλονται πάντα τὰ αὐτῆς· ἡ δὲ Ἀκολουθία τοῦ Ἀποστόλου ψάλλεται τῇ 22.

✠ 22. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Φωκᾶ, ἐπισκόπου Σινώπης.

Ἠθλησεν ἐπὶ Τραϊανοῦ Βασιλέως, ἐν ἔτει 102.

Ἀπολυτίκιον τῇ Ἀποστόλῃ, Ἦχος γ'.

Απόστολε ἅγιε Κοδράτε, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ τοῦ Ἱερομάρτυρος, Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος. Ὁρα σελ. 166.

Κοντάκιον τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος πλ. δ'.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ως ἱεράρχην τίμιον, καὶ ἀθλητὴν στερρότατον, ἡ οἰκισμένη προσάγει σοι Κύριε, Κοδράτον τὸν Ἀπόστολον· καὶ τοῖς ὕμνοις γεραίρει τὴν σεπτὴν αὐτοῦ μνήμην, αἰτοῦσα πάντοτε πταισμάτων ἄφεσιν, δι' αὐτοῦ δωρηθῆναι, τοῖς μέλπεσι τοῦτον εὐσπλαγχνε.

✠ 23. Ἡ Σύλληψις τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Ἀὕτη ἐγένετο 15 μῆνας πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, μετὰ τὴν ἀγγελικὴν ὀπτασίαν, ἣν εἶδεν ἐν τῇ ναῷ τοῦ Κυρίου Ζαχαρίας ὁ τοῦ Προδρόμου πατήρ, ἱερατεύων ἐν τῇ τάξει τῆς ἐφημερίας αὐτοῦ, κατὰ τὴν ἐορτὴν τῆς Σκηνοπηγίας (Δ'. τῆς Μεσοπεντ.), ὡς ἡ παράδοσις μαρτυρεῖ. Εἰς τὴν ὀπτασίαν ταύτην, ὁ μὲν φανὶς Ἄγγελος Γαβριὴλ εἶπε πρὸς τὸν Ζαχαρίαν: Εἰσηκούσθη ἡ δέησίς

σου, καὶ ἡ γυνή σου Ἐλισάβετ γεννήσει υἱόν σοι, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωάννην. Ὁ δὲ Ζαχαρίας, γινώσκων τῆς Ἐλισάβετ τὴν στειρωσιν, καὶ ὅτι ἦσαν ἀμφοτέροι γέροντες τὴν ἡλικίαν, οὐκ ἐπίστευσεν εἰς τοῦ Ἀγγέλου τοὺς λόγους· διὸ κατεδικάσθη ὑπ' αὐτοῦ, ἵνα μὲν σιωπῶν καὶ ἄφωνος, ἕως οὗ πληρωθῶσιν οἱ λόγοι οὗτοι εἰς τὸν καιρὸν αὐτῶν, ὅπερ καὶ ἐγένετο (Λουκ. Α'. 7-24. καὶ Ἰουν. 24).

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Η πρῶν οὐ τίκτουσα στεῖρα εὐφράνθητι· ἰδοὺ γὰρ συνέλαβες Ἡλίου λύχνον σαφῶς, φωτίζειν τὸν μέλλοντα, πᾶσαν τὴν οἰκυμένην, ἀβλεψία νοσοῦσαν. Χόρευε Ζαχαρία, ἐκβοῶν παρρησίᾳ: Προφήτης τοῦ Ὑψίστου ἐστίν, ὁ μέλλων τίκτεσθαι.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χωρὸς ἀγγελικός.

Εὐφραίνεται λαμπρῶς, Ζαχαρίας ὁ μέγας, καὶ ἡ πανευκλεής, Ἐλισάβετ ἡ σύζυξ, ἀξίως συλλαμβάνουσα, Ἰωάννην τὸν Πρόδρομον, ὃν Ἀρχάγγελος, εὐηγγελίσατο χαίρων, καὶ οἱ ἄνθρωποι, ἀξιοχρέως τιμῶμεν, ὡς μύστην τῆς χάριτος.

✠ 24. Τῆς ἁγίας Πρωτομάρτυρος, καὶ ἰσαποστόλης Θεκλῆς.

Ἀ ὕτη ὑπῆρχεν ἐκ πόλεως Ἰκονίου· ἐτῶν 18 οὖσα, ἐδιδάχθη τὴν πίστιν ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, ᾧ καὶ ἠκολούθησε· κηρύξασα τὸν Χριστὸν ἐν διαφόροις πόλεσι, καὶ πολλὰ παθοῦσα, ἐτελεύτησεν ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι, ζήσασα ἔτη 90.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ἡ ἀμνάς σε Ἰησοῦ. Ὁρα ὅπισθεν, σελ. 174.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Τῆς παρθενίας τῷ κάλλει ἐξέλαμψας, καὶ μαρτυρίου στεφάνῳ κεκόσμησαι, ἀποστολὴν πιστεύῃ Παρθένε ὡς ἔνδοξος· καὶ τοῦ πυρὸς μὲν τὴν φλόγα εἰς δρόσον μετέβαλες, τοῦ ταύρου δὲ τὸν θυμὸν προσευχῇ σου ἡμέρωσας, ὦ Πρωτόαθλε.

✠ 25. Τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Εὐφροσύνης.

Ἀ ὕτη ὑπῆρχεν ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ, ἐν ἔτει 410, θυγάτηρ Παφνουτίου· λαβοῦσα δὲ αὐτόν, καὶ Σμάρραδος μετονομασθεῖσα, εἰσῆλθεν ὡς εὐνοῦχος βασιλικός, ἐν ἀνδρικῷ σχήματι, εἰς μοναστήριον ἀνδρῶν, ἐνθα ἔζησεν ἄγνωστος 38 ἔτη.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος πλ. δ'.

Εν σοὶ Μῆτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβοῦσα γὰρ τὸν σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πρᾶτ-

τουσα ἐδίδασκες, ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γάρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάζεται, ὅσια Εὐφροσύνη τὸ πνεῦμά σε.

Κοντάκιον, ᾠχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τῆς ἄνω ζωῆς, ποθοῦσα ἐπιτεύξασθαι, τὴν κάτω τρυφήν, σπεδαίως καταλέλοιπας, καὶ σαυτὴν κατέμιξας, ἀναμέσον ἀνδρῶν παναοίδιμε· διὰ Χριστὸν γάρ τὸν Νυμφίον σε, μνηστῆρος προσκαίρει κατεφρόνησας.

* 26. Ἡ Μετάστασις τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου, καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Οὗτος ἦν ἐκ Βηθσαϊδᾶ τῆς Γαλιλαίας, υἱὸς Ζεβεδαίου καὶ Σαλώμης, ἀδελφὸς Ἰακώβου τοῦ Μεγάλου, ἀλιεὺς πρότερον τὴν τέχνην· εἶτα Ἀπόστολος τοῦ Χριστοῦ, καὶ Μαθητὴς ἡγαπημένος καὶ ἐπιστήθιος, καὶ μόνος τῶν ἄλλων Μαθητῶν ἀκολουθήσας αὐτῷ ἕως ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ, ὅτε καὶ τὴν Παρθένον ἐνεπιστεύθη, ὡς ἄλλος υἱὸς αὐτῆς, καὶ τοῦ διδασκάλου Ἰησοῦ αὐτάδελφος. Μετὰ παῦτα ἐκήρυξεν αὐτὸν εἰς πᾶσαν τὴν Ἀσίαν, καὶ ἐξαιρέτως εἰς Ἑφeson. Κινηθέντος τοῦ δευτέρου κατὰ τῶν Χριστιανῶν διωγμοῦ ὑπὸ Δομιτιανοῦ τῷ 96 ἔτει, ἤχθη δέσμιος ἐξ Ἀσίας εἰς Ῥώμην, κακεῖ ἐβλήθη εἰς λέβητα πλήρη ζέοντος ἐλαίου. Ἐξαχθεὶς ἐκεῖθεν ἀβλαβής, ἐξωρίσθη εἰς τὴν νῆσον Πάτμον, ἐνθα συνέγραψε καὶ τὴν Ἀποκάλυψιν. Ἐπανελθὼν εἰς Ἑφeson, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ τυράννου, συνέγραψεν, ἔσχατος τῶν λοιπῶν Εὐαγγελιστῶν, τὸ κατ' αὐτὸν Εὐαγγέλιον, καὶ τὰς τρεῖς αὐτοῦ Καθολικὰς Ἐπιστολάς· καὶ ζήσας τὰ πάντα ἔτη περὶ τὰ 95, ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ, ἐπὶ Τραϊανοῦ τῷ 100 ἔτει. Ἐπωνομάσθη Θεολόγος, διότι ἐθεολόγησεν ὑψηλῶς τὴν ἀνέκφραστον τοῦ Τίτου καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς αἰώνιον γέννησιν· δι' ἣν αἰτίαν, καὶ ἐν τῇ εἰκόνι αὐτοῦ ζωγραφεῖται μορφή Ἀετοῦ, ἐνὸς τῶν τεσσάρων συμβολικῶν ζώων, ᾧ εἶδεν ὁ Προφήτης Ἰεζεκιήλ (Α'. 10).

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, ᾠχος β'.

Α'πόστολε Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡγαπημένε, ἐπιτάχυνον ρῦσαι λαὸν ἀναπολόγητον· δέχεταιί σε προσπίπτοντα, ὃ ἐπιπεσόντα τῷ στήθει καταδεξάμενος· ὃν ἰκέτευε Θεολόγε, καὶ ἐπίμονον νέφος ἐθνῶν διασκεδάσαι, αἰτούμενος ἡμῖν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον, ᾠχος β'. Αὐτόμελον.

Τὰ μεγαλεῖά σε Παρθένε, τίς διηγῆσεται; βρύεις γὰρ θαύματα, καὶ πηγαῖζεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς Θεολόγος καὶ φίλος Χριστοῦ.

* 27. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Καλλιστράτου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἁγίων τεσσαράκοντα ἑννέα Μαρτύρων.

Ἦθλησαν ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ, ἐν ἔτει 288.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Οἱ Μάρτυρές σε Κύριε. Ὅρα σελ. 175.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Πάντας ὑμᾶς σήμερον, ἡ Ἐκκλησία, συντιμῶσα Ἅγιοι, ἀνευφημεῖ πνευματικῶς, ὡς ὑπὲρ ταύτης ἀθλήσαντας, Μάρτυρες θεῖοι, καλλίνικοι πάνσοφοι.

* 28. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Χαρίτωνος καὶ τοῦ ἁγίου Προφήτου Βαρούχ.

Ὁ μὲν Χαρίτων ἦν ἐκ τῆς πόλεως Ἰκονίου, ἐν τοῖς χρόνοις Αὐρηλιανοῦ, περὶ τὰ 274. Ὁ δὲ Βαρούχ ὑπῆρχεν υἱὸς Νηρίου, μαθητῆς καὶ γραφεὺς Ἱερεμίου τοῦ Προφήτου (Λβ'. 4). συνέγραψε τὴν εἰς 3 κεφάλαια σωζομένην αὐτοῦ προφητείαν, τῇ πέμπτῃ ἔτει τῆς ἐπὶ Σεδεκίου ἐν Βαβυλῶνι αἰχμαλωσίας τῶν Ἰουδαίων, 583 πρὸ Χριστοῦ. Ἡ εἰς τὸν Ἑσπερινὸν τῶν Χριστουγέννων ἀναγινωσκόμενη προφητικὴ περικοπὴ, ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἱερεμίου, ἐκ τῆς προφητείας τοῦ Βαρούχ τούτου ἐστίν, ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ 35 ἐδαφίου τοῦ Γ'. Κεφαλαίου, καὶ περατούμένη εἰς τὸ 4 τοῦ Δ'.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τῆς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκουμένη λαμπρῶν τοῖς θαύμασι, Χαρίτων πατὴρ ἡμῶν ὅσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον.

Κατατρυφήσας Θεόφρον τῆς ἐγκρατείας, καὶ τῆς σαρκὸς σου τὰς ὀρέξεις χαλινώσας, ὥφθης τῇ πίστει ἀύξανόμενος· καὶ ὡς ζωῆς ἐν μέσῳ, ξύλον Ἐδέμ ἐξήνθησας, Χαρίτων παμμακάρε ἱερώτατε.

* 29. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κυριακοῦ τοῦ Ἀναχωρητοῦ.

Ἐγεννήθη ἐν Κορίνθῳ περὶ τὰ 300. ἠσκησεν ἐν Παλαιστίνῃ ὑπὸ τῶν Μεγάλων Εὐθύμιον· ἐζήτησεν 107 ἔτη· ἀπέθανε τῷ 408.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς ἐρήμου πολίτης καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, Θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Κυριακέ· νηστεία, ἀγρυπνία, προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβὼν, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρεχόντων σοι. Δόξα τῷ δέδωκότι σοι ἰσχύ· δόξα τῷ σε στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Ἔτερον τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Εν σοὶ Πατήρ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβὼν γὰρ τὸν σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττων ἐδίδασκες ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γάρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάζεται, ὅσις Ῥωμανὲ τὸ πνεῦμά σε.

Κοντάκιον τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος β'.

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον.

Ο ἐν πρεσβείαις θερμότατος ἀντιλήπτωρ, καὶ τῶν αἰτημάτων ταχύτατα εἰσακούων, δέξαι τὴν δέησιν Ἀνανία ἡμῶν, καὶ τὸν Χριστὸν δυσώπει, τοῦ σῶσαι τοὺς ὑμνουῦντάς σε, τὸν μόνον ὑπάρχοντα φιλάνθρωπον.

* 2. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Κυπριανοῦ· καὶ τῆς ἁγίας Μάρτυρος Ἰουστίνης τῆς Παρθένου.

Ἡ μὲν ὑπῆρχεν ἐκ Δαμασκοῦ, τῷ Χριστῷ τὴν παρθενίαν αὐτῆς φυλάξασα. Ὁ δὲ Κυπριανὸς ἐξ Ἀντιοχείας τῆς ἐν μεθορίοις τῆς Κοιλο-Συρίας καὶ Ἀραβίας, ἐκδοτος εἰς τὴν μαγείαν, καὶ τῶν Δαιμόνων λατρευτῆς πρότερον· εἶτα τὴν ἀδυναμίαν αὐτῶν ἀναμαθὼν, ἠνίκα πᾶσαν μεθοδεῖαν κινήσας, ἵνα ἐλκύσῃ πρὸς ἔρωτα τὴν Ἰουστίναν, ἀπεκρούσθη τῷ τύπῳ τοῦ Σταυροῦ, ἐπέγνω τὴν ἀλήθειαν· καὶ τῆς δαιμονικῆς πλάνης ἀπαλλαγείς, προσῆλθε τῷ Χριστῷ, κατέκαυσε πάσας τὰς μαγικὰς αὐτοῦ βίβλους, ἐδαπτίσθη, καὶ τὸν τῆς πατρίδος αὐτοῦ ἐπισκοπικὸν θρόνον διεδέξατο ὕστερον. Συλληφθεὶς δὲ μετὰ τῆς Ἰουστίνης ὑπὸ τοῦ Κόμητος τῆς Δαμασκοῦ, καὶ πολλὰς παρ' αὐτοῦ βασάνους ὑπομείναντες, ἀπεστάλησαν τελευταῖον πρὸς Διοκλητιανὸν ἐν Νικομηδείᾳ, ὅπου ἀπετμήθησαν τὴν κεφαλὴν, περὶ τὸ 304 ἔτος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πράξιν εὖρες Θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τῆτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Κυπριανέ. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικός.

Εκ τέχνης μαγικῆς, ἐπιστρέψας Θεόφρον, πρὸς γνῶσιν θείκην, ἀνεδείχθης τῷ κόσμῳ, ἀκέστῳ σοφώτατος, τὰς ἰάσεις δωρούμενος, τοῖς τιμῶσί σε, Κυπριανέ σὺν Ἰουστίνῃ· μεθ' ἧς πρέσβευε τῷ φιλανθρώπῳ Δεσπότη, σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

✠ 3. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου.

Οὗτος ἦν Ἀθηναῖος τὴν πατρίδα, ἀνὴρ ἐλλόγιμος, καὶ εἰς τῶν Βουλευτῶν τοῦ ἐκεῖ περιφήμου κριτηρίου, Ἀρείου πάγου, ἀφ' οὗ καὶ Ἀρεοπαγίτης, ἢ Ἀρειοπαγίτης ἐπονομάζεται. Ἐπίστευσε πρῶτος εἰς Χριστὸν τῷ 50 ἔτει, ὅτε ὁ Παῦλος ἐκήρυξεν εἰς Ἀθήνας, ὧν καὶ πρῶτος ἐπίσκοπος ὑπ' αὐτοῦ κατέστη, ὡς γνωμοδοτοῦσι τινές. Ὡς δὲ ἄλλοι λέγουσι, καὶ ἴσως πιθανῶς, διάδοχος δεύτερος τοῦ Ἱεροθέου, ὃν ὁ Διονύσιος οὗτος ὀνομάζει φίλον ἅμα καὶ διδάσκαλον ἑαυτοῦ, μετὰ τὸν Δεῖον Παῦλον (περὶ Δείων ὀνομάτων, Κεφ. Γ'. 2). Ἐτελεύτησε δὲ μαρτυρικῶς ἐν αὐταῖς ταῖς Ἀθήναις, περὶ τὰ 96 ἔτος, κατὰ τὴν ἀρχαίαν παράδοσιν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Χρηστότητα ἐκδίδαχθεις, καὶ νήφων ἐν πᾶσιν, ἀγαθὴν συνείδησιν ἱεροπρεπῶς ἐνδυσάμενος, ἥντλησας ἐκ τοῦ Σκεύους τῆς ἐκλογῆς τὰ ἀπόρρητα, καὶ τὴν πίστιν τηρήσας, τὸν ἴσον δρόμον τετέλεκας, Ἱερομάρτυς Διονύσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τὰς οὐρανίους διαβάς πύλας ἐν πνεύματι, ὡς μαθητὴς τῷ ὑπὲρ τρεῖς οὐρανοὺς φθάσας, Ἀποστόλου Διονύσιε τῶν ἀρρήτων, ἐπλουτίσθης πᾶσαν γνῶσιν καὶ κατηύγασας, τοὺς ἐν σκότει τῆς ἀγνοίας ἐγκαθεύδοντας· διὰ κράζομεν: Χαίρας Πάτερ παγκόσμιε.

✠ 4. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἱεροθέου, ἐπισκόπου Ἀθηνῶν.

Κατὰ τὴν γνώμην τινῶν, Βουλευτὴς ἦν καὶ ὁ Ἱεροθεὸς ἐν τῷ Ἀρείῳ πάγῳ· προκατηχηθεὶς δὲ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ὑπὸ τοῦ Παύλου, χειροτονεῖται Ἀθηνῶν ἐπίσκοπος· οὗτος δὲ πάλιν μυσταγωγεῖ τελεώτερα τὰ περὶ τοῦ Χριστοῦ τὸν Δεῖον Διογώσιον, ὃς τις ἔπειτα τὰς συνοπτικὰς καὶ κεφαλαϊκὰς ἐκείνου περὶ πίστεως διδασκαλίας ἀνέπτυξεν ἐπὶ τὸ σαφέστερον καὶ εὐκρινέστερον. Παρεγένετο δὲ καὶ οὗτος διὰ νεφέλης εἰς τῆς Θεοτόκου τὴν Κοίμησιν, ὅτε καὶ, μετὰ τοὺς ἱεροὺς Ἀποστόλους, ἑξάρχος ἦν τῶν Δείων ὑμνοδιῶν, «Ὁλος ἐκδημῶν, ὅλος ἐξιστάμενος ἑαυτοῦ, καὶ τὴν πρὸς τὰ ὑμνούμενα κοινωνίαν πάσχων, καὶ παρὰ πάντων ὧν ἠκούετο καὶ ἐωρᾶτο, γνωρίμων τε καὶ μὴ γνωρίμων, Δεόληπτος εἶναι, καὶ Δεῖος ὑμνολόγος κρινόμενος»· ὡς ὁ αὐτὸς Διονύσιος λέγει (περὶ Δείων ὀνομ. Κεφ. Γ'. 2). Καλῶς δὲ καὶ Δεοφιλῶς πολιτευσάμενος, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ. — Σημειωτέον ἐνταῦθα, ὅτι εἰς τὰ ἐν τῇ Κοιμήσει τῆς Θεοτόκου ᾠσματα ἡρανίσθησαν αὐτολεξεῖ παλλὰ ἐκ τοῦ ἀνωτέρου Κεφαλαίου τοῦ Διονυσίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Χρηστότητα ἐκδίδαχθεις. Ὁρα ἀνωτέρω.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τὸν ἱεράρχην Ἀθηνῶν ἀνευφημοῦμέν σε, ὡς μυηθέντες διὰ σοῦ ξένα καὶ ἄρρητα· ἀνεδείχθης γὰρ Δεόληπτος ὑ-

μνολόγος . Ἀλλὰ πρέσβευε παμμάκαρ Ἱερόθεε, ἐκ παντοίων συμπτωμάτων ἡμᾶς ρύσασθαι, ἵνα κράζωμεν : Χαίροις Πατέρα Θεόσοφε .

* 5. Τῆς ἀγίας Μάρτυρος Χαριτίνης .

Ἦθλησεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ, ἐν ἔτει 290.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλη. Ὅρα σελ. 174.

* 6. Τοῦ ἀγίου καὶ ἐνδόξου Ἀποστόλου Θωμᾶ .

Οὗτος ἐρμηνεύεται ἐλληνιστὶ Δίδυμος· ὑπῆρχεν εἰς ἐκ τῶν Δώδεκα, Γαλιλαῖος τὴν πατρίδα· ἐκήρυξεν εἰς τοὺς Πάρθους, καὶ Πέρσας, καὶ Μήδους, καὶ Ἰνδοὺς, ὑφ' ὧν καὶ μαρτυρικῶς ἐτελεύτησεν, ἴσως ἐν τῇ πόλει Μελιαποῦρ, ἢ Μαλιαποῦρ, ὡς λέγουσι τινές, ἧτις καὶ Ἅγιος Θωμᾶς καλεῖται ἕως τῆς σήμερον, κειμένη κατὰ τὴν ἀνατολικὴν πλευρὰν τῆς Ἰνδικῆς χερσονήσου, Κορομανδέλ.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον. Ἀπόστολε ἅγιε Θωμᾶ. Ὅρα σελ. 180.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὁ τῆς Θείας χάριτος πεπληρωμένος, τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολος, καὶ ὑπηρέτης ἀληθής, ἐν μετανοίᾳ ἐκράυγαζε : Σὺ μου ὑπάρχεις Θεός τε καὶ Κύριος.

* 7. Τῶν ἀγίων Μαρτύρων Σεργίου, καὶ Βάκχου.

Ἦθλησαν ἐπὶ βασιλέως Μαξιμιανοῦ, ἐν ἔτει 296.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύρια. Ὅρα σελ. 174.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τοὺς γενναίους Μάρτυρας, καὶ ἀδελφοὺς ἐν τῇ πίστει, συνελθόντες στέψωμεν, ἐν ἱεραῖς εὐφημίαις, Σέργιον τὸν τῆς Τριαδος στερρόν ὁπλίτην, Βάκχοντε τὸν ἐν βασιάνοις συγκαρτεροῦντα, τὸν Χριστὸν ὑμνολογοῦντας, τὸν ἀθλοθέτην καὶ ποιητὴν τοῦ παντός.

* 8. Τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Πελαγίας.

Ἦπῃρχεν ἐξ Ἀντιοχείας περὶ τὰ 284. ἐθνικὴ οὖσα πρότερον, καὶ ἀκολάστως ζῶσα· κατηχηθεῖσα δὲ καὶ βαπτισθεῖσα παρὰ τινος Νόννου ἐπισκόπου, ἀπῆλθεν εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, ὅπου τὸ λοιπὸν τῆς ζωῆς ὁσίως βιώσασα, ἀνεπαύσατο ἐν εἰρήνῃ.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ἐν σοὶ Μητερ ἀκριβῶς δισσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβοῦσα γὰρ τὸν σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράτ-

τουσα ἐδίδασκες ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γάρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάζεται, ὅσια Πελαγία τὸ πνεῦμά σου.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὸ σῶμα τὸ σὸν νηστεiais κατατήξασα, ἀγρύπνοις εὐχαῖς, τὸν Κτίστην καθικέτευες, διὰ τὰς πράξεις ταῖς σὰς, ὅπως λάβῃς τελείαν ἄφεσιν, ἣν καὶ εὖρες Μῆτερ σαφῶς, ὁδὸν μετανοίας ὑποδείξασα.

* 9. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἰακώβου τῷ Ἀλφαίου· καὶ τῷ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρονίκου.

Ὁ μὲν Ἀπόστολος ἦν ἐκ τῶν Δώδεκα· καὶ κηρύξας τὸν Χριστὸν εἰς πολλὰ ἔθνη, ὑπέμεινε θάνατον σταυρικόν· Ὁ δὲ Ἀνδρόνικος ἐξ Ἀντιοχείας ὑπάρχων, ἐτελεύτησεν ἀσκητικῶς περὶ τὰ 500.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος γ'.

Ἀπόστολε ἅγιε Ἰάκωβε. Ὁρα ἄνωτέρω.

Ἔτερον τοῦ Ὁσίου, Ἦχος α'.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς ἐρήμου πολίτης καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Ἀνδρόνικε· νηστεία, ἀγρυπνία, προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβὼν, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίσει προερχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδοκóτι σοι ἰσχύν· δόξα τῷ σὲ σεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ο τῶν ἐθνῶν σαγηνευτὴς ὑπερθαύμαστος, καὶ μαθητῶν ἀναδειχθεὶς τιμιώτατος, τῶν Ἀποστόλων σύσκητος Ἰακώβος, κόσμῳ τῶν ἰάσεων διανέμει τὸν πλοῦτον, λύει περιστάσεων, τοὺς αὐτὸν εὐφημοῦντας· διὸ συμφώνως κρᾶζομεν αὐτῷ: Σῶζε τοὺς πάντας, εὐχαῖς σου Ἀπόστολε.

* 10. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Εὐλαμπίου, καὶ Εὐλαμπίας τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ.

Ἦ πῆρχον ἐκ Νικομηδείας· ἤθλησαν δὲ ἐπὶ Μαξιμιανοῦ, ἐν ἔτει 296.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Ὁρα σελ. 174.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον .

Τοὺς γενναίους Μάρτυρας, καὶ ἀδελφοὺς κατὰ σάρκα, τὸν σοφὸν Εὐλαμπιον, καὶ Εὐλαμπίαν τιμῶμεν . Οὗτοι γὰρ τῶν παρανόμων μηχανουργίας, ἥσχυναν, ἐν τῇ δυνάμει τοῦ σταυρωθέντος· ἀνεδείχθησαν διόπερ, Μαρτύρων δόξα, ὁμοῦ καὶ καύχημα .

✠ 11. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Φιλίππου, ἐνὸς τῶν ἑπτὰ Διακόνων· καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοφάνους τοῦ Γραπτοῦ .

Ὁ μὲν Φίλιππος ἦν ἐκ Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης, ἔχων 4 θυγατέρας Προφήτιδας· ἐκήρυξεν εἰς Σαμάρειαν τῷ 35 ἔτει· ἀπήντησε καθ' ὁδὸν τῷ Εὐνούχῳ Κανδάκης τῆς βασιλείσης Αἰθιοπῶν, ἀναγινώσκοντι τὸν Προφήτην Ἡσαΐαν, καὶ κατηχήσας ἐδάπτισεν· εἶτα ἐν Τραλλεὶ τῆς Ἀσίας κηρύττων ἐτελεύτησεν . Ὁ δὲ Θεοφάνης ἦν Παλαιστίνος τὸ γένος, ἀδελφὸς Θεοδώρου τοῦ Γραπτοῦ, μοναχοὶ καὶ οἱ δύο τῆς τοῦ ἁγίου Σάββα μονῆς . Ἐπωνομάσθησαν δὲ Γραπτοὶ, διότι Θεόφιλος, ὁ ἔσχατος τῶν Εἰκονομάχων βασιλέων, ἐγγράψας εἰς τὸ πρόσωπον αὐτῶν, διὰ πεφυρωμένου σιδήρου, 12 στίχους ἱαμβικοὺς, ἔπεμψεν αὐτοὺς εἰς ἑξορίαν, ὅπου καὶ ἀπέθανεν ὁ Θεόδωρος τῷ 838 ἔτει . Ὁ δὲ Θεοφάνης, ἐπιζήσας μετὰ τὸν ἐν ἔτει 842 θάνατον τοῦ Θεοφίλου, ἐψηφίσθη Νικαίας ἐπίσκοπος . Ἐποίησαν ἀμφότεροι πολλοὺς Κανόνας καὶ ᾠσματα, κοσμοῦντα τὴν Ἐκκλησίαν .

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος γ' .

Ἀπόστολε ἅγιε Φίλιππε . Ὡς ἀνωτέρω .

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ' .

Ορθοδοξίας ὁδηγὲ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστήρ, ἀρχιερέων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Θεόφανες σοφεῖ, ταῖς διδαχαῖς σε πάντας ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν .

Κοντάκιον τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος δ' .

Ἐπεφάνης σήμερον .

Φωτισθεῖς ἐν Πνεύματι, τῷ παναγίῳ, τὰ τῆς γῆς πληρώματα, ταῖς σαῖς φωτίζεις διδαχαῖς, καὶ τῶν θαυμαίων λαμπρότησιν, ἱερομύστα Ἀπόστολε Φίλιππε .

ΕΙΔΗΣΙΣ .

Κατὰ τὴν ἐνδεκάτην τοῦ παρόντος Μηνός, εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, ἢ τῇ πρώτῃ μετ' αὐτὴν ἐρχομένη, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν ἁγίων 350 Πατέρων, τῶν εἰς τὴν Οἰκουμένην Ζ'. Σύνοδον ἐν Νικαίᾳ συνελθόντων τὸ

δεύτερον κατὰ τῶν Εἰκονομάχων, ἐν ἔτει 787, ἐπὶ τῆς βασιλείας Εἰρήνης, καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς Κωνσταντίνου τοῦ Πορφυρογεννήτου.

✠ Κυριακῇ τῶν ἁγίων Πατέρων τῆς Οἰκουμενικῆς Ἐβδόμης Συνόδου.

Ἀπολυτίκ. Ἀναστάσιμον· καὶ τῶν Πατέρων. Ἦχος πλ. δ'.

Υπερδεδοξασμένος εἰ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ φωστῆρας ἐπὶ γῆς, τοὺς Πατέρας ἡμῶν θεμελιώσας, καὶ δι' αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν πίστιν, πάντας ἡμᾶς ὁδηγήσας. Πολυεύσπλαγχνε δόξα σοι.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα, καὶ τῶν Πατέρων τὰ δόγματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ μίαν τὴν πίστιν ἐσφράγισαν· ἡ καὶ χιτῶνα φοροῦσα τῆς ἀληθείας, τὸν ὑφαντὸν ἐκ τῆς ἁνῶ θεολογίας, ὀρθοτομεῖ καὶ δοξάζει τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα Μυστήριον.

✠ 12. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Πρόβου, Ταράχου, καὶ Ἀνδρονίκου.

Ἦθλησαν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ, ἐν ἔτει 296.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. α'.

Τῶν ἁγίων Μαρτύρων τὰ κατορθώματα, οὐρανῶν αἱ Δυναμίεις ὑπερεθαύμασαν· ὅτι ἐν σώματι θνητῷ, τὸν ἀσώματον ἐχθρόν, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ἀγωνισάμενοι καλῶς, ἐνίκησαν ἀοράτως· καὶ πρεσβεύουσι τῷ Κυρίῳ, ἔλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Ταῖς ἁνῶ ζητῶν.

Τριαῖδος ἡμῖν, τὴν δόξαν ἐφανέρωσαν, οἱ θεῖοι Χριστοῦ, ὁπλῖται καὶ Μάρτυρες, ὁ Ἀνδρόνικος Πρόβος τε, σὺν Ταράχῳ· πλάνην γὰρ ἤλεγξαν τῶν τυράννων τὴν δυσσεβῆ, τῇ πίστει γενναίως ἐναθλήσαντες.

✠ 13. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Κάρπου, Παπύλου, Ἀγαθοδώρου, καὶ Ἀγαθονίκης.

Ἦν ὁ μὲν Κάρπος ἦν ἐπίσκοπος τῆς ἐν Θυατείροις Ἐκκλησίας, ὁ δὲ Παπύλος διάκονος, ὁ δὲ Ἀγαθόδωρος δοῦλος αὐτῶν, ἡ δὲ Ἀγαθονίκη ἀδελφὴ τοῦ Παπύλου· ἦθλησαν δὲ ἐπὶ Δεκίου, ἐν ἔτει 250.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει . Ὅρα σελ. 175.

Κοντάκιον, Ἦχος δ' . Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ .

Ως θησαυρὸν πολυτελῆ ὁ Δεσπότης, καὶ κρήνην βρύουσαν κρουνοὺς ἰαμάτων, τοῖς ἐπὶ γῆς παρέσχετο τὰ λείψανα ὑμῶν | νέσους μὲν καθαίροντα παθημάτων ποικίλας, χάριν δὲ βραβεύοντα, ταῖς ψυχαῖς ἀεννάως · διὸ συμφώνως πόθῳ τὴν ὑμῶν, Μάρτυρες θείαι, τελοῦμεν πανύγυριν .

* 14. Τῶν ἀγίων Μαρτύρων Ναζαρίου, Γερβασίου, Προτασίου, καὶ Κελσίου · καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κοσμά τοῦ Ἀγιοπολίτου καὶ Ποιητοῦ, ἐπισκόπου Μαΐουμᾶ .

Οἱ μὲν Μάρτυρες ἠθλήσαν πάντες ἐν Μεδιολάνοις ἐπὶ Νέρωνος, τῷ 64 ἔτει . — Ὁ δὲ Κοσμάς ἦν Ἀγιοπολίτης, ὁ ἐστὶν Ἱεροσολυμίτης τὴν πατρίδα, σύγχρονος καὶ συνηλικιώτης Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ (Δεκεμβρίου 4), μεθ' οὗ καὶ συνανेत्रάφη, υἱοθετηθεὶς Σεργίῳ τῷ πατρὶ ἐκείνου, διὰ τὴν ὀρφανίαν αὐτοῦ, καὶ ὑπὸ τὸν αὐτὸν συνεμαθήτευσεν διδασκαλόν . Περὶ δὲ τὸ 743 ἔτος προεχειρίσθη ἐπίσκοπος Μαΐουμᾶ, πόλεως παραθαλασσίῳ τῆς Παλαιστίνης, ἣτις πρότερον μὲν, ὑποκειμένη εἰς τὴν Γάζαν, ἐκαλεῖτο Γ α ζ α ἰ ω ν λ ι μ ῆ ν · ἐπὶ δὲ Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου, κατασταθεῖσα ἀνεξάρτητος, ἐπωνομάσθη Κωνσταντία, ἐκ τοῦ ὀνόματος Κωνσταντίου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ (Σωζόμ. Ἐκκλ. Ἱστορ. Βιβλ. ε' 3) . Ἐγένετο δὲ ὁ Κοσμάς ἀριστος ἀσματογράφος, ἀφ' οὗ καὶ Ποιητῆς καὶ Μελωδὸς ἐπονομάζεται .

Ἀπολυτίκιον τῶν Μαρτύρων, Ἦχος δ'.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε· ὡς ἄνωτέρω .

Ἔτερον τοῦ Ὀσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ορθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστήρ, ἀρχιερέων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Κοσμά σοφέ, ταῖς διδαχαῖς σου πάντας ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος . Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν .

Κοντάκιον τῶν Μαρτύρων, Ἦχος β' . Τὰ ἄνω ζητῶν .

Λαμπτήρες φαιδροὶ, φανέντες θείοι Μάρτυρες, τὴν κτίσιν φωτὶ, θαυμαμάτων καταυγάζετε, νοσημάτων λύοντες, τὴν βαθεῖαν νύκτα ἐκάστοτε, καὶ Χριστῷ τῷ μόνῳ Θεῷ, πρεσβεύοντες δοῦναι ἡμῖν ἔλεος .

Ἔτερον τοῦ Ὀσίου, Ἦχος πλ. δ' . Τῇ ὑπερμάχῳ .

Κεκοσμημένος ἀρεταῖς Κοσμά θεόπνευστε, τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ κόσμος γεγένησαι, καὶ τοῖς ἄσμασιν ἐκόσ-

μησας ταύτην Μάκαρ. Ἀλλὰ πρέσβευε πρὸς Κύριον ῥυσθῆ-
ναι ἡμᾶς, ἐκ παντοίων μηχανῶν τοῦ πολεμήτορος, τοὺς σοὶ
κράζοντας: Χαίροις Πάτερ τρισόλβιε.

✠ 15. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Λουκιανῶ, πρεσβυτέρου τῆς ἐν
Ἀντιοχείᾳ Ἐκκλησίας.

Οὗτος ἦν Σαμοσατεὺς τὴν πατρίδα, εὐσεβῶν γονέων υἱός. Ἦνοιξεν ἐν Ἀντιο-
χείᾳ σχολεῖον Κατηχητικόν, διδάσκων τὰ ὀρθὰ τῆς πίστεως δόγματα, καὶ τὰ
δυσνόητα τῶν θείων Γραφῶν σαφηνίζων. Μεθρημήνευσεν ἐκ τοῦ Ἑβραϊκοῦ τὴν
Παλαιὰν Διαθήκην, καὶ ἐξέδωκεν αὐτὴν ἄριστα γεγραμμένην, καὶ πάσης νοθεύ-
σεως αἰρετικῆς καθαρεύουσαν. Ἀπελθὼν δὲ εἰς Νικομήδειαν πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν
πιστῶν εἰς τοὺς ὑπὲρ Χριστοῦ ἀγῶνας, διεβλήθη εἰς τὸν Μαξιμῖνον· πρὸς ὃν
καὶ διαλεχθεὶς παρρήσια, καὶ ὑπὲρ τῆς πίστεως τῶν Χριστιανῶν ἀπολογησά-
μενος, κατεδικάσθη εἰς φυλακὴν, ἐν ᾗ ὑπὸ τοῦ λιμοῦ καὶ τῆς δίψης ἐτελεύτη-
σε, τῷ 311 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ο Μάρτυς σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐ-
κομίσατο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχων
γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν· ἔθραυσε καὶ
Δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ
ὁ Θεός, σῶσον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

✠ 16. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Λογγίνου τοῦ Ἑκατοντάρχου.

Οὗτος ἦν ὁ ὑπὸ τὸν Πιλάτον ὑπηρετήσας εἰς τὰ πάθη τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ·
ὃν καὶ τηρῶν ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ, καὶ ἰδὼν τὸν σεισμόν καὶ τὰ γενόμενα, ἀνεβόη-
σε μετὰ φόβου: Ἀληθὺς Θεοῦ υἱὸς ἦν οὗτος (Ματθ. κζ'. 54). Μετὰ δὲ
τὴν Ἀνάστασιν, καταλιπὼν τὴν στρατιωτικὴν τάξιν, ἀπῆλθεν εἰς Καππαδοκίαν
τὴν πατρίδα αὐτοῦ, τὸν Χριστὸν κηρύττων· ὅπου συλληφθεὶς διὰ τῆς τοῦ Πι-
λάτου πρὸς Τιβερίον τὸν Καίσαρα ἐνεργείας, ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν.

Ἀπολυτίκιον: Ὁ Μάρτυς σε Κύριε, ὡς ἀνωτέρω.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐφροσύνη γέγηθεν, ἡ Ἐκκλησία, ἐν τῇ μνήμῃ σήμερον, τοῦ
ἀοιδίμου ἀθλητοῦ, Λογγίνου ἀνακραυγαῖζουσα: Σὺ μου
τό κράτος, Χριστέ καὶ στερέωμα.

✠ 17. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ὡσηέ· καὶ τοῦ ἁγίου Ὁσιομάρ-
τυρος Ἀνδρέου τοῦ ἐν τῇ Κρίσει.

Οὗτος μὲν ἦν ἐκ τῆς νήσου Κρήτης, μόνηρῃ βίον διάγων ἐν αὐτῇ. Ἐπὶ δὲ
Κωνσταντίνου τοῦ Κοπρωνύμου, ἀπελθὼν εἰς Κωνσταντινούπολιν, καὶ πολλὰ πα-
θὼν ὑπὲρ τῆς τῶν ἁγίων Εἰκόνων τιμῆς, τελευταῖον, συρόμενος διὰ τῆς ἀγορᾶς
ἐκ τῶν ποδῶν δεδεμένος, ἀπεκόπη τὸν ἕτερον κοπίδι μακελλικῇ ὑπὸ τινος ἰχθυο-
πώλου, καὶ οὕτω παρέθετο τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ, τῷ 761 ἔτει. Τὸ δὲ ἱερὸν αὐ-
τοῦ λείψανον κατετέθη εἰς τόπον τινα, καλούμενον Κρίσιν. — Ὁ δὲ Ὡσηέ
ὑπῆρχεν ἐκ φυλῆς Ἰσάαχαρ, ἢ μάλλον ἐκ τῆς τοῦ Ῥουδήμ, υἱὸς Βεηρεὶ, πρῶτος

τῇ τάξει τῶν ιβ'. Βλασσόνων Προφητῶν, καὶ πάντων τῶν λοιπῶν ὁ ἀρχαιότατος . Προεφήτευσεν ὑπὲρ τὰ 60 ἔτη· ἔζησεν ὑπὲρ τὰ 80, μεταξύ τῶν 810 καὶ 720 πρὸ Χριστοῦ . Ἡ προφητεία αὐτοῦ διαιρεῖται εἰς 14 κεφάλαια .

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσιομάρτυρος, Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ .

Ασκητικῶς προγυμνασθεὶς ἐν τῷ ὄρει, ταῖς νοηταῖς τῶν δυσμενῶν παρατάξεις, τῇ πανοπλίᾳ ὤλεσας παμμάκαρ τοῦ Σταυροῦ . Αὐθις δὲ πρὸς ἀθλήσιν ἀνδρικῶς ἀπεδύσω, κτείνας τὸν Κοπρώνυμον, τῷ τῆς πίστεως ξίφει· καὶ δι' ἀμφοῖν ἐστέφθης ἐκ Θεοῦ, Ὁσιομάρτυς Ἀνδρέα αἰοίδιμε .

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον .

Εορτάζει σήμερον, ἡ βασιλεύουσα Πόλις, ἐορτὴν ὑπέρλαμπρον, τὴν φωτοφόρον σου μνήμην, ἅπασαν προσκαλουμένη πόλιν καὶ χώραν· χαίρει γὰρ ὡς κεκτημένη θησαυρὸν μέγαν, τὸ πολυαθλὸν σε σώμα, Ἀνδρέα Μάρτυς, ὀρθοδόξιας φωστήρ .

✠ 18. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου, καὶ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ .

Οὗτος ἦν Ἀντισχεὺς τὴν πατρίδα, ἰατρός τὸ ἐπάγγελμα, μαθητὴς καὶ συνδαιπάρος τοῦ Παύλου, οὗ τῇ ὑπαγορεύσει καὶ τὸ κατ' αὐτὸν συνέγραψεν Εὐαγγέλιον Ἑλληνιστί, μετὰ τὸν Ματθαῖον καὶ Μάρκον, περὶ τὸ 60 ἔτος ἀπὸ Χριστοῦ, εἴτα καὶ τὸς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων, ἀφιερῶσας ἀμφοτέρω τὰ Συγγράμματα εἰς τὸν τῆς Ἀχαΐας (κατὰ τὴν γνώμην τινῶν) ἡγεμόνα Θεόφιλον· καὶ ζήσας ὑπὲρ τὰ 80 ἔτη, ἀπέθανεν ἐν αὐτῇ τῇ Ἀχαΐᾳ, καὶ ἔσωσε ἐν Πάτραις, μητροπόλει τῆς ἐπαρχίας ταύτης . Τὸ ἔμβλημα τῆς εἰκόνης αὐτοῦ ἐστὶν ὁ Βούς, τὸ τρίτον τῶν συμβολικῶν ζώων τοῦ Ἰεζεκιὴλ (ἀ. 10), διὰ τὸ ἀρχεσθαι τὸ Εὐαγγέλιον αὐτοῦ ἀπὸ τῆς τοῦ παλαιοῦ Νόμου λατρείας, ἐν ἣ τὰ μᾶλλον θυόμενα ζῶα ἦσαν βόες .

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου .

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Απόστολε ἅγιε, καὶ Εὐαγγελιστὰ Λουκᾶ, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεςιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν .

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον .

Μαθητὴς γενόμενος, τοῦ θείου Λόγου, σὺν τῷ Παύλῳ ἅπασαν, ἐφωταγώγησας τὴν γῆν, καὶ τὴν ἀχλὺν ἀπεδίωξας, τὸ θεῖον γράψας Χριστοῦ Εὐαγγέλιον .

✠ 19. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἰωήλ· καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Οὐάρου .

Οὗτος ἠθλήσεν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ, ἐν ἔτει 304. Ὁ δὲ Ἰωήλ ὑπῆρχεν ἐκ φυλῆς Φουδῆμ, υἱὸς Βαθουήλ, 810-750 πρὸ Χριστοῦ· κατὰ δὲ τὸν Καλμέτην, περὶ τὰ

610 πρὸ Χριστοῦ. Ἡ προφητεία αὐτοῦ, εἰς 3 κεφάλαια διαιρουμένη, τάττεται ἡ δευτέρα μεταξὺ τῶν Ἐλασσόνων Προφητῶν.

Ἀπολυτίκιον: Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. Ὁρα σελ. 188.

* 20. Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Ἀρτεμίου· καὶ τῷ ὁσίῳ καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Γερασίμου τοῦ νέου Ἀσκητοῦ, τοῦ ἐν τῇ νήσῳ Κεφαλληνίας.

Ὁ μὲν Ἀρτέμιος ἦν ἐν τοῖς χρόνις Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου, κατασταθεὶς ὑπ' αὐτοῦ ἡγεμὼν τῆς Ἀλεξανδρείας, εἶτα καὶ τῷ τοῦ Πατρικίου ἀξιώματι τιμηθεὶς. Βασιλεύσαντος δὲ μετὰ ταῦτα Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου, τῷ 361 ἔτει, καὶ τιμωροῦντος τοὺς Χριστιανούς, παρρήσιασάμενος ὁ Ἀρτέμιος, ἤλεγξε τὴν ἀποστασίαν αὐτοῦ· διὸ καὶ πολλὰς πρότερον ὑπομείνας βασάνους, τελευταῖον ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν. — Ὁ δὲ Γεράσιμος ἦν Πελοποννήσιος τὴν πατρίδα, υἱὸς Δημητρίου καὶ Καλῆς, Νοταράδων τουπίκλην, ὑφ' ὧν καὶ ἀνετράφη εὐσεβῶς, καὶ τὰ ἱερὰ ἐπαιδεύθη γράμματα. Ἀναχωρήσας δὲ τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος, καὶ τόπους διαφόρους περιελθὼν, τελευταῖον κατήντησεν εἰς Κεφαλληνίαν· ἐνθα, ἀνακαινίσας ναὸν τινα παλαιόν, καὶ περὶ αὐτὸν Παρθενῶνα οἰκοδομήσας, εἰσέτι καὶ νῦν σωζόμενον ἐν τόπῳ καλουμένῳ Ὁμαλᾷ, ἐτέλεσεν ἐκεῖ τὸν τῆς ζωῆς αὐτοῦ δρόμον ἀσκητικῶς τῷ 4579 ἔτει. Τό δὲ ἱερὸν αὐτοῦ λείψανον, ἀδιάφθορον διαμένον, πρόκειται τοῖς πιστοῖς εἰς ἀγιασμόν.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Μάρτυρος.

Ὁ Μάρτυς σου Κύριε· ὡς ἀνωτέρω.

Καὶ τοῦ Ὁσίου, Ἦχος α'.

Τῶν ὀρθοδόξων προστάτην, καὶ ἐν σαρκὶ ἄγγελον, καὶ θαυματουργὸν Θεοφόρον νεοφανέντα ἡμῖν, ἐπαινέσωμεν πιστοὶ Θεῖον Γεράσιμον· ὅτι ἀξίως παρὰ Θεοῦ ἀπείληφεν ἱαμάτων τὴν ἀένναον χάριν· ῥώννυσι τοὺς νοσοῦντας, δαιμονῶντας ἰᾶται· Διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτὸν βρύει ἰάματα.

Κοντάκιον τοῦ Ἀγίου, Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τὸν εὐσεβῆ καὶ στεφηφόρον Μάρτυρα, τὸν κατ' ἐχθρῶν νίκης ἀράμενον τρόπαια, συνελθόντες ἐπαξίως νῦν, ἐν ὑμνωδαῖς εὐφημήσωμεν, Ἀρτέμιον τὸν μέγιστον ἐν Μάρτυσι, θαυμάτων τε δοτῆρα πλουσιώτατον· πρεσβεύει γὰρ Κυρίῳ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ἔτερον τοῦ Ὁσίου, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εὐχαρίστοις ᾄσμασι τῶν Κεφαλλήνων ἡ νῆσος, προσκαλεῖται σήμερον τῶν ὀρθοδόξων τὰ πλήθη, μέγιστον νεοφανέντα ἐγκωμιάσαι, καύχημα ὀρθοδοξίας ἀναφανέντα, τὸν Γεράσιμον τὸν Θεῖον, τὸν ῥύστην ταύτης ὁμοῦ καὶ πρόμαχον.

* 21. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰλαρίωνος τοῦ Μεγάλου.

† Ζησεν ἔτη 80. ἀπέθανε κατὰ τὸ 333 ἔτος.

Ἀπολυτίκιον : Ταῖς τῶν δακρύων σου. Ὅρα σελ. 179.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ως φωστῆρα ἄδυτον, τοῦ νοητοῦ σε Ἡλίου, συνελθόντες σήμερον, ἀνευφημοῦμεν ἐν ὕμνοις· ἔλαμψας γὰρ τοῖς ἐν σκότει τῆς ἀγνοσίας, ἅπαντας ἀναβιβάζων πρὸς θεῖον ὕψος, Ἰλαρίων τοὺς βοῶντας : Χαίροις ὦ Πάτερ, τῶν Ἀσκητῶν ἡ κρηπίς.

* 22. Τοῦ ἀγίου ἱσαποστόλου Ἀβερκίου, ἐπισκόπου Ἱεραπόλεως, τοῦ θαυματουργοῦ· καὶ τῶν ἀγίων Ἑπτὰ Παίδων τῶν ἐν Ἐφέσῳ, Μαξιμιλιανοῦ, Ἰαμβλίου, Μαρτινιανοῦ, Διονυσίου, Ἀντωνίου, Ἐξακουστωδιανοῦ, καὶ Κωνσταντίνου.

Ὁ μὲν Ἀβέρκιος ἤκμασε περὶ τὰ 186. Οἱ δὲ Ἑπτὰ Παῖδες ὑπνώσαντες ἐν τινι σπηλαίῳ, ἐν ἔτει 250, ἐπὶ τῆς βασιλείας Δεκίου, ἐκοιμήθησαν 184 ἔτη, ἕως τῆς βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ Μικροῦ· ὅτε ἀφυπνισθέντες, ἦτοι ἀναστάντες, καὶ πάλιν θείᾳ κελεύσει μικρὸν νυστάξαντες, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησαν, τῷ 434 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιίμνῃ σου, ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλὰ, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια. Πάτερ ἱεράρχα Ἀβέρκιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῶν Μαρτύρων : Οἱ Μάρτυρές σου. Ὅρα σελ. 175.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ως ἱερέα μέγιστον, καὶ Ἀποστόλων σύσκηνον, ἡ Ἐκκλησία γεραίρει σε ἅπασα, ἡ τῶν πιστῶν Ἀβέρκιε· ἦν ταῖς σαῖς ἰκεσίαις, περιφύλαττε Μάκαρ, ἀκαταγώνιστον, ἐξ αἰρέσεως πάσης, καὶ ἄσειστον παναοίδιμε.

* 23. Τοῦ ἀγίου Ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, πρώτου ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων.

Οὗτος, κατὰ τινὰς μὲν, ὑπῆρχεν υἱὸς Ἰωσήφ τοῦ Μνήστορος ἐκ τῆς γυναικὸς, ἣν εἶχε πρὶν μνηστευθῆ τὴν Ἀειπάρθενον· ἐπομένως δὲ ἐλέγετο καὶ αὐτῆς υἱός, καὶ ἀδελφὸς τοῦ Κυρίου, ὡς καὶ αὐτοῦ νομιζομένου υἱοῦ τοῦ Ἰωσήφ (Ματθ. ιγ'. 55.). Κατ' ἄλλους δὲ, ἦν ἀνεψιὸς μὲν τοῦ Ἰωσήφ, υἱὸς δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Κλεόπα ἢ Κλωπᾶ, τοῦ καὶ Ἀλφαίου καλουμένου, καὶ Μαρίας τῆς ἐκείνου γυναικὸς, ἣτις ἦν ἀδελφή, μᾶλλον δὲ πρωτεξαδέλφη τῆς Θεοτόκου· ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς

γενεαλογίας ταύτης ἐλέγετο πάλιν τοῦ Κυρίου ἀδελφός διὰ τὴν συγγένειαν, κατὰ τὸ ἰδίωμα τῆς ἀγίας Γραφῆς.

Οὗτος οὖν ὁ Ἰάκωβος καλεῖται ὑπὸ τῶν Εὐαγγελιστῶν Μικρὸς (Μάρκ. ιβ. 40), πρὸς διαστολὴν Ἰακώβου τοῦ υἱοῦ Ζεβεδαίου, ὃς τις λέγεται Μέγας. Κατέστη πρῶτος Ἱεροσολύμων ἐπίσκοπος, τῷ 34 ἔτει, ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Κυρίου προαχθεὶς ἐπὶ τοῦ ἐπισκοπικοῦ τούτου θρόνου, ὡς τινες λέγουσι· κατὰ δὲ τὸν Εὐσέδιον, ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων. Ἐπωνομάσθη Ὁβλίᾱς, τουτέστι Δίκαιος, διὰ τὴν ἄκραν αὐτοῦ ὁσιότητα καὶ δικαιοσύνην. Ἀναβὰς δὲ ἐπὶ τὸ πτερύγιον, ὃ ἐστὶ τὸ ἐξέχον μέρος τῆς στέγης τοῦ Ναοῦ, τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα, ἐκ παρακινήσεως πάντων, ἔδωκεν ἐκεῖθεν ἦν ἐζήτουν παρ' αὐτοῦ μαρτυρίαν περὶ τοῦ Ἰησοῦ, κηρύξας φωνῇ μεγάλῃ: Ὅτι ὁ Ἰησοῦς κάθηται ἐκ δεξιῶν τῆς μεγάλης δυνάμεως, καὶ μέλλει ἔρχεσθαι ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ. Ἐπὶ τῇ μαρτυρίᾳ ταύτῃ πολλοὶ τῶν παρόντων ἀνεδόκησαν: Ὁσαννὰ τῷ υἱῷ Δαυὶδ. Ἀλλ' οἱ Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ἔκραξαν: Ὁ! ὦ! καὶ ὁ Δίκαιος ἐπλανήθη· καὶ δι' ἐπιταγῆς Ἀνάνου τοῦ ἀρχιερέως, κρημνισθεὶς ἐκεῖθεν ὁ Ἀπόστολος, εἴτα λιθαζόμενος καὶ εὐχόμενος ὑπὲρ τῶν μαιφόνων, συνετρίβη τὴν κεφαλὴν ἐν ὧν γναφέως τινός, καὶ οὕτως ἐξέπνευσε τῷ 62 ἔτει (Εὐσέβ. Ἐκκλ. Ἱστορ. Βιβλ. β'. κγ'). — Τοῦ Ἰακώβου τούτου ἐστὶν ἡ πρὸς τοὺς ἐν τῇ διασπορᾷ Ἰουδαίους πρώτη τῶν Καθολικῶν Ἐπιστολή.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ως τοῦ Κυρίου Μαθητῆς, ἀνεδέξω δίκαιε τὸ Εὐαγγέλιον· ὡς Μάρτυς ἔχεις τὸ ἀπαράτρεπτον· τὴν παρρῆσίαν ὡς Ἀδελφόθεος· τὸ πρεσβεῦειν ὡς Ἱεράρχης. Ἰκέτευε Χριστὸν τὸν Θεὸν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ο τοῦ Πατρὸς μονογενὴς Θεὸς Λόγος, ἐπιδημήσας πρὸς ἡμᾶς ἐπ' ἐσχάτων, τῶν ἡμερῶν Ἰάκωβε θρασυπέσιε, πρῶτόν σε ἀνέδειξε τῶν Ἱεροσολύμων, ποιμένα καὶ διδάσκαλον, καὶ πιστὸν οἰκονόμον, τῶν Μυστηρίων τῶν πνευματικῶν· ὅθεν σε πάντες τιμῶμεν Ἀπόστολε.

✠ 24. Τοῦ ἀγίου Μάρτυρος Ἀρέθα, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Ἦθλησαν τῷ 542 ἔτει, ἐν Νεγρᾷ πόλει τῆς Εὐδαίμονος Ἀραβίας.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'.

Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἀγίων, αἷς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον δυσωπή· θῆτι Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδύνας, ἴασαι φιλάνθρωπε δεόμεθα.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐφροσύνης πρόξενος, ἡμῖν ἐπέστη, ἡ φωσφόρος σήμερον, τῶν Ἀθλοφόρων ἑορτῇ· ἦν ἐκτελῶντες δοξάζομεν, τὸν ἐν ὑψίστοις ὑπάρχοντα Κύριον.

✠ 25. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων καὶ Νοταρίων, Μαρκιανῶ, καὶ Μαρτυρίου .

Ἐθανατώθησαν ὑπὸ τῶν Ἀρειανῶν, ἐν ἔτει 346.

Ἀπολυτ. Ἦχος δ'. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε . Ὅρα σελ. 175.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ .

Αγωνισάμενοι καλῶς ἀπὸ βρέφους, Μαρκιανέ σὺν τῷ σοφῷ Μαρτυρίῳ, τὸν ἀποστάτην Ἀρειον καθείλετε, ἄτρωτον φυλάξαντες, τὴν ὀρθόδοξον Πίστιν, Παύλῳ ἐφεπόμενοι, τῷ σοφῷ διδασκαλῷ· ὅθεν σὺν τούτῳ εὗρατε ζωὴν, ὡς τῆς Τριάδος ὑπέρμαχοι ἄριστοι .

✠ 26. Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου· καὶ ἡ ἀνάμνησις τοῦ μεγάλου Σεισμοῦ .

Ο ὕτος συνέδη ἐν Κωνσταντινουπόλει, κατὰ τὸ 741 ἔτος, τῷ 24 τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου καὶ πρώτου τῶν Εἰκονομάχων .

Ὁ δὲ ἅγιος Δημήτριος ἦν Θεσσαλονικεὺς τὴν πατρίδα, εὐσεβῶν γονέων υἱὸς εὐσεδέστατος, καὶ διδάσκαλος τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ· διὸ καὶ ἐλθόντος τοῦ Μαξιμιανοῦ εἰς Θεσσαλονίκην τῷ 290, συλληφθεὶς ὑπ' αὐτοῦ, ἐτηρεῖτο δέσμιος ἐν φυλακῇ . Ἀγῶνων δὲ τελούμενων ἐν τῇ πόλει, ὁ μὲν Μαξιμιανὸς ἐκάθητο θρατήρ· βάρβαρος δὲ τις αὐτοῦ φίλος καὶ ἐπίσημος παλαιστής, Λυαῖος τὸ ὄνομα, ἐπαίρμενος εἰς τὸ μέγεθος τοῦ σώματος καὶ τὴν ῥώμην αὐτοῦ, ἐκόμπαζεν ἐν τῷ σταδίῳ, προσκαλῶν τοὺς πολίτας διαγωνίσασθαι πρὸς αὐτόν, καὶ πάντας τοὺς συμπλεκομένους αὐτῷ καταβάλλων . Ταῦτα ἰδὼν νεανίας τις, Νέστωρ καλούμενος, καὶ γνώριμος τοῦ ἁγίου Δημητρίου, ἔρχεται πρὸς αὐτόν ἐν τῇ φυλακῇ, τὰς εὐχὰς αὐτοῦ ἐξαιτούμενος πρὸς μονομαχίαν· ὃς καὶ λαβὼν διὰ τῆς σφραγίσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ, παρρησιάζεται εἰς τὸ στάδιον· καὶ εἰπὼν: Ὁ Θεὸς Δημητρίου, βοήθει μοι! συμπλέκεται τῷ Λυαίῳ, καὶ βαλὼν αὐτῷ καιρίαν πληγὴν κατὰ καρδίας, ἀφῆκεν ἄπνουν ἐπὶ τῆς γῆς τὸν πρῶτον μέγалаυχον . Ὁ δὲ Μαξιμιανὸς εἰς ἄκρον λυπηθεὶς ἐπὶ τούτῳ, καὶ τὴν αἰτίαν μαθὼν, προσέταξεν ἀμέσως τὸν μὲν Δημήτριον λόγχαις τρωθῆναι ἐν ἣ εὐρίσκετο φυλακῇ, τὸν δὲ Νέστορα τῷ ἰδίῳ ξίφει ἀναιρεθῆναι .

Ἀργία, καὶ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου .

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως .

Μέγαν εὗρατο ἐν τοῖς κινδύνοις, σὲ ὑπέρμαχον ἢ οἰκουμένη, Ἀθλοφόρε τὰ ἔθνη τροπούμενον . Ὡς ἔν Λυαίου καθεῖλες τὴν ἔπαρσιν, ἐν τῷ σταδίῳ θάρρύνας τὸν Νέστορα, οὕτως Ἄγιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος .

Ἔτερον τοῦ Σεισμοῦ, Ἦχος πλ. δ'.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ρῦσαι ἡμᾶς τῆς φοβεραῆς τοῦ σεισμοῦ ἀπειλῆς, Χριστέ ὁ

Θεὸς ἡμῶν, καὶ κατὰπεμψον ἡμῖν, πλούσια τὰ ἐλέη σου, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Αὐτόμελον.

Τοῖς τῶν αἱμάτων σου ρείθροις Δημήτριε, τὴν Ἐκκλησίαν Θεὸς ἐπορφύρωσεν, ὃ δούς σοι τὸ κράτος ἀήττητον, καὶ περιέπων τὴν Πόλιν σου ἄτρωτον· αὐτῆς γὰρ ὑπάρχεις τὸ στήριγμα.

* 27. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Νέστορος.

Ἦθλησεν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ, ὡς εἴρηται ἀνωτέρω εἰς τὰς 26.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ὁ Μάρτυς σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει. Ὁρα, σελ. 166.

Ἦ τὸ, Μέγαν εὗρατο ἐν τοῖς κινδύνοις, ὡς ἀνωτέρω.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Αθλήσας καλῶς, ἀθάνατον τὴν εὐκλειαν, κεκλήρωσαι νῦν· καὶ στρατιώτης ἄριστος, τῷ Δεσπότη γέγονας, ταῖς εὐχαῖς Δημητρίε τῷ Μάρτυρος. Σὺν αὐτῷ οὖν Νέστορ σοφὲ, πρεσβεύων μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

* 28. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Γερεντίου, καὶ Νεονίλης τῆς συζύγου αὐτοῦ· καὶ τῶν ἑπτά τέκνων αὐτῶν Σαρβήλῃ, Νιτᾶ, Γέρακος, Θεοδούλου, Φωτίου, Βήλης, καὶ Εὐνίκης· καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ Σαββαΐτου.

Τῶν μὲν Μαρτύρων ἄδηλος καὶ ἡ πατρίς καὶ ὁ χρόνος, καθ' ὃν ἐμαρτύρησαν· ἀπετμήθησαν δὲ πάντες τὴν κεφαλὴν, πικρὰς πρότερον ὑπομείναντες βασάνους. — Ὁ δὲ Ὅσιος διανύσας τὸν βίον ἀσκητικῶς ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἁγίου Σάββα, ἀφ' οὗ καὶ Σαββαΐτης ἐπονομάζεται, ἐν ἣ καὶ ἀρχιερεὺς ἐχειροτονήθη, ἐτελεύτησε περὶ τὰ 790, καταλιπὼν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τινα Τροπάρια ἀσματικά.

Ἀπολυτίκιον τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον· ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ορθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστήρ, ἀρχιερέων θεόπνευστον ἐγ-

καλλώπισμα, Στέφανε σοφὲ, ταῖς διδασκαίς σου πάντας ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

✠ 29. Τῆς ἀγίας Ὁσιομάρτυρος Ἀναστασίας τῆς Ῥωμαίας καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀβραμίου.

Ἡ μὲν, νέα οὖσα τὴν ἡλικίαν, καὶ ἐν τινι μοναστηρίῳ διατρίδουσα, συνελήφθη ὑπὸ τῶν ἀσεβῶν. καὶ τὸν Χριστὸν παρρησίᾳ ὁμολογήσασα, καὶ πολυειδεῖς ὑπομείνας βασάνους, ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν τῷ 256, ἐπὶ Οὐαλεριανοῦ καὶ Γαλιήνου. — Ὁ δὲ Ὁσίος ἐτελεύτησε περὶ τὸ 390.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλη. Ὁρα, σελ. 174.

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Εν σοὶ Πάτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβὼν γὰρ τὸν σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττων ἐδίδασκες, ὑπερορᾷν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γὰρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάζεται, ὅσιε Ἀβράμει τὸ πνεῦμά σου.

Κοντάκιον τῆς Ἀγίας Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Παρθενίας νάμασι, καθηγνισμένη ὅσια, μαρτυρίᾳ αἵμασιν, Ἀναστασία πλυθεῖσα, παρέχεις τοῖς ἐν ἀνάγκαις τῶν νοσημάτων, ἱασὶν καὶ σωτηρίαν τοῖς προσιοῦσιν ἐκ καρδίας· ἰσχὺν γὰρ νέμει, Χριστὸς ὁ βρύων χάριν ἀένναον.

Ἔτερον τοῦ Ὁσίου, ὁμοίως.

Εν σαρκὶ ὡς ἄγγελος, ἐπὶ τῆς γῆς ἀνεδείχθης, καὶ ἀσκήσει γέγονας, πεφυτευμένος ὡς φοῖνιξ, ὕδατι τῆς ἐγκρατείας κατατρυφήσας, ρεύμασι τῶν σῶν δακρύων ῥῦπον ἐκπλύνας· διὰ τοῦτο καρποφόρος, θυμαίων ὡφθης, θεῖε Ἀβράμει.

✠ 30. Τῶν ἀγίων Μαρτύρων Ζηνοβίου, καὶ Ζηνοβίας τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ.

Ἡθλήσαν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ, κατὰ τὸ 290 ἔτος.

Ἀπολυτίκιον: Οἱ Μάρτυρές σου, ὡς ὀπισθεν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Τοὺς ἀληθείας Μάρτυρας, καὶ εὐσεβείας κήρυκας, τῶν ἀδελφῶν τὴν δυάδα τιμήσωμεν, ἐν θεοπνεύστοις ᾄσμα-

σι, τὸν Ζηνοῖδιον ἅμα τῇ σοφῇ Ζηνοβία, ὁμοῦ βιώσαντας, καὶ διὰ μαρτυρίου δεξαμένους στέφος ἄφθαρτον.

✠ 31. Τῶν ἀγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Σταχυος, Ἀπελλοῦ, Ἀμπλίου, Οὐρβανοῦ, Ναρκίσσου, καὶ Ἀριστοβούλου· καὶ τοῦ ἀγίου Μάρτυρος Ἐπιμάχου.

Τῶν Ἀποστόλων τούτων ὁ μὲν Στάχυς ἐξημέτισε πρῶτος ἐπίσκοπος Βυζαντίου, ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου χειροτονηθεὶς· καὶ ποιμένας τὸν λαὸν αὐτοῦ 46 ἔτη, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ. Τῶν δὲ λοιπῶν ἄλλος ἄλλην ἐπισκοπὴν λαχόντες, καὶ ἀποστολικῶς ἐν αὐταῖς διαπρέψαντες, ἐτελεύτησαν ἐν εἰρήνῃ. — Ὁ δὲ Μάρτυς ὑπῆρχεν ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου, διατρίβων κατὰ τὸ Πηλούσιον ὄρος ἀσκητικῶς· καταβάς δὲ εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἐν ταῖς χρόνις Δεκίου, καὶ συλληφθεὶς ὑπὸ τοῦ ἀρχόντος Ἀπελλιανοῦ, ὑπέστη τὸν μαρτυρικὸν θάνατον, τῇ 251 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀποστόλων. Ἦχος γ'.

Απόστολοι ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ἦχος δ'.

Ὁ Μάρτυς σε Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῆ. Ὁρα, σελ. 188.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχαῖς τῆς φύσεως.

Ως ἱερὰ κειμήλια τοῦ παναγίου Πνεύματος, καὶ τοῦ Ἡλίου τῆς δόξης αὐγάσματα, χρεωστικῶς ὑμνήσωμεν, τοὺς σοφοὺς Ἀποστόλους, Ἀπελλῆν Οὐρβανόν τε καὶ Ἀριστόβουλον, Ἀμπλίαν Νάρκισσον καὶ Στάχυν, αὓς ἡ χάρις συνήγαγε τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ.

Ἐχὼν ἡμέρας 30. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 10. καὶ ἡ νύξ ὥρας 14.

✠ 1. Τῶν ἀγίων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ· καὶ τῆς ὁσίας μητρὸς αὐτῶν Θεοδότης.

Οὗτοι κατήγοντο ἐκ τῆς Ἀσίας, πατέρα ἔχοντες ἀσεβῆ· μετὰ δὲ τὸν θάνατον αὐτοῦ, ἄδειαν λαβοῦσα ἡ φιλόχριστος αὐτῶν μήτηρ Θεοδότη, ἀνέθρεψεν αὐτοὺς εὐσεβῶς, καὶ πᾶσαν ἰδέαν ἀρετῆς καὶ ἐπιστήμης ἐξεπαίδευσεν, ἐξαιρέτως δὲ τὴν ἰατρικὴν· ἦν καὶ ἐπαγγέλμα παιησάμενοι, περιήρχοντο θεραπεύοντες πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν, καὶ πᾶσιν ὁμοῦ ἀνθρώποις καὶ κτήνεσι τὰς ἰάσεις παρέχοντες δωρεὰν, ἀφ' οὗ καὶ Ἀναργυροὶ ἐπωνομάσθησαν. Καὶ οὕτω τὸν δρόμον τῆς ζωῆς αὐτῶν τελέσαντες, ἐκοιμήθησαν ἐν εἰρήνῃ.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου .

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Αγγιοὶ Ἀνάργυροι καὶ Θαυματουργοί, ἐπισκέψασθε ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν · δωρεὰν εἰλάβετε, δωρεὰν δότε ἡμῖν .

Κοντάκιον, Ἦχος β'.

Οὐ τὴν χάριν λαβόντες τῶν ἰαμάτων, ἐφαπλοῦτε τὴν ῥώσιν τοῖς ἐν ἀνάγκαις, Ἱατροὶ Θαυματουργοὶ ἐνδοξοί · Ἀλλὰ τῇ ὑμῶν ἐπισκέψει, καὶ τῶν πολεμίων τὰ θράση κατευνάσατε, τὸν κόσμον ἰώμενοι ἐν τοῖς θαύμασιν .

* 2. Τῶν ἀγίων Μαρτύρων Ἀκινδύνου, Πηγασίου, Ἀφθονίου, Ἐλπιδηφόρου, καὶ Ἀνεμποδίστου .

Ἦθλησαν ἐν Περσίδι, κατὰ τὸ 330 ἔτος, ἐπὶ Σαβωρίου, ἢ Σαπωρίου Β'. βασιλέως Περσῶν .

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Αθλοφόροι Κυρίου, μακαρία ἡ γῆ, ἡ πικανθεῖσα τοῖς αἵμασιν ὑμῶν · καὶ ἅγιοι αἱ σκηναί, αἱ δεξάμεναι τὰ πνεύματα ὑμῶν · ἐν σταδίῳ γὰρ τὸν ἐχθρὸν ἐθριαμβεύσατε, καὶ Χριστὸν μετὰ παρρησίας ἐκηρύξατε . Αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν .

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χ ο ρ ός ἀγγελικός .

Ως ἄστρα ἀπλανῆ, τοῦ Ἡλίου τῆς δόξης, ἀνέλαμψαν τῇ γῇ, οἱ Χριστοῦ Στρατιῶται, τὸν ζόφον διώκοντες, τῶν παθῶν καὶ πηγάζοντες, χάριν ἀφθονον, ἀνεμποδίστως τοῖς πᾶσι, καὶ ἀκίνδυνον, τὴν σωτηρίαν δωροῦνται, ἐλπίδι τῆς πίστεως .

* 3. Τῶν ἀγίων Μαρτύρων Ἀκεψιμά, Ἰωσήφ, καὶ Ἀειθαλᾶ · καὶ τὰ Ἐγκαίνια τῆ ναοῦ τοῦ ἀγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, τοῦ ἐν Λύδδῃ, ἥτοι ἡ κατάθεσις τοῦ σώματος αὐτοῦ .

Ὁ μὲν Ἀκεψιμάς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ἦθλησαν τῷ 330, ἐπὶ Σαβωρίου, ἢ Σαπωρίου Β'. βασιλέως Περσῶν · τὰ δὲ Ἐγκαίνια ἐγένοντο ἐν τοῖς χρόνοις Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου .

Ἀπολυτίκιον τοῦ ἀγίου Γεωργίου, Ἦχος δ'.

Ως τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτής, καὶ τῶν πτωχῶν ὑπερασπιστής, ἀσθενούντων ἰατρός, βασιλέων ὑπέρμαχος, Τροπαιοφόρε Μεγαλομάρτυς Γεώργιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν .

Ἰῶν Μαρτύρων : Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. "Ορα, σελ. 194.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Ταῖς ἄνω ζητῶν.

Τὰ Δεῖα σοφῆ, ἀμέμπτως ἱερούργησας· θυσία δεκτὴ, ἐγένου παμμακάριστε· τοῦ Χριστοῦ γὰρ ἔπιες, τὸ ποτήριον ἐνδόξως ἁγίε, Ἀκεψιμᾶ σὺν τοῖς συνάθλοις σου, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ἔτερον τοῦ Μεγαλομάρτυρος, Ἦχος πλ. δ'.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ.

Τῇ ὑπερμάχῳ καὶ ταχεῖα ἀντιλήψει σου, προσπεφευγότες οἱ πιστοὶ καθικετεύομεν, λυτρωθῆναι παρὰ σοῦ, Χριστοῦ Ἀθλοφόρε, καὶ σκανδάλων τοῦ ἐχθροῦ τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε, καὶ παντοίων ἐκ κινδύνων καὶ κακώσεων· ἵνα κράζωμεν : Χαίροις Μάρτυς Γεώργιε.

✠ 4. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωαννικίου τοῦ Μεγάλου· καὶ τῶν ἁγίων Ἱερομαρτύρων, Νικάνδρου ἐπισκόπου Μύρων, καὶ Ἑρμαίου πρεσβυτέρου.

Οὗτοι, πολλοὺς τῶν ἀπίστων ἐπιστρέφοντες εἰς τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ, διεβλήθησαν εἰς τὸν τῆς πόλεως Κόμητα Λιβάνιον· ὑφ' οὗ μετὰ πολλὰς ἄλλας βασάνους, κατεκλείσθησαν ζῶντες εἰς τάφον, καὶ οὕτω τὰ πνεύματα αὐτῶν εἰς χεῖρας Θεοῦ παρέθεντα. — Ὁ δὲ Ὅσιος ἐγεννήθη ἐν Βιθυνίᾳ, κατὰ τὸ 740 ἔτος, πατέρα ἔχων Μυριτρίκην καλούμενον, μητέρα δὲ Ἀναστασώ· καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν τῆς ἀνδρικῆς αὐτοῦ ἡλικίας διέπρεψεν ἐν τοῖς στρατωτικοῖς, καὶ βασιλικῶν τιμῶν ἠξιώθη διὰ τὰς ἀνδραγαθίας αὐτοῦ· ὕστερον δὲ πάντων καταφρονήσας, ἀπῆλθεν εἰς τὸ ὄρος τοῦ Ὀλύμπου· ὅπου διανύσας τὸν ὑπόλοιπον βίον ἀσκητικῶς, καὶ μέγας εἰς τὴν ἀρετὴν γενόμενος, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ, περὶ τὰ 834, ζήσας τὰ πάντα ἔτη 94. Τοῦ Ὀσίου τούτου ἐστὶν ἡ συντομωτάτη ἐκείνη Εὐχή : Ἡ ἐλπίς μου ὁ Πατήρ, κτλ.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ροαῖς τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τῆς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκουμένη λαμπρῶν τοῖς θαύμασιν, Ἰωαννίκε Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Ἱερομάρτυρος, Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πράξιν εὗρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίθασιν· διὰ τῆτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν,

καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Νίκανδρε . Πρεσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν .

Κοντάκιον, Ἦχος δ' . Ἐπεφάνης σήμερον .

Εν τῇ μνήμῃ σήμερον τῇ ἱερᾷ σου, συνελθόντες ἅπαντες, ἐκδυσωποῦμεν οἱ πιστοί, Ἰωαννίκε ὅσις, παρὰ Κυρίου εὐρεῖν ἡμᾶς ἔλεος .

* 5. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Γαλακτίωνος, καὶ Ἐπιστήμης τῆς συζύγου αὐτοῦ .

Ὁ μὲν ὑπῆρχεν υἱὸς Κλειτοφῶντος καὶ Λευκίππης, ἀσεβῶν μὲν ὄντων ἀμφοτέρων τοπρότερον, ὕστερον δὲ τὴν εὐσέβειαν διδαχθέντων παρὰ τινος μοναχοῦ, Οἰνουφρίου καλουμένου . Ἡ δὲ Ἐπιστήμη, ἐξ ἀπίστων γονέων γεννηθεῖσα καὶ αὐτῇ, ἐδαπτίσθη διὰ τὸ πρὸς τὸν Γαλακτίωνα συνοικέσιον . Ἦθλησαν δὲ ἐπὶ Δεκίου, περὶ τὸ 250 ἔτος .

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ' . Ταχὺ προκατάλαβε .

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν . σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον· ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση . Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν .

* 6. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Παύλου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ ὁμολογητοῦ .

Οὗτος ἦν Θεσσαλονικεὺς τὴν πατρίδα, πρεσβύτερος πρῶτον τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἐκκλησίας, εἶτα καὶ ἐπίσκοπος αὐτῆς· ἀνὴρ ἐλλόγιμος, διδακτικὸς, ἀγαθὸς τὰ θεῖα, καὶ βίου χρηστοῦ μαρτυρούμενος· ζηλωτὴς θερμότατος τῆς ἐν Νικαίᾳ Συνόδου, καὶ τῆς τοῦ Ὁμοουσίου πίστεως μέχρι θανάτου ἀνδρικώτατος ὑπερασπιστής . Ἀλλὰ δι' αὐτὸ τοῦτο ἅπαξ καὶ δις ἐξώσθεις τοῦ θρόνου ὑπὸ τοῦ ἀρειανίζοντος Κωνσταντίου, υἱοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου, ἐξωρίσθη τελευταῖον περὶ τὸ 351 εἰς Κουκουσὸν τῆς Ἀρμενίας, ὅπου, ἐξ ἐπιβουλῆς τῶν Ἀρειανῶν, ἀπέπνιξαν αὐτὸν οἱ εἰς τὴν ἐξορίαν ἀπαγαγόντες .

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ' . Αὐτόμελον .

Θείας πίστεως ὁμολογία, ἄλλον Παῦλόν σε τῇ Ἐκκλησίᾳ, ζηλωτὴν ἐν ἱερεῦσιν ἀνέδειξε . Συνεκβοᾷ σοὶ καὶ Ἄβελ πρὸς Κύριον, καὶ Ζαχαρίᾳ τὸ αἷμα τὸ δίκαιον . Πάτερ ὅσις, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος .

Κοντάκιον, Ἦχος β' . Τὰ ἄνω ζητῶν .

Αστράψας ἐν γῇ, ὡς ἄστρον οὐρανόφωτον, τὴν καθολικὴν φωτίζεις Ἐκκλησίαν νῦν, ὑπὲρ ἧς καὶ ἠθλησας, τὴν ψυχὴν σου Παῦλε προθέμενος, καὶ ὡς Ζαχαρίου καὶ Ἄβελ, τρανῶς βοᾷ σοὶ τὸ αἷμα πρὸς Κύριον .

✠ 7. Τῶν ἁγίων τριᾶκοντα τριῶν Μαρτύρων, τῶν ἐν Μελι-
ταιῇ καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ θαυματουργοῦ Λα-
ζάρου, τοῦ ἐν τῷ Γαλησίῳ ὄρει.

Ὁ ἅγιος Ἰλαρίος ἐπὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ, ἐν ἔτει 290. Ὁ δὲ ἡσκη-
σεν ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ Μονομάχου, βασιλεύσαντος τῷ 1045.

Ἀπολυτίκιον τῶν Μαρτύρων.

Οἱ Μάρτυρες σου Κύριε, ὡς ἄνωτέρω.

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'. Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς.

Ταῖς ἐπαγρύπνοις προσευχαῖς, ἐν ὁχετοῖς δακρύων τὸν
στύλον κατέβρεχες, καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς
ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας ποιμὴν,
τοῖς προσιοῦσι νέμων συγχώρησιν, ὅσιε Πατὴρ ἡμῶν Λαίзарε.
Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ως φωστῆρα μέγιστον ἡ Ἐκκλησία, τοῦ Χριστοῦ δοξάζει
σε, μετ' εὐφροσύνης ψαλμικῶς· διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύων
Χριστῷ, δοθῆναι πᾶσι πταισμάτων συγχώρησιν.

✠ 8. Ἡ Σύναξις τοῦ Ἀρχιστρατήγου Μιχαήλ, καὶ τῶν λοι-
πῶν Ἀσωμάτων Δυνάμεων.

Οἱ Ἄγγελοι πάντες, κατὰ τὸν Ἀπόστολον, εἰσὶ πνεύματα λειτουργικά, εἰς
διακονίαν ἀποστελλόμενα διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σω-
τηρίαν (Ἑβρ. α'. 14). Αὐτοὺς κατέστησεν ὁ Θεὸς παντὸς ἔθνους καὶ λαοῦ ἐπι-
στάτας, καὶ πρὸς τὸ συμφέρον ὁδηγοὺς (Λευϊτ. λβ'. 8). Εἰς αὐτοὺς προσταῖσει
φυλάττειν τοὺς ἐλπίζοντας ἐπ' αὐτόν, ἵνα μηδὲν αὐτοὺς βλάβῃ, μηδὲ εἰς τὰ
σκηνώματα αὐτῶν προσεγγίσῃ κακόν (Ψαλμ. υί. 9-14). Αὐτοὶ ἐν οὐρανοῖς δια-
παντὸς βλέπουσι τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ, τὸν Τρισάγιον αὐτῷ ἀναπέμποντες ὕμνον,
καὶ πρεσβεύοντες πρὸς αὐτόν ὑπὲρ ἡμῶν, καθὼς καὶ χαίρουσιν ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρτωλῷ
μετανοοῦντι (Ἦσ. 5'. 2-3. Ματθ. ιη'. 10. Λουκ. ιε'. 7. Πράξ. ιβ'. 15). Ἐνὶ λόγῳ,
αὐτοὶ ὑπηρέτησαν τῷ Θεῷ πρὸς ἡμετέραν εὐεργεσίαν τοσαῦτα, ὥστε γέμουσιν
ἐκ τῆς τούτων ἱστορίας αἱ σελίδες τῶν ἁγίων Γραφῶν.

Διὰ ταῦτα οὖν ἡ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, εὐλόγως τιμῶσα τοὺς θείους τούτους
λειτουργοὺς, καὶ ἡμῶν προσταῖτας καὶ φύλακας, ἐπιτελεῖ σήμερον τὴν παροῦσαν
Σύναξιν, ὅ ἐστι συνάθροισιν ἡμῶν εἰς κοινὴν αὐτῶν ἑορτὴν καὶ ὕμνωδιαν· ἐξαι-
ρέτως δὲ τῶν Ἀρχαγγέλων Μιχαήλ καὶ Γαβριήλ, ὡς ὀνομαστὶ εἰς τὰς Γραφὰς
ἀναφερομένων, ὧν τὸ μὲν Μιχαήλ ἐρμηνεύεται, Τίς ὡς Θεός; τὸ δὲ Γαβριήλ,
Δύναμις Θεοῦ. Καὶ ὁ μὲν ἀριθμὸς τῶν Ἀγγέλων ἐστὶν ἀόριστος παρὰ τῇ θείᾳ
Γραφῇ, λέγοντος τοῦ Δανιήλ, ὅτι χίλια χιλιάδες ἐλειτουργοῦν αὐτῷ (ζ'. 10)· πάν-
τες ὁμῶς διαιροῦνται εἰς ἐννέα τάγματα, καλούμενα: Θρόνοι, Χερουδὶμ, Σε-
ραφὶμ, Κυριότητες, Δυνάμεις, Ἐξουσίαι, Ἀρχαὶ, Ἀρχάγγελοι, καὶ Ἄγγελοι.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου .

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ .

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν Ἀρχιστράτηγοι, δυσωποῦμεν ὑμᾶς ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς ὑμῶν δεήσεσι τειχίσητε ἡμᾶς, σκέπη τῶν πτερύγων, τῆς αὐτοῦ ὑμῶν δόξης, φρουροῦντες ἡμᾶς προσπίπτοντας, ἐκτενῶς καὶ βοῶντας : Ἐκ τῶν κινδύνων λυτρώσασθε ἡμᾶς, ὡς Ταξιάρχαι τῶν ἄνω Δυναμέων .

Κοντάκιον, Ἦχος β'.

Αρχιστράτηγοι Θεοῦ, λειτουργοὶ θείας δόξης, τῶν ἀνθρώπων ὁδηγοὶ, καὶ ἀρχηγοὶ Ἀσωμάτων, τὸ συμφέρον ἡμῖν αἰτήσασθε, καὶ τὸ μέγα ἔλεος, ὡς τῶν Ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγοι .

✠ 9. Τῶν ἀγίων Μαρτύρων Ὁνησιφόρου, καὶ Πορφυρίου καὶ τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ματρῶνης .

Οἱ μὲν ἠθλήσαν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μάξιμιανοῦ, τῷ 290 ἔτει . Ἡ δὲ Ὅσια ὑπῆρχεν ἐκ Πέρσης τῆς Παμφυλίας, περὶ τὰ 466· συζευθεῖσα δὲ ἀνδρὶ, καὶ θυγάτριον ἐξ αὐτοῦ γεννήσασα, τοῦτο μὲν παρέδωκε, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀνδρός, εἰς γινώσκοντινα γυναῖκα· αὕτη δὲ διήνυσεν τὸν βίον ἀσκητικῶς, ζήσασα ἕως 100 ἔτη .

Ἀπολυτίκιον τῶν Μαρτύρων .

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε . Σελ. 199.

Τῆς Ὅσιας, Ἦχος πλ. δ'.

Εν σοὶ Μητερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβοῦσα γὰρ τὸν σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττουσα ἐδίδασκες, ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γὰρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάζεται, ὁσία Ματρῶνα τὸ πνεῦμά σου .

✠ 10. Τῶν ἀγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Ὀλυμπᾶ, Ῥοδίωνος, Ἐράστου, Σωσιπάτρου, καὶ Κουάρτου· καὶ τοῦ ἀγίου Μάρτυρος Ὁρέστου .

Τούτων ὁ μὲν Ὀλυμπᾶς καὶ ὁ Ῥοδίων, ἢ Ἡρωδίων (Ῥωμ. ιε'. 11), ἀκολουθῆσαντες τῷ Ἀποστόλῳ Πέτρῳ εἰς Ῥώμην, ἀπετεμήθησαν τὴν κεφαλὴν ὑπὸ Νέρωνος, περὶ τὰ 66 ἔτη . Οἱ δὲ λοιποὶ ἐτελεύτησαν ἐν εἰρήνῃ, γενόμενοι ἐπίσκοποι, Ἰκονίου μὲν ὁ Σωσιπάτρος, Βηρυτοῦ δὲ ὁ Κούαρτος, ὁ δὲ Ἐραστός τῆς Πανειᾶδος, ἢ Πανειᾶδος (ἡ τις καὶ Καισάρεια Φιλίππου μετωνομάσθη), οἰκονόμος χρηματίσας πρότερον τῆς ἐν Κορίνθῳ Ἐκκλησίας (Ῥωμ. ιε'. 23) . — Ὁ δὲ Μάρτυς ἦν ἐκ Τυάνων τῶν ἐν Καππαδοκίᾳ, ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ· τρυπηθεὶς δὲ τοὺς ἀστραγάλους δι' ἡλῶν (καρφίων) μακρῶν, καὶ ἵππῳ ἀγρίῳ προσδεθεὶς, βιαίως ὑπ' αὐτοῦ συρόμενος, ἀφῆκε τὸ πνεῦμα, τῷ 289 ἔτει .

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀποστόλων, Ἦχος γ'.

Απόστολοι ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος : Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. Ὅρα, σελ. 188.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Επεφάνη σήμερον, τῶν Ἀποστόλων, ἡ σεπτὴ πανήγυρις, παρεχομένη ἐμφανῶς, πταισμάτων πᾶσι τὴν ἄφεσιν, τοῖς ἐκτελοῦσιν αὐτῶν τὸ μνημόσυνον.

✠ 11. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Μηνᾶ, Βίκτωρος, καὶ Βικεντίου· καὶ τῆς ἁγίας Μάρτυρος Στεφανίδος· καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου.

Ὁ μὲν Μηνᾶς, Αἰγύπτιος ὢν τὴν πατρίδα, ἠθλήσεν ἐν Κοτυαεῖ τῆς Φρυγίας τῷ 296, ἐπὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ. Ὁ δὲ Βίκτωρ καὶ ἡ Στεφανὶς ἐν Ἰταλίᾳ τῷ 160, ἐπὶ Ἀντωνίνου. Ὁ δὲ Βικέντιος ἐν Ἰσπανίᾳ τῷ 235, ἐπὶ Μαξιμίνου. — Ὁ δὲ Θεόδωρος ἐγεννήθη ἐν Κωνσταντινουπόλει τῷ 759, ἐκ γονέων εὐσεβῶν, Φωτεινοῦ καὶ Θεοκτίστης· ἐνεδύθη τὸ μοναδικὸν σχῆμα ἐκ νεότητος, ἐν τῇ τῶν Σακκουδιτῶν λεγομένη μονῇ, ἧς καὶ Ἠγούμενος ἐγένετο τῷ 795. Μεταβὰς ἔπειτα εἰς τὴν τοῦ Στουδίου, οὕτω καλουμένην ἀπὸ τοῦ κτίτορος αὐτῆς, Στουδίου ὑπάτου Ῥωμαίου, ἐπωνομάσθη ἐκ τούτου Στουδίτης. Ἐφάνη ἐνθερμὸς ζηλωτὴς τῶν πατρικῶν παραδόσεων· ἠγωνίσαστο μέχρι θανάτου ὑπὲρ τῆς τῶν ἁγίων Εἰκόνων τιμῆς· ὑπέμεινε τρεῖς ἐξορίας διὰ τὸν εὐσεβῆ αὐτοῦ ζῆλον· ἀλλ' εἰς τὴν τρίτην, εἰς ἣν κατεδίκασεν αὐτὸν Λέων ὁ Ἀρμένιος, ἐνεκαρτέρησε γενναίως ῥαβδιζόμενος, καὶ δεσμούμενος, καὶ μεταφερόμενος ἀπὸ σκοτεινῆς εἰς ἄλλην σκοτεινότεραν φυλακὴν, ἑπτὰ ἔτη ὀλόκληρα. Τελευταῖον, ἀνακληθεὶς ἐκ τῆς ἐξορίας ὑπὸ Μιχαὴλ τοῦ Τραυλοῦ, καὶ λαβὼν μικρὰν ἄνεσιν τῶν μακρῶν αὐτοῦ πόνων, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ τῷ 826 ἔτει, τῇ 11 Νοεμβρίου, ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ὅτε οἱ περισσώτεροι αὐτοῦ μαθηταί, τὰ γόνατα κεκλιμένοι, ἔψαλλον τὸν Ἀμωμον. Τινὲς λέγουσιν, ὅτι αὐτὸς ὁ ἴδιος, μετὰ τὴν μετάληψιν τῶν ἀχράντων Μυστηρίων, ἤρξατο ψάλλειν τοῦτον τὸν Ψαλμόν· φθάσας δὲ εἰς τὸν στίχον αὐτοῦ: Εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλάβωμαι τῶν δικαιωμάτων σου, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἐζήσας με (ριή. 93), ἀφῆκε τὸ πνεῦμα ζήσας ἔτη 67. — Πρὸς τοῖς ἄλλοις αὐτοῦ ἱεροῖς συγγράμασιν ἐποίησε μετὰ τοῦ ἰδίου ἀταδέλφου Ἰωσήφ καὶ ὅλον σχεδὸν τὸ κατανυκτικὸν βιβλίον τοῦ Τριψδίου (Ἰουλ. 14).

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Ὅρα, σελ. 199.

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ορθοδοξίας ὁδηγὲ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος. τῆς οἰκουμένης ὁ φωστὴρ, τῶν μοναζόντων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Θεόδωρε σοφὲ, ταῖς διδαχαῖς σε πάντας ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον τῶν Μαρτύρων . Ἦχος πλ. δ' . Ὡς ἀπαρχάς .

Ως εὐσεβείας Μάρτυρας, καὶ ἀθληταῖς θείους, ἡ Ἐκκλησία γεραίρει δοξαζούσα, τοὺς θείους ἄθλους σήμερον, Μηνᾶ τοῦ ἀθλοφόρου, Βίκτωρος τοῦ γενναίου, καὶ Βικεντίου τοῦ γενναϊόφρονος · καὶ ποθοῦσα κραυγάζει, δοξαζούσα τὸν φιλόνητον .

Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου, Ἦχος β' . Ταῖς ἄνω ζητῶν .

Τὸν ἀσκητικὸν, ἰσαγγελὸν τε βίον σου, τοῖς ἀθλητικοῖς, ἐφαίδρυνας παλαίσμασι, καὶ Ἀγγέλοις σύσκηνος, Θεομαίκαρ ὠφθης Θεόδωρε, σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν .

* 12. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας, τοῦ Ἐλεήμονος · καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νεΐλου .

Ὁ μὲν Ἰωάννης ἦν Κύπριος τὸ γένος, ἐκ πόλεως Ἀμαθοῦντος, υἱὸς Ἐπιφανίου τοῦ τῆς Κύπρου ἀρχόντος, ἐγεννήθη τῷ 555. ἐτέθη ἐπὶ τὸν ἀρχιεπισκοπικὸν θρόνον τῷ 608. ἀπέθανε τῷ 619, ἐτῶν 64. Ὁ δὲ Νεῖλος ἦν Κωνσταντινουπόλιτις τὴν πατρίδα, μαθητὴς τοῦ Χρυσοστόμου, ἐπαρχος τῆς πόλεως πρότερον, εἶτα ἀσκητῆς τοῦ ὄρους Σινᾶ. Ἐγραψεν Ἐπιστολάς καὶ Ἀσκητικά διάφορα · ἀπέθανε περὶ τὰ 451.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου .

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ' .

Εν τῇ ὑπομονῇ σου ἐκτήσω τὸν μισθόν σου, Πάτερ ὅσιε, ταῖς προσευχαῖς ἀδιαλείπτως ἐγκαρτερήσας, τὴν πτωχοὺς ἀγαπήσας, καὶ τούτοις ἐπαρκέσας . Ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, Ἰωάννη Ἐλεῆμον μακάριε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν .

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ' .

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμης τὸ ἄγονον ἐγεώργησας · καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκάτὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας · καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκουμένῃ λάμπων τοῖς θαύμασι, Νεῖλε Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε . Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν .

Κοντάκιον, Ἦχος δ' . Ταῖς ἄνω ζητῶν .

Τὸν πλοῦτον τὸν σὸν, ἐσκόρπισας τοῖς πένησι, καὶ τῶν οὐρανῶν, τὸν πλεῖτον νῦν ἀπέκληρας, Ἰωάννη πάνσοφε ·

διὰ τοῦτο πάντες σε γεραίρομεν, ἐκτελῶντες τὴν μνήμην σου, τῆς Ἐλεημοσύνης ὧς ἐπώνυμε.

Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'. Τ ἡ ὑπερμάχῳ.

Τὰς φρυγανῶδεις τῶν παθῶν τῶν ἐκ τοῦ σώματος, ἐπανάστασεις τμητικῶς Νεῖλε μακάριε, ἐν ἀγρύπνῳ σου συνέκοψας ἱκεσίᾳ. Ἀλλ' ὡς ἔχων παρρῆσίαν πρὸς τὸν Κύριον, ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον, ἵνα κράζω σοι: Χαίροις Πάτερ παγκόσμιε.

✠ 13. Τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Χρυσοστόμου.

Ὁ μέγας οὗτος τῆς οἰκουμένης Διδάσκαλος ἐγενήθη ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ Μεγάλῃ, τῷ 344 ἔτει, ἐκ γονέων εὐσεβῶν, Σεκοῦνδου καὶ Ἀνθούσης· ἐμαθήτευσεν παρὰ Λιβανίῳ τῷ σοφιστῇ, καὶ Ἀνθραγαθίῳ τῷ φιλοσόφῳ· ἐμόνασε πρῶτον ἐν τοῖς κατ' Ἀντιόχειαν ἡσυχαστηρίοις, εἴτα ἐχειροτονήθη πρεσβύτερος τῆς τῶν Ἀντιοχείων Ἐκκλησίας, τῷ 383, ἀνεδιδάσθη εἰς τὸν ἀρχιεπισκοπικὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως θρόνον, τῇ 15 Δεκεμβρίου τοῦ 398· ἐξωρίσθη τῷ 403 ὑπὸ Ἀρκαδίου καὶ Εὐδοξίας· ἀλλὰ μετ' ὀλίγον ἀνεκλήθη πάλιν εἰς τὸν θρόνον αὐτοῦ. Μετά δὲ μῆνας 7 ἢ 8 ἐξορισθεὶς ἐκ δευτέρου, τῇ 10 Ἰουνίου τοῦ 404, καὶ πολλὰ παθὼν ἐν ἐξορίᾳ ὑπὲρ τὰ τρία ἔτη, ἐκ τόπου εἰς τόπον μετακομίζόμενος, ἀπέθανε καθ' ὁδὸν ἐν Κομάνοις, τῇ 14 Σεπτεμβρίου τοῦ 407, ζήσας τὰ πάντα ἔτη 63. Ἐπωνομάσθη Χρυσόστομος, διὰ τὴν εὐφράδειαν αὐτοῦ. Συνέγραψε τοσαῦτα, καὶ εἰς τοσοῦτον τὴν θείαν Γραφὴν ἐσαφήνισεν, ὥς οὐδεὶς ποτε τῶν ἄλλων τῆς Ἐκκλησίας Πατέρων. Τὰ σωζόμενα αὐτοῦ εἰσὶ 1447 Λόγοι, καὶ 249 Ἐπιστολαί. Εἰκοσιδύο Διδάσκαλοι τῆς Ἐκκλησίας ἐπλεξάν ἐγκώμιον εἰς αὐτόν.

Εἰδέναι δὲ χρή ὅτι, διὰ τὴν ἐν τῇ 14 Σεπτεμβρίου ἐορτὴν τοῦ Σταυροῦ, μετετέθη ἡ μνήμη αὐτοῦ εἰς τὴν σήμερον, καθ' ἣν ἴσως συνέδῃ ἡ ἀνάκλησις αὐτοῦ ἀπὸ τῆς πρώτης ἐξορίας.

Ἀργία, καὶ Καταλύσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Η' τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρσὸς ἐκλάμψασα χάρις, τὴν οἰκουμένην ἐφώτισεν· ἀφιλαργυρίας τῷ κόσμῳ θησαυροὺς ἐναπέθετο· τὸ ὕψος ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν. Ἀλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων, Πάτερ Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε τῷ Λόγῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Ε'κ τῶν οὐρανῶν, ἐδέξω τὴν θείαν χάριν, καὶ διὰ τῶν σῶν, χειλέων πάντας διδάσκεις, προσκυνεῖν ἐν Τριάδι τὸν ἕνα Θεόν, Ἰωάννη Χρυσόστομε, παμμακάριστε ὅσιε.

Ἐπαξίως εὐφημοῦμέν σε· ὑπάρχεις γάρ καθηγητῆς, ὥς τὰ
 Δεῖα σαφῶν .

✠ 14. Τοῦ ἁγίου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου Φιλίππου .

Οὗτος ἦν εἰς τῶν Δώδεκα, ἐκ Βηθσαῖδα τῆς Γαλιλαίας, συμπολίτης Ἀνδρέου
 καὶ Πέτρου, πεπαιδευμένος τὰ τοῦ νόμου διδάγματα, καὶ εἰς τὴν μελέτην τῶν
 προφητικῶν βιβλίων σχολάζων· διὸ, καὶ ὅτε ὁ Ἰησοῦς ἐκάλεσεν αὐτὸν εἰς τὸ
 Ἀποστολικὸν ἀξίωμα, ζητήσας ἀμέσως εὕρισκε τὸν Ναθαναὴλ, καὶ λέγει αὐτῷ·
 Οὐ ἔγραψε Μωσῆς ἐν τῷ νόμῳ, καὶ οἱ Προφῆται, εὐρήκαμεν Ἰησοῦν
 τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσήφ, τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ (Ἰωάν. α'. 46.). Κηρύξας δὲ τὸν
 Θεάνθρωπον τοῦτον Ἰησοῦν εἰς πολλὰ μέρη τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, καὶ πολλὰ πα-
 θῶν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, τελευταῖον σταυροῦται κατακεφαλῆς ἐν Ἱεραπό-
 λει τῆς Φρυγίας .

Ἀργία, καὶ ἰχθύος Καταλυσίς .

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Απόστολε ἅγιε Φίλιππε, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα
 πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν .

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχαὶς τῆς φύσεως .

Ο μαθητῆς καὶ φίλος σου, καὶ μιμητῆς τοῦ πάθους σου,
 τῇ οἰκουμένῃ Θεὸν σε ἐκήρυξεν, ὁ Διηγόρος Φίλιππος .
 Ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις, ἐξ ἐχθρῶν παρανόμων τὴν Ἐκκλησίαν
 σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον Πολυέλεε .

✠ 15. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων καὶ ὁμολογητῶν, Γουρία, Σα-
 μωνᾶ, καὶ Ἀδίδου .

Τούτων ὁ μὲν Γουρίας καὶ Σαμωνᾶς ἠθλήσαν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τῷ 288. Ὁ
 δὲ Ἀδίδος, διάκονος ὢν, ἐν ἡμέραις Λικινίου, τῷ 316.

Ἀπὸ ταύτης τῆς ἡμέρας ἀρχόμεθα τῆς Νηστείας τῶν Χριστουγέννων .

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. α'.

Τὰ θαύματα τῶν ἁγίων σου Μαρτύρων, τεῖχος ἀκαταμά-
 χητον ἡμῖν δωρησάμενος, Χριστέ ὁ Θεός, ταῖς αὐτῶν
 ἱκεσίαις, βουλαῖς ἐθνῶν διασκεδάσον, τῆς Βασιλείας τὰ σκῆ-
 πτρα κραταίωσον, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος .

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν .

Εξ ὕψους σοφοί, τὴν χάριν κομισάμενοι, τῶν ἐν πειρασμοῖς,
 προΐστασθε πανεύφημοι· διὸ κόρην Ἅγιοι, ἐκ θανάτου
 πικροῦ ἐρρύσασθε· Ὑμεῖς γάρ ὄντως ὑπάρχετε, Ἐδέσης ἡ
 δόξα, καὶ τοῦ κόσμου χαρά .

✠ 16. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου, καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ματ-
 θαίου .

Ὁ αὐτὸς ἐκαλεῖτο καὶ Λευὶς, υἱὸς Ἀλφαίου, Γαλιλαῖος τὴν πατρίδα, τελώνης τὸ ἐπάγγελμα. Συνέγραψε πρῶτος ἐν Παλαιστίνῃ τὸ κατ' αὐτὸν Εὐαγγέλιον Ἑβραϊστὶ, 8, ἢ 9, ἢ, κατ' ἄλλους, 15 ἔτη μετὰ τὴν τοῦ Σωτῆρος Ἀνάληψιν. Ζωγραφούμενος ἔχει πλησίον αὐτοῦ Ἀνθρώπου μορφήν, τοῦ πρώτου τῶν συμβολικῶν ζώων τοῦ Ἰεζεκιήλ (ἀ. 10), διὰ τὸ ἄρχεσθαι τὸ Εὐαγγέλιον αὐτοῦ ἀπὸ τῆς κατὰ σάρκα γενεαλογίας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἦν δὲ εἷς ἐκ τῶν Δώδεκα.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Απόστολε ἅγιε, καὶ Εὐαγγελιστὰ Ματθαῖε, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τοῦ τελωνίου τὸν ζυγὸν ἀπορρίψας, δικαιοσύνης τῷ ζυγῷ προσηρμόσθης, καὶ ἀνεδείχθης ἔμπορος πανάριστος, πλεόντον κομισάμενος, τὴν ἐξ ὕψους σοφίαν· ὅθεν ἀνεκήρυξας, ἀληθείας τὸν λόγον, καὶ τῶν ῥαθύμων ἡγείρας ψυχὰς, καθυπογράψας τὴν ὥραν τῆς Κρίσεως.

✠ 17. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας, τοῦ Θαυματουργοῦ.

Ἐγεννήθη ἐν Νεοκαισαρείᾳ τῆς Καππαδοκίας, ἐκ γονέων ἀπίστων· ἐμαθήτευσεν ἐν Ἀθήναις, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ἐν Βηρυτῷ, καὶ τελευταῖον ἐν Καισαρείᾳ πέντε ἔτη ὑπὸ τὸν Ὀριγένην, ὑφ' οὗ καὶ τὴν εἰς Χριστὸν ἐδιδάχθη πίστιν. Εἴτα, τῷ 240 ἔτει γενόμενος ἐπίσκοπος τῆς ἐαυτοῦ πατρίδος, εὗρεν ἐν αὐτῇ 17 μόνον Χριστιανούς· ἀποθανὼν δὲ περὶ τὰ 265, ἀφῆκε σχεδὸν τοσούτους μόνον ἀπίστους· ἅπας δὲ ὁ χρόνος τῆς ἐπισκοπῆς αὐτοῦ ὑπῆρξε παραδόξων θαυμάτων συνέχεια, ἀφ' οὗ ἔλαβε καὶ τὴν ἐπωνυμίαν Θαυματουργός, προσαγορευόμενος καὶ παρ' αὐτῶν τῶν ἐχθρῶν τῆς ἀληθείας, Δεύτερος Μωσῆς (Βασίλ. ὁ Μ. Κεφ. κδ'. περὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος).

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Εν προσευχαῖς γρηγορῶν, ταῖς τῶν θαυμάτων ἐργασίαις ἐγκαρτερῶν, ἐπωνυμίαν ἐκτήσω τὰ κατορθώματα. Ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, Πάτερ Γρηγόριε, φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, μήποτε ὑπνώσωμεν ἐν ἁμαρτίαις εἰς θάνατον.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Θαυμάτων πολλῶν, δεξάμενος ἐνέργειαν, σημείοις φρικτοῖς, τοὺς Δαίμονας ἐπτόησας, καὶ τὰς νόσους ἤλασας, τῶν ἀνθρώπων πάνσοφε Γρηγόριε· διὸ καλῇ θαυματουργός, τὴν κλήσιν ἐξ ἔργων κομισάμενος.

* 18. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Πλάτωνος, καὶ Ῥωμανοῦ .

Ὁ μὲν Πλάτων ἠθλησεν ἐπὶ ἡγεμόνος Ἀγριππίνου, ἐν ἔτει 296, ἀπὸ τῆς χώρας τῶν Γαλατῶν καταγόμενος, ἐκ πόλεως Ἀγκύρας . Ὁ δὲ Ῥωμανὸς ἦν Ἀντιοχεὺς τὴν πατρίδα, ἐν τοῖς χρόνοις Μαξιμιανοῦ . Παρασταθεὶς δὲ ἐνώπιον Ἀσκληπιάδου τοῦ ἐπάρχου, καὶ παρακινούμενος ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὴν τῶν εἰδώλων προσκύνησιν, ἠτήσατο ἀχθῆναι νήπιον ἐκ τῆς ἀγορᾶς, ἵνα ἐκεῖνο γένηται κριτῆς τῆς προκειμένης ὑποθέσεως . Ἐρωτηθὲν οὖν τὸ νήπιον: Τίνα Θεὸν δεῖ προσκυνεῖν; ἀπεκρίνατο: Τὸν Θεὸν τῶν Χριστιανῶν . Καὶ αὐτὸ μὲν δέρεται πρῶτον ἀνηλεῶς, διὰ προσταγῆς τοῦ τυράννου, εἴτα ἀποτέμνεται τὴν κεφαλὴν . Ὁ δὲ Μάρτυς, ἐκκοπεὶς τὴν γλῶσσαν, καὶ ῥίφει εἰς φυλακὴν, τελευταῖον ἀποπνίγεται ἐν αὐτῇ τῷ 303 ἔτει . — Ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ῥωμανοῦ τούτου ἐκτίσεν ἔπειτα ἐν Κωνσταντινουπόλει ναὸν περικαλλῇ ἡ ἁγία Ἑλένη .

Εἰ οὐκ ἔστιν Ἀλληλουῖα,

Ἀπολυτίκιον: Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε . Σελ. 199 .

* 19. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἀβδίου· καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Βαρλαάμ .

Τοῦ μὲν Προφήτου ἐστὶν ἄδηλος παρὰ τῇ θείᾳ Γραφῇ καὶ ἡ πατρὶς καὶ ὁ χρόνος, καθ' ὃν ἠκμασε· διὸ τινὲς μὲν λέγουσιν, ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Ἀβδίου, ὁ τοῦ Ἀ'χαὰδ οἰκονόμος, ὁ ἀπὸ τῆς ὀργῆς τῆς Ἰεζάβελ κατακρύψας ἐν σπηλαίῳ τοὺς 100 Προφῆτας, καὶ ἐν ἄρτῳ καὶ ὕδατι διατρέφων αὐτούς· (Γ'. Βασ. ιη. 4.) καὶ ὅτι ὕστερον ἐγένετο μαθητῆς Ἡλιοῦ τοῦ Προφήτου, περὶ τὰ 903 πρὸ Χ. Ὁ δὲ Καλμέτης καὶ οἱ τούτου ὀπαδοὶ κρίνουσιν αὐτόν, ὡς ἐκ τῶν λόγων τῆς ἰδίας προφητείας, μικρόν τι μεταγενέστερον τοῦ Ἰωήλ (Ὀκτωβρ. 19). Λέγεται δὲ ὁ αὐτός καὶ Ὁβδιοῦ, καὶ Ἀβδίας, ἢ Ὤβαδίας. Ἡ δὲ προφητεία αὐτοῦ, εἰς ἓν μόνον κεφάλαιον περιεχομένη, τάττεται ἡ τετάρτη μετὰ τῶν Ἐλασσόνων Προφητῶν. — Ὁ δὲ Βαρλαάμ ὑπῆρχεν ἐκ κώμης τινὸς τῆς κατὰ Συρίαν Ἀντιοχείας, γέρων τὴν ἡλικίαν, καὶ τὴν τέχνην γεωργός· ἠθλησε δὲ ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ .

Εἰ οὐκ ἔστιν Ἀλληλουῖα,

Ἀπολ. τῷ Προφήτῳ: Τοῦ Προφήτου σου Ἀβδιέ. Σ. 167.

Ἔτερον τοῦ Μάρτυρος: Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. Σελ. 188.

* 20. Προεόρτια τῆς ἐν τῷ Ναῶ Εἰσόδου τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου· καὶ μνήμη τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου, καὶ Πρόκλου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως .

Ὁ μὲν Γρηγόριος ὑπῆρχεν ἀπὸ τῆς ἐν Κοιλο-Συρίᾳ Δεκαπόλεως, υἱὸς Σεργίου καὶ Μαρίας, ἀκμάσας ἐν τοῖς χρόνοις τῶν εἰκονομάχων, περὶ τὰ 837. — Ὁ δὲ Πρόκλος ἦν ἐν ἡμέραις Θεοδοσίου τοῦ Μικροῦ· ἐχρημάτισε μαθητῆς καὶ γραφεὺς τοῦ Χρυσοστόμου· ἀνεδιδάσθη εἰς τὸν ἀρχιεπισκοπικὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως θρόνον τῷ 434· ἐδέξατο μετὰ θριάμβου τοῦ θείου Διδασκάλου αὐτοῦ τὸ ἱερώτατον λείψανον ἐν τῇ ἀνακομιδῇ (Ἰανουαρ. 27.)· ἐτελεύτησεν ἐν εἰρήνῃ τῷ 447.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀγίων, Ἦχος δ'.

Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν αἰεὶ μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσης τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡ-

μῶν· ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Προεόρτιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Χαράν προμνηστεύεται πᾶσιν ἡ Ἄννα νυνί, τῆς λύπης ἀντίθετον καρπὸν βλαστήσασα, τὴν μόνην Ἀειπάρθε-
νον· ἦν περ δὴ καὶ προσάγει, ταῖς εὐχαῖς ἐκπληροῦσα, σήμε-
ρον γηθομένη, ἐν Ναῶ τοῦ Κυρίου, ὡς ὄντως Ναὸν τοῦ Θεοῦ
Λόγου, καὶ Μητέρα ἀγνήν.

Κοντάκιον τοῦ Προκλου. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ε'παξίως σήμερον, πανηγυρίζει, ἡ πασῶν τῶν πόλεων, τι-
μιωτέρα ἀληθῶς, ἐν τῇ σεπτῇ μεταστάσει σου, Πάτερ
Πατέρων, παμμακάρ Προκλε σοφέ.

Προεόρτιον ὁμοιον.

Εὐφροσύνης σήμερον ἡ οἰκουμένη, ἐπληρώθη ἅπασα, ἐν
τῇ εὐσήμεῳ ἑορτῇ, τῆς Θεοτόκου κραυγαῖζουσα: Αὕτη
ὑπάρχει σκηνὴ ἐπουράνιος.

ΤΑ ΕΙΣΟΔΙΑ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

✠ 12. Ἡ ἐν τῷ Ναῷ Εἵσοδος τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου.

Κατὰ τὴν παράδοσιν τῆς Ἐκκλησίας, ἡ Θεοτόκος προσηνήχθη τῷ Ναῷ τριε-
τίζουσα, ἐνθα τῷ Θεῷ ἀφιερωθείσα, διέτριψεν ἑνδεκα ἢ δώδεκα ὁλόκληρα ἔτη μέ-
χρι τοῦ 14, ἢ 15, τῆς ἡλικίας αὐτῆς· καὶ τότε, ὡς κόρη τελεία, ἐκ κοινῆς τῶν
ιερέων βουλῆς, τῶν γονέων αὐτῆς ἤδη πρὸ τρικῶν ἐτῶν τεθνηκότων, ἐμνηστεύθη
τῷ Ἰωσήφ.

Ἀργία, καὶ ἰχθύος Κατάλυσις .

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Σήμερον τῆς εὐδοκίας Θεοῦ τὸ προοίμιον, καὶ τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας ἡ προκήρυξις· ἐν Ναῶ τοῦ Θεοῦ, τρανῶς ἡ Παρθένος δείκνυται, καὶ τὸν Χριστὸν τοῖς πᾶσι προκαταγγέλλεται . Αὐτῇ καὶ ἡμεῖς μεγαλοφώνως βοήσωμεν : Χαῖρε τῆς οἰκονομίας τοῦ Κτίστου ἡ ἐκπλήρωσις .

Κοντάκιον, Ἦχος ὁ αὐτός . Ὁψώθεις ἐν τῷ Σταυρῷ .

Ο καθαρώτατος Ναὸς τοῦ Σωτῆρος, ἡ πολυτίμητος παστάς καὶ Παρθένος, τὸ ἱερόν θησαύρισμα, τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, σήμερον εἰσάγεται ἐν τῷ Οἴκῳ Κυρίου, τὴν χάριν συνεχισάγουσα, τὴν ἐν Πνεύματι θείῳ· ἣν ἀνυμνοῦσιν Ἀγγελοι Θεοῦ : Αὕτη ὑπάρχει σκηνὴ ἐπουράνιος .

✠ 22. Τῶν ἀγίων Ἀποστόλων Φιλήμονος, Ἀπφίας, Ἀρχίππου, καὶ Ὀνησίμου· καὶ τῆς ἀγίας Μάρτυρος Κικιλίας καὶ τῶν σὺν αὐτῇ, Βαλλεριανοῦ καὶ Τιβουρτίου .

Ὁ μὲν Φιλήμων ἦν ἐκ Κολασσῶν, ἡ Κολοσσῶν, πόλεως, τῆς Φρυγίας, ἀνὴρ πλούσιος καὶ εὐγενής· ἡ δὲ Ἀπφία, σύζυγος αὐτοῦ· ὁ δὲ Ἀρχίππος, ἐπίσκοπος τῆς ἐν Κολασσαῖς Ἐκκλησίας, Παύλου τοῦ Ἀποστόλου μαθηταὶ καὶ οἱ τρεῖς . Ὁ δὲ Ὀνήσιμος, δοῦλος ὢν τοῦ Φιλήμονος ἄπιστος, κλέψας τι τῶν σκευῶν αὐτοῦ, ἐδραπέτευσεν εἰς Ῥώμην· ἀλλ' εὐρὼν αὐτὸν ἐκεῖ ὁ Ἀπόστολος, καὶ εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀρετῆς καὶ τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας ὁδηγήσας, ἀπέστειλεν αὐτὸν πρὸς τὸν κύριον αὐτοῦ Φιλήμονα, γράψας καὶ ἐπιστολὴν πρὸς αὐτὸν τῷ 61 ἔτει, (ἥτις ἐστὶ μία τῶν 14 ἐπιστολῶν τοῦ Παύλου) συνιστῶν δι' αὐτῆς τὸς Ὀνήσιμον τοῦτον . Ἐτελεύτησαν δὲ πάντες μαρτυρικῶς, ὑπὸ τῶν εἰδωλολατρῶν λιθοβοληθέντες . Ἡ δὲ Κικιλία ἦν ἐκ Ῥώμης, προγόνους ἔχουσα λαμπροῦς· μνηστευθεῖσα δὲ τῷ Βαλλεριανῷ, εἰλκυσεν αὐτὸν εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν· αὐτὸς δὲ πάλιν Τιβούρτιον τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφόν . Ἠθλησαν δὲ ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τῷ 288 ἔτει .

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Απόστολοι ἅγιοι πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παραύσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν .

Δόξα, καὶ νῦν . Ἦχος Ἑορτῆς .

✠ 23. Τῶν ἐν ἀγίοις Πατέρων ἡμῶν, Γρηγορίου ἐπισκόπου Ἀκραγαντίνων, καὶ Ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου Ἰκονίου .

Ὁ μὲν Γρηγόριος ὑπῆρχεν ἐκ τῆς Ἀκραγαντος, πόλεως τῆς Σικελίας, υἱὸς γονέων εὐσεδῶν, Χαρίτωνος καὶ Θεοδότῃς· ἠκμασε δὲ ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἰουστινιανοῦ τοῦ Ῥινότμητου, περὶ τὰ 685 . — Ὁ δὲ Ἀμφιλόχιος ἦν Καππαδόκης τὸ γένος, ἀσκήσει καὶ θείᾳ γνώσει διαλάμπων ἐκ νεότητος . Προεχειρίσθη ἐπίσκοπος τῷ 344 ἔτει· ἠγωνίσαστο γενναίως κατὰ τῆς βλασφημίας Εὐνομίου, Μακεδονίου τοῦ Πνευματομάχου, καὶ τῶν τοῦ Ἀρείου ὁπαδῶν· ἐπαρουσίασεν εἰς τὴν ἐν Κωνσταντι-

νοπόλει Β'. Οικουμενικήν Σύνοδον τῶν 150 Πατέρων, ἐπὶ Θεοδοσίῳ τοῦ Μεγάλου συγκροτηθεῖσαν, ἐν ἔτει 381. καὶ φθάσας εἰς γῆρας βαθύ, ἀνεπαύσατο ἐν εἰρήνῃ, περὶ τὰ 395.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. Ὁρα, σελ. 207.

Ἀπὸ Γ'. Ὡδῆς Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Φωτοδόλοις λάμπεσιν, ἡ Ἐκκλησία, τοῦ αἰγίου Πνεύματος, φωταγωγεῖ τοὺς τὴν φαιδράν, ἐπιτελοῦντάς σου κοίμησιν, ὅσις Πάτερ παμμακάρ Γρηγόριε.

Ἀφ' ἑκτῆς, Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικὸς.

Ως λίαν ἐκλεκτός, καὶ Θεῷ ἐγνωσμένος, τῇ θείᾳ ἀληθῶς, προκεχείρισαι ψήφῳ, ποιμὴν ἀξιάγαστος, εἰς πολλῶν περιποίησιν· ὅθεν ἄριστος, ἀρχιερεὺς δεδειγμένος, πᾶσαν αἵρεσιν, εὐσεβοφρόνως καθεῖλες, πιστῶν προΐσταίμενος.

✠ 24. Τῶν ἐν ἀγίοις Πατέρων ἡμῶν καὶ Ἱερομαρτύρων, Κλήμεντος Ῥώμης, καὶ Πέτρου Ἀλεξανδρείας.

Ὁ μὲν Κλήμης ἐδιδάχθη τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ ὑπὸ τοῦ Ἀπ. Πέτρου· ἐγένετο ἐπίσκοπος Ῥώμης τῷ 91 ἔτει, τρίτος μετὰ τὴν τῶν Ἀποστόλων ἀναίρεσιν· ἐτελεύτησε μαρτυρικῶς περὶ τὸ 100 ἔτος, ἐπὶ Τραϊανοῦ. — Ὁ δὲ Πέτρος, ἐπιφανέστατα προεδρεύσας τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας 12 ἔτη, καὶ, διὰ τε τὸν ἐνάρετον αὐτοῦ βίον, καὶ τὴν τῶν ἱερῶν λόγων ἀσκήσιν, θείον τι χρῆμα ἐπισκόπων καὶ διδασκάλων τῆς ἐν Χριστῷ θεοσεβείας ὑπάρχων, κατὰ τὸν Εὐσέβιον (Ἱστορ. Ἐκκλ. βιβλ. η'. 13. καὶ θ'. 6.), ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν ἐπὶ Μαξιμίνου, τῷ 311 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον: Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὡς ἄνωτέρω.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ε'κκλησίας ἄσειστοι, καὶ θεῖοι πύργοι, εὐσεβείας ἔνθεοι, στύλοι οἱ ἔντως κραταιοί. Κλήμη σὺν Πέτρῳ πανεύφημοι, ὑμῶν πρεσβείαις φρουρήσατε ἅπαντας.

✠ 25. Γῆς ἀγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ πανσόφου Αἰκατερίνης· καὶ τοῦ αἰγίου Μάρτυρος Μερκουρίου.

Οὗτος ἠθλησεν ἐπὶ Οὐαλεριανοῦ τῷ 255 ἔτει, ἐξ Ἀνατολῶν καταγόμενος, υἱὸς Γορδιανοῦ τινος, Σκύθου τὸ γένος. Ἡ δὲ Αἰκατερίνα ὑπῆρχεν ἐκ τῆς Ἀλεξανδρείας, θυγάτηρ Κώνστου, ἡ Κέστου, παρθένος περικαλλῆς, σωφρονεστάτη, καὶ ἐνδοξὸς πλούτῳ καὶ γένει καὶ παιδείᾳ· ἥτις, διὰ μὲν τοῦ σταθεροῦ αὐτῆς φρονήματος, ἐξενίκησε τὴν ἐμπαθῇ καὶ ἀκόλαστον ψυχὴν Μαξιμίνου τοῦ τῆς Ἀλεξανδρείας τυράννου· διὰ δὲ τῆς εὐγλωττίας, ἐπεστόμισε τοὺς πρὸς αὐτὴν διαλεγομένους ῥήτορας. Ἐστέφθη δὲ τῷ μαρτυρικῷ στεφάνῳ περὶ τὸ 305 ἔτος.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδεται τῶν Εἰσοδίων ἡ Κορτή.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἀγίας, Ἦχος δ'.

Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ. Ὁρα, σελ. 174.

Τοῦ Ἀγίου: Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. Ὁρα, σελ. 166.

Κοντάκιον τῆς Ἀγίας, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Χορείαν σεπτὴν, ἐνθέως φιλομάρτυρες, ἐγείρατε νῦν, γε-
ραίροντες τὴν πάνσοφον Αἰκατερίναν· αὕτη γὰρ ἐν
σταδίῳ τὸν Χριστὸν ἐκήρυξε, καὶ τὸν ὄφιν ἐπάτησε, ῥητό-
ρων τὴν γνώσιν καταπτύσασα.

Τοῦ Ἀγίου, ὁμοιον.

Τὰ θεῖα σοφὲ, καλῶς μυσταγωγούμενος, θυσία δεκτὴ, ἐγέ-
νου πανααίδιμε· τοῦ Χριστοῦ γὰρ ἔπικες, προθυμότατα
τὸ ποτήριον· διὰ τοῦτο Μερκούριε, πρεσβεύεις ἀπαύστως
ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

* 26. Τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν, Ἀλυπίου τοῦ Κιονίτου,
καὶ Νίκωνος τοῦ Μετανοεῖτε.

Τούτων ὁ μὲν Ἀλύπιος ἦν ἐξ Ἀδριανουπόλεως τῆς Βιθυνίας· καὶ ζήσας ἐπὶ
τινὸς κίονος (στύλου) ἔτη 53, ἐτελεύτησε περὶ τὰ 608, ὑπάρχων ἐτῶν 100. —
Ὁ δὲ Νίκων κατήγετο ἐξ Ἀρμενίας, υἱὸς μεγιστάνου τινός. Καταλιπὼν δὲ καὶ
γονεῖς καὶ πατρίδα, περιήρχετο τὰ ἀνατολικά μέρη, βοῶν πρὸς πάντας τὸ, Με-
τανοεῖτε, ἀφ' οὗ καὶ τὴν ἐπωνυμίαν ἔλαβε. Τέλος δὲ, καταντήσας εἰς Λακε-
δαιμόνα τῆς Πελοποννήσου, καὶ ναὸν ἐκεῖ ἀνεγείρας Χριστῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν, καὶ
ἐν αὐτῷ μέχρι τέλους μονάσας, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον περὶ τὰ τέλη τοῦ θ'. αἰῶνος.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀλυπίου, Ἦχος α'.

Υπομόνης στύλος γέγονας, ζηλώσας τοὺς προπάτορας
ὅσιε, τὸν Ἰωβ ἐν τοῖς πάθεσι, τὸν Ἰωσήφ ἐν τοῖς πει-
ρασμοῖς, καὶ τὴν τῶν Ἀσωμάτων πολιτείαν, ὑπάρχων ἐν
σώματι. Ἀλύπιε Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ
Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἔτερον τοῦ Νίκωνος, Ἦχος γ'. Θεῖας πίστεως.

Χαίρει ἔχουσα, ἡ Λακεδαιμόν, θεῖαν λάρνακα, τῶν σῶν
λειψάνων, ἀναβρύουσαν πηγὰς τῶν ἰάσεων, καὶ διασώ-
ζουσαν πάντας ἐκ θλίψεων, τοὺς σοὶ προστρέχοντας Πατέρες
ἐκ πίστεως. Νίκων ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρή-
σασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

* 27. Τοῦ ἀγίου Μεγαλομάρτυρος Ἰακώβου τοῦ Πέρσου.

Οὗτος ἦν ἐκ πόλεως Βυθλαβᾶ, περιφανὴς τῷ γένει, φίλος ἄκρος καὶ ἐντιμὸς πα-
ρὰ Ἰσδιγέρδῃ, ἡ Ἰεσδεγίρδῃ Δ'. τῶν Περσῶν βασιλεῖ, βασιλεύσαντι τῷ 399-420.

Χριστιανὸς δὲ ὢν ἐκ προγόνων, ἡγήσατο τὸν Χριστόν, δελεασθεὶς τῇ τοῦ βασιλέως φιλίᾳ καὶ κολακείᾳ. Ταῦτο μαθοῦσα ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἡ σύζυγος, ἐμήνυσαν αὐτῷ διὰ γραμμάτων, ὅτι οὐδεμίαν τοῦ λοιποῦ κοινωνίαν ἔχουσι πρὸς αὐτόν, ὡς προτιμήσαντα τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ τὴν πρόσκαιρον δόξαν. Ὁ δὲ, πληγείς τὴν ψυχὴν ὑπὸ τῶν λόγων τούτων, καὶ εἰς ἐαυτὸν ἐλθὼν, ἀπεκλαίετο ἐφ' οἷς ἡμαρτε, καὶ ἦν ἀποστρεφόμενος τὴν πρὸς τὸν βασιλέα σχέσιν. Διὸ εἰς ἄκρον ἐκεῖνος ὀργισθεὶς, ψηφίζει κατ' αὐτὰς πικράτατον θάνατον, οἷον οὐδὲ κατὰ Σηαρίου τις ἐψηφίσατο ἄν, κατατμηθῆναι δηλονότι τὸ σῶμα αὐτοῦ, κατὰ μίαν ἐκάστην ἀρμονίαν τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν. Καὶ οὕτω μεληδὸν ὁ γεννάδας κατακοπείς μέχρι τῶν μηρῶν καὶ τῶν ὤμων, τελευταῖον ἀποτέμνεται καὶ τὴν κεφαλὴν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.

Ο Μάρτυς σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν· ἔθραυσε καὶ Δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεὸς σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Πεισθεὶς τῇ καλῇ, συζύγῳ καρτερόψυχε, καὶ τὸ φοβερόν Κριτήριον πτοούμενος, τῶν Περσῶν τὸ πρόσταγμα, καὶ τὸν φόβον Ἰάκωβε κατέπτυσας, καὶ ἐδείχθης Μάρτυς σεπτὸς, τὸ σῶμα ὡς κλῆμα συντεμνόμενος.

✠ 28. Τοῦ ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Στεφάνου τοῦ Νέου· καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Εἰρηναρχοῦ.

Ὁ μὲν Ὁσιος ἐγεννήθη ἐν Κωνσταντινουπόλει τῷ 714, ἐκ γονέων εὐσεβῶν, Ἰωάννου καὶ Ἀννης· ἡσκησεν ἐκ νεότητος ἐν τῇ κατὰ τὴν Βιθυνίαν τοῦ ἁγίου Αὐξεντίου μονῇ, ἣτις κειμένη ἐπὶ τόπου ὑψηλοῦ, ἐκαλεῖτο: Βουνὸς τοῦ ἁγ. Αὐξ. ἐγένετο προεστώς τῶν ἐν αὐτῇ μοναχῶν· ἠκούσθη πανταχοῦ τῶν πνευματικῶν αὐτοῦ ἀγώνων ἡ φήμη, καὶ τῶν ἀρετῶν αὐτοῦ ἡ εὐωδία ἔσυρε πολλοὺς πρὸς αὐτόν. Ἐτελεύτησε δὲ μαρτυρικῶς, διὰ τὴν τῶν ἁγίων Εἰκόνων προσκύνησιν, ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ Κοπρωνύμου· ὑφ' οὗ πρῶτον μὲν κατεδικάσθη, ἔνδεκα μῆνας, εἰς δεσμὰ καὶ φυλακὰς· εἶτα, συρόμενος κατὰ γῆς καὶ λιθαζόμενος, ὡς ὁ Πρωτομάρτυς Στέφανος, ἀφ' οὗ καὶ Νέος Στέφανος ἐπωνομάσθη, τύπτεται ξύλῳ κατὰ τοῦ μηνιγγοῦ, καὶ συντριβείς τὴν κεφαλὴν, ἀφῆκε τὸ πνεῦμα, τῷ 766 ἔτει. — Ὁ δὲ Εἰρηναρχος ἦν ἐκ Σεβαστείας, ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ, ὑπερέτης ὑπάρχων ἐν τῇ νεότητι αὐτοῦ εἰς τὰς τιμωρίας τῶν ἁγίων Μαρτύρων. Βλέπων δέ ποτε βασανιζόμενος ὑπὲρ Χριστοῦ ἐπτά γυναῖκας, καὶ τὴν ἀνδρίαν αὐτῶν θαυμάζων, ὅτι ἀσθενεῖς οὖσαι ἐκ φύσεως, ὁμῶς ἠνδρίζοντα κατὰ τοῦ τυράννου, καὶ κατήσχυνον αὐτόν, φωτίζεται ὑπὸ τῆς θείας χάριτος, καὶ τὸν Χριστόν παρρησίᾳ ὁμολογήσας, καὶ διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος δοκιμασθεὶς, ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν μετὰ τῶν ἁγίων Γυναικῶν, τῷ 298 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ασκητικῶς προγυμνασθεὶς ἐν τῷ ὄρει, τὰς νοητὰς τῶν δυσμενῶν παρατάξεις, τῇ πανοπλίᾳ ὤλεσας παμμάκαρ

τοῦ Σταυροῦ . Αἰθῆς δὲ πρὸς ἄθλησιν, ἀνδρικῶς ἀπεδύσω, κτείνας τὸν Κοπρώνυμον, τῷ τῆς πίστεως ξίφει· καὶ δι' ἀμφοῖν ἐστέφθης ἐκ Θεοῦ, Ὁσιομάρτυς αἰοίδιμε Στέφανε .

Τοῦ Μάρτυρος : Ὁ Μάρτυς σου Κύριε, ὡς ἀνωτέρω .

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ' . Τῇ ὑπερμάχῳ .

Τὸν τῆς Τριαδος ἐραστὴν καὶ Θεῖον Στέφανον, ἀνευφημῶμεν πιστῶς ὡδαῖς φιλέορτοι, ἐκ καρδίας, ὡς τιμήσαντα χαρακτῆρα, τὸν ὠραῖον τῷ Δεσπότην καὶ Μητρὸς αὐτῷ· καὶ συμφώνως νῦν ἐκ πόθου ἐκβοήσωμεν, τούτῳ χαίροντες : Χαίροις Πάτερ αἰοίδιμε .

✠ 29. Τῶν ἀγίων Μαρτύρων Παραμόνου, καὶ Φιλουμένου .

Τοῦ μὲν Παραμόνου ἀθλήσαντος ἐπὶ Δεκίου βασιλέως, ἐν ἔτει 250. τοῦ δὲ Φιλουμένου, ἐπὶ βασιλέως Αὐρηλιανοῦ, τῷ 270.

Εἰ ἐκ ἔστιν Ἀλληλουῖα, Οἱ Μάρτυρές σε Κύριε . Σελ. 199.

✠ 30. Τοῦ ἀγίου ἐνδόξου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου .

Οὗτος ἦν ἐκ Βηθσαῖδα τῆς Γαλιλαίας, υἱὸς Ἰωάν, ἀδελφὸς τοῦ Κορυφαίου Πέτρου, μαθητῆς Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ πρότερον· εἶτα, ἀκούσας τὴν περὶ τοῦ Ἰησοῦ μαρτυρίαν αὐτοῦ, δακτυλοδεικτοῦντος καὶ λέγοντος : Ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἵρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου (Ἰωάν. α'. 36.), ἠκολούθησεν εὐθύς τῷ Ἰησοῦ, καὶ ἐγένετο μαθητῆς αὐτοῦ πρῶτος, ἀφ' οὗ καὶ Πρωτόκλητος τῶν Ἀποστόλων ἐπωνομάσθη . Μετὰ δὲ τὴν τοῦ Σωτῆρος Ἀνάληψιν, κηρύξας αὐτὸν εἰς διάφορα μέρη, καὶ πολλὰ παθὼν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, ἐτελεύτησεν ἐν Πάτραις τῆς Ἀχαΐας, σταυρωθεὶς κατακεφαλῆς .

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου .

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ' .

Ως τῶν Ἀποστόλων Πρωτόκλητος, καὶ τοῦ Κορυφαίου ἀυτάδελφος, τῷ Δεσπότην τῶν ὅλων Ἀνδρέα ἐκέλευε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος .

Κοντάκιον, Ἦχος β' . Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκόμητον .

Τὸν τῆς ἀνδρείας ἑπώνυμον Θεηγόρον, καὶ μαθητῶν τὸν Πρωτόκλητον τοῦ Σωτῆρος, Πέτρου τὸν σύγγονον εὐφημῶμεν· ὅτι ὡς πάλαι τούτῳ, καὶ νῦν ἡμῖν ἐκέκραγεν : Εὐρήκαμεν δεῦτε τὸν ποθούμενον .

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ,

Ἐχων ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 9, καὶ ἡ νύξ ὥρας 15.

✠ 1. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ναοὺμ.

Εἰ οὐκ ἔστιν Ἀλληλουῖα, Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Τοῦ Προφήτου σου Ναοὺμ τὴν μνήμην Κύριε ἐορταίζοντες,
δί' αὐτοῦ σε δυσωποῦμεν : Σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν .

✠ 2. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἀβδακούμ . Ὁμοίως .

✠ 3. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Σοφονίου . Ὡσαύτως .

Καὶ οἱ τρεῖς οὗτοι Προφῆται ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ιθ'. Ἐλασσόνων ὑπάρχουσι, καὶ ἐκάστου τῆ προφητεία εἰς 3 διαιρεῖται κεφάλαια . Ἦσαν δὲ ὁ μὲν Ναοὺμ, Ἐλκεσαῖος τὴν πατρίδα, ἐκ φυλῆς Συμεὼν, ἐβδομος τῇ τάξει· προεφήτευσεν ἐν τοῖς χρόνοις Ἐζεκίου, μετὰ τὴν τῆς Σαμαρείας καταστροφὴν, τῷ 721 πρὸ Χριστοῦ γενομένην· ὁ δὲ Ἀβδακούμ, ὅστις καὶ Ἀδακούμ καὶ Ἀμδακούμ εὐρίσκεται γεγραμμένος, τῇ μὲν τάξει ἐστὶν ὀγδοος, ἡ δὲ πατὴρ καὶ ἡ φυλὴ αὐτοῦ ἀδελφὸς παρὰ τῇ θείᾳ Γραφῇ· προεφήτευσεν ἐν τοῖς χρόνοις Ἰωαχὶμ, τοῦ καὶ Ἰεχονίου καλουμένου, πρὶν τῆς εἰς Βαβυλῶνα μετοικεσίας τοῦ λαοῦ, τῷ 599 πρὸ Χριστοῦ γενομένης . Τοῦ Ἀβδακούμ τούτου ἐστὶν ἡ Δ'. τῆς Στιχολογίας Ὡδὴ : Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου, καὶ ἐφοβήθην, κτλ. Ὁ δὲ Σοφονίας, ἑννατος ὑπάρχων τῇ τάξει, ἦν υἱὸς Χουσί ἐκ γένους Λευϊταίου, ἡ, κατ' ἄλλους, δισέγγονος Ἐζεκίου τοῦ βασιλέως· προεφήτευσεν ἐν ἡμέραις Ἰωαίου, βασιλεύσαντος τῷ 641-640 πρὸ Χριστοῦ .

✠ 4. Τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας· καὶ τοῦ ἑσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ .

Ἡ μὲν Βαρβάρα ὑπῆρχεν ἐκ Νικομηδείας, ἐν τοῖς χρόνοις Μαξιμιανοῦ, θοράκτηρ εἰδωλολάτρου τινὸς Διοσκόρου τὸ ὄνομα, ὅστις ἀπανθρώπως βασανίσας αὐτὴν διὰ τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν, τελευταῖον ἀπεκεφάλισεν ἰδίαις χερσὶ, τῷ 290 ἔτει .

Ὁ δὲ Ἰωάννης ἦν ἐκ Δαμασκοῦ τῆς Συρίας, υἱὸς γονέων πλουσιῶν καὶ εὐσεβῶν . Ἐγεννήθη περὶ τὸ 676 ἔτος· συνανetράφη μετὰ τοῦ Κοσμᾶ, τοῦ ὑπὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, Σεργίου τὸ ὄνομα, υἱοθετηθέντος (Ὁκτωβ. 14), καὶ μετ' αὐτοῦ ἐμαθήτευσεν παρὰ τινι μοναχῷ, Κοσμᾶ καὶ αὐτῷ καλουμένῳ, αἰχμαλωτισθέντι μὲν ὑπὸ τῶν Σαρακηνῶν ἐκ τῶν μερῶν τῆς Ἰταλίας, ἐξαγορασθέντι δὲ ὑπὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ . Ἐγένετο φιλόσοφος μέγας, καὶ τοῦ κατ' αὐτὸν αἰῶνος ὁ Φωστήρ· Τιμηθεὶς ὑπὸ τῶν Καλίφων (διαδόχων τοῦ Μωάμεθ) εἰς τὸ τοῦ Συμβούλου ἀξίωμα, κατέλιπεν αὐτὸ μετ' ὀλίγον, καὶ ἐνεδύσατο τὸ μοναχικὸν σχῆμα ἐν τῇ τοῦ ἁγίου Σάββα μονῇ, ἐνθα καὶ πρεσβύτερος ἐχειροτονήθη . Ἠγωνίσατο ἀνδρικῶς, δὲ τῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ, κατὰ τῶν Εἰκονομάχων Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου, καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Κοπρωνύμου . Ἐπωνομάσθη Χρυσορρόα, διὰ τὴν τῶν λόγων αὐτοῦ ῥητορείαν καὶ εὐφράδειαν, καθ' ὁμωνυμίαν τοῦ τῇ Δαμασκῷ παρὰρρέοντος ποταμοῦ, Χρυσορρόα καὶ αὐτοῦ καλουμένου . Ἐπῆρξεν ὁ ἀρχηγὸς τῆς Συστηματικῆς Θεολογίας, καὶ τῆς Σχολαστικῆς ὁ πατήρ, ἐκθί-

μενος ἀκριβῶς τὴν ὀρθόδοξον πίστιν· καὶ ζήσας τὰ πάντα ἔτη 84, ἐτελεύτησεν ἐν εἰρήνῃ τῷ 760 ἔτει. Μεταξὺ τῶν θεολογικῶν αὐτοῦ συγγραμμάτων, οἱ ποιητικοὶ καὶ πεζοὶ αὐτοῦ Ὕμνοι, καὶ τὰ μελίσρρυτα Ἄσματα, κοσμοῦσι τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου, Ἄπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Βαρβάραν τὴν ἀγίαν τιμήσωμεν· ἐχθροῦ γὰρ τὸς παγίδας συνέτριψε, καὶ ὡς στρουθίον ἐρρύσθη ἐξ αὐτῶν, βοηθεία καὶ ὄπλῳ τοῦ Σταυροῦ ἡ πάνσεμνος.

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ο ῥθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστήρ, τῶν μοναζόντων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Ἰωάννη σοφὲ, ταῖς διδαχαῖς σε πάντας ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος. Πρεσβέυε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκ. τῆς Ἀγίας, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῷ ἐν Τριάδι εὐσεβῶς ὑμνουμένῳ, ἀκολουθήσασα σεμνῇ Ἀθληφόρε, τὰ τῶν εἰδώλων ἔλιπες σεβάσματα· μέσον δὲ τοῦ σκαίμματος, ἐναθλοῦσα Βαρβάρα, τυράννων οὐ κατέπτηξας, ἀπειλαῖς ἀνδρειόφρον, μεγαλοφώνως κρίζουσα σεμνῇ: Τριάδα σέβω τὴν μίαν Θεότητα.

Τοῦ Ὁσίου, ὁμοιον.

Τὸν ὑμνογράφον καὶ σεπτὸν Ἰωάννην, τῆς Ἐκκλησίας παιδεύτην καὶ φωστήρα, καὶ τῶν ἐχθρῶν ἀντίπαλον ὑμνήσωμεν πιστοί· ὄπλον γὰρ ἀράμενος τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου, πᾶσαν ἀπεκρούσατο τῶν αἱρέσεων πλάνην· καὶ ὡς θερμὸς προσάτης εἰς Θεὸν, πᾶσι παρέχει πταισμάτων συγχώρησιν.

✠ β. Τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Σάββα τοῦ Ἁγιασμένου.

Ἐγεννήθη τῷ 489 ἔτει ἐν Μουταλάσκη, κώμῃ τῆς Καππαδοκίας μικρᾷ· εἰσῆλθε παιδιόθεν εἰς τοῦ μοναδικοῦ βίου τὸ στάδιον, ὑπὸ γυμνασιάρχῃ Εὐθυμίῳ τῷ Μεγάλῳ· ἐγένετο προστάτης πολλῶν μοναχῶν, καὶ καθηγητὴς τῶν ἐν Παλαιστίνῃ μοναστηρίων· ἀπῆλθε πρέσβυς πρὸς τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει βασιλεῖς, Ἀναστασίον καὶ Ἰουστινιανόν, ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, καὶ τῶν δογμάτων τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνόδου· καὶ ζήσας ἔτη 94, ἐτελεύτησε τῷ 533. Τὸ σωζόμενον Τυπικὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς Ἀκολουθίας ἐκ τῆς μονῆς τοῦ Ὁσίου τούτου ἔλαβε τὴν ἀρχήν.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμῃ τὸ ἄγονον ἐγεώργησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τρεῖς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκουμένῃ· λάμπων τοῖς θαύμασι, Σάββα Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ω'ς ἀπὸ βρέφους τῷ Θεῷ, δυσία ἄμωμος, προσενεχθεὶς δι' ἀρετῆς Σάββα μακάριε, τῷ σὲ πρὶν γεννηθῆναι ἐπισταμένῳ, ἐχρημάτισας Ὀσίων ἐγκαλλώπισμα, πολιστής τε τῆς ἐρήμου ἀξιέπαινος· διὸ κράζω σοι: Χαίροις Πάτερ αἰοίδιμε.

✠ 6. Τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου, ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας, τοῦ Θαυματουργοῦ.

Ἦκμασεν ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου· ὑπῆρξεν εἰς τῶν 318 ἀγίων Πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ Α'. Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ἐν ἔτει 325· ἀπέθανε περὶ τὰ 330.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιμένῃ σου, ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτήσω τῇ ταπεινώσει· τὰ ὑψηλὰ, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια. Πάτερ Ἱεράρχα Νικόλαε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ε'ν τοῖς Μύροις Ἄγιε, ἱεουργὸς ἀνεδείχθης· τοῦ Χριστοῦ γὰρ ὅσιε, τὸ Εὐαγγέλιον πληρώσας, ἔθηκες τὴν ψυχὴν σου ὑπὲρ λαοῦ σου, ἔσωσας τοὺς αἰθώους ἐκ τοῦ θανάτου· διὰ τοῦτο ἡγιασθης, ὡς μέγας μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

✠ 7. Τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀμβροσίου, ἐπισκόπου Μεδιολάνων.

Ἐγεννήθη ἐν Γαλλίᾳ τῷ 340. ἐγένετο Βουλευτὴς τῆς ἐν Ῥώμῃ Συγκλήτου· εἴτα τῷ 374, τῇ 7 Δεκεμβρίου, ἀνεδιδάσθη εἰς τὸν ἐπισκοπικὸν θρόνον· συνέγραψε Λατινιστὶ πολλὰ· καὶ ζήσας ἔτη 57, ἀπέθανε τῇ 4 Ἀπριλίου, παραμονῇ τοῦ Πάσχα, ἐν ἔτει 397.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος· Ὅρα ἀνωτέρω.

✠ 8. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παταπίου.

Ἐπῆρχεν ἐκ Θηβῶν τῆς Αἰγύπτου · ἤσκησεν ἔτη πολλὰ ἐν τῇ ἐρήμῳ · ἀπελθὼν εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἐτέλεσε θαύματα καὶ ἰάσεις τῶν ἀσθενούντων πολλὰς · ἐτελεύτησεν ἐν εἰρήνῃ.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Εν σοὶ Πάτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα · λαβὼν γὰρ τὸν σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττων ἐδίδασκες, ὑπερορᾷν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γάρ · ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου · διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάζεται, ὅσιε Πατάπιε τὸ πνεῦμά σου.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τὸν ναὸν σου Ἄγιε, πνευματικὸν ἱατρεῖον, οἱ λαοὶ εὐράμενοι, μετὰ σπουδῆς προσιόντες, ἱάσιν τῶν νοσημάτων λαβεῖν αἰτοῦνται, λύσιν τε τῶν ἐν τῷ βίῳ πλημμελημάτων · σὺ γὰρ πάντων τῶν ἐν ἀνάγκαις, προστάτης ὦφθης, Πατάπιε ὅσιε.

Ἡ ΣΤΑΛΗΨΙΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΑΝΝΗΣ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

✠ 9. Ἡ Σύλληψις τῆς ἁγίας καὶ Θεοπρομήτορος Ἀννης.

Κατὰ τὴν ἀρχαίαν τῆς Ἐκκλησίας παράδοσιν, ἄτεκνος ἦν καὶ στεῖρα ἡ Θεοπρομήτωρ Ἄννα, καὶ προβεβηκυῖα τὴν ἡλικίαν, αὐτὴ τε καὶ ὁ σύζυγος αὐτῆς Ἰωακείμ · διὸ καὶ λυπούμενοι διὰ τὴν ἑαυτῶν ἀτεκνίαν, ἐδέοντο τοῦ Θεοῦ μεθ' ὑποσχέσεως, ἵνα, εἴαν παράσχη αὐτοῖς καρπὸν κοιλίας, προσενέγκωσιν αὐτῷ δῶρον τὸ γεννηθὲν. Ὁ δὲ Θεὸς ἐπακούσας τῆς δεήσεως αὐτῶν, ἐμήνυσεν αὐτοῖς δι' Ἀγγέλου τὴν ἐξ αὐτῶν τῆς Παρθένου γέννησιν · καὶ οὕτω συλλαβοῦσα ἡ Ἄννα ἐκ Δείας ἐπαγγελίας, κατὰ τοὺς νόμους τῆς φύσεως, ἠξιώθη γενέσθαι μήτηρ τῆς Μητρὸς τοῦ Κυρίου ἡμῶν. (Ὁρα καὶ εἰς τὰς 8 Σεπτεμβρίου).

Σημειῶσαι, ὅτι ἐκ ταύτης τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν γίνεται τὸ χειμερινὸν ἡλιοστάσιον, ἀρχεται ὁ ἥλιος στρίφεισθαι πρὸς τὰ βόρεια μέρη, καὶ αὐξάνειν τὴν ἡμέραν εἰς ἡμᾶς.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Σήμερον τῆς αἰτεκνίας δεσμά διαλύονται· τοῦ Ἰωακείμ γάρ καὶ τῆς Ἀννης εἰσακούων Θεός, παρ' ἐλπίδα τεκεῖν αὐτοὺς, σαφῶς ὑπισχνεῖται θεόπαιδα· ἐξ ἧς αὐτὸς ἐτέχθη ὁ ἀπερίγραπτος, βροτὸς γεγωνῶς, δι' Ἀγγέλου κελεύσας βοῆσαι αὐτῇ: Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.
Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ε'ορτάζει σήμερον ἡ οἰκουμένη, τὴν τῆς Ἀννης Σύλληψιν, γεγεννημένην ἐκ Θεοῦ· καὶ γὰρ αὐτὴ ἀπεκύησε, τὴν ὑπὲρ λόγον τὸν Λόγον κυήσασαν.

✠ 10. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Μηνᾶ τοῦ Καλλικελάδου, Ἑρμογένους, καὶ Εὐγράφου.

Ὁ μὲν Μηνᾶς ἦν Ἀθηναῖος τὴν πατρίδα, κατὰ τὸν Συναξαριστὴν, ἀνὴρ ἀξιώματικός, πεπαιδευμένος καὶ εὐγλωττος, ἀφ' οὗ καὶ Καλλικελάδος ἐπωνομάσθη. Ὁ δὲ Εὐγραφος, γραμματεὺς αὐτοῦ, Χριστιανοὶ ἐκ προγόνων ἀμφότεροι. Ὁ δὲ Ἑρμογένης, ἐπαρχος τὸ ἀξίωμα, γεννηθεὶς ἐν ἀπιστίᾳ, προσῆλθεν εἰς τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ, διὰ τῶν τοῦ ἁγίου Μηνᾶ θαυμάτων. Ἦθλησαν δὲ καὶ οἱ τρεῖς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐπὶ Μαξιμίνου, τῷ 235.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

Δι' ἐγκρατείας τῶν παθῶν τὰς πυριφλέκτους, ἀπονεκρῶσαντες ὁρμαῖς καὶ ταῖς κινήσεις, τῇ Χριστῷ οἱ Μάρτυρες ἔλαβον τὴν χάριν, τὰς νόστους ἀποδιώκειν τῶν ἀσθενῶν, καὶ ζῶντες καὶ μετὰ τέλος θαυματουργεῖν· ὄντως θαῦμα παράδοξον! ὅτι ὅστέα γυμνά, ἐκβλύζουσιν ἰάματα. Δόξα τῷ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικός.

Μηνᾶν τὸν θαυμαστὸν, Ἑρμογένην τὸν θεῖον, καὶ Εὐγραφὸν ὁμοῦ, ἱεραῖς μελωδίαις, τιμήσωμεν ἅπαντες, ὡς τιμήσαντας Κύριον, καὶ ἀθλήσαντας, ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ χορείαν, τὴν ἀσώματον, ἐν οὐρανοῖς πεφθαικότας, καὶ θαύματα βλύζοντας.

Ἔτερον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς στρατείας ἤρπασε, σὲ τῆς προσκαίρου, καὶ ἀφθάρτου ἔδειξε, συγκληρονόμον ὦ Μηνᾶ, σὺν τοῖς συναθλοῖς σου Κύριος, ὁ παρασχὼν σοι τὸν ἀφθαρτον στέφανον.

✠ 11. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δανιὴλ τοῦ Στυλίου.

Ἐπὶ τῇ Μαρουθᾷ τῆς Μεσοποταμίας, ἐπὶ τῶν βασιλείων Λέοντος τοῦ Μεγάλου, Ζήνωνος, καὶ Βασιλίσκου· ἐζήσεν ἐπὶ στύλου, ἐγγὺς τῆς Κωνσταντινουπόλεως· ἐβοήθησε τῇ Ἐκκλησίᾳ, πολεμουμένη ὑπὸ τῶν Εὐτυχιανῶν· ἀπέθανε τῷ 490, ἐτῶν 80.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α΄.

Υπομονῆς στύλος γέγονας, ζηλώσας τοὺς προπάτορας ὅσιε, τὸν Ἰωβ ἐν τοῖς πάθεσι, τὸν Ἰωσήφ ἐν τοῖς πειρασμοῖς, καὶ τὴν τῶν Ἀσωμάτων πολιτείαν, ὑπάρχων ἐν σώματι. Δανιὴλ Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὰ ἄνω ποθῶν, τῶν καίτω μεθιστάμενος, καὶ ἄλλον οὐρανόν, τὸν Στύλον τεκτηνάμενος, δι' αὐτοῦ ἀπήστραψας, τῶν θουμάτων τὴν αἴγλην Ὅσιε. Εἰς αἰεὶ Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ε Ι Δ Η Σ Ι Σ .

Κατὰ τὴν αὐτὴν ἐνδεκάτην τοῦ παρόντος, εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, ἢ τῇ πρώτῃ μετ' αὐτὴν ἐρχομένη, διὰ τὸ ἐγγίζειν τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ Γέννησιν, μνηστῆραν ποιούμεθα τῶν πρὸ νόμου, καὶ ἐν νόμῳ κατὰ σάρκα Προπατόρων αὐτοῦ· ἐξαιρέτως δὲ τοῦ Πατριάρχου Ἀβραάμ, εἰς ὃν πρῶτον ἐδόθη ἡ ἐπαγγελία, εἰπόντος τοῦ Θεοῦ πρὸς αὐτόν: Ἐνευλογηθήσονται ἐν τῷ σπέρματί σου πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς (Γεν. ιβ'. 3, καὶ κβ'. 18).

Ἐδόθη δὲ ἡ ἐπαγγελία αὕτη, 2039 ἔτη πρὸ Χριστοῦ, ὅτε ὁ μὲν Ἀβραάμ ἦν ἐτῶν 75. ὁ δὲ Θεὸς, καλέσας αὐτόν, προσέταξεν ἵνα ἐγκαταλίπη πατρίδα, γονεῖς, καὶ συγγενεῖς, καὶ ἀπέλθῃ εἰς τὴν γῆν τῶν Χαναανίων, εἰς ἣν ὅταν ἐφθάσεν, εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς αὐτόν: Τῷ σπέρματί σου δώσω τὴν γῆν ταύτην (αὐτ. 7)· διὰ τοῦτο ἡ γῆ ἐκείνη, ἐπονομασθεῖσα: Γῆ τῆς Ἐπαγγελίας, ἐγένετο ἔπειτα τῶν Ἑβραίων ἡ πατρίς, ἣτις ἐστὶν ἡ ὑπὸ τῶν ἱστορικῶν καλουμένη Παλαιστίνη. Ἐκεῖ ὁ Ἀβραάμ, μετὰ παρέλευσιν ἐτῶν 24, διατάχθη παρὰ Θεοῦ τῆς Περιτομῆς τὸν νόμον· τὸ δὲ ἑκατοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, καὶ ἐννενηκοστὸν τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Σάρρας, ἐγέννησε τὸν Ἰσαάκ· καὶ ζήσας τὰ πάντα ἔτη 175, ἐτελεύτησεν ἐν εἰρήνῃ, πρεσβύτης καὶ πλήρης ἡμερῶν.

✠ Κυριακὴ τῶν ἁγίων Προπατόρων ✠

Ἀπολυτ. Ἀναστάσιμον· καὶ τῶν Προπατόρων. Ἦχος β΄.

Εν πίστει τοὺς Προπάτορας ἐδικαίωσας, τὴν ἐξ ἐθνῶν δι' αὐτῶν προμνηστευσάμενος Ἐκκλησίαν. Καυχῶνται ἐν δόξῃ οἱ Ἅγιοι, ὅτι ἐκ σπέρματος αὐτῶν, ὑπάρχει καρπὸς

εὐκλεῆς, ἢ ἀσπόρως τεκοῦσά σε. Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις Χρῆ-
στε ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπὸ γ'. Ὁδῆς, ἢ Ὑπακοῇ, Ἦχος β'.

Εἰς δρόσον τοῖς Παισὶ τὸ πῦρ μετεβάλλετο, ὁ Θρῆνος εἰς
χαρὰν ταῖς Γυναιξὶν ἐνηλλάσσετο. Ἄγγελος γὰρ ἐν αἰμ-
φοτέροις διηκόνει τοῖς θαύμασι, τοῖς μὲν εἰς ἀνάπαυσιν με-
ταποιήσας τὴν κάμινον, ταῖς δὲ τὴν Ἀνάστασιν καταμηνύ-
σας τριήμερον. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Αὐτόμελον.

Χειρόγραφον εἰκόνα μὴ σεβασθέντες, ἀλλ' ἀγράφῳ οὐσίᾳ
θωρακισθέντες. τρισμακάριοι ἐν τῷ σκάμματι τοῦ πυ-
ρὸς ἐδοξάσθητε· ἐν μέσῳ δὲ φλογὸς ἀνυποστάτου ἱστάμενοι,
Θεὸν ἐπεκαλεῖσθε: Τάχυνον, ὦ οἰκτίρμον, καὶ σπεῦσον ὥς
ἐλεήμων, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, ὅτι δύνασαι βουλόμενος.

✠ 12. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σπυρίδωνος, ἐπισκόπου
Τριμυθοῦντος τῆς ἐν Κύπρῳ, τοῦ Θαυματουργοῦ.

Ὁ Θεοφόρος οὗτος τῆς Ἐκκλησίας Πατὴρ, ὁ μέγας τῶν Κερκυραίων προστά-
της, καὶ τῶν ὀρθοδόξων ἀπάντων τὸ καύχημα, ἦν Κύπριος τὴν πατρίδα, ἀπλοῦς
τὸν τρόπον, καὶ τὴν καρδίαν ταπεινός, ποιμὴν προβάτων ὑπάρχων πρότερον· ὅτε
καὶ γυναικὶ συζευχθεὶς, ἐγέννησεν ἐξ αὐτῆς θυγάτριον, τὴν κλῆσιν Εἰρήνην. Μετὰ
δὲ τὴν ἐκείνης ἀποδίωσιν, προχειρισθεὶς ἐπίσκοπος Τριμυθοῦντος, ἐγένετο καὶ λο-
γικῶν προβάτων ποιμὴν. Συγκροτηθείσης τῆς ἐν Νικαίᾳ Α'. Οἰκουμένης Συνόδου,
παρουσιάσας ἐν αὐτῇ καὶ αὐτὸς, ἐπεστόμισε διὰ τῶν ἀπλουστάτων αὐτοῦ λόγων
τοὺς ἐπὶ σοφίᾳ μέγα φρονούντας Ἀρειανούς. Ἐτέλεσε διὰ τῆς ἐνοικουσης αὐτῷ
Θείας χάριτος τσαῦτα θαύματα, ὥστε ἔλαβε τὴν ἐπωνυμίαν Θαυματουργός.
Ποιμάνας δὲ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ εὐσεβῶς καὶ θαρσύνων, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ
περὶ τὸ 350 ἔτος, καταλιπὼν ἐν τῇ οἰκείᾳ πατρίδι τὸ ἱερὸν αὐτοῦ λείψανον,
παραμύθιον τῶν πιστῶν, καὶ πηγὴν ἰαμάτων.

Περὶ δὲ τὰ μέσα τοῦ Ζ'. αἰῶνος, διὰ τὰς τότε τῶν Βαρβάρων ἐπιδρομὰς, με-
τεκομίσθη εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅπου διέμεινε τιμώμενον καὶ ὑπ' αὐτῶν τῶν
Βασιλέων. Πρὸ δὲ τῆς ἀλώσεως αὐτῆς, γενομένης τῷ 1453 ἔτει, τῇ 29 Μαΐου,
ἱερεὺς τις, τὴν κλῆσιν Γεώργιος, τὴν ἐπωνυμίαν Καλοχαρέτης, ἐφημέριος
ἐν τῷ ναῷ, ἐνθα τὸ ἱερὸν τοῦτο κατέκειτο λείψανον, ὁμοῦ καὶ τὸ τῆς ἁγίας Θεο-
δώρας τῆς Αὐγούστης, λαβὼν αὐτὰ, διὰ τὸν ἐπικείμενον κίνδυνον, καὶ διὰ τῆς
Σερβίας περιελθὼν, κατήλθε μέχρι τῆς Ἀρτης· καί κεῖθεν, αὐξανομένων καθ' ἑκάστην
τῶν τοῦ γένους ἡμῶν συμφορῶν, μετέβη εἰς Κέρκυραν, περὶ τὸ 1460 ἔτος. Καὶ
τὸ μὲν λείψανον τῆς ἁγίας Θεοδώρας ἐδωρήθη εἰς τῶν Κερκυραίων τὸ κοινόν· τὸ
δὲ τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος μένει μέχρι τῆς σήμερον, κατὰ δικαίωμα κληρονομικόν,
πολύτιμος θησαυρός εἰς τοὺς αὐτοῦ ἀπογόνους, στήριγμα τῶν πιστῶν εἰς τὴν
ὀρθοδοξίαν, καὶ θαῦμα τῶν ὁρώντων ὑπερφύες· ὅτι καὶ μετὰ παρέλευσιν 1500
εἰσὶν ἔτων, διαμένον ἀδιάφθορον, σώζει καὶ αὐτὴν ἔτι τοῦ δέρματος τὴν ἐλαστικότητα.
Ὅντως: Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ! (Ψαλμ. 85. 35).

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον : Κανόνα πίστεως . Ὅρα, σελ. 216.

Ἔτερον, Ἦχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος .

Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης ἀνεδείχθης ὑπέρμαχος, καὶ θαυματουργὸς θεοφόρε Σπυρίδων Πατὴρ ἡμῶν · διὸ νεκρᾷ σὺ ἐν τάφῳ προσφωνεῖς, καὶ ὄφιν εἰς χρυσοῦν μετέβαλες · καὶ ἐν τῷ μέλπειν ταῖς ἀγίας σου εὐχαῖς, Ἀγγέλους ἔσχες συλλειτουργοῦντάς σοι ἱερώτατε . Δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι · δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι · δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα .

Κοντάκιον, Ἦχος β΄. Ταῖ ἄνω ζητῶν .

Τῷ πόθῳ Χριστοῦ, τρωθεῖς ἱερώτατε, τὸν νοῦν πτερωθεῖς, τῇ αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος, πρακτικῇ θεωρίᾳ τὴν πράξιν εὗρες θεόπνευστε, θυσιαστήριον θείον γεγόμενος, αἰτούμενος πᾶσι θείαν ἔλλαμψιν .

✠ 13. Τῶν ἀγίων Μαρτύρων Εὐστρατίου, Αὐξεντίου, Εὐγενίου, Μαρδαρίου, καὶ Ὁρέστου · καὶ τῆς ἀγίας Μάρτυρος Λουκίας τῆς παρθένου .

Οἱ μὲν πέντε Μάρτυρες ἦσαν Καππαδόκαι τὸ γένος, ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ, κρυφίως τὸν Χριστὸν ἐκ προγόνων σεβόμενοι · παρρησιασάμενοι δὲ, καὶ πολυειδῶς βασανισθέντες ὑπὸ Λυσίου τοῦ ἡγεμόνος, οἱ μὲν τρεῖς ἐτελεύτησαν ἐν ταῖς βασάνοις . Ὁ δὲ Εὐστράτιος καὶ Ὁρέστης ἐπιζήσαντες, ἐπέμψθησαν εἰς Σεβαστείαν πρὸς Ἀγρικόλαον, τὸν πᾶσαν τὴν Ἀνατολὴν διοικοῦντα, οὗ τῇ προστάξει ἐτελειώθησαν διὰ πυρὸς τῷ 296. Ἦν δὲ ὁ Εὐστράτιος ἀνὴρ ἐλλόγιμος καὶ ῥητορικὸς, πρῶτος τῶν τοῦ Λυσίου ἀξιωματικῶν, καὶ τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ Καρτοφύλαξ, ὁ Λατινιστὶ λεγόμενος ἐν τῷ Συναξαριστῇ, Σ κ ρ ι ν ι ἄ ρ ι ο ς . Εἰς τὸ ὄνομα τούτου ἐπιγράφεται ἡ ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ τοῦ Σαββάτου λεγομένη Εὐχή : Μεγαλύνων μεγαλύνω σε Κύριε . . . . Ἡ δὲ ἐν τῇ Γ΄. Ὅρα καὶ ἄλλαχοῦ λεγομένη ἑτέρα Εὐχή : Δέσποτα Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, . . . ἀποδίδοται εἰς τὸν Μαρδάριον . — Ἡ δὲ Λουκία, ἥτις Ἑλληνιστὶ μεθερμηνεύεται Φωτεινή, ὑπῆρχεν ἐκ Συρακουσῶν τῆς Σικελίας · μνηστευθεῖσα δὲ ἀνδρὶ, εἴτα τὴν διὰ γάμου κοινωνίαν αὐτοῦ ἀποστρεφόμενη, μὴ βουλομένου πιστεῦσαι εἰς τὸν Χριστὸν, διαβάλλεται ὑπὸ τοῦ ἰδίου μνηστήρος Πασχασίῳ τῷ ἄρχοντι, καὶ ἀποτέμνεται τὴν κεφαλὴν, περὶ τὸ 304 ἔτος .

Ἀπολυτίκιον : Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε . Ὅρα, σελ. 199.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄. Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον .

Φωστήρ ἐφάνης λαμπρότατος Χριστοκήρυξ, τοῖς ἐν σκότει τῆς ἀγνώστιας καθημένοις · πίστιν ὡς δόρυ δὲ περιθέμενος, τῶν δυσμενῶν τὰ θράση οὐκ ἐπτοήθης Εὐστράτιε, ῥητόρων ὑπάρχων εὐγλωττότερος .

✠ 14. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Θύρσου, Λευκίου, Καλλινίκου, Φιλήμονος, Ἀπολλωνίου, Ἀρρίανου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Ὦν οἱ μὲν τρεῖς πρῶτοι ἤθλησαν ἐπὶ Δακίου, τῷ 250. οἱ δὲ λοιποὶ ἐπὶ Διοκλήτιανου, τῷ 290.

Εἰ οὐκ ἔστιν Ἀλληλουῖα, Οἱ Μάρτυρές σε Κύριε, ὡς ἄνω.

✠ 15. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου.

Οὗτος ἦν Ρωμαῖος τὴν πατρίδα· ἀπορφανισθεὶς δὲ παιδιόθεν τοῦ ἰδίου πατρὸς, πρόσηνέχθη ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἀνθίας εἰς τὸν τῆς Ρώμης ἐπίσκοπον Ἀνίκητον, ἧ, ὡς ἄλλοι καλοῦσιν αὐτόν, Ἀνέγκλητον, ἢ Ἀνάκλητον· ὑφ' οὗ καὶ τὰ ἱερὰ ἐπαιδεύθη γράμματα (τὴν θείαν Γραφὴν), καὶ νεώτατος ἔτι ὢν τὴν ἡλικίαν, ἐπίσκοπος τοῦ Ἰλλυρικοῦ κατέστη, διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν αὐτοῦ ἀρετὴν, καὶ πολλοὺς τῶν ἀπίστων ἐπέστρεψεν εἰς Χριστὸν διὰ τῆς ἑαυτοῦ διδασκαλίας. Σκληροτάτου δὲ κινηθέντος κατὰ τῶν Χριστιανῶν διωγμοῦ ἐπὶ Ἀδριανοῦ τοῦ Αἰλίου, συλληφθεὶς ὑπὸ τῶν τυράννων, καὶ πολλὰς ὑπὲρ Χριστοῦ ὑπομείνας βασάνους, τέλος ἀναιρεῖται ὑπὸ δύο στρατιωτῶν. Ἡ δὲ φιλόχριστος μήτηρ Ἀνθία, ἐναγκαλισθεῖσα τὸ λείψανον τοῦ υἱοῦ, καὶ μητρικῶς αὐτὸ καταφιλοῦσα, ξίφει καὶ αὐτὴ τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται, περὶ τὸ 226 ἔτος.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διαδόχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πράξιν εὗρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Ἐλευθέριε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Ως καλλονὴν τῶν ἱερέων ᾗσιν, καὶ προτροπὴν τῶν ἀθλοφόρων ᾗπαντες, εὐφημοῦμεν καὶ αἰτουμέν σε, Ἱερομάρτυς Ἐλευθέριε: Τοὺς πόθῳ σου τὴν μνήμην ἐορτάζοντας, κινδύνων πολυτρόπων ἐλευθέρωσον, πρεσβύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 16. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἀγγαίου.

Ἐγεννήθη ἐν Βαβυλῶνι, κατὰ τὸν καιρὸν τῆς αἰχμαλωσίας τῶν Ἰουδαίων· ἤρξατο προφητεῦειν ἐν Ἱερουσαλὴμ, μετὰ τὴν ἐκεῖθεν ἐπάνοδον αὐτῶν, ἐν ἡμέραις Ζοροδάβελ, τῷ δευτέρῳ ἔτει Δαρείου τοῦ Ὑστάσπου, βασιλέως Περσῶν, περὶ τὰ 520 πρὸ Χριστοῦ. Ἡ προφητεία αὐτοῦ, εἰς 2 κεφάλαια διηρημένη, τὰτεταται ἡ δεκάτη μετὰ τῶν Ἐλασσόνων Προφητῶν.

Εἰ οὐκ ἔστιν Ἀλληλ. Τοῦ Προφήτου σε Ἀγγαίου. Σελ. 214.

✠ 17. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Δανιὴλ, καὶ τῶν ἁγίων Τριῶν Παίδων, Ἀνανίου, Ἀζαρίου καὶ Μισαήλ· καὶ τοῦ ἐν ἁγίοις

Πατρός ἡμῶν Διονυσίου Ἀρχιεπισκόπου Αἰγίνης, τοῦ ἐκ τῆς νήσου Ζακύνθου .

Τούτων ὁ μὲν Ἱεράρχης ἦν γέννηται καὶ θρόνονα τῆς Ζακύνθου, εὐσεβῶν καὶ πλουσίων γονέων υἱός, Μωκίου καὶ Παυλίνης τὴν κλήσιν . Εἰσῆλθεν ἐκ νεότητος εἰς τὴν κατὰ τὰς Στροφαδας νήσους βασιλικὴν μονὴν, καὶ τὸ μοναδικὸν ἐνεδύσατο σχῆμα . Προεχειρίσθη ἔπειτα Ἀρχιεπίσκοπος Αἰγίνης, ἧς ἐκόσμησε τὸν θρόνον ἐπὶ χρόνον ἱκανόν . Μετὰ ταῦτα, ὑποστρέψας εἰς τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα, καὶ διαβιώσας ὁσίως τοῦ λοιποῦ, ἐτελεύτησεν ἐν εἰρήνῃ τὸ 1624 ἔτος, καταλιπὼν τὸ ἱερὸν αὐτοῦ λείψανον εἰς τοὺς ἑαυτοῦ συμπολίτας, ἀρετῆς καὶ εὐσεβείας ὑπόδειγμα .

Ὁ δὲ Προφήτης μετὰ τῶν Τριῶν Παίδων, καὶ οἱ τέσσαρες οὗτοι κατήγοντο ἐκ τῆς βασιλικῆς τοῦ Ἰούδα φυλῆς . Τῷ δὲ 599 πρὸ Χριστοῦ, ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἰωακίμ, ἡ Ἰωακίμ, τοῦ καὶ Ἰεχονίου καλουμένου (Α΄ Παραλειπ. γ΄. 16. καὶ Β΄. λϛ΄. 8), παιδάρια ἔτι ὄντες, ἀπήχθησαν μετὰ καὶ ἄλλων Ἰουδαίων εἰς Βαβυλῶνα αἰχμαλῶται ὑπὸ τοῦ Ναβουχοδονόσορ· ὑφ' οὗ ἐκλεχθέντες μετὰ τῶν λοιπῶν αἰχμαλῶτων εἰς ὑπουργίαν αὐτοῦ, καὶ μετονομασθέντες ὁ μὲν Δανιήλ Βαλτάσαρ, ὁ δὲ Ἀνάνιας Σεδράχ, ὁ δὲ Μισαήλ Μισάχ, Ἀβδεναγὼ δὲ ὁ Ἀζαρίας, ἀνετράφησαν ἐν τῇ βασιλικῇ αὐλῇ, τὴν Χαλδαϊκὴν σοφίαν διδασκόμενοι, εἰς ἣν καὶ ὑπερέβησαν, μετὰ παρέλευσιν τριῶν ἐτῶν, πάντας τοὺς σοφοὺς τῶν Χαλδαίων. (Δανιήλ α΄.).

Μετὰ ταῦτα ὁ μὲν Δανιήλ, μεираκίον ἔτι ὢν, ἐρμηνεύσας τὴν μυστηριώδη εἰκόνα, ἣν εἶδε Ναβουχοδονόσορ εἰς τὸν ὕπνον αὐτοῦ, συγκειμένην μὲν ἐκ διαφόρων μετάλλων, συντριβεῖσαν δὲ, καὶ εἰς κόριν λεπτυνθεῖσαν ὑπὸ τινος λίθου, ἐξ ὧν ἀποτμηθέντος ἀνευ ἀνθρωπίνης χειρὸς, ἐδήλωσε σαφῶς διὰ μὲν τοῦ Ὄρου, τὸ ὕψος τῆς ἀγιότητος τῆς Παρθένου, καὶ τὴν ἐπισκιάσασαν αὐτῇ δύναμιν τοῦ ἁγίου Πνεύματος· διὰ δὲ τοῦ Λίθου, τὸν ἀσπόρως ἐξ αὐτῆς γεννηθέντα Χριστόν· ὅστις ἐν τῇ δευτέρᾳ αὐτοῦ Παρουσίᾳ, συντρίψας ὡς Θεός, καὶ ἐξαφανίσας πάσας τὰς τοῦ κόσμου βασιλείας τὰς διὰ τῆς Εἰκόνης ἐμφαινομένας, ἀναστήσει τοῖς πιστεύουσιν εἰς αὐτὸν τὴν οὐράνιον αὐτοῦ βασιλείαν, τὴν αἰώνιον καὶ ἀδιάδοχον (αὐτ. β΄. 31-45.) Ἐφεξῆς προσηύμανεν ὠρισμένως καὶ ἀκριδῶς, διὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν πολυθρυλλήτων ἐβδομήκοντα Ἑβδομάδων, τῆς ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἐπιφανείας αὐτοῦ τὸν χρόνον, τὴν ἀρχὴν τοῦ εὐαγγελικοῦ αὐτοῦ κηρύγματος, τοῦ σωτηριώδους πάθους αὐτοῦ τὸν καιρὸν, καὶ τῆς νομικῆς λατρείας τὴν παῦσιν (αὐτ. ζ΄. 14-27). Ἐζωγράφησεν ἄριστα τὴν μεγαλοπρεπῆ καὶ φοβεράν τῆς δευτέρας αὐτοῦ Παρουσίας εἰκόνα, παραστήσας διὰ λόγου, ὡς διὰ χρωμάτων ζωηρῶν, τὸν τεθέντα φλογερὸν θρόνον, τὸν καθήμενον ἐπ' αὐτοῦ αἰώνιον Κριτὴν, τὸν ἔμπροσθεν αὐτοῦ ρέοντα πύρινον ποταμόν, τὸ λογοθέσιον τοῦ ἀδεκάστου κριτηρίου, τὰς ἀνοιχθείσας τῶν πρᾶξεων ἐκάστου βίβλους, τὰς χιλίας χιλιάδας τῶν λειτουργούντων αὐτῷ, καὶ τὰς μυρίας μυριάδας τῶν παρεστηκότων αὐτῷ (αὐτ. ζ΄. 9-10). Ἐπωνομάσθη ὑπὸ τῶν φανέντων αὐτῷ Ἀγγέλων: Ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν· διότι καταφρονήσας ἀνδρικῶς πάσης ἐπιθυμίας τοῦ σώματος, μέχρι καὶ αὐτοῦ τοῦ ἄρτου, τῆς ἀναγκαιοτάτης τροφῆς, καὶ τῶν ὁμοφύλων αὐτοῦ τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν μέλλουσαν αὐτῶν κατάστασιν γινῶναι ἐπιθυμῶν, οὐκ ἐπαύετο δεόμενος τοῦ Θεοῦ, νηστεύων, καὶ κλίνων τὰ γόνατα, τρεῖς καιροὺς τῆς ἡμέρας· δι' ἣν αἰτίαν καὶ εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων ἐρρίφθη, διαβληθεὶς ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ, ὡς παραβάτης τοῦ ἐξ ἐπιβουλῆς αὐτῶν ἐκδοθέντος βασιλικοῦ ὁρισμοῦ, ἵνα μηδεὶς προσκυνήσῃ, μηδὲ αἰτήσῃ τι παρὰ Θεοῦ, ἢ παρ' ἄλλου τινὸς ἀνθρώπου, ἕως ἡμερῶν τριάκοντα, εἰ μὴ παρὰ μόνου τοῦ βασιλέως . Ἀλλ' ἐμφράξας δυνάμει θείᾳ τῶν λεόντων τὰ στόματα, καὶ φανείς ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν ὡς προβάτων ποιμὴν, ἔδειξεν εἰς τοὺς ἀσεβεῖς τῆς εὐσεβείας τὴν δύναμιν (αὐτ. ε΄. 1-13).

Οἱ δὲ Τρεῖς Παῖδες, ἀρνησάμενοι τὴν προσκύνησιν καὶ λατρείαν τῆς τοῦ Ναβουχοδονόσορ εἰκόνης, (ἀπόντος τότε τοῦ Δανιήλ, κατὰ τὸ φαινόμενον,) ἐβλήθη-

σαν εἰς τὴν καίμινον τοῦ πυρός· ἀφ' οὗ μέχρι τριχὺς ἀδλαβεῖς διαμείναντες, θείῃ Ἀγγέλου συγκαταβάσει, καὶ ἐν μέσῳ αὐτοῦ, ὥσπερ ἐν δρόσῳ, περιπατοῦντες, ὕμνησαν τὸν παγκόσμιον αἶνον τῷ Θεῷ, τὸν ἐν τῇ Ζ' καὶ Η'. Ὁδῇ τῆς Στιχο-λογίας περιεχόμενον. Καὶ ἐξελθόντες ἐκεῖθεν, μηδὲ ὁσμὴν τοῦ πυρός φέροντες ἐν τοῖς ἱματίοις αὐτῶν, προεικόνισαν ἐν ἑαυταῖς τὸν ἄφθορον τῆς Παρθένου τόκου· ἥτις δεξαμένη τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, οὐ κατεφλέχθη τὴν νηδύν, ἀλλ' ἐμεινεν, ὥσπερ τὴν καὶ πρὸ τοῦ τόκου, Παρθένος (αὐτ. γ').

Διὰ ταῦτα οὖν ἐορτάζει αὐτοὺς τε καὶ τὸν Δανιὴλ ἡ Ἐκκλησία σήμερον, καὶ τῇ παρελθούσῃ τῶν Προπατόρων Κυριακῇ, καὶ τῇ ἐρχομένῃ τῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ὡς προτυπώσαντας, καὶ προκαταγγείλαντας τὴν σάρκωσιν αὐτοῦ· ἔτι δὲ καὶ ὡς ἀπογόνους τῆς τοῦ Ἰούδα φυλῆς, ἐξ ἧς καὶ ὁ Χριστὸς κατὰ σάρκα. Ἐτελεύτησαν δὲ οἱ μὲν ἅγιοι Τρεῖς Παῖδες, γενόμενοι πλήρεις ἡμερῶν. Ὁ δὲ Προφήτης Δανιὴλ, παρατείνας τὸν βίον μέχρι Κύρου βασιλείας Περσῶν, παρ' οὗ καὶ τὴν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐπάνοδον τῶν ὁμογενῶν αὐτοῦ, καὶ τοῦ Ναοῦ τὴν ἀνέγερσιν αἰτήσας ἐπέτυχεν, ἀνεπαύσατο ἐν εἰρήνῃ, ζήσας ἔτη περὶ τὰ 88. Ἡ προφητεία αὐτοῦ, εἰς 12 κεφάλαια διηρημένη, τὰττεται ἡ τετάρτη καὶ τελευταία τῶν Μειζόνων Προφητῶν.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα! ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογός, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, οἱ ἅγιοι Τρεῖς Παῖδες ἠγάλλοντο· καὶ ὁ Προφήτης Δανιὴλ, λεόντων ποιμὴν, ὡς προβάτων ἐδείκνυτο. Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἔτερον τοῦ Ἀγίου,

Ἦχος α'.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς Ζακύνθου τὸν γόνον, καὶ Αἰγίνης τὸν Πρόεδρον, τὸν φρουρὸν Μονῆς τῶν Στροφάδων, Διονύσιον ἅπαντες, τιμῶμεν συμφώνως οἱ πιστοί, βοῶντες πρὸς αὐτὸν εἰλικρινῶς: Σαῖς λιταῖς τοὺς τὴν σὴν μνήμην ἐπιτελοῦντας σῶσον, καὶ βοῶντάς σοι: Δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ· δόξα τῷ σὲ θαυμαστώσαντι· δόξα τῷ δωρησαμένῳ σε ἡμῖν, πρέσβυν ἀκοίμητον.

Κοντάκιον τοῦ Προφήτου, ἀπὸ γ'. Ὁδῆς Ἦχος γ'.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Καθαρθεῖσα Πνεύματι, ἡ καθαρά σου καρδία, προφητείας γέγονε, φαινοτάτης δοχεῖον· βλέπεις γὰρ ὡς ἐνεστῶτα τὰ μακρὰν ὄντα,λέοντας ἀποφιμοῖς δὲ βληθεῖς ἐν λαίκῳ. Διὰ τοῦτό σε τιμῶμεν, Προφήτα μάκαρ, Δανιὴλ ἐνδοξε.

“Ετερον τῶν Ἀγίων, ἀφ’ ἑκτης, Ἦχος β’. Αὐτόμελον .

Χειρόγραφον εἰκόνα μὴ σεβασθέντες, ἀλλ’ ἀγράφῳ οὐσίᾳ
 θωρακισθέντες, Τρισμακάριοι, ἐν τῷ σκάμματι τοῦ
 πυρὸς ἐδοξάσθητε· ἐν μέσῳ δὲ φλογὸς ἀνυποστάτου ἱσταί-
 μενοι, Θεὸν ἐπεκαλεῖσθε : Τάχυνον, ὡ οἰκτίρμον, καὶ σπεῦ-
 στον ὡς ἐλεήμων, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, ὅτι δύνασαι βου-
 λόμενος .

“Ετερον τοῦ Ἀγίου, Ἦχος γ’. Ἡ Παρθένος σήμερον .

Εὐχαρίστοις ἄσμασι τῶν Ζακυνθίων ἡ πόλις, ἀνυμνεῖν
 προτρέπεται, πάντας πιστοὺς συγκαλοῦσα, μέγιστον
 τὸν ἐν ἀνάγκαις θερμὸν προστατήν, ρύστην δὲ τῶν τοῖς κιν-
 δύνοις συνεχομένων, καὶ γεραίρουσα κραυγάζει : Χαῖρε τὸ
 κλέος πιστῶν Διονύσιε .

✠ 18. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Σεβαστιανῆ, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Ἦ πῆρχεν ἐκ πάλεως Μεδιολάνων, Συγκλητικὸς τὸ ἀξίωμα, ζηλωτὴς τῆς πίστεως
 τοῦ Χριστοῦ, καὶ πολλοὺς εἰς θεογνωσίαν ἐπιστρέφων . Κινηθέντος δὲ τοῦ κατὰ
 τῶν Χριστιανῶν διωγμοῦ ἐπὶ τῆς Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ βασιλείας, συλ-
 ληθεῖς κατακεντᾶται βέλεσι πυκνοῖς, καὶ ῥαπάλαις τὸ σῶμα κατασυντρίβεται,
 καὶ εἰς μέρη κατατμηθεῖς, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρατίθεται, τῷ 288 ἔτει . Σὺν
 αὐτῷ δὲ καὶ ἕτεροι, διαφόρους ὑπομείναντες βασάνους, ἐτελεύτησαν· ὧν τὰ ὀνό-
 ματα : Μαρκελλῖνος καὶ Μάρκος αὐτάδελφοι· Τραγκυλῖνος καὶ Μαρκία γονεῖς αὐ-
 τῶν· Νικόστρατος καὶ Ζωὴ σύζυγος αὐτοῦ· Τιβούρτιος, Κλαύδιος, Κάστουλος
 καὶ Κάστωρ .

Ε Ι Δ Η Σ Ι Σ .

Κατὰ τὴν αὐτὴν δεκάτην ὁγδόην τοῦ παρόντος, εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, ἢ
 τῇ ἀμέσως μετ’ αὐτὴν ἐρχομένη, ἥτις καὶ Κυριακὴ πρὸ τῆς Χριστοῦ
 Γεννήσεως λέγεται, μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἀπ’ αἰῶνος Θεῷ
 εὐαρεστησάντων, ἀπὸ Ἀδὰμ ἄχρι καὶ Ἰωσήφ τοῦ Μνήστορος τῆς ὑπερα-
 γίας Θεοτόκου, κατὰ γενεαλογίαν, καθὼς ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς ἱστορι-
 κῶς ἠριθμήσατο (γ’. 23-38), ὁμοίως καὶ τῶν Προφητῶν καὶ Προφητί-
 δων, ἐξαιρέτως δὲ τοῦ Προφήτου Δανιὴλ, καὶ τῶν ἁγίων Τριῶν Παίδων,
 (Ὅρα τὴν αἰτίαν εἰς τὰς 17 τοῦ παρόντος) .

✠ Κυριακὴ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως ✠

Ἀπολυτίκιον Ἀναστασίμων· εἴτα τῶν Πατέρων, Ἦχος β’.

Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα ! ἐν τῇ πηγῇ τῆς
 φλογὸς, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, οἱ ἅγιοι Τρεῖς
 Παῖδες ἠγάλλοντο· καὶ ὁ Προφήτης Δανιὴλ, λεόντων ποι-
 μὴν, ὡς προβάτων ἐδείκνυτο . Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις Χριστέ
 ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν .

Ἀπὸ γ'. Ὡδῆς, Ἡ Ὑπακοή, Ἦχος πλ. δ'.

Αγγελος Παίδων ἐδρόσισε καίμινον, νῦν δὲ Γυναικῶν κλαυθμὸν διεκώλυσε λέγων· Τί ἐπιφέρεσθε μύρα; τίνα ζητεῖτε ἐν τάφῳ; ἀνέστη Χριστὸς ὁ Θεός· ὑπάρχει γὰρ ζωή, καὶ Σωτὴρ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων.

Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον Προεόρτιον, Ἦχος α'.

Χορὸς ἀγγελικός.

Εὐφραίνου Βηθλεὲμ, Εὐφραθᾶ ἐτοιμάζου· ἰδοὺ γὰρ ἡ Ἀμναῖς, τὸν Ποιμένα τὸν μέγαν, ἐν μήτρᾳ βαστάζουσα, τοῦ τεκεῖν κατεπείγεται· ὃν περ βλέποντες, οἱ Θεοφόροι Πατέρες, ἐπαγαλλονται, μετὰ Ποιμένων ὑμνοῦντες, Παρθένον δηλαζούσαν.

✠ 19. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Βονιφατίου.

Ἦ πῆρχεν ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλήτιανου, περὶ τὸ 290 ἔτος, δοῦλος Συγκλητικῆς τινος Ῥωμαίας, Ἀγλαΐδος ὀνόματι· καὶ ἀποσταλεὶς παρ' αὐτῆς εἰς τὴν Ἀνατολήν, ἵνα κομίσῃ ἐκεῖθεν ἁγίων Μαρτύρων λείψανα πρὸς ἁγιασμόν, ὑπέσχετο χαριεντιζόμενος κομίσειν αὐτῇ τὸ οἶκεόν. Ἀπελθὼν δὲ μετὰ τινων συνδούλων αὐτῆς εἰς Κιλικίαν, ὅπου ἐνήθλου τότε οἱ Ἅγιοι, συλληφθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἡγεμόνος, καὶ τὸν Χριστὸν παρρησίᾳ ὁμολογήσας, ὑπέστη τὸν τῆς μαρτυρίας θάνατον, καὶ ἐπληρώσεν ἀληθῶς τὴν ὑπόσχεσιν πρὸς τὴν κυρίαν αὐτοῦ, κομισάντων αὐτῇ τῶν συνδούλων τὸ ἱερόν αὐτοῦ λείψανον.

Ἀπολυτίκιον· Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. Σελ. 212.

✠ 20. Προεόρτια τῆς κατὰ σάρκα Γεννήσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ μνήμη τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου.

Ὁ ὕτος ἦν μαθητῆς Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, καὶ τῶν Ἀποστόλων διάδοχος, μετὰ τὸν Εὐδοκὸν δεύτερος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας γεγονώς, τῷ 68 ἔτει. Ἐνεχθεὶς δὲ εἰς Ῥώμην ἐπὶ Τραϊανοῦ, δίδοται λέουσιν εἰς βορὰν, καὶ πληροῖ τὸν τοῦ μαρτυρίου δρόμον, τῷ 107, ἢ 109 ἔτει· τὰ δὲ λείψανα τῶν ὀστέων αὐτοῦ, ἐπιμελῶς ὑπὸ πιστῶν συλλεγέντα, μετεκομίσθησαν εἰς Ἀντιόχειαν. Ἐπωνομάσθη δὲ Θεοφόρος, ὡς τὸν Θεὸν ἐνοικον φέρων ἐν τῇ ψυχῇ, καὶ ὑπὸ τῆς ἀγάπης αὐτοῦ φλεγόμενος τὴν καρδίαν· διὸ καὶ ἔλεγε· « Σῖτος εἰμὶ τοῦ Θεοῦ, καὶ δι' ὁδόν των θηρίων ἀλήθομαι, ἵνα καθαρὸς ἄρτος εὑρεθῶ ». (Εὐσέβ. Ἐκκλ. Ἱστορ. Βιβλ. γ'. 36).

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Προεόρτιον, Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ετοιμάζου Βηθλεὲμ, ἡνοικται πᾶσιν ἡ Ἑδέμ· εὐτρεπίζου Εὐφραθᾶ, ὅτι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐν τῷ σπηλαίῳ ἐξήνθησεν ἐκ τῆς Παρθένου· Παραδειςος καὶ γὰρ ἡ ἐκείνης γα-

στηρ, ἐδείχθη νοητός, ἐν ᾧ τὸ Θεῖον φυτόν · ἐξ οὗ φαγόντες ζήσομεν, οὐχὶ δὲ ὡς ὁ Ἀδάμ τεθνηξόμεθα . Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν ἀναστήσων εἰκόνα .

Τοῦ Ἀγίου . Καὶ τρόπων μέτοχος . Ὅρα, σελ. 222.

Ἀπὸ γ' . Ὡδῆς, Κοντάκιον Προεόρτιον, Ἦχος γ' . Αὐτόμελον .

Η Παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως . Χόρευε ἡ οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα · δόξασον μετὰ Ἀγγέλων καὶ τῶν Ποιμένων, βουληθέντα ἐποφθῆναι, Παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν .

Ἀφ' ἑκτῆς Ὡδῆς, Κοντάκιον τοῦ Ἀγίου, ὅμοιον .

Τῶν λαμπρῶν ἀγώνων σθ, ἡ φωτοφόρος ἡμέρα, προκηρύττει ἅπασι, τὸν ἐν σπηλαίῳ τεχθέντα · τούτου γὰρ διψῶν ἐκ πόθου κατατρυφῆσαι, ἔσπευσας ὑπὸ θηρίων ἀναλωθῆναι · διαὶ τοῦτο Θεοφόρος, προσηγορεύθης, Ἰγνατίε ἐνδοξε .

✠ 21. Τῆς ἁγίας Μάρτυρος Ἰουλιανῆς .

Ἐπῆρχεν ἐκ Νικομηδείας, ἐν τοῖς χρόνοις Μαξιμιανοῦ, πλουσίων γονέων θυγάτηρ . Μνηστευθεῖσα δὲ ἀνδρὶ εἰδωολάτρῃ, Ἐλευσίῳ τὸ ὄνομα, Συγκλητικῷ τὸ ἀξίωμα, ὕστερον δὲ καὶ Ἐπάρχῳ γενομένῳ, ἠρνήσατο τὴν πρὸς αὐτὸν διὰ γάμου κοινωνίαν, μὴ βουλόμενον προσελθεῖν εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν . Ὁ δὲ ὀργισθεὶς παρέλαβεν αὐτήν, καὶ πολυειδῶς πρότερον βασάνισας, τελευταῖον ἀπέτεμεν αὐτῆς τὴν κεφαλὴν, τῷ 299 ἔτει .

Ἀπολυτίκιον . Ἡ ἀμναῖς σου Ἰησοῦ . Ὅρα, σελ. 174.

✠ 22. Τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Ἀναστασίας τῆς Φαρμακολυτρίας .

Αὕτη κατήγετο ἐκ Ῥώμης, παρθένος περικαλλῆς, πλουσία, καὶ ἐνάρετος, θυγάτηρ Πρεπεξιάστου καὶ Φαύστης, ὑφ' ἧς καὶ τὴν εἰς Χριστὸν ἐδιδάχθη πίστιν . Συζευχθεῖσα δὲ ἀνδρὶ, ἀσώτῳ τὸν βίον, καὶ τὴν γνώμην ἀσεβεῖ, Πουπλίῳ Πατρικίῳ τὸ ὄνομα, ἔμεινε χηρεύουσα μετ' ὀλίγον . Ἐντεῦθεν κρυφίως περιερχομένη τὰς οἰκίας τῶν πτωχῶν, καὶ τὰς φυλακὰς τῶν τοῦ Χριστοῦ Μαρτύρων, καὶ προσφέρουσα αὐτοῖς τὰ ἐπιτήδεια, σπογγίζουσα αὐτῶν τὰς πληγὰς, λύουσα αὐτοὺς τῶν δεσμῶν, καὶ τὰς ὁδύνας αὐτῶν θεραπεύουσα, ἐπωνομάσθη ἐκ τούτου Φαρμακολύτρια . Γνωσθέντος δὲ τῷ πράγματι, συνελήφθη ὑπὸ τῶν τῷ Διοκλητιανοῦ ὑπηρετῶν · καὶ μετὰ πολλὰς ἄλλας βασάνους, ἐτελεύτησε διὰ πυρός, τῷ 290. ἔτει .

Ἀπολυτίκιον : Ἡ ἀμναῖς σου Ἰησοῦ . Ὡς ἀνωτέρω .

Κοντάκιον . Ἦχος β' . Ταῖς ἀνω ζητῶν .

Οἱ ἐν πειρασμοῖς, καὶ θλίψεσιν ὑπάρχοντες, πρὸς τὸν σὸν ναὸν, προστρέχοντες λαμβάνετε, τὰ σεπτὰ δωρήματα, τῆς ἐν σοὶ ἐνοικούσης Θείας χάριτος Ἀναστασία · σὺ γὰρ αἰεὶ, τῷ κόσμῳ πηγαῖς τὰ ἱάματα .

✠ 28. Τῶν ἁγίων Δέκα Μαρτύρων, τῶν ἐν τῇ Κρήτῃ.

Οὗτοι, ἐκ διαφόρων πόλεων καὶ χωρίων τῆς νήσου Κρήτης ὑπάρχοντες, ἤθλησαν ἐπὶ Δεκίου τῷ 250. Τὰ δὲ ὀνόματα αὐτῶν εἰσὶ: Θεόδουλος, Σατορνῖνος, Εὐπορος, Γελασιος, Εὐνικιανός, Ζωτικός, Ἀγαθόπους, Βασιλείδης, Εὐάρεστος, καὶ Πέρπιος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Τὴν πολυθαύμαστον Κρήτην τιμήσωμεν, τὴν ἐξανθήσασαν ἄνθη τὰ τίμια, τοὺς μαργαρίτας τοῦ Χριστοῦ, Μαρτύρων τοὺς ἀκρέμονας. Δέκα γὰρ ὑπάρχοντες, ἀριθμῶ οἱ μακάριοι, δύναμιν μυρίοπλον τῶν Δαιμόνων κατήσχυναν· διὰ καὶ τοὺς στεφάνους ἐδέξαντο, Μάρτυρες Χριστοῦ οἱ καρτερόψυχοι.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐσφύρος ἔλαμψεν ἡ τῶν Μαρτύρων, σεβασμία ἄθλησις, προκαταυγάζουσα ἡμῖν, τὸν ἐν σπηλαίῳ κρυπτόμενον, ὃν ἡ Παρθένος ἀσπόρως ἐκύησεν.

✠ 24. Τῆς ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Εὐγενίας.

Ἐπῆρχεν ἐν Ῥώμῃς, θυγάτηρ γονέων ἐπισημοτάτων καὶ εὐγενῶν, Φιλίππου καὶ Εὐγενίας. Λαβοῦσα δὲ αὐτοὺς, καὶ δύο τῶν ἐαυτῆς ὑπηρετῶν, Πρωτᾶν καὶ Τάκινθον, παραλαβοῦσα, ἐξῆλθε τῆς οἰκίας νυκτός· καὶ ἀνδρικῶς ἐνδυσασμένη, καὶ μετονομασθεῖσα Εὐγένιος, ἀπῆλθε μετ' αὐτῶν, καὶ ἐμόνασεν εἰς μὲναστήριον ἀνδρῶν. Ἐτελεύτησαν δὲ καὶ οἱ τρεῖς μαρτυρικῶς ἐν τοῖς χρόνοις Κομόδου, τοῦ βασιλεύσαντος ἀπὸ τοῦ 180-192 ἔτους.

Παραμονὴ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

Ἀπολυτίκ. Προεόρτιον, Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Απεγράφετο ποτέ, σὺν τῷ πρεσβύτῃ Ἰωσήφ, ὡς ἐκ σπέρματος Δαυὶδ, ἐν Βηθλεὲμ ἡ Μαριάμ, κυφοροῦσα τὴν ἄσπορον κυφορίαν· ἐπέστη δὲ καιρὸς ὁ τῆς γεννήσεως, καὶ τόπος ἦν οὐδεὶς τῷ καταλύματι· ἀλλ' ὡς τερπνὸν παλάτιον, τὸ σπήλαιον τῇ Βασιλίδι ἐδείκνυτο. Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν ἀναστήσων εἰκόνα.

Η ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

✠ 25. Ἡ κατὰ σάρκα Γέννησις τοῦ Κυρίου, καὶ Θεῶ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ .

Ἡ ἀκατάληπτος αὕτη καὶ ἀνερμήνευτος Γέννησις τοῦ Χριστοῦ ἐγένετο, κατὰ τὴν χρονολογίαν τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, τῷ 5508 ἀπὸ Κτίσεως Κόσμου, βασιλεύοντος τῆς Ἰουδαίας Ἡρώδου τοῦ Μεγάλου· ὃς τις, Ἀσκαλωνίτης μὲν ὢν ἐκ πατρὸς, Ἰδουμαῖος δὲ ἐκ μητρὸς, καὶ τοῦ γένους τοῦ Ἰακώβ πάντη ἀλλότριος, λαβὼν τὴν βασιλείαν ταύτην ἀπὸ τῶν τῆς Ῥώμης Αὐτοκρατόρων, κατεδυνάστευσεν ἤδη 33 ἔτη τὸν Ἰουδαϊκὸν λαόν· ἡ δὲ πρώην βασιλεύουσα τοῦ Ἰούδα φυλὴ, στερηθεῖσα τῶν δικαιοματίων αὐτῆς, ἐγυμνώθη πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας. Ἐπὶ τοιαύτης τῶν Ἰουδαίων καταστάσεως, γεννηθέντος τοῦ προσδοκωμένου Μεσσίου, ἐπληρώθη ἀψευδῶς τοῦ Πατριάρχου Ἰακώβ ἡ προφητεία, ἣν εἶπε πρὸ 1807 ἐτῶν: Οὐκ ἐκλείψει ἀρχὼν ἐξ Ἰούδα, καὶ ἡγούμενος ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ, ἕως ἂν ἔλθῃ, ᾧ ἀπόκειται, καὶ αὐτὸς προσδοκία ἐθνῶν (Γεν. μθ'. 10).

Ἐγεννήθη δὲ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν ἐν Βηθλεὲμ, πόλει τῆς Ἰουδαίας· ὅπου, ἀναβάς ὁ Ἰωσήφ ἀπὸ Ναζαρέτ τῆς Γαλιλαίας, συμπαρέλαβε καὶ Μαριὰμ τὴν μνηστὴν αὐτοῦ, ἐγκυον οὔσαν, ἵνα, κατὰ τὸν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις ἐκδοθέντα ὀρισμὸν τοῦ τότε μοναρχούντος Αὐγούστου Καίσαρος, ἀπογραφῶσι καὶ αὐτοὶ εἰς τὸν κατάλογον τῶν ὑπηκόων. Ἐλθούσης δὲ τῆς ὥρας τῆς γέννας, καὶ διὰ τὴν συνδρομὴν τοῦ πολλοῦ πλήθους, μὴ ὄντος τόπου περιττοῦ ἐν τῷ δημοσίῳ καταλύματι, ἠνάγκασεν ἡ περίσσις τὴν Παρθένον, ἵνα, εἰσελθῶσα εἰς σπήλαιον, κείμενον πλησίον τῆς Βηθλεὲμ, καὶ εἰς σταῦλον τῶν ἀλόγων χρησιμεῖον, γεννήσῃ ἐκεῖ, καὶ σπαργανώσασα τὸ βρέφος τὸ γεννηθὲν ἀνακλίνῃ αὐτὸ ἐπάνω φάτνης (Λουκ. β'. 1. 7). Ἐκ τούτου προῆλθεν ἡ παράδοσις, ὅτι ὁ Χριστὸς γεννηθεὶς, ἀνεκλίθη μετὰ δύο ζώων, βοῦς καὶ ὄνου· ὅπερ φαίνονται δικαιολογοῦντες καὶ οἱ λόγοι τῶν Προφητῶν: Ἐν μέσῳ δύο ζώων γνωσθήσῃ (Ἀβδ. γ'. 2.)· καὶ: Ἐγὼ βοῦς τὸν κτησάμενον, καὶ ὄνος τὴν φάτνην τοῦ κυρίου αὐτοῦ (Ἠσ. α'. 3)· εἰ καὶ τὰ ζῶα ταῦτα τροπικῶς ὑπὸ τῶν ἐρμηνευτῶν ἐκλαμβάνονται, ἀντὶ τῶν ἐξ Ἰουδαίων καὶ τῶν ἐξ ἐθνῶν πιστευσάντων εἰς τὸν ἐνανθρωπήσαντα Κύριον, ἢ κατ' ἄλλην ἔννοιαν προσφυστέραν.

Ἀλλ' ἐνῷ ἡ γῆ τοσοῦτον πενιχρῶς ὑπεδέχετο τὸν γεννηθέντα Σωτῆρα, ὁ οὐρανὸς ἄνωθεν ἐπανηγύριζε μεγαλοπρεπῶς τὴν κοσμοσωτήριον αὐτοῦ ἐπιδημίαν. Ποιμένες τινὲς εἰς τῆς Βηθλεὲμ τὰ πέριξ, τῶν ἰδίων προβάτων φύλακες ἄγρυπνοι, περιλαμφθέντες αἰφνιδίως ὑπὸ ἐξαισίου φωτός, εἶδον ἔμπροσθεν αὐτῶν Ἄγγελον, εὐαγγελιζόμενον εἰς αὐτοὺς τὴν τοῦ Κυρίου χαρμόσυνον Γέννησιν. Καὶ εὐθὺς, μετὰ

τὸν ἕνα τοῦτον, εἶδον καὶ ἤκουσαν ὁλόκληρον στρατιάν οὐρανίων Δυνάμεων, ὑμνούντων τὸν Θεόν καὶ λεγόντων: Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία (Λουκ. β'. 8-24).

Πάσχα, Ἀργία τριήμερος, καὶ Κατάλυσις εἰς πάντα, ἀπὸ τῆς σήμερον **μέχρι** τῆς Παραμονῆς τῶν Θεοφανείων.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Η Γέννησίς σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ τὸ φῶς τὸ τῆς γνώσεως· ἐν αὐτῇ γὰρ οἱ τοῖς ἄστροις λατρεύοντες, ὑπὸ Ἀστέρος ἐδιδάσκοντο, σὲ προσκυνεῖν τὸν Ἡλιον τῆς δικαιοσύνης, καὶ σὲ γινώσκειν ἐξ ὕψους Ἀνατολήν. Κύριε δόξα σοι.

Ἀπὸ γ'. Ὡδῆς, ἡ Ὑπακοή, Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν ἀπαρχὴν τῶν ἐθνῶν ὁ οὐρανός σοι προσεκόμισε, τῷ κειμένῳ Νηπίῳ ἐν φάτνῃ, δι' Ἀστέρος τοὺς Μάγους καλέσας· οὓς καὶ κατέπληττεν οὐ σκήπτρα καὶ θρόνοι, ἀλλ' ἐσχάτη πτωχεία· τί γὰρ εὐτελέστερον σπηλαιίου; τί δὲ ταπεινότερον σπαργάνων, ἐν οἷς διέλαμψεν ὁ τῆς Θεότητός σε πλοῦτος; Κύριε δόξα σοι.

Ἀφ' ἑκτῆς Ὡδῆς, Κοντάκι. Ἦχος γ'. Αὐτόμελον.

Η Παρθένος σήμερον, τὸν ὑπερούσιον τίκτει, καὶ ἡ γῆ τὸ σπήλαιον, τῷ ἀπροσίτῳ προσάγει. Ἀγγελοι μετὰ Ποιμένων δοξολογοῦσι· Μάγοι δὲ μετὰ Ἀστέρος ὁδοιποροῦσι· δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγεννήθη Παιδίον νέον, ὁ πρὸ αἰώνων Θεός.

✠ 26. Ἡ Σύναξις τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου· καὶ τοῦ ἁγίου **Γερομάρτυρος** Εὐθυμίου, ἐπισκόπου Σάρδεων.

Ἡ Σύναξις αὕτη, ὁ ἐστὶ συνάθροισις ἡμῶν εἰς δοξολογίαν τῆς Θεοτόκου, γίνεται κατὰ χρέος ἰδικώτερον πρὸς αὐτήν, ὡς τεκοῦσαν ὑπερφῶς τὸν Τίον καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ γενομένην ὄργανον τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας. — Ὁ δὲ θεὸς Εὐθύμιος ἤκρασε κατὰ τὸν καιρὸν τῆς Οἰκουμένης Ζ'. Συνόδου, εἰς ἣν καὶ ἐπαρουσίασε, τῷ 787 ἔτει συγκροτηθεῖσαν ἐν Νικαίᾳ τοδεύτερον. Διὰ δὲ τὴν τῶν ἁγίων Εἰκόνων προσκύνησιν ἐξωσθεῖς τοῦ θρόνου αὐτοῦ, καὶ δεσμὰ καὶ μαστίγας ὑπομείνας, ἐτελεύτησε μαρτυρικῶς ἐν τινὶ τῆς Βιθυνίας ἀκρωτηρίῳ, Ἀκρίτᾳ καλουμένῳ, ὅπου ἐξωρίσθη ὑπὸ Μιχαὴλ τοῦ Τραυλοῦ, βασιλεύσαντος ἀπὸ τοῦ 820-829 ἔτους.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς: Ἡ Γέννησίς σου Χριστέ.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. β'.

Ο πρὸ ἑωσφόρου ἐκ Πατρὸς ἀμήτωρ γεννηθεῖς, ἐπὶ τῆς γῆς ἀπάτωρ ἐσαρκώθη σήμερον ἐκ σοῦ· ὅθεν Ἀστήρ

εὐαγγελίζεται Μάγαις, Ἄγγελοι δὲ μετὰ Ποιμένων ὕμνοῦσι
τὸν ἄσπορον τόκον σου, ὦ Κεχαριτωμένη .

Ε Ι Δ Η Σ Ι Σ .

Ἀπὸ τῆς 26 τοῦ παρόντος μηνὸς ἕως τέλους αὐτοῦ, ἐν ἣ ἂν ἡμέρα
τύχη Κυριακὴ, ἐπιτελοῦμεν τὴν μνήμην τῶν ἁγίων, Ἰωσήφ τοῦ Μνήστο-
ρος τῆς Παρθένου, Δαυὶδ τοῦ Προφήτου καὶ βασιλέως, καὶ Ἰακώβου τοῦ
Ἀδελφοθέου· μὴ τυχούσης δὲ Κυριακῆς ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις, ἐπιτε-
λοῦμεν αὐτὴν τῇ 26.

Ἦν δὲ ὁ Ἰωσήφ υἱὸς μὲν Ἰακώβ, γαμβρὸς δὲ, κατ' ἐπομένως υἱὸς πάλιν τοῦ
Ἠλεί (ὃς τις καὶ Ἐλιακεῖμ καὶ Ἰωακείμ καλεῖται), καὶ ἐστὶν ὁ τῆς Παρθένου
Μαρίας πατὴρ· (Ματθ. α'. 25. Λουκ. γ'. 23) ἐκ φυλῆς Ἰούδα, ἐκ τῆς οἰκογε-
νείας τοῦ Δαυὶδ, κάτοικος τῆς Ναζαρέτ, τέκτων τὴν τέχνην, καὶ γέρων τὴν ἡλι-
κίαν, ὅτε τὴν Παρθένον ἐμνηστεύθη, κατ' εὐδοκίαν Θεοῦ, ἵνα, εἰς τὸ μέγα τῆς
ἐνσάρκου αὐτοῦ οἰκονομίας Μυστήριον, ὑπηρετήσῃ αὐτῇ. Ἐτελεύτησε δὲ, κατὰ
τὴν παράδοσιν τῶν Πατέρων, μετὰ τὸ δωδέκατον ἔτος, τὸ ἀπὸ τῆς τοῦ Κυρίου
Γεννήσεως. — Ὁ δὲ Δεόπαις καὶ Δεοπάτωρ Δαυὶδ, ὁ μέγας Προφήτης μετὰ τὸν
Προφήτην Μωϋσῆν, καὶ πρῶτος μετ' ἐκεῖνον προφητείαν συγγράψας, ἀπόγονος ὢν
τοῦ Ἰούδα, ὑπῆρχεν υἱὸς Ἰεσσαί, γεννηθεὶς ἐν Βηθλεὲμ, (ἥτις καὶ Πάλις Δαυὶδ
ὠνομάσθη ἐκ τούτου) τῷ 1085 πρὸ Χριστοῦ. Μειράκιον ἔτι ὢν, ἐχρίσθη μυστικῶς
ὑπὸ τοῦ Προφήτου Σαμουὴλ, κατ' ἐπιταγὴν τοῦ Θεοῦ, βασιλεὺς τῶν Ἰσραηλιτῶν
δεύτερος, ζῶντος μὲν ἔτι τῷ Σαούλ, ἐστερημένου δὲ ἤδη τῆς Δείας χάριτος. Τῷ
30 ἔτει τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, φονευθέντος ἐκεῖνος ἐν πολέμῳ, ἐκλεχθεὶς εἰς τὸ βα-
σιλικὸν ἀξίωμα, πρῶτον μὲν ὑπὸ μόνης τῆς ἑαυτοῦ φυλῆς, εἶτα καὶ ὑπὸ παντὸς
τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ, ἐδασίλευσε 40 ἔτη· καὶ ζήσας τὰ πάντα 70, ἐτελεύτησε
τῷ 1015 πρὸ Χριστοῦ, ἀναγορεύσας πρότερον τὸν υἱὸν αὐτοῦ Σωλομῶντα τοῦ
Δρόνου διάδοχον.

Τὴν ἐνοικήσασαν αὐτῷ πνευματικὴν χάριν ἐκ νεότητος, τὰς ἐφ' ὅρου ζωῆς
ἡρωϊκὰς καὶ εὐσεβεῖς αὐτοῦ πράξεις, τὰ ἀνθρώπινα αὐτοῦ παραπτώματα, καὶ
τὴν διὰ ταῦτα παραδειγματικὴν αὐτοῦ μετάνοιαν πρὸς Θεόν, διηγεῖται ἀκριδῶς
ἡ ἱερὰ ἱστορία. Τὸ ἐναρμόνιον αὐτοῦ Ψαλτήριον, ὅπερ ἡ Δεία χάρις, μίξασα τὴν
ὠφέλειαν σὺν τῇ ἡδονῇ τῆς μελωδίας, προτεθεῖκεν εἰς τοὺς ἀνθρώπους διδα-
σκαλίαν τριπόθητον καὶ ἀξιέραστον· δι' οὗ προσευχόμενοι ἡμέρας καὶ νυκτός, καὶ
ὁμοθυμαδὸν καὶ καταμόνας, ὕμνοῦμεν τὸν τῶν ὅλων Θεόν, καὶ τὰ τῆς ψυχῆς καὶ
τοῦ σώματος καταπραΰνομεν πάνθ'· ἐν ᾧ περιέχεται καὶ τῶν γεγεννημένων τοῦ
Θεοῦ εὐεργεσιῶν εὐχαριστήριος μνήμη, καὶ προρρήσεις τῶν μελλόντων ἐκφαντι-
κώταται, καὶ λόγοι οὐ μόνον προφητικοί, ἀλλὰ καὶ ἱστορικοί, καὶ φυσιολογικοί,
καὶ νοθετικοί, καὶ παραμυθητικοί, καὶ νομοθετικοί, καὶ διδασκαλία ἠθικὴ, Θεο-
λογικὴ, δογματικὴ, καὶ πάσης σοφίας πνευματικῆς ποικίλοντι καὶ πᾶγχρηστον
ἄθροισμα· ταῦτα πάντα εἰσὶ γνωστὰ εἰς τοὺς μετὰ προσοχῆς ἀναγινώσκοντας
τὴν Δεόπνευστον ταύτην βίβλον. Τὸ δὲ ὄνομα αὐτοῦ, Δαυὶδ, ὅπερ Ἑλληνιστὶ
μεθερμηνεύεται, Ἠγαπημένος, λαμβάνεται πολλάκις παρὰ τῇ Δείᾳ Γραφῇ εἰς
τύπον τοῦ Χριστοῦ, ἢ καὶ τῶν πιστῶν βασιλέων ἐνίοτε. — Περὶ δὲ Ἰακώβου
τοῦ Ἀδελφοθέου, ὅρα εἰς τὴν 23 Ὀκτωβρίου.

✠ Κυριακή μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν . ✠

Ἀπολυτ. Ἀναστάσιμον· καὶ τῶν Ἀγίων, Ἦχος β'.

Εὐαγγελίζου Ἰωσήφ, τῷ Δαυΐδ τὰ θαύματα τῷ Θεοπα-
τορι: Παρθένον εἶδες κυοφορήσασαν, μετὰ Ποιμένων
ἐδοξολόγησας, μετὰ τῶν Μάγων προσεκύνησας, δι' Ἀγγέλου
χρηματισθείς. Ἰκέτευε Χριστὸν τὸν Θεόν, σωθῆναι τὰς ψυ-
χὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εὐφροσύνης σήμερον, Δαυΐδ πληροῦται ὁ Θεῖος, Ἰωσήφ τε
αἶνεσιν, σὺν Ἰακώβῳ προσφέρει· στέφος γὰρ τῇ συγγε-
νεῖα Χριστοῦ λαβόντες, χαίρουσι, καὶ τὸν ἀφράστως ἐν γῇ
τεχθέντα, ἀνυμνοῦσι καὶ βοῶσιν: Οἰκτίρμον, σῶζε τοὺς σέ
γεραίροντας.

✠ 27. Τοῦ ἁγίου Πρωτομάρτυρος καὶ Ἀρχιδιακόνου Στε-
φάνου: καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Θεοδώ-
ρου τοῦ Γραπτοῦ.

Ὁ μὲν Στέφανος ἦν Ἰουδαῖος τὸ γένος, μαθητὴς Γαμαλιήλ τοῦ νομοδιδασκάλου, ὡς λέγουσι τινὲς, πρῶτος τῶν Ἑπτὰ Διακόνων, οὓς κατέστησαν οἱ Ἀπόστολοι ἐν Ἱεροσολύμοις, εἰς τὴν τῶν πτωχῶν ἐπιμέλειαν, καὶ τὴν εἰς αὐτοὺς διανομὴν τῶν ἐλεημοσυνῶν· ἀνὴρ πλήρης πίστεως καὶ Πνεύματος ἁγίου, καὶ ποιῶν σημεῖα καὶ τέρατα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ. Διαλεγόμενος δὲ πρὸς τοὺς Ἰουδαίους περὶ τοῦ Ἰησοῦ, καὶ πᾶσαν ἀντιλογίαν αὐτῶν διαλύων οὕτω σοφῶς, ὥστε οὐδεὶς ἠδύνατο ἀντιστῆναι τῇ σοφίᾳ καὶ τῷ πνεύματι, ᾧ ἐλάλει, συκοφαντεῖται ὡς βλάσφημος, καὶ σύρεται εἰς τὸ συνέδριον τῶν πρεσβυτέρων· ἐν ᾧ μετὰ πᾶρρησίας ἀποδείξας ἐκ τῶν Θείων Γραφῶν τὴν ἔλευσιν τοῦ δικαίου (Ἰησοῦ), οὗ τινος αὐτοὶ προδότες καὶ φονεῖς ἐγένοντο, ἤλεγξε τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν καὶ σκληροκαρδίαν. Καὶ τελευταῖον ἀτενίσας εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ Θεῖαν δόξαν θεωρᾶμενος, εἶπεν: Ἴδου θεωρῶ τοὺς οὐρανοὺς ἀνεφγμένους, καὶ τὸν Γλῶσσαν τοῦ ἀνθρώπου ἐστῶτα ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ. Οἱ δὲ ταῦτα ἀκούσαντες, ἔφραξαν τὰ ὦτα, καὶ μεθ' ὁρμῆς ἐκβαλόντες ἔξω τῆς πόλεως, ἐλιθοβόλουν αὐτόν, ἐπικαλούμενον καὶ λέγοντα: Κύριε Ἰησοῦ, δέξαι τὸ πνεῦμά μου. Εἶτα τὴν ἀνεξικακίαν τοῦ Δεσπότης μιμούμενος, κλίνας τὰ γόνατα, προσηύξατο μεγαλοφώνως ὑπὲρ τῶν λιθαζόντων αὐτόν, λέγων: Κύριε, μὴ στήσης αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐκοιμήθη τῷ 36 ἔτει (Πράξ. 5. 36.), γενόμενος πρῶτος τῶν Μαρτύρων τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ. Περὶ δὲ τοῦ ἁγίου Θεοδώρου ὁρα εἰς τὴν 11 Ὀκτωβρίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Βασιλεῖον διάδημα ἐστέφθη σὴ κορυφή, ἐξ ἁθλῶν ὧν ὑπέ-
μεινας ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, Μαρτύρων Πρωτόαθλε·
σὺ γὰρ τὴν Ἰουδαίων ἀπελέγξας μανίαν, εἶδες σοῦ τὸν Σω-

τῆρα, τοῦ Πατρὸς δεξιόθεν . Αὐτὸν οὖν ἐκδυσώπει αἰεὶ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν .

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον .

Ο Δεσπότης χθὲς ἡμῖν, διὰ σαρκὸς ἐπεδήμει, καὶ ὁ δοῦλος σήμερον, ἀπὸ σαρκὸς ἐξεδήμει· χθὲς μὲν γάρ, ὁ βασιλεύων σαρκὶ ἐτέχθη, σήμερον δὲ, ὁ οἰκέτης λιθοβολεῖται, δι' αὐτὸν καὶ τελειῖται, ὁ Πρωτομάρτυς καὶ θεῖος Στέφανος .

✠ 28. Τῶν ἁγίων δισμυρίων Μαρτύρων, τῶν ἐν Νικομηδείᾳ καέντων .

Οὗτοι πάντες κατεκαύθησαν ζῶντες τῷ 303 ἔτει, ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ, συνηγμένοι ὄντες ἐν Ἐκκλησίᾳ, κατὰ τὸν Συναξαριστὴν, τὴν ἡμέραν τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, εἴκοσι χιλιάδες τὸν ἀριθμὸν . Ὁ δὲ Εὐσέβιος (Ἱστορ. Ἐκκλ. Βιβλ. η'. 6) λέγει ὅτι, τῶν ἐν Νικομηδείᾳ τότε Χριστιανῶν, διὰ προστάγματος βασιλικοῦ, παγγενῇ σωρηδὸν οἱ μὲν ξίφει κατεσφάττοντο, οἱ δὲ διὰ πυρὸς ἐτελειοῦντο· καὶ ὅτι, θείᾳ τινὶ καὶ ἀνεκδιηγήτῳ προθυμίᾳ ἄνδρες ὁμοῦ καὶ γυναῖκες πηδῶντες ἐρρίπτοντο εἰς τὸ πῦρ .

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Α ὁλοφόροι Κυρίου, μακαρία ἡ γῆ, ἡ πιανθεῖσα τοῖς αἵμασιν ὑμῶν, καὶ ἅγιοι αἱ σκηναί, αἱ δεξάμεναι τὰ πνεύματα ὑμῶν· ἐν σταδίῳ γὰρ τὸν ἐχθρὸν ἐθριαμβεύσατε, καὶ Χριστὸν μετὰ παρρήσιας ἐκηρύξατε . Αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἰκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν .

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ .

Στρατὸς ἐν ἀριθμῷ, δισμυρίων Μαρτύρων, ὡς ἄδυτος φωστήρ, ἀνατέλλει φωτίζων, καρδίας καὶ νοήματα, εὐσεβῶν διὰ πίστεως· ἐξαφθέντες γάρ, θείᾳ στοργῇ τοῦ Δεσπότη, τέλος ἅγιον, διὰ πυρὸς οἱ γενναῖοι, προθύμως ἐδέξαντο .

✠ 29. Τῶν ἁγίων Νηπίων, τῶν ἐν Βηθλεὲμ ὑπὸ Ἡρώδου ἀναιρεθέντων, χιλιάδων ὄντων δεκατεσσάρων· καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρκέλλου, ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Ἀκοιμήτων .

Ὁ βρεφεκτόνος οὗτος Ἡρώδης ἦν ὁ αὐτός, ὁ καὶ ἐπὶ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως . Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν ἐκείνων Μάγοι τινὲς, ὅεςτιν ἄνδρες σοφοὶ καὶ μεγιστάνες, τυχὸν δὲ καὶ βασιλεῖς, κινηθέντες ἀπὸ τῆς Περσίας, ἢ Μεσοποταμίας, ἢ ἄλλου τινὸς πλησιοχώρου τόπου, ἦλθον εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, ζητοῦντες τὸν τεχθέντα βασιλέα τῶν Ἰουδαίων, καὶ λέγοντες, ὅτι εἰς τὴν Ἀνατολήν, ὅπου ἡ πατρίς αὐτῶν ἦτο, ἐφάνη πρὸ δύο ἐτῶν ἀσυνήθης καὶ παράδοξος ἀστήρ, ὃς τις, κατὰ τινὰ παλαιὸν χρησμὸν (Ἀριθμ. κδ'. 17), ἐσήμαινε τὴν γέννησιν μεγάλου τῶν Ἰουδαίων βασιλέως· « διὸ, τὸν ὁρὸν τοῦ ἀστέρος τούτου ἀκολουθοῦντες, ἦλ-

δομεν, εἶπον, εἰς προσκύνησιν αὐτοῦ ». Ταῦτα ἀκούσας ὁ Ἡρώδης ἐταράχθη, καὶ πᾶσα ἡ πόλις μετ' αὐτοῦ. Εἶτα, ἐρωτήσας καὶ πληροφορηθεὶς παρὰ τῶν Ἀρχιερέων καὶ Γραμματέων τοῦ λαοῦ, ὅτι ὁ Χριστὸς, κατὰ τὰς προφητείας, ἐμελλε γεννηθῆναι ἐν Βηθλεὲμ, ἐπεμψεν ἐκεῖ τοὺς Μάγους, παραγγείλας αὐτοῖς ἵνα, ὅταν εὕρωσι τὸ παιδίον, μηνύσωσι καὶ εἰς αὐτόν, ὅπως, λέγει, καὶ γὰρ ἐλθὼν προσκυνήσω αὐτῷ. Οἱ Μάγοι ὁμως, μετὰ τὴν προσκύνησιν, κατὰ θείαν ἐπιταγὴν, δι' ἄλλης ὁδοῦ ἀνεχώρησαν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν. Τότε θυμωθεὶς ὁ Ἡρώδης, ἀποστείλας ἐθανάτωσε πάντα τὰ νήπια τῆς Βηθλεὲμ καὶ τῶν περιχώρων αὐτῆς, ἀπὸ δύο ἐτῶν καὶ κατωτέρω, νομίζων ὅτι μετ' ἐκείνων ἐθανατοῦτο βέβαια καὶ ὁ τεχθεὶς Βασιλεὺς· ἀλλ' ἐνεπαίχθη ὁ μάταιος καὶ θεομάχος· καθότι τὸ παιδίον ὁ Ἰησοῦς, μετὰ Μαρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ, ὑπὸ τὴν ἐπιστάσιαν τοῦ Μνήστορος Ἰωσήφ, ἔφυγον εἰς Αἴγυπτον ἐκ παραγγελίας Ἀγγέλου. Καὶ τὰ μὲν αἰθῶα ἐκεῖνα νήπια ἐγένοντο ὑπὲρ Χριστοῦ τὰ πρῶτα μαρτυρικὰ σφάγια· ὁ δὲ αἰμοδόρος αὐτῶν δῆμιος καὶ τοῦ Χριστοῦ ὁ διώκτης, εἰς ὑδρωπικίαν περιπεσὼν μετ' ὀλίγον, καὶ ὅλος σαπεῖς, καὶ σκώληκας ἐκδράσας ἀπὸ τοῦ σώματος, κατέστρεψεν ἐλεεινῶς τὴν ζωὴν.

Ὁ δὲ Μάρκελλος ὑπῆρχεν ἐκ πόλεως Ἀπαμείας τῆς κατὰ Συρίαν, ἐκ γένους περιφανοῦς, ἀρετῇ καὶ παιδείᾳ κεκοσμημένος, διαδεχθεὶς τὸν ἅγιον Ἀλέξανδρον, περὶ τὸ 430 ἔτος, εἰς τὴν ἡγουμενίαν τῆς τῶν Ἀκοιμήτων μονῆς. Ἡ δὲ μονὴ αὕτη ἐκλήθη οὕτω, διότι οἱ ἐν αὐτῇ Μοναχοί, εἰς τρεῖς τάξεις διτηρημένοι, καὶ ἐκ διαδοχῆς ἀλλασσόμενοι εἰς τὴν περίοδον τῆς ἡμερονυκτίου Ἀκολουθίας, ἀνέπεμπον ἀκαταπαύστως τὸν ὕμνον εἰς τὸν Θεόν, μηδεμιᾶς διακοπῆς γινομένης. Ἀρχηγὸς δὲ τοῦ συστήματος τούτου ὑπῆρξεν ὁ εἰρημένος Ἀλέξανδρος, ὡς λέγει περὶ αὐτοῦ ὁ ἀμφοτέρων τὸν βίον συγγραψάμενος· « Τσπερον δὲ καὶ πρὸς αὐτῷ τοῦ Πόντου τῷ στόματι σεμνὸν ἰδρύεται φροντιστήριον, καὶ νόμον εἰσάγει καινόν μὲν, ἀλλὰ τῶν ἀπανταχοῦ κάλλιστον, μηδέποτε τῶν εἰς Θεὸν ὕμνων τὸ συνεχὲς διακόπτεσθαι· ἀλλὰ τῇ κατὰ διαδοχὴν τῶν λειτουργούντων ὑπαλλαγῇ, τὴν αἰσίγητον ταύτην καὶ ἀπαυστον τῷ Δεσπότη περιποιεῖσθαι δοξολογίαν ».

Ἀπολυτίκιον : Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἀγίων.

Καὶ τοῦ Ὁσίου, Ἡχὸς πλ. δ'.

Ε 'ν σοὶ Πατέρ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβὼν γὰρ τὸν σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττων ἐδίδασκες, ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γὰρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάζεται, ὅσις Μάρκελλε τὸ πνεῦμά σου.

Κοντάκιον τῶν Ἀγίων, Ἡχὸς πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Ε 'ν τῇ Βηθλεὲμ τεχθέντος τοῦ Βασιλέως, ἐξ Ἀνατολῶν σὺν δώροις ἦκασι Μάγοι, δι' Ἀστέρος ἐξ ὕψους ὀδηγούμενοι· ἀλλ' Ἡρώδης ἐκταράσσεται, καὶ θερύζει τὰ Νήπια, ὥσπερ σῖτον, ὀδυρόμενος, ὅτι τὸ κράτος αὐτοῦ καθαιρεῖται ταχύ.

✠ 30. Τῆς ἁγίας ὁσιομάρτυρος Ἀνυσίας.

Ὑπῆρχεν ἐκ Θεσσαλονίκης, θυγάτηρ γονέων εὐσεβῶν καὶ πλουσίων, ἐν παρθενίᾳ τὸν βίον διάγουσα μετὰ τὸν θάνατον αὐτῶν, καὶ ἐν ἔργοις ἀγαθοῖς τὸν Θεὸν θεραπεύουσα. Ἐν δὲ τοῖς χρόνοις Μαξιμιανοῦ, συλληφθεῖσα ὑπὸ τινος στρατιώτου, ἠνάγκα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἀπήρχετο, καὶ ἐπὶ τοὺς τῶν εἰδώλων βωμοὺς ὑπ' αὐτῇ

συρομένη, ἐνέπτυσιν αὐτῷ εἰς τὸ πρόσωπον, τὸν Χριστὸν ὁμολογοῦσα. Ὁ δὲ Συμοῦ πλησθεῖς, καὶ εἰς τὴν πλευράν αὐτῆς τὸ ξίφος ἐμπήξας, ἀπέκτεινε τῷ 398 ἔτει .

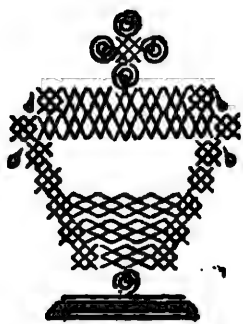
Σήμερον συμπάλλεται καὶ ἡ τῆς ἁγίας Μελάνης Ἀκολουθία, διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι αὖριον τὴν τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως Ἑορτήν.

✠ 13. Τῆς ὁσίας Μελάνης τῆς Ῥωμαίας .

Αὕτη ἦν δέσποινα εὐγενής, πλουσιωτάτη, καὶ περίδοξος, ἐκ γένους ὑπάτων τῆς Ῥώμης καταγομένη . Ἀποθανόντος δὲ τοῦ ἀνδρὸς καὶ ἐκ τῶν τέκνων αὐτῆς δύο, ἀπῆλθεν εἰς Αἴγυπτον, πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν κατὰ τὸ ὄρος τῆς Νητρίας μοναστῶν · διεσκόρπισε τὸν πλοῦτον αὐτῆς εἰς τοὺς ἐκεῖ δεομένους, καὶ τοὺς τῆς πίστεως ὁμολογητάς, ὑπὸ τῶν Ἀρειανῶν διωκομένους, ἐξ ὧν ἔθρεψε 5000 εἰς τρεῖς ἡμέρας . Εἶτα, ἐξορισθέντων αὐτῶν εἰς Παλαιστίνην, ἀπελθοῦσα καὶ αὐτὴ εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ παρθενῶνα ἐξ ἰδίων ἀναλωμάτων κτίσασα, ἐτελεύτησεν ὁσίως ἐν αὐτῷ, περὶ τὸ 410 ἔτος .

Ἐπῆρχε καὶ ἑτέρα τις Μελάνη, ἐγγόνη τῆς ἀνωτέρω, ἐκ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς Πουβλικόλα, ἐπάρχου τῆς Ῥώμης χρηματίσαντος, γεννηθεῖσα τῷ 388 ἔτει · ἥτις συζευχθεῖσα ἀνδρὶ, καὶ δύο τέκνων γενομένη μήτηρ, ἀπώλεσε μετ' ὀλίγον ἀμφοτέρω . Διὸ καὶ συμφωνήσασα μετὰ τοῦ ἀνδρὸς, ἵνα τοῦ λοιποῦ ἐν ἐγκρατείᾳ καὶ ἀγνείᾳ διαβιώσῃ, καὶ τὴν μητέρα αὐτῆς Ἀλδίνην συμπαραλαβοῦσα, ἀπῆλθον εἰς Ἀφρικὴν, ὅπου εἶδον καὶ τὸν ἱερὸν Αὐγουστίνον · ἠλευθέρωσαν 8000 αἰχμαλώτων · ἐκτίσαν ἐν τῇ πόλει Ταγάστη, τῇ ἐν τῇ σατραπείᾳ τῆς Τύνιδος (Τούνεζι), δύο Μοναστήρια, τὸ μὲν εἰς ἀνδρῶν, τὸ δὲ εἰς γυναικῶν ἡσυχαστήριον · καὶ μετὰ ἑξ ἔτη μετῴκησαν εἰς Ἱερουσαλήμ . Ἡ δὲ Μελάνη ἐγκλεισθεῖσα εἰς οἰκίσκον στενωτάτον κατὰ τὸ ὄρος τῶν Ἑλαιῶν, καὶ νηστείαις καὶ ἀγρυπνίαις ἑαυτὴν κατήξασα, ἐτελεύτησε τῷ 434 ἔτει . Τὰς δύο ταύτας φαίνεται ὅτι συνῆψεν εἰς μίαν ὁ συγγραφεὺς τοῦ Συναξαριστοῦ .

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδεται τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως ἡ Ἑορτή, καὶ ψάλλονται πάντα τὰ αὐτῆς .

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ,

ἔχων ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 10. καὶ ἡ νύξ ὥρας 14.

Ἡ ΠΕΡΙΤΟΜΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

✠ 1. Ἡ κατὰ σάρκα Περιτομή τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου, ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας, τοῦ Μεγάλου.

Ἐπειδὴ ὁ Μωσαϊκὸς νόμος διατάσσει, ἵνα, εἴ τις γυνὴ τέκνη ἄρσεν, περιτέμῃ τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ (Λευϊτ. ιβ'. 2-3), διὰ τοῦτο καὶ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, κατὰ τὴν παροῦσαν ἡμέραν, ἣτις ἐστὶν ἡ ὀγδὴ ἀπὸ τῆς Γεννήσεως αὐτοῦ, κατεδέχθη τὴν ὑπὸ τοῦ νόμου διατεταγμένην Περιτομήν, καὶ ἔλαβε, κατὰ τὴν παραγγελίαν τοῦ Ἀγγέλου, τὸ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα, ἸΗΣΟΥΣ, ὃπερ δηλοῖ, Σωτὴρ (Ματθ. α'. 21. Λουκ. α'. 31. καὶ β'. 21). Ταῦτα τοῦ Κυρίου ἡμῶν τὰ ὀνομαστήρια ἐορτάζοντες σήμερον, ἀρχόμεθα ἀπ' αὐτῆς καὶ τοῦ Νέου ἔτους, τοῦ ἀπὸ τῆς ἐν-ἰθροπύσεως αὐτοῦ.

Ὁ δὲ Μέγας Βασίλειος ἐγεννήθη περὶ τὰ τέλη τοῦ 329 ἔτους, ἐν Καισαρείᾳ τῆς Καππαδοκίας, ἐκ γένους περιφήμου εἰς τὴν παιδείαν καὶ ἀγιότητα, Βασιλείου καὶ Ἐμμελίας καλουμένων τῶν γονέων αὐτοῦ. Ἐμαθήτευσεν ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπὸ τὸν σοφιστὴν Λιβάνιον, εἶτα καὶ ἐν Ἀθήναις, ἐν αἷς καὶ τὴν πρὸς Γρηγόριον τὸν Ναζιανζηνὸν ἐποίησατο φιλίαν. Ὑποστρέψας εἰς Καισάρειαν, ἀνέχωρησε μετ' ὀλίγον εἰς τὰ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τοῦ Πόντου ἡσυχαστήρια, ἐνθα διέτριβον ἤδη ἀσκητικῶς ἡ μήτηρ αὐτοῦ, καὶ Μακρίνα ἡ ἀδελφή· ὅτε καὶ τοὺς Ἀσκητικὰς αὐτοῦ συνέγραψε λόγους. Περὶ δὲ τὸ 370 ἔτος, ἀποθανόντος τοῦ τῆς πατρίδος αὐτοῦ ἐπισκόπου, ἐκλεχθεὶς τοῦ θρόνου διάδοχος, ἐνσπιστεύθη τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν· ἦν καὶ ποιμένας 8 ἔτη, καὶ μάρτυς γενόμενος τῇ προαιρέσει, εἰς οὐδὲν λογισάμενος τὰς ἀπειλὰς τοῦ ἀρειανόφρονος βασιλέως Οὐάλεντος, καὶ τοῦ τῆς Ἀνατολῆς ἐπάρχου Μοδέστου, ἐξεδήμησε πρὸς Κύριον τῇ πρώτῃ Ἰανουαρίου, ἐν ἔτει 379. Ἡ σοφία καὶ πολυμαθία, ἐξ ὧν γέμουσιν αὐτοῦ τὰ Συγ-

γράματα, δι' ὧν ἐδογματίσας τὰ περί Θεοῦ, ἐτράνωσε τῶν ὄντων τὴν φύσιν, καὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων ἦθη κατεκόσμησεν, ἔτι δὲ καὶ τοῦ λόγου αὐτοῦ ἡ μεγαλοπρέπεια καὶ δεινότης, ἐπέθηκαν αὐτῷ τὰ ἐπωνύμια, Οὐρανοφάντωρ, καὶ, Μέγας.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις εἰς πάντα.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου, Ἦχος α'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος σου, ὡς δεξαμένην τὸν λόγον σου· δι' οὗ Θεοπρεπῶς ἐδογματίσας, τὴν φύσιν τῶν ὄντων ἐτράνωσας, τὰ τῶν ἀνθρώπων ἦθη κατεκόσμησας. Βασιλείον ἱεράτευμα, Πάτερ ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος ὁ αὐτός. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Μορφὴν ἀναλλοιώτως ἀνθρωπίνην προσέλαβες, Θεὸς ὢν κατ' οὐσίαν, πολυεύσπλαγχνε Κύριε· καὶ Νόμον ἐκ πληρῶν περιτομὴν, διελήσει καταδέχῃ σαρκικὴν, ἵνα παύσῃς τὰ σκιῶδη, καὶ περιέλῃς τὸ κάλυμμα τῶν παθῶν ἡμῶν. Δόξα τῇ ἀγαθότητι τῇ σῇ· δόξα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου· δόξα τῇ ἀνεκφράστῳ Λόγῳ συγκαταθάσει σου.

Κοντάκιον τοῦ Ἀγίου, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ωφθης βάσις ἄσειστος, τῇ Ἐκκλησίᾳ, νέμων πᾶσιν ἄσυχλον, τὴν κυριότητα βροτοῖς, ἐπισφραγίζων σοῖς δόγμασιν, Οὐρανοφάντωρ Βασίλειε ὅσιε.

Τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ο' τῶν ὅλων Κύριος, Περιτομὴν ὑπομένει, καὶ βροτῶν τὰ πταίσματα, ὡς ἀγαθὸς περιτέμνει· δίδωσι τὴν σωτηρίαν σήμερον κόσμῳ· χαίρει δὲ ἐν τοῖς ὑψίστοις καὶ ὁ τοῦ Κτίστου, Ἱεράρχης καὶ φωσφόρος, ὁ Θεὸς μύστης Χριστοῦ Βασίλειος.

✠ 2. Προεόρτια τῶν Θεοφανείων· καὶ μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σιλβέστρου Πάπα Ῥώμης.

Δεδέξατο τὸν Μιλτιάδην τῷ 314. ἐπεμφε τοποτηρητὰς ἑαυτοῦ εἰς τὴν ἐν Νικαίᾳ κατὰ τὸ 325 ἔτος συγκροτηθεῖσαν Ἀ'. Οἰκουμένην Σύνοδον· ἐτελεύτησε τῷ 335 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου. Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιμένι σου ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκθήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ

πτωχεία τὰ πλούσια. Πάτερ Ἱεράρχα Σίλβεστρε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Προεόρτιον, Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ε'ταιμαῖζου Ζαβουλών, καὶ εὐτρεπίζου Νεφθαλείμ· Ἰορδάνη ποταμὲ, στῆθι ὑπόδεξαι σκιρτῶν, τοῦ βαπτισθῆναι ἐρχόμενον τὸν Δεσπότην. Ἀγάλλου ὁ Ἀδὰμ σὺν τῇ Προμήτορι, μὴ κρύπτετε ἑαυτοὺς ὡς ἐν Παραδείσῳ τὸ πρὶν· καὶ γὰρ γυμνοὺς ἰδὼν ὑμᾶς ἐπέφανεν, ἵνα ἐνδύσῃ τὴν πρώτην στολήν. Χριστὸς ἐφάνη, τὴν πᾶσαν κτίσιν, θείων ἀνακαινίσαι.

Κοντάκιον τοῦ Ἀγίου, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Ε'ν ἱερεῦσιν ἱερεὺς ἀνεδείχθης, τοῦ Βασιλέως καὶ Θεοῦ Θεοφόρε, τῶν ἀσκητῶν συνόμιλος γενόμενος· ὅθεν συναγάλλῃ νῦν, τοῖς χοροῖς τῶν Ἀγγέλων, Πάτερ εὐφραινόμενος, ἐν τοῖς ἐπουρανίοις. Σίλβεστρε Ῥώμης ἔνδοξε ποιμὴν, σῶζε τοὺς πόθῳ τελοῦντας τὴν μνήμην σου.

Προεόρτιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ε'ν τοῖς ρείθροις σήμερον, τῇ Ἰορδάνῃ, γεγονώς ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ· Μὴ δειλιάσῃς βαπτίσαι με· σῶσαι γὰρ ἤκω Ἀδὰμ τὸν Πρωτόπλαστον.

✠ 3. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Μαλαχίου· καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Γορδίου.

Ὁ μὲν Προφήτης ἦν ὁ τελευταῖος τῶν 12 Ἑλασσόνων, καὶ πάντων τῶν Προφητῶν τῆς παλαιᾶς Διαθήκης ὁ ἔσχατος. Προεφήτευσεν ἐν ἡμέραις Νεεμίου, ἀνδρὸς τῶν Ἰουδαίων σοφοῦ, καὶ οἰνοχόου χρηματίσαντος Ἀρταξέρξου τοῦ Μακρόχειρος, βασιλέως Περσῶν, ὃς ἐβασίλευσε τῷ 465-424 πρὸ Χριστοῦ. Ἡ προφητεία αὐτοῦ διαιρεῖται εἰς 4 κεφάλαια. Ὁ δὲ Μάρτυς ἦν ἐκ Καισαρείας, ἐκατόνταρχος τὸ ἀξίωμα· ἤθλησε δὲ ἐπὶ Λακνίου, τῷ 314 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον Προεόρτιον· καὶ τοῦ Ἀγίου, Ἦχος δ'.

Ὁ Μάρτυς σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσῃ αὐτοῦ. Σελ. 212.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχαῖς τῆς φύσεως.

Οἱ σοὶ ἰδρῶτες ἔνδοξε, τὴν πᾶσαν γῆν κατήρδευσαν, καὶ τοῖς τιμίῳις σου αἵμασι Γόρδια, τὸν κόσμον ἅπαντα εὐφραναι. Ταῖς εὐχαῖς σου Θεόφρον, σῶσον πάντας τοὺς πιστεῖ σοι ἀναμέλποντας, καὶ τιμῶντας ἀξίως, πανεύφημε ὡς πολὺαθλος.

Τοῦ Προφήτου, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Προφητείας χάρισμα, πλουτῶν Προφῆτα, τοῦ Χριστοῦ προήγγειλας, τὴν παρουσίαν ἐμφανῶς, καὶ τὸ τοῦ κόσμου σωτήριον· οὐ τῇ ἐλλάμψει, ὁ κόσμος πεφώτισται.

✠ 4. Ἡ Σύναξις τῶν ἀγίων Ἑβδομήκοντα Ἀποστόλων· καὶ τοῦ ὁσίου Θεοκτίστου, τοῦ ἐν τῷ Κουκούμῳ τῆς Σικελίας Ἡγουμένου.

Ἀπολυτίκ. Προεόρτιον· καὶ τῶν Ἀποστόλων, Ἦχος γ'.

Απόστολοι ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεςιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, τῶν Ἀποστόλων, Ἦχος β'. Ταῖς ἄνω ζητῶν.

Χριστοῦ μαθητῶν, χορὸν τῶν Ἑβδομήκοντα, ἐνθέως πισοί, ἐν ὕμνοις εὐφημήσωμεν, καὶ πανηγυρίσωμεν· δι' αὐτῶν γὰρ πάντες ἐμάθομεν, Τριάδα σέβειν ἀμέριστον· καὶ ἔχομεν λύχνους Δείας Πίστεως.

✠ 5. Τῶν ἀγίων Μαρτύρων Θεοπέμπτου, καὶ Θεωνᾶ· καὶ τῆς Ὁσίας Συγκλητικῆς.

Οἱ μὲν ἠθλησαν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ, τῷ 290 ἔτει. Ἡ δὲ Συγκλητικὴ ἦν ἐκ τῆς ἐν Αἰγύπτῳ Ἀλεξανδρείας· ἔζησεν 85 ἔτη ἐν παρθενίᾳ καὶ ἀσκήσει· ἐχρημάτισεν ἀρχηγὸς καὶ διδάσκαλος πολλῶν παρθένων μοναζουσῶν· ἐφάνη εἰς τὰς γυναῖκας τοιαύτη, οἷος εἰς τοὺς ἄνδρας ὁ Μέγας Ἀντώνιος· καὶ γενομένη τύπος τῆς γυναικείας φύσεως πρὸς νύκτωρ τῆς σαρκὸς, καὶ ὑπομονὴν ἐν ταῖς θλίψεσιν, ἐτελεύτησε περὶ τὰ μέσα τοῦ Δ'. αἰῶνος.

Παραμονὴ τῶν Θεοφανείων. Νηστεία, ἐν ἣ ἂν ἡμέρα τύχη.

Ἀπολυτίκιον Προεόρτιον, Ἦχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Απεστρέφετο ποτέ, ὁ Ἰορδάνης ποταμός, τῇ μηλωτῇ Ἐλισσαιῇ, ἀναληφθέντος Ἡλιοῦ, καὶ διηρεῖτο τὰ ὕδατα ἐνθεν καὶ ἐνθεν· καὶ γέγονεν αὐτῷ ξηραὶ ὁδὸς ἡ ὑγραὶ, εἰς τύπον ἀληθῶς τοῦ Βαπτίσματος. δι' οὗ ἡμεῖς τὴν ρέουσάν, τοῦ βίου διαπερῶμεν διάβασιν. Χριστὸς ἐφάνη ἐν Ἰορδάνῃ, ἀγιάσαι τὰ ὕδατα.

✱ β. Γὰ ἁγία Θεοφάνεια τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σω-
τῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ 30 ἔτους τῆς ἡλικίας τοῦ Ἰησοῦ, Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος, ὁ τὴν αὐτὴν σχεδὸν ἔχων ἡλικίαν, (ὡς μῆνας ἕξ μόνον προγενέστερος τοῦ Ἰη-
σοῦ) καὶ παιδιόθεν ἕως τότε διατρίβων ἐν τῇ ἐρήμῳ, λαβὼν πρόσταγμα παρὰ
Θεοῦ, ἦλθεν εἰς τὰ περὶχωρα τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἐκήρυττε βάπτισμα μετα-
νοίας, εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν. Τότε καὶ ὁ Ἰησοῦς, ἐλθὼν ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐπὶ
τὸν Ἰορδάνην, ἐζήτησε, καὶ ἔλαβε παρὰ τοῦ δούλου ὁ Δεσπότης τὸ βάπτισμα,
ἐν ᾧ συνέδησαν τὰ παράδοξα ἐκεῖνα καὶ ὑπερφυῆ. Ἀνεψύχθησαν οἱ οὐρανοί· τὸ
Πνεῦμα κατήλθεν ἐπὶ τὸν βαπτιζόμενον ἐν εἵδει περιστερᾶς· καὶ φωνὴ ἠκούσθη
ἐκ τῶν οὐρανῶν μαρτυροῦσα, ὅτι οὗτος ἦν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὁ ἀγαπητὰς, ὁ ἐκεῖ
τότε ὡς ἄνθρωπος Βαπτιζόμενος (Ματθ. γ'. Λουκ. α'. 26, 80. καὶ γ'. 1-23). Ἐκ
τούτων ἀνεδείχθη τοῦ Ἰησοῦ ἡ Θεότης, καὶ τῆς Τριάδος τὸ μέγα μυστήριον·
ἐκ τούτων καὶ ἡ παρούσα ἐορτὴ ὀνομάζεται Θεοφάνεια, ἡ Θεοφάνια, ὁ ἔστι
Θεοῦ φανέρωσις ἐν ἀνθρώποις. Ἀπὸ ταύτης τῆς σεβασμίου ἡμέρας χρονολογεῖται
τὸ Βάπτισμα τῶν Χριστιανῶν· ἀπὸ ταύτης ἤρξατο καὶ τῆς βασιλείας τῶν οὐ-
ρανῶν τὸ σωτήριον κήρυγμα.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις εἰς πάντα.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'.

Εν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, ἡ τῆς Τριάδος ἐφα-
νερώθη προσκύνησις· τοῦ γὰρ Γεννήτορος ἡ φωνὴ προ-
σεμαρτύρει σοι, ἀγαπητόν σε Υἱὸν ὀνομάζουσα· καὶ τὸ Πνεῦ-
μα ἐν εἵδει περιστερᾶς, ἐβεβαίου τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές. Ὁ
ἐπιφανεὶς Χριστέ ὁ Θεός, καὶ τὸν κόσμον φωτίσας, δόξα σοι.

Ἀπὸ γ'. Ὡδῆς, Ὑπακοή, Ἦχος β'.

Οτε τῇ ἐπιφανείᾳ σου ἐφώτισας τὰ σύμπαντα, τότε ἡ
ἀλμυρὰ τῆς ἀπιστίας θάλασσα ἔφυγε, καὶ Ἰορδάνης
κάτω ῥέων ἐστράφη, πρὸς οὐρανὸν ἀνυψῶν ἡμᾶς. Ἀλλὰ τῷ

ὑψεῖ τῶν θείων ἐντολῶν σου, συντήρησον Χριστέ ὁ Θεός, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Αὐτόμελον.

Ε'πεφάνης σήμερον τῇ οἰκουμένῃ, καὶ τὸ φῶς σου Κύριε, ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς, ἐν ἐπιγνώσει ὑμνοῦντάς σε. Ἦλθες, ἐφάνης, τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

* 7. Ἡ Σύναξις τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Τὴν ἐορτάσιμον ταύτην Σύναξιν ἡμῶν ἐπιτελοῦμεν εἰς τιμὴν τοῦ πανιέρου Προδρόμου, ὡς ὑπὸρυγῆσαντος εἰς τὸ μυστήριον τοῦ θείου Βαπτίσματος.

Ἀργία, καὶ ἰχθύος Κατάλυσις.

Ἀπολυτίκ. τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Προδρόμου, Ἦχος β'.

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων· σοὶ δὲ ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου Προδρόμε· ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως καὶ Προφητῶν σεβασμιώτερος, ὅτι καὶ ἐν ρείθροις βαπτίσαι κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον. Ὅθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραθλήσας, χαίρων εὐηγγελίσω καὶ τοῖς ἐν Ἀδῇ, Θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκί, τὸν αἴροντα τὴν α�μαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. β'. Αὐτόμελον.

Τὴν σωματικὴν σου παρουσίαν δεδοικώς ὁ Ἰορδάνης, φόβῳ ἀπεστρέφετο· τὴν προφητικὴν δὲ λειτουργίαν ἐκπληρῶν ὁ Ἰωάννης, τρόμῳ ὑπεστέλλετο· τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις ἐξεπλήττοντο, ὁρῶσαί σε ἐν ρείθροις σαρκὶ βαπτιζόμενον· καὶ πάντες οἱ ἐν τῷ σκότει κατηυγάζοντο, ἀνυμνοῦντες σέ τὸν φανέντα, καὶ φωτίσαντα τὰ πάντα.

* 8. Τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Δομνίκης· καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου τοῦ Χοζεβίτου.

Ἡ μὲν ἡσκησεν ἐν Κωνσταντινουπόλει περὶ τὰ τέλη τοῦ Δ'. αἰῶνος, καταγομένη ἐκ Καρχηδόνης τῆς ἐν Ἀφρικῇ. Ὁ δὲ περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ Θ'. ἐν Παλαιστίνῃ, ἐν τινὶ μοναστηρίῳ, καλουμένῳ τοῦ Χοζεβᾶ.

Ἀπολυτίκιον, καὶ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

* 9. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Πολυεύκτου.

Ἦλθεν ἐπὶ Οὐάλεριανοῦ, τῷ 255 ἔτει, ἐκ Μελιτινῆς πόλεως τῆς Ἀρμενίας καταγόμενος, στρατιώτης τὴν τάξιν.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἀγίου, Ἦχος δ'.

Ο Μάρτυς σου Κύριε ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν· ἔθραυσε καὶ Δακτύλων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τοῦ Σωτῆρος κλίναντος, ἐν Ἰορδάνῃ, κεφαλὴν ἐθλάσθησαν, αἱ τῶν δρακόντων κεφαλαί· τοῦ Πολυεύκτου ἡ καίρα δὲ, ἀποτμηθεῖσα τὸν δόλιον ἥσυχυνεν.

✠ 10. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης καὶ τοῦ ὁσίου Δομετιανοῦ, ἐπισκόπου Μελιτινῆς.

Οὗτος μὲν ἤκμασεν ἐν τοῖς χρόνοις Ἰουστινιανοῦ τοῦ Ῥινότμητου, βασιλεύσαντος τῷ 685 ἔτει. — Ὁ δὲ Γρηγόριος ἦν ἀδελφὸς τοῦ Μεγάλου Βασιλείου νεώτερος, λαμπρὸς καὶ οὗτος ἐν τοῖς λόγοις, καὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ζηλωτής. Ἐγενήθη τῷ 331 ἔτει· ἐγένετο ἐπίσκοπος τῷ 372, ἐξωρίσθη ὑπὸ τοῦ ἀρειανόφρονος Οὐαλέντος τῷ 374, ἀνεκλήθη εἰς τὸν θρόνον αὐτοῦ τῷ 378, ὑπὸ Θεοδοσίου τοῦ Μεγάλου· παρέστη εἰς τὴν ἐν Ἀντιοχείᾳ τοπικὴν Σύνοδον, ὑφ' ἧς ἀπεστάλη πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν τῆς Ἀραβίας καὶ Παλαιστίνης Ἐκκλησιῶν, ὑπὸ τοῦ Ἀρειανισμοῦ μολυνομένων καὶ σπαραττομένων· ἐπαρουσίασεν ἔπειτα εἰς τὴν Β'. Οἰκουμένην Σύνοδον, τῷ 382 ἐν Κωνσταντινουπόλει συγκροτηθεῖσαν· καὶ ζήσας τὰ πάντα ἔτη 65, καὶ καταλιπὼν πολλὰ καὶ ἀξιόλογα Συγγράμματα, ἐτελεύτησε τῷ 396 ἔτει, ἐπονομαζόμενος ὑπὸ πάντων, Πατὴρ Πατέρων.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'.

Ο Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν αἰεὶ μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν σὴν ἐπισείκειαν, μὴ ἀποστήσης τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν· ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τῆς Ἐκκλησίας ὁ ἔνθεος Ἱεράρχης, καὶ τῆς σοφίας σεβάσμιος μυστολέκτης, Νύσσης ὁ γρήγορος νοῦς Γρηγόριος, ὁ σὺν Ἀγγέλοις χορεύων, καὶ ἐντρυφὼν τῷ θείῳ φωτὶ, πρεσβεύει ἀπαύσως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 11. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιαρχῆ.

Ἦν Καππαδόκης τὴν πατρίδα· ἤκμασεν ἐπὶ τῶν χρόνων Λέοντος τοῦ Θρακοῦ, βασιλεύσαντος τῷ 457, ἕως περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ 5. αἰῶνος· ἀνήγειρεν ἐκ Θεμελίων εὐρυχωροτάτην μονὴν, ἐν ἣ ποιμάνας πολλοὺς μοναχοὺς, καὶ ζήσας ἔτη 103, ἀνεπαύσατο ἐν εἰρήνῃ.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ροαῖς, τῆς ἐρήμῃ τὸ ἄγονον ἐγεώρησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τῆς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκουμένη λαμπῶν τοῖς θαύμασι. Θεοδόσιε Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Πεφυτευμένος ἐν αὐλαῖς ταῖς τοῦ Κυρίου σου, ταῖς σὰς ὁσίας ἀρεταῖς τερπνῶς ἐξήνθησας, καὶ ἐπλήθυνας τὰ τέκνα σου ἐν ἐρήμῳ, τῶν δακρύων σου τοῖς ὄμβροισι ἀρδεύόμενα, ἀγελάρχα τῶν Θεοῦ θαύματι ἐπαυλέων· ὅθεν κράζομεν: Χαίροις Πάτερ Θεοδόσιε.

* 12. Τῆς ἀγίας Μάρτυρος Τατιανῆς.

Ἦ πῆρχεν ἐκ Ῥώμης, θυγάτηρ πατρὸς ἐπισημοτάτου, Ἰπάτου τὸ ἀξίωμα· ἐγένετο τῆς Ἐκκλησίας διάκονος εἰς τὰ τῶν γυναικῶν· διὰ δὲ τὴν ὁμολογίαν τῆς πίστεως, ἤθλησεν ἐπὶ Ἀλεξάνδρου τῷ 218 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον, καὶ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

* 13. Τῶν ἀγίων Μαρτύρων Ἑρμούλου, καὶ Στρατονίκου.

Ἦ ἠλθον ἐπὶ Λακινίου, τῷ 314 ἔτει.

Συμφάλλεται σήμερον καὶ τῶν ὁσίων Πατέρων ἡ Ἀκολουθία, διὰ τὴν τῆς Ἑορτῆς ἀπόδοσιν ἐπὶ τῷ κυρίῳ.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφαίνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον· ἔθραυσαν καὶ Δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θάλασσαν. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ τῶν Ὁσίων, ὁ αὐτός.

Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. Ὁρα ἄνωτέρω.

Κοντάκιον τῶν Ὁσίων, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Εκ τῆς κοσμικῆς, συγχύσεως ἐφύγετε, καὶ πρὸς γαληνὴν, κατάστασιν μετέστητε, μαρτυρίου αἵμασι, καὶ ἀσκήσεως πόνοις στεφόμενοι· ἔθεν καὶ ἀνεδείχθητε, Μαρτύρων καὶ Ὁσίων ὁμόσκηνοι.

* 14. Τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν τῶν ἐν Σινᾷ καὶ Ῥαϊθῷ ἀναιρεθέντων.

Τῶν μὲν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ κατὰ τὸ 296 ἔτος, ὑπὸ τῶν τῆς Ἀραβίας καὶ Αἰγύπτου βαρβάρων, Βλεμμύων καλουμένων. Τῶν δὲ, περὶ τὰ μέσα τοῦ Ε'. αἰῶνος, ὑπὸ τῶν αὐτῶν βαρβάρων λαῶν.

^{Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδεται τῶν Θεοφανείων ἡ ἑορτή.}

✠ 15. Τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Παύλου τοῦ Θηβαίου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου.

Ὁ μὲν Παῦλος, τῶν ἐρημιτῶν ἀπάντων ὁ πρῶτιστος, ἐγεννήθη τῷ 227 ἐν Θηβαίδι τῆς Αἰγύπτου· τῷ δὲ 250 ἔφυγεν εἰς τὴν ἐρημον, διὰ τὸν τότε κνηθέντα διωγμὸν ὑπὸ Δεκίου· καὶ ζήσας μονώτατος ἐν τινὶ σπηλαίῳ ἔτη 91, τὰ δὲ πάντα 114, ἐτελεύτησε τῷ 341 ἔτει, καὶ ἐτάφη ὑπὸ τοῦ Μ. Ἀντωνίου, ὁδηγηθέντος ἐκεῖ παρὰ Θεοῦ, ἡμέρας τινὰς πρὸ τῆς τελευτῆς αὐτοῦ. — Ὁ δὲ Ἰωάννης ἦν Κωνσταντινουπολίτης τὴν πατρίδα, υἱὸς γονέων λαμπρῶν, Εὐτροπίου Συγκλητικοῦ, καὶ Θεοδώρας. Τῷ 12 ἔτει τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, ἀναχωρήσας κρυφίως, ἀπῆλθεν εἰς τὴν τῶν Ἀκοιμήτων μονήν (Δεκεμβ. 29). Μετὰ 6 ἔτη, τῷ πόθῳ τῶν γονέων φλεγόμενος, ὑπέστρεψεν εἰς τὴν πατρικὴν αὐτοῦ οἰκίαν, ἐν σχήματι πένητος καὶ ἐπαίτου (ψωμοζήτου)· καὶ ποιήσας παρὰ τὴν πύλην αὐτῆς καλύβην μικράν, ἀφ' οὗ καὶ Καλυβίτης ἐπωνομάσθη, ἔμεινεν ἄγνωστος ἐν αὐτῇ χρόνον πολὺν, ὑπὸ τῶν ἰδίων οἰκετῶν ἐμπαιζόμενος. Προϊδὼν δὲ τὸν θάνατον αὐτοῦ, ἐφάνέρωσεν ἑαυτὸν τοῖς γονεῦσι, καὶ μετ' ὀλίγας στιγμὰς ἐτελεύτησε, περὶ τὰ 450 ἔτος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ε'κ βρέφους τὸν Κύριον, ἐπιποθήσας θερμῶς, τὸν κόσμον κατέλιπες, καὶ τὰ ἐν κόσμῳ τερπνὰ, καὶ ἥσκησας ἄριστα· ἔπηξας τὴν καλύβην, πρὸ πυλῶν σῶν γονέων· ἔθραιυσας τῶν Δαιμόνων, ταῖς ἐνέδρας παμμάκαρ· διόσε Ἰωάννη ὁ Χριστὸς, ἀξίως ἐδόξασεν.

Ἀπὸ γ'. Ὠδῆς, Κοντάκιον τοῦ Καλυβίτου,

Ἦχος β'. Ταῖς ἄνω ζητῶν.

Ποθήσας σοφὴν, πτωχεῖαν Χριστομίμητον, γονέων τῶν σῶν, τὸν πλοῦτον ἐγκατέλιπες, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, ἐν χερσὶ σου κρατῶν ἠκολούθησας, Χριστῷ τῷ Θεῷ Ἰωάννῃ, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ἀφ' ἑκτῆς, τοῦ Θηβαίου, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης.

Τὸν φωστῆρα ἅπαντες, τὸν ἐν τῷ ὕψει, ἀρετῶν ἐκλάμπαντα, ἀνευφημήσωμεν πιστοὶ, Παῦλον τὸν θείον κραυγάζοντες: Σὺ τῶν Ὁσίων, Χριστὲ ἀγαλλίαμα.

✠ 16. Ἡ προσκύνησις τῆς τιμίας Ἀλύσεως τοῦ ἁγίου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου Πέτρου.

Ἡρώδης ὁ Ἀγρίππας, ὁ Ἡρώδου τοῦ Μεγάλου ἐγγονος (Δεκεμβ. 25), καὶ τῶν Ἰουδαίων βασιλεὺς, ἐκμανεῖς κατὰ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ κατέσφαξεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, τῷ 43 ἔτει, Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ. Ἰδὼν δὲ, ὅτι τοῦτο ἐφάνη ἀρεστὸν τοῖς Ἰουδαίοις, συνέλαβεν ὁμοίως καὶ τὸν

Πέτρον, καὶ κατέκλεισεν εἰς φυλακὴν, τηρῶν αὐτὸν ἕως οὗ, παρελθούσης τῆς ἑορτῆς τοῦ νομικοῦ Πάσχα, προσενίγκη καὶ τοῦτον εἰς τὸν λαόν, ὡς κεχαρισμένον σφάγιον· ἀλλ' ὁ Ἀπόστολος, δι' Ἀγγέλου παραδόξως ἀπολυθεὶς τῶν δεσμῶν, διεσώθη (Πράξ. ιβ'. 1-19). Τὰ δεσμὰ ταῦτα, ὅ ἐστιν ἡ Ἄλυσις, ἐν ἣ ὁ Ἀπόστολος ἐδεσμεύθη, λαβοῦσα ἐκ τοῦ πανιέρου αὐτοῦ σώματος ἀγιαστικὴν καὶ ἱερατικὴν χάριν εἰς τοὺς μετὰ πίστεως προσερχομένους αὐτῇ, καὶ εἰς χεῖρας Χριστιανῶν μεταπεσοῦσα, μετεκομίσθη ἔπειτα εἰς Κωνσταντινούπολιν ὑπὸ τῶν εὐσεβῶν Βασιλέων, καὶ κατ' ἔτος ἐτελεῖτο ἑορτὴ εἰς προσκύνησιν αὐτῆς, πρὸς ἀγιασμόν τῶν πιστῶν.

Ὅτι δὲ τὰ τοιαῦτα ἐνήργουν θαύματα καὶ ἰάσεις πολλὰς, μάρτυς ἡ θεία Γραφή, λέγουσα περὶ τοῦ Παύλου, ὅτι οἱ ἐν Ἐφέσῃ Χριστιανοὶ τοσοῦτο σέβας προσέφερον εἰς αὐτόν, ὥστε καὶ τὰ μανδήλια καὶ περιζώματα αὐτοῦ μετὰ πολλῆς εὐλαβείας λαμβάνοντες, ἐθεράπευον δι' αὐτῶν τῶν ἀσθενῶν τὰς ἀρρώστιας. Ὅστε ἐπὶ τοὺς ἀσθενοῦντας ἐπιφέρεσθαι ἀπὸ τοῦ χρωτὸς αὐτοῦ σουδάρια, ἢ σιμικίνθια, καὶ ἀπαλλάσσεσθαι ἀπ' αὐτῶν τὰς νόσους (Πράξ. ιθ'. 12.). Καὶ οὐ μόνον τὰ ἱμάτια, τὰ ὅπως δὴποτε ἐγγίσαντα εἰς τὰ σώματα αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ μόνη ἡ ἐξ αὐτῶν ἐκπεμπομένη σκιά τὰς αὐτὰς ἐποίει θεραπείας· καὶ τοῦτο βλέποντες οἱ ἄνθρωποι, βάλλοντες τοὺς ἀσθενεῖς αὐτῶν ἐπὶ κλινῶν καὶ κραβάτων, ἔφερον αὐτοὺς καὶ εἰς τὰς εὐρυχώρους ὁδοὺς ἐτίθουν, ἵνα, ἐρχομένου Πέτρου, καὶ τῆ σκιά ἐπισκιάσῃ τινὶ αὐτῶν (Πράξ. ε'. 15)· καθότι εἰάν αὐτοὶ οὐκ ἐθεραπεύοντο, οἱ μετὰ κόπου ἐκφέροντες αὐτοὺς, οὐκ εστεργον κοπιᾶζειν ματαιῶς. Ἐκ τούτου ἔμαθεν ἡ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία τὸ σέβας καὶ τὴν εὐλάβειαν οὐ μόνον τῶν λειψάνων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἱματίων τῶν ἁγίων Ἀνδρῶν.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Τὴν Ῥώμην μὴ λιπὼν, πρὸς ἡμᾶς ἐπεδήμησας, δι' ὧν ἐφάρεσας τιμίῳ Ἀλύσεω, τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονε· ὅς ἐν πίστει προσκυνοῦντες δεόμεθα: Ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις σου, δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Η πέτρα Χριστὸς, τὴν πέτραν τῆς πίστεως, δοξάζει φαιδρῶς, τῶν μαθητῶν τὸν πρωτόθρονον· συγκαλεῖ γὰρ ἅπαντας, ἑορτάσαι Πέτρου τὰ θαύματα, τῆς τιμίας Ἀλύσεως· καὶ νέμει πταισμάτων τὴν συγχώρησιν.

✠ 17. Τοῦ ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου.

Ἀντώνιος, ὁ τοῦ μοναστικοῦ βίου ἀρχηγός, ἐγεννήθη ἐν Αἰγύπτῳ τῷ 261 ἔτει, ἐκ γονέων εὐσεβῶν. Ἀκούσας δὲ ποτε τὴν εὐαγγελικὴν φωνήν: Εἰ θέλεις τέλειος εἶναι, ὑπάγε, πώλησον σε τὰ ὑπάρχοντα, καὶ δός πτωχοῖς, ... (Ματθ. ιθ'. 21), ἔβαλεν ἀμέσως αὐτὴν εἰς πρᾶξιν· καὶ πάντα, ὅσα εἶχε, διαμερίσας εἰς πένητας, καὶ πᾶσαν τύρβην τοῦ κόσμου φυγὼν, ἀνεχώρησεν εἰς τὴν ἔρημον. Οἱ εἰς εἴκοσιν ἔτη κατὰ συνέλειαν ποικίλοι αὐτοῦ πειρασμοὶ εἰσὶν ἀπίστευτοι· οἱ ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἀσκητικοὶ αὐτοῦ ἀγῶνες, δι' ὧν νεκρώσας τὰ σκιρτήματα τῶν παθῶν, ἐφθάσεν εἰς τὸν βαθμὸν τῆς ἀπαθείας, ὑπερβαίνοντι τῆς

φύσως τοὺς ὄρους· καὶ τῶν ἐναρέτων αὐταῖ πράξεων ἡ ἀκοὴ ἔσορε τοσαῦτα πλῆθος πρὸς μίμησιν, ὥστε ἡ ἐρημος μετεμορφώθη εἰς πόλιν, ὑπάρχοντος αὐτοῦ καὶ πολιτάρχου, καὶ νομοθέτου, καὶ γυμνασιάρχου πάντων τῶν πολιτῶν τῆς νεο-συστάτου ταύτης πόλεως. Ἀλλὰ καὶ αὐταὶ τοῦ κόσμου αἱ πόλεις ἀπήλαυσαν τῆς ἀρετῆς αὐτοῦ τὸν καρπὸν. Διωκομένων τῶν Χριστιανῶν καὶ θανατουμένων ἐπὶ Μαξιμίνου τῷ 312, ἔδραμεν εἰς βοήθειαν αὐτῶν καὶ παραμοθίαν. Ταραττομένης τῆς Ἐκκλησίας ὑπὸ τῶν Ἀρειανῶν, κατέβη μετὰ ζήλου εἰς Ἀλεξανδρείαν τῷ 335, καὶ ἠγωνίσαστο κατ' αὐτῶν ὑπὲρ τῆς ὀρθοδοξίας· ὅτε καὶ πολλοὺς τῶν ἀπίστων ἐπέστρεψεν εἰς Χριστὸν, διὰ τῆς χάριτος τῶν ἑαυτοῦ λόγων. Καὶ οὕτως πολιτευσάμενος, καὶ γενόμενος τύπος ἀρετῆς, καὶ κανὼν τῶν μοναζόντων, ἐτελεύτησε τῇ 17 Ἰανουαρίου τοῦ 356 ἔτους, ζήσας τὰ πάντα ἔτη 405.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτικίον, Ἦχος δ'.

Τὸν ζηλωτὴν Ἡλίαν τοῖς τρόποις μιμούμενος, τῷ Βαπτιστῇ εὐθείαις ταῖς τρίβοις ἐπόμενος, Πάτερ Ἀντώνιε, τῆς ἐρήμου γέγονας οἰκιστῆς, καὶ τὴν οἰκουμένην ἐστήριξας εὐχαῖς σου. Διὸ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Γὰρ ἄνω ζητῶν.

Τοὺς βιωτικούς, θορύβους ἀπώσάμενος, ἡσυχαστικῶς τὸν βίον ἐξετέλεσας, τὸν Βαπτιστὴν μιμούμενος, κατὰ πάντα τρόπον ὁσιώτατε. Σὺν αὐτῷ οὖν σὲ γεραίρομεν, Ἀντώνιε Πάτερ, τῶν Πατέρων κρηπίς.

✠ 18. Τῶν ἐν ἀγίοις Πατέρων ἡμῶν, καὶ ἀρχιεπισκόπων Ἀλεξανδρείας, Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου.

Καὶ οἱ δύο οὗτοι σοφοὶ τῆς ἀληθείας Διδάσκαλοι, καὶ πρόμαχοι τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ἦσαν Ἀλεξανδρεῖς τὴν πατρίδα. Ὦν ὁ μὲν Ἀθανάσιος ἐγεννήθη, ὡς συμπεραίνουσι τινές, τῷ 296 ἔτει. Διάκονος ἔτι ὢν, ἐπαρουσίασεν εἰς τὴν ἐν Νικαίᾳ Α'. Οἰκουμενικὴν Σύνοδον τῶν 318 ἀγίων Πατέρων, τῷ 325 ἔτει κατὰ τοῦ Ἀρείου συγκροτηθεῖσαν, ἐν ἣ διέπρεψεν ὑπὲρ πάντας διὰ τοῦ ζήλου αὐτοῦ, καὶ τῆς τοῦ Ὁμοουσίου διδασκαλίας. Τὸ ἐφεξῆς 326 ἔτος, διαδεξάμενος τὸν τῆς Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπον Ἀλέξανδρον, ἠρνήσατο τὴν πρὸς τὸν Ἀρειὸν κοινωνίαν, γινώσκων αὐτοῦ τὴν τῆς γνώμης διαστροφὴν, καὶ τὴν ἔτι ἐμφωλεύουσαν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ τῆς αἰρέσεως νόσον. Ἐντεῦθεν ἠρξάντο εὐθύς αἱ κατ' αὐτοῦ συκοφανταί καὶ ἐπιβουλαὶ τῶν ὁπαδῶν τοῦ Αἰρεσιάρχου τούτου· ἐντεῦθεν τὰ ληστρικά αὐτῶν συνέδρια, καὶ αἱ παρὰ τῶν βασιλείων, Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου, Κωνσταντίνου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου, καὶ τοῦ Ξερμοῦ προστάτου τῶν Ἀρειανῶν Οὐάλεντος, τοῦ μὲν, ὑπὸ εὐπιστίας εἰς τὰς τῶν ἄλλων διαβολάς, τῶν δὲ, ὑπὸ τῆς οἰκίας κακοπιστίας κινουμένων, ἀδικοὶ ψῆφοι κατ' αὐτοῦ, καὶ ἐξορίαι αἱ ἀλλεπάλληλοι. Ὁ δὲ τῆς ὀρθοδοξίας ὑπερασπιστής, ποτὲ μὲν ὑπὸ τῆς βίας τῶν κρατούντων συρόμενος, ποτὲ δὲ τῶν ἐχθρῶν τῇ ὀργῇ τόπον διδούς, ἀπήχθη εἰς Τρίβερν τῆς Γαλλίας, κατέφυγεν εἰς τὴν Ῥώμην, ἐμάκρυνε φυγαδεύων εἰς τὰς ἐρήμους, ἐκρύδη εἰς ὑπόγεια μῆνας ὁλοκλήρους, ὑπέμεινε μυρίους κινδύνους καὶ δαγμῶς 46 ἔτη· ἐν οἷς ἀνακαλούμενος πρὸς καιρὸν, μετ' ὀλίγον ἐδιώκετο πάλιν. Τελευταῖον, ἀναφανείς ἐπὶ τὸ ὕψος τοῦ

θρόνου αὐτοῦ, ὡς ἀστὴρ φαεινὸς μὲν, ἀλλ' ἐσπερίος, καὶ τῇ λαμπρότητι τῶν λόγων αὐτοῦ καταφωτίσας τὸν ὀρθόδοξον λαὸν ἐπὶ μικρὸν χρόνον, κλίνας πρὸς τὴν δύσιν τῆς ζωῆς, ἀνεπαύσατο ὁ πολύτλας ἀπὸ τῶν μακρῶν αὐτοῦ πόνων τῷ 373 ἔτει.

Ὁ δὲ Κύριλλος ἦν ἀνεψιὸς Θεοφίλου, ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ τῆς Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου, ὑφ' οὗ καὶ ἐδιδάχθη ἐκ νεότητος. Συνδιατρίψας δὲ πρότερον, ἐφ' ἱκανὸν χρόνον, μετὰ τῶν ἐν τῇ Νητρίᾳ μοναχῶν, ἐγένετο ἐπειτα διάδοχος τοῦ θείου αὐτοῦ, τῷ 412 ἔτει. Ἐξωσθεὶς τοῦ θρόνου αὐτοῦ διὰ τῆς τῶν Νεστοριανῶν συνεργείας, ἐπανελάθεν αὐτὸν πάλιν μετ' οὐ πολὺ. Ἐπαρουσίασεν εἰς τὴν Γ'. Οἰκουμένην Σύνοδον τῶν 200 Πατέρων, τῷ 431 ἔτει ἐπὶ Θεοδοσίῳ τῷ Μικροῦ ἐν Ἐφέσῳ συγκροτηθεῖσαν, ἧς καὶ ἐξάρχος ὑπῆρξε, καὶ τὸν κατὰ τῆς Θεοτόκου βλασφημοῦντα Νεστόριον κατήσχυνε διὰ τῶν σοφωτάτων αὐτοῦ λόγων, καὶ τὸ δυσσεδὲς ἐκείνου δόγμα ἐξήλεγξε. Ποιμάνας δὲ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ 32 ἔτη, ἐτελεύτησε τῷ 444. — Κατέλιπον ἀμφότεροι πολλὰ σοφὰ Συγγράμματα, ἐρμηνευτικὰ τῶν θείων Γραφῶν, δογματικὰ τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ, ἀποδεικτικὰ τῆς ἀληθείας, καὶ τῆς τῶν αἱρέσεων πλάνης ἐλεγκτικὰ.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Ε"ργοις λάμπαντες ὀρθοδοξίας, πᾶσαν σβέσαντες κακοδοξίαν, νικηταὶ τροπαιοφόροι γεγόνατε· τῇ εὐσεβείᾳ ταῖ πάντα πλουτίσαντες, τὴν Ἐκκλησίαν μεγάλως κοσμήσαντες, ἀξίως εὐρατε Χριστὸν τὸν Θεόν, δωρούμενον πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ι"εράρχαι μέγιστοι τῆς εὐσεβείας, καὶ γενναῖοι πρόμαχοι τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, πάντας φρουρεῖτε τοὺς ψάλλοντας· Σῶσον οἰκτίρμον, τοὺς πίστει τιμῶντάς σε.

✠ 19. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου· καὶ τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀρσενίου Κερκύρας.

Τούτων, ὁ μὲν Ὅσιος ὑπῆρχεν ἐκ Θηβαίδος τῆς Αἰγύπτου, μαθητῆς, ὡς λέγουσί τινες, Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου· ἐγεννήθη περὶ τὸ 331 ἔτος· ἤσκησεν ἐν τῇ κατὰ τὴν ἔρημον Σκήτῃ· διὰ τὴν ἄκραν αὐτοῦ φρόνησιν καὶ σκληραγωγίαν, νέος ἔτι ὢν, ἐκαλεῖτο Παιδαριόγερων· ἐχειροτονήθη δὲ καὶ πρεσβύτερος· καὶ ζήσας ἔτη 90, ἐτελεύτησε τῷ 391. Ὑπὸ τὸ ὄνομα τούτου σώζονται 50 Ὀμιλῖαι· τινὲς δὲ λέγουσιν ὅτι ὁ Μ. Ἀντώνιος συνέγραψεν αὐτὰς Συριστὶ, ὁ δὲ Μακάριος μετεγλώττισεν εἰς τὸ Ἑλληνικόν.

Ὁ δὲ Ἀρσένιος ἦν Παλαιστίνος τὴν πατρίδα, Θεοφιλῶν γονέων υἱός· ἀφαιρώδη παιδιόθεν τῷ Θεῷ, καὶ τὸ μοναδικὸν ἐνεδύσατο σχῆμα· ἐμαθήτευσεν ἐν Σελευκείᾳ, ἐν ἣ καὶ τὸ τῆς ἱερωσύνης ἀξίωμα ἔλαβε· μεταβὰς ἐκεῖθεν εἰς Κωνσταντινούπολιν, προεχειρίσθη ἐπίσκοπος Κερκύρας· ἐκόσμησε τὸν θρόνον αὐτῆς διὰ τῆς ἀρετῆς αὐτοῦ καὶ παιδείας· ἐπανελθὼν εἰς Κωνσταντινούπολιν, γέρων ἤδη τὴν ἡλικίαν, κατέπαυσε τὴν ἀδικον τοῦ βασιλέως ὀργὴν, Κωνσταντίνου τοῦ Πορφυρογεννήτου, κατὰ τῶν προκρίτων τῆς Κερκύρας. Τελευταῖον, ὑποστρέφων εἰς τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἀσθενήσας κατὰ τὴν Κόρινθον, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ περὶ τὰ τέλη τοῦ Η'. αἰῶνος.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου, Ἦχος α΄.

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, Θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Μακάριε νηστεία, ἀγρυπνία, προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβὼν, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προσσεχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδοκότι σοι ἰσχύ· δόξα τῷ σθεστεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Ἔτερον τοῦ ἀγίου, Ἦχος δ΄.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος. Ὁρα, σελ. 216.

Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου. Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εν τῷ οἴκῳ Κύριος, τῆς ἐγκρατείας, ἀληθῶς σε ἔθετο, ὡς περ ἀστέρα ἀπλανῆ, φωταγωγοῦντα τὰ πέρατα, Πάτερ Πατέρων Μακάριε ὅσιε.

* 20. Τοῦ ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου.

Ἦ πῆρχεν ἐκ Μελιτινῆς τῆς ἐν Ἀρμενίᾳ, υἱὸς γονέων εὐσεβῶν, Παύλου καὶ Διονυσίας. Ἐγεννήθη περὶ τὸ 377 ἔτος· στείρας δὲ οὔσης τῆς μητρὸς αὐτοῦ πρότερον, ὠνομάσθη Εὐθύμιος, διὰ τὴν εὐθυμίαν τῶν γονέων καὶ χαρὰν ἐπὶ τῇ γεννήσει αὐτοῦ. Ἐμαθήτευσεν παρὰ τῷ ἐπισκόπῳ τῆς Μελιτινῆς Εὐτρώϊῳ, ὑφ' οὗ καὶ πρεσβύτερος ἐχειροτονήθη, καὶ τὴν ἐπιμέλειαν ἐνεπιστεύθη τῶν ἐν Μελετινῇ μοναστηρίων. Εἶτα, εἰς Παλαιστίνην ἀπελθὼν, κατέστη πολλοῦ πλήθους μοναχῶν προστάτης· ἐπέστρεψεν εἰς εὐσέδειαν πολλοὺς τῶν Σαρακηνῶν· κατεπολέμησε τοὺς Νεστοριανούς, Εὐτυχιανούς καὶ Μανιχαίους· διώρθωσεν Εὐδοκίαν τὴν βασίλισσαν Θεοδοσίου τοῦ Μικροῦ, εἰς τὴν αἵρεσιν τῶν Μονοφυσιτῶν πεσοῦσαν· ἐγένετο τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας ὁ Χρησμός, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν τὸ Χρηστήριον, καθὼς τῶν ἱστορικῶν τις γράφει· καὶ ζήσας ἔτη 96, ἐτελεύτησε τῷ 473, κατὰ τὴν 20 Ἰανουαρίου.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄.

Εὐφραίνου ἐρημος ἢ οὐ τίκτουςα, εὐθύμησον ἢ οὐκ ὠδίνεσα· ὅτι ἐπλήθυνέ σοι τέκνα, ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν τῶν τοῦ Πνεύματος, εὐσεβείᾳ φυτεύσας, ἐγκρατεία ἐκθρέψας, εἰς ἀρετῶν τελειότητα. Ταῖς αὐτοῦ ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ΄. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Εν τῇ σεπτῇ γεννήσει σου, χαρὰν ἢ κτίσις εὐρατο· καὶ ἐν τῇ θείᾳ μνήμῃ σου ὅσιε, τὴν εὐθυμίαν ἔλαβε τῶν πολλῶν σου θαυμαμάτων· ἐξ ὧν παράσχου πλουσίως ταῖς ψυ-

χαῖς ἡμῶν, καὶ ἀποκαίθρον ἀμαρτημάτων κηλίδας, ὅπως ψάλλομεν: Ἀλληλουῖα.

* 21. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Νεοφύτου.

Ὁ μὲν Μάρτυς ἦν ἐκ Νικαίας τῆς ἐν Βιθυνίᾳ, υἱὸς γονέων εὐσεβῶν, Θεοδώρου καὶ Φλωρεντίας· ἠθλήσε δὲ ἐπὶ Διοκλητιανοῦ, τῷ 290 ἔτει. — Ὁ δὲ δεῖος Μάξιμος ἦν Κωνσταντινουπολίτης τὴν πατρίδα, ἐκ γένους λαμπροῦ καταγόμενος, ἀνὴρ φιλόσοφος καὶ περιφανέστατος θεολόγος. Καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν ἐχρημάτισε πρῶτος μυστικὸς γραμματεὺς τοῦ βασιλέως Ἡρακλείου, καὶ Κωνσταντος τοῦ ἐγγόνου αὐτοῦ· κυριευθείσης δὲ τῆς βασιλικῆς αὐλῆς ὑπὸ τῆς τῶν Μονοθελητῶν αἱρέσεως, μισήσας αὐτὴν, ἀνεχώρησεν εἰς τὴν κατὰ τὴν Χρυσόπολιν (Σκούταρι) μονὴν· ἧς καὶ ἡγούμενος ἐγένετο ὕστερον. Ἀναγκασθεὶς δὲ ὑπὸ τοῦ Κωνσταντος ἵνα, ἡ τὸ τῶν Μονοθελητῶν δέξηται δόγμα, ἡ παύσῃται λέγων καὶ γράφων κατ' αὐτῶν, ὁ δὲ μηδέτερον τούτων στέργων ποιῆσαι, ἐκτέμνεται τὴν γλῶσσαν καὶ τὴν χεῖρα τὴν δεξιάν, καὶ πέμπεται εἰς ἐξορίαν, ἐν ᾗ ἐτελεύτησε τῷ 662 ἔτει. Τινὲς δὲ τῶν ἱστορικῶν ἀποσιωπῶσι τῆς γλώσσης καὶ τῆς χειρὸς τὴν ἐκτομὴν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ ῥοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστήρ, τῶν μοναζόντων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα. Μαῖξιμε σοφέ, ταῖς διδαχαῖς σε πάντας ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος, Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τὸν τῆς Τριάδος ἐραστὴν καὶ μέγαν Μαῖξιμον, τὸν ἐκδιδάσκοντα τρανῶς πίστιν τὴν ἐνθεον, τῷ δοξάζειν τὸν Χριστὸν ἐν δύο φύσεσι, θελήσεσί τε καὶ ἐνεργείαις, ὑπάρχοντα, ἐπαξίως ἐν ὧδαῖς πιστοὶ τιμήσωμεν, ἀνακραζόντες: Χαῖρε Κήρυξ τῆς Πίστεως.

* 22. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Τιμοθέου καὶ τοῦ ἁγίου Ὀσιομάρτυρος Ἀναστασίου τοῦ Πέρσου.

Ὁ μὲν Ἀπόστολος ἦν ἐκ Λύστρας τῆς Λυκαονίας, γεννηθεὶς ἐκ πατρὸς μὲν Ἑλλήνος, μητρὸς δὲ Ἰουδαίας. Ἐγένετο μαθητὴς τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, ὅτε πρῶτον ἐκήρυξεν ἐκεῖ, ᾧ καὶ ἠκολούθησε καθ' ὅλην τὴν περίοδον τῆς κηρύγματος αὐτοῦ, ὑφ' οὗ καὶ πρῶτος ἐπίσκοπος τῆς ἐν Ἐφέσῳ Ἐκκλησίας χειροτόνηται ὕστερον. Ποιμάνας δὲ αὐτὴν ὑπὸ τὴν ἐφορίαν Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τοῦ πάσας τὰς ἐν τῇ Ἀσίᾳ Ἐκκλησίας διοικούντος, ἐτελεύτησε μαρτυρικῶς τῷ 97 ἔτει, λιθοβοληθεὶς ὑπὸ τῶν ἐθνικῶν, διότι ἠθέλησεν, ὡς νομίζουσι τινὲς, ἐναντιωθῆναι εἰς τὴν τῆς λατρευομένης ὑπ' αὐτῶν Ἀρτέμιδος εορτὴν. Ἡ πρὸς Τιμόθεον Α'. καὶ Β'. Ἐπιστολὴ τῷ Παύλῳ πρὸς τῷτον ἐγράφησαν. — Ὁ δὲ Ἀναστάσιος ἦν Πέρσης τὸ γένος· βλέπων δὲ τὸ κατὰ τῶν Χριστιανῶν ἄσπονδον μῖσος Χοσροῦ Β'. βασιλέως Περσῶν, καὶ ἀπορῶν τὴν αἰτίαν, ἠθέλησεν ἵνα μάθῃ κατὰ βάθος τὴν τῆς πίστεως αὐτῶν διδασκαλίαν· ἦν καὶ διδαχθεὶς, καὶ θαυμάσας,

καὶ ὑπεραγαπήσας, ἐνηγαλίσσατο αὐτήν· καὶ βαπτισθεὶς ἐν Παλαιστίνῃ, καὶ Ἀναστάσιος μετονομασθεὶς, ἀντὶ Μαγνδάτ, ὅπερ ἐκαλεῖτο πρότερον, ἐμόνασε χρόνον ἱκανὸν ἐν τοῖς ἐκεῖ μοναστηρίοις. Ὅτε δὲ ὁ Χοσρόης ἐποιήσατο κατὰ τῆς Παλαιστίνης τὴν φοβεράν ἐκείνην ἐκστρατείαν, καθ' ἣν καὶ τὴν Ἱερουσαλὴμ ἐκυρίευσεν, καὶ τὰς Ἐκκλησίας πᾶσας κατέκαυσε, καὶ πάντα τὸν κλῆρον κατέσφαξε, καὶ τὸν αἰχμαλωτισθέντα λαόν, τὰς 90,000 ὑπερβαίνοντα, ὡς ἱστοροῦσι τιμῶς, ἐπώλησεν εἰς τὰς Ἰουδαίας, καὶ πάντα τὰ σκευὴ τὰ ἱερά, καὶ αὐτὸ τὸ τίμιον ξύλον τοῦ Σταυροῦ ἐκόμισεν εἰς Περσίαν, τότε καὶ ὁ Ἀναστάσιος οὗτος, τὸν Χριστὸν παρρησίᾳ ὁμολογῶν, μετὰ πολλὰς καὶ πικροτάτας βασάνων, ἀπετμήθη τῇ κεφαλῇ τῇ 22 Ἰανουαρίου ἐν ἔτει 614.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος α'.

Χρηστότητα ἐκδιδασχθεὶς, καὶ νήφων ἐν παῖσιν, ἀγαθὴν συνείδησιν ἱεροπρεπῶς ἐνδυσάμενος, ἤντλησας ἐκ τοῦ Σκεύους τῆς ἐκλογῆς τὰ ἀπόρρητα, καὶ τὴν πίστιν τηρήσας, τὸν ἴσον δρόμον τετέλεκας Ἀπόστολε Τιμόθεε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκαταλαβε.

Ο Μάρτυς σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῷ, τὸ στέφος ἐκόμισατο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχων γὰρ τὴν ἰσχὺν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν· ἔθραυσε καὶ Δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸν Θεῖον μαθητὴν, καὶ συνέκδημον Παύλου, Τιμόθεον πιστοὶ, εὐφημήσωμεν ὕμνοις, σὺν τούτῳ γεραίροντες, τὸν σοφὸν Ἀναστάσιον, τὸν ἐκλάμπαντα, ἐκ τῆς Περσίδος ὡς ἄστρον, καὶ ἐλαύνοντα, τὰ ψυχικὰ ἡμῶν πάθη, καὶ νόσους τοῦ σώματος.

* 23. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Κλήμεντος Ἀγκύρας· καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἀγαθαγγέλου.

Ὁ μὲν Ἀγαθάγγελος ἦν Ῥωμαῖος τὴν πατρίδα. Ὁ δὲ Κλήμης ὑπῆρχεν ἐξ Ἀγκύρας τῆς ἐν Γαλατίᾳ, υἱὸς πατρὸς μὲν ἀπίστου, μητρὸς δὲ πιστῆς, Σοφίας τὸ ὄνομα. Μονάσας δὲ πρότερον, εἶτα καὶ τῆς πατρίδος αὐτοῦ ἐπίσκοπος γενόμενος, καὶ τοσαῦτα παθὼν ὑπὲρ τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ, ὥστε τῶν παθημάτων αὐτῷ καὶ ἀγώνων ὁ χρόνος παρετάθη εἰς 28 ἔτη, τελευταῖον συναπετμήθη μετὰ τῷ Ἀγαθαγγέλῳ τὴν κεφαλὴν, ἐπὶ Διοκλητιανῷ καὶ Μαξιμιανῷ, τῷ 296 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Κλῆμα ὁσιότητος, καὶ στελεχος ἀθλήσεως, ἄνθος ἱερώτατον, καὶ καρπὸς ὡς Θεόσδοτος, τοῖς πιστοῖς πανίερε

ἡδύτατος ἐβλάστησας. Ἄλλ' ὥς Μαρτύρων σύναθλος, καὶ Ἱεραρχῶν σύνθρονος, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς ἀμπέλου γέγονας, τίμιον κλῆμα, τοῦ Χριστοῦ πολυάθλος, Κλήμη πανεύφημε ἐφθείς, σὺν τῷ συναίθλῳ σου ἔκραζες : Χριστὸς Μαρτύρων παιδρὸν ἀγαλλίαμα.

✠ 24. Τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ξένης.

Ἀδτη ἦν Ῥωμαία τὴν πατρίδα, ἐκ γένους ἐπισήμου καταγομένη. Ἐν ᾧ δὲ οἱ γονεῖς ἡτοιμάζον αὐτὴν εἰς γάμον, λαθοῦσα αὐτοῦς, καὶ δύο Σεραπαινίδας μεθ' ἑαυτῆς παραλαβοῦσα, ἀνεχώρησεν εἰς Μύλασσαν, πόλιν τῆς ἐν Ἀσίᾳ Καρίας, καὶ ἐκεῖ ἐτέλεσε τὸν βίον ἀσκητικῶς, μετονομασθεῖσα Ξένη, διὰ τὴν ξενιτείαν αὐτῆς, ἀντὶ Εὐσεβίας, ὅπερ ἐκαλεῖτο πρότερον.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Εν σοὶ Μῆτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβοῦσα γὰρ τὸν σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττουσα ἐδίδασκες, ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γὰρ ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάζεται, ὁσία Ξένη τὸ πνεῦμά σου.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Τὸ σὸν ξενότροπον Ξένη μνημόσυνον, ἐπιτελοῦντες οἱ πόθῳ τιμῶντές σε, ὑμνοῦμεν Χριστὸν τὸν ἐν ᾧ πασι, σοὶ παρέχοντα ἰσχὺν τῶν ἰάσεων· ὃν πάντοτε δυσώπει ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 25. Τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Θεολόγου.

Ὁ μέγας οὗτος τῆς Ἐκκλησίας Πατὴρ καὶ Διδάσκαλος ἐγεννήθη ἐν Ἀρειανζῷ, κῶμῃ τῆς Β'. Καππαδοκίας, οὐ μακρὰν τῆς Ναζιανζοῦ. Ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐκαλεῖτο Γρηγόριος, ἐπίσκοπος Ναζιανζοῦ γενόμενος ὕστερον, ἡ δὲ μήτηρ, Νόννα. Ἐμαθήτευσε κατ' ἀρχὰς μὲν ἐν Καισαρείᾳ τῆς Παλαιστίνης, μετὰ ταῦτα δὲ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, καὶ τελευταῖον ἐν Ἀθήναις, ὅπου καὶ ἐφιλιώθη μεγάλως μετὰ τοῦ Μ. Βασιλείου, μεθ' οὗ καὶ συνήσκησε, καὶ συνέζησεν ἱκανῶς ἐν τοῖς κατὰ τὸν Πόντον ἡσυχαστηρίοις. Ἐχειροτονήθη πρεσβύτερος τῆς τῶν Ναζιανζηνῶν Ἐκκλησίας ὑπὸ τῷ ἰδίῳ πατρὶ, ὑπὸ δὲ τοῦ Μ. Βασιλείου προεχειρίσθη ἐπίσκοπος Σασίμων, ἡ Ζασίμων, ὑποκειμένων τῷ τῆς Καισαρείας ἐπισκόπῳ. Κατὰ δὲ τὸ 378 ἔτος, ἀπελθὼν εἰς βοήθειαν τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἐκκλησίας, ταραττομένης ἤδη τεσσαράκοντα ἔτη ὑπὸ τῶν Ἀρειανῶν, καὶ διὰ τῶν σοφωτάτων αὐτοῦ λόγων, καὶ καμάτων πολλῶν, ἐλευθερώσας αὐτὴν ἀπὸ τῆς λύμης τῶν αἱρέσεων, ἐψηφίσθη καὶ ἐπίσκοπος αὐτῆς ὑπὸ τῆς ἐκεῖ τότε συγκροτηθείσης Β'. Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ἐν ᾗ καὶ διέπρεψε διὰ τῶν θεολογικῶν αὐτοῦ δογμάτων. Κυβερνήσας δὲ αὐτὴν μέχρι τοῦ 382, εἶτα τὸν Συντακτῆριον, ὁ ἐστὶν ἀποχαιρετικὸν αὐτοῦ λόγον,

... τῶν καὶ αὐτοῦ τοῦ βασιλέως ἐκφωνήσας, δι' οὗ τὴν παραίτη-
... πινὼν ἀντιπάλους ἐπέτυχεν, ὑπέστρεψεν εἰς Ναζιανζόν· ὅπερ τε-
... ἐν Κυρίῳ τῷ 391, ζήσας, ὡς λέγουσιν,
... τῶν Συγγράμματα, λογογραφικὰ καὶ ποιητικὰ
... λαμπρὰν καὶ γλαφυρὰν αὐτοῦ ῥητορείαν, καὶ τὴν
... Θεολογικῶν αὐτοῦ νοημάτων προεξένησεν
... Θεολόγος, καὶ ἰδικώτερον, Θεολόγος Τριαδικός·
... λόγον σχεδὸν ἀναφέρει περὶ τῆς ἁγίας Τριάδος, καὶ τῆς μιᾶς
... καὶ φύσεως. Διὸ καὶ Ἀλέξιος ὁ Ἀνθωρὸς ἐστιχέργησεν εἰς αὐτὸν
... :

Ὡς ἄλλος ἀστὴρ ἀπλανὴς σελασφόρος,
Ἦρως ὡλεμένην Τριάδος φωταυγίαν,

Ἐμᾶς πορθομένους μυσταγωγίαις, Πάτερ
Γρηγόριε μέγιστε, πυρίπνοον στόμα.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α΄.

Ο ποιμενικὸς αὐλὸς τῆς Θεολογίας σου, τὰς τῶν ῥητόρων
ἐνίκησε σάλπιγγας· ὥς γὰρ τὰ βάθη τοῦ πνεύματος
ἐκζητήσαντι, καὶ τὰ κάλλη τοῦ φθέγματος προσετέθη σοι.
Ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, Πάτερ Γρηγόριε, σωθῆναι
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Θεολόγῳ γλώττῃ σου, ταῖς συμπλοκαῖς τῶν ῥητόρων, δια-
λύσας ἔνδοξε, ὀρθοδοξίας χιτῶνα, ἄνωθεν ἐξυφανθέντα
τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἐστόλισας, ὃν καὶ φοροῦσα σὺν ἡμῖν κραίξει,
ταῖς σοῖς τέκνοις: Χαίροις Πάτερ, Θεολογίας ὁ νοῦς ὁ ἀ-
κρότατος.

✠ 26. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ξενοφῶντος, καὶ τῆς Συνο-
δῆς αὐτοῦ.

Οὗτος ἦν Κωνσταντινουπόλιτης τὴν πατρίδα, ἀνὴρ πλούσιος καὶ εὐγενής, καὶ
τὴν πρὸς Θεὸν εὐσέδειαν πνέων. ἔχων δὲ δύο υἱούς, Ἀρκαδίον καὶ Ἰωάννην,
ἐπεμψεν αὐτοὺς εἰς Βηρυτόν, πρὸς μάθησιν τῶν νόμων καὶ ἀσκησιν· οἱ δὲ, ναυα-
γήσαντες κατὰ τὸν πλοῦν, καὶ μόλις διασωθέντες, ἀπῆλθον εἰς Παλαιστίνην.
Ἀγνοῶν δὲ ὁ πατήρ τὰ κατ' αὐτοὺς, παραλαβὼν Μαρίαν τὴν σύζυγον αὐτοῦ, ἐξῆλ-
θον εἰς τὴν τὸν υἱῶν ἀναζήτησιν· καὶ εὐρόντες αὐτοὺς εἰς Ἱεροσόλυμα, τὸ μο-
ναδικὸν σχῆμα ἐνδεδυμένους, ἐποίησαν καὶ αὐτοὶ τὸ αὐτό· καὶ οὕτω τελέσαντες
ὁσίως τὸ λοιπὸν τῆς ζωῆς, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησαν περὶ ταῖς ἀρχαῖς τοῦ 5.
αἰῶνος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ο Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὃ ποιῶν αἰεὶ μεθ' ἡμῶν, κατὰ
τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσης τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡ-
μῶν· ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν
ζωὴν ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εν αὐλαῖς ἠγρύπνησας, ταῖς τοῦ Δεσπότη, τοῖς πτωχοῖς σκορπίσας σου, τὸν πλοῦτον Μάικαρ ἱλαρῶς, σὺν τῇ συζύγῳ καὶ τέκνοις σε· διὸ κληρῶσθε τὴν θείαν ἀπόλαυσιν.

✠ 27. Ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψάνου τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Αὕτη ἐγένετα τῷ 438 ἔτει, κατὰ τὴν παροῦσαν ἡμέραν, βασιλεύοντος ἤδη 30 ἔτη Θεοδοσίου τοῦ Μικροῦ, υἱοῦ Ἀρκαδίου καὶ Εὐδοξίας, τῶν ἐξορισάντων τὸν Ἀγίου, Ἀρχιεπισκόπου δὲ Κωνσταντινουπόλεως ὄντος Πρόκλου, τῷ μαθητῇ αὐτοῦ (Ὁρα Νοεμβ. 20).

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Η τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρρὸς ἐκλάμψασα χάρις, τὴν οἰκουμένην ἐφώτισεν, ἀφιλαργυρίας τῷ κόσμῳ θησαυροὺς ἐναπέθετο, τὸ ὕψος ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν. Ἀλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων, Πάτερ Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε τῷ Λόγῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικός.

Εὐφράνθη μυστικῶς, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία, τῇ Ἀνακομιδῇ τοῦ σεπτοῦ σου Λειψάνου· καὶ τοῦτο κατακρύψασα, ὡς χρυσίον πολύτιμον, τοῖς ὕμνοῦσί σε, ἀδιαλείπτως παρέχει, ταῖς πρεσβείαις σου, τῶν ἱαμάτων τὴν χάριν, Ἰωάννη Χρυσόστομε.

✠ 28. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἐφραίμ τοῦ Σύρου.

Ἐπῆρχεν ἐκ Νισίδεως τῆς ἐν Μεσοποταμίᾳ, υἱὸς γεωργόῦ τινος τὴν τέχνην. Μετὰ τοὺς πρώτους χρόνους τῆς νεότητος, ἤσκησεν εἰς ἄκρον τὴν μοναστικὴν ζωὴν, καὶ ἐγενετο ἀγιώτατος ἐρημίτης· ἐχειροτονήθη ἔπειτα καὶ διάκονος τῆς Ἐδессηνῶν Ἐκκλησίας. Ὁ ἔνθεος αὐτοῦ ζῆλος κατέστησεν αὐτὸν εὐγλωττότατον ῥήτορα· συνέγραψε Συριστὶ πολλὰ καὶ θαυμάσια, ἐξελληνισθέντα σχεδὸν πάντα, ἔτι ζῶντος αὐτοῦ, πρὸς διδασκαλίαν τῶν πιστῶν, καὶ ὑπεράσπισιν τῆς ἀληθείας· καὶ οὕτω θαυμάσιως τελέσας τὸν βίον αὐτοῦ, ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ τῷ 379 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σε ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τό ἄγονον ἐγεώργησας· καὶ τοῖς ἐκ βαθέος στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνοὺς ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκουμένη λάμπων τοῖς θαύμασι, Ἐφραίμ Πατὴρ ἡμῶν ὦσε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Ταῖς ἁγίαις ζήτων.

Τὴν ὥραν αἰεὶ, προβλέπων τῆς εἰσερχομένης, ἐθρήνευς Ἐφραίμ, δάκρυα κατανύξεως· πρακτικὸς δὲ γέγονας ἐν τοῖς ἔργοις διδασκαλὸς ὅσις· ὅθεν Πάτερ παγκόσμιε, ῥαθύμους ἐγείρεις πρὸς μετάνοιαν.

* 29. Ἡ Ἀνακομιδὴ τῶν Λειψάνων τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου. (Ὁρα Δεκεμβρίου 20).

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διαδόχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πράξιν εὗρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Ἰγνάτιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος ὁ αὐτός. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εξ ἐώας σήμερον, ἐξαναστείλας, καὶ τὴν κτίσιν ἅπασαν, καταλαμπρύνας διδασχαῖς, τῷ μαρτυρίῳ κεκόσμηται, ὁ Θεοφόρος καὶ Θεῖος Ἰγνάτιος.

* 30. Τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν καὶ οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἡ κοινὴ αὕτη τῶν τριῶν τούτων Διδασκάλων ἐορτὴ συνέστη περὶ τὸ 1100 ἔτος, ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ, διὰ τὴν τότε γενομένην στάσιν καὶ φιλονεικίαν μεταξὺ τῶν ἐλλογίμων καὶ ἐναρέτων ἀνδρῶν· ἐξ ὧν τινεὶ μὲν προτιμῶντες τὸν Βασίλειον, ἕτεροι δὲ τὸν Γρηγόριον, καὶ ἄλλοι τὸν Χρυσόστομον, ἐμάχοντο πρὸς ἀλλήλους· καὶ πρὸς διαφορὰν αὐτῶν, ἐπωνομάζοντο ἐκ τῶν ὀνομάτων τῶν ἁγίων, οἱ μὲν Βασιλεῖται, οἱ δὲ Γρηγορίται, οἱ δὲ Ἰωαννῖται. — Τῆς δὲ κοινῆς ταύτης ἐορτῆς τὴν Ἀκολουθίαν ἐποίησεν ἄριστα Ἰωάννης ὁ Εὐχαΐτων ἐπίσκοπος (Φεβρ. 8), ὁ καὶ Ἰωάννης Μελανόπουρος, ἡ Μαυρόπουρος ἐπωνομαζόμενος, ἡνίκα ὑπῆρχεν εἰς τὸ τάγμα τῶν μοναχῶν πρὶν ἀρχιερατεῦσθαι, ὡς φαίνεται ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς τοῦ Κανόνος, τοῦ εἰς τὸν Ἀγγέλον τὸν φύλακα τῆς τοῦ ἀνθρώπου ζωῆς. Ἠκμασε δὲ ὁ Ἰωάννης οὗτος περὶ τὰ μέσα τοῦ ΙΑ' αἰῶνος, παρατείνας τὸ ζῆν ἕως καὶ ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω Κομνηνοῦ.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'.

Τοὺς τρεῖς μεγίστους φωστῆρας τῆς Τρισηλίου Θεότητος, τοὺς τὴν οἰκουμένην ἀκτίσει δογματικῶν θείων πυρσεύσαντας, τοὺς μελιρρύτους ποταμοὺς τῆς σοφίας, τοὺς τὴν κτίσιν πᾶσαν θεογνωσίας νάμασι καταρδεύσαντας, Βασί-

λειον τὸν Μέγαν, καὶ τὸν Θεολόγον Γρηγόριον, σὺν τῷ κλεινῷ Ἰωάννῃ, τῷ τὴν γλῶτταν χρυσορρήμονι, πάντες οἱ τῶν λόγων αὐτῶν ἐρασταί, συνελθόντες ὕμνοις τιμήσωμεν· αὐτοὶ γὰρ τῇ Τριάδι, ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ πρεσβεύουσιν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τοὺς ἱερούς καὶ Θεοφθόγγους κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν Διδασκάλων Κύριε, προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν, τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν· τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν καίματον, ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὀλοκάρπωσιν, ὁ μόνος δοξάζων τοὺς Ἁγίους σου.

✠ 31. Τῶν ἀγίων καὶ Θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κύρου, καὶ Ἰωάννου.

Ἦσαν ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ, ὁ μὲν Κῦρος ἐκ τῆς Ἀλεξανδρείας, ὁ δὲ Ἰωάννης ἐκ τῆς Ἐδέσσης τῆς ἐν Μεσοποταμίᾳ. Διὰ δὲ τὸν τότε ἐπικρατοῦντα διωγμὸν, κατέφυγον εἰς τινα μονήν, παρὰ τὸν Ἀραβικὸν κόλπον κειμένην· καὶ μονάσαντες ἐκεῖ, διετέλουν πᾶσαν ἀρετὴν ἐργαζόμενοι, καὶ πᾶσαν νόσον καὶ μαλακίαν δωρεὰν θεραπεύοντες διὰ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ. Ἀκούσαντες δὲ, ὅτι γυνὴ τις Ἀθανασία τὸ ὄνομα, συλληφθεῖσα μετὰ τῶν τριῶν αὐτῆς θυγατέρων Θεοδότης, Θεοκτίστης, καὶ Εὐδοξίας, ἀπήχθη εἰς τὸ κριτήριον διὰ τὴν τῆς πίστεως ὁμολογίαν, καὶ φοβούμενοι μήπως, ἐν ταῖς βασάνοις ἀποδειλιάσασαι, ὡς γυναῖκες, ἀρνηθῶσι τὸν Χριστόν, ἀπῆλθον πρὸς ἐνίσχυσιν αὐτῶν εἰς τὸ μαρτύριον. Διὸ συλληφθέντες καὶ αὐτοί, καὶ μετὰ τῶν ἱερῶν ἐκείνων Γυναικῶν τιμωρηθέντες, ἀπετμήθησαν πάντες τὴν κεφαλὴν τῷ 292 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. α'.

Τὰ θαύματα τῶν ἀγίων σου Μαρτύρων, τεῖχος ἀκαταμάχητον ἡμῖν δωρησάμενος, Χριστέ ὁ Θεός, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, βουλὰς ἔθνῶν διασκεδάσον, τῆς Βασιλείας τὰ σκῆπτρα κραταίωσον, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ε'κ τῆς Νείας χάριτος, τὴν δωρεὰν τῶν θαυμαμάτων, εἰληφότες Ἅγιοι, θαυματουργεῖτε ἀπαύστως, ἅπαντα ἡμῶν τὰ πάθη τῇ χειρουργίᾳ, τέμνοντες τῇ ἀοράτῳ Κῦρε Νεόφρον, σὺν τῷ Νεῖῳ Ἰωάννῃ· ὑμεῖς γὰρ Νεῖοι ἰατροὶ ὑπάρχετε.

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ,

Ἐχων ἡμέρας 28· εἰ δέ ἐστι Βίσεκτος, 29.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 14, καὶ ἡ νύξ ὥρας 13.

✠ 1. Προεόρτια τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Τρύφωνος.

Ἦλυσται ἐν ἔτει 230, ἐπὶ τῆς βασιλείας Δεκίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ο Μάρτυς σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν· ἔθραυσε καὶ Δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θάλασση. Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἔτερον Προεόρτιον, Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικός.

Ο οὐράνιος χορὸς, οὐρανίων Ἀγγέλων, προκύψας ἐπὶ γῆς, αἰφικόμενον βλέπει, ὡς βρέφος βασιζόμενον, πρὸς Πατέρα τὸν Πρωτότοκον, πάσης κτίσεως, ὑπὸ Μητρὸς ἀπειράνδρου· προεόρτιον οὖν σὺν ἡμῖν μελωδοῦσι, φρικτῶς ἐξιστάμενοι (*).

Κοντάκιον τοῦ Μάρτυρος, Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχαίς.

Τριαδικῇ στερόσῳ, πολυθείαν ἔλυσας, ἐκ τῶν περαίων αἰοίδιμε, τίμιος ἐν Κυρίῳ γενόμενος· καὶ νικήσας τυράννους, ἐν Χριστῷ τῷ Σωτῆρι, τὸ στέφος εἴληφας τῆς μαρτυρίας σου, καὶ χαρίσματα θείων ἰάσεων, ὡς ἀήττητος.

(*) Ἐν παλαιῷ Ὁρολογίῳ, τυτυπωμένῳ τῇ αφεξῆς. ἔται, εὐρίσκεται τὸ παρὸν Τροπάριον οὕτως:
Οὐράνιος χορὸς οὐρανίων ἀφίδων, προκύψας ἐπὶ γῆς, καὶ φερόμενον βλέπων, ὡς βρέφος ὑπομάζιον, πρὸς Πατέρα τὸν πρωτότοκον, πάσης κτίσεως, ὑπὸ Μητρὸς ἀπειράνδρου, προεόρτιον, νῦν σὺν ἡμῖν μελωδοῦσι, φρικτῶς ἐξιστάμενοι.

✠ 2. Ἡ Ὑπαπαντή τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἀφ' οὗ ἐπληρώθησαν αἱ 40 ἡμέραι τοῦ καθαρισμοῦ τῆς καθαρωτάτης Μητρὸς, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀνήγαγεν εἰς Ἱερουσαλήμ τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον, κατὰ τὴν σήμερον ἡμέραν, ἥτις ἐστὶν ἡ τεσσαρακοστὴ ἀπὸ τῆς Γεννήσεως αὐτοῦ, ἵνα καὶ αὐτὸν παραστήσῃ ἐν τῷ Ἱερῷ, κατὰ τὸν νόμον Μωσέως, ὅτι πᾶν ἄρσεν πρωτότοκον ἔσται ἀφιερωμένον τῷ Θεῷ, καὶ τὴν εἰς τὸτο νενομισμένην θυσίαν προσενέγκῃ, ζευγὸς τρυγόνων, ἢ δύο νεοσσὲς περιστερῶν (Λευκ. β'. 22-24. Ἐξ. ιγ'. 2. Λευϊτ. ιβ'. 6-8). — Κατὰ τὴν αὐτὴν δὲ ἡμέραν τε καὶ ὥραν, ὁδηγηθεὶς ὑπὸ Πνεύματος ἁγίου, εὗρέθη παρὼν ἐκεῖ καὶ ὁ εὐλαβὴς, καὶ δίκαιος ὑπεργηγῆρας Συμεὼν· ὃς τις, περιμένων πρὸ πολλοῦ τοῦ Θεοῦ τὸ σωτήριον, καὶ πεπληροφορημένος ἐκ θείας ἀποκαλύψεως, ὅτι οὐκ ἀποθαιῖται, πρὶν ἰδῇ τὸν Χριστὸν Κυρίου, ἰδὼν τότε αὐτὸν, καὶ δεξάμενος εἰς τὰς γηραιὰς αὐτοῦ ἀγκάλας, ἀπέδωκε δόξαν τῷ Θεῷ, ἄτας τὴν τρίτην καὶ τελευταίαν Ὁδὴν τῆς Νέας Διαθήκης: « Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα » . . . καὶ ὡμολόγησεν ὅτι μετὰ χαρᾶς λοιπὸν κλείει τὰ ὄμματα εἰς θάνατον, ἀφ' οὗ εἶδε τὸ φῶς τῆς τῶν ἐθνῶν ἀποκαλύψεως, καὶ τὴν δόξαν τοῦ Ἰσραὴλ (Λουκ. β'. 25-32).

Ἀργία, καὶ ἰχθύος Κατάλυσις.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'.

Χαῖρε κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, φωτίζων τοὺς ἐν σκότει. Εὐφραίνε καὶ σὺ Πρεσβῦτα δίκαιε, δεξάμενος ἐν ἀγκάλας, τὸν ἐλευθερωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, χαριζόμενον ἡμῖν, καὶ τὴν Ἀνάστασιν.

Κοντάκιον, Ἦχος α'.

Ο μήτραν παρθενικὴν ἀγιάσας τῷ τόκῳ σου, καὶ χεῖρας τοῦ Συμεὼν εὐλογήσας ὡς ἔπρεπε, προφθάσας καὶ νῦν ἔσωσας ἡμᾶς, Χριστέ ὁ Θεός. Ἀλλ' εἰρήνευσον ἐν πολέμοις

τὸ πολίτευμα, καὶ κραταίωσον βασιλεῖς, οὓς ἠγάπησας, ὁ μόνος φιλάνθρωπος.

✠ 3. Τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου Συμεὼν τοῦ Θεοδόχου· καὶ τῆς ἁγίας Προφήτιδος Ἄννης.

Ἀπολυτίκιον, καὶ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς, ὡς ἄνω.

✠ 4. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου.

Ἦρχεν ἐκ τῆς Ἀλεξανδρείας· ἐ χρημάτισε μαθητὴς τοῦ Χρυσοστόμου· ἤσκησεν ἐν τῇ κατὰ τὸ Πηλούσιον Ὅρος μονῇ, ἀφ' οὗ καὶ Πηλουσιώτης ἐπονομάζεται· ἐγένετο ἡγούμενος τῶν ἐν τῇ αὐτῇ μονῇ ἀσκουμένων· συνέγραψε πολλὰ καὶ μάλιστα Ἐπιστολάς, κατὰ τινὰς μὲν 10,000, κατ' ἄλλους δέ, 3,000, πλήρεις θείας καὶ ἀνθρωπίνης χάριτος, καὶ πάσης ὠφελείας· ἐτελεύτησε τῇ β. Φεβρουαρ. τῷ 440 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Εν σοὶ Πάτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβὼν γὰρ τὸν σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττων ἐδίδασκες, ὑπερορᾷν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γάρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάζεται, ὅσιε Ἰσίδωρε τὸ πνεῦμά σου.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐσφόρον ἄλλον σε, ἡ Ἐκκλησία, εὐραμένη ἐνδοξε, ταῖς τῶν σῶν λόγων ἀστραπαῖς, λαμπρυνομένη κραυγαῖς σοι: Χαίροις παμμάκαρ, θεόφρον Ἰσίδωρε.

✠ 5. Τῆς ἁγίας Μάρτυρος Ἀγάθης.

Ἦρχεν ἐκ Πανόρμου τῆς Σικελίας, παρθένος περικαλλῆς καὶ σωφρονεστάτης, ἣτις, μετὰ πολλὰς καὶ δριμυτάτας βασάνους, ἐτελεύτησεν ἐν φυλακῇ τῷ 251, μὴ βουλευθεῖσα συγκατανεῦσαι εἰς τὸν ἔρωτα Κυντιανοῦ, τοῦ τῆς Σικελίας Κυβερνήτου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ. Ὁρα, σελ. 174.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Στολιζέσθω σήμερον, ἡ Ἐκκλησία, πορφυρίδα ἐνδοξον, καταβαφεῖσαν ἐξ αἰγνῶν, λύθρων Ἀγάθης τῆς Μάρτυρος: Χαῖρε, βοῶσα, Κατάνης τὸ καύχημα.

✠ 6. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βουκόλου, ἐπισκόπου Σμύρνης.

Χειροτονηθέντος μὲν παρὰ Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καταλιπόντος δὲ διάδοχον αὐτοῦ τὸν Πολύκαρπον.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιίμνη σὺ ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκθήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλὰ, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια. Πάτερ Ἱεράρχα Βουκόλε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

✠ 7. Τῷ ἁγίου Παρθενίου, ἐπισκόπου Λαμψάκου· καὶ τοῦ ὁσίου Λουκᾶ, τοῦ ἐν τῷ Στεϊρίῳ τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ μὲν ἤκρασεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου, περὶ τὰ 318. Ὁ δὲ Λουκᾶς, περὶ τὰ μέσα τοῦ δεκάτου αἰῶνος, τῶν προγόνων αὐτοῦ ἐκ τῆς Αἰγίνης καταγομένων. Ἦν δὲ τὸ Στεϊρίον, ὄρος κατὰ τὴν Φωκίδα, καὶ πόλις κατ' αὐτὸ, Στεῖρις, ἢ Στίρις καλουμένη.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ο Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν αἰεὶ μεθ' ἡμῶν, κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποσηύξης τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν· ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τῶν θαυματῶν εἴληφας, τὴν θείαν χάριν θεόφρον, ἱερὲ Παρθένιε, θαυματουργέ θεοφόρε, ἅπαντα πιστῶν τὰ πάθη ἀποκαθαίρων, πνεύματα τῆς πονηρίας πάτερ ἐλαύνων· διὰ τοῦτό σε ὑμνοῦμεν, ὡς μέγαν μύστην Θεοῦ τῆς χάριτος.

✠ 8. Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου· καὶ τοῦ ἁγίου Προφήτου Ζαχαρίου.

Ὁ μὲν Μάρτυς ὑπῆρχεν ἐκ τῶν Εὐχαϊτῶν τῆς Γαλατίας· κατώκει εἰς τὴν Ἡράκλειαν, στρατιωτικὸς τὴν τάξιν· ἠθλήσεν ἐπὶ Λικινίου, τῷ 320 ἔτει. — Ὁ δὲ Προφήτης ἦν υἱὸς Βαραχίου, σύγχρονος τοῦ Προφήτου Ἀγγαίου, προφητεύσας καὶ αὐτὸς κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους, καθ' οὓς ἐκεῖνος (Δεκεμβ. 16). Ἡ προφητεία αὐτοῦ, εἰς 14 κεφάλαια διηρημένη, τὰττεται ἡ ἐνδεκάτη τῶν Ἐλασσόνων Προφητῶν.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Στρατολογία ἀληθεῖ ἀθλοφόρε, τοῦ οὐρανίου στρατηγοῦ Βασιλέως, περικαλλῆς γεγέννησαι Θεόδωρε· ὅπλοις γὰρ τῆς πίστεως, παρετάξω ἐμφρόνως, καὶ κατεξωλόθρευσας τῶν Δαιμόνων τὰ στίφη, καὶ νικηφόρος ὦφθης ἀθλητής· ὅθεν σε πιστεῖ αἰεὶ μακαρίζομεν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἰδρεῖα ψυχῆς, τὴν πίστιν ὀπλισάμενος, καὶ ῥῆμα Θεοῦ,
ὡς λόγχην χειρισάμενος, τὸν ἐχθρὸν κατέτρωσας, τῶν
Μαρτύρων κλέος Θεόδωρε. Σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρε-
σβειῶν μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 9. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Νικηφόρου.

Ἦ ἠλθεν ἐπὶ Οὐαλεριανοῦ καὶ Γαλιήνου ἐν ἔτει 260.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδεται τῆς Ἑκαπεντητῆς ἡ Ἑορτή, καὶ ψάλλονται πάντα τὰ αὐτῆς, εἰ οὐκ
ἔστι Τεσσαρακοστή. Ἐὰν δὲ τύχῃ ἐν αὐτῇ, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἀγίου, ὡς προαποδεδομένης τῆς
Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον: Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. Σελ. 256.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικός.

Αγάπης τῷ δεσμῷ, συνδεθεὶς Νικηφόρε, διέλυσας τρανῶς,
τὴν κακίαν τοῦ μίσους· καὶ ξίφει τὴν κάραν σου, ἐκ-
τμηθεὶς ἐχρημάτισας, Μάρτυς ἔνθεος, τοῦ σαρκωθέντος Σω-
τῆρος· ὃν ἐκέτευε, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ὑμνούντων, τὴν ἐνδοξὴν
μνήμην σου.

✠ 10. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Χαραλάμπους.

Ἦ πῆρχεν ἱερεὺς τῶν Χριστιανῶν ἐν Μαγνησίᾳ, πάλαι πρωτευούσῃ τῆς κατὰ
τὴν Θετταλίαν ὁμωνύμου ἐπαρχίας· ἠθλήσεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Σεβήρου, ἐπὶ ἡγε-
μόνος τῆς Μαγνησίας Λουκιανοῦ, τῷ 498 ἔτει.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ως στύλος ἀκλόνητος, τῆς Ἐκκλησίας Χριστῷ, καὶ λύχνος
αἰείφωτος, τῆς οἰκουμένης σοφὴ, ἐδείχθης Χαραλάμπες·
ἐλαμψας ἐν τῷ κόσμῳ διὰ τοῦ μαρτυρίου, ἔλυσας καὶ εἰδώ-
λων τὴν σκοτίζουσαν μάκαρ. Διὸ ἐν παρρησίᾳ Χριστῷ,
πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ως φωστήρ ἀνέτειλας, ἐκ τῆς ἐώας, καὶ πιστοὺς ἐφώτι-
σας, ταῖς τῶν θαυμαμάτων σου βολαῖς, Ἱερομάρτυς Χα-
ραλάμπες· ὅθεν τιμῶμεν τὴν θείαν σου ἄθλησιν.

✠ 11. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βλασίου· καὶ τῆς ἁγίας
Θεοδώρας τῆς Αὐγούστης.

Ὁ μὲν ὑπῆρχεν ἐπίσκοπος Σεβαστείας· ἡ θεία χάρις, δι' ἧς ἐθεράπευε τὰς
νόσους ἀνθρώπων καὶ κτηνῶν, καὶ ἐξαιρέτως τῶν νηπίων, κατέστησε τὸ ὄνομα
αὐτοῦ ἀκουστόν· ἠθλήσεν ἐπὶ Λικινίου τῷ 316 ἔτει. — Ἡ δὲ ἀοίδιμος Βασιλὶς
Θεοδώρα κατήγετο ἐκ Παφλαγονίας, θυγάτηρ χιλιάρχου τινός, Μαρίνου τὸ ὄνομα.

Ἐγένετο σύζυγος τοῦ Βασιλέως Θεοφίλου τοῦ Εἰκονομάχου, καὶ ἐκόσμησε τὸ διάδημα διὰ τῆς ἀρετῆς καὶ εὐσεβείας. Ἀνεστήλωσε τὰς ἀγίας Εἰκόνας μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς (Α'. Κυρ. τῶν Νηστ.). Ἐκυδέρνησε τὸν θρόνον μετὰ μεγάλης φρονήσεως 15 ἔτη, ἀνηλίκου ὄντος τοῦ υἱοῦ αὐτῆς Μιχαήλ. Τῷ δὲ 857 ἔτει, καταλιποῦσα τὰ βασίλεια, εἰσῆλθεν εἰς Παρθενῶνά τινα, καλούμενον Γαστρία· ὅπου ὁσίως τελέσασα τὸ λοιπὸν τῆς ζωῆς, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ. Τὸ ἱερὸν αὐτῆς λείψανον εὐρίσκεται νῦν ἐν Κερκύρᾳ, ἐν τῇ ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἱ. Θ. Σπηλαιωτίσσης ἐκκλησίᾳ τῆς Μητροπόλεως (Δεκεμβρ. 12).

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πράξιν εὖρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος. Ἱερομάρτυς Βλάσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ο θεῖος βλαστὸς τὸ ἄνθος τὸ ἀμάραντον, ἀμπέλου Χριστοῦ, τὸ κλῆμα τὸ πολύφορον, θεοφόρε Βλάσιε, τοὺς ἐν πίστει τιμῶντας τὴν μνήμην σου, εὐφροσύνης πλήρωσον τῆς σῆς, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 12. Τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μελετίου, ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας τῆς Μεγάλης.

Ὁ θεσπέσιος οὗτος πατὴρ ὑπῆρχεν ἐκ Μελιτινῆς τῆς ἐν τῇ μικρᾷ Ἀρμενίᾳ, ἀνὴρ ἀμεμπτος, δίκαιος, θεοσεβής, εἰλικρινής, καὶ ἐπιεικέστατος. Προχειρισθεὶς ἐπίσκοπος Σεβαστείας τῷ 357 ἔτει, ἐξώσθη τοῦ θρόνου, καὶ ἀπῆλθεν εἰς Βέρροϊαν τῆς Συρίας, τὸ νῦν Χαλέπ, κατὰ τινας. Μετακληθεὶς εἰς τὸν τῆς Ἀντιοχείας θρόνον τῷ 360, ἐξωρίσθη μετ' ὀλίγον ὑπὸ τοῦ ἀρειανόφρονος Κωνσταντίου, υἱοῦ τοῦ Μ. Κωνσταντίνου. Μετὰ παρέλευσιν χρόνου, ἀνακληθεὶς πάλιν εἰς τὸν αὐτὸν θρόνον, ἐξωρίσθη καὶ τρίτον ὑπὸ τοῦ Οὐάλεντος. Ἐπιζήσας δὲ μέχρι τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Β'. Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ Μεγάλου συγκροτηθείσης τῷ 381, ἐπαρουσίασεν εἰς αὐτήν, καὶ ἐθαυμάσθη ὑπὸ πάντων, καὶ τοῦ Βασιλέως αὐτοῦ· ἀλλ' ἀσθενήσας ἐκεῖ, ἐτελεύτησε μετ' ὀλίγον, καὶ ἐθρήνησαν αὐτὸν πάντες οἱ τῆς Συνόδου ἐπίσκοποι, ὡς ἐαυτῶν πατέρα.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιμένῃ σου ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλὰ, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια. Πάτερ Ἱεράρχα Μελέτιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. β'.

Τὴν σωματικὴν σου παρουσίαν.

Τὴν πνευματικὴν σου παρρησίαν, δεδοικῶς ὁ ἀποστάτης,
φεύγει Μακεδόνιος· τὴν πρεσβευτικὴν δὲ λειτουργίαν
ἐκπληροῦντές σου οἱ δοῦλοι, πόθῳ σοὶ προστρέχομεν, τῶν
Ἀγγέλων ἐφάμιλλε Μελέτιε, ἡ πύρινος ρομφαία Χριστοῦ τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν, ἡ πάντας τοὺς αἰθεροὺς κατασφάττουσα· ὑμνοῦ-
μέν σε τὸν φωστῆρα, τὸν φωτίσαντα τὰ πάντα.

✠ 13. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρτινιανοῦ.

Ἐπῆρχεν ἐκ Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης· ἠκμασε περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ Ε'.
αἰῶνος· ἠσκησεν ἐκ νεότητος εἰς τὰς ἐρήμους· πεσὼν δὲ εἰς πειρασμὸν, μετώ-
κησεν εἰς τινα νῆσον· ἀλλὰ κακεῖ τὰ αὐτὰ παθὼν, ἐφευγε τοῦ λοιποῦ ἐκ τόπου
εἰς τόπον, λέγων καθ' ἑαυτόν: Φεῦγε Μαρτινιανέ, καὶ σῶζου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν φλόγα τῶν πειρασμῶν δακρύων τοῖς ὄχετοῖς, ἐναπέ-
σθεις Μακάριε, καὶ τῆς θαλάσσης τὰ κύματα, καὶ
τῶν θηρῶν τὰ ὀρμήματα χαλινώσας ἐκραύγαζες: Δεδοξασ-
μένος εἶ Παντοδύναμε, πυρὸς καὶ ζαλῆς ὁ σῶσας με.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Ως ἀσκητὴν τῆς εὐσεβείας δόκημον, καὶ ἀθλητὴν τῇ προαι-
ρέσει τίμιον, καὶ ἐρήμου καρτερόψυχον, πολίτην ἅμα
καὶ συνίστορα, ἐν ὕμνοις ἐπαξίως εὐφημήσωμεν, Μαρτινιανὸν
τὸν αἰσιδέεσθαι· αὐτὸς γὰρ τὸν ὄφιν κατεπάτησεν.

✠ 14. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Αὐξεντίου.

Ἐπῆρχεν ἐξ Ἀνατολῶν, ἐπὶ Θεοδοσίῳ τοῦ Μικροῦ, ὅτε τῷ 433 ἔτει ἐνεγράφη
εἰς τὸ τέταρτον στρατιωτικὸν τάγμα τῶν Σχολαρίων, οὕτω καλουμένων ἐκ τοῦ
σχολάζειν εἰς τὴν τοῦ βασιλέως καὶ τῆς βασιλικῆς αὐλῆς φυλακὴν. Ὑστερον δὲ
μονάσας ἐπὶ τινος βουνοῦ τῆς Βιθυνίας, καὶ Ἀρχιμανδρίτης τῶν ἐκεῖ συναχθέντων
μοναχῶν γενόμενος, καὶ φανείς καρτερικώτατος εἰς τὴν ἀσκησιν, καὶ ὀρθοδόξοτα-
τος τὴν πίστιν, ἐτελεύτησεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Λέοντος τῷ Θρακῶς, τῷ 447-474
βασιλεύσαντος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυμα-
τουργὸς ἀνεδείχθης, Θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Αὐξέντιε· νη-
στεία, ἀγρυπνία, προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβὼν, θε-
ραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προ-
στρεχόντων σοι. Δόξα τῷ δέδωκότι σοι ἰσχύ· δόξα τῷ σε
στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

* 15. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ὁνησίμου, (Ὁρα Νοεμβρ. 22).
Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Απόστολε ἅγιε Ὁνήσιμε, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα
πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.
Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ως ἀκτὶς ἐξέλαμψας τῇ οἰκουμένῃ, ταῖς βολαῖς λαμπόμε-
νος, ἡλίου μάκαρ παμφαυῆς, Παύλου τοῦ κόσμον φω-
τίσαντος· διό σε πάντες τιμῶμεν Ὁνήσιμε.

* 16. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Παμφίλου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Ἦθλησεν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τῷ 290 ἔτει, ἐν Καισαρείᾳ· τῶν δὲ συναθλητῶν αὐ-
τοῦ τὰ ὀνόματα εἰσὶν: Οὐάλης, Παῦλος, Σέλευκος, Πορφύριος, Ἰουλιανός, Θεόδο-
λος, καὶ πέντε Αἰγύπτιοι: Ἠλίας, Ἰερεμίας, Ἡσαΐας, Σαμουήλ, καὶ Δανιήλ.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφαίνους
ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν·
σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον· ἔθραυ-
σαν καὶ Δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν ταῖς ἱε-
σίοις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Κολαστηρίων φοβερῶν προκειμένων, οἱ τοῦ Κυρίου ἀθλη-
ταὶ οἱ γενναῖοι, ἐν ἀπτοήτῳ χαίροντες φρονήματι, τού-
τοις προσωμίλησαν, τῆς σαρκὸς ἀλογουῦντες· ὅθεν ἐκκληρώ-
σαντο αἰωνίζουσαν δόξαν, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντες αἰεὶ, τῶν
εὐφημούντων αὐτῶν τὰ παλαίσματα.

* 17. Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος.

Ἦπῃρχεν ἐκ τῆς κατὰ τὸν Πόντον Ἀμασειᾶς· ἤθλησεν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ καὶ Μα-
ξιμίνου, τῷ 297 ἔτει. Ἐπωνομάσθη δὲ Τήρων, ἢ ὀρθότερον, Τίρων, (ἐκ τοῦ
Λατινικοῦ Τίγο, ὅπερ καὶ Τυγο γράφεται)· διότι, μόλις συναριθμηθεὶς εἰς τὸ
τάγμα τῶν Τιραίων, ὁ ἐστὶ νεοσυλλέκτων, ἢ πρωτοπείρων στρατιωτῶν,
παρρησιασάμενος τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ, ὑπέστη διὰ πυρὸς τὸν τοῦ μαρτυ-
ρίου θάνατον.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα! ἐν τῇ πηγῇ τῆς
φλογός, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, ὁ ἅγιος Μάρτυς
Θεόδωρος ἠγαίλλετο· πυρὶ γὰρ ὀλοκαυτωθεὶς, ὡς ἄρτος ἠδύς.

τῇ Τριάδι προσήνεται. Ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον αὐτόμελον, Ἦχος πλ. δ'.

Πίστιν Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα, ἔνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ σε, τὰς ἐναντίας δυνάμεις κατεπάτησας πολυάθλε, καὶ στέφει οὐρανίῳ ἐστέφθης, αἰωνίως ὡς ἀήττητος.

* 18. Τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Λέοντος Πάπα Ῥώμης.

Ἐγεννήθη κατὰ τινὰς μὲν ἐν Ῥώμῃ, κατ' ἄλλους δὲ ἐν Τυρρήνιᾳ (Τοσκάνᾳ) - προεχειρίσθη εἰς τὸν ἀρχιεπισκοπικὸν τῆς Ῥώμης θρόνον, τῷ 440 ἔτει· ἀπέστειλε τέσσαρας τοποτηρητὰς ἑαυτοῦ εἰς τὴν ἐν Χαλκηδόνι Δ'. Οἰκουμενικὴν Σύνοδον τῶν 630 ἁγίων Πατέρων, ἐπὶ Μαρκιανοῦ τῷ 451 συγκροτηθεῖσαν κατὰ Διοσκοῦρου καὶ Εὐτυχοῦς· συνέγραψε Λατινιστὶ πολλά· ἐτελεύτησε τῷ 461.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιμένῃ σου ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτήσω, τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια. Πάτερ Ἱεράρχα Λέων, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Επὶ θρόνου ἔνδοξε, ἱερωσύνης καθίσας, καὶ λεόντων στόματα, τῶν λογικῶν ἀποφράξας, δόγμασιν ἐνθεοπνεύσοις σεπτῆς Τριάδος, ἠΰγασας φῶς τῇ σῇ ποιμένῃ θεογνωσίας· διὰ τοῦτο ἐδοξάσθης, ὡς θεῖος μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

* 19. Τῷ ἁγίῳ Ἀποστόλῃ Ἀρχίππῃ. (Ὁρα, Νοεμβρ. 22).

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Απόστολε ἅγιε Ἀρχίππε, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ως ἀστέρα μέγαν σε, ἡ Ἐκκλησία, κεκτημένη Ἀρχίππε, ταῖς τῶν θαυμάτων σου βολαῖς, φωτιζομένη κραυγάζει σοι: Σῶσον τοὺς πίστει, τιμῶντας τὴν μνήμην σου.

* 20. Τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Λέοντος, ἐπισκόπου Καταίνης.

Ἦπῃρχεν ἐκ Ῥαβέννης τῆς Ἰταλίας· ἠκμασεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Σοφοῦ, καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Πορφυρογεννήτου, περὶ τὰ 886-919.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος.

Ὅρα ἄνωτέρω.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὸν ἀπὸ βρέφους Κυρίῳ ἀνατεθέντα, καὶ ἐκ σπαργάνων τὴν χάριν ἀνεληφότα, πάντες τοῖς ἄσμασι στεφανώσωμεν, Λέοντα τὸν φωστῆρα τῆς Ἐκκλησίας καὶ πρόμαχον· αὐτῆς γὰρ ὑπάρχει τὸ στήριγμα.

✠ 21. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Τιμοθέου, τοῦ ἐν Συμβόλοις· καὶ τοῦ ἁγίου Εὐσταθίου, ἐπισκόπου Ἀντιοχείας τῆς Μεγάλης.

Τοῦ μὲν Ὀσίου ἄδελος καὶ ἡ πατρίς καὶ ὁ χρόνος, καθ' ὃν ἤσκησεν. Ὁ δὲ μέγας τῆς εὐσεβείας ὑπερασπιστὴς Εὐστάθιος ὑπῆρχεν ἐκ Σίδης τῆς Παμφυλίας· ἐγένετο πρῶτον τῆς Βερρόιας (Χαλὲπ) ἐπίσκοπος· εἶτα τῷ 325, παρουσιάσας εἰς τὴν Α'. Οἰκουμένην Σύνοδον, μετετέθη ὑπ' αὐτῆς εἰς τὸν τῆς Ἀντιοχείας θρόνον. Ἀλλ' ὁ Μ. Κωνσταντῖνος, πιστεύσας εἰς τὰς κατ' αὐτοῦ συκοφαντίας τῶν Ἀρειανῶν, ἐξώρισεν αὐτὸν εἰς Τραϊανούπολιν τῆς Θράκης, ὅπου ἐτελεύτησε τῷ 337, κατὰ τινες· ἄλλοι δὲ παρατείνουσι τὸν βίον αὐτοῦ μέχρι τῶν 360.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ο' Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. Ὅρα, σελ. 259.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ω' ἀστὴρ πολὺφωτος, ἐκ τῆς ἐώας, ἀναλαίμψας ἠΰγασας, ἐν ταῖς καρδίαις τῶν πιστῶν, ταῖς ἀρεταῖς τῶν θαυμασίων σου, θαυματοφόρε πάμμακαρ Τιμόθεε.

✠ 22. Ἡ εὕρεσις τῶν τιμίων Λειψάνων τῶν ἁγίων Μαρτύρων, τῶν ἐν τοῖς Εὐγενίου.

Ἀπολυτίκιον: Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Σελ. 263.

✠ 23. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Πολυκάρπου, ἐπισκόπου Σμύρνης.

Ὁ Ἀποστολικὸς οὗτος καὶ Προφητικὸς ἀνὴρ, καὶ χαρακτὴρ τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀληθείας, ὑπῆρχε μαθητὴς Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ τοῦ Βουκόλου διάδοχος (Φεβρ. 6.). Γηραλέος δὲ ὢν τὴν ἡλικίαν, 95 ἐτῶν, ὅτε ὁ Ε'. κατὰ τῶν Χριστιανῶν διωγμὸς ἐκινήθη, ἐπὶ Μάρκου Αὐρηλίου, τοῦ καὶ Ἀντωνίνου Φιλοσόφου καλουμένου, συλληφθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἀνθυπάτου τῆς Σμύρνης, καὶ παρακινούμενος ἵνα βλασφημήσῃ τὸν Χριστὸν, εἶπεν: « Ὁγδοήκοντα καὶ ἑξ ἔτη δουλεύω αὐτῷ, καὶ οὐδέν με ἠδίκησε· καὶ πῶς δύναμαι βλασφημῆσαι τὸν Βασιλέα μου, τὸν σώσαντά με »; Ὁ δὲ τύραννος ὀργισθεὶς ἐπὶ τοῖς λόγοις τούτοις, ἐκέλευσε ριφθῆναι αὐτὸν εἰς τὸ πῦρ· καὶ οὕτως ἐτελεύτησεν ἐνδόξως τῷ 166 ἔτει, ταῦτα διδάξας πάντοτε, κατὰ τὸν Εὐσέβιον, ὃ καὶ παρὰ τῶν Ἀποστόλων ἔμαθεν, ὃ καὶ

ἡ Παλιγγενεσία παραδίδωσιν, ἀ καὶ μόνα εἰσὶν ἀληθῆ (Ίστορ. Ἐκκλ. βιβλ. δ'. κεφ. 14. καὶ 15).

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διαδόχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πράξιν εὗρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Πολύκαρπε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικός.

Καρπούς τοὺς λογικοὺς, τῷ Κυρίῳ προσφέρων, Πολύκαρπε σοφὲ, ἀρετῶν δι' ἐνθέων, ἐδείχθης ἀξιόθεος, Ἱεράρχα μακάριε· ὅθεν σήμερον, οἱ φωτισθέντες σοῖς λόγοις, ἀνυμνεύμεν σου, τὴν ἀξίειπαινον μνήμην, Θεὸν μεγαλύνοντες.

* 24. Ἡ Πρώτη καὶ Δευτέρα Εὐρεσις τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκαταλαβε.

Ε'κ γῆς ἀνατείλασα, ἡ τοῦ Προδρόμου Κεφαλὴ, ἀκτῖνας ἀφίησι τῆς ἀφθαρσίας, πιστοῖς τῶν ἰάσεων· ἄνωθεν συναθροίζει τὴν πληθὺν τῶν Ἀγγέλων, κάτωθεν συγκαλεῖται τῶν ἀνθρώπων τὰ γένη, ὁμόφωτον ἀναπέμψαι δόξαν Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Κοντάκιον Ἦχος β'. Ταῖς ἄνω ζητῶν.

Προφῆτα Θεῷ, καὶ Πρόδρομε τῆς χάριτος, τὴν Καίραν τῆς σῆς, ὡς ῥόδον ἱερώτατον, ἐκ τῆς γῆς εὐράμενοι, ταῖς ἰάσεσι πάντοτε λαμβάνομεν· καὶ γὰρ πάλιν ὡς πρότερον, ἐν κόσμῳ κηρύττεις τὴν μετάνοιαν.

* 25. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γαρασίου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Ἐπὶ τῇ γενέσει τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου. Ὁ ἁγιώτατος πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως πρῶτον ἀρχόντων· ἐχρημάτισε πρότερον ἑπάρχης, καὶ πρῶτος τῶν ἐξ ἀπορρήτων· εἴτα τῷ 784 ἐψηφίσθη Κωνσταντινουπόλεως Ἀρχιεπίσκοπος ὑπὸ τῶν βασιλέων Εἰρήνης, καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς Κωνσταντίνου τοῦ Πορφυρογεννήτου· ἐνήργησε τὴν συναθροίσιν τῆς περὶ τῶν ἁγίων Εἰκόνων Ζ'. Οἰκουμένης Συνόδου· ἐγένετο ἡ εὐωδία τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ, κατὰ τὸ φῶς τοῦ ὑπ' αὐτὸν κλήρου· ἐτελεύτησε τῷ 806, ἔτσι.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως. Ὁρα, σελ. 264.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ορθοδόξοις δόγμασι, τὴν Ἐκκλησίαν φαυδρύνας, καὶ Χριστοῦ μακαίριε, τὴν σεβασμίαν Εἰκόνα, σέβεσθαι καὶ προσκυνεῖσθαι πᾶσι διδάξας, ἤλεγξας Εἰκονομάχων ἄθεον δόγμα· διὰ τῆτόσοι βοῶμεν· ὦ Πάτερ, χαίrais σοφὲ Ταράis.

* 26. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Πορφυρίου, ἐπισκόπου Γάζης.

Ἦ πῆρχε Θεσσαλονικεὺς τὴν πατρίδα· ἐμόνασε πρότερον ἐν τοῖς τῶν Ἱεροσολύμων μοναστηρίοις· ἐγένετο ἔπειτα Γάζης τῆς ἐν Παλαιστίνῃ ἐπίσκοπος· ἐτελεύτησε περὶ τὰ 450.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Κανόνα πίσεως. Ὅρα ἄνωτέρω.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ερωτάτοις τοῖς τρόποις κοσμήμενος, ἱερωσύνης στολῇ κατηγλαῖσαι, παμμάκαρ Θεόφρον Πορφύριε, καὶ ἰαμάτων ἐμπρέπαις δυνάμεσι, πρεσβέων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

* 27. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητῆ Προκοπίου τοῦ Δεκαπολίτου.

Οὗτος, καὶ ὁ κατωτέρω εἰς τὰς 28 συνασκητῆς καὶ συναθλητῆς αὐτοῦ Βασίλειος, ἤκμασαν περὶ τὰ μέσα τοῦ Η'. αἰῶνος, ἐν τοῖς χρόνοις Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου, ὑφ' οὗ καὶ πολλὰ ἔπαθον διὰ τὴν τῶν ἁγίων Εἰκόνων τιμὴν· ἐτέλεισαν δὲ τὸν βίον αὐτῶν ἀσκητικῶς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σε ῥοαῖς, τῆς ἐρήμης τὸ ἄγονον ἐγεώργησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τῆς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκουμένῃ λάμπων τοῖς θαύμασι, Προκόπιε Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐσφόρον σήμερον, ἡ Ἐκκλησία, κεκτημένη ἅπασαν, κακοδοξίας τὴν ἀχλὺν, διασκεδάξει τιμῶσά σε, οὐρανομύστα Προκόπιε ἑνδοξε.

* 28. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Βασιλείου, συνασκητοῦ τοῦ ἁγίου Προκοπίου.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυμα-
τουργὸς ἀνεδείχθης, Θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Βασιλεῖε· νη-
στεία, ἀγρυπνία, προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβὼν, Θε-
ραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προ-
στρεχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδοκότι σοι ἰσχύ· δόξα τῷ σὲ
στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Εξ ὕψους λαβὼν, τὴν θείαν ἀποκάλυψιν, ἐξῆλθες σοφέ,
ἐκ μέσου τῶν συγχύσεων, καὶ μονάσας Ὅσιε, τῶν θαυ-
μάτων εἴληφας τὴν ἐνέργειαν, καὶ τὰς νόσους ἰᾶσθαι τῇ χά-
ριτι, Βασιλεῖε παμμάκαρ ἱερώτατε.

✠ 26. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κασσιανῆ τοῦ Ῥωμαίου.

Ἐπῆρχεν ἐκ Ῥώμης, ἀνὴρ ἐλλόγιμος, στρατιωτικὸς πρότερον τὴν τάξιν· εἶτα
καταλιπὼν αὐτὴν καὶ μονάσας, ἐτελεύτησεν ἀσκητικῶς περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ Ε'-
αἰῶνος.

Ἀλληλουϊα.

XX

ΜΗΝ ΜΑΡΤΙΟΣ,

ἔχων ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 12, καὶ ἡ νύξ ὥρας 12.

✠ 1. Τῆς ἀγίας Ὁσιομάρτυρος Εὐδοκίας.

Εἰδωλόατρις ἦν πρότερον, καὶ ἀκόλαστος τὸν βίον, ἐξ Ἡλιουπόλεως τῆς κατὰ
Φοινίκην καταγομένη. Ὅστερον δὲ προσελθοῦσα εἰς τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ, καὶ
πολλοὺς ἀγῶνας ἀσκητικoὺς τελέσασα, ἐτελεύτησε μαρτυρικῶς περὶ τὰ 126, ἐπὶ
Ἀδριανοῦ τοῦ Αἰλίου.

Ἀλληλουϊα· ἢ, Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Εν σοὶ Μῆτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβοῦσα
γὰρ τὸν σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πρᾶτ-
τουσα ἐδίδασκες, ὑπερορᾷν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γάρ·
ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ
Ἀγγέλων συναγάλλεται, ὅσια Εὐδοκία τὸ πνεῦμά σου.

✠ 2. Τοῦ ἀγίου Μάρτυρος Ἡσυχίου.

Ἡθλησεν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τῷ 302, λίθῳ βαρεῖ προσδεθεὶς τὸν λαιμόν, καὶ εἰς
τὸν Ὀρόντην ποταμὸν τῆς Κοίλης Συρίας ρίφθεις.

Α' ληλουϊα · ἡ, Ὁ Μάρτυς σου Κύριε . Σελ. 256.

✠ 3. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Εὐτροπίου, Κλεονίκου, καὶ Βασιλίσκου .

Ἦθλησαν ἐν ἔτει 296 ἐπὶ Διοκλητιανοῦ .

Ἀλληλουϊα · ἡ,

Ο ἰ Μάρτυρές σου Κύριε . Ὅρα, σελ. 263.

✠ 4. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γερασίου τοῦ ἐν Ἰορδάνῃ .

Ἦ πῆρχεν ἐκ Λυκίας · ἐζήσεν ἐν αὐτῇ πολλὰ ἔτη ἐρημικῶς · μετέβη ἔπειτα εἰς τὴν Παλαιστίνην · ἐκτίσε μεγίστην Λαύραν παρὰ τῷ Ἰορδάνῃ · ἐτελεύτησε τῷ 475 ἔτει .

Ἀλληλουϊα · ἡ,

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος .

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, Θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Γεράσιμε · νηστεία, ἀγρυπνία, προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβὼν, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρεχόντων σοι . Δόξα τῷ δεδοκότι σοι ἰσχύν · δόξα τῷ σε στεφανώσαντι · δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα .

✠ 5. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Κόνωνος .

Ἦθλησεν ἐν ἔτει 250, ἐπὶ Δεκίου .

Α' ληλουϊα · ἡ, Ὁ Μάρτυς σου Κύριε, ὡς ἀνωτέρω .

✠ 6. Τῶν ἁγίων 42. Μαρτύρων τῶν ἐν τῷ Ἀμορίῳ .

Ἦθλησαν ἐν ἔτει 840, ἐπὶ τῆς βασιλείας Θεοφίλου τοῦ Εἰκονομάχου .

Α' ληλουϊα · ἡ, Ο ἰ Μάρτυρές σου Κύριε, ὡς ἀνωτέρω .

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ .

Ο ἰ ἐν τῇ γῇ διὰ Χριστὸν ἠθληκότες, ἀναδειχθέντες εὐσεβεῖς στεφανῶνται, τοὺς οὐρανούς ἐλάβετε οἰκεῖν ἐν χαρᾷ . Πᾶσαν γὰρ ἐπίνοιαν, τοῦ ἐχθροῦ καθελόντες, πόνοις καὶ τοῖς αἵμασι, τῶν ὑμῶν αἰκισμάτων, τοῖς εὐφημοῦσιν ἄνωθεν αἰεὶ, ἁμαρτημάτων τὴν λύσιν βραβεύετε .

✠ 7. Τῶν ἁγίων Ἱερομαρτύρων, τῶν ἐν Χερσῶνι ἐπισκοπησάντων, Βασιλέως, Ἐφραίμ, Εὐγενίου, Καπίτωνος, Αἰθερίου, Ἀγαθοδώρου, καὶ Ἐλπιδίου .

Ἦθλησαν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ, τῷ 296 ἔτει .

Ἀλληλουϊα .

✠ 8. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητῆ Θεοφυλάκτου, ἐπισκόπου Νικομηδείας.

Ἐξορισθεὶς ὑπὸ Αἰώντος τοῦ Ἀρμενίου, διὰ τὴν τῶν ἁγίων Εἰκόνων προσκύνησιν. Ἐτελεύτησε περὶ τὰ 822.
Ἀλληλουῖα.

✠ 9. Τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, τῶν ἐν Σεβαστείᾳ τῇ πόλει μαρτυρησάντων.

Οὗτοι, ἐκ διαφόρων πατρίδων καταγόμενοι, ἦσαν πάντες στρατιῶται τὴν τάξιν ὑφ' ἑνὸς στρατηγόν. Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν συλληφθέντες, καὶ δεινῶς ἐτασθέντες πρότερον, τελευταῖον ἐρρίφθησαν εἰς τὴν κατὰ τὴν Σεβάστειαν τῆς Καππαδοκίας λίμνην, καθ' ὃν καιρὸν ὑπῆρχε ψύχος δριμύτατον, καὶ παγετὸς πολὺς· ἐν ᾗ διακαρτερήσαντες γυμνοὶ ὅλην τὴν νύκτα, παρακινουῦντες ἀλλήλους εἰς τὴν μέχρι τέλους ὑπομονήν, καὶ νεκρωθέντες σχεδὸν ὑπὸ τοῦ ψύχους, τὸ πρῶτον συνετρίβησαν τὰ σκέλη, καὶ οὕτω παρέθεντο τὰ πνεύματα αὐτῶν τῷ Θεῷ, τῷ 820 ἔτει, ἐπὶ τῆς βασιλείας Δικινίου. Τὰ δὲ ὀνόματα αὐτῶν εἰσὶ ταῦτα, κατὰ Ἀλφαιδίτην: Ἀγγίας, Ἀγλαῖος, Αἰτίος, Ἀθανάσιος, Ἀκάκιος, Ἀλέξανδρος, Βιβιανός, Γαῖος, Γοργόνιος, Γοργόνιος ἕτερος, Δομετιανός, Δόμνος, Ἐκδίκιος, Εὐνοῖκος, Εὐτυχής, Εὐτύχιος, Ἡλιανός, Ἡλίας, Ἡράκλειος, Ἡσύχιος, Θεόδουλος, Θεόφιλος, Ἰωάννης, Κλαύδιος, Κύριλλος, Κυρίων, Λυσίμαχος, Μελίτων, Νικόλαος, Ξανθίας, Οὐαλέριος, Οὐάλης, Πρίσκος, Σακερδὼν, Σεβηριανός, Σμάραγδος, Φιλοκτήμων, Φλάβιος, καὶ Χουδίων.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'.

Ταῖς ἀλγηδόνας τῶν Ἀγίων, αἵς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπή. **Τ**ῆτι Κύριε· καὶ πάσας ἡμῶν ταῖς ὀδύνας ἱάσαι, φιλάνθρωπε δεόμεθα.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Πᾶσαν στρατιὰν τοῦ κόσμου καταλιπόντες, τῷ ἐν οὐρανοῖς Δεσπότη προσεκολλήθητε, ἀθλοφόροι Κυρίου Τεσσαράκοντα· διὰ πυρὸς γὰρ καὶ ὕδατος διελθόντες μακάριοι, ἐπαξίως ἐκομίσασθε, δόξαν ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ στεφάνων πληθύν.

✠ 10. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Κοδράτου, καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ.
Ἀλληλουῖα.

✠ 11. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σωφρονίου, ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων.

Δεδίχθη τὸν Μόδεστον τῷ 633 ἔτει· ἐτελεύτησε περὶ τὸ 638, καταλιπὼν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τινὰ Συγγράμματα. Ἡ δὲ Ἐπιλύχνιος Εὐχαριστία: Φῶς ἱλαρόν... ἢ εἰς αὐτὸν ἀποδοδομένη, ἔστι καὶ τοῦ Μ. Βασιλείου ἀρχαιοτέρα, ὡς αὐτὸς οὗτος μαρτυρεῖ ἐν Κεφ. κθ'. περὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, οὕτω λέγων:

« Ἐδοξε τοῖς Πατράσιν ἡμῶν, μὴ σιωπῇ τὴν χάριν τῆ ἐσπερινοῦ φωτὸς δέχεσθαι, ἀλλ' εὐθὺς φανέντος, εὐχαριστεῖν . Καὶ ὅς τις μὲν ὁ Πατὴρ τῶν ῥημάτων ἐκείνων τῆς Ἐπιλυχίου Εὐχαριστίας, εἰπεῖν οὐκ ἔχομεν· ὁ μὲντοι λαὸς ἀρχαίαν ἀφίησι τὴν φωνήν, καὶ οὐδενὶ πώποτε ἀσεδεῖν ἐνομίσθησαν οἱ λέγοντες: Αἰνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεοῦ (ἴσως Θεόν). Εἰδέ τις καὶ τὸν ὕμνον Ἀθηνογένους ἔγνω, ὃν ὥσπερ τι ἀλεξιτήριον (ἢ ἄλλο ἐξιτήριον) τοῖς συνοῦσιν αὐτῷ καταλέλοιπεν, ὁρμῶν ἤδη πρὸς τὴν διὰ πυρὸς τελείωσιν, οἶδε καὶ τὴν τῶν Μαρτύρων γνώμην, ὅπως εἶχον περὶ τοῦ Πνεύματος . » Καὶ ταῦτα μὲν ὁ Βασίλειος περὶ τῆς Ἐπιλυχίου ταύτης Εὐχαριστίας, ἢ Ὑμνου Τριαδικοῦ, ὡς ἐπεγράφετο πρότερον . Ὑστερον ὁμῶς φαίνεται ὅτι ὁ Σωφρόνιος, ἀναπληρώσας ἐλλείποντά τινα, ἐποίησεν αὐτὸν τοιοῦτον, ὁποῖος ἤδη εὐρίσκεται· ὅθεν καὶ ἔφερε τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ τὴν ἐπιγραφὴν .

Ἀλληλουῖα .

✠ 12. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Θεοφάνους τῆς Σιγριανῆς . Ἀλληλουῖα .

✠ 13. Ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψάνου τῆ ἐν ἁγίῳ Πατρὸς ἡμῶν Νικηφόρου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως . (Ὁρα Ἰουνίου 2) . Ἀλληλουῖα .

✠ 14. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βενεδίκτου .

Ἐγεννήθη τῷ 480 ἐν Νουρσίᾳ, τῇ κατὰ τὴν Οὐμβρίαν τῆς Ἰταλίας· ἤσκησεν ἐκ νεότητος εἰς τὰς ἐρήμους, ὅπου τὸ παράδειγμα αὐτοῦ ἔσυρε πολλοὺς μιμητάς· διὸ ἀναβὰς ἐπὶ τοῦ ὄρους Κασσίου τῆς Καμπανίας, καὶ κτίσας ἐκεῖ μοναστήριον, συνέστησε τὸ τάγμα τῶν μοναχῶν, τῶν ἐκ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, (ὅπερ σημαίνει Ἑλληνιστὶ Εὐλογημένος) Βενεδικτίνων καλουμένων, δούς εἰς αὐτοὺς κανόνας καὶ τύπον διαγωγῆς . Ἐκ τούτου ὀνομάζεται καθηγητὴς, καὶ πρῶτος τῶν ἐν τῇ Δύσει μοναχῶν . Ἐτελεύτησε δὲ τῷ 548 ἔτει .

Ἀλληλουῖα .

✠ 15. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἀγαπίου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἑπτὰ Μαρτύρων . Ἀλληλουῖα .

✠ 16. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Σαβίνου· καὶ τῆ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Χριστοδοῦλου τοῦ ἐν τῇ Πάτμῳ . Ἀλληλουῖα .

Ὁ μὲν Μάρτυς, ἐξ Αἰγύπτου καταγόμενος, ἠθλήσεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τῷ 309 ἔτει . — Ὁ δὲ Ὅσιος ὑπῆρχεν ἐκ τῶν περιχώρων Νικαίας τῆς ἐν Βιθυνίᾳ, Θεοδώρου καὶ Ἀννης υἱός, Ἰωάννης καλούμενος πρότερον . Ἐνδυθεὶς δὲ τὸ μοναδικὸν σχῆμα ἐκ νεότητος, καὶ Χριστὸδούλος μετονομασθεὶς, ἤσκησε κατ' ἀρχὰς ἐν διαφόροις τόποις· εἴτα, λαβὼν ἄδειαν, καὶ βοήθειαν χρηματικὴν παρὰ τοῦ βασιλέως Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ, ἀνήγειρεν ἐν τῇ νήσῳ Πάτμῳ, ἐπ' ὀνόματι Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τὸν τε ναὸν καὶ τὴν περὶ αὐτὸν εἰσέτι σωζομένην βασιλικὴν μονήν, Μοναστήριον τοῦ ἁγίου Χριστοδοῦλου καλουμένην . Ἐπιδραμόντων δὲ ἐκεῖ τῶν Ἀράβων, φυγὼν μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἀπῆλθεν εἰς τὴν Εὐβοίαν (Εὐριπον), ὅπου καὶ ἐτέλεσε τὸν δρόμον τῆς ζωῆς περὶ τὰ τέλη τοῦ ΙΑ' αἰῶνος, τῇ 16 Μαρτίου . Οἱ δὲ μαθηταὶ αὐτοῦ, λαβόντες τὸ ἱερόν αὐτοῦ λείψανον, μετεκόμισαν εἰς τὴν οἰκίαν μονήν, ἐνθα κατὰκειται μέχρι τῆς σήμερον πρὸς ἀγιασμόν τῶν μετὰ πίστειως προσερχομένων .

✠ 17. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀλεξίου, τοῦ Ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.
Ἀλληλουῖα.

✠ 18. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου, ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων.

Ἐγεννήθη τῷ 315, διεδέχθη τὸν Μαξιμόν εἰς τὸν ἀρχιεπισκοπικὸν τῶν Ἱεροσολύμων θρόνον τῷ 350· ἐφάνη ζηλωτὴς τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, καὶ τῶν πτωχῶν ὑπερασπιστής· τρεῖς ἐξωρίσθη ὑπὸ τῶν ἀρειανοφρόνων βασιλέων, Κωνσταντίου καὶ Οὐάλεντος· μετὰ δὲ τὸν θάνατον τούτων, ἀνακληθεὶς εἰς τὸν θρόνον αὐτῷ, ἐτελεύτησεν ἐν εἰρήνῃ τῷ 386 ἔτει. Τῶν ἱερῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ τὰ ἐπισημότερα εἰσὶν αἱ 25 Κατηχήσεις, θεωρούμεναι ὡς ἡ ἀρχαιοτέρα, καὶ μεθοδικωτέρα ἐπιτομὴ τῆς Χριστιανικῆς διδασκαλίας.

Ἀλληλουῖα.

✠ 19. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Χρυσάνθου, καὶ Δαρείας.

Ἀλεξανδρεὺς ἦν τὴν πατρίδα ὁ Χρυσάνθος, κατηχηθεὶς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ὑπὸ ἐπισκόπου τινός. Ὁ δὲ πατήρ αὐτοῦ, ὃς τις ἦν Συγκλητικὸς τὰ ἀξίωμα, κατακλείσας αὐτὸν πρότερον εἰς φυλακὴν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας, εἶτα τὸ ἀμετάθετον τῆς γνώμης αὐτοῦ βλέπων, ἀποστείλας ἔλαβεν ἐξ Ἀθηνῶν τὴν Δαρείαν, παρθένον περικαλλῆ μὲν καὶ ἐλλόγιμον, εἰδωλολάτριν δὲ, καὶ μετ' αὐτῆς ἐτέλεσε τὸν γάμον τοῦ υἱοῦ· ἵνα, διὰ τῆς πρὸς αὐτὴν ἀγάπης, ἀποσπάσῃ αὐτὸν τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ. Ὁ δὲ ταύτην μᾶλλον ἐλκύσας εἰς τὴν εὐσέβειαν, καὶ παρρησιασάμενοι ἀμφότεροι τὸν Χριστόν, ἔλαβον τὸν στέφανον τοῦ μαρτυρίου τῷ 284 ἐπὶ Νουμεριανοῦ, ριφθέντες εἰς λάκκον βορβορώδη.

Ἀλληλουῖα.

✠ 20. Τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἐν τῇ Μονῇ τοῦ ἁγίου Σάββα ἀναιρεθέντων.
Ἀλληλουῖα.

✠ 21. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβου τοῦ ὁμολογητοῦ.
Ἀλληλουῖα.

✠ 22. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βασιλείου, πρεσβυτέρου τῆς Ἀγκυρανῶν Ἐκκλησίας.
Ἀλληλουῖα.

✠ 23. Τοῦ ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Νίκωνος, καὶ τῶν 199. Μαθητῶν αὐτοῦ.
Ἀλληλουῖα.

✠ 24. Προεόρτια τῷ Εὐαγγελισμῷ τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς τὰ προοίμια, μετὰ χαρμοσύνης προεορτάσωμεν· ἰδοὺ γὰρ Γαβριὴλ παραγίνεται, τῇ Παρθένῳ κομίζων τὰ εὐαγγέλια, ἅμα καὶ φόβῳ καὶ θαύματι: Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ε'πελεύσει Πνεύματος τοῦ παναγίου, τοῦ Πατρὸς τὸν σύν-
θρονον, καὶ ὁμοούσιον φωνῇ, τοῦ Ἀρχαγγέλου συνέλα-
βες, Θεοκυῆτορ, Ἀδαὶμ ἡ ἀνάκλησις.

Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΠΑΡΘΕΝΟΥ

✠ 25. Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν
Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας .

Μετὰ μῆνας ἐξ ἀπὸ τῆς τοῦ Προδρόμου Συλλήψεως, ἀπεστάλη ὁ Ἄγγελος Γαβριὴλ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν πόλιν τῆς Γαλιλαίας Ναζαρέτ πρὸς τὴν Παρθένον Μαρίας· ἥτις, ἐξελθοῦσα τοῦ Ναοῦ ὡς κόρη τελεία (Νοεμβρ. 21), ὑπῆρχεν ἤδη πρὸ τεσσάρων μηνῶν, κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν Πατέρων, μεμνηστευμένη τῷ Ἰωσήφ. Καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, ἠσπάσατο αὐτήν, λέγων: Χαῖρε κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν. Ἡ δὲ Παρθένος, μετὰ τινα ταραχὴν τῆς ψυχῆς, καὶ διαλογισμὸν καὶ φόβον, διὰ τὸν τοιοῦτον ἀσπασμὸν, τέλος, πληροφορηθεῖσα τὴν δι' αὐτῆς ἀνερμήνευτον τοῦ Θεοῦ συγκατάβασιν, καὶ ἀπόρρητον οἰκονομίαν, καὶ πιστεύσασα, ὅτι πάντα δυνατὰ εἰς τὸ θεῖον αὐτοῦ βούλημα, ἀποκρίνεται ἐν ταπεινώσει: Ἴδου ἡ δούλη Κυρίου· γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου. Καὶ ἅμα τῷ λόγῳ τούτῳ, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπέρχεται ἐπ' αὐτήν· ἡ δύναμις τοῦ Ὑψίστου ἐπισκιάζει τὴν πανάμωμον αὐτῆς γαστέρα· καὶ ὁ προαιώνιος Τίος καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ Θεὸς συλλαμβάνεται, ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν, καὶ σαρκούται ἐκ τῶν ἀχράντων αὐτῆς αἱμάτων (Λουκ. α'. 26-38).

Ἐχουσα λοιπὸν ἐν γαστρὶ τὸν ἀχώρητον ἡ μακαρία Παρθένος, ἐπορεύθη μετὰ σπουδῆς ἐκ Ναζαρέτ εἰς τὰ ὄρεινά τῆς Ἰουδαίας μέρη, εἰς μίαν τῶν ἐκεῖ πόλεων, (τὰ Ἱεροσόλυμα τυχόν, ἢ τὴν Βηθλεὲμ, ἢ τὴν Χεβρών, κατ' ἄλλους,) ἐνθα εἶχε τὴν οἶκησιν ὁ Ζαχαρίας· ἵνα, εὐροῦσα Ἐλισάβετ τὴν συγγενῇ, συγχαρῇ αὐτῇ διὰ τὴν εἰς τὸ γῆρας αὐτῆς κυοφορίαν, ἣν παρὰ τοῦ Ἀγγέλου ἔμαθε· διηγηθῇ δὲ μᾶλλον πρὸς αὐτήν καὶ τὰ μεγαλεῖα, ὅσα ὁ δυνατὸς εὐδόκησε ποιῆσαι δι' αὐτῆς. Καὶ ἀσπάζεται μεν τὴν Ἐλισάβετ, εἰσελθοῦσα πρὸς αὐτήν· ἡ δὲ, μόλις ἀκούσασα τῆς Μαρίας τὸν ἀσπασμὸν, αἰσθάνεται, ὅτι τὸ ἐν αὐτῇ ἐξάμηνον ἤδη ἔμβρυον σκιρτᾷ ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς ὑπὸ τῆς χαρᾶς, καὶ διὰ τοῦ τοιούτου σκιρτήματος, καὶ πρὶν ἔτι ἶδῃ τὸ φῶς τῆς ζωῆς, προφητεύει τὴν ἀνατολὴν τοῦ νοη-

τοῦ Ἡλίου. Ἀμέσως Πνεύματος ἁγίου πλησθεῖσα ἡ γηραιά Ἑλισάβετ, γνωρίζει τὴν Μητέρα τοῦ Κυρίου αὐτῆς, καὶ μακαρίζει μεγαλοφώνως καὶ τὴν κοιλίαν τῆς Θεομήτορος, καὶ τὸν ἐν αὐτῇ βασταζόμενον καρπὸν. Ἡ δὲ Παρθένος, κινήθεισα τότε καὶ αὐτὴ εἰς μίαν ὑπερφυῖ ἀγαλλίασιν πνεύματος, ψάλλει τὴν Θεοπρεπτῇ Ὠδὴν, τὴν ἐν τῇ Νέᾳ Διαθήκῃ πρώτην, δοξολογοῦσα τὸν ἑαυτῆς Θεὸν καὶ Σωτῆρα, καὶ λέγουσα: Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου, ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτηρί μου· καὶ τὰ λοιπὰ, καθὼς ἐγγράφως παρέδωκεν ἡμῖν ὁ Θεηγόρος Λουκάς (ἀ. 39-55). Διὰ τοῦτο ἀξίως τάττεται ἡ Παρθένος Μαριάμ, καὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Μητήρ, ἡ Πρώτη τῶν ἱερῶν Συγγραφέων τῆς Νέας Διαθήκης.

Ἀργία, καὶ ἰχθύος Κατάλυσις.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ κεφάλαιον, καὶ τοῦ ἀπ' αἰῶ-
νος Μυστηρίου ἡ φανέρωσις· ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Υἱὸς τῆς
Παρθένου γίνεται, καὶ Γαβριὴλ τὴν χάριν εὐαγγελίζεται. Διὸ
καὶ ἡμεῖς σὺν αὐτῷ τῇ Θεοτόκῃ βοήσωμεν: Χαῖρε Κεχα-
ριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Κοντάκιον αὐτόμελον, Ἦχος πλ. δ'.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια, ὡς λυτρωθεῖσα
τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια, ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου
Θεοτόκε. Ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ παν-
τοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον, ἵνα κράζω σοι: Χαῖρε Νύμφη
ἀνύμφευτε.

✠ 26. Ἡ Σύναξις τοῦ Ἀργαγγέλου Γαβριήλ.

Τὴν ἐορτάσιμον ταύτην Σύναξιν ποιοῦμεν εἰς δόξαν αὐτοῦ, ὡς ὑπουργήσαντος
εἰς τὸ ὑπερφυῖ τῆς ἐνσάρκου τοῦ Θεοῦ οἰκονομίας Μυστήριον.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Εἰ ἔστι Τεσσαρακοστὴ, Ἀλληλουϊά· εἰδὲ μὴ,

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν Ἀρχιστράτηγε, δυσωποῦμέν σε
αἰεὶ ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς σαῖς δεήσεσι τειχίσῃς ἡ-
μᾶς, σκέπῃ τῶν πτερύγων, τῆς αὐλοῦ σου δόξης, φρουρῶν
ἡμᾶς προσπίπτοντας, ἐκτενῶς καὶ βοῶντας: Ἐκ τῶν κινδύ-
νων λύτρωσαι ἡμᾶς, ὡς Ταξίαρχης τῶν ἄνω Δυναμέων.

Κοντάκιον, Ἦχος β'.

Αρχιστράτηγε Θεῷ, λειτεργεῖς θείας δόξης, τῶν ἀνθρώπων
ὁδηγέ, καὶ ἀρχηγέ Ἀσωμάτων, τὸ συμφέρον ἡμῖν πρέ-
σβευε, καὶ τὸ μέγα ἔλεος, ὡς τῶν Ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγος.

* 27. Τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ματρώνης τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ. Ἀλληλοῦϊα.

* 28. Τοῦ ὁσίου Ἰλαρίωνος τοῦ Νέου. Ἀλληλοῦϊα.

* 29. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μάρκου, ἐπισκόπου Ἀρεθουσίων, καὶ Κυρίλλου διακόνου, καὶ ἐτέρων τῶν ἐπὶ Ἱερλιανοῦ ἀθλησάντων. Ἀλληλοῦϊα.

* 30. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, τοῦ συγγραφέως τῆς Κλίμακος.

Οὗτος ἐγεννήθη ἐν Παλαιστίνῃ, περὶ τὰ 523· ἐδόθη εἰς τὴν ἀσκησιν ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας· προεχειρίσθη ἡγούμενος τῆς ἐν τῷ Σιναίῳ Ὄρει μονῆς· συνέγραψε περὶ ἀρετῆς τριάκοντα λόγους, ὧν ἕκαστος περιλαμβάνων μίαν ἀρετὴν, καὶ ἀπὸ τῶν πρακτικῶν ἐπὶ τὰς θεωρητικὰς προχωροῦντες, ἀναβιβάζουσι τὸν ἄνθρωπον, ὡς διὰ βαθμίδων τινῶν, εἰς οὐράνιον ὕψος· δι' ἣν αἰτίαν καὶ τὸ σύγγραμμα τοῦτο ὀνομάζεται, Κλίμαξ τῶν Ἀρετῶν. Ἀπέθανε δὲ τῷ 603, ἐτῶν ὀγδοήκοντα.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμης τὸ ἄγονον ἐγεώργησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκουμένη λαμπρῶν τοῖς θαύμασιν. Ἰωάννη Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικὸς.

Καρπούς ἀειθαλεῖς, ἐκ τῆς βίβλης προσφέρων, διδάγματα σοφῆ, καθηδύνεις καρδίας, τῶν τούτοις μετὰ νήψεως, προσεχόντων μακάριε· κλίμαξ γάρ ἐστι, ψυχὰς ἀνάγουσα γῆθεν, πρὸς οὐράνιον, καὶ διαμένουσιν δόξαν, τῶν πίστει τιμώντων σε.

* 31. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ὑπατίου, ἐπισκόπου Γαγγρῶν.

Ἀλληλοῦϊα· ἢ, Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος. Ὁρα σελ. 266.

ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ ΜΕΓΑ ΜΗΝ ΑΠΡΙΛΙΟΣ,

Ἔχων ἡμέρας 30. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 13, καὶ ἡ νύξ ὥρας 11.

✠ 1. Τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.

Αὕτη, δωδεκαετῆς ἔτι οὖσα, ἔλαθε τοὺς γονεῖς αὐτῆς, καὶ ἀπελθοῦσα εἰς Ἀλεξάνδρειαν, ἔζησε βίον ἄσωτον 17 ἔτη. Εἶτα, ὑπὸ περιεργείας κινουμένη, ἀπῆλθεν μετὰ πολλῶν ἄλλων προσκυνητῶν εἰς Ἱεροσόλυμα, ἵνα παρευρεθῇ εἰς τὴν τοῦ τιμίου Σταυροῦ Ἱψῶσιν· ὅπου ἐδόθη εἰς πᾶν εἶδος ἀκολασίας καὶ πολλοὺς ἑαυρὲν εἰς τῆς ἀπωλείας τὸν βυθόν. Θέλουσα δὲ εἰσελθεῖν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, καθ' ἣν ἡμέραν ὑφούτο ὁ Σταυρὸς, ἠσθάνθη τρεῖς καὶ τετράκις δύναμιν τινα ἀόρατον, κωλύουσαν αὐτὴν τῆς εἰσόδου, ἐν ᾧ τὸ μετ' αὐτῆς πλῆθος τοῦ λαοῦ ἀνεμποδίστως εἰσῆρχετο. Πληγεῖσα οὖν τὴν καρδίαν ἐκ τούτου, ἀπεφάσισεν ἵνα μεταβάλλῃ ζωὴν, καὶ ἐξίλεωσιν τὸν Θεὸν διὰ μετανοίας· καὶ οὕτως ὑποστρέψασα πάλιν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, εἰσῆλθεν εὐκάλως εἰς αὐτήν. Προσκυνήσασα δὲ τὸ τίμιον ξύλον, ἀνεχώρησε τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἀπὸ τῆς Ἱερουσαλὴμ, διέβη τὸν Ἰορδάνην, εἰσῆλθεν εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς ἐρήμου, καὶ ἔζησεν ἐν αὐτῇ 47 ἔτη ζωὴν σκληροτάτην καὶ ὑπὲρ ἀνθρώπου, μόνῃ μόνῳ Θεῷ προσευχομένη. Περὶ δὲ τὰ τέλη τῆς ζωῆς, συναντήσασα ἐρημίτῃ τινί, Ζωσιμᾷ τὸ ὄνομα, καὶ τὸν ἀπ' ἀρχῆς βίον αὐτῆς διηγηθεῖσα, παρεκάλεσεν αὐτὸν, ἵνα κομίσῃ αὐτῇ τὰ ἀχραντα Μυστήρια πρὸς κοινωνίαν· ὃ καὶ ἐποίησεν ἐκεῖνος τὸ ἐρχόμενον ἔτος, κατὰ τὴν Μεγάλην Πέμπτην. Τὸ δὲ ἐφεξῆς ἔτος ἐπανελθὼν πάλιν ὁ Ζωσιμᾶς, εὗρεν αὐτὴν νεκράν ἐπὶ γῆς ἠπλωμένην, καὶ γράμματα πλησίον αὐτῆς, ταῦτα λέγουσα: « Ἀβδᾶ Ζωσιμᾶ, Δάψον ὡς τὸ σῶμα τῆς ἀθλίας Μαρίας. Ἀπέθανον τὴν αὐτὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἐκινῶντο τῶν ἀχραντῶν Μυστηρίων. Εὐχου ὑπὲρ ἐμοῦ κ. Τάττεται δὲ ὁ Συναγὼγὸς αὐτῆς τῷ 378 ἔτει, ἢ τῷ 437, κατ' ἄλλους.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Εν σοὶ Μῆτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβοῦσα γάρ τὸν σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττηςα ἐδίδασκες, ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γάρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάλλεται, ὁσία Μαρία τὸ πνεῦμά σου.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Τοῖς τῶν ἀγώνων σε πόνοις θρόνηπτε, τὸ τῆς ἐρήμου τραχύ καθηγιάσας· διό σε τὴν μνήμην δοξάζομεν, ἐν ὕμνω δίκαια Μαρία τιμῶντές σε, ὁσία ὁσίων ἀγλαῖσμα.

✠ 2. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Τίτου τοῦ Θαυματουργοῦ.

✠ 3. Τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν, Νικήτα ἡγουμένου τῆς μονῆς τοῦ Μηδικίου, καὶ Ἰωσήφ τοῦ Ὑμνογράφου.

Ὁ Ἰωσήφ οὗτος ἦν ἐκ Σικελίας, Πλωτίνου καὶ Ἀγάθης υἱός. Διὰ δὲ τὴν τῆς πατρίδος αὐτοῦ αἰχμαλωσίαν ὑπὸ τῶν Ἀγαρηνῶν, φυγὼν ἐκεῖθεν, καὶ ἐκ τόπου εἰς τόπον μεταβάς, κατήντησεν εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅπου καὶ θλίψεις πικράς

ὑπέμεινε διὰ τὸν εὐσεβῆ αὐτοῦ ζῆλον . Τελέσας δὲ δσίως τὸν δρόμον τῆς ζωῆς, καὶ ἄριστος ἀσματογράφος χρηματίσας, ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ τῷ 883. — Οἱ ἀσματικοὶ Κανόνες τῶν Μηναιῶν, πλὴν ὀλίγων τινῶν, οἱ λοιποὶ πάντες τοῦ Ἰωσήφ τούτου εἰσὶ πόνημα, ἔχοντες εἰς τὴν ἐννάτην Ὁδὴν ἀκροστιχίδα τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ἰωσήφ . Αὐτὸς ἐξέπότησε καὶ πᾶσαν σχεδὸν τὴν ἱερὰν βίβλον, τὴν καλουμένην Παρακλητικὴν . Διὰ ταῦτα ὁ Ἰωσήφ οὗτος ἐπονομάζεται κατ' ἐξοχὴν Ὁμνογράφος .

* 4. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου τοῦ ἐν τῷ Μαλεῳ̄ .

* 5. Τῶν ἀγίων Μαρτύρων Κλαυδίου, Διοδώρου, καὶ ἐτέρων πέντε .

* 6. Τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Εὐτυχίου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως .

* 7. Τοῦ ἀγίου Μάρτυρος Καλλιοπίου καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου, ἐπισκόπου Μιτυλήνης .

* 8. Τῶν ἀγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Ἡρωδίωνος, Ἀγάβου, Ρούφου, Ἀσυγκρίτου, Φλέγοντος, καὶ Ἑρμῆ .

* 9. Τοῦ ἀγίου Μάρτυρος Εὐψυχίου, τοῦ ἐν Καισαρείᾳ .

* 10. Τῶν ἀγίων Μαρτύρων Τερεντίου, Πομπηίου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς .

* 11. Τοῦ ἀγίου Ἱερομάρτυρος Ἀντίπα, ἐπισκόπου Περγάμου τῆς Ἀσίας .

Οὗτος ὑπῆρχε σύγχρονος τῶν ἀγίων Ἀποστόλων, ὑφ' ὧν καὶ ἐπίσκοπος Περγάμου κατέστη· ἠθλήσε δὲ ἐπὶ τῆς βασιλείας Δομιτιανοῦ τῷ 83 ἔτει, βληθείς, ὡς λέγουσιν, εἰς χάλκινον βουὴν πεφυρακτωμένον . Περὶ τούτου γράφει ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης εἰς τὴν Ἀποκάλυψιν, ὡς ἐκ προσώπου τοῦ Χριστοῦ, λέγοντος πρὸς τὸν Ἄγγελον, ὅς ἐστιν ἐπίσκοπός τῆς ἐν Περγάμῳ Ἐκκλησίας : Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις, ἐν αἷς Ἀντίπας ὁ Μάρτυς μου ὁ πιστός, ὃς ἀπεκτανῆθη παρ' ὑμῖν, ὅπου κατοικεῖ ὁ σατανᾶς (Ἀποκ. β'. 13) .

* 12. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Βασιλείου, ἐπισκόπου Παρίου .

* 13. Τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Μαρτίνου, Πάπα Ῥώμης .

* 14. Τῶν ἀγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Ἀριστάρχου, Πούδη, καὶ Τροφίμου .

* 15. Τοῦ ἀγίου Μάρτυρος Κρήσκεντος .

✠ 16. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων παρθένων καὶ ἀνταδελφῶν, Ἀγάπης, Εἰρήνης, καὶ Χιονίας.

✠ 17. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Συμεὼν τοῦ ἐν Περσίδι.

✠ 18. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, μαθητοῦ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου.

✠ 19. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Παφνουτίου.

✠ 20. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Τριχινᾶ.

✠ 21. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἰανουαρίου, καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ.

✠ 22. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Συκεώτου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Γνωρισθεὶς ἐκ σπαργάνων ἡγιασμένος, καὶ φανεὶς τῶν χαρίτων πεπληρωμένος, τοῖς θαυμασίοις τὸν κόσμον κατηύγασας, καὶ τῶν Δαιμόνων τὰ σμήνη ἀπήλασας, ἱεουργε Θεόδωρε· διὸ ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει τὸν Κύριον.

✠ 23. Τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου.

Ὁ μέγας ὄντως, καὶ ἐνδόξος Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Γεώργιος, ὑπῆρχεν ἐκ πατρὸς μὲν Καππαδόκης τὸ γένος, ἐκ μητρὸς δὲ Παλαιστίνος· Τριβοῦνος, ὅ ἐστι Χιλίαρχος τὸ ἀξίωμα, καὶ εἰς τοὺς πολέμους λαμπρὸς καὶ τροπαιοφόρος, ἀφ' οὗ καὶ ἐπονομάζεται. Ἐν δὲ τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ, παρρησιασάμενος τὸν Χριστόν, ὃν ἐκ προγόνων σεβόμενος ὑπεκρύπτετο ἕως τότε, πολυειδεῖς τε βασάνους δι' αὐτὸν ὑπομείνας, καὶ κατὰ πάντα Τροπαιοφόρος ἀναδειχθεὶς, καὶ διὰ τῶν ἐν τοῖς ἀθλοῖς αὐτοῦ γενομένων θαυματουργιῶν πολλοὺς ὀδηγήσας εἰς τὴν τῆς ἀληθείας ἐπίγνωσιν, τελευταῖον ἀποτέμνεται τὴν κεφαλὴν, τῷ 298 ἔτει. Τὸ δὲ ἱερὸν αὐτοῦ Λεῖψανον, (ἄδηλον ποῦ ἐτέλεσε τὸν δρόμον τοῦ μαρτυρίου) κομισθὲν ὑπὸ τοῦ δούλου αὐτοῦ εἰς τὴν ἐν Παλαιστίνῃ κωμόπολιν Λύδδαν, ἀναμφιδόλως πατρίδα τῆς μητρὸς αὐτοῦ, κατετέθη ἔπειτα εἰς τὸν ἐκεῖ ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ ἀνεγερθέντα Ναόν (Νοεμβ. 3).

Ἀργία, καὶ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ως τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτῆς, καὶ τῶν πτωχῶν ὑπερασπιστῆς, ἀσθενούντων ἰατρὸς, βασιλέων ὑπέρμαχος, Τροπαιοφόρε Μεγαλομάρτυς Γεώργιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Γεωργηθεὶς ὑπὸ Θεοῦ ἀνεδείχθης, τῆς εὐσεβείας γεωργὸς τιμιώτατος, τῶν ἀρετῶν τὰ δράγματα συλλέξας σεαυτῷ· σπείρας γὰρ ἐν δάκρυσιν, εὐφροσύνη θεριζεῖς· ἀθλήσας δὲ δι' αἵματος, τὸν Χριστὸν ἐκομίσω· καὶ ταῖς πρεσβείαις Ἁγίαις σαῖς, πᾶσι παρέχεις πταισμάτων συγχώρησιν.

✠ 24. Τῆς ὁσίας Ἑλισάβετ τῆς Θαυματουργοῦ.

Αἰὺτη, ἐν παρθενίᾳ ζήσασα, καὶ ἐκ νεότητος κατατήξασα ἑαυτὴν πόνοις ἀσκητικαῖς καὶ πάσῃ κακουχίᾳ, καὶ διὰ τούτων τοῦ χαρίσματος τῆς θαυματουργίας ἀξιωθεῖσα παρὰ Θεοῦ, ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Εἴν σοι Μῆτερ ἀκριβῶς. Ὁρα ὅπισθεν.

✠ 25. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου.

Ο υἱὸς ἦν τὸ γένος Ἕλλην, ἐκ Κυρήνης τῆς κατὰ τὴν Λιβύην Πενταπόλεως, ὡς λέγουσιν οἱ τινες. Προσελθὼν δὲ εἰς τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ διὰ τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου, ἠκολούθησεν αὐτῷ ἕως Ῥώμης· ὅπου διατρίβων συνέγραψε, διὰ προτροπῆς τοῦ αὐτοῦ Πέτρου, καὶ αἰτήσεως τῶν ἐκεῖ Χριστιανῶν, τὸ κατ' αὐτὸν Εὐαγγέλιον Ἑλληνιστὶ, δεύτερον τοῦ Ματθαίου. Ὑστερον δὲ ἀπελθὼν εἰς τὴν Αἴγυπτον, καὶ κηρύξας τὸ Εὐαγγέλιον εἰς αὐτήν, καὶ πρῶτος τὴν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Ἐκκλησίαν συστήσας, ἐτελεύτησε μαρτυρικῶς περὶ τὸ 64 ἔτος, ὡς λέγουσιν. Εἰς τοῦτον ἀποδίδεται ὁ Λέων, τὸ δεύτερον τῶν συμβολικῶν ζώων τοῦ Ἰεζεκιὴλ (ἀ. 10), ἵσως διότι ἡ ἀρχὴ τῆς κατ' αὐτὸν Εὐαγγελίᾳ ἐστὶν ἡ ἐν ἐρήμοις διαγωγή τοῦ Προδρόμου, ἐνθα ζῶσιν οἱ λέοντες· ἢ, κατ' ἄλλους, διότι χαρακτήρ τοῦ Εὐαγγελίου αὐτῆς διακριτικὸς ἐστὶν ἡ τῆς Χριστοῦ βασιλεία, ὡς καὶ τὸ ζῶον αὐτό ἐστι βασιλικόν.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Απόστολε ἅγιε, καὶ Εὐαγγελιστά Μάρκε, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Εξ ὕψους λαβὼν τὴν χάριν τὴν τοῦ Πνεύματος, ῥητόρων πλοκάς, διέλυσας Ἀπόστολε, καὶ τὰ ἔθνη ἅπαντα σαγηνεύσας, Μάρκε παναοίδιμε, τῷ σῷ Δεσπότη προσήγαγες, τὸ θεῖον κηρύξας Εὐαγγέλιον.

✠ 26. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βασιλέως, ἐπισκόπου Ἀμασειας.

✠ 27. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Συμεὼν, συγγενοῦς τοῦ Κυρίου.

Οὗτος ἦν πρωτότοκος τοῦ Ἰησοῦ, υἱὸς τοῦ Κλωπᾶ ἢ Κλεόπα, τοῦ καὶ Ἀλ-
 λου καὶ Μαρίας, ἀδελφοῦ Ἰωσήφ τοῦ Μνήστορος. Ἐγένετο δεύτερος Ἱεροσολύ-
 μων ἐπισκοπὸς, διάκκος Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου· ἐτελεύτησε σταυρωθεὶς ἐπὶ
 τῆς ἐκκλησίας Γαλιλαίας, τῷ 107 ἔτει, ὑπάρχων ἑτῶν 120.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α΄. Χορὸς ἀγγελικὸς.

Χριστὸς σε συγγενῇ, Συμεὼν Ἱεράρχα, καὶ Μάρτυρα σεβ-
 ρῖν, ἱερῶς εὐφημοῦμεν, τὴν πλάνην ὀλέσαντα, καὶ τὴν
 πίστιν τηρῶντα· ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην,
 ἐκταῖς αἵμαρτημάτων τὴν λύσιν, εὐχαῖς σε λαμβάνομεν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὡς ἀστὴρ μέγιστον, ἡ Ἐκκλησία, κεκτημένη σήμερον, τὸν
 Σωτῆρα Συμεὼν, φωταγωγεῖται κραυγάζουσα: Χαί-
 ρεις Μαρτύρων, σεπτὸν ἀκροθίνιον.

✠ 28. Τῶν ἁγίων ἐννέα Μαρτύρων τῶν ἐν Κυζίκῳ.

✠ 29. Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, Ἰάσωνος καὶ Σωσιπάτρου.

Καὶ οἱ δύο οὗτοι ἐχρημάτισαν Παύλου τοῦ Ἀποστόλου μαθηταί, ὅς τις καὶ
 ἀναφέρων αὐτοὺς ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῇ, λέγει: Ἀσπάζονται ὑμᾶς....
 Ἰάσων καὶ Σωσίπατρος, οἱ συγγενεῖς μου (ῑς'. 21). Ἦν δὲ ὁ μὲν Ἰάσων
 ἀπὸ Ταρσοῦ τῆς Κιλικίας, ἧς καὶ ἐπίσκοπος ἐγένετο· ὁ δὲ Σωσίπατρος ἐκ Πα-
 τρῶν τῆς Ἀχαΐας, γενόμενος καὶ αὐτὸς ἐπίσκοπος Ἰκονίου. Καλῶς δὲ τὰς ἐαυ-
 τῶν Ἐκκλησίας ποιμάναντες ἐπὶ χρόνον ἱκανόν, ἀπῆλθον πρὸς τὰ δυτικὰ μέρη,
 ἵνα καὶ ἄλλους ὠφελήσωσι. Καὶ καταλαβόντες τὴν νῆσον Κέρκυραν, γίνονται εἰς
 τοὺς κατοίκους αὐτῆς πρῶτοι Κήρυκες τοῦ Εὐαγγελίου, καὶ ἐκεῖ τελευταῖον πλη-
 ροῦσι τὸν δρόμον τῆς ζωῆς, πολλὰ πρότερον ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ
 παθόντες. — Ὁ ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν σωζόμενος ἀρχαιότατος Ναὸς ἐν τῇ παλαιᾷ
 τῆς Κερκύρας πόλει, καὶ, Τῶν Ἀγίων, κατ' ἐξοχὴν ὀνομαζόμενος, βεβαιῶ τὰ
 τῆς ἱστορίας.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Α'πόστολοι ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πται-
 σμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

✠ 30. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἰακώβου, ἀδελφοῦ Ἰωάννου
 τοῦ Θεολόγου.

Οὗτος ἦν ἐκ τῶν Δώδεκα, ὡς καὶ Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ (Σεπτεμβρ. 26),
 οὗς ὁ Κύριος ἐπωνόμασε Βοανεργές, ὃ ἐστὶν υἱὸς βροντῆς, ὡς μεγαλοκήρυκας
 καὶ θεολογικωτάτους, ἢ διότι, ὡς λέγουσι τινές, ἐπειδὴ οἱ ἕκτινος κώμης Σα-
 μαρεῖται οὐκ ἐδέξαντο τὸν Ἰησοῦν εἰς ἐπιξένωσιν, οἱ δύο οὗτοι ἀδελφοί, ζήλου
 πλησθέντες ἐπεθύμησαν ἵνα καταβῇ πῦρ ἀπ' οὐρανοῦ, καὶ κατακαύσῃ τοὺς ἀξέ-
 νους ἐκείνους (Μάρκ. γ', 17. Λουκ. 9'. 52-54). Τούτου οὖν τοῦ Ἰακώβου τὴν
 παρρήσιαν εἰς τὸ εὐαγγελικὸν κήρυγμα μὴ ὑποφέρων Ἡρώδης ὁ Ἀγρίππας ὁ τοῦ
 Ἀριστοβούλου υἱός, καὶ τοῦ Μ. Ἡρώδου ἐγγονος, συλλαβὼν αὐτὸν ἐν ταῖς ἡμέραις
 τοῦ Πάσχα, ἐν μαχαίρᾳ κατέσφαξε, τῷ 43 ἔτει· καὶ οὕτως ἐπὶ τὸ ποτήριον,
 ὅπερ προεῖπεν εἰς αὐτὸν ὁ Σωτὴρ (Ματθ. κ'. 23). — Ὁ δὲ Ἡρώδης, κατελθὼν
 τὸ ἐφεξῆς ἔτος ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Καισάρειαν, καὶ ἐνδυσάμενος βασι-

λικῶς, ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ βήματος, καὶ ἐδημηγόρει πρὸς τοὺς πρέσβεις τῶν Τυρίων καὶ Σιδωνίων. Καὶ ἐνῶ οἱ περικυκλοῦντες αὐτὸν κόλακες προσηγόρευον αὐτὸν Θεὸν, λέγοντες: Θεοῦ φωνή, καὶ οὐκ ἀνθρώπου· πατάσσεται παρευθὺς ὑπὸ Δείου Ἀγγέλου, διότι (λέγει ὁ ἱερὸς ἱστοριογράφος) οὐκ ἔδωκε τὴν δόξαν τῷ Θεῷ· καὶ γενόμενος σκωληκόδρωτος, ὡς καὶ ὁ πάππος αὐτοῦ (Δεκεμβρ. 29), κατέστρεψεν ἐλεεινῶς τὸ ζῆν μετ' ὀλίγον (Πράξ. ιβ'. 19-23).

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Α'πόστολε ἅγιε Ἰάκωβε, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Ταῖς ἁνὼ ζητῶν.

Φωνῆς Δείκῃς, ἀκήσας προσκαλήσῃς σε, ἀγάπην πατρὸς, παρεῖδες καὶ προσέδραμες, τῷ Χριστῷ Ἰάκωβε, μετὰ τοῦ συγγόνου σου ἐνδοξε· μεθ' οὗ ἠξιώθῃς ἰδεῖν, Κυρίου τὴν Δεῖαν Μεταμόρφωσιν.

ΜΗΝ ΜΑΪΟΣ,

Ἔχων ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 14, καὶ ἡ νύξ ὥρας 10.

✠ 1. Τοῦ ἀγίου Προφήτου Ἱερεμίου.

Ὁ μέγας οὗτος Προφήτης τοῦ Θεοῦ, ὁ φιλάδελφος καὶ θρηνητικώτατος, ὁ πολλὰ προσευχόμενος περὶ τοῦ λαοῦ καὶ τῆς ἀγίας Πόλεως, ὑπῆρχεν υἱὸς Χελκίου, ἐκ φυλῆς ἱερατικῆς, ἐκ πόλεως Ἀναθώθ, ἐν γῇ Βενιαμὴν, ἡγιασμένος ἔτι ἐκ κοιλίας μητρὸς, ὡς αὐτὸς ὁ Κύριος περὶ αὐτοῦ λέγει: Πρὸ τοῦ με πλάσαι σε ἐν κοιλίᾳ, ἐπίσταμαί σε· καὶ πρὸ τοῦ σε ἐξελθεῖν ἐκ μήτρας, ἡγίακά σε, Προφήτην εἰς ἔθνη τέθεικά σε (Ἱερεμ. α'. 5). Προφήτευσεν 40 ἔτη, ἀπὸ τοῦ 628-588 πρὸ Χριστοῦ· ὅτε, γενομένης τῆς ἐσχάτης αἰχμαλωσίας τοῦ λαοῦ ἐπὶ Σεδεκίου, καὶ ὀλίγων μόνον τινῶν ἀφεθέντων πρὸς ἐργασίαν τῆς γῆς, ἔμεινε καὶ αὐτὸς μετ' αὐτῶν, κατὰ ἀδελφὴν Ναβουζαρδάν τοῦ ἀρχιμαγείρου Ναβουχοδονόσορ, κλαίων καὶ πενθῶν ἀπαραμύθητα τὴν ἐρήμωσιν τῆς Ἱερουσαλήμ, καὶ τὴν τῶν ὁμογενῶν δουλείαν. Ἀλλὰ καὶ οἱ ὀλίγοι οὗτοι, παρανομήσαντες πάλιν, καὶ φοβούμενοι τὴν τῶν Χαλδαίων ἐκδίκησιν, ἔφυγον εἰς Αἴγυπτον, συμπαραλαβόντες βιαίως καὶ τὸν Ἱερεμίαν μετὰ Βαρούχ τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ καὶ γραφέως· ὅπου προφητεύων κατὰ τῆς Αἰγύπτου, καὶ ἄλλων ἐθνῶν, ἐλιθοβολήθη ἐν Τάφναις ὑπὸ τῶν ἰδίων ὁμογενῶν, περὶ τὸ 583 πρὸ Χ. μὴ ἀνεχομένων ἀκούειν τὴν τῶν λόγων αὐτοῦ ἀλήθειαν, καὶ τοὺς δικαίους ἐλέγχους. Ἡ προφητεία αὐτοῦ, εἰς κεφάλαια 51 διηρημένη, καὶ οἱ Θρήνοι εἰς 5, τάττεται ἡ δευτέρα τῶν Μειζόνων Προφητῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Τοῦ Προφήτου σου Ἱερεμίου τὴν μνήμην Κύριε ἐορτάζοντες, δι' αὐτοῦ σε δυσωπεῖμεν: Σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

✠ 2. Ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψάνου τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου. (Ὁρα Ἰανουαρ. 18).

Καταλυσίς οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Στυλὸς γέγονας ὀρθοδοξίας, θείας δόγμασιν ὑποστηρίζων, τὴν Ἐκκλησίαν ἱεράρχα Ἀθανάσιε· τῷ γὰρ Πατρὶ τὸν Υἱὸν ὁμοῖσιον ἀνακηρύξας, κατήσχυνας Ἀρειον. Πάτερ ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τίς τῶν αἱμάτων σου.

Ορθοδοξίας φυτεύσας τὰ δόγματα, κακοδοξίας ἀκάνθας ἐξέτεμες, πληθύνας τὸν σπóρον τῆς πίστεως, τῇ ἐπομβρίᾳ τοῦ Πνεύματος ὅσιε· διό σε ὑμνοῦμεν Ἀθανάσιε.

✠ 3. Τῶν ἀγίων Μαρτύρων Τιμοθέου, καὶ Μαύρας.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννεις καθεῖλον· ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θάλασση. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τοὺς πολυτρόπους αἰκισμοὺς ἐνεγκόντες, καὶ τοὺς στεφάνους ἐκ Θεοῦ εἰληφότες, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύσατε πρὸς Κύριον, μνήμην τὴν πανίερρον, τὴν ὑμῶν ἐκτελούντων, μέγιστε Τιμόθее, καὶ αἰοίδιμε Μαύρα, τοῦ εἰρηνεῦσαι πόλιν καὶ λαόν· αὐτὸς γὰρ ἐστὶ πιστῶν τὸ κραταίωμα.

✠ 4. Τῆς ἀγίας Μάρτυρος Πελαγίας.

Ἦ πῆρχεν ἐκ Ταρσοῦ τῆς Κιλικίας· ἤθλησεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τῷ 288.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ· Ὁρα κατωτέρω.

✠ 6. Τῆς ἀγίας καὶ ἐνδόξου Μάρτυρος Εἰρήνης.

Ἦ πῆρχε θυγάτηρ Λικινίου βασιλίσκου, καὶ Λικινίας· ἤθλησε τῷ 315 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Η ἀμνάς σε Ἰησοῦ, κράζει μεγάλη τῇ φωνῇ: Σὲ Νυμφίε με ποθῶ, καὶ σὲ ζητῶσα ἀθλῶ, καὶ συσταυρῆμαι καὶ

συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σε· καὶ πάσχω διὰ σε, ὡς βασιλεύσω σὺν σοί· καὶ θνήσκω ὑπὲρ σε, ἵνα καὶ ζήσω ἐν σοί· ἀλλ' ὡς θυσίαν ἄμωμον, προσδέχου τὴν μετὰ πόθου τυθεῖσάν σοι. Αὐτῆς πρεσβείαις ὡς ἐλεήμων, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Παρθενίας κάλλεσι, πεποικιλμένη παρθένε, τῇ ἀθλήσει γέγονας, ὠραιότατη Εἰρήνη· αἵμασι τοῖς ἐκχυθεῖσί σου φοινηχθεῖσα, πλάινην τε καταβαλῦσα τῆς ἀθείας· διὰ τοῦτο καὶ ἐδέξω, βραβεῖα νίκης χειρὶ τοῦ Κτίστου σου.

✠ 6. Τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου Ἰωβ τοῦ Πολυάθλου.

Ὁ πιστὸς οὗτος θεράπων τοῦ Θεοῦ, ἡ πάσης ἀρετῆς ἐντελεστάτη εἰκὼν, καὶ ἐξαιρέτως τῆς ὑπομονῆς τὸ παράδειγμα, ὑπῆρχεν υἱὸς Ζαρὲ καὶ Βοσόρρας, καὶ τοῦ Ἀβραάμ πέμπτος ἀπόγονος· ἄνθρωπος ἀληθινός, ἄμεμπτος, δίκαιος, θεοσεβής, ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς πονηροῦ πράγματος, καὶ διὰ ταῦτα ὑπέρπλουτος, καὶ κατὰ πάντα εὐλογημένος ὑπὸ Θεοῦ, ὡς οὐδεὶς ἄλλος τῶν κατοίκων τῆς Αὐσίτιδος χώρας, πατρίδος αὐτοῦ, τῆς μετὰξὺ Ἰδουμαίας καὶ Ἀραβίας κειμένης. Ἀλλὰ κατὰ θείαν συγχώρησιν, πρὸς δοκιμασίαν αὐτοῦ, στερηθεὶς διαμῖαν καὶ τέκνων, καὶ πλούτου, καὶ δόξης, καὶ πάσης παραμυθίας, καὶ πληγωθεὶς καθ' ὅλον τὸ σῶμα φοδερῶς, ἐνεκαρτέρησε γενναίως εἰς τὴν ἀπαραδειγμάτιστον ταύτην συμφορὰν ἑπτά ὁλόκληρα ἔτη, εὐχαριστῶν τῷ Θεῷ. Εἶτα, διὰ τῆς θείας αὐτοῦ εὐλογίας, ἐπανελθὼν πάλιν εἰς εὐδαμονίαν λαμπροτέραν τῆς πρώτης, καὶ ζήσας μετὰ τὴν πληγὴν 170 ἔτη, τὰ δὲ πάντα 240, ἐτελεύτησε πρεσβύτερος καὶ πλήρης ἡμερῶν, περὶ τὸ 1350 ἔτος πρὸ Χριστοῦ. Ἄλλοι δὲ λέγουσιν ὅτι ἐν μόνον ἔτος διήρκεσεν ἡ πληγὴ αὐτοῦ· καὶ ὅτι ἔζησε μετ' αὐτὴν 140 ἔτη, πάντα δὲ, 240.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'.

Τὸν πλεῖστον θεωρήσας τῶν ἀρετῶν τῷ Ἰωβ, συλῆσαι ἐμνηχανᾶτο ὁ τῶν δικαίων ἐχθρός· καὶ διαρρήξας τὸν πύργον τοῦ σώματος, τὸν θησαυρὸν ἐκ ἐσύλησε τὸν τῷ πνεύματος· εὔρε γὰρ ὥπλισμένην τὴν τοῦ ἀμέεμπτου ψυχὴν· ἐμέ δὲ καὶ γυμνώσας ἠχμαλώτευσεν. Προφθάσας οὖν πρὸ τέλους, ῥῦσαί με τοῦ δολίου Σωτήρ, καὶ σῶσόν με.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχαὶς τῆς φύσεως.

Ως ἀληθὴς καὶ δίκαιος, θεοσεβής καὶ ἄμεμπτος, ἡγιασμένος τε ὡφθὴς πανένδοξε, Θεῷ θεράπον γνήσιε· καὶ ἐδίδαξας κόσμον, ἐν τῇ σῇ καρτερίᾳ, Ἰωβ πολυάθλε· ὅθεν πάντες τιμῶντες, ὑμνοῦμέν σου τὸ μνημόσυνον.

✠ 7. Ἡ Ἀνάμνησις τῷ ἐν ἑρανῶ φανέντος σημείῳ τῷ Σταυροῦ ἐν τῇ πόλει Ἱερουσαλήμ.

Τῷ 346 ἔτει, ἐν τοῖς χρόνοις Κωνσταντίου, υἱοῦ τοῦ Μ. Κωνσταντίνου, καὶ Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων, κατὰ τὸν καιρὸν τῆς Πεντηκοστῆς, περὶ ὥραν τρίτην τῆς ἡμέρας, ἐφάνη διὰ λαμπρῶν ἀστέρων τὸ σημεῖον τοῦτο τοῦ Σταυροῦ ἠπλωμένον ἀπὸ τοῦ Ἰολγοῦ ἕως τοῦ Ὁρους τῶν Ἑλαιῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α΄.

Τοῦ Σταυροῦ σε ὁ τύπος νῦν ὑπὲρ ἡλίου ἐλαμψεν, ὃν περ ἐξ Ὁρους ἀγίου, τόπῳ Κρανίου ἐφήπλωσας, καὶ τὴν ἐν αὐτῷ σε Σῶτερ ἰσχὺν ἐτράνωσας, διὰ τέτε κρατύνας καὶ τέε πιστέε Βασιλεῖε ἡμῶν· ἕς καὶ περίσωζε διαπαντός ἐν εἰρήνῃ, πρεσβεΐαις τῆς Θεοτόκε Χριστέ ὁ Θεός, καὶ σῶτον ἡμᾶς.

Κοντάκιον, Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ο διανοίξας οὐρανούς κεκλεισμένους, ἐν οὐρανῷ ὑπερφανεῖς τὰς ἀκτῖνας, ἐπὶ τῆς γῆς ἀνέτειλεν ὁ ἄχραντος Σταυρός· ὅθεν οἱ τὴν ἔλλαμψιν, τῆς αὐτοῦ ἐνεργείας, δεξάμενοι πρὸς ἄδυτον, ὁδηγέμεθα φέγγος· καὶ ἐν πολέμοις ἔχομεν αὐτόν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

✠ 8. Τοῦ ἀγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ, ἐπιστηθίου, ἡγαπημένου, καὶ παρθένου, Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου· καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀρσενίου τοῦ Μεγάλου.

Περὶ μὲν τοῦ Ἀποστόλου ὅρα Σεπτεμβ. 26. Ὁ δὲ Ἀρσένιος ἦν διάκονος τῆς ἐν Ῥώμῃ Ἐκκλησίας, λαμπρὸς κατὰ τὸ γένος καὶ τὴν παιδείαν, καὶ θαυμάσιος τὴν ἀρετὴν. Τῷ δὲ 373, ὅτε Θεοδοσίος ὁ Μέγας ἐνέδυσσε τὴν βασιλικὴν πορφύραν Ἀρκάδιον τὸν πρεσβύτερον υἱὸν αὐτοῦ, ἐπταετῇ ὄντα, ἐκλεχθεὶς ὁ Ἀρσένιος ὑπὸ Δαμάσου τοῦ τῆς Ῥώμης ἀρχιεπισκόπου, ἐπέμφθη εἰς Κωνσταντινούπολιν, πρὸς διδασκαλίαν τοῦ βασιλόπαιδος τούτου. Ἀλλὰ μὴ δυνάμενος διδάσκειν αὐτὸν ὡς ἰδιώτην, κατὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ πατρὸς, διὰ τὴν φυσικὴν τοῦ νέου ἑπαρσιν καὶ ἰσχυρογνωμίαν, μᾶλλον δὲ καὶ κινδυνεύσας ὑπ' αὐτοῦ τὴν ζωὴν, κατέλιπε τὴν βασιλικὴν αὐλήν, καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Θηβαΐδος Σκήτην· ὅπου τελήσας τὸν υπόλοιπον βίον ἀσκητικῶς, ἐτελεύτησε τῷ 445, ἐτῶν 95.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β΄.

Απόστολε Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡγαπημένε, ἐπιτάχυνον ρῦσαι λαὸν ἀναπολόγητον· δέχεται σε προσπίπτοντα, ὁ ἐπιπεσόντα τῷ στήθει καταδεξάμενος· ὃν ἰκέτευε Θεολόγε, καὶ ἐπίμονον νέφος ἐθνῶν διασκεδάσαι, αἰτούμενος ἡμῖν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ΄.

Ταῖς τῶν δακρύων σε ῥοαῖς, τῆς ἐρήμης τὸ ἄγονον ἐγεώρησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς

πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ ἀφύγονας φωστήρ, τῇ οἰκουμένη
λάμπων τοῖς θαύμασιν. Ἀρσένιε Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε, πρέσβευε
Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος β'.

Ταὶ μεγαλεῖά σε παρθένε τίς διηγήσεται; βρύεις γὰρ θαύ-
ματα, καὶ πηγαῖζεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν, ὡς Θεολόγος καὶ φίλος Χριστοῦ.

Τοῦ Ὀσίου, Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὴν τῶν Ἀγγέλων ἐν σώματι πολιτείαν, ἐπιδειξάμενος Ἀρ-
σένιε Θεοφόρε, τούτων καὶ τῆς τιμῆς κατηξιώσαι, τῷ
τοῦ Δεσπότης θρόνῳ, σὺν αὐτοῖς παριστάμενος, καὶ πᾶσι
πρεσβεύων θείαν ἄφεσιν.

✠ 9. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἡσαΐου· καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυ-
ρος Χριστοφόρου.

Ὁ μὲν Προφήτης ὑπῆρχεν υἱὸς Ἀμώς, ἐκ τῆς βασιλικῆς φυλῆς καταγόμενος. Προφήτευσεν ἐν ἡμέραις Ὀζίου, (τοῦ καὶ Ἀζαρίου καλουμένου), Ἰωάθαμ, Ἀχαζ, καὶ Ἐζεκίου, βασιλέων τῆς Ἰουδαίας. Περὶ δὲ τὸ 681 πρὸ Χριστοῦ ἐπὶ τῆς βασιλείας Μανασσῆ, υἱοῦ καὶ διαδόχου τοῦ εὐσεβεστάτου Ἐζεκίου, ἐλέγχων τὴν ἀσέβειαν καὶ τὰς παρανομίας αὐτοῦ, ἐπριονίσθη διὰ ξυλίνου πρίονος, καὶ οὕτως ἐτελεύτησε μαρτυρικῶς. Ὀνομάζεται ἀπάντων τῶν Προφητῶν ὁ Εὐτονώτατος καὶ Μεγαλοφωνότατος, διὰ τὸ κάλλος καὶ ὕψος τῶν λόγων αὐτοῦ. Ἡ προφητεία αὐτοῦ, εἰς 66 κεφάλαια διηρημένη, τάττεται ἡ πρώτη τῶν Μειζόνων Προφητῶν. Τούτου ἐστὶ καὶ ἡ Ε'. τῆς Στιχολογίας Ὁδὴ: Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ Θεός. κτλ. — Περὶ δὲ τοῦ ἁγίου Χριστοφόρου λέγουσι τερατώδη καὶ μυθώδη πολλά, ὅσα ἐγέννησεν ἡ ἀμάθεια καὶ δεισιδαιμονία· ἐξ ὧν ἐστὶ καὶ τὸ νομίζειν, ὅτι, ἡ ἂν ἡμέρα ἐβλεπέ τις αὐτοῦ τὴν εἰκόνα, ἦν ἀδύνατον ἀποθανεῖν αὐτὸν κατ' αὐτὴν αἰφνιδίως, ἢ ἐκ συμβεβηκότος τινός. Ἐν-τεῦθεν προῆλθε τὸ περιαδόμενον ἐκεῖνο: Χριστοφόρον ἀφ' οὗ ἴδης, ὕστερ' ἀσφα-λῆς βαδίζεις. Ἐκ τούτου ἡ συνήθεια τῶν παλαιῶν τοῦ τιθεῖναι τὰς εἰκόνας αὐτοῦ εἰς τῶν Ἐκκλησιῶν τὰς εἰσόδους, ἵνα οἱ εἰσερχόμενοι βλέπωσιν αὐτάς. Ἡ δὲ ἐτυμολογία τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, ὅπερ δηλοῖ: Χριστὸν φέρειν, παρεκί-νησεν ἀναμφιδόλως τοὺς ζωγράφους, ἵνα ζωγραφίζωσιν αὐτὸν, βαστάζοντα ἐπὶ τῶν ὤμων νήπιον τὸν Ἰησοῦν· οὐχὶ ὁμῶς ἔχοντα καὶ πρόσωπον κυνός (σκύλου), ὡς τινες τῶν ἀμαθῶν ζωγράφων. Ἠθλησε δὲ ὁ Μάρτυς ἐπὶ Δεκίου, τῷ 250 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Προφήτου, Ἦχος β'.

Τοῦ Προφήτου σε Ἡσαΐου τὴν μνήμην Κύριε εὐορτάζοντες,
δί' αὐτοῦ σε δυσωποῦμεν: Σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος, Ἦχος δ'. Γαχὺ προκατάλαβε.

Στολαῖς ταῖς ἐξ αἵματος, ὠραϊζόμενος, Κυρίῳ παράσσαι,
τῷ Βασιλεῖ οὐρανῶν, Χριστοφόρε αἰοίδιμε· ὅθεν σὺν Ἀ-
σωμάτων, καὶ Μαρτύρων χορείαις, ᾄδεις τῇ τρισαγίῳ καὶ

φρικτῇ μελωδίᾳ · διὸ ταῖς ἰουδαίαις ταῖς σαῖς, σῶζε τοὺς δούλους σου.

Κοντάκιον τοῦ Προφήτου,
Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τῆς προφητείας τὸ χάρισμα δεδεγμένος, Προφητομάρτυς Ἡσαΐα θεοκήρυξ, πᾶσιν ἐτραίνωσας τοῖς ὑφ' ἥλιον, τὴν τοῦ Θεοῦ φωνήσας, μεγαλοφώνως σαρκώσιν: Ἴδού ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ λήψεται.

✠ 10. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Σίμωνος τοῦ Ζηλωτοῦ.

Οὗτος ἦν ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Δώδεκα, ὀνομαζόμενες ὑπὸ μὲν τοῦ Ματθαίου, Σ. Κανανίτης, ὑπὸ δὲ τοῦ Λουκᾶ, Σ. Ζηλωτῆς (Ματθ. ι. 4. Λουκ. ε'. 15) · καθότι τὸ Κανανίτης ἐρμηνεύεται εἰς τὸ Ζηλωτῆς, ἐκ τοῦ Κανὰ, ὅπερ δηλοῖ Ζήλος, κατὰ τοὺς ἐρμηνευτάς. Λέγουσι δέ τινες, ὅτι οὗτος ἐστὶν ὁ νυμφίος τοῦ ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας γενομένου γάμου, ὅπου ὁ Ἰησοῦς, μεταβαλὼν τὸ ὕδωρ εἰς οἶνον, ἐποίησε τὴν ἀρχὴν τῶν σημείων αὐτοῦ (Ἰωάν. β'. 1-11).

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Απόστολε ἅγιε Σίμων, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τὸν ἀσφαλῶς τὰ τῆς σοφίας δόγματα, ἐν ταῖς ψυχαῖς τῶν εὐσεβούντων θέμενον, ἐν αἰνέσει μακαρίσωμεν, τὸν θρηγόρον πάντες Σίμονα · τῷ θρόνῳ γὰρ τῆς δόξης νῦν παρίσταται, καὶ σὺν τοῖς Ἀσωμάτοις ἐπαγάζεται, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 11. Τὰ Γενέθλια, ἥτοι τὰ Ἐγκαίνια τῆς Κωνσταντινουπόλεως · καὶ μνήμη τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Μωκίου.

Κατὰ τὸ 328 ἔτος ἀπὸ Χριστοῦ, τῇ 29 Νοεμβρίου, κατεβλήθησαν τὰ θεμέλια τῆς Βασιλίδος ταύτης τῶν πόλεων. Τῷ δὲ 330 ἔτει, Ἰνδικτιῶνος 3, Μαΐου μηνὸς 11, ἡμέρα β'. τῆς ἑβδομάδος, ἐγένοντο τὰ Ἐγκαίνια αὐτῆς μετὰ πάσης τῆς Συγκλήτου · καὶ ἀφιερωθείσα εἰς τὴν προστασίαν τῆς Θεοτόκου, ἐπωνομάσθη Κωνσταντινουπόλις, ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ κτίσαντος αὐτὴν Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου — Ὁ δὲ Ἱερομάρτυς ἠθλήσεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ, τῷ 288 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου, Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διαδόχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πράξιν εὖρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν · διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίσει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Μώκιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἔτερον τῶν Ἑγκαινίων, ὁ αὐτός.

Τῆς Θεοτόκου ἡ Πόλις, τῇ Θεοτόκῳ προσφόρως, τὴν ἑαυ-
τῆς ἀνατίθεται σύστασιν· ἐν αὐτῇ γὰρ ἐστήρικται δια-
μένειν, καὶ δι' αὐτῆς περισώζεται καὶ κραταιοῦται, βοῶσα
πρὸς αὐτήν: Χαῖρε ἡ ἐλπίς, πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Καθοπλισθεὶς τῷ θυρεῷ τῆς πίστεως, τῶν ἀσεβῶν ταῖς
παρατάξεις ἔτρεψας, καὶ ἐδέξω δόξης στέφανον, παρὰ
Κυρίου μάκαρ Μώκιε· διὸ μετὰ Ἀγγέλων ἀγαλλόμενος, πε-
ρίσωζε κινδύνων τοὺς ὑμνοῦντάς σε, πρεσβέων ἀπαύστως
ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 12. Τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, Ἐπιφανίου ἐπισκό-
που Κύπρου, καὶ Γερμανοῦ ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινου-
πόλεως.

Ὁ μὲν Ἐπιφάνιος ἐγεννήθη περὶ τὸ 320 ἔτος ἐν Βεσανδούκῃ, κώμῃ τῆς Πα-
λαιστίνης μικρᾷ, ἐκ γονέων πτωχῶν, Ἰουδαίων τὸ γένος. Μετήλθε τὸν μοναχι-
κὸν βίον ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας· καὶ μιμησάμενος πᾶσαν ἀρετὴν τῶν μοναχῶν
τῆς Αἰγύπτου, ἔλαβεν ὕστερον πολλοὺς ἄλλους ὑπὸ τὴν προστασίαν αὐτοῦ ἐν
ιδίῳ μοναστηρίῳ. Ἐδιδάχθη τὴν Ἑβραϊκὴν, Αἰγυπτιακὴν, Συριακὴν, Ἑλληνικὴν,
καὶ Λατινικὴν γλῶσσαν, καὶ ἐκ τούτου ἐκαλεῖτο Πεντάγλωσσος. Περὶ τὸ
368, ἐκλεχθεὶς ἐπίσκοπος Κωνσταντίας τῆς Κύπρου, ἥτις πρότερον ἐκαλεῖτο
Σαλαμίς, καὶ ποιμάνας τὸ ποίμνιον αὐτοῦ θαυμάσιως, καὶ πάσης αἵρέσεως ἀ-
μόλυντον, ἐτελεύτησε περὶ τὸ 493 ἔτος, ζήσας ἔτη 105, κατὰ δὲ τὸν τοῦ Νι-
κοδήμου Συναξαριστῆν, 115. Μεταξὺ τῶν ἱερῶν αὐτοῦ Συγγραμμάτων, τιμᾶται
μᾶλλον τῶν λοιπῶν τὸ Πανάριον, (ἐκ τοῦ Λ. Panarium) ὃ ἐστὶν Ἀρτοφό-
ριον, ἢ Ἀρτοθήκη, περιέχον ἀποδείξιν τῶν τῆς πίστεως ἀληθειῶν, καὶ ἀ-
νασκευὴν τῆς πλάνης 80 αἵρέσεων. — Ὁ δὲ Γερμανὸς ἦν Κωνσταντινουπολίτης
τὴν πατρίδα, λαμπρὸς τὸ γένος, υἱὸς Ἰουστινιανοῦ Πατρικίου. Κατ' ἀρχὰς ἐγέν-
ετο ἐπίσκοπος Κυζίκου· τῷ δὲ 715 προεβιβάσθη εἰς τὸν τῆς Κωνσταντινου-
πόλεως θρόνον. Ἀλλ' ἐπειδὴ γενναίως ἀντέστη εἰς τὸ περὶ τῶν ἁγίων Εἰκόνων
πρόσταγμα Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου, ἐξωσθεὶς τοῦ θρόνου αὐτοῦ τῷ 730 ἔτει, καὶ
ζήσας τοῦ λοιποῦ ὡς ἰδιώτης, ἐτελεύτησε περὶ τὰ 740, ἐτῶν 95. Τὸ περὶ τῶν
Ἐξ Οἰκουμενικῶν Συνόδων ἐστὶ τὸ πρῶτιστον τῶν αὐτοῦ Συγγραμμάτων. Ἐχρη-
μάτισε δὲ καὶ ἀσματογράφος ὁ αὐτός, ὡς φαίνεται ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς πολλῶν
Στιχηρῶν Ἰδιομέλων, ἐξ ὧν καὶ τὰ εἰς τὴν Ἱπαπαντὴν: Δέγε Συμεῶν, κτλ.

Ἀπολυτίκιον: Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. Σελ. 259.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Ιεραρχῶν τὴν θαυμαστὴν ξυνωρίδα, ἀνευφημήσωμεν πιστοὶ
κατὰ χρέος, σὺν Γερμανῷ τὸν θεῖον Ἐπιφάνιον· οὗτοι
γὰρ κατέφλεξαν, τῶν ἀθέων ταῖς γλώσσας, δόγματα σοφώ-
τατα, διαθέμενοι πᾶσι, τοῖς ὀρθοδόξως μέλπουσιν αἰεὶ, τῆς
εὐσεβείας τὸ μέγα μυστήριον.

✠ 13. Τῆς ἁγίας Μάρτυρος Γλυκερίας.

^{ἠθλησεν ἐν ἔτει 141, ἐπὶ Ἀντωνίνου βασιλείᾳ.}

Ἀπολυτίκιον. Ἡ ἁμναὶς σου Ἰησοῦ. Σελ. 282.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τὴν Παρθένον στέργισα, καὶ Θεοτόκον Μαρίαν, διετήρεις ἄφθορον, τὴν σεαυτῆς παρθενίαν· πόθῳ δὲ καρδιωθεῖσα τῷ τοῦ Κυρίου, ἠθλησας ἀνδρειοφρόνως μέχρι θανάτου· διαὶ τοῦτο Γλυκερία, διπλῶ στεφάνῳ, σὲ στέφει Χριστὸς ὁ Θεός.

✠ 14. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἰσιδώρου τοῦ ἐν τῇ Χίῳ.

^{Ἐπερχεν Ἀλεξανδρεὺς τὴν πατρίδα, στρατιωτικὸς τὴν τάξιν· ἠθλησεν ἐν τῇ νήσῳ Χίῳ, τῷ 251, ἐπὶ Δεκίου.}

Ἀπολυτίκιον. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. Σελ. 256.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Κυβερνήτης μέγιστος, τῇ οἰκουμένῃ, σὺ ἐφάνης ἅγιε, ταῖς πρὸς Θεόν σου προσευχαῖς· διὸ ὑμνοῦμέν σε σήμερον, Μάρτυς θεόφρον, Ἰσίδωρε ἐνδοξε.

✠ 15. Τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν, Παχωμίου τοῦ Μεγάλου, καὶ Ἀχιλλίου ἀρχιεπισκόπου Λαρίσσης τοῦ Θαυματουργοῦ.

Ὁ μὲν Ἀχιλλίος ἦν εἰς τῶν 318 θεοφόρων Πατέρων τῆς Α'. Οἰκουμενικῆς Συνόδου, τελευτήσας περὶ τὰ μέσα τοῦ Δ'. αἰῶνος. — Ὁ δὲ Παχώμιος ἐγεννήθη ἐν τῇ ἄνω Θηβαΐδι τῆς Αἰγύπτου, ἐκ γονέων εἰδωλολατρῶν· ἐστράτευσε πρότερον ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας· εἶτα, τὰς ἀρετὰς τῶν Χριστιανῶν βλέπων, προσῆλθεν εἰς τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ· ἐμαθήτευσεν ὑπὸ τὸν ἐρημίτην Παλάμωνα· ἐγένετο περιδόητος εἰς τὴν ἀρετὴν, δι' ἧς ἐνέπλησε τὴν κατὰ τὸν Νεῖλον Ταβεννησίαν μοναστηρίων καὶ σκήτεων, καὶ κατέστη Κοινοβιάρχης μοναχῶν ὑπὲρ τὰς 14 χιλιάδας· ἐτελεύτησε περὶ τὰ 348.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμης τὸ ἄγονον ἐγεώργησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τῆς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκουμένῃ λάμπων τοῖς θαύμασι, Παχώμιε Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Ἰσάρχου, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιμνῇ σου ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διαὶ τοῦτο ἐκτήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ

πτωχεία τὰ πλούσια. Πάτερ Ἱεράρχα Ἀχίλλιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου, Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὴν τῶν Ἀγγέλων ἐν σώματι πολιτείαν, ἐπιδειξάμενος Παχωμίε Θεοφόρε, τούτων καὶ τῆς εὐκλείας ἡξίωσαι, τῷ τῷ Δεσπότῳ Σιρόνῳ, σὺν αὐτοῖς παριστάμενος, καὶ πᾶσι πρεσβεύων θείαν ἄφεςιν.

Τοῦ Ἱεράρχου, Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τῆς οἰκουμένης τὸν ἀστέρα τὸν ἀνέσπερον, καὶ Λαρισσαίων τὸν ποιμένα τὸν ἀκοίμητον, τὸν Ἀχίλλιον ὑμνήσωμεν ἐκβοῶντες: Παρρησίαν κεντημένος πρὸς τὸν Κύριον, ἐκ παντοίας τρικυμίας ἡμᾶς λύτρωσαι, ἵνα κρᾶζωμέν σοι: Χαίροις Πάτερ Ἀχίλλιε.

✠ 16. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Ἠγιασμένου, μαθητοῦ τοῦ ὁσίου Παχωμίου.

Ἐτελεύτησε κατὰ τὸ 360 ἔτος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς ἐρήμης πολίτης, καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, Θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Θεόδωρε· νηστεία, ἀγρυπνία, προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβὼν, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρεχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδοκότι σοι ἰσχύ· δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

✠ 17. Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων Ἀνδρονίου, καὶ Ἰουνίας.

Τούτους ἀναφέρει ὁ Ἀ. Παῦλος ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῇ, λέγων: Ἀσπάσασθε Ἀνδρόνικον καὶ Ἰουνίαν τοὺς συγγενεῖς καὶ συναιχμαλώτους μου, οἳ τινὲς εἰσιν ἐπίσημοι ἐν τοῖς Ἀποστόλοις, οἳ καὶ πρὸ ἐμοῦ γεγονάσιν ἐν Χριστῷ (ἱε'. 7).

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Α'πόστολοι ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεςιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

✠ 18. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Πέτρου, Διονυσίου, Χριστίνης, Ἀνδρέου, Παύλου, Βενεδίμου, Παυλίνου, καὶ Ἡρακλείου.

Οἱ τοὶ ἐκ διαφόρων πόλεων ὄντες, ἠθλησαν ἐπὶ Δεκίου τῷ 250.

Εἰ οὐκ ἔστιν, Ἀλληλουῖα. Οἱ Μάρτυρές σε Κύριε. Σελ. 282.

✠ 19. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Πατρικίου, ἐπισκόπου Πρέσβυ, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ἀνακίου, Μενάνδρου, καὶ Πολυαίνου. Εἰ οὐκ ἔστιν, Ἀλλήλ. Οἱ Μάρτυρες σου Κύριε, ὡς ἀνωτέρω.

✠ 20. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Θαλλελαίου.

Ὑπῆρχεν ἐκ τινος χώρας τῆς Φοινίκης, καλουμένης Λιβάνου, υἱὸς πατρὸς μὲν Βερουκίου, ἀρχιερέως τῶν Χριστιανῶν, μητρὸς δὲ Ῥωμυλίας· ἰατρὸς τὴν τέχνην, κρυπτόμενος εἰς ἐλαιῶνα τινὰ διὰ τὸν τῶν εἰδωλολατρῶν φόβον· συλληφθεὶς δὲ, ἤθλησεν ἐπὶ Νουμεριανοῦ, τῷ 284 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. Σελ. 256.

Κοντάκιον. Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τῶν Μαρτύρων σὺναθλος, ἀναδειχθεὶς καὶ ὀπλίτης, στρατιώτης ἄριστος, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης, γέγονας διὰ βασάνων καὶ τιμωρίας, ἔπαρσιν εἰδωλολατρῶν καταπατήσας· διὰ τοῦτο τὴν σεπτὴν σου, ὑμνοῦμεν μνήμην σοφὴ Θαλλελαίε.

✠ 21. Τῶν ἁγίων Μεγάλων Βασιλέων καὶ Ἰσαποστόλων, Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.

Ὁ Μέγας οὗτος, καὶ αἰδὶμος Α'. Βασιλεὺς Χριστιανῶν ὑπῆρχεν υἱὸς Κωνσταντίνου τοῦ Χλωροῦ, (βασιλέως τῶν δυτικωτάτων μερῶν τοῦ Ῥωμαϊκοῦ κράτους) καὶ τῆς μακαρίας Ἑλένης. Ἐγεννήθη τῷ 272 ἔτει, ἐν Ναίσσῳ τῆς Δαρδανίας, πόλει ποτὲ τοῦ Ἑλλησπόντου, κατὰ τινος. Τῷ 306 ἔτει, ἀποθανόντος τοῦ πατρὸς, ἀνηγορεύθη τοῦ θρόνου αὐτοῦ διάδοχος. Τῷ 312, μαθὼν ὅτι ὁ Μαξιμῖνος μετὰ τοῦ Μαξιμίνου ἠνώθησαν κατ' αὐτοῦ, ἐξεστράτευσεν εἰς Ἰταλίαν· ὅπου ἀπερχόμενος ἐπὶ κεφαλῇς τῶν ἑαυτοῦ στρατευμάτων, εἶδεν ἐν τῷ οὐρανῷ μετὰ μεσημβρίας, κάτωθεν τοῦ ἡλίου, στύλον φωτεινόν, εἰς τύπον Σταυροῦ, μετ' ἐπιγραφῆς τοιαύτης: Ἐν τούτῳ νικήσεις. Τὴν ἐφεξῆς νύκτα, φανείς καθ' ὕπνον ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς, παρήγγειλεν αὐτῷ τὴν χρῆσιν τοῦ σταυροειδοῦς ἐκείνου τύπου εἰς τὰς σημαίας αὐτοῦ· ὁ δὲ ἐγερθεὶς τοπρωῖ, διώρισεν ἀμέσως τὴν τοῦτου κατασκευὴν, ὀνομάσας αὐτὸ Λάβαρον, (Labarum, ὅπερ ἐτυμολογοῦσιν ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ λάφυρον)· ὅ ἐστι, Σημαίαν πρὸς νίκην καὶ λαφυραγωγίαν τοῦ ἐχθροῦ, ἔχουσαν ἐν ἑαυτῇ γεγραμμένον τὸ ὄνομα τοῦ Ι. Χ. καὶ κροτήσας τὴν μάχην τῇ 28 Ὀκτωβρίου, ἐνίκησε κατακράτος τὸν Μαξιμῖνον· ὃς τις καταδιωκόμενος, ἐπώγη εἰς τὸν Τίβεριν ποταμόν. Ὁ δὲ Κωνσταντῖνος, εἰσελθὼν τῇ ἐπαύριον εἰς Ῥώμην μετὰ θριάμβου, ἀνηγορεύθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας αὐτοκράτωρ τῆς Δύσεως, τοῦ Λικινίου βασιλεύοντος εἰς τὴν Ἀνατολήν. Ἀλλὰ καὶ τοῦτον, ζηλοτυπήσαντα ὕστερον, καὶ ἐκδικούμενον εἰς τοὺς Χριστιανούς, πολέμησας ἅπαξ καὶ δις, κατεξωλόθρευσεν εἰς τέλος, τῷ 323 ἔτει· καὶ οὕτως ἔμεινεν αὐτὸς μονάρχης τῆς Δύσεως καὶ τῆς Ἀνατολῆς· ἔπαυσαν πάντες οἱ κατὰ τῆς Ἐκκλησίας διωγμοί, ἐθριάμβευσεν ὁ Χριστιανισμὸς, καὶ κατελύθη ἡ εἰδωλολατρεία. Τῷ 325 συνήθροισε τὴν ἐν Νικαίᾳ Α'. Οἰκουμένην Σύνοδον, ἣν καὶ ἐτίμησε διὰ τῆς ἑαυτοῦ παρουσίας. Τῷ 328, κατὰ τὴν 29 Νοεμβρίου, κατέδαλε τὰ θεμέλια τῆς ἐπωνύμου αὐτοῦ Κωνσταντινουπόλεως, εἰς ἣν μετακομισθέντος τοῦ αὐτοκρατορικοῦ θρόνου ἐκ τῆς Ῥώμης, ἐπωνομάσθη καὶ αὕτη Νέα Ῥώμη. Τελευταῖον, ἀσθενήσας κατὰ τὴν Νικομήδειαν, καὶ ἐκεῖ, κατὰ τὸν Εὐσέβιον, (εἰς Κωνσταντ. Βιβλ. δ'. 61-62) ὁμοίως καὶ τὸν Σωκράτην καὶ

Σωζόμενον, αἰτήσας καὶ λαβὼν τὸ θείον Βάπτισμα, καὶ τῶν λοιπῶν ἁγίων Μυστηρίων ἀξιώθεις, ἐτελεύτησε τῷ 337, κατὰ τὴν 21, ἢ 22 Μαΐου, ἡμέρᾳ τῆς Πεντηκοστῆς, ζήσας τὰ πάντα ἔτη 65, ἐξ ὧν ἐδασίλευσε 31. Τὸ δὲ λείψανον αὐτοῦ, ἐνεχθὲν εἰς Κωνσταντινούπολιν, κατετέθη ἐν τῷ ὑπ' αὐτοῦ ἀνεγερθέντι ναῷ τῶν Ἀποστόλων. Ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι ἐδαπτίσθη ἐν Ῥώμῃ, τῷ 324 ἔτει, ὑπὸ τοῦ ἁγίου Σιλδέστρου.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸν τύπον ἐν οὐρανῷ θεωσάμενος, καὶ ὡς ὁ Παῦλος τὴν κλήσιν οὐκ ἐξ ἀνθρώπων δεξάμενος, ὁ ἐν βασιλεῦσιν Ἀπόστολός σου Κύριε, βασιλεύουσιν Πόλιν τῇ χειρί σου παρέθετο· ἦν περίσωζε διαπαντός ἐν εἰρήνῃ, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλόανθρωπε.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Κωνσταντῖνος σήμερον, σὺν τῇ μητρὶ τῇ Ἑλένῃ, τὸν Σταυρὸν ἐκφαίνουσι, τὸ πανσεβάσμιον ξύλον, πάντων μὲν τῶν Ἰουδαίων αἰσχύνῃ ὄντα, ὅπλον δὲ πιστῶν ἀνάνκτων κατ' ἐναντίων· δι' ἡμᾶς γὰρ ἀνεδείχθη σημεῖον μέγα, καὶ ἐν πολέμοις φρικτόν.

✠ 22. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Βασιλίσκου. Ἀλληλούϊα.

✠ 23. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ἐμολογητοῦ Μιχαήλ, ἐπισκόπου Συρναδῶν. Ἀλληλούϊα.

✠ 24. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Συμεών, τοῦ ἐν τῷ Θαυμαστῷ Ὀρει.

Ἐπὶ τῇ ἡμέρᾳ ἐξ Ἀντιοχείας, ἐζήσεν ἐπὶ στύλου, ἐπωνομάσθη Συμεὼν ὁ νέος Στυλίου, ἐτελεύτησε τῷ 595 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, θεωφόρε Πατήρ ἡμῶν Συμεών· νηστεία, ἀγρυπνία, προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβὼν, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρεχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδοκότε σοι ἰσχύϊ· δόξα τῷ σε στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰαίματα.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὰ ἄνω ποθῶν, τῶν κάτω μεθιστάμενος, καὶ ὡς οὐρανὸν τὸν Στύλον τεκνηνάμενος, δι' αὐτοῦ ἀπήστραψας τῶν

Θαυμάτων τῇ αἴγλῃ Ὅσιε, εἰς αἰὶ Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

* 25. Ἡ Τρίτη εὐρεσις τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκαταλαβε.

Ως θεῖον θαυμάρισμα, ἐγκεκρυμμένον τῇ γῇ, Χριστὸς ἀπεκάλυψε, τὴν Κεφαλὴν σου ἡμῖν, Προφῆτα καὶ Πρόδρομε· πάντες οὖν συνελθόντες, ἐν τῇ ταύτης εὐρέσει, ᾠσμάσι θεηγόροις, τὸν Σωτῆρα ὑμνοῦμεν, τὸν σώζοντα ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς ταῖς ἰκεσίαις σου.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Προφῆτα Θεοῦ, καὶ Πρόδρομε τῆς χάριτος, τὴν Κάραν τὴν σὴν, ὡς ῥόδον ἱερώτατον, ἐκ τῆς γῆς εὐράμενοι, ταῖς ἰάσεσι πάντοτε λαμβάνομεν· καὶ γὰρ πάλιν ὡς πρότερον, ἐν κόσμῳ κηρύττεις τὴν μετάνοιαν.

* 26. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Κάρπου, ἐνὸς τῶν Ἑβδομήκοντα.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Απόστολε ἅγιε Κάρπε, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

* 27. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἑλλαδίου. Ἀλληλουῖα.

* 28. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Εὐτυχοῦς, ἐπισκόπου Μελιτινῆς. Ἀλληλουῖα.

* 29. Τῆς ἁγίας Μάρτυρος Θεοδοσίας. Ἀλληλουῖα.

* 30. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰσαακίου, ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Δαλμάτων. Ἀλληλουῖα.

Ἡ μονὴ αὕτη, κατὰ τὸν Κωδινόν, ἐκτίσθη ὑπὸ Δαλμάτου Πατρικίου, ἀνεψιῷ τοῦ Μ. Κωνσταντίνου, ἀφ' οὗ καὶ τὴν ἐπωνυμίαν ἔλαβεν. Ὡς δὲ ἄλλοι λέγουσιν, ἐπωνομάσθη οὕτως, ἐξότου ὁ Δαλμάτος διεδέχθη ἐν αὐτῇ τὸν Ἰσαάκιον (Αὐγούστ. 3.). Πιθανώτερον ὅμως, ὅτι ἔλαβε τὴν ἐπωνυμίαν ταύτην πληθυντικῶς ἐξ ἀμφοτέρων τῶν Δαλμάτων — Τὴν μονὴν ταύτην ὁ Κοπρώνυμος ἐποίησεν ὑστερον στρατῶνα, κατὰ τὸν Ζωναρᾶν· « Καὶ τὴν τοῦ Δαλμάτου δὲ λεγομένην μονήν, ἀρχαίαν οὖσαν, καὶ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβυτέρων πασῶν, ἀφ'

ἥς ἀπελάσας τοὺς μοναχοὺς, στρατιωτῶν αὐτὴν πεποιήκε καταγώγιον » (Χρο-
νικ. ΙΕ'. ἡ.).

✠ 31. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἑρμείου. Ἀλληλούϊα.

✠

Μ Η Ν Ι Ο Υ Ν Ι Ο Σ,

Ἔχων ἡμέρας 30. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 15, καὶ ἡ νύξ ὥρας 9.

✠ 1. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἰουστίνου τοῦ Φιλοσόφου.

Ἦν πῆρχεν ἐκ Νεαπόλεως τῆς ἐν Παλαιστίνῃ, φιλόσοφος Πλατωνικός· προσῆλ-
θεν εἰς τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ διὰ τοὺς διωγμοὺς, οὓς ἔβλεπε τοὺς Χριστιαν-
οὺς ὑπομένοντας· ἀπελθὼν εἰς Ῥώμην, ἔδωκεν εἰς Μάρκον τὸν Αὐρήλιον ἐγγρα-
φον ἀπολογίαν, δι' ἧς ἀπέδειξε τὴν ἀθώότητα καὶ ἀγιότητα τῆς Χριστιανικῆς
πίστεως· ἐτελεύτησε μαρτυρικῶς τῷ 167 ἔτει.

Ἀλληλούϊα.

✠ 2. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικηφόρου, ἀρχιεπισκό-
που Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ ὁμολογητοῦ.

Δεδέχθη τὸν Ταράσιον τῷ 806, ἀντίστη γενναίως, διὰ τὴν τῶν ἁγίων Εἰκό-
νων τιμὴν, εἰς τὸ πρόσταγμα Λέοντος τοῦ Ἀρμενίου, ὑφ' οὗ ἐξορισθεὶς ἐν τινι
μοναστηρίῳ, ἐτελεύτησε τῷ 827, ἐτῶν 70.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας δι-
δάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιμένι σου, ἡ τῶν πραγμάτων
ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκθήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ
πτωχείᾳ τὰ πλούσια. Πάτερ Ἱεράρχα Νικηφόρε, πρέσβευε
Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τὸν τῆς νίκης στέφανον, ὦ Νικηφόρε, οὐρανόθεν ἔνδοξε,
ὥς εἰληφῶς παρὰ Θεοῦ, σῶζε τοὺς πίστει τιμῶντάς σε,
ὥς Ἱεράρχην Χριστοῦ, καὶ διδάσκαλον.

✠ 3. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Λουκιλλιανοῦ. Ἀλληλούϊα.

✠ 4. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μητροφάνους, ἀρχιεπισκό-
που Κωνσταντινουπόλεως.

Ἐτέθη εἰς τὸν θρόνον τῷ 320· ἀπέστειλε τοποτηρητὴν ἑαυτοῦ εἰς τὴν Α'. Οἰ-
κουμένην Σύνοδον· ἐτελεύτησε τῷ 330. Κατ' ἄλλους δέ, γενόμενος ὁμολογητὴς
ἐπὶ Διοκλητιανοῦ, ἐτελεύτησε τῷ 312 ἔτει. Ἰστέον δέ, ὅτι οἱ Τριαδικοὶ τῆς
Ὀκτωήχου Κανόνες οὐκ εἰσὶ τοῦ Μητροφάνους τούτου ποίημα, ἀλλ' ἑτέρου ὁμο-
νύμου, ἐπισκόπου Σμύρνης χρηματίσαντος, περὶ τὰ μέσα τοῦ Θ'. αἰῶνος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως. Ὅρα ἀνωτέρω.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Γὰ ἀνῶ ζητῶν.

Τὴν πίστιν Χριστοῦ, τρανῶς σὺ ἐδογματίσας, καὶ ταύτην τηρῶν, εἰς πλῆθος ὄντως ηὔξησας, τὸ πιστόν σου ποίμνιον· σὺν Ἀγγέλοις ὄθεν Μητρόφανες, συναγάλλῃ νῦν, καὶ Χριστῷ, πρεσβεύεις ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 5. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Δωροθέου, ἐπισκόπου Τύρου.

✠ 6. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰλαρίωνος τοῦ Νέου, ἡγουμένου τῆς Μονῆς τῶν Δαλματῶν.

✠ 7. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Θεοδότου, ἐπισκόπου Ἀγκύρας.

✠ 8. Ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψάνου τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου. (Ὅρα Φεβρ. 8.)

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Στρατολογία ἀληθεῖ ἀθλοφόρε, τοῦ οὐρανίου στρατηγὸς Βασιλέως, περικαλλὴς γεγένησαι Θεόδωρε· ὅπλοις γὰρ τῆς πίστεως, παρετάξω ἐμφρόνως, καὶ κατεξωλόθρευσας τῶν Δαιμόνων τὰ στίφη, καὶ νικηφόρος ὦφθης ἀθλητῆς· ὄθεν σε πίστει αἰεὶ μακαρίζομεν.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ως ἀθλητῆς καὶ ἀριστεύς τοῦ Σωτῆρος, καὶ χορηγοῦ τῶν δωρεῶν οὐρανόθεν, ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις σου προφθάνεις αἰεὶ, πάντας τοὺς προσφεύγοντας, τῷ ναῶ σου τῷ θείῳ, καὶ πιστῶς προστρέχοντας, τῇ ἀγίᾳ σου σκέπῃ. Διὸ βοῶμεν: Λύτρωσαι ἡμᾶς, ἐκ τῶν κινδύνων, παμμακάρε Θεόδωρε.

✠ 9. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου, ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Σήμερον ἐορτάζεται κυρίως ἡ μνήμη τῆς κοιμήσεως αὐτοῦ· τῇ δὲ 18 Ἰανουαρίου ἡ ἀπὸ τῆς Ἀλεξανδρείας φυγὴ αὐτοῦ, ὡς πρόξενος ἀγαθῶν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν· καθότι συγκροτηθεῖσα δι' αὐτῆς ἡ ἐν Ἐφέσῳ Σύνοδος, ἐξωστράκισε τὸ βλάσφημον τοῦ Νεστορίου δόγμα. Ὅρα Ἰανουαρίου 18.

Σημειῶσαι, ὅτι ἀπὸ ταύτης τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν γίνεται τὸ θεινὸν ἡλιοστάσιον, ἀρχεται ὁ ἥλιος στρέφισθαι πάλιν πρὸς τὰ νότια μέρη, καὶ αὐξάνειν μὲν τὰς νύκτας εἰς ἡμέρας, σμικρύνειν δὲ τὰς ἡμέρας.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ορθοδοξίας ὁδηγὲ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστήρ, ἀρχιερέων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Κύριλλε σοφὲ, ταῖς διδασχαῖς σου πάντα ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ταῖς τῶν αἱρέσεων πλοκαῖς διαρρήξας, ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Χριστοῦ θείοις λόγοις, τὴν Ἐκκλησίαν Κύριλλε ἐπλούτισας, πάντα τὰ ζιζάνια, Νεστορίου ἐκκόψας· ὅθεν καὶ παρίστασαι, σὺν Ἀγγέλων χορείαις, Χριστῷ πρεσβεύων μακάρεκτενῶς, πᾶσι πταισμάτων δωρήσασθαι ἄφεσιν.

✠ 10. Τῶν ἀγίων Μαρτύρων Ἀλεξάνδρου, καὶ Ἀντωνίνης.

✠ 11. Τῶν ἀγίων Ἀποστόλων Βαρθολομαίου καὶ Βαρνάβα.

Ὁ μὲν Βαρθολομαῖος ἦν ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Δώδεκα, Γαλιλαῖος τὴν πατρίδα· καὶ ταῦτα μόνον βέβαια περὶ αὐτοῦ, ὡς ἐκ τῆς εὐαγγελικῆς ἱστορίας. Περί δὲ τοῦ ἔργου τῆς ἀποστολῆς αὐτοῦ λέγουσι πάντες, ὅτι ἐκήρυξεν εἰς τὴν Ἀραβίαν, καὶ Περσίαν, καὶ πρὸ πάντων εἰς τοὺς Ἰνδοὺς, φέρων εἰς αὐτοὺς τὸ κατὰ Μάτθαϊον Εὐαγγέλιον, Ἑβραϊστὶ γεγραμμένον, ὅπερ, μετὰ 100 ἔτη, εὑρεν ἐκεῖ ὁ Πάνταινος, φιλόσοφος Στωϊκὸς, καὶ περίφημος τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ χριστιανικῆς σχολῆς διδάσκαλος (Εὐσέβ. Ἐκκλ. Ἱστορ. Ε'. 19). Ἐτελεύτησε δὲ, κατὰ τὴν κοινοτέραν γνώμην, σταυρωθεὶς, ἡ ζῶν ἐκδareίς τὸ σῶμα ἐν Ἀλδανοπόλει τῆς Ἀρμενίας, ὅπερ φαίνεται βεβαιουμένη καὶ ἡ ἀρχαία τῶν Ἀρμενίων παράδοσις — Τινὲς νομίζουσιν, ὅτι Βαρθολομαῖος καὶ Ναθαναὴλ ἐστὶν εἰς καὶ ὁ αὐτός· διότι, λέγουσιν, οὐδαμοῦ φαίνεται ἡ τοῦ Βαρθολομαίου κλήσις, ἐνῶ σημειοῦται ἡ τοῦ Ναθαναὴλ (Ἰωάν. ἀ. 46-52). Ὅτι οἱ περὶ τοῦ Βαρθολομαίου λαλοῦντες Εὐαγγελιστὰὶ ἀποσιωπῶσι τὸν Ναθαναὴλ· ὁ δὲ Ἰωάννης, ὃς τις μόνος ἀναφέρει αὐτὸν, οὐδὲν περὶ Βαρθολομαίου λέγει. Ὅτι τὸ Βαρθολομαῖος, οὐκ ἐστὶν ὄνομα κύριον, ἀλλὰ πατρωνυμικόν, σημαίνει Τὸν Θεολομαίου, ὅπερ, ἐρμηνευόμενον εἰς τὸ ἀναρτῶν, ἢ ἀναχαιτίζων ὕδατα, ἐμορφώθη πάντως εἰς τύπον Ἑλληνικὸν ἐκ τοῦ Ἑβραϊκοῦ Θεολαμί, ἢ Θεολμαί (Ἰησ. ἐβ. 14. Β'. Βασ. Γ'. 3.). Σημαίνει οὖν τὸ Βαρθολομαῖος Τὸν Θεολομαίου, ἢ Πτολομαίου, (ἐπειδὴ εὐρίσκεται ἰσχυρὰ καὶ Βαρ-πτολομαίου γραφόμενον) ὡς καὶ τὸ Βαρτίμαιος, Τὸς Τιμαίου (Μάρκ. ι. 46)· καὶ ἐπομένως ἡδύνατο ἔχειν τὸ μὲν ὡς ἐπίθετον, ὡς κύριον δὲ τὸ Ναθαναὴλ. Τελευταῖον, ὅτι ὁ Ἰωάννης φαίνεται συναριθμῶν τὸν Ναθαναὴλ μετὰ τῶν Ἀποστόλων, ἐνθα λέγει: Ἦσαν ὁμοῦ Σίμων Πέτρος, καὶ Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος, καὶ Ναθαναὴλ ὁ ἀπὸ Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας κ. τ. λ. (κα. 2).

Ὁ δὲ Βαρνάβας ὑπῆρχεν ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Κύπριος τὴν πατρίδα, Λευίτης τὴν φυλὴν, συμμαθητὴς τοῦ Παύλου ὑπὸ τὸν Γαμαλιήλ, Ἰωσήφ καλούμενος πρότερον· ὕστερον δὲ μετωνομάσθη Βαρνάβας, ὅπερ μεθερμηνεύεται εἰς τὸ, Τὸς παρακλήσεως, πρὸς ἀντιδιαστολήν ἴσως τῇ ἄλλῃ Ἰωσή, τοῦ καλουμένου Βαρσαβᾶ, καὶ ἐπικληθέντος Ἰούστου. Οὗτος ὁ Βαρνάβας ἔχων ἀγρόν, ἐπώλησεν αὐτὸν, καὶ ἤνεγκε τὰ χρήματα εἰς τοὺς Ἀποστόλους (Πράξ. ἀ. 23. καὶ δ'. 36-37). Κηρύξας δὲ τὸ Εὐαγγέλιον πολλαχοῦ, καὶ μετὰ τοῦ Παύλου συνοδοιπορῶν, καὶ

καταμόνας, τελευταῖον ὑπέστη τὸν μαρτυρικὸν θάνατον, λιθοβοληθεὶς ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ, μετὰ τὸ 51 ἔτος. Ἐπὶ δὲ τῆς βασιλείας Ζήνωνος, τῷ 488 ἔτει, εὐρέθη τὸ ἱερόν τούτου λείψανον, ἔχον ἐπὶ τοῦ στήθους τὸ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιον, Ἑλληνιστὶ γεγραμμένον ὑπὸ τῆς ἰδίας τοῦ Βαρναβά χειρὸς, καὶ προσηνέχθη τῷ Ζήνωνι. Ἐκ τούτου ἔλαβε προνόμιον ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Κύπρου, ἵνα ὑπάρχη αὐτοκέφαλος, καὶ υπογράφηται διὰ κοκκίνων γραμμάτων.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Απόστολοι ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον τῷ Βαρθολομαίου, Ἦχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Ωφθης μέγας ἥλιος, τῇ οἰκουμένῃ, διδαγμάτων λάμπεσι, καὶ θαυμασίων φοβερῶν, φωταγωγῶν τοὺς τιμῶνταίς σε, Βαρθολομαῖε Κυρίου Ἀπόστολε.

Ἔτερον τοῦ Βαρναβά, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τοῦ Κυρίου γέγονας, παναληθῆς ὑπηρέτης, Ἀποστόλων ὥφθης τε, τῶν ἑβδομήκοντα πρῶτος· ἠΰγασας, καὶ σὺν τῷ Παύλῳ τὸ κήρυγμά σου, ἅπασι καταμηνύων Χριστὸν Σωτῆρα· διὰ τοῦτο ὑμνωδίαις, τὴν θείαν μνήμην Βαρναβά τελοῦμέν σου.

✠ 12. Τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν Ὀνούφριου, καὶ Πέτρου τοῦ ἐν τῷ Ἀθῶ.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, Θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Ὀνούφριε· νηστεία, ἀγρυπνία, προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβὼν, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ ταῖς ψυχαῖς τῶν πίστει προστρεχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδοκότι σοι ἰσχύ· δόξα τῷ σε στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα. Ἔτερον κοινόν. Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. Σελ. 259.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Αστήρ φαινὸς, ἐδείχθης τοῖς μονάζουσιν, ὡς φέγγος νυκτὶ, αὐγάζεις ἐν τοῖς πέρασιν· οὕτω Πάτερ ἔλαμψας ἐν ἀσκήσει, καθάπερ ἥλιος· διὰ τοῦτο Ὀνούφριε, μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ἔτερον, Ἦχος πλ. δ'. Πίστιν Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα.

Φῶς νοητὸν καὶ οὐράνιον, Πέτρε λαβὼν ἐν καρδίᾳ σε, τῆς ἀκηράτης Τριάδος δοχεῖον ὡφθης λαμπρότατον, καὶ χάριν τῶν θαυμάτων ἀπείληφας, κραυγάζων: Ἀλληλούϊα.

✠ 13. Τῆς ἀγίας Μάρτυρος Ἀκυλίνης.

Ἦθλησε ἐν ἔτει 298, ἐπὶ Διοκλητιανοῦ.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Η ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλη τῇ φωνῇ: Σὲ Νυμφίε μου ποθῶ, καὶ σὲ ζητοῦσα ἀθλῶ, καὶ συσταυροῦμαι καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σου· καὶ πάσχω διὰ σέ, ὡς βασιλεύσω σὺν σοί· καὶ θνήσκω ὑπὲρ σοῦ, ἵνα καὶ ζήσω ἐν σοί· ἀλλ' ὡς θυσίαν ἄμωμον προσδέχου τὴν μετὰ πόθου τυθεῖσάν σοι. Αὐτῆς πρεσβείαις, ὡς ἐλεήμων, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

✠ 14. Τοῦ ἀγίου Προφήτου Ἐλισσαίου· καὶ τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μεθοδίου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ ὁμολογητοῦ.

Ὁ μὲν Προφήτης ἦν υἱὸς Σαφὰτ, ἐκ πόλεως Ἀβελ-Μεοῦλ, ἢ Ἀβελ-Νεοῦλ, ἐκ γῆς Μανασσῆ, γεωργὸς τὸ ἐπάγγελμα πρότερον. Τῷ δὲ 908 πρὸ Χριστοῦ, λαβὼν προσταγὴν παρὰ Θεοῦ ὁ Προφήτης Ἠλίας, ἐχρῖσεν αὐτὸν ἀντὶ ἑαυτοῦ εἰς Προφήτην, ἡνίκα ἡροτρία (ὠργοι) τὴν γῆν, ἔχων ζεύγη βοῶν δώδεκα, ἅπτερ σφάξας εὐθύς, καὶ διὰ τῶν ἀρότρων καὶ λοιπῶν γεωργικῶν ξύλων ἐψήσας (βράσας), ἔδωκεν εἰς τροφήν τῷ λαῷ· αὐτὸς δὲ τοὺς γονεῖς ἀσπασάμενος, καὶ ἀκολουθήσας τῷ Ἠλίᾳ, ὑπηρέτει αὐτῷ ἕως τῆς ἀναλήψεως αὐτοῦ ὡς εἰς τὸν οὐρανόν (Ἰουλίῳ 20)· ὅτε λαβὼν τοῦ διδασκάλου τὴν μηλωτὴν, καὶ τοῦ προφητικοῦ ἐκείνου πνεύματος διπλασίαν τὴν χάριν, ἔδειξε διὰ τῶν θαυμασίων ἔργων, ὅσα ἢ Δ'. βίβλος τῶν Βασιλειῶν διηγεῖται περὶ αὐτοῦ, τίνος ἦν μαθητῆς· καὶ ζήσας μέχρι τοῦ 839 πρὸ Χριστοῦ, ἐτελεύτησε πλήρης ἡμερῶν, καὶ ἐτάφη ἐν Σαμαρείᾳ. Ἀλλὰ καὶ μετὰ θάνατον ἐδόξασεν αὐτὸν ὁ Θεός· καθότι μετὰ παρέλευσιν ἐνιαυτοῦ, ἐκφέροντες τινὲς νεκρὸν εἰς ταφὴν, εἶτα ληστὰς Μωαβιτῶν αἰφνιδίως ἰδόντες, ἐρρίψαν αὐτὸν εἰς τὸν τάφον τοῦ Προφήτου, καὶ ἔφυγον· ὁ δὲ νεκρὸς, μόλις ἐγγίσας εἰς τὰ ὀστέα αὐτοῦ, ἀνέζησεν εὐθύς, καὶ ἕστη ἐπὶ τῶν ποδῶν αὐτοῦ (Δ'. Βασιλ. ιγ'. 20-21). Τοῦτο ἀναφέρων καὶ ὁ Σειράχ λέγει: Ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ ἐποίησε τέρατα, καὶ ἐν τελευτῇ θαυμάσια τὰ ἔργα αὐτοῦ (μῆ. 14). Ἐκ τούτων ἐπαυξάνει μᾶλλον τὸ σέβας τῶν πιστῶν εἰς τὰ τῶν Ἀγίων λείψανα, καὶ δικαιῶται τὸ εὐσεδὲς περὶ τούτων φρόνημα τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας (Ἰανουαρ. 16.) — Ὁ δὲ Μεθόδιος ἐγεννήθη ἐν Συρακούσαις τῆς Σικελίας περὶ τὰ τέλη τοῦ Η'. αἰῶνος. Πρεσβύτερος ὢν, ἀπεστάλη πρέσβις εἰς Ῥώμην ὑπὲρ Νικηφόρου τοῦ Κωνσταντινουπόλεως, ἐξορισθέντος ὑπὸ Λέοντος τοῦ Ἀρμενίου (Ἰουνίου 2). Μετὰ τὸν θάνατον τούτου, ἐπανῆλθεν εἰς Κωνσταντινούπολιν· ἀλλ' ὡς ζηλωτῆς τῆς τῶν ἁγίων Εἰκόνων τιμῆς, ἐξωρίσθη ἀμέσως εἰς τὸ φρούριον τοῦ κατὰ τὴν Βιθυνίαν Ἀκρίτα ὑπὸ Μιχαὴλ τοῦ Τραυλοῦ. Ἀποθανόντος καὶ τούτου, ἐλευθερωθεὶς πρὸς ὀλίγον, ἐκλείσθη πάλιν ὑπὸ τοῦ Θεοφίλου, διὰ τὸν αὐτὸν ζῆλον, εἰς σκοτεινοτάτην φυλακὴν, ὡς εἰς τάφον, ὅπου

ἐπὶ τῇ πόλει τῇ ἐκ τῆς πόλεως ἡμετέρας· ὁ δὲ Ἰλαριανὸς ἀναλαβούσης τῆς Ἐκκλησίας τῆς ἐκ τῆς πόλεως ἡμετέρας ἐπὶ θελήσει τῆς βασιλείας, ἐξάγεται καὶ ὅτις ἐκ τῆς πόλεως καὶ παρὲς αὐτὴν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἔρχονται, τῷ 842 ἐπὶ· ὃν καὶ μετὰ τῆς 4 ἐτὶς ἐτελεύτησε τῷ 846. Οὗτος ἐν τῇ πόλει τῇ ἐκ τῆς πόλεως ἡμετέρας ἐπὶ τῇ πόλει ἔκτισεν· ἐς τὸν αὐτὸν ἀποδίδοται, μετὰ τῆς πόλεως ἡμετέρας, καὶ ἡ βασιλεία Δουκίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου, ἐκ τῆς πόλεως ἡμετέρας ἐπὶ τῇ πόλει.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Προφήτου.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκαταλαβε.

Ο ἑνσαρκος ἄγγελος, τῶν Προφητῶν ἡ κρηπίς, ὁ δεύτερος προδρομος, τῆς παρουσίας Χριστοῦ, Ἡλίας ὁ ἐνδοξος, ἀνωθεν καταπέμψας, Ἐλισσαίῳ τὴν χάριν, νόσους ἀποδιώκει, καὶ λεπροὺς καθαρίζει· διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτὸν βρῦει ἰάματα.

Τοῦ Ἱεράρχου, Ἦχος ὁ αὐτός.

Κανόνα πίσεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδύσκαλον, ἀνεδειξέ σε τῇ ποιίμνῃ σου ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτίσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια. Πάτερ Ἱεράρχα Μεθόδιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον τοῦ Προφήτου, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Προφήτης Θεοῦ, εδείχθης διπλασίονα, τὴν χάριν λαβὼν, τὴν ὄντως ἐπαξίαν σοι, Ἐλισσαίε μακάριε· Ἡλιοῦ γὰρ γέγονας σύσκηνος, σὺν αὐτῷ Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τοῦ Ἱεράρχου, Ἦχος ὁ αὐτός. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Επὶ τῆς γῆς ἡγωνίσω ὡς ἄσαρκος, καὶ οὐρανούς ἐκληρώσω Μεθόδιε, ὡς τρανώσας ἐν τοῖς πέρασιν, τὴν τῶν Εἰκόνων προσκύνησιν· ἐν πόνοις γὰρ καὶ μόχθοις περισσοτέρως διάγων, οὐκ ἐπαύσω ἐν παρρησίᾳ ἐλέγχων, ἀθετοῦντας τὴν Εἰκόνα Χριστοῦ.

✠ 15. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἀμώς.

Οὗτος ἦν ἐκ πόλεως Θεκουέ, ἐκ γῆς Ζαβουλὼν, ἄνθρωπος ἰδιώτης, αἰγῶν καὶ προβάτων ποιμὴν πρότερον, ὡς αὐτὸς περὶ ἐαυτοῦ μαρτυρεῖ (Ἀμ. γ'. 44-45). Ἡρῆατο δὲ προφητεύειν δύο ἔτη πρὸ τοῦ σεισμοῦ ἐκείνου (αὐτ. α'. 1), ὃν τότε τούσιν οἱ κριτικοὶ τῷ 785 ἐτεῖ τῆς βασιλείας Ὁζίου, βασιλέως Ἰούδα, περὶ τὰ 785 πρὸ Χριστοῦ. Ὑστερον δὲ ὁ ψευδοῖερεὺς τῆς Βαιθηλ Ἀμασίας ἐνήργησε τὸν θάνατον αὐτοῦ. Ἡ προφητεία αὐτοῦ, εἰς 9 κεφάλαια διηρημένη, τὰττεται

ἡ τρίτη τῶν Ἑλασσάνων Προφητῶν. Ἄλλος δὲ ἐστὶν ὁ Ἀμὼς οὗτος παρὰ τὸν πατέρα τοῦ Προφήτου Ἡσαΐου, Ἀμὼς καὶ ἐκεῖνον καλούμενον.

Ἀλληλουϊα.

✠ 16. Τοῦ ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν Τύχωνος, ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος τῆς Κύπρου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, Θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Τύχων· νηστεία, ἀγρυπνία, προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβὼν, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρέχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδοκóτι σοι ἰσχύ· δόξα τῷ σε στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εν ἀσκήσει ἅγιε, Θεοφιλεῖ διαπρέψας, Παρακλήτου δύνάμιν, ἐξ ὕψους καθυπεδέξω, ξόανα καθαιρεῖν πλάνης, λαοὺς δὲ σώζειν, Δαίμονας ἀποδιώκειν, νόσους ἰᾶσθαι· διὰ τοῦτό σε τιμῶμεν, ὡς Θεοῦ φίλον, Τύχων μακάριε.

✠ 17. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἰσαύρου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ· καὶ τῶν ἁγίων Μαρτύρων Μανουὴλ, Σαβέλ, καὶ Ἰσμαὴλ.

Ἦσαν Πέρσαι τὸ γένος, ἀδελφοὶ κατὰ σάρκα, στρατιωτικοὶ τὴν τάξιν· ἤθλησαν δὲ ἐπὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου, τῷ 363 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Σελ. 282.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τῇ πίστει Χριστοῦ, τρωθέντες Παμμακάριστοι, καὶ τέττε πιστῶς, πiónτες τὸ ποτήριον, τὰ Περσῶν σεβάσματα, καὶ τὸ θράσος εἰς γῆν κατεβαίλετε, τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι, πρεσβείας ποιοῦντες ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 18. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Λεοντίου.

Ἦθλησεν ἐπὶ Οὐεσπέσιανοῦ, περὶ τὸ 78 ἔτος.

Ἀπολυτίκιον. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. Σελ. 256.

Κοντάκιον Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τῶν τυράννων ἥσχυνας, τὰς πονηρὰς ἐπινοίας, καὶ Ἑλλήνων ἠλεγξας, τὸ ἀθεώτατον σέβας· ἔλαμψας Θεογνωσίαν πᾶσιν ἀνθρώποις, δόγμασι τῆς εὐσεβείας, Θεόφρον Μάρτυς· διὰ τοῦτό σου τὴν μνήμην, τιμῶμεν πόθῳ, σοφέ Λεόντιε.

✠ 19. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἰούδα.

Γπήρχεν ἐκ τοῦ χοροῦ τῶν Δώδεκα, καλούμενος ὑπὸ μὲν τοῦ Λουκᾶ (ῥ. 16. καὶ Πράξ. α. 13) Τούδας Ἰακώβου· ὁ ἐστίν, ἀδελφὸς Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, ἱπομένως καὶ τοῦ Κυρίου συγγενής, κατὰ τὸ ἀνθρώπινον· ὑπὸ δὲ τοῦ Ματθαίου (i. 3), Λεβδαῖος, ὁ ἐπικληθεὶς (λέγει) Θαδδαῖος, ἕτερος παρὰ τὸν ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Ἑβδομήκοντα ὄντα Θαδδαῖον, τὸν ἰασάμενον τὸ πάθος Ἀβγάρου, τῇ Ἀγδαίρου, κατὰ τὸν Εὐσέβιον (Ἱστορ. Ἐκκλ. α. 13). Οὗτος δὲ κηρύξας εἰς τὴν Μεσοποταμίαν, Ἀραβίαν, Ἰδουμαίαν, καὶ Συρίαν, ἐτέλεσε μαρτυρικῶς τῆς ἀποστολῆς αὐτοῦ τὸν δρόμον ἐν Βηρυτῷ, ὡς λέγουσι, περὶ τὸ 80 ἔτος. Τούτου ἐστὶν ἡ τελευταία τῶν Καθολικῶν Ἐπιστολῶν, πρὸς τοὺς ἐν τῇ διασπορᾷ ὄντας πιστοὺς Ἰουδαίους γεγραμμένη, μετὰ τὴν τῆς Ἱερουσαλὴμ ἄλωσιν ὑπὸ τοῦ Οὐέσπεσιανου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Χριστοῦ σε συγγενῇ, ὦ Ἰούδα εἰδότες, καὶ Μάρτυρα σερόν, ἱερῶς εὐφημοῦμεν, τὴν πλάνην πατήσαντα, καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντα· ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἐορταίζοντες, ἀμαρτημάτων τὴν λύσιν, εὐχαῖς σου λαμβάνομεν.

Κοντάκιον, Ἦχος α. Χορὸς ἀγγελικός.

Εκ ῥίζης εὐκλεοῦς, Θεοδώρητον κλῆμα, ἀνέτειλας ἡμῖν, τοῦ Κυρίου αὐτόπτα, Ἀπόστολε Θεάδελφε, τοῦ Χριστοῦ κήρυξ πάνσοφε, τρέφων ἅπαντα, κόσμον καρποῖς σου τῶν λόγων, τὴν ὀρθόδοξον, πίστιν Κυρίου διδάσκων, ὡς μύστης τῆς χάριτος.

✠ 20. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Μεθοδίου, ἐπισκόπου Παταρίων.

Οὗτος, διὰ τὴν ἑαυτοῦ σοφίαν καὶ ἀρετὴν, ἐπωνομάζετο Εὐδουλος· γενόμενος δὲ ἐπίσκοπος τῶν ἐν Λυκίᾳ Παταρίων, προειδὼς τὴν ἐπείτα εἰς τὸν τῆς Τύρου θρόνον, ὅπου καὶ ὑπέμεινεν ἐνδόξως τὸν μαρτυρικὸν θάνατον ἐν Χαλκίδι τῆς Κοίλο-Συρίας, τῷ 311 ἔτει, ἐπὶ Διοκλητιανοῦ. Ἐκ τῶν σωζομένων αὐτοῦ συγγραμμάτων ἐστὶ καὶ τὸ ἐπιγραφόμενον: Συμπόσιον Παρθένων.

✠ 21. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἰουλιανοῦ τοῦ Ταρσέως.

✠ 22. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Εὐσεβίου, ἐπισκόπου Σαμωσατων.

✠ 23. Τῆς ἁγίας Μάρτυρος Ἀγριππίνης.

✠ 24. Τὸ Γενέθλιον τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Τοῦτον τὸν ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζονα, καὶ Θεομαρτύρητον Προφήτην, ἀπάντων τῶν Προφητῶν ὑπέρτερον (Ματθ. ια. 9-11), γεννήσασα ἡ γηραιὰ καὶ

στεῖρα Ἐλισάβετ, μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς κυοφορίας αὐτῆς, ἐνέπλησε πάντας τοὺς συγγενεῖς καὶ περιοίκους εὐφροσύνης καὶ θαύματος . Ἀλλὰ πολλῶ θαυμαστότερα ἐφάνησαν ἐφεξῆς, κατὰ τὴν ὁγδόην ἡμέραν τῆς περιτομῆς, τὰ ὀνομαστήρια τοῦ Παιδίου . Οἱ παρόντες ἐκάλουν αὐτὸ, ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, Ζαχαρίαν . Ἡ Μήτηρ, κατὰ θεῖαν πάντως ἐπίπνοιαν, ἀποκριθεῖσα, εἶπεν : Οὐχί· ἀλλὰ κληθήσεται Ἰωάννης . Ὁ δὲ Πατὴρ ἐρωτώμενος μὲν περὶ τούτου διὰ νεύματος, μὴ δυνάμενος δὲ λαλῆσαι (Σεπτεμβρ. 23), αἰτήσας πινακίδιον ἔγραψεν : Ἰωάννης ἔσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ . Καὶ παραχρῆμα ἀνεψύχθη αὐτοῦ τὸ στόμα, ἐλύθη αὐτοῦ ἡ γλῶσσα τοῦ ἐννεαμήνου δεσμοῦ, καὶ πλησθεὶς Πνεύματος ἁγίου, ᾄδει τὴν Β΄ Ὁδὴν τῆς Νέας Διαθήκης, εὐλογῶν τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ, τὸν πληρώσαντα τὰς πρὸς τοὺς πατέρας αὐτοῦ γενομένας ἐπαγγελίας, τὸν ἐπισκεψάμενον τοὺς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένους, καὶ ἐξαποστειλάντα αὐτοῖς τὸ φῶς τὸ σωτήριον . Προφητεύει δὲ καὶ περὶ τοῦ Παιδίου, ὅτι ἔσται Προφήτης τοῦ Ἑψίστου, καὶ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ Πρόδρομος (Λουκ. α. 57-79). Τὸ δὲ παιδίον Ἰωάννης, ὅπερ δηλοῖ, πλήρης χάριτος, ἠῤῥανε (λέγει ὁ Εὐαγγελιστής) καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύματι· καὶ ἦν ἐν ταῖς ἐρήμοις, ἕως ἡμέρας ἀναδείξεως αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἰσραὴλ (αὐτ. 80).

Ἀργία, καὶ ἰχθύος Κατάλυσις .

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄ . Ταχὺ προκατάλαβε .

Προφῆτα καὶ Πρόδρομε, τῆς παρουσίας Χριστοῦ, ἀξίως εὐφημῆσαι σε, οὐκ εὐποροῦμεν ἡμεῖς, οἱ πόθῳ τιμῶντές σε· στεῖρωσις γὰρ τεκούσης, καὶ πατρὸς ἀφωνία, λελυνται τῇ ἐνδόξῳ, καὶ σεπτῇ σου γεννήσει, καὶ σάρκωσις Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, κόσμῳ κηρύττεται .

Κοντάκιον, Ἦχος γ΄ . Ἡ Παρθένος σήμερον .

Ἡ πρὶν στεῖρα σήμερον, Χριστοῦ τὸν Πρόδρομον τίκτει, καὶ αὐτὸς τὸ πλήρωμα, ἀπάσης τῆς προφητείας· ὃν περ γὰρ, προανεκήρυξαν οἱ προφῆται, τῆτον δὴ, ἐν Ἰορδάνῃ χειροθετήσας, ἀνεδείχθη Θεοῦ Λόγου, Προφήτης Κήρυξ, ὁμοῦ καὶ Πρόδρομος .

* 25. Τῆς ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Φεβρωνίας .

Ἦθλησεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ, τῷ 302 ἔτει .

Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου· καὶ τῆς Μάρτυρος .

Ἡ ἁμνάς σου Ἰησοῦ . Σελ. 297.

Κοντάκιον τοῦ Προδρόμου, ὡς ἀνωτέρω .

* 26. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δαυΐδ τοῦ ἐν Θεσσαλονίκη .

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ΄ .

Εν σοὶ Πάτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβὼν γὰρ τὸν σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πρᾶτ-

των εδίδασκες, ὑπερορᾷν μὲν σαρκός, παρέρχεται γάρ· ἐπι-
μελεῖσθαι δὲ ψυχῆς πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγ-
γέλων συναγάζεται, ὅσις Δαυὶδ τὸ πνεῦμά σου.

✠ 27. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σαμψὼν τοῦ Ξενοδόχου.

Ἦκμασεν ἐπὶ Τουστινιανοῦ τοῦ μεγάλου, ἐν ἔτει 541.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. α΄.

Εν τῇ ὑπομονῇ σου ἐκτήσω τὸν μισθόν σου Πάτερ ὅσις,
ταῖς προσευχαῖς ἀδιαλείπτως ἐγκαρτερήσας, τοὺς πτω-
χοὺς ἀγαπήσας, καὶ τούτοις ἐπαρκέσας. Ἀλλὰ πρέσβευε
Χριστῷ τῷ Θεῷ, Σαμψὼν θεόφρον μακάριε, σωθῆναι ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ΄. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ως ἱατρὸν πανάριστον, καὶ πρεσβευτὴν εὐπρόδεκτον, οἱ
τῇ σοφῷ σου τῇ θείᾳ προστρέχοντες. Σαμψὼν θεόφρον
ὅσις, συνελθόντες σε ὕμνοις, καὶ ψαλμοῖς ἀνυμνοῦμεν, Χριστὸν
δοξαῖζοντες, τὸν τοιαύτην σοὶ χάριν παρέχοντα τῶν ἰάσεων.

✠ 23. Ἡ Ἀνακομιδὴ τῶν Λειψάνων τῶν ἀγίων καὶ θαυμα-
τουργῶν Ἀναργύρων, Κύρου καὶ Ἰωάννου. (Ὁρα Ἰαν. 31.)

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. α΄.

Τὰ θαύματα τῶν ἀγίων σου Μαρτύρων, τεῖχος ἀκατα-
μάχητον ἡμῖν δωρησάμενος, Χριστέ ὁ Θεός, ταῖς αὐτῶν
ἱκεσίαις, βουλαῖς ἐθνῶν διασκέδασον, τῆς Βασιλείας τὰ σκῆ-
πτρα κραταίωσον, ὥς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄. Χειρόγραφον εἰκόνα.

Τὸ μέγα ἱατρεῖον τῆς οἰκουμένης, τὸ ζεῦγος τοῦ Χριστοῦ
τὸ πεποθημένον, τοὺς φωστῆρας τοὺς ἐκλάμποντας,
ταῖς αὐγαῖς τῶν ἰάσεων, ὑμνήσωμεν πιστοὶ μεγαλοφώνως,
ἐνδον τοῦ ναοῦ αὐτῶν βοῶντες: Κύρος καὶ Ἰωάννης, οἱ χο-
ρηγοὶ τῶν θαυμάτων καὶ ἱατροὶ τῶν νοσοῦντων, αὐγάζουσι
τὰ πέρατα.

✠ 29. Τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων Ἀποστόλων καὶ
Πρωτοκορυφαίων, Πέτρου καὶ Παύλου.

Τούτων ὁ μὲν θεομακάριστος Πέτρος ἦν ἐκ Βηθσαϊδᾶ τῆς Γαλιλαίας, υἱὸς
Ἰωνᾶ, ἀδελφὸς Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου, ἀλιεὺς τὴν τέχνην, ιδιώτης καὶ
πτωχός, Σίμων καλούμενος τοπρωτὸν· εἶτα μετωνομάσθη Πέτρος ὑπ' αὐτοῦ τοῦ

Ἰησοῦ, ὅτε, ἐμβλέψας εἰς αὐτόν, εἶπε: Σὺ εἶ Σίμων, ὁ υἱὸς Ἰωνᾶ· σὺ κληθήσῃ Κηφᾶς, ὃ ἐρμηνεύεται Πέτρος (Ἰωάν. α'. 43). Ὑψωθείς δὲ ὑπὸ τοῦ Κυρίου εἰς τὸ ἀποστολικὸν ἀξίωμα, καὶ γενόμενος αὐτοῦ ἀχώριστος καὶ ζηλωτὴς μαθητὴς, ἠκολούθησεν αὐτῷ, ἀπ' ἀρχῆς τοῦ σωτηρίου κηρύγματος ἕως εἰς τὸ πάθος αὐτό, ἔνδον τῆς αὐλῆς τοῦ ἀρχιερέως Καϊάφα· ὅπου ἀρνησάμενος αὐτὸν τρίς, διὰ τὸν ἐκ τῶν Ἰουδαίων φόβον, καὶ τὸν ἐπικείμενον κίνδυνον, ἔλαβε πάλιν, διὰ πικροτάτων δακρύων, πληρεστάτην τοῦ οἰκείου παραπτώματος τὴν συγχώρησιν. Μετὰ δὲ τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν τῷ παναγίου Πνεύματος κάθοδον, κηρύξας αὐτὸν εἰς τὴν Ἰουδαίαν, τὴν Ἀντιόχειαν, καὶ τινα τῆς Ἀσίας μέρη, κατήντησε τελευταῖον εἰς Ῥώμην· ἐν ἣ σταυρωθεὶς ὑπὸ Νέρωνος, κάτω μὲν τὴν κεφαλὴν, τοὺς δὲ πόδας ἄνω, ἀνῆλθεν εἰς τὰς αἰωνίους μονάς, τῷ 66, ἢ 68 ἔτει, καταλιπὼν εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν καὶ δύο Καθολικὰς Ἐπιστολάς.

Ὁ δὲ Θεσπέσιος Παῦλος, τὸ Σκεῦος τῆς ἐκλογῆς τοῦ Χριστοῦ, ἡ δόξα τῆς Ἐκκλησίας, ὁ Ἀπόστολος τῶν ἐθνῶν, καὶ τοῦ κόσμου παντός ὁ διδάσκαλος, ὑπῆρχεν Ἰουδαῖος τὸ γένος, Βενιαμίτης τὴν φυλὴν, Ταρσεὺς τὴν πατρίδα, πολίτης Ῥωμαῖος τὴν τιμὴν, εἰδήμων τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, ἀκριβῆς εἰς τὴν τῶν νομικῶν ἐπιστήμην, Φαρισαῖος τὸ τάγμα, ἐκ Φαρισαίου πατρὸς γεννηθεὶς, καὶ ὑπὸ τὸν Φαρισαῖον Γαμαλιήλ, τὸν ἐν Ἱεροσολύμοις ἐπίσμον νομοδιδάσκαλον, μαθητεύσας· καὶ διὰ τοῦτο θερμότατος ζηλωτὴς κατ' ἀρχὰς τῶν πατρικῶν αὐτοῦ παραδόσεων, καὶ σφοδρὸς τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας διώκτης, Σαῦλος, ἢ Σαοὺλ καλούμενος τότε (Πράξ. κβ'. 3-4). Περὶ δὲ τὸ 36 ἔτος, ὅτε, ἐν τῇ σφοδροτέρᾳ ὁρμῇ τῆς κατὰ τῶν Μαθητῶν τοῦ Κυρίου μανίας αὐτοῦ καὶ λύσσης, ἀπήρχετο εἰς Δαμασκόν, ἐφωδιασμένος μετὰ συστατικῶν παρὰ τοῦ ἀρχιερέως γραμμάτων, ὅπως ἀγάγῃ ἐκεῖθεν εἰς Ἱερουσαλὴμ δεσμίους, ὅσους ἂν εὕρῃ πιστεύοντας εἰς Χριστὸν, πλησιάσας εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην, περιλάμπεται κατὰ μεσημβρίαν ἐξαίφνης ὑπὸ οὐρανίου φωτός, καὶ πεσὼν ἐπὶ τὴν γῆν, ἀκούει φωνὴν, λέγουσαν αὐτῷ: Σαοὺλ, Σαοὺλ, τί με διώκεις; Καὶ ἐρωτήσας: Τίς εἶ Κύριε; ἀκούει πάλιν: Ἐγώ εἰμι Ἰησοῦς, ὃν σὺ διώκεις. Σκληρόν σοι πρὸς κέντρα λακτίζειν. Ἡ οὐράνιος αὕτη φωνὴ καὶ φωτοχυσία κατέστησεν αὐτὸν ἑντρομον, καὶ ἐτύφλωσε πρὸς καιρὸν· εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν πόλιν χειραγωγούμενος, καὶ κατὰ θείαν ἀποκάλυψιν, βαπτισθεὶς ὑπὸ τοῦ ἐκεῖ Ἀποστόλου Ἀνανίου (Ὁκτωβρ. 1), ἀνοίγει πάλιν τοὺς σωματικὰς ὁμοῦ καὶ ψυχικὰς ὀφθαλμούς, πρὸς ἐπίγνωσιν τοῦ ἀνατείλαντος Ἠλίου τῆς δικαιοσύνης. Καὶ εὐθέως, ὡς θαυμασίου μεταβολῆς! παρρησιαῖζεται ἐν ταῖς Συναγωγαῖς, καὶ παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν τῶν Ἰουδαίων, κηρύττει τὸν Χριστόν, ὅτι οὗτος ἐστὶν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ (Πράξ. 9'. 1-20).

Τὸν δὲ μετὰ ταῦτα ζῆλον αὐτοῦ εἰς τὸ κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου, τοὺς ἀμετρήτους αὐτοῦ κόπους, καὶ θλίψεις τὰς πολυειδεῖς, τὰς πληγὰς, τὰς φυλακάς, τὰ δεσμὰ, τοὺς ῥαβδισμούς, τοὺς λιθασμούς, τὰ ναυάγια, τὰς ὁδοπορίας, τοὺς κινδύνους ἐν γῇ, ἐν θαλάσῃ, ἐν πόλεσιν, ἐν ἐρημίαις· τὰς συνεχεῖς ἀγρυπνίας, τὰς καθ' ἡμέραν νηστείας, τὴν πείναν καὶ δίψαν καὶ γυμνότητα, καὶ ὅσα ἄλλα ὑπέμεινεν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ, ὅπερ ἐδάστασεν ἐνώπιον ἐθνῶν, καὶ βασιλέων, καὶ Ἰσραηλιτῶν· καὶ ἐπὶ πᾶσι, τὴν μέριμναν πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν, τὸν διάπυρον αὐτοῦ πόθον ὑπὲρ τῆς τῶν πάντων σωτηρίας, δι' ὃν ἐγίνετο τοῖς πᾶσι τὰ πάντα, ἵνα τοὺς πάντας σώσῃ, εἰ δυνατόν· ὑφ' οὗ τὴν καρδίαν φλεγόμενος, περιήρχετο συνεχῶς εἰς ἐπίσκεψιν πάντων, καὶ ὥσπερ πτηνὸν τοῦ οὐρανοῦ, ἵπτατο εἰς Ἀσίαν καὶ Εὐρώπην, Δύσιν καὶ Ἀνατολήν, οὐδαμοῦ μένων, οὐδὲ ἰστάμενος· ταῦτα πάντα διηγεῖται περιστάτικῶς ἡ ἱερὰ τῶν Πράξεων βίβλος, καὶ αὐτὸς ἐν ταῖς ἑαυτοῦ Ἐπιστολαῖς. Αἱ δὲ Ἐπιστολαὶ αὐτοῦ αὗται, δεκατέσσαρες μὲν οὖσαι τὸν ἀριθμὸν, εἰς δὲ 250 Ὀμιλίας ἐρμηνευθεῖσαι ὑπὸ τῷ θείῳ Χρυσόστομῳ, ἐμφαίνουσι τὸ ὕψος τῶν νοημάτων αὐτοῦ, τὴν ὑπερβολὴν τῶν γενόμενων αὐτῷ ἀποκαλύψεων, τὴν διεσπασμένην δοθεῖσαν αὐτῷ σοφίαν, δι' ἧς συμβι-

ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ ΜΕΓΑ

301
 ὁ ἀποστόλος τῶν Παλιν μετὰ τῆς πρὸς Διαθήκης, ἐρμηνεύει τὰ ταύτης
 ἡμετέρας, τὰ ὑπὸ τοῦ τῶν ἐκείνης περὶ τῆς πίστεως
 ὁδῶν, ἐκείνης τῆς ἐκείνης τοῦ Εὐαγγελίου διδασκαλίαν, καὶ ὑποδεικνύει ἀ-
 κριβῶς τὰ καθέκαστα ἐκείνης ταύτης, καὶ ἡλικίας, καὶ καταστάσεως ἀνθρώ-
 πων. Ἐν τούτοις καὶ καταστάσεως αὐτοῦ τὸ στόμα σάλπιγγα πνευματικῇν,
 καὶ τῇ γλώσσῃ λαμπρότερον τοῦ ἡλίου, δι' ὧν περιήχησε τρανῶς τὸν λόγον
 τῆς ἀληθείας, καὶ καταρτίσει τῆς οἰκουμένης τὰ πέρατα· τέλος, πληρώσας τὸ
 ἔργον τῆς διακονίας αὐτοῦ, ἐτελεύτησε καὶ αὐτὸς μαρτυρικῶς, ἀποτμηθεὶς τὴν
 κεφαλὴν ἐν αὐτῇ τῇ Ῥώμῃ, ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Νέρωνος, καὶ τὸν αὐτὸν χρόνον, ὡς
 λέγουσι τινές, καθ' ὃν καὶ ὁ Πέτρος ἐσταυρώθη.
 Ἡ δὲ μεταβολὴ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ Σαύλου εἰς Παῦλον, φαίνεται
 ἐν ταῖς Πράξεσιν, ἐξούτου ἐπέστρεψεν εἰς Χριστὸν τὸν ἐν Πάφῳ τῆς Κύπρου
 αἰνυμένον, ἐκείνου ὄντα, Σέργιον Παῦλον τὸ ὄνομα (ιγ'. 6-12). Ἡ δὲ αἰτία
 ἐστὶν ὅτι, καθ' ὃν μὲν Ἰουδαῖος τὸ γένος καὶ τὴν θρησκείαν, ἐκαλεῖτο Σαῦλος·
 καθ' ὃν δὲ Ῥωμαῖος ἐκ τῆς πολιτογραφίας, ὡς ἐν Ταρσῷ τῆς Κιλικίας γεννηθεὶς,
 ἐκαλεῖτο καὶ Παῦλος· ἥδη δὲ, ἀρξάμενος κηρύττειν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ εἰς τὰς
 ἐθνικοὺς, ἐκράτησε τὸ δεύτερον τοῦτο ὄνομα, ὡς μᾶλλον σύνηθες καὶ γνωστὸν καὶ
 τοῖς Ἕλλησι καὶ τοῖς Ῥωμαίοις. Οὕτω γνωμοδοτοῦσι τινές.

Ἀργία, καὶ ἰχθύος κατάλυσις.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι, καὶ τῆς οἰκουμένης δι-
 δάσκαλοι, τῷ Δεσπότη τῶν ὅλων πρεσβεύσατε, εἰρή-
 νην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ
 μέγα ἔλεος.

Ἀπὸ γ'. Ὡδῆς, Ὑπακοή, Ἦχος πλ. δ'.

Ποία φυλακὴ οὐκ ἔσχε σε δέσμιον; ποία Ἐκκλησία οὐκ
 ἔχει σε Ῥήτορα; Δαμασκὸς μέγα φρονεῖ ἐπὶ σοὶ Παῦ-
 λε· εἶδε γὰρ σε σκελισθέντα φωτί. Ῥώμη σου τὸ αἷμα δεξα-
 μένη, καὶ αὐτὴ κομπάζει· ἀλλ' ἡ Ταρσὸς πλέον χαίρει, καὶ
 πόθῳ τιμᾷ σου τὰ σπάργανα. Ἀλλ' ὦ Παῦλε Ἀπόστολε, τὸ
 καύχημα τῆς οἰκουμένης, προφθάσας ἡμᾶς στήριξον.

Ἀφ' ἑκτῆς Ὡδῆς, Κοντάκιον, Ἦχος β'. Αὐτόμελον.

Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφθόγγους κήρυκας, τὴν κορυφὴν
 τῶν Ἀποστόλων Κύριε, προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν, τῶν
 ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν· τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ
 τὸν θάνατον, ἐδέξω ὑπὲρ πάσαν ὀλοκάρπωσιν, ὁ μόνος γι-
 νώσκων τὰ ἐγκάρδια.

✠ 30. Ἡ Σύναξις τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφημῶν Ἀ-
 ποστόλων, τῶν Δώδεκα.

Τὰ ὀνόματα τούτων εἰσὶ ταῦτα: Σίμων ὁ λεγόμενος Πέτρος, καὶ Ἀνδρέας ὁ
 ἀδελφὸς αὐτοῦ, ὁ καὶ Πρωτόκλητος· Ἰάκωβος ὁ υἱὸς Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννης

ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, ὁ καὶ Εὐαγγελιστὴς, καὶ Θεολόγος· Φίλιππος, καὶ Ἐνδοξολογιστὴς· Θωμᾶς, καὶ Ματθαῖος ὁ τελώνης, ὁ καὶ Λευΐς, καὶ Εὐαγγελιστὴς· Ἰακώβος ὁ τοῦ Ἀλφαίου υἱός, καὶ Ἰούδας ὁ ἀδελφὸς Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, ὁ καὶ Λεββαῖος καὶ Θαδδαῖος ἐπικληθεῖς· Σίμων ὁ Κανανίτης, ὁ ἐρμηνευόμενος Ζηλωτής, καὶ Ματθίας, ὁ εἰς τὸν τόπον τοῦ προδότου Ἰούδα ψηφισθεῖς. Ὁρα Δύγούστου θ.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον τῶν Κορυφαίων.

Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι.

Ἔτερον, ἦχος γ'.

Α 'πόστολοι ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παραίσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Ταῦτ' ἄνω ζητῶν.

II πέτρα Χριστὸς, τὴν πέτραν τῆς πίστεως, δοξάζει φαιδρῶς, τῶν μαθητῶν τὸν πρόκριτον, καὶ σὺν Παύλῳ ἅπασαν δωδεκάριθμον φάλαγγα σήμερον· ὧν τὴν μνήμην τελοῦντες πιστῶς, τὸν τούτους δοξάσαντα δοξάζομεν..

ΜΗΝ ΙΟΥΛΙΟΣ,

ἔχων ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 14, καὶ ἡ νύξ ὥρας 10.

✠ 1. Τῶν ἁγίων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κοσμά
καὶ Δαμιανοῦ, τῶν ἐν Ῥώμῃ.

Ἐτεροι δὲ οὗτοι παρὰ τοὺς ἐν τῇ πρώτῃ Νοεμβρίου ἐορταζομένους, ὑπῆρχον ἐκ Ῥώμης, ἰατροὶ τὴν τέχνην, ἀνθρώποις καὶ κτήνεσι τὰς ἰάσεις παρέχοντες δωρεάν, μηδένα ἄλλον μισθὸν τῆς ἰατρείας αἰτοῦντες, εἰμὴ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν καὶ πίστιν τῶν θεραπευομένων. Ἐτελεύτησαν δὲ μαρτυρικῶς τῷ 284 ἔτει, ἐπὶ Καρίνου καὶ Νουμεριανοῦ.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ἀγιοι Ἀναργυροι καὶ Θαυματουργοί, ἐπισκεψασθε τὰς ἀσθενείας ἡμῶν· δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε ἡμῖν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'.

Οἱ τὴν χάριν λαβόντες τῶν ἱαμάτων, ἐφαπλοῦτε τὴν ῥώ-
σιν τοῖς ἐν ἀνάγκαις, Ἱατροὶ Νευματοῦργοι ἔνδοξοι·
ἀλλὰ τῇ ὑμῶν ἐπισκέψει, καὶ τῶν πολεμίων τὰ Νόσση κα-
κατευνάσατε, τὸν κόσμον ἰώμενοι ἐν τοῖς Νεύμασιν.

✠ 2. Ἡ κατάθεσις τῆς τιμίας Ἑσθῆτος τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, ἐν Βλαχέρναις.

Ἡ κατάθεσις αὕτη ἐγένετο ἐν ἔτει 458, ἐπὶ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Θρακῆος, εἰς τὸν ἐν Βλαχέρναις περικαλλῆ τῆς Θεοτόκου Ναόν, οἰκοδομηθέντα κατὰ τινὰς μὲν ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Λέοντος, κατ' ἄλλους δὲ ὑπὸ τῶν προκατόχων αὐτοῦ, Μαρκιανοῦ καὶ Πουλχερίας· περίφημον δὲ γενόμενον μετὰ ταῦτα διὰ τὴν τῶν Ἀδάρων καταστροφὴν (Σαββ. Ε'. τῶν Νηστ.). Ἐκεῖτο δὲ ὁ Ναὸς οὗτος εἰς τὰ παραθαλάσσια τοῦ λεγομένου Κερατίου κόλπου, κατὰ τὸ ἐνδότερον μέρος αὐτοῦ, ὅπου καὶ βασιλεία ἐκτίσθησαν ὕστερον, καὶ πύλη τῆς πόλεως ὑπῆρχε, πρῶτη μὲν Πύλαι Βλαχερνῶν, νῦν δὲ ὑπὸ τῶν Τούρκων Ἐἰδὰν σεράϊ καποусὶ λεγομένη. Εἰς αὐτὸν τὸν Ναὸν ἐστέφθη Ἰωάννης ὁ Καντακουζηνὸς τῷ 1345 ἔτει· καὶ ἡ κατὰ Ἀκινδύνου τοῦ Βαρλααμίτου Σύνοδος εἰς αὐτὸν συνηθροίσθη (Κυρ. Β'. τῶν Νηστ.).

Κατάλυσις οἶνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Θεοτόκε αἰειπάρθενε, τῶν ἀνθρώπων ἡ σκέπη, Ἑσθῆτα καὶ Ζώνην τοῦ ἀχράντου σου σώματος, κραταίαν τῇ Πόλει σου περιβολὴν ἐδωρήσω, τῷ ἀσπόρῳ τόκῳ σου ἀφθαρτα διαμείναντα· ἐπὶ σοὶ γὰρ καὶ φύσις καινοτομεῖται καὶ χρόνος. Διὸ δυσωποῦμέν σε, εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Περιβολὴν πᾶσι πιστοῖς ἀφθαρσίας, θεοχαρίτωτε Ἀγνή ἐδωρήσω, τὴν ἱεράν Ἑσθῆτά σου, μεθ' ἧς τὸ ἱερόν, σῶμά σου ἐσκέπασας, σκέπη πάντων ἀνθρώπων· ἧς περ τὴν κατὰ θεοῖν, ἐορταίζομεν πόθῳ, καὶ ἐκβοῶμεν φόβῳ σοὶ σεμνή: Χαῖρε Παρθέने, Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

✠ 3. Τοῦ ἀγίου Μάρτυρος Ὑακίνθου· καὶ τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀνατολίου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Ὁ μὲν Μάρτυς ἦν ἐκ Καισαρείας τῆς Καππαδοκίας, κατακοιμιστής, ἡ θαλαμηπόλος (Κουβικουλάριος, Valet de chambre) τοῦ βασιλέως Τραϊανοῦ· ἀναγκασθεὶς δὲ ὑπ' αὐτοῦ ἵνα φάγη ἐκ τῶν εἰδωλοθύτων, καὶ μὴ βουληθεὶς, κατεκλείσθη νῆστις εἰς φυλακὴν, ὅπου τὸ πνεῦμα αὐτοῦ τῷ Θεῷ παρέθετο, τῷ 108 ἔτει. — Ὁ δὲ Ἱεράρχης ἦν πρεσβύτερος τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας πρότερον· εἶτα διεδέχθη τὸν ἅγιον Φλαβιανὸν εἰς τὸν ἀρχιεπισκοπικὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως θρόνον, τῷ 449 ἔτει· παρέστη εἰς τὴν ἐν Χαλκηδόνι Δ'. Οἰκουμένην Σύνοδον· ἐτελεύτησε τῷ 458 ἔτει. — Ταῖς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν καὶ εἰς τοὺς Αἶνους τῆς Ὀκτωήχου ἐπιγραφόμενα, Στιχηρὰ Ἀνατολικά, τινὲς μὲν ἀποδιδῶσιν εἰς τὸν Ἀνατόλιον τοῦτον· ἕτεροι δὲ, καὶ ἴσως πιθανώτερον, εἰς ἄλλον ὁμώνυμον, ἐκ τῆς μονῆς τοῦ Στουδίου, Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου μαθητὴν, πρὸς ὃν καὶ ἐπιστολὴ ἐκείνου σῶζεται.

Ἀπολυτίκιον : Ὁ Μάρτυς σου Κύριε . Σελ. 256.

Τῷ Ἱεράρχου : Κανόνα πίστεως . Ὁρα κατωτέρω .

✠ 4. Τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου Κρήτης, τοῦ Ἱεροσολυμίτου .

Ἦ πῆρχεν ἐκ Δαμασκοῦ, υἱὸς Γεωργίου καὶ Γρηγορίας· ἐμαθήτευσεν ἐκ νεότητος· ἐχρημάτισε κληρικὸς καὶ γραμματεὺς Θεοδώρου τοῦ τῶν Ἱεροσολύμων ἀρχιεπισκόπου, ἀφ' οὗ καὶ Ἱεροσολυμίτης ἐπονομάζεται· παρέστη εἰς τὴν Οἰκουμένην Ὡ. Σύνοδον, τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει τοδεύτερον συγκροτηθεῖσαν, ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ Πωγωνάτου ἐν ἔτει 680. ἐγένετο διάκονος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, εἶτα ἀρχιεπίσκοπος Κρήτης· ἐτελεύτησε τῷ 720, ἢ 723, ἔτει. Ἐκτὸς τῶν λοιπῶν ἱερῶν αὐτοῦ συγγραμμάτων, ἐποίησε προσέτι καὶ ᾠσματα διάφορα, ἐξ ὧν καὶ ὁ λεγόμενος Μέγας Κανὼν, ὃς τις ἐστὶν ἰσως ὁ πρῶτος μελουρηθεὶς εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιμένῃ σου, ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλὰ, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια. Πάτερ Ἱεράρχα Ἀνδρέα, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Σαλπίσας τρανῶς, τὰ θεία μελωδήματα, ἐδείχθης φωστήρ, τῷ κόσμῳ τηλαυγέστατος, τῷ φωτὶ λαμπόμενος τῆς Τριάδος, Ἀνδρέα ὅσιε· ὅθεν πάντες βοῶμέν σοι : Μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 5. Τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἀθῶ, καὶ Λαμπαδοῦ τοῦ θαυματουργοῦ.

Ὁ Ὅσιος οὗτος Ἀθανάσιος Τραπεζούντιος ἦν τὴν πατρίδα· ἐμόνασε κατ' ἀρχὰς ἐπὶ τοῦ Κυμαίου, ἢ τοῦ Κυμινᾶ λεγομένου ὄρους, τοῦ ἐν τῇ Μυσίᾳ τῆς Βιθυνίας· εἶτα μεταβὰς εἰς τὸ ὄρος τοῦ Ἀθῶνος, συνέστησε τὴν μεγίστην μονήν, τὴν ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ τιμωμένην καὶ καλουμένην Λαύραν· ἐτελεύτησε περὶ τὰ τέλη τοῦ δεκάτου αἰῶνος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Τὴν ἐν σαρκὶ ζωὴν, σοῦ κατεπλάγησαν, Ἀγγέλων τάγματα, πῶς μετὰ σώματος, πρὸς ἀοράτους πλοκαῖς ἐχώρησας αἰοῖδιμε, καὶ κατετραυματίσας, τῶν Δαιμόνων τὰς φάλαγγας· ὅθεν Ἀθανάσιε, ὁ Χριστὸς σε ἡμείψατο, πλουσίαις δωρεαῖς. Διὸ Πάτερ, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Χριστοῦ τὸν ζυγόν, λαβὼν Ἀθανάσιε, καὶ σοῦ τὸν σταυ-
ρὸν ἐπ' ὤμων ἀράμενος, μιμητὴς πανάριστος, τῶν αὐ-
τοῦ παθημάτων γέγονας, κοινωνός τε τῆς δόξης αὐτοῦ, τῆς
Θείας μετέχων καὶ ἀλήκτου τρυφῆς.

* 6. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σισώη τοῦ Μεγάλου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυμα-
τουργὸς ἀνεδείχθης, Θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Σισώη· νη-
στεία, ἀγρυπνία, προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβὼν, Θε-
ραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ ταῖς ψυχαῖς τῶν πίστει προ-
στρεχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδοκότι σοι ἰσχύ· δόξα τῷ σε
στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργαῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εξασκήσας ἄγγελος, ἐν γῇ ὠραίῃς, καταυγάζων ὅσις, ταῖς
διανοίαις τῶν πιστῶν, Θεοσημείαις ἐκάξοτε· ὅθεν σε πί-
σται, Σισώη γεραίρομεν.

* 7. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θωμᾶ, τοῦ ἐν τῷ Μαλαιῷ·
καὶ τῆς ἀγίας Μεγαλομάρτυρος Κυριακῆς.

Αὕτη ἦν θυγάτηρ γονέων Χριστιανῶν, Δωροθέου καὶ Εὐσεβίας· γεννηθεῖσα δὲ
ἐν τῇ κυριωνύμῃ ἡμέρᾳ, ὠνομάσθη Κυριακὴ· ἠθλήσεν ἐν ἔτει 282.

Ἀπολυτίκιον: Ἦ ἀμνάς σου Ἰησοῦ. Σελ. 310.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Η μάρτυς Χριστοῦ, ἡμᾶς συνεκαλέσατο, τοὺς ἄθλους αὐ-
τῆς, τοὺς Θείους καὶ παλαίσματα, ἐγκωμίοις ᾄσαι νῦν·
φερωνύμως αὐτὴ γὰρ πέφηνεν, ὡς ἀνδρεία τῷ φρονήματι,
κυρία νοός τε καὶ παθῶν ἀπρεπῶν.

* 8. Τοῦ ἀγίου Μεγαλομάρτυρος Προκοπίου.

ἠθλήσε περὶ τὰ 290 ἔτη, ἐπὶ τῆς Διοκλητιανοῦ βασιλείας.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Τίχυν προκατάλαβε.

Ο μάρτυς σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐ-
κομίσαστο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τῷ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχων
γὰρ τὴν ἰσχύ σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν· ἔθραυσε καὶ
Δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θάλασση. Αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις Χριστέ
ὁ Θεός, σῶσον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν .

Τῷ ζήλῳ Χριστοῦ, τῷ θείῳ πυρπολούμενος, καὶ τῇ τοῦ Σταυροῦ, ἰσχυρῇ συμφραζάμενος, τῶν ἐχθρῶν τὸ φρύαγμα, καὶ τὸ θράσος καθεῖλες Προκόπεις, καὶ τὴν Ἐκκλησίαν ὑψώσας, τῇ πίστει προκόπτων, καὶ φωτίζων ἡμᾶς .

✠ 9. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Παγκρατίου, ἐπισκόπου Ταυρομενίας τῆς ἐν Σικελίᾳ .

Ἦν τῶν Ἀποστόλων σύγχρονος, Ἀντιόχευς τὸ γένος, παρὰ τοῦ Πέτρου εἰς τὴν πρὸς Χριστὸν πίστιν χειραγωγηθείς .

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πράξιν εὖρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήθησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Παγκράτις. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν .

✠ 10. Τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα καὶ πέντε Μαρτύρων, τῶν ἐν Νικοπόλει τῆς Ἀρμενίας .

Ἦθλησαν ἐπὶ Λικινίου, τῷ 315 ἔτει .

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε .

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον· ἔθραυσαν καὶ Δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν ταῖς ἰεσίσαις Χριστέ ὁ Θεὸς, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν .

✠ 11. Τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ πανευφήμου Εὐφημίας, ὅτε τὸν Ὅρον τῆς πίστεως ἐπέκύρωσεν .

Τῷ 451 ἔτει ἐπὶ τῶν βασιλέων Μαρκιανοῦ καὶ Πουλχερίας, συγκροτηθείσης ἐν Χαλκηδόνι τῆς Δ'. Οἰκουμενικῆς Συνόδου, κατὰ Εὐτυχοῦς καὶ Διοσκόρου τῶν Μονοφυσιτῶν, μετὰ πολλὰς διαλέξεις, συνεφώνησαν πρὸς ἀλλήλους, οἳ τε τῆς ὀρθοδοξίας ὑπερασπισταί, 630 Πατέρες ὄντες τὸν ἀριθμὸν, καὶ οἱ τὰ ἐναντία φρονούντες, ἵνα γράψωσιν ἀμφοτέρω τὰ μέρη, εἰς βιβλίον ἰδιαίτερον, τὸν Ὅρον, ὅ ἐστι τὸ δόγμα τῆς πίστεως αὐτῶν, καὶ τὸ περὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως φρόνημα, καὶ αἰτήσωσι παρὰ Θεοῦ τὴν περὶ τούτου ψῆφον. Τοῦτο ποιήσαντες, ἔβαλον καὶ τοὺς δύο τόμους (τὰ βιβλία) εἰς τὴν λάρνακα τοῦ Λειψάνου τῆς ἁγίας Εὐφημίας, καὶ σφραγίσαντες αὐτὴν ἀπῆλθον. Μετὰ δὲ τριῶν ἡμερῶν παννυχίους δεήσεις, ἀνοίξαντες αὐτήν, παρόντος καὶ τοῦ Βασιλέως, εὗρον τὸν μὲν τῶν αἵρετικῶν τόμον εἰς τοὺς πόδας τῆς Μάρτυρος, τὸν δὲ τῶν ὀρθοδόξων, εἰς τὴν δεξιὰν αὐτῆς χεῖρα κρατούμενον. Περὶ δὲ τῆς Μάρτυρος, ὅρα Σεπτεμβρ. 16.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ .

Η ἀμναῖς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλη τῇ φωνῇ: Σὲ Νυμφίε μου ποθῶ, καὶ σὲ ζητοῦσα ἀθλῶ, καὶ συσταυροῦμαι καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σου· καὶ πάσχω διὰ σέ, ὥς βασιλεύσω σὺν σοί· καὶ θνήσκω ὑπὲρ σοῦ, ἵνα καὶ ζήσω ἐν σοί· ἀλλ' ὥς θυσίαν ἁμωμον, προσδέχου τὴν μετὰ πόθῃ τυθεῖσάν σοι. Αὐτῆς πρεσβείαις, ὥς ἐλεήμων, σῶσον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον Ἦχος β'.

Α γῶνας ἐν ἀθλήσει, ἀγῶνας ἐν τῇ πίστει, κατεβάλου θερμῶς ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Νυμφίου σου. Ἀλλὰ καὶ νῦν, ὥς ταῖς αἱρέσεις, καὶ τῶν ἐχθρῶν τὸ φρύαγμα, ἐν τοῖς ποσὶ τῶν Βασιλέων ἡμῶν ὑποταγῆναι πρέσβευε, διὰ τῆς Θεοτόκου, ἢ ὑπὸ ἑξακοσίων τριάκοντα θεοφόρων Πατέρων τὸν Ὅρον λαβοῦσα, καὶ φυλάττουσα πανεύφημε.

✠ 12. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Πρόκλου, καὶ Ἰλαρίου.

Ἦθησαν ἐν ἔτει 100, ἐπὶ τῆς Τραϊανοῦ βασιλείας.

✠ 13. Ἡ σύναξις τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ· καὶ μνήμη τῆς ὁσίας Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ Σαββαΐτου.

Περὶ τούτου ὁρα Ὀκτωβρίου 28.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν Ἀρχιστράτηγε, δυσωπῶμέν σε αἰεὶ ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς σαῖς δεήσεσι τειχίσῃς ἡμᾶς, σκέπη τῶν πτερύγων, τῆς αὐλοῦ σου δόξης, φρουρῶν ἡμᾶς προσπίπτοντας, ἐκτενῶς καὶ βοῶντας: Ἐκ τῶν κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ὡς Ταξιάρχης τῶν ἄνω Δυναμέων.

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ο ῥοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστήρ, τῶν μοναζόντων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Στέφανε σοφέ, ταῖς διδάχαῖς σου πάντας ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, τοῦ Ἀρχαγγέλου.

Ἦχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Ο ἐν οὐρανοῖς, καθορῶν Θεοῦ τὴν δόξαν, καὶ τὴν ἐπὶ γῆς, ἐξ ὕψους παρέχων χάριν, ἀρχηγέ τῶν Ἀγγέλων σοφέ

Γαβριήλ, Θεοῦ δόξης ὁ διάκονος, καὶ τοῦ κόσμου Δεῖος πρόμαχος, σῶζε φρούρει τοὺς βοῶντάς σοι : Αὐτὸς γενοῦ βοηθός, καὶ οὐδεὶς καθ' ἡμῶν.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Κατὰ τὴν αὐτὴν 13. τοῦ παρόντος, εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, ἢ τῇ πρώτῃ μετ' αὐτὴν ἐρχομένη, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν ἁγίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων, τῶν εἰς τὰς Ἑξ Οἰκουμενικὰς Συνόδους συνελθόντων · τουτέστι τῶν εἰς τὴν Α'. ἐν Νικαίᾳ 318. τῶν εἰς τὴν Β'. ἐν Κωνσταντινουπόλει 150. τῶν εἰς τὴν Γ'. ἐν Ἐφέσῳ 200. τῶν εἰς τὴν Δ'. ἐν Χαλκηδόνι 630. τῶν εἰς τὴν Ε'. ἐν Κωνσταντινουπόλει τοδεύτερον 165. καὶ τῶν εἰς τὴν Σ'. ἐν Κωνσταντινουπόλει τοτρίτον 170.

Σημειῶσαι δὲ ὅτι, ὁ τῆς παρούσης Κυριακῆς Συναξαριστῆς ἀναφέρει τὴν Δ'. μόνην Σύνοδον · ὁμοίως καὶ ἡ κατ' αὐτὴν ψαλλομένη Ἀκολουθία διαλαμβάνει περὶ αὐτῆς μόνον τῆς Δ'. καὶ τῆς Σ'. τῶν κατὰ τῶν Μονοφυσιτῶν καὶ Μονοθελητῶν συγκροτηθεισῶν, οὐχὶ δὲ καὶ περὶ τῶν λοιπῶν τεσσάρων.

Ἀπολυτίκιον, Ἀναστάσιμον τοῦ Ἦχου.

Ἔτερον τῶν Πατέρων, Ἦχος πλ. δ'.

Υπερδεδοξασμένος εἶ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ φωστῆρας ἐπὶ γῆς, τοὺς Πατέρας ἡμῶν Σεμελιώσας, καὶ δι' αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν πίστιν, πάντας ἡμᾶς ὁδηγήσας · Πολυεύσπλαγχνε δόξα σοι.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα, καὶ τῶν Πατέρων τὰ δόγματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ μίαν τὴν πίστιν ἐσφράγισαν · ἡ καὶ χιτῶνα φοροῦσα τῆς ἀληθείας, τὸν ὑφαντὸν ἐκ τῆς ἁνῶς Θεολογίας, ὀρθοτομεῖ καὶ δοξάζει, τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα Μυστήριον.

✠ 14. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἀκύλα · καὶ τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωσήφ Θεσσαλονίκης.

Ὁ μὲν Ἀκύλας ἦν ἐκ τοῦ Πόντου τῆς μικρᾶς Ἀσίας, Ἰουδαῖος τὸ γένος, τὴν τέχνην σκηνοποιός. Εὕρισκόμενος δὲ μετὰ Πρίσκιλλης τῆς γυναίκος αὐτοῦ ἐν Κορίνθῳ τὸ 52 ἔτος, ὅτε πρῶτον ἦλθεν ὁ Παῦλος ἐκεῖ, ἐξενεδόχησαν αὐτὸν, καὶ παρ' αὐτοῖς ἐμείνεν ὁ Ἀπόστολος ἡμέρας πολλὰς, ἐργαζόμενος καὶ αὐτὸς τὴν αὐτὴν τέχνην (Πράξ. ιη. 2-3). Πιστεύσαντες δὲ εἰς Χριστὸν διὰ τοῦ Παύλου, ἠκολούθησαν αὐτῷ ἕκτοτε, συνεργοῦντες αὐτῷ καὶ συγκινδυνεύοντες εἰς τὸ κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου, ὡς αὐτὸς μαρτυρεῖ περὶ αὐτῶν ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῇ, λέγων: Ἀσπάσασθε Πρίσκιλλαν καὶ Ἀκύλαν τοὺς συνεργούς μου ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, οἱ τινες ὑπὲρ τῆς ψυχῆς μου τὸν ἑαυτοῦν τρά-

χελον ὑπέθηκαν, κτλ. (ἱ. 2-4). Πότε δέ, καὶ ποῦ, καὶ πῶς ἐτελεύτησεν, ἀδηλον.

Ὁ δὲ Ἰωσήφ ἦν ἀδελφὸς Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου (Νοεμβρ. 11), Στουδίτης, λεγόμενος πολλάκις καὶ αὐτὸς, καὶ μάλιστα ὅτε μετ' ἐκείνου συναναφέρονται· καὶ οἱ δύο ὁμοῦ ἐποίησαν τοὺς Κανόνας τοῦ Τριωδίου, κατὰ τὸν Κωδινόν, ἐν τοῖς χρόνοις Λέοντος τοῦ Ἀρμενίου, καθήμενοι ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Ῥωμανοῦ (Νοεμβρ. 18). Γενόμενος δὲ Θεσσαλονίκης Ἀρχιεπίσκοπος, ἐξωρίσθη ἔπειτα δὲς καὶ τρεῖς διὰ τὸν εὐσεβῆ αὐτοῦ ζῆλον, καὶ τὴν τῶν ἁγίων Εἰκόνων τιμὴν· καὶ πολλὰ παθὼν ἐν τῇ ἐξορίᾳ, ἐτελεύτησεν τῷ 833 ἔτει.

✠ 15. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων, Κηρύκου καὶ Ἰουλίττης.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ, ἐκ πόλεως Ἰκονίου· φοβουμένη δὲ τὸν τότε ἐπικρατοῦντα διωγμὸν, παραλαβοῦσα τὸν υἱὸν αὐτῆς Κήρυκον, τριετὴ ὄντα, ἀπῆλθεν εἰς Σελεύκειαν· ἀλλὰ κακεῖ τὰ αὐτὰ δευνὰ εὐροῦσα, μετέβη εἰς Ταρσὸν τῆς Κιλικίας, ὅπου συλλαβὼν αὐτὴν ὁ ἡγεμὼν, καὶ ἀποχωρίσας τὸ νηπίον, ἐσπούδαζε διὰ κολακείας ἐλκύσαι αὐτὸ πρὸς ἑαυτόν. Τὸ δέ, ὑποφελλίζον, καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ ἐπικαλούμενον, ἐλάκτισε τὸν ἡγεμόνα εἰς τὴν κοιλίαν, ὅσον ἠδύνατο· ἐξ οὗ ὀργισθεὶς ἐκεῖνος, ἔρριψεν αὐτὸ ἐπὶ τὰς βαθμίδας τοῦ κριτηρίου, καὶ συντριβὲν τὴν κεφαλὴν, ἀφῆκε τὸ πνεῦμα. Ἡ δὲ μακαρία μήτηρ, πολλὰς πρότερον ὑπομείνας βασάνους, τελευταῖον ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν, τῷ 296 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον: Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Σελ. 263.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εν ἀγκάλαις φέρουσα ἡ Χριστομάρτυς, Ἰελίττα Κήρυκον, ἐν τῷ σαδίῳ ἀνδρικῶς, ἀγαλλομένη ἐκραύγαζε: Χριστὸς ὑπάρχει, Μαρτύρων τὸ καύχημα.

✠ 16. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀθηνογένους.

Ἦρχεν ἐκ Σεβαστείας τῆς ἐν Καππαδοκίᾳ· ἐγένετο ἐπίσκοπος Πηδαχθῆς κατὰ τὸν Συναξαριστὴν (ἴσως Πίδας καὶ Χλόης, πόλεων τῆς Γαλατικῆς Καππαδοκίας, ὑπὸ τὸν τῆς Σεβαστείας μητροπολίτην)· ἤθλησε διὰ πυρὸς ἐπὶ Διοκλητιανοῦ, τῷ 290 ἔτει· ὅτε ἀπερχόμενος εἰς τὸ ἡτοιμασμένον αὐτῷ πῦρ ἔψαλλεν, ὡς λέγουσι, τὸ, Φῶς ἱλαρόν, κ.τ.λ. εἰς ὕμνον τῆς ἁγίας Τριάδος, καθὼς σεσημείωται σελ. 123. Ὅρα, καὶ Μαρτίου 11.

✠ 17. Τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Μαρίνης.

Αὕτη ἦν ἐν τοῖς χρόνοις Κλαυδίου ἐκ Πισσιδείας τῆς ἐν Κιλικίᾳ, θυγάτηρ ἱερέως τινὸς τῶν εἰδώλων μονογενῆς. Ἀπορφανισθεῖσα δὲ τῆς μητρὸς, καὶ εἰς γυναῖκα τινὰ παραδοθεῖσα, ἐδιδάχθη δι' αὐτῆς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν. Τῷ δὲ 15 ἔτει τῆς ἡλικίας αὐτῆς, συλληφθεῖσα ὑπὸ Ὀλυμβρίου τοῦ ἡγεμόνος, καὶ ἐρωτηθεῖσα τὸ ὄνομα, τὴν πατρίδα, καὶ τὴν πίστιν, ἀπεκρίνατο: «Μαρίνα ὀνομάζομαι· τῆς Πισσιδείας εἰμὶ γέννημα καὶ θρέμμα· καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου μου Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπικαλοῦμαι». Ἐκ τούτου δεσμὰ καὶ φυλακὰς καὶ μαστίγας πολλὰς ὑπομείνας, ἀπετμήθη τελευταῖον τὴν κεφαλὴν, τῷ 270 ἔτει.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Η ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλη τῇ φωνῇ: Σὲ Νυμφίς μου ποθῶ, καὶ σὲ ζητοῦσα ἀθλῶ, καὶ συσταυροῦμαι

καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σου· καὶ πάσχω διὰ σέ, ὡς βασιλεύσω σὺν σοί· καὶ θνήσκω ὑπὲρ σοῦ, ἵνα καὶ ζήσω ἐν σοί· ἀλλ' ὡς θυσίαν ἄμωμον, προσδέχου τὴν μετὰ πόθου τυθεῖσάν σοι. Αὐτῆς πρεσβείαις, ὡς ἐλεήμων, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Παρθενίας κάλλεσι, πεποικιλμένη παρθένε, ἀκηράτοις στέμμασιν, ἐστεφανώθης Μαρίνα· αἵμασι τοῦ μαρτυρίου δὲ φοιनिχθεῖσα, θαύματι κατελαμπρύνθης τῶν ἱαμάτων, καὶ τῆς νίκης τὰ βραβεῖα, ἐδέξω Μάρτυς χειρὶ τῇ Κτίστου σου.

✠ 18. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Αἰμιλιανοῦ.

✠ 19. Τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Μακρίνης, ἀδελφῆς τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, καὶ τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Δίου.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ὁσίας, Ἦχος πλ. δ'.

Ε'ν σοὶ Μητερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβοῦσα γὰρ τὸν σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττουσα ἐδίδασκες, ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γάρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάζεται, ὁσία Μακρίνα τὸ πνεῦμά σου.

Ἔτερον τοῦ Ὁσίου. Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σῶματι ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, Θεοφόρε Πατήρ ἡμῶν Δῖε· νηστεία, ἀγρυπνία, προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβὼν, Θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρεχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν· δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

✠ 20. Τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Προφῆτου Ἡλιοῦ τοῦ Θεσβίτου.

Ἡ λίας ὁ μεγαλυνυμος ὑπῆρχεν ἐκ Θεσβῆς ἢ Θίσβης πόλεως τῆς ἐν Γαλααδ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ἐκ γένους ἱερατικοῦ, ἀνὴρ ἐρημικὸς καὶ ἀσκητικοῦ χαρακτῆρος, ἐνδεδυμένος μηλωτὴν (δέρμα προβάτου), καὶ ζώνην δερματίνην περιζωσμένος τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ. Τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐρμηνεύεται, Θεὸς Κύριος, ἢ Θεὸς ἰσχυρός. Ὁ ὑπὲρ τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ ζῆλος αὐτοῦ συγκρίνεται πρὸς τὸ πῦρ· καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ εἰς διδασκαλίαν καὶ ἐλεγχον, πρὸς λαμπάδα καιομένην· ἐκ τούτου ἔλαβε καὶ τὴν ἐπωνυμίαν Ζηλωτῆς. Οὗτος οὖν, ὑπὸ τοιοῦτου ζήλου πυρούμενος, ἠλεγξεν αὐστηρῶς τὴν ἀσέβειαν καὶ παρανομίαν τοῦ βασιλέως Ἀχαάβ, καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Ἰεζάβελ. Ἐκλείσει τὸν οὐρανὸν διὰ

προσευχῆς, καὶ οὐκ ἔβρεξεν ἐνιαυτοὺς τρεῖς καὶ μῆνας ἕξ. Ἐκόμισαν αὐτῷ κόρακες τὰ πρὸς τροφήν ἀναγκαῖα, ὅτε ἐκρύπτετο, διὰ προσταγῆς Θεοῦ, παρὰ τὸν χειμάρρον Χορράθ. Ἐπλήθυνε τὴν ὀλιγότητα τοῦ ἀλεύρου καὶ τοῦ ἐλαίου τῆς πενιχρᾶς καὶ χήρας Σαρεφθείας γυναικὸς, ἣ τις ἐφιλοξένησεν αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς· καὶ ἀποθανόντα τὸν υἱὸν αὐτῆς ἀνέστησε πάλιν. Κατεβίβασε πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τὸ Καρμήλιον ὄρος, καὶ κατέκαυσε τὴν πρὸς Θεὸν αὐτοῦ θυσίαν ἐνώπιον παντὸς τοῦ Ἰσραὴλ, εἰς ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας. Κατέσφαξεν εἰς τὸν χειμάρρουν Κισσὼν τοὺς 450 ψευδοπροφήτας ἱερεῖς, τοὺς προσκυνοῦντας τὰ εἰδωλα καὶ διαστρέφοντας τὸν λαόν. Ἐδέξατο παραδόξως τροφήν διὰ χειρὸς Ἀγγέλου, καὶ ὑπὸ τῆς τροφῆς ἐκείνης ἐνδυναμωθείς, περιεπάτησε 40 ἡμερονύκτια. Εἶδε τὸν Θεὸν ἐπὶ τοῦ ὄρους Χωρήθ, ὅσον ἐνδέχεται εἰς τὴν ἀνθρώπινον φύσιν. Προεῖπε τὴν καταστροφὴν τοῦ οἴκου Ἀχαάθ, καὶ τοῦ υἱοῦ Ὁχοζίου τὸν θάνατον· καὶ τοὺς παρὰ τούτου ἀποσταλέντας δύο πεντηκοντάρχους κατέκαυσε πρὸς τιμωρίαν, δις ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβιβάσας πῦρ. Ἐσχισε τὸ ρεῦμα τοῦ Ἰορδάνου, καὶ διέβη αὐτὸς καὶ ὁ μαθητὴς αὐτοῦ Ἐλισσαῖος διὰ ξηρᾶς. Καὶ τελευταῖον, ἐνῶ συνελάλει μετ' αὐτοῦ, ἀρπαγεῖς αἰφνιδίως ὑπὸ πυρίνου ἄρματος, τῷ 895 πρὸ Χριστοῦ, ἀνελήφθη ὡς εἰς τὸν οὐρανόν, ὅπου δὴποτε μετέθηκεν αὐτὸν ὁ Θεὸς ζῶντα, ὡς καὶ τὸν Ἐνώχ (Γεν. ε. 24. Δ'. Βασ. β'. 11). Ἀλλὰ καὶ ἐκεῖθεν, μετὰ 7 ἔτη, ἤλεγξε δι' ἐπιστολῆς τὸν Ἰωράμ, υἱὸν τοῦ Ἰωσαφατ, καθὼς ἐστὶ γεγραμμένον: Καὶ ἦλθεν αὐτῷ (τῷ Ἰωράμ) ἐν γραφῇ παρὰ Ἡλίου τοῦ Προφήτου λέγων: Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Δαυὶδ τοῦ πατρός σου· Ἀνθ' ὧν οὐκ ἐπορεύθης, κτλ. (Β'. παραλ. κ'. 12). Ἐπέστειλε δὲ ταῦτα, ὡς γνωμοδοτοῦσιν οἱ πλεῖστοι τῶν ἐρμηνευτῶν, ἢ διὰ τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ Ἐλισσαίου, ἢ δι' ἄλλου τινὸς Προφήτου, φανείς εἰς αὐτοὺς ὥσπερ ἐφάνη καὶ ἐπὶ τοῦ Θαδωρίου ὄρους εἰς τοὺς Μαθητάς τῷ Χριστῷ (Αὐγούστ. 6).

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ο ἑνσαρκὸς ἄγγελος, τῶν Προφητῶν ἡ κρηπίς, ὁ δεύτερος πρόδρομος, τῆς παρουσίας Χριστοῦ, Ἡλίας ὁ ἐνδοξος, ἄνωθεν καταπέμψας Ἐλισσαίῳ τὴν χάριν, νόσους ἀποδιώκει, καὶ λεπρὰς καθαρίζει· διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτὸν βρύει ἰάματα.

Κοντάκιον αὐτόμελον, Ἦχος β'.

Προφῆτα καὶ προόπτα τῶν μεγαλουργιῶν τῷ Θεῷ, Ἡλία μεγαλώνυμε, ὁ τῷ φθέγματί σε στήσας τὰ ὑδατόρρυτα νέφη, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τὸν μόνον φιλόανθρωπον.

✠ 21. Τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Συμεὼν τοῦ δια Χριστὸν Σαλοῦ, καὶ Ἰωάννου τοῦ συνασκητοῦ αὐτοῦ.

Οὗτοι ἦσαν ἐκ πόλεως Ἐδέσσης τῆς ἐν Μεσοποταμίᾳ, ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἰουστίνου τοῦ νέου, ἔτει 518. Ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι ὁ Συμεὼν, ἀσκήσας πρότερον ἐν ἐρημίᾳ τινὶ 29 ἔτη, ἀπῆλθεν ἔπειτα εἰς Ἑμεσαν τῆς Συρίας· ὅπου τὸ ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς τελέσας, προσποιούμενος τὸν Σαλὸν, ἐτελεύτησε τῷ 570 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον: Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. Σελ. 259.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς .

Τὸν ἐν σαρκὶ ἀναφανέντα ἀσαρκον, καὶ ἀρεταῖς ὑπερκο-
σμίως λάμπαντα, Συμεῶνα τὸν ἰσαγγελον, καὶ Θεοφό-
ρον εὐφημήσωμεν· σὺν τούτῳ Ἰωάννην τὸν ἀοίδιμον, ἐν πί-
στει καὶ ἀγάπῃ, ὡς πρεσβεύοντας Κυρίῳ ἀπαύστως ὑπὲρ
πάντων ἡμῶν .

✠ 22. Ἦς ἀγίας Μυροφόρου καὶ ἰσαποστόλου Μαρίας τῆς
Μαγδαληνῆς .

Αὕτη ἦν ἐκ πόλεως τινὸς τῆς Γαλιλαίας, κατὰ τὴν θάλασσαν τῆς Τιβεριά-
δος κειμένης, ἣτις ἐκαλεῖτο Μάγδαλα, ἀφ' ἧς ἔχει καὶ τὴν ἐπωνυμίαν Μαγδα-
ληνή . Ἐκβαλόντος δὲ τοῦ Ἰησοῦ ἀπ' αὐτῆς τὰ ἐπτα δαιμόνια, ὑφ' ὧν ἔπασχε
πρότερον, ἐγένετο αὐτοῦ μαθήτρια πιστὴ καὶ ἀχώριστος, ἀκολουθοῦσα αὐτῷ καὶ
διακονοῦσα ἕως ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ καὶ τῷ τάφῳ· καὶ τότε ὑποστρέψασα εἰς Ἱε-
ρουσαλὴμ μετὰ τῶν λοιπῶν Μυροφόρων, ἡτοίμασαν τὰ πρὸς αἵμα τοῦ Κυρια-
κοῦ Σώματος ἀρώματα . Τῇ δὲ Κυριακῇ λίαν πρῶτῃ ἔρχονται εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ
πρὶν ἔτι φανῶσιν οἱ τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου μηνύσαντες Ἄγγελοι, ἰδοῦσα ἡ
Μαγδαληνὴ τὸν λίθον ἡρμένον ἐκ τοῦ μνημείου, τρέχει καὶ ἀναγγέλλει τοῦτο εἰς
τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην . Ἐπανελθοῦσα εὐθύς εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ κλαίουσα ἔξω,
ἠξιώθη πρώτη ἰδεῖν τὸν Κύριον ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν· ὅτε καὶ προσπεσῶσα εἰς
τοὺς πόδας αὐτοῦ, ἤκουσε τὸ, Μήμου ἄπτου . Μετὰ δὲ τὴν Ἀνάληψιν τῷ Κυ-
ρίου, ἀδέβαια πάντα τὰ τῆς Μαγδαληνῆς . Τινὲς δὲ λέγουσιν, ὅτι ἐτελεύτησεν
ἐν Ἐφέσῳ κηρύττουσα ἐκεῖ τὸν Χριστόν .

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου .

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ .

Χριστῷ τῷ δι' ἡμᾶς, ἐκ Παρθένου τεχθέντι, σεμνὴ Μαγδα-
ληνή, ἠκολούθεις Μαρία, αὐτοῦ τὰ δικαιώματα, καὶ
τοὺς νόμους φυλάττουσα· ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου
μνήμην, ἐορταίζοντες, ἀμαρτημάτων τὴν λύσιν, εὐχαῖς σου
λαμβάνομεν .

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ .

Ο ὑπερούσιος Θεὸς ἐν τῷ κόσμῳ, μετὰ σαρκὸς ἐπιφοιτή-
σας Μαρία, σὲ ἀληθῆ μαθήτριά σου προσήκατο, ὅλην σου
τὴν ἔφεσιν, πρὸς αὐτὸν κεκτημένην· ὅθεν καὶ ἰάματα, ἐπε-
τέλεσας πλεῖστα· καὶ μεταστᾶσα νῦν ἐν οὐρανοῖς, ὑπὲρ τῷ
κόσμου πρεσβεύεις ἐκάστοτε .

✠ 23. Τοῦ ἀγίου Ἱερομάρτυρος Φωκᾶ· καὶ τοῦ ἀγίου Προ-
φήτου Ἰεζεκιήλ .

Περὶ μὲν τοῦ Ἱερομάρτυρος ὁρα Σεπτεμβρίου 22. Ὁ δὲ Προφήτης ἦν υἱὸς Βε-
ζιὶ, ἱερεὺς τὸ ἀξίωμα, αἰχμάλωτος ἀχθεὶς εἰς Βαβυλῶνα ἐπὶ Ἰωακὴμ (Ἰεχονίᾱς) .

Τῷ δὲ πέμπτῳ ἔτει τῆς αἰχμαλωσίας ταύτης, περὶ τὸ 593, ἢ 594 πρὸ Χριστοῦ, ἤρξατο προφητεῦεν. Αἱ ὑπὸ Θεοῦ προσταχθεῖσαι εἰς αὐτὸν πολλαὶ Συμβολικαὶ πράξεις, ἔδωκαν ἀφορμὴν εἰς τοὺς γλωσσαλγήσαντας κατὰ τῆς ἱερᾶς Δρησκείας ἀποκωτᾶτων χλευασμῶν. Προφητεύσας δὲ περίπου 20 ἔτη, ἐφονεύθη, ὡς λέγουσιν, ὑπὸ τινος ἄρχοντος Ἰουδαίου, διότι ἤλεγχε τὴν εἰδωλολατρείαν αὐτοῦ. Ἡ προφητεία αὐτοῦ, εἰς 48 κεφάλαια διηρημένη, τάττεται ἡ τρίτη τῶν Μειζόνων Προφητῶν.

Ἀπολυτίκιον: Καὶ τρόπων μέτοχος. Σελ. 309.

Καὶ τοῦ Προφήτου: Τοῦ Προφήτου σε Ἰεζεκιήλ. Σελ. 285.

✠ 24. Τῆς ἀγίας Μεγαλομάρτυρος Χριστίνης.

Ἦολησεν ἐν ἔτει 200, ἐπὶ τῆς Σεβήρου βασιλείας.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Η ἀμνάς σε Ἰησοῦ, κράζει μεγάλη τῇ φωνῇ: Σὲ Νυμφίε μου ποθῶ, καὶ σὲ ζητοῦσα ἀθλῶ, καὶ συσταυροῦμαι καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σου· καὶ πάσχω διὰ σέ, ὡς βασιλεύσω σὺν σοί· καὶ θνήσκω ὑπὲρ σοῦ, ἵνα καὶ ζήσω ἐν σοί· ἀλλ' ὡς θυσίαν ἄμωμον, προσδέχου τὴν μετὰ πόθῳ τυθεῖσάν σοι· Αὐτῆς πρεσβείαις, ὡς ἐλεήμων, σῶσον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Φωτοειδὴς περιστερά ἐγγνωρίσθης, πτέρυγας ἔχουσα χρυσᾶς, καὶ πρὸς ὕψος, τῶν ἑρανῶν κατέπαυσας Χριστίνα σεμνή. Ὅθεν σου τὴν ἐνδοξον, ἐορτὴν ἐκτελοῦμεν, πίστει προσκυνοῦντές σου, τῶν λειψάνων τὴν θήκην, ἐξ ἧς πηγαῖζεις, πᾶσιν ἀληθῶς, ἱαμα θείον ψυχῆς τε καὶ σώματος.

✠ 25. Ἡ Κοίμησις τῆς ἀγίας Ἀννης, Μητρὸς τῆς Θεοτόκου.

Ἡ μὲν Θεοπρομήτωρ Ἀννα, κατὰ τὴν παράδοσιν, ἐζησέν 79 ἔτη, ὁ δὲ σύζυγος αὐτῆς Ἰωακείμ, 80. τίς δὲ ἐκ τῶν δύο ἀπέθανε πρότερον, οὐδὲν οὐδεὶς ἀναφέρει, εἰ μὴ ὅτι ἡ Θεοτόκος ἀπωφανίσθη ἀμφοτέρων τῶν γονέων, τῷ ἐνδεκάτῳ ἔτει τῆς ἡλικίας αὐτῆς, ὅτε διέτριβεν ἔτι ἐν τῷ Ναῷ. Ὅρα Νοεμβρ. 21. καὶ Σεπτεμβρ. 8.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ζωὴν τὴν κυήσασαν ἐκυοφόρησας, ἀγνήν Θεομήτορα θεόφρον Ἀννα· διὸ πρὸς λῆξιν οὐράνιον, ἐνθα εὐφραινομένων, κατοικία ἐν δόξῃ, χαίρουσα νῦν μετέστης, τοῖς τιμῶσέ σε πόθῳ, πταισμάτων αἵτουμένη ἱλασμόν ἀειμακάριστε.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Προγόνων Χριστοῦ, τὴν μνήμην ἐορτάσωμεν, τὴν τούτων πιστῶς, αἰτούμενοι βοήθειαν, τοῦ ῥυσθῆναι ἅπαντας, ἀπὸ πάσης θλίψεως τοὺς κράζοντας: Ὁ Θεὸς γενεῖ μεθ' ἡμῶν, ὁ τούτους δοξάσας ὡς εὐδόκησας.

✠ 26. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἑρμολάου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ἑρμίππου, καὶ Ἑρμοκράτους καὶ τῆς ἁγίας Ὀσιομάρτυρος Παρασκευῆς.

Ὁ μὲν Ἑρμόλαος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ἦσαν ἱερεῖς τῆς ἐν Νικομηδείᾳ Ἐκκλησίας· ἠθλήσαν δὲ ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τῷ 306 ἔτει. — Ἡ δὲ Παρασκευὴ ἦν ἐκ κώμης τινὸς τῆς Ῥώμης, γονέων εὐσεβῶν, Ἀγάθωνος καὶ Πολιτείας, θυγάτηρ· ἥτις γεννηθεῖσα τῇ Παρασκευῇ τῆς ἐβδομάδος ἡμέρᾳ, ἔλαβεν ἐξ αὐτῆς καὶ τὸ ὄνομα. Παιδιόθεν δὲ τὰ ἱερὰ γράμματα διδαχθεῖσα, ἐσχόλαζεν εἰς τὴν μελέτην τῶν θείων Γραφῶν, βίον μοναδικὸν διαγούσα, καὶ πολλοὺς ὁδηγοῦσα εἰς τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ. Ἐν δὲ τοῖς χρόνοις Ἀντωνίνου τοῦ Εὐσεβοῦς, δι' αὐτὸ τοῦτο συλληφθεῖσα, καὶ προτρεπομένη εἰς τὴν τῶν εἰδώλων προσκύνησιν, ἀπεκρίθη τὸ τοῦ Ἰερεμίου: Θεοὶ, οἳ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν ἐκ ἐποίησαν, ἀπολέσθωσαν ἐκ τῆς γῆς (ἰ. 44.). Ἐκ τούτου πολυώδυνα βάσανα ὑπομείνας, τελευταῖον ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν τῷ 140 ἔτει.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον· ἔθραυσαν καὶ Δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῆς Ἀγίας, Ἦχος α'.

Τὴν σπεδὴν σε τῇ κλήσει κατὰλληλον, ἐργασαμένη φερώνυμε, τὴν ὁμώνυμόν σε πίστιν εἰς κατοικίαν κεκλήρωσαι, Παρασκευὴ ἀθληφόρε· ἔθεν προχέεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τῇ ἀθληφόρῳ οἱ πιστοὶ τὸν ὑμνητήριον, Παρασκευῇ δεῦτε συμφώνως ἀναμέλψωμεν· ἀπαστράπτει γὰρ τοῖς θαύμασιν ἐν τῷ κόσμῳ, ἀπελαύνουσα τῆς πλάνης τὴν σκοτόμαιναν, καὶ παρέχουσα πιστοῖς τὴν χάριν ἁφθονον, τοῖς κραυγαῖζουσι: Χαῖρε Μάρτυς πολυάθλε.

✠ 27. Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος καὶ ἱαματικοῦ Παντελεήμονος.

Οὗτος ἦν Νικομηδεὺς τὴν πατρίδα, Εὐστοργίου καὶ Εὐδούλης υἱός, εἰδωλόλατρου μὲν ὄντος τοῦ πατρὸς, χριστιανῆς δὲ τῆς μητρὸς ἐκ προγόνων· ὑφ' ἧς καὶ εἰς τὴν εὐσέδειαν ὁδηγηθεὶς, καὶ τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ παρὰ τῆ ἀνωτέρω (εἰς τὰς 26) Ἑρμολάου κατηχηθεὶς, ἐδαπτίσθη. Διδαχθεὶς δὲ τὴν ἱατρικὴν τέχνην, μετήρχετο αὐτὴν φιλανθρωπῶς, πᾶσαν νόσον ἰώμενος τῇ χάριτι μᾶλλον τοῦ Χριστοῦ, ἢ τῇ τέχνῃ, καὶ πᾶσαν ἐπιμέλειαν ψυχῶν καὶ σωμάτων πρὸς πάντας ἐπιδεικνύμενος συμπαθῶς, ἀφ' οὗ καὶ Παντελεήμων ἐπαξίως μετωνομάσθη, ἀντὶ Παντολέοντος, ὅπερ ἐκαλεῖτο πρότερον. Ἀνοίξας δὲ ποτε, διὰ τῆς ἐπικλήσεως τοῦ Θεοῦ ὀνόματος, τυφλοῦ τινος ὀφθαλμούς, ἐφώτισεν ἐκ τούτου καὶ τὰ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ὅματα, εἰς ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας, ὅπερ καὶ τοῦ μαρτυρίου αὐτοῦ ἐγένετο αἷτιον. Καθότι ἐρωτηθεὶς ὁ πρῶν τυφλός, ὑπὸ τίνος, καὶ πῶς οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἀνεψώθησαν, καὶ ὁμολογήσας παρρησίᾳ, κατὰ μίμησιν τοῦ Εὐαγγελικοῦ ἐκείνου τυφλοῦ, τόν τε ἱατρὸν, καὶ τῆς ἱατρείας αὐτοῦ τὸν τρόπον, αὐτός μὲν ἀναιρεῖται παρευθύς· ὁ δὲ Παντελεήμων συλληφθεὶς, καὶ πολλὰς μαστίγας ὑπομείνας, τελευταῖον ἀποτέμενεται καὶ τὴν τιμίαν κεφαλὴν, τῷ 305 ἔτει, ἐπὶ τῆς βασιλείας Μαξιμιανοῦ.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Αθλοφόρε ἅγιε, καὶ ἱαματικὲ Παντελεῆμον, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παραίσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. α'. Αὐτόμελον.

Μιμητὴς ὑπάρχων τοῦ ἐλεήμονος, καὶ ἱαμάτων τὴν χάριν παρ' αὐτοῦ νομισάμενος, ἀθλοφόρε καὶ Μάρτυς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ταῖς εὐχαῖς σε ταῖς ψυχικαῖς ἡμῶν νόσους θεράπεις, ἀπελαύνων τῆ ἀεὶ πολεμίας τὰ σκάνδαλα, ἐκ τῶν βρωμάτων ἀπαύστως· Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

✠ 28. Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων καὶ Διακόνων, Προχόρου, Νικάνορος, Τίμωνος, καὶ Παρμενᾶ.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Απόστολοι ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παραίσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Διάκονοι σεπτοί, καὶ αὐτόπται τοῦ Λόγου, καὶ σκευὴ ἐκλογῆς, ἀνεδείχθητε πίστει, Νικάνορ καὶ Πρόχορε, Παρμενᾶ, Τίμων ἐνδοξε· ὅθεν σήμερον, τὴν ἱερὰν ὑμῶν μνήμην, ἐορτάζομεν, ἐν εὐφροσύνῃ καρδίας, ὑμᾶς μακαρίζοντες.

✠ 29. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Καλλίνικου, καὶ τῆς ἁγίας Μάρ-
τυρος Θεοδότης .

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε .

Ο Μάρτυς σε Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῷ, τὸ στέφος ἐκο-
μίσατο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν · ἔχων
γὰρ τὴν ἰσχύν σε, τῆς τυράννου καθεῖλεν · ἔθραυσε καὶ Δαι-
μόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση . Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ
Θεός, σῶσον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν .

Τῆς Μάρτυρος : Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ . Ὅρα σελ. 316.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν .

Τὰ ἄνω τερπνὰ, ἀξίως νῦν κεκληρώσαι · Χριστῷ γὰρ σφο-
δρῶς, τῷ πόθῳ πυρακτούμενος, τοῦ πυρός Καλλίνικε,
δι' αὐτοῦ ἀνδρείως κατετόλμησας · ὦ καὶ νῦν παριστάμενος,
μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν .

✠ 30. Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Σίλα,
Σιλουανοῦ, Κρήσκεντος, Ἐπαινετοῦ καὶ Ἀνδρονίκου .

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ΄.

Α πίστολοι ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα
πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν .

✠ 31. Τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου Εὐδοκίμου · καὶ Προεόρτια τῆς
προελεύσεως τοῦ τιμίου καὶ ζωποιοῦ Σταυροῦ .

Ὁ μὲν Εὐδόκιμος ἦν υἱὸς εὐσεβῶν καὶ λαμπροτάτων γονέων, Πατρικίων τὸ ἀξίω-
μα, ἐκ τῆς Καππαδοκίας καταγομένων . Ζήσας δὲ ἐν εὐσεβείᾳ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ
ὁσιότητι, καὶ εἰς πᾶσαν ἀρετὴν εὐδόκιμος τφόντι φανείς, ἐτελεύτησε περὶ τὰ 840,
ἐν τοῖς χρόνοις Θεοφίλου τοῦ Εἰκονομάχου . Περὶ δὲ τῆς προελεύσεως τοῦ τιμίου
Σταυροῦ, ὄρα Αὐγούστου 4.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου, Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε .

Ε κ γῆς ὁ καλέσας σε, πρὸς οὐρανίους σκηναῖς, τηρεῖ καὶ
μετὰ θάνατον ἀδιαλώβητον, τὸ σῶμά σε Ἄγιε · σὺ γὰρ
ἐν σωφροσύνῃ, καὶ σεμνῇ πολιτείᾳ, μάκαρ ἐπολιτεύσω, μὴ
μολύνας τὴν σάρκα . Διὸ ἐν παρρήσίᾳ Χριστῷ, πρέσβευε
σωθῆναι ἡμᾶς .

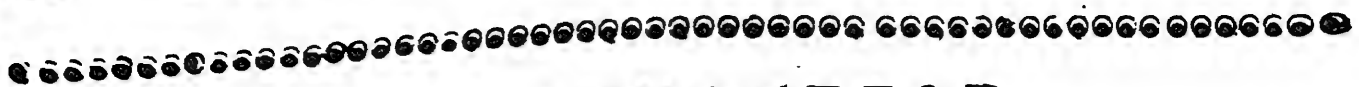
Τοῦ Σταυροῦ : Σῶσον Κύριε . Ὅρα ἔμπροσθεν .

Κοντάκιον, Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον .

Η σεπτὴ σε σήμερον, ἡμᾶς συνήθροισε μνήμη, ἐν τῇ θείᾳ
λαίρνακι, τῶν ἱερῶν σε λειψάνων · πάντες ὅν οἱ προσιόντες

καὶ προσκυνῶντες, ἅπασαν Δαιμόνων βλάβην ἀποσοβῶνται,
καὶ ποικίλων νοσημάτων, λυτρῶνται τάχος· μάκαρ Εὐδόκιμε .

ΜΗΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ,

ἔχων ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 13, καὶ ἡ νύξ ὥρας 11.

✠ 1. Ἡ πρόοδος τοῦ τιμίῃ καὶ ζωοποιῷ Σταυρῷ· καὶ μνή-
μην τῶν ἁγίων Ἑπτὰ Παίδων τῶν Μακκαβαίων, καὶ τῆς
μητρὸς αὐτῶν Σολομονῆς, καὶ τῆς διδασκάλης αὐτῶν Ἑλεαζάρῃ.

Διὰ τὰς κατὰ τὸν Αὐγουστον μῆνα ὡς ἐπιτοπολὺ συμβαινούσας ἀσθενείας,
ἐπεκράτει τοπάλαι συνήθεια ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἵνα περιφερῆται κατ' αὐτὰς εἰς
τὰς ὁδοὺς αὐτῆς καὶ πλατείας τὸ τίμιον ξύλον τοῦ Σταυροῦ, πρὸς ἁγιασμόν
τοῦ τόπου, καὶ νόσων ἀπαλλαγὴν. Καὶ κατὰ μὲν τὴν χθесινὴν ἡμέραν, ἐκφέρου-
τες αὐτὸν ἀπὸ τοῦ βασιλικοῦ θησαυροφυλακίου, ἀπετίθουν ἐπὶ τῆς ἱερᾶς τραπέ-
ζης τῆς Μεγάλῃς Ἐκκλησίας (τῆς ἁγίας Σοφίας)· κατὰ δὲ τὴν σήμερον, καὶ
ἐφεξῆς ἕως τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, λιτανεύοντες μετ' αὐτοῦ καθ' ὅλην τὴν
πόλιν, προετίθουν αὐτὸν ἔπειτα τῷ λαῷ εἰς προσκύνησιν. Καὶ αὕτη μὲν ἐστὶν ἡ
πρόοδος τοῦ τιμίῃ Σταυροῦ.

Οἱ δὲ ἅγιοι Μακκαδαῖοι, ὧν τὰ ὀνόματα εἰσὶν: Ἀβείρ, Ἀντώνιος, Γουρίας,
Ἑλεάζαρος, Εὐσεδωνᾶς, Ἀχείμ, καὶ Μάρκελλος· οὗτοι, Ἰουδαῖοι ὄντες τὸ γένος,
καὶ τῶν πατρῶν νόμων φύλακες ἀκριβεῖς, ἦσαν ἐν τοῖς χρόνοις Ἀντιόχου, τοῦ
ἐπονομαζομένου Ἐπιφανοῦς, βασιλέως τῆς Συρίας, καὶ τῶν Ἰουδαίων ἀσπόνδῃ
ἐχθροῦ· ὃς τις ἅπαν τὸ ἔθνος αὐτῶν καταδουλώσας, καὶ πολλὰ ποιήσας κακὰ,
ἕως καὶ εἰς αὐτὰ τὰ ἱερὰ τῆς θρησκείας πράγματα, ἠνάγκαζεν αὐτοὺς πρὸς
τοῖς ἄλλοις, ἵνα καὶ κρέας φάγωσι χοίρινον, ἀπηγορευμένον ὑπὸ τοῦ Νόμου. Τότε
καὶ οἱ εὐσεβεῖς οὗτοι Παῖδες, συλληφθέντες μετὰ τῆς Μητρὸς αὐτῶν καὶ τοῦ
Διδασκάλου, καὶ καταδυναστευόμενοι εἰς τὴν ἀθέτησιν τῶν νομίμων, καθυπεδλή-
θην εἰς μυρία κολαστήρια, ὅσα γνώμη τυραννικὴ, καὶ ψυχὴ θηριώδης δύναται
ἐφευρεῖν. Οἱ δὲ πάντα γενναίως ὑπομείναντες, καὶ δείξαντες διὰ τῶν ἔργων, ὅτι
ὁ λογισμὸς ἐστὶν αὐτοκράτωρ τῶν παθῶν, καὶ δύναται νικῆσαι αὐτὰ, ἐὰν θέλῃ,
ἐτελεύτησαν ἐνδόξως ἐν ταῖς βασάνοις, προδόντες τὴν ζωὴν διὰ τοῦ θείου Νόμου
τὴν τήρησιν, πρῶτον μὲν ὁ γηραιὸς διδάσκαλος Ἑλεάζαρ, εἶτα καὶ οἱ ἀδελφοὶ
πάντες, κατὰ τὴν τάξιν τῆς ἡλικίας αὐτῶν. Ἡ δὲ θαυμαστὴ μήτηρ Σολομονῆ,
γενναίου πεπληρωμένη φρονήματος, καὶ τὸν θῆλον λογισμὸν ἄρρени
θυμῷ διεγείρασα (β'. Μακκ. ζ'. 21), παρίστατο εἰς τὸν κατὰ τοῦ τυράννου
θρίαμβον τῶν τέκνων, ἐνισχύουσα ἕκαστον αὐτῶν εἰς τὸν ὑπὲρ πίστεως ἀγῶνα,
καὶ ὑποφέρουσα εὐψύχως τὰς ὀδύνας αὐτῶν διὰ τὰς ἐπὶ Κύριον ἐλπίδας. Ἰδῶσα δὲ
καὶ τὸν νεώτατον αὐτῆς υἱὸν τελειωθέντα, ρίπτεται ἐσχάτῃ καὶ αὐτὴ εἰς τὸ πῦρ,
καὶ ἀξίῃται μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς τῇ μακαρίῃ τέλει, τῷ 168 ἔτει πρὸ Χριστοῦ.

Ἀπὸ ταύτης τῆς ἡμέρας ἀρχόμεθα τῆς Νηστείας τῆς Θεοτόκου.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀγίων, Ἦχος α'.

Ταῖς ἀλγηδόνας τῶν Ἀγίων, ἃς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπή-
θητι Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν ταῖς ὀδύνας, ἴασαι φιλάν-
θρωπε δεόμεθα.

Τοῦ Σταυροῦ.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ ἡ πολίτευμα.

Κοντάκιον τῶν Ἀγίων, Ἦχος πλ. β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Σοφίας Θεοῦ, οἱ στύλοι οἱ ἐπτάριθμοι, καὶ θεῖα φωτὸς, οἱ λύχνοι οἱ ἐπτάφωτοι, Μακκαβαῖοι πάνσοφοι, πρὸ Μαρτύρων μέγιστοι Μάρτυρες, σὺν αὐτοῖς τὸν πάντων Θεὸν αἰτεῖσθε, σωθῆναι τοὺς τιμῶντας ὑμᾶς.

✠ 2. Ἡ Ἀνακομιδὴ τῶν Λειψάνων τῆς ἁγίας Πρωτομάρτυρος καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου.

Μετὰ τὸν λιθασμὸν τοῦ Πρωτομάρτυρος ὑπὸ τῶν Χριστοκτόνων Ἰουδαίων (Δεκεμβρ. 27), Γαμαλιήλ ὁ τούτου διδάσκαλος ἐνεθάρρυνε τινὰς τῶν Χριστιανῶν, ἵνα, ἐλθόντες νυκτὸς, καὶ τὸ σῶμα τοῦ Ἀγίου ἄραντες, θάψωσιν αὐτὸ εἰς τὸν ἑαυτοῦ ἀγρὸν, ἀπέχοντα τῆς Ἱερουσαλὴμ ἕως 20 μίλλια, καὶ καλούμενον ἐκ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ Καφαρ-γαμαλά, ὃ ἐστὶν ἀγρὸς Γαμαλά, ὅπου καὶ αὐτὸς ὁ Γαμαλιήλ μετὰ ταῦτα ἐτάφη. Κατὰ δὲ τὸ 415 ἔτος, ἀνὴρ τις εὐσεβὴς, Λουκιανὸς τὴν κλῆσιν, ἱερεὺς τὸ ἀξίωμα, ἐφημέριος ἐκκλησίας τινὸς πλησίον τῆς ἀγροῦ ἐκείνου, ἀπεκαλύφθη δι' ὁράματος ἐκ Θεοῦ τὸν τόπον, ἐνθα ἦν τεθαμμένος ὁ Πρωτομάρτυς, ὅπερ καὶ ἀνήγγειλεν εὐθὺς εἰς Ἰωάννην τὸν τότε Πατριάρχην Ἱεροσολύμων. Ἀπελθόντες δὲ εἰς τὸν ὑποδειχθέντα τόπον, καὶ σκάψαντες, εὗρον λάρνακα, Ἐδραῖστὶ ἐπιγεγραμμένην, Στέφανος· καὶ ἀνοίξαντες αὐτήν, καὶ τὸ ἱερώτατον Λείψانون λαβόντες, μετεκόμισαν αὐτὸ εἰς Ἱερουσαλὴμ μετὰ μεγάλης δορυφορίας.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Βασίλειον διάδημα, ἐστέφθη σὴ κορυφῇ, ἐξ ἁθλῶν ὧν ὑπέμεινας, ὑπὲρ Χριστοῦ τῆς Θεῆς, Μαρτύρων Πρωτόαθλε· σὺ γὰρ τὴν Ἰουδαίων, ἀπελέγξας μανίαν, εἶδές σου τὸν Σωτῆρα, τοῦ Πατρὸς δεξιόθεν. Αὐτὸν οὖν ἐκδυσώπει αἰεὶ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

Πρῶτος ἐσπάρης ἐπὶ γῆς ὑπὸ τῆς οὐρανίου Γεωργεῖ Πανεύφημε· πρῶτος τὸ αἷμα ἐπὶ γῆς διὰ Χριστὸν ἐξέχεας Μακάριε· πρῶτος ὑπ' αὐτῆς τὸν τῆς νίκης στέφανον ἀνεδήσω ἐν οὐρανοῖς, ἀθλητῶν προοίμιον, στεφανῖτα τῶν Μαρτύρων ὁ Πρώταθλος.

✠ 3. Τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Ἰσαακίου, Δαλμαίτου καὶ Φαύστου.

Τούτων ὁ μὲν Ἰσαάκιος, ὃς τις καὶ Ἰσαάκιος, καὶ Ἰσαάκης εὐρίσκεται γεγραμμένος, καὶ κατὰ τὴν 30 τοῦ Μαΐου ἰδιαιτέρως ἐσοτάζεται, ἐγένετο μοναστῆς ἐκ

καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ πόλει ἀρετῆς, ζηλωτῆς τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, καὶ
 πάντως χαρίσματος ἐξουμένους, αἰκῶν πλησίον τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐν
 πόλει ἡμεῖς. Ὅτε δὲ Οὐάλης ὁ ἀρειανόφρων ἐξεστράτευσεν αὐτοπροσώπως κατὰ
 τὸν Γαλλίαν, τὸν περὶ τὸν Δούναβιν ποταμόν, ἐξελθὼν ὁ Ὅσιος εἰς συνάντησεν
 αὐτῷ εἰς περὶ τῆς πόλεως, ὅτι ὁ Θεὸς ἐκίνησε τοὺς βαρβάρους κατ' αὐτοῦ, ἐπειδὴ
 καὶ αὐτὸς ἐκίνησε κατὰ τοῦ Θεοῦ πολλὰς γλώσσας εἰς βλασφημίαν, καὶ τοὺς
 ἐκείνους αὐτὸν ἀπεδίωξεν ἐκ τῶν θείων οἰκῶν· καὶ ὅτι, εἰς παύσῃ πολεμῶν
 τῷ Θεῷ διὰ τῆς αἰρέσεως, καὶ ἀποδώσῃ τοὺς ἀρίστους ποιμένας εἰς τὰ ποιμνία
 τοῦ Χριστοῦ, κερδήσει τὴν νίκην ἀπόνως· εἰς δὲ, μὴ ποιήσας ταῦτα, μηδὲ ἔχων
 σύμμαχον τὸν Θεόν, κροτήσῃ τὴν μάχην, ἢ καταστροφή αὐτοῦ καὶ τοῦ στρατεύ-
 ματος ἐστὶ βεβαία. « Μαθήσῃ, εἶπεν, ἐκ τῆς πείρας, ὅσον ἐστὶ σκληρόν τό-
 κρος κέντρα λακτίζειν· οὔτε γὰρ ἐπανήξεις, καὶ προσαπολέσεις τὴν στρα-
 τιάν ». Ὁ δὲ βασιλεὺς ὀργισθεὶς, καὶ εἰς φυλακὴν κατακλείσας τὸν Ὅσιον, ἵνα
 τιμωρήσῃ αὐτὸν καὶ θανατώσῃ ἐν τῇ ἐπιστροφῇ, ἐκίνησε κατὰ τῶν βαρβάρων·
 ἀλλὰ κατακράτος νικηθεὶς ὑπ' αὐτῶν, κατεκαύθη ζῶν ἐν τινὶ κώμῃ, τῷ 378 ἔτει
 (Θεοδώρ. Κύρου, Ἑκκλ. Ἱστορ. Λόγ. δ'. 31-32). Ὁ δὲ Ὅσιος ἀπολυθεὶς τῆς
 φυλακῆς, καὶ θαυμασθεὶς διὰ τὴν πρόρρησιν ταύτην, ἐθαυμάσθη ἔτι μᾶλλον διὰ
 τὸν ζῆλον αὐτοῦ, ὃν ἔδειξεν ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξιας εἰς τὴν ἐν ἔτει 381 συγκροτη-
 θείσαν Β'. Οἰκουμενικὴν Σύνοδον. Μετὰ ταῦτα, μονῆς ἀνεγερθείσης ἐν Κωνσταν-
 τινουπόλει χάριν αὐτοῦ, ἐποίμανεν εὐσεβῶς τοὺς μετ' αὐτοῦ συνασκούοντας· καὶ
 δούς αὐτοῖς τύπον μοναδικοῦ βίης τὸ ἑαυτοῦ παράδειγμα, ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ περὶ
 τὰ τέλη τοῦ Δ'. αἰῶνος, καταλιπὼν διάδοχον αὐτοῦ τὸν Δαλμάτον.

Ὁ δὲ Δαλμάτος οὗτος, κατ' ἀρχὰς μὲν ὑπῆρχε στρατιώτης, ἐν τῇ Β'. σχολῇ
 τῶν καλουμένων Σχολαρίων στρατιωτῶν συνηριθμημένος· ὕστερον δὲ καταλι-
 πὼν πάντα, καὶ παραλαβὼν τὸν υἱὸν αὐτοῦ Φαῦστον, ἀπῆλθεν εἰς τὴν εἰρημέ-
 νην τοῦ Ἰσαακίου μονήν, ἐν ἣ ἐνδυσθεὶς τὸ μοναχικὸν σχῆμα, ἐγένετο διὰ τῆς ἀρε-
 τῆς αὐτοῦ αἰδέσιμος εἰς πάντας· ἐπαρουσίασεν εἰς τὴν ἐν Ἐφέσῳ, τῷ 431 ἔτει,
 συγκροτηθεῖσαν Δ'. Οἰκουμενικὴν Σύνοδον· καὶ δείξας ἐν αὐτῇ κατὰ τοῦ Νεστο-
 ρίου τὸν ὀρθοδόξον ζῆλον αὐτοῦ, ἐψηφίσθη ὑπὸ τῶν τῆς Συνόδου Πατέρων Ἀρ-
 χιμανδρίτης τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει Μοναστηρίων. Ζήσας δὲ ἔτη ὑπὲρ τὰ 80,
 ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ο Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν αἰεὶ μεθ' ἡμῶν, κατὰ
 τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡ-
 μῶν· ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν
 ζωὴν ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τοὺς ἐν ἀσκήσει ἐκλάμψαντας ὡς φωστῆρας, καὶ ταῖς αἰ-
 ρέσεις ἀνατρέψαντας τῇ πίστει, ὕμνοις Ἰσαάκιον εὐφη-
 μήσωμεν, καὶ σὺν Δαλμάτῳ Φαῦστον, ὡς τῷ Χριστοῦ θειρά-
 ποντας, αὐτὸν δυσωποῦντας ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

* 4. Τῶν ἁγίων Ἑπτὰ Παίδων τῶν ἐν Ἐφέσῳ.

Ὅρα τῇ 22. Ὀκτωβρίου.

Ἀπολυτίκιον : Ὁ Μάρτυρές σου Κύριε. Ὅρα, σελ. 308.

Κοντάκιον, Ἦχος ὁ αὐτός. Ὁψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Οἱ τὰ τῆς κόσμου ὡς φθαρτὰ παριδόντες, καὶ ταῖς ἀφθάρ-
τους δωρεαῖς εἰληφότες, διαφθορᾶς διέμειναν θανόντες
παρεκτός· ὅθεν ἐξανίστανται, μετὰ πλείονας χρόνης, ἅπα-
σαν ἐνθάψαντες, δυσμενῶν ἀπιστίαν. Οὕς ἐν αἰνέσει σήμε-
ρον πιστοὶ, ἀνευφημοῦντες Χριστὸν ἀνυμνήσωμεν.

* 5. Προεόρτια τῆς Μεταμορφώσεως τῆς Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ· καὶ μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Εὐσιγνίου.

Οὗτος ἦν Ἀντισχεὺς τὴν πατρίδα, στρατιώτης τὴν τάξιν, ἀπὸ τῶν χρόνων ἔτι
Κωνσταντίνου τοῦ Χλωροῦ, πατὴρ τοῦ Μ. Κωνσταντίνου, ἕως Ἰουλιανοῦ τοῦ
Παραβάτου. Ἐλέγχων δὲ τὴν τούτου ἀσέδειαν, καὶ ἐνθυμίζων αὐτόν, ὅτι ἦν ἀνε-
ψιὸς τοῦ Μ. Κωνσταντίνου, τοῦ πρώτου βασιλέως τῶν Χριστιανῶν, ὅτι ἐξ ἀπα-
λῶν ὀνύχων ἀνετράφη τῷ γάλακτι τῆς εὐσεβείας, καὶ τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ
ἐδιδάχθη, καὶ συμμαθητὴς ἐχρημάτισε Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, καὶ Γρηγορίου τοῦ
Ναζιανζηνοῦ, καὶ ἀναγνώστης ἐγένετο τῆς ἐν Νικομηδείᾳ Ἐκκλησίας· καὶ ὅτι
ἀθετήσας ἤδη τὰ πάντα, καὶ παραβάτης γενόμενος τῶν εἰς τὸ θεῖον Βάπτισμα
ὑποσχέσεων αὐτοῦ, προσέφερεν εἰς τὰ εἰδῶλα τὴν εἰς μόνον τὸν Θεὸν ὀφειλομένην
προσκύνησιν· ταῦτα, λέγω, ἐνθυμίζων τὸν ἀποστάτην ἐλεγκτικῶς, ἀπετμήθη τὴν
κεφαλὴν περὶ τὸ 361 ἔτος, ζήσας τὰ πάντα ἔτη 110. ἐν δὲ τοῖς στρατιωτικοῖς
πλείον τῶν 60.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Γαχὺ προκατάλαβε.

Χριστοῦ τὴν Μεταμόρφωσιν προὔπαντήσωμεν, παιδρῶς
πανηγυρίζοντες τὰ Προεόρτια, πιστοὶ καὶ βοήσωμεν·
Ἐφθασεν ἡ ἡμέρα τῆς ἐνθέου εὐφροσύνης· ἄνεισιν εἰς τὸ ὄρος
τὸ Θαβώρ ὁ Δεσπότης, τῆς Θεότητος αὐτοῦ ἀπαστραΐψαι
τὴν ὠραιότητα.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εν τῇ θείᾳ σήμερον Μεταμορφώσει, ἡ βροτεία ἅπασα,
φύσις προλάμπει θεικῶς, ἐν εὐφροσύνῃ κραυγάζουσα·
Μεταμοφοῦται Χριστός, σώζων ἅπαντας.

⊕ 6. Ἡ ἀγία Μεταμόρφωσις τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἐπειδὴ πολλάκις προεῖπεν ὁ Κύριος εἰς τοὺς Μαθητάς αὐτοῦ, οὐ μόνον περὶ τοῦ ἰδίου πάθους καὶ τοῦ Σταυροῦ καὶ τοῦ Θανάτου, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν μελλόντων διωγμῶν καὶ θλίψεων αὐτῶν τῶν Μαθητῶν· καὶ ἐπειδὴ τὰ μὲν δεινὰ ἦσαν πρόχειρα, ἡ δὲ ἀντὶ τούτων ἀπάλαυσις τῶν ἀγαθῶν, μέλλουσα καὶ ἐλπιζομένη· διὰ τοῦτο, ἵνα πληροφορήσῃ αὐτοὺς ὀφθαλμοφανῶς περὶ τῆς δόξης ἐκείνης, ἣτις ἐστὶν ἡτοιμασμένη διὰ τοὺς ἔως τέλους ὑπομείναντας, παραλαμβάνει τοὺς τρεῖς προκρίτους αὐτοῦ μαθητάς, Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, καὶ ἀναβιβάσας αὐτοὺς εἰς τὸ Θαβώριον ὄρος καταμόνας, μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένοντο λευκὰ ὡς τὸ φῶς. Ἐξαίφνης, μετὰ τῆς ὑπερφυοῦς καὶ ἐξαισίου ταύτης φωτοχυσίας, ἐπιφαίνονται διαμιάς τῶν Προφητῶν οἱ ἀκρότατοι, Μωϋσῆς καὶ Ἡλίας, συλλαλῶντες μετὰ τοῦ Ἰησοῦ περὶ τοῦ μέλλοντος αὐτοῦ σωτηρίου πάθους, καὶ δεικνύοντες ἐνταυτῷ, ὅτι αὐτός ἐστι ὁ Κύριος καὶ ζώντων καὶ νεκρῶν, παραστάντες ἔμπροσθεν αὐτοῦ δουλοπρεπῶς, ὁ μὲν Μωϋσῆς ἐκ τοῦ Ἄδου, ὡς πρὸ πολλῶν αἰῶνων ἀποθανόν (Σεπτεμβρ. 4.), ὁ δὲ Ἡλίας ὡς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ὅπου ἔτι ζῶν ἀνελήφθη (Ἰουλ. 20.). Μετ' ὀλίγον ἐπισκιάζει αὐτοὺς νεφέλη φωτεινὴ, καὶ ἐκ τῆς νεφέλης ἀκούεται πάλιν ἡ αὐτὴ φωνή, ἣτις ἠκούσθη καὶ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ (Ἰανουαρ. 6.), μαρτυρῶσα τοῦ Ἰησοῦ τὴν Θεότητα, καὶ λέγουσα: Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα· αὐτοῦ ἀκούετε (Ματθ. 17. 1-5.). Ταῦτά εἰσι τὰ θεοπρεπῆ καὶ παραδόξα τῆς παρουσίας Ἑορτῆς, ἣτις ἐστὶν εἰκὼν καὶ προτύπωσις τῆς μελούσης καταστάσεως τῶν Δικαίων, ὧν τὴν λαμπρότητα ἐδήλωσεν ὁ Κύριος εἰπών: Τότε οἱ Δίκαιοι ἐκλάμψουσιν ὡς ὁ ἥλιος (Ματθ. 13. 43.). Διὰ τοῦτο καὶ τὸ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς ταύτης ψάλλεται καθ' ἑκάστην ἐν ταῖς Ὁραῖς (σελ. 102.), εἰς ὑπόμνησιν παντοτεινῆς τῆς δόξης ἐκείνης.

Ἀργία, καὶ ἰχθύος Κατάλυσις.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος βαρύς.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ Ὄρει Χριστέ ὁ Θεός, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δόξαν σε καθὼς ἠδύναντο. Λάμπσον

καὶ ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς τὸ φῶς σε τὸ αἰδῖον, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου. Φωτοδότα, δόξα σοι.

Κοντάκιον, Ἦχος ὁ αὐτός.

Επὶ τοῦ Ὁρους μετεμορφώθης, καὶ ὡς ἐχώρουν οἱ Μαθηταὶ σου τὴν δόξαν σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἐθεάσαντο· ἵνα ὅταν σε ἴδωσι σταυρούμενον, τὸ μὲν πάθος νοήσωσιν ἐκούσιον, τῷ δὲ κόσμῳ κηρύξωσιν, ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

✠ 7. Τῷ ἁγίῳ Ὁσιομάρτυρος Δομετίῳ.

Οὗτος ἦν Πέρσης τὸ γένος, ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ Μ. Κωνσταντίνου, εἰδωλολάτρης πρότερον. Κατηχηθεὶς δὲ ὑπὸ τινος Χριστιανοῦ, Ἀβάρου τὸ ὄνομα, ἀπῆλθεν εἰς Νίσιβιν, πόλιν τῆς Μεσοποταμίας, ὅπου βαπτισθεὶς, ἐνεδύθη τὸ μοναδικὸν σχῆμα ἐν τινι μοναστηρίῳ. Μετὰ ταῦτα ἀναβάς ἐπὶ τινὸς ὄρους, διεκαρτέρησεν ἐκεῖ ἐν ἄκρᾳ ἀσκήσει, θαύματα τελῶν εἰς τοὺς προσερχομένους αὐτῷ, καὶ πολλοὺς τῶν ἀπίστων ἐπιστρέφων. Ταῦτα δὲ μαθὼν Ἰουλιανὸς ὁ Παραβάτης, ὅτε κατὰ τῶν Περσῶν ἐξεστράτευεν, ἐν ἔτει 363, ἀπέστειλε καὶ ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν τε καὶ δύο μαθητὰς αὐτοῦ, ἡνίκα ἐφαλλον τὴν Τρίτην Ὁραν.

Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τῆς Μεταμορφώσεως.

✠ 8. Τοῦ ἁγίου Αἰμιλιανοῦ τοῦ Ὁμολογητῆ, ἐπισκόπου Κυζίκου.

Ἐπαῖρχεν ἐν τοῖς χρόνοις Λέοντος τοῦ εἰκονομάχου, ἴσως τοῦ Ἀρμενίου, περὶ τὰ 815. ὑφ' οὗ ἐξορίας καὶ θλίψεως πολλὰς ὑπομείνας, διὰ τὴν τῶν ἁγίων Εἰκόπων προσκύνησιν, ἀναπαύσατο ἐν Κυρίῳ.

Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τῆς Μεταμορφώσεως, ὡς ἄνω.

✠ 9. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ματθία.

Ἀφ' οὗ ὁ προδότης Ἰούδας ἔλαβεν ἀντάξιον τῆς παρανομίας αὐτοῦ τὸν μισθόν, κρεμασθεὶς ὑπὸ ἀπελπισίας, καὶ τελειώσας τὴν ζωὴν αὐτῆ δια τοῦ ἐλκεῖν καὶ κατησχυμμένου ἐκείνου θανάτου, (καθότι πεσὼν ἀπὸ τῆς κρεμάστρας ἐπίστομα, ἔσκασε κατὰ τὸ μέσον τῆς κοιλίας, καὶ πάντα τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ ἐξεχύθησαν)· τότε, ἵνα μὴ καλοδωθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν Δώδεκα, εὐρισκόμενοι πάντες οἱ Μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος, μετὰ τὴν Ἀνάληψιν αὐτοῦ, εἰς ἐν συνηγμένοι, ἄνδρες ὁμοῦ καὶ γυναῖκες, τὸν ἀριθμὸν ὡς 120, ἐκλέξαντες δύο ἄνδρας ἐξ ἐαυτῶν, Ἰωσήφ τὸν καλούμενον Βαρσαβάν, ὃς ἐπεκλήθη Ἰουστος, (ὃ ἐστὶ Δίκαιος), καὶ τὸν Ματθίαν τῷτον, ἔστησαν αὐτοὺς εἰς τὸ μέσον· εἶτα εὐξάμενοι πρὸς Θεόν, ἔβαλον εἰς αὐτοὺς κλήρους (λαχνούς), καὶ ἐπεσεν ὁ κλήρος ἐπὶ Ματθίαν, καὶ συγκατεψηφίσθη μετὰ τῶν ἐνδεκα Ἀποστόλων (Ματθ. κζ'. β. Πράξ. α. 15-26.). Καὶ οὕτως, ἀναπληρώσας ὁ Ματθίας τὸν κενὸν τοῦ Ἰούδα τόπον, καὶ τὸ ἔργον τῆς ἀποστολῆς αὐτοῦ, ἐπλήρωσε καὶ τὴν περὶ αὐτοῦ προφητείαν, ἣν προεῖπε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον διὰ στόματος Δαυΐδ: Γεννηθήτω ἡ ἑπαυλὶς αὐτοῦ ἡρηνωμένη· καὶ τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λάβοι ἕτερος (Ψαλμ. ξη'. 25. ρή. 8.). Μετὰ ταῦτα, ὡς λέγουσι, κηρύξας ὁ Ματθίας τὸ Εὐαγγέλιον ἐν Αἰθιοπία, ἐτελεύτησεν ἐκεῖ μαρτυρικῶς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Απόστολε ἅγιε Μαθθία, πρόσθεν τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα
πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Φωταυγὴς ὡς ἥλιος, εἰς πάντα κόσμον, ἐξελθὼν ὁ φθόγ-
γος σου, καταφωτίζει τῶν ἐθνῶν, τὴν Ἐκκλησίαν ἐν χα-
ριτι, θαυματοφόρε Μαθθία Ἀπόστολε.

✠ 10. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος, καὶ Ἀρχιδιακόνου Λαυρεντίου.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἀρχιδιάκονος τῆς ἐν Ῥώμῃ Ἐκκλησίας, τὰ σκευὴ αὐτῆς διοι-
κῶν, καὶ τὰ χρήματα διαμερίζων εἰς τοὺς πένητας. Σκληροτάτου δὲ διωγμοῦ
κατὰ τῶν Χριστιανῶν κινήσαντος ὑπὸ τοῦ Οὐάλλεριανου, καὶ τοῦ τότε ἀρχιεπι-
σκοποῦ τῆς Ῥώμης Εὐστότου, ἡ Σίξτου Β'. ἐπὶ σταυροῦ τελειωθέντος, συλληφθεὶς
καὶ ὁ Λαυρέντιος οὗτος, ἤχθη πρὸς τὸν ἐπαρχον· καὶ ἐρωτηθεὶς περὶ τῶν θη-
σαυρῶν τῆς Ἐκκλησίας, ἐζήτησεν ἄδειαν τριῶν ἡμερῶν, πρὸς ἐτοιμασίαν· καὶ
ἐν τοσούτῳ συναθροίσας πάντας τοὺς πτωχοὺς, καὶ παραστήσας τῷ ἐπαρχῳ,
Ἰδοὺ, εἶπε, τῆς Ἐκκλησίας οἱ θησαυροί. Ἐκ τούτου ὀργισθεὶς ἐκεῖνος, ἐκέ-
λευσεν ἀπλωθῆναι αὐτὸν ἐπὶ ἐσχάρας σιδηρᾶς πεφυρακτωμένης. Ὁ δὲ γενναῖος
τοῦ Χριστοῦ ἀθλητῆς, ἀστενακτὶ ἐγκαρτερήσας καιόμενος ἐκ τοῦ ἐνὸς μέρους,
Στρέψατέ με, εἶπε, καὶ ἐπὶ τὸ ἕτερον, ἵνα ὁλος καλῶς ἀπτηθῶ.
Καὶ τούτου γενομένου, λέγει τότε πρὸς τοὺς τυράννους ὁ Μάρτυς· Γεύσασθε
ἤδη καὶ ἴδετε, εἰ αἱ σάρκες τῶν Χριστιανῶν εἰσὶν ἡδύταται ὥπτη-
μέναι μᾶλλον, ἢ ὡμαί. Ταῦτα εἰπὼν, καὶ εὐξάμενος χριστομιμήτως ὑπὲρ τῶν
θωκτῶν καὶ τῶν δημίων αὐτοῦ, ἀφῆκε τὸ πνεῦμα τῇ 10 Αὐγούστῃ, ἐν ἔτει 258.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ο Μάρτυς σε Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῇ, τὸ στέφος ἐκο-
μίσατο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχων
γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν· ἔθραυσε καὶ
Δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῇ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ
ὁ Θεός, σῶσον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Πυρὶ θεϊκῷ, φλεχθεὶς τὴν καρδίαν σε, τὸ πῦρ τῶν παθῶν,
εἰς τέλος ἀπετέφρωσας, ἀθλητῶν ἐδραίωμα, θεοφόρε
Μάρτυς Λαυρέντιε, καὶ ἐν ἄθλοις ἐθόας πιστῶς· Οὐδέν με
χωρίσει τῆς ἀγάπης Χριστοῦ.

✠ 11. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Εὐπλου τοῦ διακόνου.

Ἦρχεν ἐκ Κατάνης τῆς Σικελίας· ἠθλήσεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ, δριμυτάτας
πρότερον ὑπομείνας βασάνους, εἶτα καὶ τὴν ἀποτομὴν τῆς τιμίας αὐτοῦ κεφα-
λῆς τῷ 298 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον· Ὁ Μάρτυς σου Κύριε, ὡς ἀνωτέρω.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χ ορὸς ἀγγελικός .

Τὺς νόμους τοῦ Χριστοῦ, ἐν χερσὶ περιφέρων, ἐπέστης ἐκ-
βοῶν, τοῖς ἐχθροῖς ἐν σαδὶ· Αὐτόκλητος πάρειμι, ἐν-
Θλήσων στερρότατα· ὅθεν κλίνας σε περιχαρῶς τὸν αὐχένα,
ὑποδέδεξαι, τὴν ἐκτομὴν τὴν τοῦ ξίφους, τελέσας τὸν δρό-
μον σου.

✠ 12. Τῶν ἀγίων Μαρτύρων, Φωτίου καὶ Ἀνικητοῦ.

Ἦθλησαν ἐν Νικομηδείᾳ τῷ 988 ἔτει, ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ. Ἦν
δὲ ὁ Φώτιος ἀνεψιὸς τοῦ Ἀνικητοῦ.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ συμπάλλεται καὶ ἡ Ἀκλουθία τοῦ ἀγίου Μαξίμου, διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι αὐρίον τὴν
ἑορτήν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε .

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνης
ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν·
σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννης καθεῖλον· ἔθραυ-
σαν καὶ Δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν ταῖς ἰκ-
σίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν .

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ορθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος,
τῆς οἰκωμένης ὁ φωστήρ, τῶν μοναζόντων θεόπνευστον
ἐγκαλλώπισμα, Μάξιμε σοφὲ, ταῖς διδαχαῖς σε πάντας ἐφώ-
τισας, λύρα τοῦ Πνεύματος. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σω-
θῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν .

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις .

Τῆς Ἐκκλησίας ὑπέρμαχε θεηγόρε, ὀρθοδοξίας ἀσφάλεια
καὶ λαμπρότης, λύρα τῆς εὐσεβείας καὶ ὄργανον, καὶ
μοναζῶν τὸ θεῖον καὶ ἱερὸν ἀγλαῖσμα, μὴ παύσῃ πρεσβεύων
ὑπὲρ πάντων ἡμῶν .

✠ 13. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ.
Ὁρα Ἰανουαρίου 21.

Σήμερον ἀποδίδεται τῆς θείας Μεταμορφώσεως ἡ ἑορτή, καὶ ψάλλονται πάντα τὰ αὐτῆς.

✠ 14. Προεόρτια τῆς Κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου
καὶ μνήμη τοῦ ἀγίου Προφήτου Μιχαίου .

Οὗτος, κατὰ τὴν ἐπιγραφὴν τῆς ἰδίας αὐτοῦ προφητείας, ὑπῆρχε Μωρασθί-
της τὴν πατρίδα, ἐκ γῆς Ἰούδα, προφητεύσας ὑπὲρ τὰ 50 ἔτη, ἐν ἡμέραις
Ἰωάθαμ, καὶ Ἀχαζ, καὶ Ἐζεκίου, βασιλέων Ἰούδα, ὧν ὁ μὲν Ἰωάθαμ ἐδασίλευσε
περὶ τὰ 758 πρὸ Χριστοῦ· ὁ δὲ Ἐζεκίας ἐτελεύτησε κατὰ τὸ 698 πρὸ Χ. Ἐκ

τούτου δήλον, ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ Μιχαίας, ἐκεῖνος ὁ υἱὸς Ἰεμβλαά, ἡ Ἰεμβλαά (Γ'. Βασ. κβ'), ὁ ἐλέγξας τὸν Ἀχαάβ, καὶ ὑπὸ τῷ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰωράμ φονευθεὶς, κατὰ τὸν Συναξαριστὴν· καθότι ὁ μὲν Ἰωράμ οὗτος ἐδασίλευσε τῷ 896 ἔτει πρὸ Χριστοῦ, ὁ δὲ Μιχαίας προεφήτευσεν ἔτι, ὡς εἴρηται, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν Ἐζεκίου, ὃς τις ἦν σύγχρονος τοῦ Ὡσηέ, ἐσχάτου βασιλέως τῶν δέκα φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ, ἐφ' οὗ καὶ τὸ βασίλειον ἐκεῖνο κατεστράφη ὑπὸ Σαλμανασσάρ βασιλέως Ἀσσυρίων (Δ'. Βασ. ιζ'. 1-6. καὶ ιη'. 1). Ἔστι δὲ ὁ Μιχαίας οὗτος ἐκ τῶν Ἐλασσόνων Προφητῶν, ἔκτος τῇ τάξει· ἡ δὲ προφητεία αὐτοῦ διαιρεῖται εἰς 7 κεφάλαια.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Λ αοὶ προσκირτήσατε, χεῖρας κροτοῦντες πιστῶς, καὶ πό-
θῳ ἀθροίσθητε, σήμερον χαίροντες, καὶ παιδρῶς ἀλα-
λαῖζοντες, πάντες ἐν εὐφροσύνῃ· τῷ Θεῷ γὰρ ἡ Μήτηρ, μέλ-
λει τῶν ἐπιγείων, πρὸς τὰ ἄνω ἀπαίρειν ἐνδόξως· ἦν ἐν
ὑμνοῖς αἰεὶ, ὡς Θεοτόκον δοξάζομεν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τ ῇ ἐνδόξῳ μνήμῃ σε, ἡ ἀκεμένη, προσκирτῶσα σήμερον, μετ'
εὐφροσύνης μυστικῶς, Θεοκυῆτορ κραυγάζει σοι: Χαῖρε
Παρθένε, Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Η ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

✠ 15. Ἡ Κοίμησις τῆς ὑπεραγίας ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν
Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Περὶ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, ταῦτα παρελαβεν ἡ Ἐκκλησία ἐξ ἀρχαίας
τῶν Πατέρων παραδόσεως. Ὅτι, πλησιάσαντος τοῦ καιροῦ, καθ' ὃν ὁ Σωτὴρ
ἡμῶν εὐδόκησεν ἶνα παραλάβῃ πρὸς ἑαυτὸν τὴν ἑαυτοῦ Μητέρα, ἐμήνυσεν αὐτῇ
δι' Ἀγγέλου, πρὸ τριῶν ἡμερῶν, τὴν ἀπὸ τῆς προσκαιροῦ ζωῆς μετάδασιν αὐτῆς
εἰς τὴν αἰώνιον καὶ μακαρίαν. Ἡ δὲ τοῦτο ἀκούσασα, ἀνέβη μετὰ σπουδῆς εἰς
τὸ ὄρος τὸν Ἐλαιῶν, ὅπου συνεχῶς ἀπερχομένη προσηύχετο· καὶ εὐχαριστήσασα
τῷ Θεῷ, ὑπέστρεψεν εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ ἡτοιμάζε τα πρὸς ἐνταφιασμόν. Ἐνῷ
ταῦτα ἐγίνοντο, νεφέλαι ἀρπάσασαι τοὺς Ἀποστόλους ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς,
ἐνθα ἔτυχεν ἕκαστος κηρύττων, παρέστησαν αὐτοὺς διαμίας εἰς τὴν οἰκίαν τῆς

Θεομήτορος ἥτις, τὴν αἰτίαν τῆς αἰφνιδίου αὐτῶν συνδρομῆς δηλοποιήσασα, καὶ τὴν θλίψιν αὐτῶν, ὡς εἰκὸς, μητρικῶς παραμυθησαμένη, ὑψωσεν ἔπειτα τὰς χεῖρας εἰς οὐρανὸν, ἐδεήθη ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου εἰρήνης, εὐλόγησε τοὺς Ἀποστόλους, εἶτα ἐπὶ τῆς κλίνης ἀναπεσοῦσα, καὶ τὸ σῶμα αὐτῆς σχηματίσασα, ὡς αὐτὴ ἠδουλήθη, οὕτω τὴν παναγίαν αὐτῆς ψυχὴν παρέθετο εἰς χεῖρας τοῦ ἑαυτῆς Υἱοῦ καὶ Θεοῦ.

Οἱ δὲ Ἀπόστολοι, ἄραντες μετ' εὐλαθείας καὶ λαμπαδοφορίας πολλῆς τοῦ Θεοδόχου ἐκείνου σώματος τὴν κλίνην, καὶ ὕμνους ἐπιταφίους ψάλλοντες, ἐκόμιζον ἐπὶ τὸ μνήμα, ὅτε καὶ Ἄγγελοι συνέψαλλον οὐρανόθεν, προπέμποντες τὴν ἀνωτέραν τῶν Χερουβίμ. Εἰς δὲ τῶν Ἰουδαίων, φθόνῳ κινηθεῖς, καὶ αὐθαδῶς ἐπὶ τὴν κλίνην τὰς χεῖρας ἀπλώσας, ἔλαβεν ἀμέσως τῆς αὐθαδείας αὐτοῦ τὰ ἐπίχειρα παρὰ τῆς θείας δίκης, κοπείς τὰς τολμηραῖς ταύτας χεῖρας ἀοράτῳ πληγῇ. Φθάσαντες δὲ εἰς χωρίον, καλούμενον Γεθσημανῇ, ἔθαψαν ἐκεῖ ἐντίμως τὸ πανάχραντον καὶ ζωαρχικὸν τῆς Θεοτόκου Σῶμα. Ἀλλὰ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ μετὰ τὴν ταφὴν, ὅτε, παραμυθίαν ὁμοθυμαδὸν ποιούμενοι, ἀνύψουν, κατὰ τὸ σύνθηδες, τὸν εἰς ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ κείμενον ἄρτον, ἐπιφαίνεται ἡ Θεοτόκος ἐν τῷ ἀέρι, λέγουσα αὐτοῖς τό: Χαίρετε, καὶ ὅσα ἐφεξῆς ἐγράφησαν, σελ. 140. ὥστε ἀνάγνωθι ἐκεῖ· ἐξ ὧν ἐπέγνωσαν τὴν εἰς οὐρανοὺς ἔνσωμον μετὰστασιν τῆς Θεοτόκου.

Ταῦτα παραλαβοῦσα ἡ Ἐκκλησία ἐκ παραδόσεων πατρικῶν, καὶ πολλὰ ἐξ αὐτῶν ἀσματογραφήσασα, ὡς ὑπόθεσιν εὐλαθείας, ψάλλει κατὰ τὴν σήμερον, εἰς δόξαν τῆς Μητρὸς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ἀργία, καὶ ἰχθύος Κατάλυσις.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'.

Εν τῇ Γεννήσει, τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας· ἐν τῇ Κοιμήσει, τὸν κόσμον ἐκατέλιπες Θεοτόκε· μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν, Μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς, καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτρωμένη, ἐκ θανάτου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον αὐτόμελον, Ἦχος β'.

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον, καὶ προστασίαις ἀμετάθετον ἐλπίδα, τάφος καὶ νέκρωσις ἐκ ἐκράτησεν· ὡς γὰρ ζωῆς Μητέρα, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστησεν, ὁ μήτραν οἰκήσας αἰσιπαίρθενον.

† 15. Ἡ ἐξ Ἐδέσσης Ἀνακομιδὴ τῆς ἀχειροποιήτου Εἰκό-
νος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἥτοι τοῦ ἁγίου Μανδη-
λίου· καὶ μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Διομήδους.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν ἀγαθέ, αἰτούμε-
νοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν Χριστέ ὁ Θεός·
βουλήσει γὰρ νυδόκησας σαρκὶ ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα
ρύσῃ οὓς ἐπλάσας ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· ὅθεν εὐχα-

ρίστως βοῶμέν σοι· Χαράς ἐπλήρωσας τὰ πάντα ὁ Σωτήρ
ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς: Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν.

✠ 17. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Μύρωνος.

Ἀπολυτίκιον, καὶ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

✠ 18. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων, Φλώρου καὶ Λαύρου.

Ἀπολυτίκιον, καὶ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

✠ 19. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἀνδρέου τοῦ Στρατηλάτη, καὶ
τῶν σὺν αὐτῷ δισχιλίων πεντακοσίων ἐννεηνήκοντα τριῶν.

Ἀπολυτίκιον, καὶ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

✠ 19. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Σαμουὴλ.

Ὁ ἀγνώτατος οὗτος ἀνὴρ, ὁ παιδιόθεν Προφήτης τοῦ Θεοῦ, καὶ Κριτὴς τῶν
Ἰσραηλιτῶν ὁ ἔσχατος, ὑπῆρχεν ἐκ πόλεως Ἀρμαθαίμ, ἐκ φυλῆς Λευὶ, υἱὸς Ἐλ-
κανὰ καὶ Ἀννης τῆς Προφήτιδος, γεννηθεὶς περὶ τὸ 1155 ἔτος πρὸ Χριστοῦ.
Ὀνομάσθη ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, Σαμουήλ, ὃ ἐστὶ μεθερμηνευόμενον, Θεαί-
τητος· διότι στεῖρα οὖσα πρότερον, ἠτήσατο τέκνον παρὰ Θεοῦ, διὰ πολλῶν
δαίσεων καὶ δακρύων δερμῶν· τεκοῦσα δὲ τοῦτον καὶ ἀπογαλακτίσασα, ἤγαγεν
αὐτὸν εἰς τὴν πόλιν Σηλωμ, ἐν ἣ εὐρίσκετο τότε ἡ θεία Κιβωτός· καὶ νήπιον
ἔτι ὄντα, ἀφιερῶσασα αὐτόν, κατὰ τὴν υπόσχεσιν, εἰς λειτουργίαν Θεοῦ, εὐχαρί-
στησεν αὐτῷ, ψάλλουσα τὴν Γ'. Ὡδὴν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης: Ἐστερεώθη
ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, κτλ. σελ 53. Εἶτα, αὐτὴ μὲν ὑποστρέψασα εἰς
τὸν οἶκον αὐτῆς, ἐγέννησεν ἔπειτα τρεῖς ἑτέρους υἱούς, καὶ δύο θυγατέρας· ὁ
δὲ Σαμουήλ εμεῖνεν εἰς Σηλωμ, ὑπὸ τὴν προστασίαν Ἡλὶ, τοῦ τότε ἀρχιερέως
τῶν Ἰουδαίων, ὑπηρετῶν εἰς τὴν Σκηνὴν τοῦ Θεοῦ, καὶ διὰ τοῦ σεμνοτάτου αὐ-
τοῦ πολιτεύματος, εὐαρεστῶν Θεῷ καὶ ἀνθρώποις, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τῆς θείας
Γραφῆς: Καὶ τὸ παιδάριον Σαμουήλ ἐπορεύετο καὶ ἐμεγαλύνετο, καὶ
ἦν ἀγαθὸν μετὰ Κυρίου καὶ μετὰ ἀνθρώπων (Α'. Βασ. β'. 26.). Κοιμώμε-
νον δὲ τὸ ἀγαθὸν τοῦτο παιδάριον ἐν τῷ ναῷ, ὅπου ἦν ἡ τοῦ Θεοῦ Κιβωτός,
ἀκούει φωνὴν τρεῖς καὶ τετράκις καλοῦσαν αὐτὸ ἐξ ὀνόματος, καὶ λέγουσαν: Σα-
μουήλ, Σαμουήλ. Ἡ φωνὴ αὕτη ἦν φωνὴ τοῦ Θεοῦ, ὃς τις ἀνήγγειλεν εἰς τὸν
Σαμουήλ τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ περὶ τῆς μελλούσης καταστροφῆς τοῦ Ἡλὶ· διότι
οὗτος, ἔχων δύο υἱούς, Ὁφνὶ καὶ Φινεὲς καλουμένους, νέους παρανομωτάτους καὶ
τοῦ Θεοῦ καταφρονητάς, οὐκ ἐφρόντισε παντοίῳ τρόπῳ τὴν τούτων διόρθωσιν.
Καὶ ἡ μὲν θεία ἀπόφασις ἐπληρώθη ἐν καιρῷ, καὶ πᾶσα ἡ οἰκογένεια τοῦ Ἡλὶ
ἐξωλοθρεύθη ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ· παράδειγμα φοβερόν τῶν ἀμελούντων τῶν ἰδίων τέκνων
τὴν καλὴν ἀνατροφὴν, καὶ τῶν παρανομιῶν αὐτῶν τὴν πρέπουσαν παίδευσιν.

Ὁ δὲ Σαμουήλ, ἐκλεχθεὶς μετὰ ταῦτα εἰς τὴν προστασίαν τοῦ λαοῦ, ἔκρινεν
αὐτόν ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ, γινόμενος εἰς αὐτόν τύπος καλῶν ἔργων, καὶ
νομίζων μέγα ἀμάρτημα, εἰὰν παύσῃ ποτὲ προσευχόμενος ὑπὲρ αὐτοῦ, καὶ τὴν
ἄφεσιν τῶν πλημμελημάτων αὐτοῦ παρὰ Θεοῦ ἐξαιτούμενος, ὡς εἶπεν ὁ ἴδιος
ἐνώπιον πάντων: Ἐμοὶ μηδαμῶς (γένοιτο) τοῦ ἀμαρτεῖν τῷ Κυρίῳ, ἀνιέ-
ναι τοῦ προσεύχεσθαι περὶ ὑμῶν· καὶ δουλεύσω τῷ Κυρίῳ, καὶ δεῖξω

¶ ὑμῖν τὴν δόδν τὴν ἀγαθὴν καὶ τὴν εὐθείαν (αὐτ. ιθ'. 28.). Τὴν δὲ δικαιοσύνην αὐτοῦ καὶ ἀφιλοκέρδειαν, δι' ἧς ἐκυβέρνηα τὸν λαόν, καὶ ἐδίκαζε τὰς ὑποθέσεις ἐκάστου, ὡμολόγησαν πάντες, ὅτε ἠρώτησεν αὐτοὺς, ἐπὶ Θεῷ μάρτυρι, ἵνα εἴπωσιν ἐν συνειδήσει, εἰ ἠδίκησε ποτέ τινα, ἢ ἔλαβε παρά τινα ἢ κτῆμα, ἢ χρῆμα, ἢ δῶρον, μέχρι καὶ ἐνὸς ὑποδήματος εὐτελοῦς. Οἱ δὲ ἀπεκρίθησαν ὁμοφώνως, λέγοντες: Οὐκ ἠδίκησας ἡμᾶς, καὶ οὐ κατεδυνάστευσας ἡμᾶς, καὶ οὐκ ἐθλίψας ἡμᾶς, καὶ οὐκ εἴληφας ἐκ χειρὸς οὐδενὸς οὐδέν (αὐτ. 2-4). Αἰτήσαντος δὲ τοῦ λαοῦ βασιλέα, περὶ τὸ γῆρας αὐτοῦ, ἔχρισεν αὐτοῖς τὸν Σαούλ· ἀλλὰ παρακούσαντα μετ' ὀλίγον τοῦ θείου προστάγματος, ἤλεγξεν αὐτὸν ἐκ προσώπου τοῦ Κυρίου, καὶ ἀπελθὼν ἔχρισε τὸν Δαυῖδ, τοῦ Θεοῦ τοῦτο κελεύσαντος. Ζήσας δὲ ἀνεπίληπτος κατὰ πάντα ἔτη 98, καὶ γενόμενος τοῖς πᾶσι παράδειγμα ζωῆς θειοτάτου, ἐτελεύτησε περὶ τὰ 1057 πρὸ Χριστοῦ. Εἰς τοῦτον ἀποδίδεται ὑπὸ τῶν πλειόνων τὸ βιβλίον τῶν Κριτῶν, τῆς 'Ρούθ, καὶ τὰ 24 πρῶτα κεφάλαια τοῦ Α'. τῶν Βασιλειῶν βιβλίου.

Ἀπολυτίκιον, καὶ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

✠ 21. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Θαδδαίου· καὶ τῆς ἁγίας Μάρτυρος Βάσσης, καὶ τῶν τέκνων αὐτῆς, Θεογνίου, Ἀγαπίου, καὶ Πιστοῦ.

Οἱ μὲν Μάρτυρες ἦσαν ἐκ πόλεως Ἐδέσσης, τῆς ἐν Μεσοποταμίᾳ· ἠθλησαν δὲ ἐπὶ Μαξιμιανῷ, τῷ 290 ἔτει. Ὁ δὲ Ἀπόστολος, Ἐδεσσηνὸς ὢν καὶ αὐτὸς τὴν πατρίδα, Ἰουδαῖος δὲ τὸ γένος, ἐλθὼν εἰς Ἱερουσαλήμ, ἐγένετο μαθητῆς τοῦ Χριστοῦ, ᾧ καὶ ἠκολούθησε μέχρι τοῦ πάθους. Μετὰ δὲ τὴν Ἀνάληψιν αὐτοῦ, περὶ τὸ 36 σωτήριον ἔτος, ἀπελθὼν εἰς τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα, καὶ κατηχήσας καὶ βαπτίσας τὸν τοπάρχην αὐτῆς Ἀβγαρον, ἐθεράπευσεν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ἀνιάτου πάθους, ὑφ' οὗ ἐπασχε θεινῶς. Κηρύξας δὲ ἐν Μεσοποταμίᾳ, ἐτελεύτησε μαρτυρικῶς. Περὶ τούτου οἱ μὲν λέγουσιν, ὅτι ἐστὶν ἐκ τοῦ χοροῦ τῶν Δώδεκα, ὁ ὑπὸ τοῦ Ματθαίου ὀνομαζόμενος Λεβδαῖος, ὁ ἐπικληθεὶς Θαδδαῖος (ι. 3). Ὁ δὲ Εὐσέβιος λέγει αὐτὸν ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, ταῦτα ἐπὶ λέξεως γράφων περὶ αὐτοῦ: « Μετὰ γοῦν τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, καὶ τὴν εἰς οὐρανοὺς ἀνοδὸν αὐτοῦ (τοῦ Χριστοῦ), Θωμᾶς, τῶν Ἀποστόλων εἰς τῶν Δώδεκα, Θαδδαῖον, ἐν ἀριθμῷ καὶ αὐτὸν τῶν Ἑβδομήκοντα τοῦ Χριστοῦ Μαθητῶν κατελεγμένον, κινήσει θειοτέρα ἐπὶ τὴν Ἐδεσσαν κήρυκα καὶ Εὐαγγελιστὴν τῆς περὶ τοῦ Χριστοῦ διδασκαλίας ἐκπέμπει (Ἱστορ. Ἐκκλ. α'. 13) ». Τὸ δὲ, Ἀβγαρος, γράφεται παρ' αὐτῷ Ἀγδαρος· ὅπερ ἕτεροι γράφουσιν, Αὐγαρος.

Ἀπολυτικίον, Ἦχος γ'.

Ἀπόστολε ἅγιε Θαδδαῖε, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

✠ 22. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἀγαθονίκου.

Ἡμέραν συμπάλλεται καὶ ἡ Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Λούκου, διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι αὐτὸν τῇ Ἑορτῇ.

Ἀπολυτίκιον τῶν Μαρτύρων.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Σελ. 327.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικός.

Τὴν κλῆσιν ἀγαθὴν, κακτημένος θεόφρον, ἀνδρῶν τῶν πονηρῶν, ἀπεστράφης τὸ σέβας, μὴ πτήξας τὰ βάσανα, ἀγαθόνικε ἔνδοξε· ὅθεν γέγονας τῶν ἀγαθῶν κληρονόμος, καὶ ἀπειλήφας, σὺν τοῖς συνάθλοις ἀξίως, τὸν ἄφθαρτον στέφανον.

✠ 23. Τοῦ ἀγίου Μάρτυρος Λούππου.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ τῆς Θεοτόκου, καὶ φάλλονται πάντα τὰ αὐτῆς.

✠ 24. Τοῦ ἀγίου Ἱερομάρτυρος Εὐτυχῆς, μαθητοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πράξιν εὖρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Εὐτυχῆς. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

✠ 25. Ἡ ἐπαινοδὸς τοῦ Λειψάνου τοῦ ἀγίου Ἀποστόλου Βαρθολομαίου· καὶ μνήμη τοῦ ἀγίου Ἀποστόλου Τίτου.

Περὶ μὲν τοῦ Βαρθολομαίου ὅρα Ἰουνίου 41. Ὁ δὲ Τίτος ἦν Ἕλλησ τοῦ γένους, καὶ τὴν θρησκείαν ἐθνικός. Πιστεύσας δὲ εἰς Χριστὸν διὰ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, ἐγένετο μαθητὴς αὐτοῦ καὶ ἀκόλουθος, καὶ μεγάλως συνήρτησεν εἰς τὸ κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου. Χειροτονήσας δὲ αὐτὸν ὁ Παῦλος τῆς Κρήτης ἐπίσκοπον, ἔγραψεν ἔπειτα καὶ τὴν εἰς ὄνομα αὐτοῦ ἐπιγραφομένην Ἐπιστολήν. Ὁ δὲ, ἀποστολικῶς ποιμάνας τὸ ἐμπιστευθὲν αὐτῷ ποίμνιον, καὶ γενόμενος πλήρης ἡμερῶν, ἐτελεύτησεν ἐν εἰρήνῃ, ζήσας ἔτη περὶ τὰ 94.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος γ'.

Απόστολοι ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον τοῦ Βαρθολομαίου.

Ἦχος α'. Ἦν τάφον σου Σωτήρ.

Η καίθεδος τῶν σῶν, παναγίων λειψάνων, ὑπόθεσις ἡμῖν, ἑορτῆς φαιδροτάτης, πανεύφημε γέγονε, τοῦ Κυρίου Ἀπόστολε· ἦν γεραίροντες, εὐσεβοφρόνως τιμῶμεν, σὲ τὸν ἄδυτον, Βαρθολομαῖε λαμπτήρα, Χριστὲν μεγαλύνοντες.

Ἐτερον τοῦ Τίτου, Ἦχος β'. Ταῖς ἄνω ζητῶν.

Τοῦ Παύλου δειχθεὶς, συνόμιλος Ἀπόστολε, σὺν τέτῳ ἡμῖν.
τὸν λόγον προκατήγγειλας, τῆς ἐνθέου χάριτος, μυστο-
λέκτα Τίτε αἰοῖδιμε· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι: Πρεσβεύων μὴ
παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 26. Τῶν ἀγίων Μαρτύρων, Ἀδριανοῦ καὶ Ναταλίας.

Ἀπολυτίκιον: Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Σελ. 327.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τυναικὸς Θεόφρονος, τοὺς Θείους λόγους, ἐν καρδίᾳ Θεμέ-
νος, Ἀδριανὲ Μάρτυς Χριστοῦ, ἐν ταῖς βασιάνοις πρεσέ-
δραμες, σὺν τῇ συζύγῳ τὸ στέφος δεξάμενος.

✠ 27. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ποιμένος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμῃ τὸ ἄγονον ἐγεώρ-
γησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τῆς
πονους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκουμένη
λαμπῶν τοῖς θαύμασι, Ποιμὴν Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε. Πρέσβευε
Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῶν λαμπρῶν ἀγώνων σου, ὅσιε Πάτερ, ἡ ἀγία σήμερον,
ἐπέστη μνήμη τὰς ψυχὰς, τῶν εὐσεβῶν κατευφραίνου-
σα, Ποιμὴν Θεόφρον, Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε.

✠ 28. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μωϋσέως τοῦ Αἰθίοπος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυμα-
τουργὸς ἀνεδείχθης, Θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Μωϋσῆ· νη-
στείᾳ, ἀγρυπνίᾳ, προσευχῇ, ἐράνῃα χαρίσματα λαβὼν, Θερα-
πεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρε-
χόντων σοι. Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύ· δόξα τῷ σὲ στεφα-
νώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θεῖαν ἔλλαμψιν καταπλουτήσας, σκότος ἔλυσας παθῶν
παμμαίκαρ, καὶ εὐχαῖς σου ταῖς ἀγρύπνοις ἐμάρανας,

τὸ τῆς σαρκὸς ἐπαιρόμενον φρόνημα, καὶ πρὸς τὴν ἄνω ἐπέβης ἀκρόπολιν. Πάτερ ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

✠ 29. Ἡ Ἀποτομή τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Ὁ Δεῖος οὗτος Βαπτιστής, ὁ ἐκ Προφήτου Προφήτης, καὶ πάντων τῶν Προφητῶν ἡ σφραγίς, καὶ τῶν Ἀποστόλων ἡ ἐναρξίς, ὁ μεσίτης τῆς Παλαιᾶς καὶ τῆς Νέας τοῦ Θεοῦ Διαθήκης, ἡ Φωνὴ τοῦ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὁ Διόπεμπτος Ἀγγελὸς τοῦ σαρκωθέντος Μεσσίου, καὶ τῆς ἐν τῷ κόσμῳ παρουσίας αὐτοῦ Πρόδρομος καὶ προετοιμαστής (Ἠσ. μ'. 3. Μαλαχ. γ'. 1)· ὁ διὰ πολλῶν θαυμασίων καὶ συλληφθεὶς, καὶ γεννηθεὶς, καὶ Πνεύματος ἁγίου πλησθεὶς ἔτι ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ, καὶ προελθὼν ὡς ἄλλος Ἡλίας ζηλωτής, οὐ τῆς ἐμιμήθη καὶ τὸν ἐρημικὸν βίον, καὶ τὸ ἀσκητικὸν ἔνδυμα, καὶ τὴν δερματίνην ζώνην περὶ τὴν ὀσφύν, καὶ τὸν ἐνθεὸν ζῆλον ὑπὲρ τῆς τοῦ νόμου φυλακῆς (ὄρα Σεπτεμβρ. 23. Μαρτ. 25. Ἰουν. 24. Ἰουλ. 20.)· οὗτος, λέγω, ἀφ' οὗ ἐκήρυξεν εἰς τὸν λαὸν τὸ βάπτισμα τῆς μετανοίας, κατὰ τὴν Δεῖαν ἐπιταγὴν (Ἰαν. 6)· ἀφ' οὗ ἐδίδαξε τὰ πρακτικά καὶ ἰδιώτας καὶ ἀξιωματικούς, καὶ ὑπέδειξε παντὸς ἐπαγγέλματος τὰ χρέη, ἀφ' οὗ κατέπληξε τοὺς βαπτιζομένους ὑπ' αὐτοῦ, διὰ τοῦ Δεῖς φόδου, ὅτι οὐδεὶς δύναται φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς, εἰ μὴ ποιήσῃ καρποὺς ἀξίους τῆς μετανοίας, ἀφ' οὗ, διὰ τοῦ τοιούτου κηρύγματος ἠντρίπισε τὰς καρδίας αὐτῶν εἰς ὑπόδοχὴν τῆς εὐαγγελικῆς τοῦ Σωτῆρος διδασκαλίας, ἀφ' οὗ, τέλος πάντων, καὶ αὐτὸν τοῦτον τὸν Σωτῆρα δακτυλοδεικτῆσας αὐτοῖς, εἶπεν: Ἰδὲ ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου (Λουκ. γ'. 2-18. Ἰωάν. α'. 29)· ἐπεσφράγισεν ὕστερον καὶ διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος τὴν ἀληθεῖαν τῶν ἑαυτοῦ λόγων, γενόμενος ὑπὲρ τοῦ Δείου νόμου σφάγιον ἱερὸν ὑπὸ χειρὸς ἀνδρὸς παρανόμου.

Ἡρώδης ἦν οὗτος, ὁ Τετράρχης τῆς Γαλιλαίας, ὁ τοῦ Μ. Ἡρώδου υἱὸς, ὁ ἐπινομαζόμενος Ἀντίπας· ὃς τις, ἔχων γυναῖκα νόμιμον, τὴν θυγατέρα τοῦ βασιλέως τῆς Ἀραβίας Ἀρέτα, ἢ Ἀρέθα, αὐτὴν μὲν ἀναιτίως ἀπέβαλεν, ἤρπασε δὲ, παρὰ πᾶσαν νόμου διαταγὴν, τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Ἡρωδιάδα, τεκοῦσαν καὶ θυγάτριον ἐξ ἐκείνου, Σαλώμην τὸ ὄνομα. Τὴν ἀρπαγὴν ταύτην καὶ μίξιν τὴν ἄθεσμον οὐκ ἐπαύετο ἐλέγχων ὁ κήρυξ τῆς μετανοίας, καὶ τῶν ἀνομούντων εὐπαρρησίαστος καὶ αὐστηρὸς ἐπιπλήκτωρ: Οὐκ ἔξεστί σοι, λέγων αὐτῷ, ἔχειν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου (Μάρκ. γ'. 18). Οἱ Ἡρώδης, πρὸς τοῖς ἄλλοις αὐτοῦ ἀνοσιουργήμασι, προσέθηκεν ἔτι καὶ τοῦτο, καὶ συλλαβὼν τὸν Ἰωάννην, κατέκλεισεν εἰς δεσμωτήριον· καὶ ἐφόνευσεν ἴσως αὐτὸν παρευθὺς, εἰ μὴ ἐλείπε τοῦ τυράννου ἡ συστολή, διὰ τὴν τοῦ ὄχλου πρὸς τὸν Ἰωάννην ἄκραν εὐλάβειαν, καὶ προσέτι, διὰ τὸ ὅπως δὴποτε σέβας, ὅπως ἐξ ἀρχῆς καὶ αὐτὸς πρὸς τὸν δίκαιον καὶ ἅγιον τοῦτον ἄνδρα ὑπέτρεφεν. Ἀλλὰ τελευταῖον, ὑπὸ τοῦ οἴστρου τῆς θηλυμανίας κεντούμενος, ἐπέβαλε τὰς μιαινὰς αὐτοῦ χεῖρας ἐπὶ τὸν τῆς ἀγνείας διδάσκαλον, κατὰ τὴν ἐορτάσιμον τῶν γενεθλίων αὐτοῦ ἡμέραν· ὅτε ἡ μὲν Σαλώμη ὠρχήσατο κατ' ἀρέσκειαν αὐτοῦ, καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ συμποσιαζόντων, αὐτὸς δὲ ἐποίησε πρὸς αὐτὴν μεθ' ὅρκου τὴν πάσης ἀφροσύνης ἀφρονεστέραν ὑπόσχεσιν, ὅτι, κἂν τὸ ἥμισυ τῆς βασιλείας αὐτοῦ αἰτήσῃ, δώσει αὐτῇ εἰς μισθὸν τῆς ὀρχήσεως. Καὶ ἡ μὲν ἀναιδὴς ὀρχήστρια, τὴν μητέρα συμβουλευθεῖσα, αἰτεῖ πάραυτα ἐπὶ δίσκου τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ. Ὁ δὲ παραβάτης τοῦ Δείου νόμου, νόμου τήρησιν περὶ τὸν ὅρκον ὑποκρινόμενος, βάλλει εἰς πᾶξιν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ τὴν διάθεσιν, καὶ πληροῖ τὸ ἐναγὲς αὐτοῦ συμπό-

σιον αἱμάτων προφητικῶν· καὶ ἡ πάντιμος ἐκείνη κεφαλὴ, αἰδέσιμος καὶ εἰς τοὺς Ἀγγέλους, δίδοται βραβεῖον βεδήλου ὀρχήσματος, καὶ γίνεται παίγνιον ἀκολάστου θυγατρὸς, καὶ μητρὸς μοιχαλίδος. Τὸ δὲ πανίερρον σῶμα τοῦ Θεοῦ Βαπτιστοῦ, ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἦραν καὶ ἔθηκαν ἐν μνημείῳ (Μάρκ. γ'. 21-29).

Ἀργία, καὶ Νηστεία.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων· σοὶ δὲ ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου Προδρόμου· ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως καὶ Προφητῶν σεβασμιώτερος, ὅτι καὶ ἐν ρείθροις βαπτίσαι κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον. Ὅθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραθλήσας, χαίρων εὐηγγελίσω καὶ τοῖς ἐν Ἀδῇ, Θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκί, τὸν αἴροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. α'.

Η τοῦ Προδρόμου ἐνδοξος ἀποτομή, οἰκονομία γέγονέ τις Θεϊκὴ, ἵνα καὶ τοῖς ἐν Ἀδῇ τοῦ Σωτῆρος κηρύξη τὴν ἔλευσιν. Θρηνεῖτω οὖν Ἡρωδιαῖς, ἄνομον φόνον αἰτήσασα· οὐ νόμον γὰρ τὸν τοῦ Θεοῦ, οὐ ζῶντα αἰῶνα ἠγάπησεν, ἀλλ' ἐπίπλαστον πρόσκαιρον.

* 30. Τῷ ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, ἀρχιεπισκόπων Κωνσταντινουπόλεως, Ἀλεξάνδρου, Ἰωάννου, καὶ Παύλου τοῦ Νέου.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου, ὡς ἄνω.

Καὶ τῶν Ἀγίων, Ἦχος δ'.

Ο Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν αἰεὶ μεθ' ἡμῶν, κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσης τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν· ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Κοντάκιον τοῦ Προδρόμου, ὡς ἄνω.

* 31. Ἡ κατάθεσις τῆς τιμίας Ζώνης τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Θεοτόκε αἰεπαρθένε, τῶν ἀνθρώπων ἡ σκέπη, Ἐσθῆτα καὶ Ζώνην τοῦ ἀχράντου σου σώματος, κραταιαὶν τῇ Πόλει

σου περιβολὴν ἐδωρήσω, τῷ ἀσπόρῳ τόκῳ σου ἄφθαρτα δια-
μείναντα· ἐπὶ σοὶ γὰρ καὶ φύσις καινοτομεῖται καὶ χρόνος.
Διὸ δυσωπούμέν σε, εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὴν Θεοδόχον γαστέρα σου Θεοτόκε, περιλαβοῦσα ἡ Ζώνη
σου ἡ τιμία, κράτος τῇ πόλει σου ἀπροσμάχητον, καὶ
θησαυρὸς ὑπάρχει τῶν ἀγαθῶν ἀνέκλειπτος, ἡ μόνη τεκῆσαι
ἀειπαρθένος.

ΤΡΟΠΑΡΙΑ

ΤΩΝ ΕΝ ΤΩ ΤΡΙΩΔΙΩ ΚΑΙ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΩ
ΚΙΝΗΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ.

ΤΡΙΩΔΙΟΝ.

✠ Τῇ Κυριακῇ τῇ Τελώνη καὶ τῇ Φαρισαίῳ ✠

Αἱ ἔρεσις παλαιὰ καὶ ἐπίσημος μεταξὺ τῶν Ἰουδαίων ἦσαν οἱ Φαρισαῖοι, οἱ τινες, πονηροὶ ὄντες καὶ ὑποκριταί, τὰς μὲν κακίας αὐτῶν ἐκρυπτον, πᾶσαν δὲ ὑποκριτικὴν αὐτῶν ἀρετὴν ἐδημοσίεουν, ποιῶντες πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν πρὸς τὸ θεαθῆναι τοῖς ἀνθρώποις (Ματ. κγ'. 5). διὸ καὶ ἐνομίζοντο ὑπὸ πάντων ἐνάρετοι καὶ δίκαιοι, καὶ κατὰ τὴν φαινομένην τῆς ζωῆς ἀγιότητα, κεχωρισμένοι τῶν λοιπῶν, ὅπερ δηλοῖ τὸ ὄνομα Φαρισαῖος. Ἐξ ἐναντίας οἱ Τελῶναι, τοιούτων οἱ ἀγοράζοντες τὰ βασιλικά δόσιμα, ἐπειδὴ, συλλέγοντες αὐτὰ, ἐποιοῦν πολλὰς ἀδικίας καὶ ἀρπαγὰς δι' αἰσχροκέρδειαν, διὰ τοῦτο πάντες ἐστοχάζοντο αὐτοὺς ἀμαρτωλοὺς καὶ ἀδίκους. Κατὰ τὴν τότε οὖν κοινὴν γνώμην, λαβὼν ὁ Ἰησοῦς ἕνα Φαρισαῖον, σημαίνοντα τὸν ἐνάρετον, καὶ ἕνα Τελώνην, δηλοῦντα τὸν ἀμαρτωλόν, ἐδίδαξε παραβολικῶς τῆς ὑπερηφανείας τὴν βλάβην, καὶ τῆς ταπεινοφροσύνης τὴν ὠφέλειαν.

Ἐπειδὴ δέ, μετὰ τρεῖς ἑβδομάδας, ἐμδαίνομεν εἰς τὸ σταδίου τῆς ἀγίας Τεσσαρακοστῆς, καὶ εἰς τοὺς πνευματικαὺς τῆς ἀρετῆς ἀγῶνας· καὶ ἐπειδὴ πρῶτον ὄπλον πρὸς ἀρετὴν ἐστὶν ἡ ταπεινώσις, καθὼς ἐξ ἐναντίας ἡ ὑπερηφάνεια μέγιστον ἐμπόδιον εἰς αὐτήν· διὰ τοῦτο οἱ θεῖοι Πατέρες τὰς μὲν ἑβδομάδας ταύτας ἐπενόησαν, ὡς προετοιμασίαν ἡμῶν εἰς τοὺς εἰρημένους ἀγῶνας· δι' ἣν αἰτίαν καὶ τὴν παροῦσαν ἑβδομάδα ἐκάλεσαν Προφωνήσιμον, ὡς προλέγουσαν τὸν τρόπον τινὰ καὶ κηρύττουσαν, ὅτι ἤγγικε τῆς νηστείας ὁ καιρὸς. Τὴν δὲ ἀνάγκωσιν τῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου παραβολῆς ἔταξαν σήμερον, διδάσκοντες ἡμᾶς δι' αὐτῆς, ἵνα μὴ ἐπαυρόμεθα, ὅταν πράττωμεν τὸ καλόν, μηδὲ καυχώμεθα δι' αὐτὸ, ὡς ὁ μέγας Φαρισαῖος· ἀλλὰ, μαθόντες ἐκ τοῦ παραδείγματος ἐκείνου, ὅτι ὁ καπνὸς τῆς οἰήσεως, καὶ τῆς καυχήσεως ἡ δυσωδία, διώκει τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος, καὶ ἀπογυμνοῦσα τὸν ἄνθρωπον πάσης ἀρετῆς, κρημνίζει αὐτὸν εἰς τοῦ Ἄδου τὰ βάραθρα, δεώμεθα μετὰ συντετριμμένης καρδίας τοῦ Θεοῦ, μιμούμενοι τοῦ Τελώνου τὴν ταπεινώσιν, ἥτις, κἂν ἀμαρτωλὸς ὑπάρχῃ ὁ ἄνθρωπος, κἂν εἰς ἐσχάτα περιπέσῃ κακὰ, δικαιοῖ αὐτόν, καὶ εἰς ὕψος ἀναβιβάξῃ μέγα.

Ἀπολυτ. τὸ Ἀναξάσιμον τοῦ Ἦχου, καὶ τὸ Θεοτοκίον αὐτῇ.

Κοντάκιον τοῦ Τριωδίου, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Φαρισαίου φύγωμεν ὑψηγορίαν, καὶ Τελώνου μάθωμεν, τὸ ταπεινὸν ἐν στεναγμοῖς, πρὸς τὸν Σωτῆρα κραυγαῖζοντες: Ἰλασθήτι μόνε ἡμῖν εὐδαιάλακτε.

Ἰστέον, ὅτι ἐν ὅλῃ τῇ ἐφεξῆς Ἑβδομάδι γίνεται κατάλυσις εἰς πάντα.

✠ Τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀσώτου ✠

Τρία πράγματα παρέστησεν ἡμῖν ὁ Σωτὴρ διὰ τῆς παραβολῆς τοῦ σημερινοῦ Εὐαγγελίου: Τὴν κατάστασιν τοῦ ἁμαρτωλοῦ, τῆς μετανοίας τὸν κανόνα, καὶ τῆς θείας εὐσπλαγχνίας τὸ μέγεθος. Ἐτάχθη δὲ ὑπὸ τῶν θείων Πατέρων ἐνταῦθα, μετὰ τὴν τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου παραβολὴν, πρὸς ἡμετέραν καὶ αὕτη διδασκαλίαν· ἵνα δηλαδὴ, βλέποντες εἰς τοῦ Ἀσώτου τὸ πρόσωπον τὴν ἀθλίαν κατάστασιν ἡμῶν, ἐνόσω κυλιόμεθα εἰς τὴν ἁμαρτίαν, ἐνόσω εὕρισκόμεθα μακρὰν τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν αὐτοῦ μυστηρίων, ἔλθωμεν τέλος πάντων εἰς αἴσθησιν καὶ ἡμεῖς, καὶ ταχύνωμεν τὴν ἐπιστροφὴν ἡμῶν πρὸς αὐτὸν διὰ τῆς μετανοίας, καὶ εἰς τὰς ἀγίας ταύτας ἡμέρας τῶν Νηστειῶν.

Καὶ ἄλλο. Ἐπειδὴ τινὲς, πολλὰ καὶ μεγάλα πράξαντες ἀνομήματα, καὶ χρονίσαντες εἰς αὐτὰ, ἔρχονται πολλάκις εἰς ἀπόγνωσιν, νομίζοντες ὅτι οὐκέτι ἐστὶ συγχώρησις δι' αὐτούς· καὶ οὕτως ἀπηλπισμένοι πίπτουσι τὸ λοιπὸν καθ' ἑκάστην εἰς τὰ αὐτὰ, καὶ ἔτι χεῖρονα κακὰ τῶν προτέρων· διὰ τοῦτο οἱ θεῖοι Πατέρες, ἵνα ἐκριζώσωσι τῆς ἀπογνώσεως τὸ πάθος ἐκ τῆς καρδίας αὐτῶν, καὶ ἐνθαρρύναντες αὐτούς, διεγείρουν εἰς τῆς ἀρετῆς τὰ ἔργα, ἔταξαν τὴν παροῦσαν παραβολὴν εἰς τῆς νηστείας τὰ πρόθυρα, δεικνύοντες εἰς αὐτούς τὰ φιάνθρωπα καὶ ὑπεράγαθα σπλάγχνα τοῦ Θεοῦ, ἐκ τῆς ἱστορίας τοῦ Ἀσώτου· καὶ ὅτι οὐκ ἔστιν ἁμάρτημα, ὅσον μέγα καὶ ἂν ὑποτεθῇ, δυνατόν να νικήσῃ ποτὲ τὴν φιάνθρωπον αὐτοῦ γνώμην.

Ἀπολυτ. τὸ Ἀναξάσιμον τῷ Ἦχῃ, καὶ τὸ Θεοτοκίον αὐτῷ.

Κοντάκιον τοῦ Τριωδίου,

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τῆς πατρῴας δόξης σου, ἀποσκιρτήσας ἀφρόνως, ἐν κακοῖς ἐσκόρπισα, ὃν μοι παρέδωκας πλοῦτον· ὅθεν σοὶ τὴν τοῦ Ἀσώτου φωνὴν κραυγάζω: Ἠμαρτον, ἐνώπιόν σου Πάτερ οἰκτίρμον· δέξαι με μετανοοῦντα, καὶ ποιήσόν με ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου.

✠ Τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀποκρέω ✠

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων εὐσεβῶν πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν.

Ἐξ αὐτῶν τῶν Ἀποστολικῶν Διαταγῶν (Βιβλ. ἡ. 42) ἔλαβεν ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία τὴν συνήθειαν τοῦ ἐπιτελεῖν τὰ λεγόμενα Τρίτα, καὶ Ἑννατα, καὶ Τεσσαρακοστὰ, καὶ λοιπὰ μνημόσυνα τῶν κεκοιμημένων. Ἐπειδὴ δὲ πολλοὶ κατὰ καιροὺς ἀπέθανον ἄωρα ἢ εἰς ξενιτείαν, ἢ εἰς θάλασσαν, ἢ εἰς ὄρη καὶ κρημνοὺς· ἴσως δὲ καὶ πένητες ὄντες, οὐκ ἠξιώθησαν τῶν διατεταγμένων μνημοσύνων· διὰ τοῦτο, φιланθρώπως οἱ θεῖοι Πατέρες κινούμενοι, ἐθέσπισαν σήμερον μνημόσυνον κοινὸν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος εὐσεβῶς τελευτησάντων ἀνθρώπων, ἵνα καὶ ὅσοι τῶν μερικῶν μνημοσύνων οὐκ ἔτυχον, δι' ὁποῖονδήποτε σύμβεβηκός, συμπεριλαμβάνωνται εἰς τὸ κοινὸν τοῦτο κάκεινοι.

Πρὸς τούτοις, ἐπειδὴ αὐρίαν ποιούμεν τὴν ἀνάμνησιν τῆς Δευτέρας Παρουσίας τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἐπειδὴ οἱ κεκοιμημένοι οὐδὲ ἐκρίθησαν, οὐδὲ ἔλαβον ἔτι τὴν τελείαν ἀντάμειψιν (Πράξ. ιζ'. 31. Β'. Πέτρ. β'. 9. Ἑβρ. ια'. 39-40), εὐκαίρως μνημονεύει σήμερον τῶν ψυχῶν ἡ Ἐκκλησία, καὶ εἰς τὸ ἄπειρον ἔλεος τοῦ Θεοῦ θάρρουςα, δέεται ἵνα ἐλεήσῃ τοὺς ἁμαρτωλοὺς. — Ὅτι δὲ ἀπάντων κοινῶς τῶν τεθνεώτων ἡ μνήμη ἀναμνησκει τὸν κοινὸν θάνατον καὶ εἰς ἡμᾶς ἐν καιρῷ ἀρμοδίῳ, καὶ διεγείρει πρὸς μετάνοιαν, τοῦτο ἐστὶ τρίτον αἶτιον τοῦ παρόντος μνημοσύνου, καὶ τῶν ἁγίων Πατέρων ἄλλος ἅγιος σκοπός.

Ἀπολυτίκιον Νεκρώσιμον, Ἦχος πλ. δ'.

Ο βαίθει σοφίας φιланθρώπως πάντα οἰκονομῶν, καὶ τὸ συμφέρον πᾶσιν ἀπονέμων μόνη Δημιουργέ, ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου· ἐν σοὶ γάρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο, τῷ ποιητῇ καὶ πλάστῃ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Θεοτοκίον, Ἦχος ὁ αὐτός.

Σὲ καὶ τεῖχος, καὶ λιμένα ἔχομεν, καὶ πρέσβιν εὐπρόσδεκτον, πρὸς ὃν ἔτεκες Θεόν, Θεοτόκε ἀνύμφευτε, τῶν πιστῶν ἡ σωτηρία.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Μετὰ τῶν Ἀγίων ἀνάπαυσον Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

✠ Τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀποκρέω ✠

Αἱ προλαβοῦσαι δύο παραβολαί, καὶ μάλιστα ἡ τοῦ Ἀσώτου, παρέστησαν ἡμῖν τὴν ἄκραν τοῦ Θεοῦ φιλανθρωπίαν καὶ ἀγαθότητα. Ἀλλ' ἵνα μὴ τινες, εἰς ταύτην μόνην θάρρουντες, διάγωσιν ἀμελῶς, καὶ τὸν καιρὸν τῆς ἑαυτῶν σωτηρίας πραγματευόμενοι, ἐπιμένωσιν εἰς τὴν ἁμαρτίαν, καὶ οὕτως ἀρπάσῃ αὐτοὺς αἰφνιδίως ὁ θάνατος· διὰ τοῦτο οἱ θειότατοι Πατέρες ἔταξαν σήμερον τὴν ἐορτὴν καὶ ἀνάμνησιν τῆς ἀδεκάστου Δευτέρας Παρουσίας τοῦ Χριστοῦ, ἐνθυμίζοντες δι' αὐτῆς τοὺς τοιούτους, ὅτι οὐ μόνον φιλόανθρωπος ἐστὶν ὁ Θεός, ἀλλὰ καὶ κριτὴς δικαιότατος, καὶ ἀποδίδωσιν ἐκάστω κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

Σκοπὸς οὖν τῶν ἁγίων Πατέρων ἐστὶν ἵνα, διὰ τῆς ἐνθυμήσεως τῆς φοβερᾶς ἐκείνης ἡμέρας, διεγείρῳσιν ἡμᾶς ἐκ τοῦ ὕπνου τῆς ἀμελείας πρὸς ἐργασίαν τῆς ἀρετῆς, καὶ προτρέψωσιν εἰς φιλαδελφίαν καὶ συμπάθειαν. Ἐπειδὴ δὲ τῇ ἐρχομένῃ Κυριακῇ τῆς Τυροφάγου ποιούμεν τὴν ἀνάμνησιν τῆς τοῦ Ἀδὰμ ἐξορίας ἐκ τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς, ἣτις ἐστὶν ἡ ἀρχὴ τοῦ παρόντος βίου, δῆλον ὅτι ἡ σημερινὴ ἐορτὴ λογίζεται ὡς τελευταία πασῶν· διότι εἰς ταύτην ἀληθῶς τελευτῶσι καὶ τὰ ἡμέτερα πάντα, καὶ ὁ κόσμος αὐτός.

Ἀπολυτ. τὸ Ἀνασάσιμον τοῦ Ἦχου, καὶ τὸ Θεοτοκίον αὐτῆ.

Κοντάκιον τοῦ Τριωδίου, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Οταν ἔλθῃς ὁ Θεός ἐπὶ γῆς μετὰ δόξης, καὶ τρέμωσι τὰ σύμπαντα, ποταμὸς δὲ τοῦ πυρός, πρὸ τοῦ βήματος ἔλκη, καὶ βίβλοι ἀνοίγωνται, καὶ τὰ κρυπτά δημοσιεύωνται·

ΕΠΙΘΗΚΗ ΜΕΓΑ

... τοῦ πυρός τοῦ ἀσβέστου, καὶ ἀξίωσον, ἐκ
... ἡνκα, Κριτὰ δικαιοτάτε.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

... ἐν τῇ ἐφεξῆς Ἑβδομάδι τῆς Τυροφάγου, καταλύομεν ἐπί-
... καὶ Παρασκευὴν εἰς τυρόν καὶ ὠά, ὡς καὶ τὰς λοιπὰς τῆς
... Ἑβδομάδος.

✠ Τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυροφάγου ✠

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἐν ἀσκήσει λαμψάντων ὁ-
σίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν.

Ἀφ' οὗ ἐπαιδαγωγῆσαν ἡμᾶς οἱ Θεοφόροι Πατέρες διὰ τῶν, ὅσα εἵπομεν εἰς τὰς
προλαβούσας ἑορτάς, καὶ κατ' ὀλίγον ἡτοίμασαν εἰς τὸ στάδιον τῶν πνευματικῶν
ἀγώνων, ἰδοὺ προβάλλουσιν ἤδη καὶ τοὺς Θεαρέστως βιώσαντας, ἄνδρας τε καὶ
γυναῖκας ὁμοῦ· ἵνα, διὰ τοῦ παραδείγματος τούτων, ποιήσωσιν ἡμᾶς προθυμοτέ-
ρους εἰς τὴν ἐργασίαν τῶν ἀρετῶν, καὶ κατὰ τῶν παθῶν ἀνδρειοτέρους. Καὶ
καθὼς οἱ ἔμπειροι στρατηγοί, ὅταν τὰ στρατεύματα ἐτοιμασθῶσιν εἰς μάχην, καὶ
ἵστανται ἤδη κατὰ πρόσωπον, οὐ μόνον διὰ λόγου προτρέπουσι τοὺς ἑαυτῶν
στρατιώτας, ἀλλὰ καὶ ἀνδρῶν ἀρίστων ἀνδραγαθίας ἀναφέρουσιν εἰς αὐτούς, ἐξ
ᾧ ἐγκαρδιούμεναι ἐκεῖνοι, ὁρμῶσιν ὀλοψύχως κατὰ τῶν ἐχθρῶν· οὕτω καὶ οἱ Θεο-
σοφοὶ Πατέρες παιοῦσι νῦν εἰς ἡμᾶς, διορίσαντες σήμερον κοινὴν μνήμην καὶ ἑορ-
τὴν πάντων τῶν Ἀγίων, ὅσοι, διὰ κόπων πολλῶν νικήσαντες τὰ πάθη, εὐηρέ-
στησαν τῷ Θεῷ· ἵνα καὶ ἡμεῖς, πρὸς τὴν ζωὴν ἐκείνων ἀποδλέοντες, ἀγωνι-
ζώμεθα γενναίως κατὰ τῶν παθῶν, καὶ τὰς διαφόρους ἀρεταῖς ἐργαζώμεθα, μι-
μούμενοι αὐτοὺς ὅσον τὸ δυνατόν, καὶ ἀναλογιζόμενοι, ὅτι ἄνθρωποι ἦσαν καὶ αὐτοί,
καὶ τὴν αὐτὴν ἡμῖν εἶχον φύσιν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ο Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν αἰεὶ μεθ' ἡμῶν κατὰ
τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσης τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡ-
μῶν· ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν
ζωὴν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ ἀγία, ἡ τοῦ ἀφράστου φωτός, ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις
τιμῶντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ως εὐσεβείας κήρυκας, καὶ ἀσεβείας φίμωτρα, τῶν Θεο-
φόρων τὸν δῆμον ἐφαιδρυνας Κίριε, τὴν ἐφήλιον λάμπαν-
τα. Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ τελείᾳ τοὺς σὲ θαυμάζον-
τας, καὶ μεγαλύνοντας, διαφυλάξον ψάλλειν καὶ ᾄδειν σοι·
Ἀλληλοῦῖα.

✠ Τῇ Κυριακῇ τῆς Τυροφαγού ✠

Τὴν ἀνάμνησιν τῆς τοῦ Ἀδὰμ ἐξορίας ἀπὸ τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς ἐτά-
ξαν ἐνταῦθα, τῇ παραμονῇ τῆς ἁγίας Τεσσαρακοστῆς, οἱ Δειότατοι Πατέρες,
δεικνύοντες οὐχὶ διὰ λόγων ἀπλῶν, ἀλλ' ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων, πόσον ὠφέλι-
μον ἐστὶν εἰς τὸν ἄνθρωπον τὸ τῆς νηστείας καλόν· καὶ ἐκ τοῦ ἐναντίου,
πόσον ἐπιβλαδὲς καὶ ὀλέθριον ἡ ἀκρασία, καὶ τῶν Δείων ἐντολῶν ἡ παράβασις·
καὶ ὅτι πρώτη ἐντολὴ τοῦ Θεοῦ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους ἐστὶν ἡ τῆς νηστείας ἐν-
τολὴ, ἣν λαβόντες οἱ Πρωτόπλαστοι, καὶ μὴ φυλάξαντες αὐτήν, οὐ μόνον Δεοὶ
οὐκ ἐγένοντο, ὡς ἐφάντασθησαν, ἀλλ' ἀπώλεσαν καὶ ἣν εἶχον μακαρίαν ζωὴν· καὶ
πесόντες εἰς φθορὰν καὶ εἰς θάνατον, μετέδωκαν αὐτὰ ταῦτα, καὶ μυρία ἄλλα
κακὰ, ὅσα ἐκεῖθεν ἐπήγασαν, εἰς ὅλον τὸ ἀνθρώπινον γένος. Ταῦτα πάντα βάλ-
λουσιν ὑπ' ὅψιν ἡμῶν σήμερον οἱ Θεοφόροι Πατέρες· ἵνα, ἐνθυμούμενοι τὸ, Πόθεν
ἐξεπέσαμεν, καὶ τί ἐπάθομεν διὰ τὴν τῶν Πρωτοπλάστων ἀκρασίαν καὶ παρα-
κοήν, σπουδάσωμεν ἐπανελθεῖν πάλιν εἰς τὴν ἀρχαίαν ἐκείνην μακαριότητα καὶ
δόξαν διὰ νηστείας καὶ ὑπακοῆς εἰς πάντα τὰ Δεῖα προσταγμάτων.

Α' πολυτ. τὸ Ἀναξάσιμον τοῦ Ἦχου, καὶ τὸ Θεοτοκίον αὐτῆ.

Κοντάκιον τοῦ Τριωδίου αὐτόμελον, Ἦχος πλ. β'.

Τῆς σοφίας ὁδηγὲ, φρονήσεως χορηγὲ, τῶν ἀφρόνων παι-
δευταί, καὶ τῶν πτωχῶν ὑπερασπισταί, στήριξον, συνέ-
τισον τὴν καρδίαν μου, Δέσποτα. Σὺ δίδες μοι λόγον, ὃ τοῦ
Πατρὸς Λόγος· ἰδοὺ γὰρ τὰ χεῖλη μου οὐ μὴ κωλύσω ἐν τῷ
κράζειν σοι· Ἐλεῆμον ἐλέησόν με τὸν παραπесόντα.

Τῇ Κυριακῇ ταύτῃ τῆς Τυροφαγού, ὁμοίως καὶ τῇ Β'. καὶ
Δ'. Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, ψάλλομεν τὸ
παρὸν Προκείμενον μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ.

Ἦχος πλ. δ'.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σε ἀπὸ τοῦ παιδός σε, ὅτι
θλίβομαι· ταχὺ ἐπάκουσόν μου, πρόσχες τῇ ψυχῇ μου,
καὶ λύτρωσαι αὐτήν.

Στίχος α'. Ἡ σωτηρία σου ὁ Θεὸς ἀντιλάβοιτό μου.

Στίχος β'. Ἰδέτωσαν πτωχοὶ, καὶ εὐφρανθήτωσαν.

✠ Τῷ Πρώτῳ Σαββάτῳ τῶν Νηστειῶν ✠

Α' ἀνάμνησιν ποιούμεθα τοῦ διὰ τῶν Κολλύβων γενομένου θαύ-
ματος παρὰ τῇ ἁγίῃ Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρῃ τῇ Τήρωνος.

Ἰουλιανὸς ὁ Παραβάτης, γινώσκων ὅτι οἱ Χριστιανοὶ καθαίρονται μᾶλλον διὰ
νηστείας τὴν πρώτην Ἑβδομάδα τῆς ἁγίας Τεσσαρακοστῆς, ἣν καὶ ἡμεῖς διὰ
τοῦτο Καθαράν Ἑβδομάδα καλοῦμεν, ἠδουλήθη ἵνα τότε μάλιστα μολύνη αὐ-
τοὺς· διὸ καὶ προσέταξε κρυφίως, ἵνα τεθῶσιν εἰς τὴν ἀγορὰν, κατ' ἐκείνας τὰς

ΤΟΝ ΜΕΓΑ

...των τῶν εἰδωλικῶν θυσιῶν. Ἀλλὰ νεύσει
...εἰς τὸν τότε Ἀρχιεπίσκοπον Κων-
...τὸ πρᾶγμα, παρήγγειλεν αὐτῷ, ἵνα
...τῆς Δευτέρας, καὶ ἐμποδίσῃ αὐτοῖς τῶν
...τῆν δὲ ἐλλειψιν τῆς ἀναγκαίας τροφῆς ἀναπλη-
...ἀλλυδῶν· καὶ ἐρμηνεύων αὐτὰ, εἶπεν: ὅτι Κόλλυδα
...τὰ Εὐχαΐτα (Φεβρ. 17) τὸν βρασμένον σῖτον.
...τοῦ Τυράννου ἐματαιώθη· ὁ δὲ εὐσεβὴς λαὸς, δια-
...ἐπὶ ἅλην τὴν καθάρσιμον Ἑβδομάδα, ἀπέδωκεν εἰς τὸν Μάρ-
...κατὰ τοῦτο τὸ Σάββατον, παιήσαντες τὴν μνήμην αὐτοῦ
...ταῦτα μὲν συνέδησαν τῷ 362 ἔτει· ἡ δὲ Ἐκκλησία ἐπίτε-
...ἀνάμνησιν αὐτῶν, εἰς δόξαν Θεοῦ, καὶ τιμὴν τοῦ Μάρτυρος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Γαῖα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα! Ἐν τῇ πηγῇ τῆς
...λογός, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, ὁ ἅγιος Μάρτυς
...ἡγάλλετο· πυρὶ γὰρ ὀλοκαυτωθεὶς, ὡς ἄρτος ἡδύς
...ἱεράδι προσήνεκται. Ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός,
...σον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα τὰ σὰ Θεοτόκε
...Μυστήρια· τῇ ἀγνείᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ παρθενία φυ-
...λαττομένη, Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδής, Θεὸν τεκῆσα ἀληθινόν.
...Αὐτὸν ἱκέτευε σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Πίστιν Χριστῷ ὡσεὶ θώρακά, ἔνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ σε,
...ταῖς ἐναντίας δυνάμεις κατεπαύτησας Πολύαθλε, καὶ στέ-
...φει οὐρανίῳ ἐστέφθης αἰωνίως, ὡς ἀήττητος.

✠ Τῇ Πρώτῃ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν ✠

**Ἀνάμνησιν ποιούμεθα τῆς ἀναστηλώσεως τῶν ἀγίων καὶ σε-
πτῶν Εἰκόνων.**

Ἐκατὸν ἔτη καὶ ἐπέκεινα κατετάραξε τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ ὁ διωγμὸς
...τῶν κακοδόξων Εἰκονομάχων, ὧν πρῶτος ὑπῆρχε Λέων ὁ Ἰσαυρὸς, ἐσχατος δὲ ὁ
...Θεόφιλος, ὁ ἀνὴρ τῆς ἀγίας Θεοδώρας (Φεβρ. 11), ἥτις μετὰ τὸν θάνατον αὐ-
...τοῦ, τῷ 842 ἔτει, ἐστερέωσε πάλιν τὴν ὀρθοδοξίαν. Αὕτη οὖν ἡ ἀείμνη-
...στος Βασιλεὺς πρῶτον μὲν ἠσπάσθη τὴν εἰκόνα τῆς Θεομήταρος, ἐνώπιον Μεθο-
...δίου τοῦ Πατριάρχου (Ἰουν. 14), καὶ πολλῶν ἄλλων Ὁμολογητῶν καὶ Ὁσίων
...ἀνδρῶν, ἐκβήσασα παρρησίᾳ τὰ ἅγια ταῦτα λόγια: Εἴ τις ταύτας οὐ προ-
...σκυνεῖ καὶ ἀσπάζεταιται σχετικῶς, οὐ λατρευτικῶς, αὐχὼς θείου,
...ἀλλ' ὡς εἰκόνας ἀρχετύπων, διὰ τὸν πόθον, εἴη τὸ ἀνάθεμα. Εἶτα
...ἐζήτησε παρὰ Θεοῦ τοῦ ἀνδρός τὴν συγχώρησιν, διὰ κοινῆς νηστείας καὶ δεήσεως
...καθ' ἅλην τὴν πρώτην Ἑβδομάδα τῆς Τεσσαρακοστῆς. Μετὰ ταῦτα, κατὰ τὴν

παρουῶσαν Κυριακὴν, λιτανεύσαντες καὶ αὐτὴ καὶ ὁ υἱὸς αὐτῆς Μιχαὴλ ὁ Αὐτοκράτωρ, μετὰ παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, ἀνεστήλωσαν τὰς ἀγίας Εἰκόνας, καὶ ἐστόλισαν πάλιν δι' αὐτῶν τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν. Τοῦ ἀγίου τούτου ἔργου τὴν ἀνάμνησιν ἐορτάζομεν σήμερον οἱ Ὁρθόδοξοι πάντες, καὶ δι' αὐτὸ τοῦτο τὴν λαμπρὰν καὶ σεβάσμιον ταύτην ἡμέραν ὀνομάζομεν Κυριακὴν τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον· καὶ τὸ ἐπόμενον, Ἦχος β'.

Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν Ἀγαθὲ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ ἡυδόκησας σαρκὶ ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ῥύσῃ οὓς ἔπλασας ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ. Ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι: Χαρὰς ἐπλήρωσας τὰ πάντα, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον.

Καὶ νῦν: Θεοτοκίον.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα τὰ σὰ Θεοτόκε Μυστήρια· τῇ ἀγνείᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ παρθενίᾳ φυλαττομένη, Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδῆς, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν. Αὐτὸν ἰκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον αὐτόμελον, Ἦχος πλ. δ'.

Ο ἀπερίγραπτος Λόγος τοῦ Πατρὸς, ἐκ σοῦ Θεοτόκε περιεγράφη σαρκούμενος, καὶ τὴν ῥυπωθεῖσαν εἰκόνα εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀναμορφώσας, τῷ θείῳ κάλλει συγκατέμιξεν. Ἀλλ' ὁμολογοῦντες τὴν σωτηρίαν, ἔργῳ καὶ λόγῳ ταύτην ἀνιστοροῦμεν.

Τῇ Πρώτῃ ταύτῃ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, ὁμοίως καὶ τῇ Γ' καὶ Ε'. ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, ψάλλομεν τὸ παρὸν Προκείμενον μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ.

Ἦχος πλ. δ'.

Εἴδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου, Κύριε.

Στίχος α'. Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σὲ ἐκέκραξα.

Στίχος β'. Σκεπασθήσομαι ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου.

✠ Τῇ Δευτέρᾳ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν ✠

Ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης, τοῦ Παλαμᾶ.

Ὁ θείος οὗτος Πατὴρ, ἐξ Ἀσίας καταγόμενος, ἀνετράφη παιδιόθεν ἐν τῇ βασιλικῇ τῆς Κωνσταντινουπόλεως αὐλῇ, ὅπου καὶ τὴν καθ' ἡμᾶς, καὶ τὴν θύρα-

ἐν ἐκκλησίᾳ στήσαν. Μετὰ ταῦτα, καταλαμβάνει τὴ βασιλείαν, ἤσκησεν ἐκ νεότη-
τος ἐν τῷ πρῶτῳ ὄρει τοῦ Ἀθώου, καὶ ἐν τῇ κατὰ τὴν Βιόρριαν Σκήτη. Διέτρι-
ψεν ἐν Θεσσαλονίκῃ, πρὸς διατριβὴν τῶν ἐκ τῆς θαλασσηγίης ἀσθενειῶν αὐτοῦ.
Παρίστη, ὡς τὰς ἐν Κωνσταντινουπόλει συγκροτηθεὶς Συνόδους, τῷ 1341 ἔτει,
κατὰ Βαριλὰρ τοῦ Καλάρου, καὶ τῷ 1347 κατὰ τὸ ὄριον αὐτοῦ Ἀκινδύ-
νου, ἐν αἷς γενναίως ἠγωνίσθη ὑπὲρ τῶν ὁρίων τῆς Ἀνατολικῆς τοῦ Χριστοῦ
Ἐκκλησίας ὁσπράτων. Κατὰ δὲ τὸ 1349 ἔτος, προχειρισθεὶς Θεσσαλονίκης Ἀρ-
χιεπίσκοπος, καὶ ποιήσας τὸ πρῶτον αὐτοῦ ἀποστολικῶς 13 ἔτη, καὶ ζήσας
τὰ πάντα 63, καὶ πολλὰ συγγράφων, ἀνεκώστη ἐν Κυρίῳ. — Τὸ ἱερόν
τοῦτον λιτόν σῶζεται ἐν τῇ τῆς Θεσσαλονίκης Μητροπόλει· τὴν δὲ ἀσματι-
κὴν αὐτοῦ Ἀκολουσίαν ἐποίησε Φιλόθεος ὁ Πατριάρχης τῷ 1368 ἔτει, ὅτε καὶ ἡ
ἐργὴ αὐτοῦ ἐθεσπίσθη κατὰ τὴν σήμερον ἡμέραν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον. Καὶ τοῦ Ἀγίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ο ῥοδοξίας ὁ φωστήρ, Ἐκκλησίας τὸ στήριγμα καὶ διδά-
σκαλε, τῶν μοναστῶν ἡ καλλονή, τῶν θεολόγων ὑπέρ-
μαχος ἀπροσμάχητος, Γρηγόριε θαυματουργέ, Θεσσαλονίκης
τὸ καύχημα, κῆρυξ τῆς χάριτος, ἐκέλευε διαπαντός σωθῆναι
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος ὁ αὐτός. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τὸ τῆς σοφίας ἱερόν καὶ θεῖον ὄργανον, θεολογίας τὴν
λαμπρὰν συμφώνως σαλπιγγα, ἀνυμνοῦμέν σε Γρηγόριε
θεορρήμον. Ἀλλ' ὡς νῆς Νοῖ τῷ πρώτῳ παριστάμενος, πρὸς
αὐτόν τὸν νοῦν ἡμῶν Πάτερ ὁδήγησον, ἵνα κράζωμεν: Χαῖρε
κῆρυξ τῆς χάριτος.

✠ Τῇ Τρίτῃ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν ✠

Εὐορτάζομεν τὴν προσκύνησιν τῇ τιμῇ καὶ ζωοποιῷ Σταυρῷ.

Παντός ἐργου κοπιαστικοῦ ἡ ἐκτέλεσις ἔχει δυσκολίαν μεγάλην, ἀλλὰ τῆς δυ-
σκολίας ταύτης τὸ μέγεθος ἀναφαίνεται εἰς τὸ μέσον αὐτοῦ· διότι ὁ ἕως τότε
καταβληθεὶς κόπος φέρει ἀδυναμίαν, ἡ δὲ ἀδυναμία ποιεῖ δυσκολώτερον τὸ λοιπὸν
τοῦ ἐργου. Ἐπειδὴ οὖν καὶ ἡμεῖς ἐφθάσαμεν θεῖα χάριτι εἰς αὐτὸ τὸ μέσον σχε-
δὸν τοῦ τῆς νηστείας δρόμου, ὅπου καὶ ἡ ἀδυναμία περικύκλωσεν ἡμᾶς, καὶ ἡ
δυσκολία ἠύξησε· διὰ τοῦτο ἡ ἀγία ἡμῶν μήτηρ, ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία,
προβάλλει σήμερον εἰς ἡμᾶς, ὡς βοήθημα κραταιότατον, τὸν πανάγιον Σταυρόν,
τὴν χαρὰν τοῦ κόσμου, τῶν πιστῶν τὴν δύναμιν, τῶν δικαίων τὸ στήριγμα, καὶ
τῶν ἀμαρτωλῶν τὴν ἐλπίδα· ἵνα, εὐλαδῶς αὐτὸν κατασπαζόμενοι, λάβωμεν χάριν
καὶ δύναμιν, πρὸς τελείωσιν τοῦ θείου τῆς νηστείας ἀγῶνος.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον. Καὶ τοῦ Σταυροῦ, Ἦχος α'.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν
σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος,
καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Κοντάκιον αὐτόμελον, Ἦχος βαρύς.

Οὐκ ἔτι φλογίνη ῥομφαία φυλάττει τὴν πύλην τῆς Ἑδέμ· αὐτῇ γὰρ ἐπῆλθε παραδόξος σβέσις, τὸ ξύλον τῆς Σταυροῦ· Θανάτου τὸ κέντρον, καὶ Ἄδου τὸ νῆκος ἐλήλαται. Ἐπέστης δὲ Σωτὴρ μου βοῶν τοῖς ἐν Ἄδῃ: Εἰσάγεσθε πάλιν εἰς τὸν Παράδεισον.

✠ Τῇ Τετάρτῃ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν ✠

Ψάλλομεν τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, τοῦ Συγγραφέως τῆς Κλίμακος.

Ἡ τοῦτου μνήμη τελεῖται καθ' αὐτὸ τῇ τριακοστῇ Μαρτίου, ὅπου ἐτέθη καὶ ὁ βίος αὐτοῦ· ἐορτάζεται δὲ καὶ σήμερον, ἵσως διότι, ἀπ' ἀρχῆς τῆς ἀγίας Τεσσαρακοστῆς, ἄρχεται συνηθῶς ἀναγινώσκεισθαι ἐν τοῖς ἱεροῖς Μοναστηρίοις ἡ **Κ λ ί μ α ξ** τῶν λόγων αὐτοῦ.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον. Καὶ τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σε ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώρησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκουμένη λαμπρῶν τοῖς θαύμασιν, Ἰωάννη Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικός.

Καρπούς αἰιθαλεῖς, ἐκ τῆς βίβλου προσφέρων, διδάγματα σοφῆ, καθηδύνεις καρδίας, τῶν τούτοις μετὰ νήψεως, προσεχόντων μακάριε. Κλίμαξ γὰρ ἐστὶ, ψυχὰς ἀνάγουσα γῆθεν, πρὸς οὐράνιον, καὶ διαμένουσιν δόξαν, τῶν πίστει τιμώντων σε.

✠ Τῇ Πέμπτῃ τῆς Ε'. Ἑβδομάδος ✠

Ψάλλομεν τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Μεγάλου Κανόνος.

Τὸν κατανοκτικώτατον καὶ μέγαν ὄντως τοῦτον Κανόνα, οὐ μόνον διὰ τῶν Τροπαρίων τὴν ποσότητα ὡς πρὸς πάντα τοὺς λοιπούς, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ πλῆθος τῶν τροπολογικῶν ἐννοιῶν καὶ ἐνθυμημάτων, συνέγραψεν ἄριστα Ἀνδρέας ὁ Κρήτης (Ἰουλ. 4). Οὗτος οὖν ὁ Θεῖος Πατήρ, ἐρανισάμενος πᾶσαν ἱστορίαν τῆς ἀγίας Γραφῆς, Παλαιᾶς τε καὶ Νέας, καὶ εἰς τὸ παρὸν μέλος τεχνηέντως ἀρμοσάμενος, προτρέπει διὰ τούτου πᾶσαν ψυχὴν πρὸς μίμησιν μὲν τῶν καλῶν, ἀποφυγὴν δὲ τῶν κακῶν, καὶ εἰς Θεὸν ἐπιστροφὴν διὰ μετανοίας.

Κοντάκιον αὐτόμελον, Ἦχος πλ. β'.

Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου, ἀνάστα, τί καθεύδεις; τὸ τέλος ἐγγίζει, καὶ μέλλεις ᾄδουβείσθαι· ἀνάνηψον οὖν, ἵνα φεί-

σηταί σου Χριστός ὁ Θεός, ὁ πανταχοῦ παρῶν, καὶ τὰ πάντα πληρῶν.

✠ Τῷ Σαββάτῳ τῆς Ε'. Ἑβδομάδος ✠

Ψάλλομεν τὸν εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον Ἀκάθιστον Ὑμνον.

Περὶ τὸ 680 ἔτος, οἱ Πέρσαι ἐξ ἀνατολῶν, καὶ ἐκ δυσμῶν οἱ Ἀραβοὶ, γένος Σκυθικόν, ἐλθόντες ἀμφότεροι μετὰ στρατοῦ πολυαρίθμου, ἐπολιόρησαν τὴν Βασιλεύουσαν, ἀπόντος τότε τοῦ βασιλέως Ἡρακλείου· καὶ τὴν μὲν θάλασσαν, καὶ μάλιστα τὸν Κεράτιον Κόλπον, πλοιαρίων γεμίσαντες, τὴν δὲ ξηρὰν πεζῶν καὶ ἱππέων καὶ μηχανῶν, ἦσαν ἤδη πρὸς ἐφοδὸν ἐτοιμοί. Οἱ δὲ πολῖται, καὶ τοὶ γενναίως ἀνθιστάμενοι, ἀλλ' ὀλιγώτατοι ὄντες πρὸς ἀντίκρουσιν τοσαύτης ὁρμῆς, εἰς οὐδὲν ἕτερον ἠλπιζόν τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν, εἰμὴ εἰς τὴν προστασίαν τῆς Θεοτόκου. Καὶ τφόντι, ἐξαίφνης ἀνεμοστρόβιλος φοβερὸς τὰ μὲν πλοιάρια πάντα συντρίψας ἐβύθισε, τῶν δὲ ἐν αὐτοῖς βαρβάρων τὰ πτώματα ἐξέδρασεν ἔμπροσθεν τοῦ ἐν Βλαχέρναις ναοῦ τῆς Θεοτόκου (Ἰουλ. 2). Ἐκ τούτου θαρρήσας ὁ λαός, ἐξῆλθε τῆς πόλεως, καὶ κατεδίωξε τοὺς λοιπούς, φεύγοντας ὑπὸ τοῦ φόβου. Τὸ δὲ ἐσπέρας, συναχθέντες εἰς τὸν εἰρημένον τῆς Θεοτόκου ναόν, ἀπέδωκαν αὐτῇ τὸν εὐχαριστήριον ὕμνον, μεθόλως καθίσαντες δι' ὅλης τῆς νυκτός, ἀφ' οὗ καὶ ὁ ὕμνος ἐκεῖνος ἐπωνομάσθη Ὑμνος Ἀκάθιστος. Τῆς παραδόξου ταύτης σωτηρίας τῶν τότε πιστῶν τὴν ἀνάμνησιν ἐπιτελοῦμεν σήμερον, εἰς δόξαν τῆς Μητρὸς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τοὺς δὲ Οἴκους τῆς Θεοτόκου, οὓς ἀναγινώσκουμεν σήμερον κατ' ἐξοχὴν, οἱ μὲν ἀποδίδουσιν εἰς Σέργιον τὸν τότε Πατριάρχην, οἱ δὲ, εἰς Γεώργιον τὸν Πισίδην, σύγχρονον ὄντα καὶ αὐτὸν, καὶ Χαρτοφύλακα τῆς Μ. Ἐκκλησίας, οὗτινος καὶ ποίημα σώζεται, ἔχον τοιαύτην ἐπιγραφὴν. « Εἰς τὴν γενομένην ἐφοδὸν τῶν βαρβάρων καὶ τὴν αὐτῶν ἀστοχίαν· ἦται, Ἐκθεσις τοῦ γενομένου πολέμου εἰς τὸ τεῖχος τῆς Κωνσταντινουπόλεως μετὰ Ἀράρων καὶ πολιτῶν ».

Ἀπολυτίκιον αὐτόμελον, Ὑμνος πλ. δ'.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς λαβὼν ἐν γνώσει, ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἰωσήφ σπουδῇ ἐπέστη, ὁ Ἀσώματος λέγων τῇ Ἀπειρογάμῳ: Ὁ κλίνας τῇ καταβάσει τῆς οὐρανοῦς, χωρεῖται ἀναλλοιώτως ὅλως ἐν σοί· ὃν καὶ βλέπων ἐν μήτρᾳ σου, λαβόντα δούλου μορφὴν, ἐξίσταμαι κραυγάζειν σοι: Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Κοντάκιον αὐτόμελον, Ὑμνος πλ. δ'.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια, ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια, ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σε Θεοτόκε. Ἀλλ' ὡς ἔχυσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον, ἵνα κράζω σοι: Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

✠ Τῇ Πέμπτῃ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν ✠

Ψάλλομεν τὴν Ἀκολουθίαν τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.

Τῆς ὁσίας ταύτης ἡ μνήμη τελεῖται μὲν κατὰ τὴν πρώτην Ἀπριλίου, ἐνθα

ἐγγραφή καὶ ὁ βίος αὐτῆς· ἐτάχθη δὲ ἡ αὐτὴ καὶ σήμερον, ἐγγίζοντος ἤδη τοῦ τέλους τῆς ἀγίας Τεσσαρακοστῆς, πρὸς διέγερσιν τῶν ραθύμων καὶ ἀμαρτωλῶν εἰς μετάνοιαν, ἐχόντων ὑπόδειγμα τὴν ἐορταζομένην Ἀγίαν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσμον τοῦ Ἦχου.

Καὶ τῆς Ἀγίας, Ἦχος πλ. δ'.

Εν σοὶ Μῆτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβοῦσα γάρ τὸν Σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττουσα ἐδίδασκες, ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γάρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάζεται, ὅσια Μαρία τὸ πνεῦμά σου.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῆς ἀμαρτίας τὴν ἀγλὺν ἐκφυγοῦσα, τῆς μετανοίας τῷ φωτὶ αὐγάσθεισα, τὴν σὴν καρδίαν ἐνδοξε προσῆξας τῷ Χριστῷ, τούτῃ τὴν πανάμωμον, καὶ ἀγίαν Μητέρα, πρέσβιν συμπαθέστατον, προσενέγκασα· ὅθεν, καὶ τῶν παισμάτων εὖρες ἀποχὴν, καὶ σὺν Ἀγγέλοις αἰεὶ ἐπαγάζεσαι.

Η ΕΓΕΡΣΙΣ ΤΟΥ ΛΑΖΑΡΟΥ.

✠ Τῷ Σαββαίῳ τοῦ ἀγίου καὶ δικαίου Λαζάρου ✠

Φίλος ἦν τοῦ Ἰησοῦ ὁ Λάζαρος, καὶ αἱ τούτου ἀδελφαί, Μάρθα καὶ Μαρία, αἱ τινὲς καὶ ἐφιλοξένησαν αὐτόν, καὶ διηκόνησαν πολλάκις (Λουκ. ι, 38-40. Ἰωάννου, ιβ'. 2-3). Ἦσαν δὲ ἐκ κώμης τινὸς τῆς Ἰουδαίας, Βηθανίας τὸ ὄνομα, κατὰ τοὺς πρὸς τὰ ἀνατολικά μέρη πρόποδας τοῦ Ὄρους τῶν Ἐλαιῶν κειμένης, ἐγγὺς τῆς Ἱερουσαλὴμ ἕως δύο μίλια Ῥωμαϊκά. Τούτου οὖν τοῦ Λαζάρου ἀσθενήσαντος ἡμέρας τινὰς πρὸ τοῦ σωτηρίου πάθους, διαμηνύουσι τὴν ἀσθένειαν αὐτοῦ αἱ ἀδελφαί εἰς τὸν Ἰησοῦν, διατρίβοντα τότε ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ. Ὁ δὲ, μείνας ἐπίτηδες ἐκεῖ δύο ἡμέρας, ἕως οὐ ἀπέθανεν ὁ Λάζαρος, τότε εἶπε πρὸς τοὺς Μαθητὰς αὐτοῦ: Ἀγωμεν εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ἵνα ἐξυπνίσω τὸν φίλον κοιμώμενον, ἐννοῶν δηλαδὴ τὸν βαρὺν τοῦ θανάτου ὕπνον. Φθάσας δὲ εἰς Βηθανίαν, ἐπα-

ραμύθησε τὰς ἀδελφὰς τοῦ πρό τεσσάρων ἡμερῶν τεθαμμένου ἤδη Λαζάρου· ἐν-
βριμήσαντο τῷ πνεύματι, καὶ ἐτάραξεν ἑαυτὸν ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ ἀγαπητοῦ
φίλου· ἠρώτησε: Ποῦ ἐναπετέθη τὸ λείψανον; ἐδάκρυσεν ἐπ' αὐτῷ· προσῆλθεν
εἰς τὸ μνημεῖον· προσέταξεν ἵνα ἄρῃσι τὸν λίθον· ὕψωσεν ἄνω τοὺς ὀφθαλμούς·
καὶ εὐχαριστήσας τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ, ἐκραξε φωνῇ μεγάλη: Λάζαρε, δεῦρο
ἐξῶ· καὶ τοῦ τεταρταίου νεκροῦ ἐξελθόντος εὐθύς, ἐντετυλιγμένου εἰς τὰ σάβανα,
εἶπε πρὸς τὰς παρισταῖτας: Λύσατε αὐτὸν, καὶ ἄφετε ὑπάγειν (Ἰωάν. ια').
Τοῦτό ἐστι τὸ ὑπερφυές τοῦ Σωτῆρος θαῦμα, ὅπερ ἐορτάζομεν σήμερον.

Λέγεται δὲ ἐξ ἀρχαίας παραδόσεως, ὅτι ὁ Λάζαρος ἦν τριακοντούτης, ὅτε ἀ-
νίστησεν αὐτὸν ὁ Κύριος· ὅτι ἐπιζήσας ἄλλα τριάκοντα, ἐτελεύτησεν ἐν Κύπρῳ
τὸ 63 ἔτος· καὶ ὅτι ὁ τάφος αὐτοῦ ἐκεῖτο πλησίον τῆς πόλεως Κιτιέων, ἔχων
ἐπιγραφὴν: « Λάζαρος ὁ τετραήμερος καὶ φίλος Χριστοῦ ». Τῷ δὲ 890
ἔτει, μετεκόμισεν εἰς Κωνσταντινούπολιν τὸ ἱερόν αὐτοῦ Λείψανον Λέων ὁ Σοφός,
ὅτε ἀναμφιδόλως ἐποίησε καὶ τὰ εἰς τὸν Ἑσπερινὸν αὐτοῦ Ἰδιόμελα: Κύριε,
Λαζάρου θείων τάφον ἰδεῖν, κτλ.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'.

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν πρό τοῦ σοῦ πάθους πιστούμενος,
ἐκ νεκρῶν ἠγειρας τὸν Λάζαρον, Χριστὲ ὁ Θεός· ὅθεν
καὶ ἡμεῖς ὡς οἱ Παῖδες, τὰ τῆς νίκης σύμβολα φέροντες, σοὶ
τῷ νικητῇ τοῦ θανάτου βοῶμεν: Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Η' πάντων χαρὰ, Χριστὸς ἡ ἀλήθεια, τὸ φῶς ἡ ζωὴ, τοῦ
κόσμου ἡ ἀνάστασις, τοῖς ἐν γῇ πεφανέρωται, τῇ αὐτῇ
ἀγαθότητι, καὶ γέγονε τύπος τῆς Ἀναστάσεως, τοῖς πᾶσι
παρέχων θείαν ἄφεσιν.

Η ΒΑΓ'ΟΦΟΡΟΣ.

✱ Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων ✱

Κατὰ τὴν 18 τοῦ Μαρτίου, ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, πέντε ἡμέρας πρό τοῦ νομικοῦ
Πάσχα, ἐρχόμενος ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς Βηθανίας εἰς Ἱεροσόλυμα, ἀπέστειλε δύο

τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ ἔφερον πρὸς αὐτὸν ὄναριον, καὶ καθίσας ἐπ' αὐτοῦ, εἰσῆρχετο εἰς τὴν πόλιν. Τὸ δὲ ἐν αὐτῇ πλῆθος τοῦ λαοῦ, ἀκούσαντες ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἔρχεται, λαβόντες εὐθὺς εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν τὰ βαῖα τῶν φοινίκων, ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ· καὶ ἄλλοι μὲν τὰ ἑαυτῶν ἱμάτια, ἄλλοι δὲ κόπτοντες κλάδους ἀπὸ τῶν δένδρων, ἐστρώννουν τὴν ὁδόν, δι' ἧς ὁ Ἰησοῦς ἐμελλε διέρχασθαι· καὶ πάντες ὁμοῦ, καὶ αὐτὰ ἔτι τὰ νήπια, προπορευόμενοι καὶ ἀκολουθοῦντες, ἔκραζον λέγοντες· Ὡσαννά, εὐλογημένος ὃ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ (Ἰωάν. ιβ'. 13). Καὶ ταύτην μὲν τὴν λαμπράν καὶ ἑνδοξὸν πανηγυρίαν τῆς εἰς Ἱερουσαλὴμ εἰσόδου τοῦ Κυρίου ἡμῶν ἐορτάζομεν σήμερον.

Ἐσημαίνου δὲ τὰ μὲν Βαῖα, τουτέστιν οἱ ἀπαλοὶ τῶν φοινίκων κλάδοι, τὴν κατὰ τοῦ Διαβόλου καὶ τοῦ θανάτου νίκην τοῦ Χριστοῦ. Τὸ δὲ, Ὡσαννά ἐρμηνεύεται, σῶσον, παρακαλῶ· ἡ, σῶσον δὴ. Τὸ δὲ πωλάριον τῆς ἔνου, καὶ τὸ κάθισμα τοῦ Ἰησοῦ ἐπ' αὐτοῦ, (ζώου ἀδαμάστου ἔτι, καὶ κατὰ τὸν νόμον ἀκαθάρτου,) ἐσημαίνει τὴν πρώην ἀκαθαρσίαν καὶ ἀγριότητα τῶν ἐθνῶν, καὶ τὴν μετὰ ταῦτα ὑποταγὴν αὐτῶν εἰς τὸν ἅγιον τοῦ Εὐαγγελίου νόμον.

Α' πολυτικίον, Ἦχος α'. Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, ὡς ἀνωτέρω.

Ἔτερον, Ἦχος δ'.

Συνταφέντες σοι διὰ τοῦ Βαπτίσματος, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τῆς ἀθανάτου ζωῆς ἠξιώθημεν τῇ Ἀναστάσει σου, καὶ ἀνυμνοῦντες κρίζομεν· Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Ἀπὸ γ'. Ὡδῆς, ἡ Ὑπακοή, Ἦχος πλ. β'.

Μετὰ κλάδων ὑμνήσαντες πρότερον, μετὰ ξύλων συνέλαβον ὕστερον, οἱ ἀγνώμονες Χριστὸν, Ἰουδαῖοι τὸν Θεόν. Ἡμεῖς δὲ πίστει ἀμεταθέτω αἰεὶ τιμῶντες ὡς εὐεργέτην, διαπαντὸς βοήσωμεν αὐτῷ· Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐρχόμενος, τὸν Ἀδὰμ ἀνακαλέσασθαι.

Κοντάκιον αὐτέμελον, Ἦχος πλ. β'.

Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ, τῷ πῶλῳ ἐπὶ τῆς γῆς, ἐποχοῦμενος Χριστέ ὁ Θεός, τῶν Ἀγγέλων τὴν αἴνεσιν, καὶ τῶν Παίδων ἀνύμνησιν, προσεδέξω βοώντων σοι· Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐρχόμενος, τὸν Ἀδὰμ ἀνακαλέσασθαι.

✠ Τῇ ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Δευτέρᾳ ✠

Ἀπὸ τῆς σήμερον ἄρχονται τὰ ἅγια πάθη τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν· καὶ πρῶτον πάντων λαμβάνεται εἰς τύπον αὐτοῦ Ἰωσήφ ὁ Παῖς καλός. Ἦν δὲ οὗτος υἱὸς τοῦ Ἰακώβ ἐνδέκατος· ὃς τις, φθονηθεὶς ὑπὸ τῶν ἰδίων ἀδελφῶν, καὶ εἰς λαῖκον βληθεὶς, εἴτα πωληθεὶς εἰς ἄλλοφύλους, καὶ ὑπ' ἐκείνων πάλιν εἰς Αἴγυπτον, καὶ διὰ τὴν σωφροσύνην αὐτοῦ συκοφαντηθεὶς, καὶ εἰς φυλακὴν καταδικασθεὶς, καὶ τελευταῖον, ἐξάχθεὶς ἐκεῖθεν μετὰ δόξης πολλῆς, καὶ τιμηθεὶς ὡς βασιλεὺς, καὶ γενόμενος κύριος πάσης γῆς Αἰγύπτου, καὶ σιτοδότης παντὸς τοῦ λαοῦ, διὰ ταύτων πάντων ἐτύπωσεν εἰς ἑαυτὸν τὰ πάθη, καὶ τὴν μετὰ ταῦτα δόξαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ (Γεν. λζ'. μα.).

Εἰς τὴν μνήμην ταύτην τοῦ Ἰωσήφ ἐπισυνάπτεται καὶ ἡ ἱστορία τῆς ὑπὸ τοῦ Κυρίου, κατὰ τὴν σήμερον τὸ πρωῒ, 19 Μαρτίου, καταραθείσης καὶ ξηρανθείσης συκῆς διὰ τὴν ἐαυτῆς ἀκαρπίαν. Εἰκόνιζε δὲ αὕτη τῶν Ἰουδαίων τὴν Συναγωγὴν, ἣτις μὴ ἔχουσα τὸν ἀπαιτούμενον καρπὸν τῆς ἀρετῆς καὶ εὐσεβείας, ἐγυμναζομένη πάσης χάριτος πνευματικῆς διὰ τῆς θείας κατάρσεως (Ματθ. κἀ. 48-20).

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ, εἰς τὸ Ἀλληλουῖα, ψάλλομεν τὸ παρὸν

Τροπάριον, Ἦχος πλ. δ'.

Ιδοὺ ὁ Νυμφίος ἔρχεται ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός· καὶ μακάριος ὁ δοῦλος, ὃν εὕρήσει γρηγοροῦντα· ἀνάξιος δὲ πάλιν, ὃν εὕρήσει ῥαθυμῶντα. Βλέπε ἕν ψυχὴν, μὴ τῷ ὕπνῳ κατενεχθῆς, ἵνα μὴ τῷ θανάτῳ παραδοθῆς, καὶ τῆς βασιλείας ἔξω κλεισθῆς· ἀλλὰ ἀνάνηψον κράζουσα: Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ὁ Θεός, διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχαῖς τῆς φύσεως.

Ο Ἰακώβ ὠδύρετο τοῦ Ἰωσήφ τὴν στέρησιν· καὶ ὁ γενναῖος ἐκάθητο ἄρματι ὡς βασιλεὺς τιμώμενος· τῆς Αἰγυπτίας γὰρ τότε ταῖς ἡδοναῖς μὴ δουλεύσας, ἀντεδοξάζετο παρὰ τοῦ βλέποντος ταῖς τῶν ἀνθρώπων καρδίαις, καὶ νέμοντος στέφος ἀφθαρτον.

✠ Τῇ ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Τρίτῃ ✠

Τῆς τῶν Δέκα Παρθένων παραβολῆς τὴν ἀνάμνησιν ποιούμεθα σήμερον, ἣν ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς μετὰ καὶ ἄλλων τοιούτων παραβολῶν, ἐρχόμενος ἐπὶ τὸ πάθος. Διδάσκει δὲ ἡμᾶς ἡ παραβολὴ αὕτη, ἵνα μὴ, τὸ μέγα τῆς παρθενίας ἔργον κατορθοῦντες, ἀμελῶμεν τὰ λοιπὰ, καὶ μάλιστα τὴν ἐλεημοσύνην, δι' ἣς ἡ λαμπρὰ τῆς παρθενίας φαιδρύνεται. Ἐτι δὲ ἵνα, τὸ τέλος τῆς ζωῆς ἡμῶν ἀγρυπνῶντες, ὑπάρχωμεν πάσαν ὥραν ἑτοιμοὶ πρὸς αὐτὸ, ὡς αἱ φρόνιμοι Παρθένοι, πρὸς τὴν τοῦ Νυμφίου ἀπάντησιν· μήποτε, αἰφνιδίως ἐλθόντος αὐτοῦ, καὶ κλεισθείσης τῆς θύρας τοῦ οὐρανοῦ νυμφῶνος, ἀκούσωμεν καὶ ἡμεῖς, ὡς αἱ Μωραὶ, τὴν φρικτὴν ἐκείνην ἀπόφασιν: Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς (Ματθ. κβ. 1-13).

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ, Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος, ὡς ἀνωτέρω.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Ταῖς ἀνω ζητῶν.

Τὴν ὥραν ψυχὴ, τοῦ τέλους ἐννοήσασα, καὶ τὴν ἐκκοπὴν, τῆς συκῆς δειλιάσασα, τὸ δοθέν σοι τάλαντον, φιλοπόπως ἔργασαι ταλαίπωρε, γρηγοροῦσα καὶ κράζουσα: Μὴ μείνωμεν ἔξω τοῦ νυμφῶνος Χριστοῦ.

✠ Τῇ ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Τετάρτῃ ✠

Δύο γυναῖκες, λέγουσιν οἱ κριτικώτεροι τῶν Εὐαγγελίων, ἐρμηνεύται, ἡλειψαν τὸν Κύριον μύρῳ, ἡ μὲν πολὺν καιρὸν πρὸ τοῦ πάθους αὐτοῦ, ἡ δὲ πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν· καὶ ἡ μὲν ὑπῆρχε πόρνη καὶ ἀμαρτωλὸς, ἡ δὲ σώφρων καὶ ἐνάρετος.

Τοῦ εὐλαβοῦς τούτου ἔργου τὴν μνήμην ἐπιτελοῦσα σήμερον ἡ Ἐκκλησία, καὶ εἰς τὸ πρόσωπόν τῆς πόρνῃς αὐτὸ ἀναφέρουσα, συναναφέρει ἐνταυτῷ καὶ τὴν προδοσίαν τοῦ Ἰούδα, ἅπερ ἀμφοτέρω ἐπράχθησαν, κατὰ τὴν ἱστορικὴν τοῦ Ματθαίου σειράν, δύο ἡμέρας πρὸ τοῦ νομικοῦ Πάσχα, Μαρτίου 21. ἡμέρᾳ δ' τῆς Ἑβδομάδος.

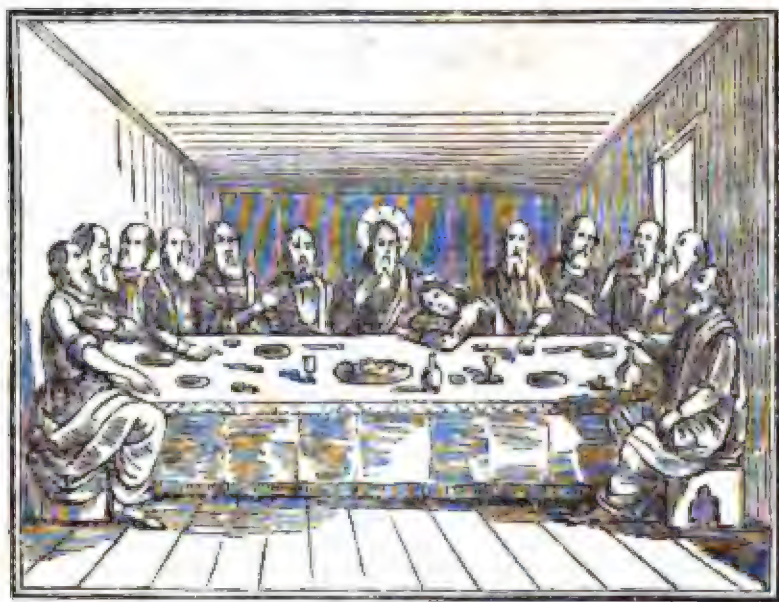
Ἡ γυνὴ λοιπὸν ἐκείνη ἤλειψε διὰ τοῦ μύρου τὴν κεφαλὴν καὶ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, καὶ διὰ τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἀπὸσπόγγισεν αὐτούς. Τὸ πολυτιμον ἐκεῖνο μύρον ἐξετιμήθη 300 δηνάρια, ἢ περίπου 15 φλωρία Βενετικά. Οἱ Μαθηταί, καὶ ἐξόχως ὁ φιλάργυρος Ἰούδας σκανδαλίζεται, τάχα διὰ τὴν ἀπώλειαν τοσούτου μύρου. Ὁ Ἰησοῦς ἐπιπλήττει αὐτόν, ἵνα μὴ ἐνοχλῇ τὴν γυναῖκα· καὶ ὁ Ἰούδας ἀγανακτῶν, πορεύεται πρὸς τοὺς Ἀρχιερεῖς, συνηγμένους εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Καϊάφα, καὶ συμβουλευομένους ἤδη κατὰ τοῦ Ἰησοῦ· καὶ συμφωνήσας μετ' αὐτῶν τὴν προδοσίαν τοῦ Διδασκάλου διὰ 30 ἀργύρια, ἀπὸ τότε ἐζήτει εὐκαιρίαν, ἵνα αὐτόν παραδῷ (Μαθ. κς'. 2-15). Ἐκ τούτου ἔλαβεν ἀρχὴν, ἀπ' αὐτῶν τῶν ἀποστολικῶν χρόνων, ἡ νηστεία τῆς Τετράδος.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ, Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος, ὡς ἀνωτέρω.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψώθεις ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἐπεὶ τὴν Πόρνην Ἀγαθὴ ἀνομήσας, δακρύων ὄμβρους οὐδαμῶς σοι προσῆξα· ἀλλὰ σιγῇ δεόμενος προσπίπτω σοι, πόθῳ ἀσπαζόμενος, τοὺς ἀχράντους σου πόδας, ὅπως μοι τὴν ἄφεσιν, ὡς Δεσπότης παράσχῃς, τῶν ὀφλημάτων, κράζοντι Σωτήρ: Ἐκ τοῦ βορβόρου τῶν ἔργων με ρῦσαί με.

Ο ΔΕΙΠΝΟΣ Ο ΜΤΣΤΙΚΟΣ.

✠ Τῇ ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Πέμπτῃ ✠

Κατὰ τὸ ἐσπέρας τῆς σήμερον, ἡτις ἦν τότε ἡ πρὸ τῶν Ἀζύμων ἡμέρα, τούτέστιν ἡ τοῦ νομικοῦ Πάσχα παραμονή, Μαρτίου 22. ἡμέρα ἐ. τῆς Ἑβδομάδος, συνεδείπνησεν ἐν τῇ πόλει ὁ Ἰησοῦς μετὰ τῶν Δώδεκα. Εὐλόγησε τὸν ἄρτον καὶ τὸν οἶνον, καὶ παρέδωκε τὸ Μυστήριον τῆς θείας Εὐχαριστίας. Ἐνίψε τοὺς πόδας τῶν Μαθητῶν, εἰς ὑπόδειγμα ταπεινώσεως. Εἶπε παρρησίᾳ, ὅτι εἰς ἐξ αὐτῶν ἐμελέτα τὴν κατ' αὐτοῦ προδοσίαν· καὶ ἔδειξε τὸν προδότην, δούς εἰς Ἰούδαν ψωμίου κομμάτιον, βεβαμμένον εἰς τοῦ τρυβλίου (πιάτου) τὸν ζωμόν. Ἐ-

ξελθόντος ἐκείνου εὐθύς, εἰδίδαξί τοὺς Μαθηταίς τὰ ὑπερφυῆ καὶ τελευταῖα μαθήματα, ὅσα ἐμπεριέχονται εἰς τὸ α'. Εὐαγγέλιον τῶν ἁγίων Παθῶν. — Ἐξέρχεται μετὰ ταῦτα ὁ Θεάνθρωπος εἰς τὸ Ὅρος τῶν Ἑλαιῶν, καὶ ἐκεῖ ἄρχεται λυπεῖσθαι καὶ ἀδημονεῖν. Ἀναχωρεῖ κατ' ἰδίαν, καὶ κλίνας τὰ γόνατα προσεύχεται ἐκτενῶς· καὶ ἐκ τῆς πολλῆς ἀγωνίας γίνεται ὁ ἰδρῶς αὐτοῦ, ὡς αἷματος πηκτοῦ κόμβοι, πίπτοντες εἰς τὴν γῆν. Μόλις πληροῖ τὴν ἐναγώνιον ἐκείνην προσευχήν, καὶ ἰδοὺ φθάνει καὶ ὁ Ἰούδας μετὰ στρατιωτῶν ἐνόπλων καὶ ὄχλου πολλοῦ, καὶ χαιρετήσας, καὶ φιλήσας δολίως τὸν Διδάσκαλον, παραδίδει αὐτόν.

Συλλαμβάνεται τὸ λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς, καὶ φέρεται δέσμιος πρὸς τοὺς Ἀρχιερεῖς Ἀνναν καὶ Καϊάφαν. Οἱ Μαθηταὶ σκορπίζονται· καὶ ὁ θερμότερος τῶν ἄλλων Πέτρος, ἀκολουθήσας αὐτόν ἕως εἰς τὴν ἀρχιερατικὴν αὐλήν, ἀρνεῖται καὶ αὐτὸς τελευταῖον, ὅτι ἐστὶν αὐτοῦ Μαθητής. Ὁ δὲ θεῖος Διδάσκαλος παριστάνεται ἔμπροσθεν τοῦ παρανόμου συνεδρίου, ἐξετάζεται περὶ τῶν μαθητῶν καὶ τῆς διδασχῆς αὐτοῦ, ἐξορκίζεται εἰς τὸν Θεὸν ἵνα εἴπῃ, εἰ ἂν αὐτὸς ὑπάρχῃ τῶν οὗτων ὁ Χριστός· καὶ εἰπὼν τὴν ἀλήθειαν, κρίνεται θανάτου ἐνοχος, τάχα ὡς βλασφημήσας. Ἐφεξῆς ἐμπύεται εἰς τὸ πρόσωπον, ραπίζεται, γρονθοκοπεῖται, ἐμπαίζεται παντοιοτρόπως δι' ὅλης τῆς νυκτός, ἕως πρωῒας.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ, εἰς τὸ, Ἀ ληλουΐα, ψάλλομεν τὸ παρὸν
Τροπάριον, Ἦχος πλ. δ'.

Ο "τε οἱ ἔνδοξοι Μαθηταί, ἐν τῷ νιπτῇρι τοῦ Δείπνου ἐφωτίζοντο, τότε Ἰούδας ὁ δυσσεβής, φιλαργυρίαν νοσήσας ἐσκοτίζετο· καὶ ἀνάμοις κριταῖς, σὲ τὸν δίκαιον Κριτὴν παραδίδωσι. Βλέπε χρημάτων ἐραστὰ, τὸν διὰ ταῦτα ἀγχόνῃ χρησάμενον· φεύγε ἀκόρεσον ψυχὴν, τὴν Διδασκαλῷ τοιαῦτα τολμήσασαν. Ὁ περὶ πάντας ἀγαθός, Κύριε δόξα σοι.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὸν ἄρτον λαβὼν, εἰς χεῖρας ὁ Προδότης, κρυφίως αὐτὰς, ἐκτείνει καὶ λαμβάνει, τὴν τιμὴν τοῦ πλάσαντος ταῖς οἰκειαῖς χερσὶ τὸν ἄνθρωπον· καὶ ἀδιόρθωτος ἔμεινεν, Ἰούδας ὁ δοῦλος καὶ δόλιος.

✱ Τῇ ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Παρασκευῇ ✱

Ἀρ' οὗ ἀνέτειλεν ἡ 23 τοῦ Μαρτίου, ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος Παρασκευῇ, ἀποστέλλεται ὁ Ἰησοῦς δέσμιος ἀπὸ τοῦ Καϊάφα πρὸς τὸν τότε ἡγεμόνα τῆς Ἰουδαίας, Πόντιον Πιλάτον τὸ ὄνομα· ὃς τις, πολυτρόπως ἀνακρίνας αὐτόν, καὶ ἁπαξ καὶ δις ὁμολογήσας ἁθῶν, πρὸς εὐχαρίστησιν ἔπειτα τῶν Ἰουδαίων, ψηφίζει θάνατον κατ' αὐτοῦ· καὶ φραγγελώσας ὡς δούλον φυγάδα τὸν Δεσπότην τοῦ παντός, παρέδωκεν εἰς τὸ σταυρωθῆναι. — Ἐντεῦθεν ὁ Ἰησοῦς, παραδοθεὶς εἰς τὰς στρατιώτας, γυμνοῦται τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἐνδύεται χλαμύδα κοκκίνην, στεφανοῦται ἀκάνθας, σκηπτροφορεῖ κάλαμον, προσκυνεῖται χλευαστικῶς, ἐμπτύεται, κρούεται κατὰ τοῦ προσώπου καὶ τῆς κεφαλῆς. Εἶτα, ἐνδυθεὶς πάλιν τὰ ἑαυτοῦ ἱμάτια, καὶ βαστάζων τὸν σταυρὸν, ἔρχεται εἰς τὸν Γολγοθᾶ, τόπον τῆς καταδίκης, καὶ ἐκεῖ, περὶ ὥραν γ'. τῆς ἡμέρας, σταυροῦται μετὰ δύο ληστῶν, βλασφημεῖται ὑπὸ τῶν παραπορευομένων, μυκτηρίζεται ὑπὸ τῶν Ἀρχιερέων, ποτίζεται ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν ὀξύς μεμιγμένον μετὰ χολῆς. Περὶ δὲ τὴν 3'. ὥραν κράξας φωνῇ μεγάλῃ, καὶ εἰπὼν, **Τετέλεσται**, ἐκπνέει ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἰρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου (Ἰωάν. α'. 29) καθ' ἣν ὥραν, παντελήνους τῆς ἡμέρας, ἐσφάζετο κατὰ τὸν νόμον ὁ Πασχάλιος ἀμνός, ὁ εἰς τύπον αὐτοῦ διαταχθεὶς τοῖς Ἰουδαίοις πρὸ 1643 ἐτῶν (Ἐξ. ιδ').

Τὸν δεσποτικὸν τοῦτον θάνατον καὶ ἡ ἄψυχος κτίσις πενθοῦσα, τρέμει καὶ ἀλλοιοῦται ἀπὸ τοῦ φόβου· ἀλλ' ὁ Δημιουργὸς τῆς κτίσεως, καὶ νεκρὸς ἤδη ὢν, λογχεύεται προσέτι καὶ τὴν πλευράν, καὶ ῥέει ἐξ αὐτῆς αἷμα καὶ ὕδωρ. Τέλος, περὶ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, ἔρχεται Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, καὶ Νικόδημος μετ' αὐτοῦ, ἀμφότεροι μαθηταὶ τοῦ Ἰησοῦ κεκρυμμένοι, ἀποκαθηλοῦσιν ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ τὸ πανάγιον τοῦ Διδασκάλου σῶμα, ἀρωματίζουν αὐτὸ, ἐντυλίσσουσιν εἰς σινδὸνα καθαρὰν, καὶ θάψαντες αὐτὸ ἐν μνημείῳ καινῷ, προσκυλίουσιν ἐπὶ τὸ στόμιον αὐτοῦ λίθον μέγαν.

Ταῦτα τὰ φρικτὰ καὶ σωτήρια πάθη τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπιτελοῦμεν σήμερον, καὶ εἰς ἀνάμνησιν αὐτῶν παρελάβομεν, ἐξ Ἀποστολικῆς διαταγῆς, τὴν τῆς Παρασκευῆς νηστείαν.

Ἐν τῇ Ἀκολουθίᾳ τῶν ἁγίων Παθῶν, εἰς τὸ Ἀλληλουϊα,
Ὅτε οἱ ἑνδοξοὶ Μαθηταί, ὡς ἀνωτέρω.

Κοντάκιον αὐτόμελον, Ἦχος πλ. δ'.

Τὺν δὲ ἡμᾶς σταυρωθέντα δεῦτε πάντες ὑμνήσωμεν· αὐτὸν γὰρ κατεῖδε Μαρία ἐπὶ τοῦ ξύλου, καὶ ἔλεγεν· Εἰ καὶ Σταυρὸν ὑπομένεις, σὺ ὑπάρχεις ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς μου.

Εἰς τὴν Ἀπόλυσιν τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος δ'.

Εξηγόρασας ἡμᾶς, ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου, τῷ τιμίῳ σου αἵματι· τῷ Σταυρῷ προσηλωθεῖς, καὶ τῇ λόγχῃ κεντηθεῖς, τὴν ἀθανασίαν ἐπήγασας ἀνθρώποις. Σωτὴρ ἡμῶν, δόξα σοι.

Ο ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΘΡΗΝΟΣ.

✠ Τῷ ἁγίῳ καὶ Μεγάλῳ Σαββάτῳ ✠

Τῇ ἐπαύριον μετὰ τὴν Παρασκευὴν, ἡμέρᾳ Σαββάτου, Μαρτίου 24, συναχθέντες οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς τὸν Πιλάτον, παρεκάλεσαν αὐτόν, ἵνα ἀσφαλίσῃ τὸν τάφον τοῦ Ἰησοῦ ἕως τῆς τρίτης ἡμέρας· διότι (ἔλεγον οἱ θεσμάχοι) ἔχομεν ὑποψίαν, μήπως οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, κλέψαντες διὰ νυκτὸς τὸ ἐνταφιασθὲν αὐτοῦ σῶμα, κηρύξωσιν ἔπειτα εἰς τὸν λαόν ὡς ἀληθινὴν τὴν Ἀνάστασιν, ἣν προεῖπεν ὁ πλάνος ἐκεῖνος, ἔτι ζῶν· καὶ τότε ἔσται ἡ ἐσχάτη πλάνη χειρῶν τῆς πρώτης. Ταῦτα εἰπόντες πρὸς τὸν Πιλάτον, καὶ λαβόντες ἄδειαν παρ' αὐτοῦ, ἀπῆλθον καὶ ἐσφράγισαν τὸν τάφον, διορίσαντες πρὸς ἀσφάλειαν αὐτοῦ καὶ Κουστωδίαν (Custodiam), τουτέστι φύλακας, ἐκ τῶν φυλασσόντων τὴν πόλιν στρατιωτῶν (Ματθ. κζ'. 62-66).

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Ο εὐσχήμων Ἰωσήφ, ἀπὸ τοῦ ξύλου καθελὼν, τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, σινδόνι καθαρᾷ εἰλήσας καὶ ἀρώμασιν, ἐν μνήματι καινῷ κηδεύσας ἀπέθετο. Δόξα.

Ο τε κατήλθες πρὸς τὸν Θάνατον, ἡ ζωὴ ἡ ἀθάνατος, τότε τὸν Ἄδην ἐνέκρωσας τῇ ἀστραπῇ τῆς Θεότητος· ὅτε

ΤΡΟΠΑΡΙΑ ΤΟΥ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤ. 355

δὲ καὶ τοὺς τεθνεώτας ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν ἐπερανίων ἐκραύγαζον : Ζωοδότα Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι . Καὶ νῦν .

Ταῖς Μυροφόροις γυναιξί, παρὰ τὸ μνημα ἐπιστάς, ὁ Ἄγγελος ἐβόα : Τὰ μύρα τοῖς θνητοῖς ὑπάρχει ἀρμόδια, Χριστὸς δὲ διαφθορᾶς ἐδείχθη ἀλλότριος .

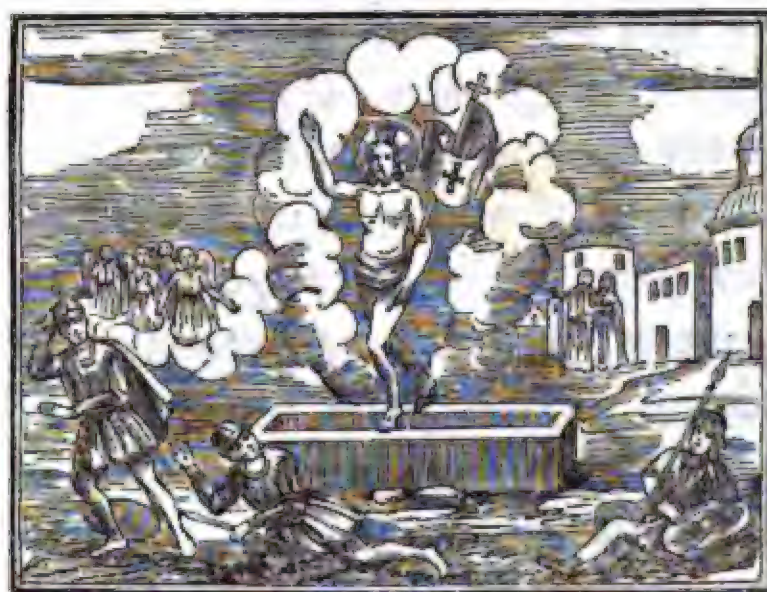
Κοντάκιον, Ἦχος β'. Χειρόγραφον εἰκόνα .

Τὴν ἄβυσσον ὁ κλείσας, νεκρὸς ὁράται· καὶ σμύρνη καὶ σινδόνι ἐνειλημμένος, ἐν μνημείῳ κατατίθεται, ὡς θνητὸς ὁ ἀθάνατος . Γυναῖκες δὲ αὐτὸν ἦλθον μυρίσαι, κλαίεσαι πικρῶς καὶ ἐκβοῶσαι : Τῷτο Σάββατόν ἐστι τὸ ὑπερευλογημένον, ἐν ᾧ Χριστὸς ἀφυπνώσας, ἀναστήσεται τριήμερος .

Π Ε Ν Τ Η Κ Ο Σ Τ Α Ρ Ι Ο Ν

Η ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ .

✠ Τῇ αἰγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα ✠

Αἱ εἰς τὸν ἐνταφιασμὸν τοῦ Σωτῆρος, κατὰ τὴν ἐσπέραν τῆς Παρασκευῆς, παρευρεθεῖσαι γυναῖκες, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ μετὰ τῶν λοιπῶν (Κυριακ. τῶν Μυροφ.), ὑποστρέψασαι ἀπὸ τοῦ Γολγοθᾶ εἰς τὴν πόλιν, ἡτοίμασαν ἀρώματα καὶ μύρα, ἵνα ἐλθοῦσαι μετὰ ταῦτα, ἀλείψωσι τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ . Καὶ τῇ μὲν ἐπαύριον, διὰ τὴν περὶ τῆς ἀργίας τοῦ Σαββάτου ἐντολὴν, ἡσύχασαν δι' ὅλης τῆς ἡμέρας . Κατὰ δὲ τὸν βαθὺν ὄρθρον τῆς ἐφεξῆς Κυριακῆς, ἣτις ὑπὸ τῶν Εὐαγγελιστῶν ὀνομάζεται πρώτη Σαββάτου, καὶ μία Σαββάτων, ἡγουν πρώτη τῆς ἐβδομάδος ἡμέρα, Μαρτίου τότε 25, μετὰ 36 ὥρας σχεδὸν ἀπὸ τῆς τοῦ Ζωοδότου νεκρώσεως, ἔρχονται μετὰ τῶν νεκρωσίμων ἀρωμάτων εἰς τὸ μνημεῖον . Καὶ ἐνῷ αὐταὶ διαλογίζονται τὴν δυσκολίαν τῆς τοῦ λίθου ἀποκυλίσεως ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου, ἰδοὺ γίνεται σεισμὸς φοβερός· καὶ Ἄγγελος Κυρίου, ἀστρα-

πηφόρος τὴν ὄψιν, χιονόφωτος τὴν στολὴν, ἀποκυλίσας τὸν λίθον, καὶ καθίσας ἐπ' αὐτοῦ, ἀπενέκρωσεν ἀπὸ τοῦ φόβου τοὺς φύλακας, καὶ ἔβαλεν αὐτοὺς εἰς φυγὴν. Αἱ γυναῖκες, εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνήμεϊον, καὶ μὴ εὐροῦσαι τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, βλέπουσιν ἄλλους δύο Ἀγγέλους λευκοφοροῦντας, ἐν σχήματι ἀνδρικῷ, οἱ, καὶ μηνύσαντες τὴν ἔγερσιν τοῦ Σωτῆρος, ἀποστέλλουσιν αὐτάς ἵνα, δραμοῦσαι ταχέως, ἀπαγγείλωσιν εἰς τοὺς Μαθητάς τὰ φαιδρά Εὐαγγέλια. Ἐν τοσοῦτῳ φθάνει καὶ ὁ Πέτρος μετὰ τοῦ Ἰωάννου, μαθόντες τὰ γενόμενα παρὰ τῆς Μαγδαληνῆς, ὡς εἴρηται (Ἰουλ. 22)· καὶ εἰσελθόντες εἰς τὸν τάφον, εὐρίσκουσι μόνα τὰ σάβανα. Διὸ ἐπανέρχονται πάντες εἰς τὴν πόλιν μετὰ χαρᾶς, κήρυκες ἤδη τῆς ὑπέρφυοῦς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, ὃν καὶ εἶδον ζῶντα πραγματικῶς πεντάκις κατὰ τὴν σήμερον ἡμέραν.

Ταύτην οὖν τὴν χαρμόσυνον Ἀνάστασιν ἐορτάζοντες σήμερον, ἀσπαζόμεθα ἀλλήλους τὸν ἐν Χριστῷ ἀσπασμὸν, δεικνύοντες διὰ τούτου τὴν καταλύσιν τῆς πρώην ἐχθρας μετὰξὺ ἡμῶν καὶ τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν πρὸς ἡμᾶς πάλιν αὐτοῦ διαλλαγὴν διὰ τοῦ πάθους τοῦ Σωτῆρος. Καὶ ἡ μὲν ἐορτὴ ὀνομάζεται Πάσχα, ὁμωνύμως τῷ Πάσχα τῶν Ἑβραίων, ὅπερ, κατὰ τὴν γλῶσσαν αὐτῶν, σημαίνει διάβασιν· διότι ὁ παθὼν καὶ ἀναστὰς Ἰησοῦς διεδίδασεν ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας τοῦ Ἀδάμ, καὶ τῆς δουλείας τοῦ διαδόλου, εἰς τὴν ἀρχαίαν ἐλευθερίαν καὶ μακαριότητα. Ἡ δὲ παροῦσα τῆς ἐβδομάδος ἡμέρα, ἣτις ἐστὶν ἡ πρώτη τῶν λοιπῶν, ἀφιερωθείσα εἰς τιμὴν τοῦ Κυρίου, ἐπωνομάσθη ἐκ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, Κυριακὴ, καὶ εἰς αὐτὴν μετετέθη ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων ἡ ἀργία καὶ ἀνάπαυσις εἰς τῆς τοῦ Σαββάτου ἐορτῆς τοῦ παλαιοῦ νόμου.

Τροπᾶριον, Ἦχος πλ. α'.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν χαρισάμενας.

Ἡ Ὑπακοή, Ἦχος δ'.

Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον αἱ περὶ Μαριάμ, καὶ εὐροῦσαι τὸν λίθον ἀποκυλισθέντα τοῦ μνήματος, ἤκουον ἐκ τοῦ Ἀγγέλου: Τὸν ἐν φωτὶ αἰδίδω ὑπάρχοντα, μετὰ νεκρῶν τί ζητεῖτε ὡς ἄνθρωπον; βλέπετε τὰ ἐντάφια σπάργανα· δραμέτε, καὶ τῷ κόσμῳ κηρύξατε, ὡς ἠγέρθη ὁ Κύριος, θανάτῳσας τὸν θάνατον· ὅτι ὑπάρχει Θεοῦ Υἱός, τοῦ σῶζοντος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Κοντάκιον αὐτόμελον, Ἦχος πλ. δ'.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατηλθες ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ Ἄδου καθεῖλες τὴν δύναμιν, καὶ ἀνέστης ὡς νικητὴς, Χριστέ ὁ Θεός, γυναιξὶ Μυροφόροις φθεγξάμενος, Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος, ὃ τοῖς πεσοῦσι παρέχων Ἀνάστασιν.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι ἀπὸ ταύτης τῆς ἡμέρας τῆς ἀγίας καὶ Μεγάλης Κυριακῆς τοῦ Πάσχα, μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς Διακαινησίμου, αἱ Ὁραι, τὰ Ἀπόδειπνα, καὶ τὸ Μεσονυκτικὸν ψάλλονται οὕτω:

Μετὰ τὸν Εὐλογητόν .

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν χαρισάμενος . Ἐκ γ'.

Ανάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον . Τὸν Σταυρόν σου Χριστέ προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἀγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν . Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν Ἀνάστασιν· ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ . Διαπαντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ . Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν . Ἐκ γ'.

Προλαβοῦσαι τὸν ὀρθρον αἱ περὶ Μαριάμ, καὶ εὐροῦσαι τὸν λίθον ἀποκυλισθέντα τοῦ μνήματος, ἤκουον ἐκ τοῦ Ἀγγέλου· Τὸν ἐν φωτὶ αἰδίδω ὑπάρχοντα, μετὰ νεκρῶν τί ζητεῖτε ὡς ἄνθρωπον; βλέπετε τὰ ἐντάφια σπάργανα· δράμετε, καὶ τῷ κόσμῳ κηρύξατε, ὡς ἠγέρθη ὁ Κύριος, θανάτῳ θάνατον· ὅτι ὑπάρχει Θεοῦ Υἱός, τοῦ σώζοντος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων .

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατήλθες ἀθάνατε, ἀλλὰ τῷ Ἄδῃ καθεῖλες τὴν δύναμιν· καὶ ἀνέστης ὡς νικητὴς Χριστέ ὁ Θεός, γυναιξὶ Μυροφόροις φθεγξάμενος, Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις εἰρήνην δωρήμενος, ὁ τοῖς πεσῆσι παρέχων Ἀνάστασιν .

Εν τάφῳ σωματικῶς, ἐν Ἄδου δὲ μετὰ ψυχῆς ὡς Θεός, ἐν Παραδείσῳ δὲ μετὰ Ἀηστοῦ, καὶ ἐν θρόνῳ ὑπῆρχες Χριστέ, μετὰ Πατρὸς καὶ Πνεύματος, πάντα πληρῶν ὁ ἀπερίγραπτος . Δόξα .

Ως ζωηφόρος, ὡς Παραδείσου ὠραιότερος, ὄντως καὶ παστάδος πάσης βασιλικῆς, ἀναδέδεικται λαμπρότερος Χριστέ ὁ τάφος σου, ἡ πηγὴ τῆς ἡμῶν Ἀναστάσεως .

Καὶ νῦν . Θεοτοκίον .

Τὸ τοῦ Ὑψίστου ἡγιασμένον θείον σκηνῶμα, χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν, ὑπάρχεις πανάμωμε Δέσποινα .

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ'. Δέξαι, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. Ἡΐτα, Ὁ εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν. Τρισεύεται δὲ ἡ τοιαύτη Ἀκολουθία ἔντε τῷ Μεσονυκτικῷ, καὶ ταῖς Ὁραῖς, καὶ τῷ Ἀποδείπνῳ· ἐν τούτῳ δὲ λέγομεν καὶ τὴν ἐπομένην.

ΕΥΧΗΝ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα παντοκράτορ, ὁ φωτίσας τὴν ἡμέραν τῷ φωτὶ τῷ ἡλιακῷ, καὶ τὴν νύκτα φαιδρύνας ταῖς αὐγαῖς τῆς πυρός· ὁ τὸ μῆκος τῆς ἡμέρας διελθεῖν ἡμᾶς καταξιώσας, καὶ προσεγγίσει ταῖς ἀρχαῖς τῆς νυκτός, ἐπακουσον τῆς δεήσεως ἡμῶν, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ σου· καὶ πᾶσιν ἡμῖν συγχωρήσας τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια ἁμαρτήματα, πρόσδεξαι τὰς ἐσπερινὰς ἡμῶν ἱκεσίας, καὶ καταπεμψον τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου καὶ τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Τείχισον ἡμᾶς ἁγίαις Ἀγγελαῖς σου· ὀπλίσον ἡμᾶς ὀπλοῖς δικαιοσύνης σου· περιχαράκωσον ἡμᾶς τῇ ἀληθείᾳ σου· φρούρησον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου· ῥύσαι ἡμᾶς ἐκ πάσης περιστάσεως, καὶ πάσης ἐπιβουλῆς τοῦ ἀντικειμένου. Παράσχου δὲ ἡμῖν καὶ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν, σὺν τῇ ἐπερχομένῃ νυκτὶ, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν, ἀναίμαρτητον, ἀσκανδάλιστον, ἀφάνταστον, καὶ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν· πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων. Ἀμήν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ἐκ γ'· καὶ ἀπόλυσις.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Εν ὅλῃ ταύτῃ τῇ Διακαινησίμῳ Ἑβδομάδι, ἥτις ὡς μία λαμπροφόρος ἡμέρα λογίζεται, καταλύομεν εἰς πάντα.

✠ Τῇ Παρασκευῇ τῆς Διακαινησίμου ✠
Ψάλλομεν τὴν Ἀκολουθίαν τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς.

Ἐξω τῆς Κωνσταντινουπόλεως, πρὸς τὰ μέρη τῶν Ἑπτὰ Πύργων, ὑπῆρχε τοπάλαι ναὸς μέγιστος καὶ περικαλλής, ἐπ' ὀνόματι τῆς Θεοτόκου, ἀνεγερθεὶς περὶ τὰ μέσα τοῦ Ε'. αἰῶνος ὑπὸ Λέοντος τοῦ Θρακός, τοῦ καὶ Μακέλλη καλουμένου, πλησίον πηγῆς τινος, ἧς τὸ ὕδωρ πολλὰς ἰάσεις ἐπαίησε κατὰ καιροὺς, καὶ πανταίᾳ νόσους ἐθεράπευσε τῇ χάριτι τῆς Θεοτόκου, ἀφ' ἧς καὶ ἐπωνομάσθη Ζωοδόχος, ἢ μᾶλλον Ζωηφόρος Πηγὴ. Τοῦ ναοῦ τούτου τὰ Ἐγκαινία ἐπιτελεῖ σήμερον ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία· οὗ τινος ὁμοῦ ναοῦ, μετὰ τὴν

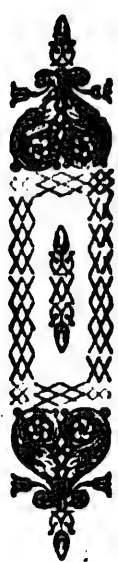
πτῶσι τοῦ βασιλείου, κατεδαφισθέντος δι' ἀνωτέρας ἐπιταγῆς, καὶ τῆς ὕλης αὐτοῦ μετακομισθείσης εἰς κατασκευὴν τοῦ Σουλτὰν Βαγιαζιτίου, οὐδὲν ἕτερον ἔμενεν ἐκ τῆς ἀρχαίας ἐκείνης καλλονῆς, εἰ μὴ σμικρότατον καὶ εὐτελὲς παρεκκλήσιον, ὅλον σχεδὸν εἰς τὰ ἐρείπια κειχασμένον, ἔχον 25 βαθμίδας πρὸς κατάβασιν, καὶ φεγγίτας ἄνωθεν τῆς στέγης, δι' ὧν ἐδέχετο ὀλίγον φῶς. Πρὸς δὲ τὴν δυτικὴν πλευρὰν τοῦ ἐδάφους αὐτοῦ, ἔκειτο ἡ ῥηθεῖσα τοῦ Ἀγιάσματος πηγή, διὰ κιγκλίδων πεφραγμένη, ἐν ᾗ ἐφαίνοντο κολυμβῶντα καὶ ὀψάρια τινά. Τοιαύτη μὲν ἦν ἡ κατάστασις αὐτοῦ μέχρι τοῦ 1821 ἔτους· τότε δὲ κατεδαφισθὲν καὶ τὸ μικρὸν ἐκεῖνο λείψανον, συγκατέχωσεν ἐν ἑαυτῷ καὶ τὸ ἱερὸν Ἀγίασμα, καὶ ἐγένετο πάντῃ ἀφανές.

Ἀλλ' ἐπὶ τῶν εὐκλεῶν ἡμερῶν τοῦ Σουλτὰν Μαχμούτ, ὅτε αἱ ὑπήκοσι αὐτοῦ ἔχαιρον ἐλευθερίαν εἰς τῶν θρησκευτικῶν αὐτῶν ἐθίμων τὴν ἐκτέλεσιν, ἐζητήθη ἄδεια ὑπὸ τῶν ὁμογενῶν πρὸς ἀνοικοδομὴν τοῦλάχιστον τοῦ εἰρημένου παρεκκλησίου. Καὶ ἤρξατο μὲν τὸ ἔργον τῇ 27 Ἰουλίου τοῦ 1833 ἔτους· ἀνασκαφῆς δὲ γενομένης, καὶ τῶν θεμελίων τοῦ ἀρχαίου ναοῦ εὐρεθέντων, ἀνηγέρθη, διὰ νεωτέρας ἀδείας βασιλικῆς, οὐ μόνον τὸ τοῦ Ἀγιάσματος παρεκκλήσιον, λαμπρότερον τοῦ προτέρου, ἀλλὰ καὶ ἕτερος νέος, ἐπὶ τῶν θεμελίων τοῦ παλαιοῦ, μέγιστος, περικαλλέστατος, καὶ μεγαλοπρεπέστατος ναός. Καὶ τὰ μὲν θεμέλια τούτου κατεβλήθησαν τῇ 14 Σεπτεμβρίου τοῦ 1833 ἔτους· τὸ δὲ ἔργον ἀπηρτίσθη τῇ 30 Δεκεμβρίου τοῦ 1834· κατὰ δὲ τὴν β'. Φεβρουαρίου τοῦ 1835, ὁ παναγιώτατος καὶ οἰκουμενικός Πατριάρχης κύριος Κωνστάντιος ὁ β'. ἔχων συλλειτουργοὺς καὶ δώδεκα τῶν προκρίτων Ἀρχιερέων, μετὰ μεγάλης καὶ ἐκκλησιαστικῆς παρατάξεως, καὶ ἀπείρου πλήθους Χριστιανῶν, ἐξετέλεσε τὰ Ἐγκαίνια τοῦ ἱεροῦ τούτου ναοῦ, εἰς δόξαν τῆς Θεομήτορος, καὶ καύχημα τοῦ γένους ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ε'ξ ἀκενώτου σου πηγῆς Θεοχαρίτωτε, ἐπιβραβεύεις μοι
πηγάζουσα τὰ νάματα, ἀεννάως τῆς σῆς χάριτος ὑπὲρ
λόγον· τὸν γὰρ Λόγον ὡς τεκοῦσαν ὑπὲρ ἔννοιαν, ἱκετεύω σε
δροσίζειν με σῇ χάριτι, ἵνα κρᾶζω σοι: Χεῖρε ὕδωρ σωτήριον.

Η ΨΗΛΑΦΗΣΙΣ ΤΟΥ ΘΩΜΑ.

✠ Τῇ Κυριακῇ τοῦ ἀγίου Ἀποστόλου Θωμᾶ ✠

Κεκλησμέναι ἦσαν αἱ θύραι τοῦ οἴκηματος, ἐνθα ἦσαν οἱ Μαθηταὶ συνηγμένοι, κατὰ τὴν ἐσπέραν τῆς παρελθούσης τοῦ Πάσχα Κυριακῆς, ὅτε, ἐλθὼν πα-

ραδόξως ὁ Ἰησοῦς, ἔστη ἐν τῷ μέσῳ· καὶ ἀσπασάμενος αὐτοὺς κατὰ τὸ σῦνηδες, Εἰρήνην ὑμῖν, ἐπέδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας, καὶ τοὺς πόδας καὶ τὴν πλευράν· καὶ προσέτι, λαβὼν παρ' αὐτῶν μέρος ἰχθύος ὀπτοῦ, καὶ κηρόμελι, ἔφαγεν ἐνώπιον αὐτῶν, καὶ οὕτως ἐπιστοποιήσεν αὐτοῖς τὴν ἑαυτοῦ ἀνάστασιν. Ὁ δὲ Θωμᾶς, μὴ εὐρεθεὶς τότε μετὰ τῶν λοιπῶν, οὐκ ἐπίστευσεν εἰς τὴν περὶ τῆς ἀνχστάσεως τοῦ Χριστοῦ μαρτυρίαν ἐκείνων, ἀλλ' εἶπεν ἀποφασιστικῶς: « Ἐὰν μὴ ἴδω καὶ ψηλαφήσω τὰς τρυπηθείσας αὐτοῦ χεῖρας καὶ τὴν λογχευθεῖσαν πλευράν, οὐ μὴ πιστεύσω ». Ὅθεν μεθ' ἡμέρας ὀκτῶ, τουτέστι κατὰ τὴν σήμερον, ὄντων πάλιν τῶν Μαθητῶν συνηγμένων, ὁμοῦ καὶ τοῦ Θωμᾶ, ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς τῶν θυρῶν πάλιν κεκλεισμένων, ὡς καὶ πρότερον· καὶ στὰς εἰς τὸ μέσον, καὶ εἰπὼν τὸ, Εἰρήνην ὑμῖν, λέγει ἔπειτα πρὸς τὸν Θωμᾶν: Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε, καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου· καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου, καὶ βάλε εἰς τὴν πλευράν μου· καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός.

Ὁ δὲ Θωμᾶς, ἰδὼν καὶ ψηλαφήσας ἀκριδῶς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευράν τοῦ Δισπότου, ἀνεδόησε μετὰ πίστεως: Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου· καὶ οὕτως ἐκήρυξε τρανῶς τοῦ Θεανθρώπου τὰς δύο φύσεις, τὴν ἀνθρώπινον καὶ θείαν (Λουκ. κδ'. 36-43. Ἰωάν. κ'. 19-28).

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος βαρύς.

Ε'σφραγισμένου τοῦ μνήματος, ἡ ζωὴ ἐκ τάφου ἀνέτειλας, Χριστέ ὁ Θεός· καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, τοῖς Μαθηταῖς ἐπέστης ἡ πάντων Ἀνάστασις, Πνεῦμα εὐθὲς δι' αὐτῶν ἐγκαινίζων ἡμῖν, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Τῇ φιλοπράγματι δεξιᾷ, τὴν ζωοπάροχόν σου πλευράν, ὁ Θωμᾶς ἐξηρεύνησε, Χριστέ ὁ Θεός· συγκεκλεισμένων γὰρ τῶν θυρῶν ὡς εἰσῆλθες, σὺν τοῖς λοιποῖς Ἀποστόλοις ἐβόα σοι: Κύριος ὑπάρχεις καὶ Θεός μου.

✠ Τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων ✠

Περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς 32 εἰς, ὅτε ὁ Ἰησοῦς περιήρχετο τὴν Γαλιλαίαν κηρύττων καὶ θαυματουργῶν, πολλαὶ γυναῖκες, εὐεργετηθεῖσαι παρ' αὐτοῦ, κατέλιπον τὴν οἰκίαν πατρίδα· καὶ ἀκολουθοῦσαι εἰς τὸ ἐξῆς κατόπιν, διηκόνουν αὐτῷ ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων αὐταῖς, ἕως ἐπὶ τοῦ σταυροῦ καὶ τοῦ τάφου, ὅπου καὶ ἦλθον ἔπειτα φέρουσαι τὰ πρὸς ἀλειψιν τοῦ δεσποτικοῦ σώματος ἐτοιμασθέντα μύρα (Κυρ. τοῦ Πάσχα). Ἐκ τούτων οὖν τῶν μύρων, ἅπερ ἔφερον αἱ θεωριεῖς αὐταὶ γυναῖκες ἐπὶ τὸν τάφον τοῦ Ἰησοῦ, ἐπωνομάσθησαν Μυροφόροι· καὶ αἱ μὲν ἐξ ὀνόματος γνωσταὶ εἰσὶ, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ (Ἰουλ. 22), Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Ἰωσὴ μήτηρ, ἣτις καὶ Μαρία τοῦ Κλωπᾶ λέγεται (Ὀκτωβρ. 23), Ἰωάννα γυνὴ Χουζᾶ ἐπιτρόπου Ἡρώδου τοῦ Ἀντίπα, Σαλώμῃ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν Ζεδεδαίου, καὶ Σουσάννα· τῶν δὲ λοιπῶν τὰ ὀνόματα ἀπεσιωπήθησαν ὑπὸ τῶν Εὐαγγελιστῶν (Μαθ. κζ'. 56. Λουκ. κ'. 3. Ἰωάν. ιδ'. 25). Καὶ αὐταὶ μὲν αἱ Μυροφόροι.

Συνεορτάζονται δὲ μετ' αὐτῶν καὶ οἱ πρῶν κεκρυμμένοι τοῦ Σωτῆρος μαθηταὶ Ἰωσήφ καὶ Νικόδημος· ὧν ὁ μὲν Νικόδημος ἦν πιθανῶς Ἱεροσολυμίτης τὴν πατρίδα, ἀρχὼν τῶν Ἰουδαίων κατὰ τὸ ἀξίωμα, Φαρισαῖος τὸ τάγμα, νομομαθὴς καὶ πεπαιδευμένος τὰς ἀγίας Γραφάς, πιστεύσας εἰς τὸν Χριστὸν, ὅτε, ἐν ἀρχῇ τοῦ σωτηρίου κηρύγματος, ὑπῆγε πρὸς αὐτὸν τὴν νύκτα (Ἰωάν. γ'. 1-12). Εἰς δὲ τὸν ἐνταφιασμόν αὐτοῦ ἦλθε φέρων σμύρνης καὶ ἀλόης μίγμα ἀρωματι-

στικόν ὁμοῦ καὶ βαλσαμωτικόν, ἕως 100 λίτρας, δεῖγμα εὐλαβείας καὶ ἀγάπης πρὸς τὸν Δεῖον Διδάσκαλον. Ὁ δὲ Ἰωσήφ ἦν ἐκ πόλεως Ἀριμαθαίας, ἀνὴρ πλούσιος καὶ εὐγενής, καὶ εἰς τῶν Βουλευτῶν τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις. Οὗτος τολμήσας εἰσῆλθε πρὸς Πιλάτον, καὶ αἰτήσας τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, ἐκήδευσεν αὐτὸ μετὰ τοῦ Νικοδήμου. — Λέγουσι δέ τινες, ὅτι ὁ ἐν Γολγοθᾷ κῆπος, ὅπου ἐτάφη ὁ Ἰησοῦς, ἦν τοῦ Ἰωσήφ τούτου κτῆμα, ἐν ᾧ εἶχε καὶ τὸν ἑαυτοῦ τάφον ἐτοιμον, ἐσκαμμένον εἰς πέτραν (βράχον)· μὴ συγχωροῦντος δὲ τοῦ καιροῦ πρὸς ἐτοιμασίαν ἐτέρου τάφου, ἔθηκεν ἐκεῖ τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Τοῦτο φαίνεται ὅτι ἐννοεῖ καὶ ὁ Εὐαγγελιστής, λέγων: Καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν τῷ καινῷ αὐτοῦ μνημείῳ, ὃ ἐλατόμησεν ἐν τῇ πέτρᾳ (Ματ. κζ'. 60).

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Οτε κατηλθες πρὸς τὸν Θάνατον, ἡ ζωὴ ἡ ἀθάνατος, τότε τε τὸν Ἄδην ἐνέκρωσας, τῇ ἀστραπῇ τῆς Θεότητος· ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεῶτας ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ Δυναμίεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον: Ζωοδότα Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι. Δ.έξα.

Ο εὐσχήμων Ἰωσήφ, ἀπὸ τοῦ ξύλου καθελὼν, τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, σινδόνι καθαρᾷ εἰλήσας καὶ ἀρώμασιν, ἐν μνήματι καινῷ κηδεύσας ἀπέθετο· ἀλλὰ τριήμερος ἀνέστης Κύριε, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος. Καὶ νῦν.

Ταῖς Μυροφόροις γυναιξί, παρὰ τὸ μνήμα ἐπισταῖς, ὁ Ἄγγελος ἐβόα: Ἰὰ μύρα τοῖς θνητοῖς ὑπάρχει ἀρμόδια, Χριστὸς δὲ διαφθορᾶς ἐδείχθη ἀλλότριος· ἀλλὰ κραυγάσατε: Ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον αὐτόμελον, Ἦχος β'.

Τὸ Χαῖρε ταῖς Μυροφόροις φθεγξάμενος, τὸν θρῆνον τῆς προμήτορος Εὐας κατέπαυσας, τῇ Ἀναστάσει σου Χριστέ ὁ Θεός· τοῖς Ἀποστόλοις δὲ τοῖς σοῖς κηρύττειν ἐπέταξας: Ὁ Σωτὴρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

✠ Ἦ Κυριακῇ τοῦ Παραλύτου ✠

Πλησίον μιᾶς τῶν πυλῶν τῆς Ἱερουσαλὴμ, Προβατικῆς καλουμένης (Νεεμ. γ'. 1), ὑπῆρχε ποτὲ κολυμβήθρα, ἣ ὡς ἡμεῖς κοινότερον λέγομεν, Στέρνα (ἐκ τοῦ Λατινικοῦ Κιστέρνα, Cisterna) Προβατικῇ καλουμένη καὶ αὕτη· διότι εἰς αὐτὴν φέροντες ἐπλυνον τὰ ἐντόσθια τῶν θυσιαζομένων ζώων· ἡ δὲ πύλη ἔλαβεν ἴσως τὴν αὐτὴν ἐπωνυμίαν ἐκ τῆς κολυμβήθρας αὐτῆς· ἡ, ὡς τινες λέγουσιν, ὅτι δι' αὐτῆς εἰσῆγοντο εἰς τὴν πόλιν τὰ πρόβατα, καὶ τὰ λοιπὰ πρὸς θυσίαν ζῶα. Ἡ κολυμβήθρα ἐκείνη πεντάγωνος οὖσα τὸ σχῆμα, κατὰ τὸ φαινόμενον, εἶχε κύκλῳ αὐτῆς ὁ στοάς, ὅ ἐστι ὁ σειρὰς στύλων παραλλήλων, βασιζόντων στέγην καμαρωτὴν· ὑπὸ δὲ τὴν στέγην αὐτὴν κατέκειντο διάφορων ἀρρώστων παμπολλοὶ ἀσθενεῖς, ἀναμένοντες τὴν τοῦ ὕδατος κίνησιν· διότι Ἄγγελος Κυρίου, καταβαίνων εἰς τὴν κολυμβήθραν κατὰ καιρὸν, ἐτάραττεν αὐτῆς

τὸ ὕδωρ· ὁ δὲ πρῶτος ἐμβὰς εἰς αὐτὸ μετὰ τὴν ταραχὴν, ἰατρεύετο πάραυτα, ὅποιονδήποτε πάθος καὶ ἂν εἶχεν.

Ἐκεῖ οὖν κατέκειτο καὶ ὁ Παράλυτος τῆς σημερινῆς τῆς Εὐαγγελίου ἱστορίας, βασανιζόμενος ὑπὸ τῆς ἀσθενείας αὐτοῦ 38 ἔτη. Τοῦτον ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς, ἠρώτησε λέγων: Θέλεις ὑγιῆς γενέσθαι; Ὁ δὲ, πτωχὸς ὢν ἀναμφιβόλως καὶ ἄπορος, ἴσως δὲ καὶ ξένος, ἀπεκρίνατο μετὰ πραείας καὶ ἡσύχου φωνῆς: Κύριε ἄνθρωπον οὐκ ἔχω, ἵνα, ὅταν ταραχθῇ τὸ ὕδωρ, βάλῃ με εἰς τὴν κολυμβήθραν. Τότε λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς: Ἐγείραι, ἄρον τὸν κράδβατόν σου, καὶ περιπάτει. Καὶ εὐθὺς, ὑγιῆς γενόμενος ὁ ἄνθρωπος, ἤρε τὸν κράδβατον αὐτοῦ, καὶ περιπατῶν ἐνώπιον πάντων, ἀπῆλθε χαίρων εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. — Ἐθεράπευσε δὲ τὸν Παράλυτον τοῦτον ὁ Ἰησοῦς, κατὰ τοὺς ἀρμοιογράφους, τῷ 32 ἔτει, ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Πάσχα, ὅτε, ἀναβὰς ὁ Ἰησοῦς εἰς Γεροσόλυμα διὰ τὴν ἑορτὴν, διέτριβεν ἐκεῖ θαυματουργῶν καὶ διδάσκων· πάντως δὲ ἐν ἡμέρᾳ Σαββάτου, κατὰ τὸν Εὐαγγελιστὴν (Ἰωάν. ε. 1-9).

Ἀπολυτίκιον Ἀναστασίμον, Ἦχος γ'.

Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια, ἀγαλλιάσθω τὰ ἐπίγεια, ὅτι ἐποίησε κράτος, ἐν βραχίονι αὐτοῦ ὁ Κύριος· ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο, ἐκ κοιλίας Ἀδου ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ παρέσχε τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείσῃ, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεχόμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς, ὡς φιλαίνθρωπος.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τὴν ψυχὴν μου Κύριε, ἐν ἁμαρτίαις παντοίαις, καὶ ἀτόποις πράξεσι, δεινῶς παραλελυμένην, ἔγειρον τῇ θεικῇ σου ἐπιστάσῃ, ὥσπερ καὶ τὸν Παράλυτον ἠγείρας πάλαι, ἵνα κρᾶζω σεσωσμένος: Οἰκτίρμον δόξα, Χριστέ, τῷ κράτει σου.

Ἡ ΜΕΣΟΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ.

✠ Τῇ Τετάρτῃ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς ✠

Μετὰ τὴν εἰς τὸν Παράλυτον θαυματουργίαν τοῦ Ἰησοῦ, φθόνῳ κινούμενοι οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ ἐξαιρέτως οἱ Φαρισαῖοι καὶ Γραμματεῖς, ἐδίωκον αὐτὸν, καὶ ἐζήτουν ἀποκτεῖναι ἐπὶ προφάσει, ὅτι οὐκ ἐτήρει τὸ Σάββατον, θαυματουργῶν ἐν αὐτῷ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς, τότε μὲν ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη τῆς Γαλιλαίας· περὶ δὲ τὰ μέσα τῆς ἐορτῆς, τῆς λεγομένης Σκηνοπηγίας, ἀνέβη πάλιν εἰς τὸ Ἱερὸν καὶ ἐδίδασκεν· ὅτε, καὶ θαυμάζοντες οἱ Ἰουδαῖοι τὴν σοφίαν τῶν λόγων αὐτοῦ, ἔλεγον: Πῶς οὗτος γράμματα οἶδε, μὴ μεμαθηκώς; Ὁ δὲ, ἐλέγξας πρότερον τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν καὶ παρανομίαν, ἀπέδειξεν ἔπειτα διὰ τοῦ νόμου, ὅτι ἀδίκως ζητοῦσιν αὐτὸν ἀποκτεῖναι, τάχα ὡς τοῦ νόμου καταφρονητὴν, διότι ἐθεράπευσε τὸν Παράλυτον ἐν ἡμέρᾳ Σαββάτου.

Ἐπειδὴ οὖν τὰ ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἐορτῆς ἐκείνης λαληθέντα ὑπὸ τοῦ Ἰησοῦ σχέσιν ἔχουσι πρὸς τὰ τῆς παρελθούσης Κυριακῆς τοῦ Παραλύτου, καὶ ἐπειδὴ ἐφθάσαμεν ἤδη εἰς τὸ μέσον τῆς ἀπὸ τῆς Πάσχα μέχρι τῆς Πεντηκοστῆς πεντηκονθημέρου διαστήματος, διὰ τοῦτο ἡ Ἐκκλησία, μετὰ τὴν τοῦ Παραλύτου ἱστορίαν, ἔταξεν ἐνταῦθα τὴν παροῦσαν ἐορτὴν, ὥσπερ σύνδεσμον τῶν εἰρημένων δύο μεγάλων ἐορτῶν, καὶ τρόπον τινὰ ἔνωσιν ἀμφοτέρων εἰς μίαν. Ὅθεν καὶ Μεσοπεντηκοστὴν ἐκάλεσε τὴν σημερινὴν ἐορτὴν, καὶ τὴν περικοπὴν ἐκείνην τοῦ Εὐαγγελίου, τῆς ἐορτῆς μεσουσίης, κτλ. ἐφήρμοσεν εἰς αὐτὴν κατὰ τὸ γράμμα, ἐνῷ ταῦτα ἱστοροῦνται καθ' αὐτὸ περὶ τῆς Σκηνοπηγίας (Ἰωάν. ζ').

Σημειωτέον δὲ, ὅτι τρεῖς ἦσαν αἱ μέγιστα τῶν Ἰουδαίων ἐορταί: τὸ Πάσχα, ἡ Πεντηκοστή, καὶ ἡ Σκηνοπηγία. Καὶ τὸ μὲν Πάσχα ἐποίουν τῇ 15 τοῦ παρ' αὐτοῖς πρώτου μηνός, συμπέτοντος τῷ παρ' ἡμῖν Μαρτίῳ, εἰς ἀνάμνησιν, ὅτι κατ' αὐτὴν διετάχθησαν ἵνα φάγωσιν ἀφ' ἐσπέρας τὸν ἀμνόν, καὶ ἀλείψωσιν ἐκ τοῦ αἵματος αὐτοῦ τῶν οἰκιῶν αὐτῶν τὰς θύρας· καὶ οὕτω, διαφυγόντες τῶν Αἰγυπτίων τὸν θάνατον καὶ τὴν δουλείαν, διέδωκαν τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν, διὰ τὴν γῆν τῆς Ἐπαγγελίας. Ἐλέγετο δὲ ἡ αὕτη καὶ Ἐορτὴ τῶν Ἀζύμων, διότι ἄρτον ἄζυμον ἔτρωγον εἰς αὐτὴν 7 ἡμέρας. — Ἡ δὲ Πεντηκοστή ἐτελείτο μετὰ 50 ἡμέρας ἀπὸ τοῦ Πάσχα, τὸ μὲν, ὅτι τότε φθάσαντες ἐκ τῆς Αἰγύπτου εἰς τὸ Ὅρος Σινᾶ, ἔλαβον ἐκ Θεοῦ τὸν Νέμον· τὸ δὲ, καὶ εἰς ἀνάμνησιν τῆς εἰσόδου αὐτῶν εἰς τὴν γῆν τῆς Ἐπαγγελίας, ὅτε καὶ ἄρτον ἔφαγον, τραφέντες πρότερον ἐν τῇ ἐρήμῳ διὰ τοῦ Μάννα ἔτη 40, διὸ καὶ προσέφερον κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν θυσίαν τῷ Θεῷ, ἄρτους ἐκ νέου σίτου κατεσκευασμένους. — Τὴν δὲ Σκηνοπηγίαν ἐώρταζον ἀπὸ τῆς 15 ἕως τῆς 22 τοῦ Σεπτεμβρίου, κα-

Θήμενοι ὑπὸ καλύβας καὶ σκηναίς, ἐκ διαφόρων κλάδων κατεσκευασμένους, πρὸς ἐνθύμησιν, ὅτι τὰ εἰρημένα 40 ἔτη διέτριψαν εἰς τὴν ἔρημον, κατοικοῦντες ἐν σκηναῖς (Ἐξ. ιβ'. ιθ'. Λευίτ. κγ').

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Μεσοῦσης τῆς Ἑορτῆς, διψῶσάν μου τὴν ψυχὴν, εὐσεβείας πότισοννάματα· ὅτι πᾶσι Σωτὴρ ἐβόησας: Ὁ διψῶν ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω. Ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δέξα σοι.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῆς Ἑορτῆς τῆς νομικῆς μεσαζούσης, ὁ τῶν ἀπάντων ποιητῆς καὶ Δεσπότης, πρὸς τοὺς παρόντας ἔλεγες, Χριστέ ὁ Θεός: Δεῦτε καὶ ἀρύσασθε, ὕδωρ ἀθανασίας. Ὅθεν σοι προσπίπτομεν, καὶ πιστῶς ἐκβοῶμεν: Τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι ἡμῖν· σὺ γὰρ ὑπάρχεις πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν.

✠ Τῇ Κυριακῇ τῆς Σαμαρείτιδος ✠

Μία τῶν ἀρχαιοτάτων πόλεων τῆς γῆς τῆς Ἐπαγγελίας ὑπῆρχεν ἡ Συχέμ, ἣτις καὶ Σίκιμα ἐκαλεῖτο, κειμένη εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ κατὰ τὰ ἀνατολικά μέρη τῆς Ἱερικῆς ὁροῦς Γαριζίν, ὅπου ποτὲ ἀνέγνωσαν οἱ Ἰσραηλιταὶ τὰς Εὐλογίας (Δευτ. ια'. 29). Πλησίον τῆς πόλεως ταύτης, ἐπανερχόμενος ὁ Ἰακώβ ἀπὸ τῆς Μεσοποταμίας, πρὸ Χριστοῦ περίπε 1887 ἔτη, ἠγόρασεν ὑποστατικόν, ἐν ᾧ ὑπῆρχε καὶ φρέαρ, σωζόμενον ἕως ἐπὶ Χριστῷ, καὶ καλούμενον Πηγὴ τοῦ Ἰακώβ. Ὑστερον δέ, ἀποθνήσκων ἐν Αἰγύπτῳ, κατέλιπε τὸ ὑποστατικόν ἐκεῖνο εἰς κληρονομίαν ἐξαίρετον τῷ υἱῷ αὐτοῦ Ἰωσήφ (Γεν. λγ'. 19, μὴ. 22). Ἡ πόλις αὕτη, πρὶν κτισθῇ ἡ Σαμάρεια, ἐχρημάτισε καὶ μητρόπολις τοῦ βασιλείου τῶν δέκα φυλῶν· καὶ ἐπειδὴ ὁ λαὸς τούτων, καταλιπόντες τὴν λατρείαν τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, ἐδόθησαν μανικῶς εἰς τὴν εἰδωλολατρείαν, ἐμπαίζοντες αὐτοὺς οἱ εἰς τὴν εὐσέδειαν ἐμμείναντες Ἰουδαῖοι, ὡς τινες λέγουσι, μετωνόμασαν τὴν πόλιν αὐτῶν Σιχάρ, ὅπερ σημαίνει μέθην· ὡς καὶ τὸ ἐξ αὐτοῦ παραγόμενον Σικερα, πᾶν εἶδος μεθυστικοῦ ποτοῦ.

Εἰς ταύτην οὖν τὴν πόλιν ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐν ὥρᾳ μεσημβρίας, καὶ ἐκ τῆς ὁδοιπορίας καὶ τῆς καύσεως κεκοπιακῶς, ἐκάθισεν ἐπὶ τῆς εἰρημένης πηγῆς εἰς τὸν τυχόντα τόπον. Μετ' ὀλίγον ἦλθεν ἐκεῖ καὶ ἡ σήμερον ἱστορουμένη Σαμαρείτις γυνή, ἀντλήσας ὕδωρ, καὶ συνομιλήσασα μετὰ τοῦ Ἰησοῦ διεξοδικῶς, καὶ ἀκούσασα παρ' αὐτοῦ τὰ ἐαυτῆς ἀπόκρυφα, ἐπίστευσεν εἰς αὐτόν· δι' αὐτῆς δὲ καὶ πολλοὶ ἄλλοι συμπολῖται αὐτῆς Σαμαρεῖται (Ἰωάν. δ'. 5-42).

Περὶ δὲ τῶν Σαμαρειτῶν τούτων ἵστέον ὅτι, τὸ 721 ἔτος πρὸ Χριστοῦ, Σαλμανάσαρ, ὁ τῶν Ἀσσυρίων βασιλεὺς, αἰχμαλωτίσας τὰς ἀνωτέρω δέκα φυλάς τῶν Ἰσραηλιτῶν, μετῴκισεν ἅπαντα τὸν λαὸν εἰς τὴν Βαβυλωνίαν καὶ Μηδίαν· ἐκεῖθεν δὲ συναγαγὼν διάφορα ἔθνη, ἀπέστειλεν αὐτὰ εἰς τὴν Σαμάρειαν. Τὰ ἔθνη ταῦτα ἦσαν εἰδωλολάτραι ἐξ ἀρχῆς· διδασκόμενοι δὲ ὕστερον καὶ τὴν Ἰουδαϊκὴν πίστιν, ἐπίστευσαν μὲν εἰς τὸν ἀληθινὸν Θεόν, ἐλάτρευον ὅμως καὶ τὰ εἰδωλα· καὶ δεχόμενοι τὴν Πεντάτευχον μὲνον τοῦ Μωϋσέως, ἀποστρεφόμενοι δὲ τὰ λοιπὰ βιβλία τῆς ἀγίας Γραφῆς, ἐνόμιζον ἑαυτοὺς τοῦ Ἀβραάμ καὶ τοῦ Ἰακώβ ἀπογόνους. — Τούτους οὖν τοὺς ἰουδαίζοντας, καὶ εἰδωλολατροῦντας ἐν ταυτῷ, ὠνόμαζον οἱ εὐσεβεῖς Ἰουδαῖοι Σαμαρεῖταις, ὡς κατοικοῦντας τὴν

Σαμάρειαν, τὴν πρώτην μητρόπολιν τῶν Ἰσραηλιτῶν, καὶ τὰς λοιπὰς αὐτῶν πόλεις· ἀπεστρέφοντο δὲ αὐτοὺς, ὡς ἔθνικοὺς καὶ ἄλλοφύλους, καὶ οὐδεμίαν κοινωνίαν εἶχον πρὸς αὐτοὺς, κατὰ τὸ, Οὐ συγχρῶνται Ἰουδαῖοι Σαμαρεῖταις (Ἰωάν. 8. 9). Ἐντεῦθεν τὸ ὄνομα Σαμαρείτης ἀναφέρεται καταφρονητικῶς πολλοῦ τῆς εὐαγγελικῆς ἱστορίας.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, Ἦχος δ'.

Τὸ παιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι αἱ τοῦ Κυρίου Μαθήτραι, καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι, τοῖς Ἀποστόλοις καυχώμεναι, ἔλεγον: Ἐσκυλεύεται ὁ θάνατος, ἠγέρθη Χριστὸς ὁ Θεὸς, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς. Μεσούσης τῆς Ἑορτῆς, ὡς ἄνω.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Πῆστιν Χριστοῦ.

Πίστει ἐλθοῦσα ἐν τῷ φρέατι, ἡ Σαμαρεῖτις ἐθεάσατο, τὸ τῆς σοφίας ὕδωρ σε, ᾧ ποτισθεῖσα δαψιλῶς, βασιλείαν τὴν ἄνωθεν ἐκληρώσατο, αἰωνίως ἡ αἰοίδιμος.

✠ Τῇ Κυριακῇ τοῦ Τυφλοῦ ✠

Ἐκ τοῦ Ἱεροῦ ἐξήρχετο ὁ Ἰησοῦς, ἐν ἡμέρᾳ Σαββάτου, ὅτε, διαβαίνων διὰ τῆς ὁδοῦ, εἶδε τὸν Τυφλὸν τοῦ σημερινοῦ Εὐαγγελίου, νέον, οὕτω γεννηθέντα ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ, καὶ ἡλικίαν ἱκανὴν ἤδη ἔχοντα, καὶ ἐπομένως ἀνεπίδεκτον θεραπειᾶς τινὸς ἐξ ἀνθρωπίνης τέχνης. Τοῦτον ἰδὼν ὁ Θεάνθρωπος, ἔπτυσσε χαμαί, καὶ ἐκ τοῦ πτύσματος ἐποίησε πηλόν, καὶ χρίσας αὐτὸν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ Τυφλοῦ, εἶπε πρὸς αὐτόν: Ὑπαγε, νίψαι εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ. Ἦν δὲ ὁ Σιλωάμ (ὁ ἐρμηνεύεται ἀπεσταλμένος) πηγὴ ἐν Ἱερουσαλὴμ περίφημος, διὰ τὴν εἰς τοὺς ἐγκατοίκους μεγάλην χρῆσιν τῶν ὑδάτων αὐτῆς, ἅπερ, περιχεόμενα εἰς τὰ πρὸς ἀνατολὰς τεῖχη τῆς πόλεως, ὑπεδέχετο εὐρυχωροτάτῃ κολυμβήθρᾳ, ὀνομαζομένη Κολυμβήθρα τοῦ Σιλωάμ.

Εἰς ταύτην οὖν ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς τὸν Τυφλόν, ἵνα νίψῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, τοὺς ἐκ τοῦ πηλοῦ κεχρισμένους· οὐχ ὅτι τὸ ὕδωρ αὐτῆς εἶχε τοιαύτην δύναμιν, ὥστε ἀνοίγειν τυφλῶν ὀφθαλμοὺς, ἀλλ' ἵνα καὶ τοῦ ἀποσταλέντος ἡ πίστις καὶ ἡ ὑπακοὴ δοκιμασθῇ, καὶ τὸ θαῦμα κατασταθῇ ἐπισημότερον, γνωστὸν εἰς πάντας, καὶ ἀναμφίδολον. Ἐπίστευσε λοιπὸν ὁ Τυφλὸς εἰς τοῦ Ἰησοῦ τοὺς λόγους, ὑπήκουσεν εἰς τὸ πρόσταγμα αὐτοῦ, ὑπῆγεν, ἐνίφθη, καὶ ὑπέστρεψεν οὐκέτι τυφλός, ἀλλ' ὕγιης καὶ βλέπων. — Πόσον δὲ φιλαλήθως ἀπεκρίθη ἔπειτα εἰς τοὺς ἐρωτῶντας αὐτὸν τῆς ἰατρείας αὐτοῦ τὸν τρόπον, μετὰ πόσης παρρησίας ὡμολόγησε τὸ ὄνομα τοῦ θείου ἱατροῦ, καὶ ἐκήρυξεν αὐτὸν ἐνώπιον τῶν Φαρισαίων, καὶ πῶς τελευταῖον, μαρτυρῶν τὴν ἀλήθειαν, ἐδιώχθη μετὰ ὕδρευων ὑπὸ τῶν τῆς ἀληθείας ἐχθρῶν, ταῦτα πάντα διηγεῖται λεπτομερῶς ἡ σημερινὴ τοῦ Εὐαγγελίου ἱστορία (Ἰωάν. 9. 1-38).

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, Ἦχος πλ. α'.

Τ

Σταυρῷ, καὶ θάνατον ὑπομεῖναι, καὶ ἐγείραι τοὺς τεθνεώτας, ἐν τῇ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει αὐτοῦ. Θεοτοκίον.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος. Χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη τῶν προστεχόντων εἰς σέ. Χαῖρε ἀχείμαστε λιμὴν, καὶ Ἀπειρόγαμε. Ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκί, τὸν ποιητὴν σου καὶ Θεὸν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπῃς, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν τόκον σου.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα, πεπηρωμένος, σοὶ Χριστέ προσέρχομαι, ὡς ὁ Τυφλὸς ἐκ γενετῆς, ἐν μετανοίᾳ κραυγάζων σοι: Σὺ τῶν ἐν σκότει, τὸ φῶς τὸ ὑπέρλαμπρον.

✠ Τῇ Τετάρτῃ πρὸ τῆς Ἀναλήψεως ✠

Γίνεται ἡ Ἀπόδοσις τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ.

Ἀπολυτίκιον: Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Καὶ τὸ Θεοτοκίον: Χ αῖρε πύλη Κυρίου. } ὡς ἀνωτέρω.

Κοντάκιον: Τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα.

Καὶ τοῦ Πάσχα: Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατήλθες. Σελ. 356.

Η ΑΝΑΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

✠ Τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως. ✠

Τεσσαράκοντα ἡμέρας διέτριψεν ἐπὶ τῆς γῆς ὁ Ἰησοῦς μετὰ τὴν ἐκ νεκρῶν αὐτοῦ Ἀνάστασιν, ἐμφανιζόμενος συνεχῶς, ἐν διαφόροις τόποις, εἰς τοὺς ἑαυτοῦ Μαθητάς, μεθ' ὧν καὶ συνωμίλησε, καὶ συνέφαγε, καὶ συνέπιε, παριστάνων διὰ πάντων βεβαιότεραν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Κατὰ δὲ τὴν σήμερον, ἣτις ἐστὶν ἡ τεσσαρακοστή ἀπὸ τοῦ Πάσχα, καὶ τρίτη τότε τοῦ Μαΐου, ἐφανισθεὶς πάλιν εἰς αὐτοὺς ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ πολλὰ πρότερον πρὸς αὐτοὺς διαλεχθεὶς, ἔδωκεν αὐτοῖς ἔπειτα τὴν τελευταίαν ἐντολήν, ἵνα ἀπελθόντες κηρύξωσιν αὐτοῦ τὸ ὄνομα.

μα εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀρξάμενοι ἀπὸ τῆς Ἱερουσαλήμ· ἐν τοσούτῳ ὁμῶς παρήγγειλεν αὐτούς, ἵνα μὴ ἀναχωρήσωσιν ἀπ' αὐτῆς, ἀλλ' ἐκεῖ περιμένωσι συνηγμένοι, ἕως ἂν λάβωσιν ἐντὸς ὀλίγου τὴν ἐξ ὕψους δύναμιν, ἐπελθόντος τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐπ' αὐτούς.

Ταῦτα εἰπὼν, ἐξήγαγεν αὐτοὺς εἰς τῶν Ἑλαιῶν τὸ ὄρος, καὶ ὑψώσας τὰς χεῖρας αὐτοῦ, εὐλόγησεν αὐτούς· καὶ λέγων ἔτι τῆς πατρικῆς αὐτοῦ εὐλογίας τὰ ῥήματα, ἀπεχωρίσθη ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἐπήρθη εἰς τὰ ἄνω. Ἀμέσως νεφέλη φωτεινὴ, δεῖγμα τῆς θείας αὐτοῦ μεγαλειότητος, ὑπεδέξατο αὐτόν, ἐφ' ἧς καὶ καθήμενος, ὡς ἐπ' ὀχήματος βασιλικοῦ, ἀνεφέρετο εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ κατ' ὀλίγον ἀπεκρύπτετο ἀπ' ἐμπροσθεν τῶν Μαθητῶν, οἳ τινες ἔμενον προσηλωμένοι τὰ ὄμματα ἐπ' αὐτόν. Ἐν τούτῳ, ἐπιφανέντες δύο Ἄγγελοι λευκοφοροῦντες, ἐν σχήματι ἀνδρικῷ, εἶπον πρὸς αὐτούς: Ἄνδρες Γαλιλαῖοι, τί ἐστήκατε ἐμβλέποντες εἰς τὸν οὐρανόν; Οὗτος ὁ Ἰησοῦς, ὁ ἀναληφθεὶς ἀφ' ὑμῶν εἰς τὸν οὐρανόν, ἐλεύσεται πάλιν ὁ αὐτὸς τοιοῦτοτρόπως, καθὼς εἶδετε αὐτὸν πορευόμενον εἰς τὸν οὐρανόν. Λόγοι, οἳ τινες συμπληροῦσι καὶ ἀπαρτίζουν τὰ περὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ δογματιζόμενα ἐν τῇ τῆς πίστεως Συμβόλῃ. — Οὕτω λοιπὸν ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, πληρώσας πᾶσαν τὴν ὑπὲρ ἡμῶν οἰκονομίαν, ἀνῆλθε μετὰ δόξης εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς. Οἱ δὲ ἱεροὶ αὐτοῦ Μαθηταὶ ὑπέστρεψαν ἀπὸ τοῦ Ὄρους τῶν Ἑλαιῶν εἰς Ἱερουσαλήμ, χαίροντες διὰ τὴν τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐπαγγελίαν (Λουκ. κδ. 46-52. Πράξ. α. 1-12.).

Ἰστέον δὲ, ὅτι τῶν Ἑλαιῶν τὸ ὄρος ἀπεῖχε τῆς Ἱερουσαλήμ τοσοῦτον διάστημα, ὅσον ἦν ὠρισμένον εἰς τοὺς Ἰουδαίους βαδίζειν τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου· διὸ καὶ Σαββάτου ὁδὸς ἐλέγετο τὸ διάστημα ἐκεῖνο. Περὶ δὲ τοῦ μήκους αὐτοῦ οὕτω γράφει ὁ Οἰκουμένιος: « Μίλιον ἓν, ἢ τοῦ Σαββάτου ὁδὸς, ὡς φησιν Ὀριγένης ἐν τῇ πέμπτῳ στρωματεῖ, δισχιλίῳν πηχῶν ὑπῆρχεν » (Ἑρμην., εἰς τὰς Πράξεις). Αἰτιολογοῦσι δὲ τὸν προσδιορισμὸν τοῦτον, ὅτι καὶ τῶν παλαιῶν Ἰσραηλιτῶν τὰ σκηνώματα ἐν τῇ ἐρήμῳ τοσοῦτον ἀπεῖχον τῆς ἁγίας Σκηνῆς, ὅπου καὶ τὴν ἡμέραν τῇ Σαββάτῃ βαδίζοντες, ἀπῆρχοντο εἰς προσκύνησιν τῇ Θεῷ.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ανελήφθης ἐν δόξῃ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, χαροποιήσας τοὺς Μαθητάς, τῇ ἐπαγγελίᾳ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, βεβαιωθέντων αὐτῶν διὰ τῆς εὐλογίας, ὅτι σὺ εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Λυτρωτὴς τοῦ κόσμου.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. β'. Αὐτόμελον.

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν, καὶ τὰ ἐπὶ γῆς ἐνώσας τοῖς οὐρανίοις, ἀνελήφθης ἐν δόξῃ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐδαμόθεν χωριζόμενος, ἀλλὰ μένων ἀδιάστατος, καὶ βῶν τοῖς ἀγαπῶσί σε: Ἐγώ εἰμι μεθ' ὑμῶν, καὶ ὁδεῖς καθ' ὑμῶν.

✠ Τῇ Ζ'. Κυριακῇ ἀπὸ τοῦ Πάσχα ✠

Ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν ἁγίων τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ Θεοφόρων Πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ Α'. Οἰκουμενικῆς Συνόδου.

Ἄρειος, ὁ τοῖς πᾶσι γνωστὸς αἵρεσιάρχης, ὁ Αἰδύς μὲν τὸ γένος, πρωτοπρεσβύτερος δὲ τῆς τῶν Ἀλεξανδρίων Ἐκκλησίας, ἤρξατο, περὶ τὸ 315 ἔτος, βλα-

σφημεῖν εἰς τὸν Τίον καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ λέγειν, ὅτι οὐκ ἔστι Θεὸς ἀληθινός, ὁμοούσιος τῷ Πατρὶ, ἀλλὰ κτίσμα καὶ ποίημα, καὶ ξένος τῆς οὐσίας καὶ δόξης τοῦ Πατρὸς. Ἡ φρικτὴ αὕτη βλασφημία ἐτάραξε τῆς Ἀλεξανδρείας τοὺς πιστούς· καὶ ὁ τότε Ἀρχιεπίσκοπος αὐτῆς Ἀλέξανδρος, ἀφ' οὗ ματαίως ἐδοκίμασε τὴν διόρθωσιν αὐτοῦ διὰ νοθεσίας, ἀφώρισεν αὐτὸν, καὶ διὰ τοπικῆς Συνόδου ἐκάθηρε, κατὰ τὸ 321 ἔτος. Ἀλλ' ὁ βλάσφημος οὐδὲ οὕτως ἠβουλήθη σωφρονισθῆναι, οὐδὲ ἐπαύετο σπεύρων τῶν αἰρετικῶν αὐτοῦ δογμάτων τὰ θανατηφόρα ζιζάνια· καὶ τῆς αἰρέσεως ταύτης ἡ πλάνη ἐφαπλουμένη πολλαχοῦ, καὶ καθ' ἐκάστην αὐξανομένη, ἐσπάραττε δεινῶς τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν.

Διὰ τοῦτο, θείῳ ζήλῳ κινούμενος ὁ πρῶτος τῶν Χριστιανῶν βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ὁ Μέγας καὶ Ἰσαπόστολος, συνεκάλεσε τὴν περίφημον Α'. Οἰκουμένην Σύνοδον εἰς Νίκαιαν πόλιν τῆς Βιθυνίας· ἐκεῖ συναχθέντες πανταχόθεν τῷ 325 ἔτει οἱ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ποιμένες καὶ διδάσκαλοι, ἅπαντες, ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ φωνῇ, τὸν μὲν Τίον καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ ἀνεκήρυξαν ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, καὶ Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, συγγράψαντες καὶ τὸ ἅγιον τῆς πίστεως Σύμβολον μέχρι τοῦ, Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· (ἐπειδὴ τὰ λοιπὰ ἕως τέλους ἀνεπλήρωσεν ἡ Β'. Οἰκουμένη Σύνοδος·) τὸν δὲ δυσσεβῆ καὶ κακόδοξον Ἀρειον, καὶ τοὺς ὁμόφρονάς αὐτοῦ, ἀνεθεμάτισαν, καὶ ὡς μέλη σεσηπότα ἀπέκοψαν τοῦ ὅλου σώματος τῶν πιστῶν.

Τούτους οὖν τοὺς θείους Πατέρας γνωρίζουσα ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία κήρυκας τῆς πίστεως, μετὰ τοὺς θεηγόρους Ἀποστόλους, ὥρισε, κατὰ τὴν παροῦσαν Κυριακὴν, ἐτήσιον αὐτῶν μνήμην, εἰς δόξαν καὶ εὐχαριστίαν τοῦ Θεοῦ, εἰς ἔπαινον καὶ τιμὴν αὐτῶν, καὶ εἰς στερέωσιν τῆς ἀληθινῆς πίστεως.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστασίμον, Ἦχος πλ. β'.

Αγγελικαὶ Δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνημά σου, καὶ οἱ φυλάσσοντες ἀπενεκρώθησαν· καὶ ἵστατο Μαρία ἐν τῷ τάφῳ, ζητῆσα τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα· ἐσκύλευσας τὸν Ἄδην, μὴ πειρασθεὶς ὑπ' αὐτοῦ· ὑπήντησας τῇ Παρθένῳ, δωρούμενος τὴν ζωὴν. Ὁ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν Κύριε, δόξα σοι.

Τῶν Πατέρων, Ἦχος πλ. δ'.

Υπερδεδοξασμένος εἶ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ φωστῆρας ἐπὶ γῆς τοὺς Πατέρας ἡμῶν θμελιώσας, καὶ δι' αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν πίστιν πάντας ἡμᾶς ὁδηγήσας. Πολυεύσπλαγχνε δόξα σοι.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς: Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, ὡς ὀπισθεν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα, καὶ τῶν Πατέρων τὰ δόγματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ μίαν τὴν πίστιν ἐσφράγισαν· ἥ καὶ χιτῶνα φοροῦσα τῆς ἀληθείας, τὸν ὑφαντὸν ἐκ τῆς ἁνῶ Θεολογίας, ὀρθοτομεῖ καὶ δοξάζει, τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα Μυστήριον.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς: Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας, ὡς ὀπισθεν.

✠ Τῇ Παρασκευῇ πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς ✠

Ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ τῆς Ἀναλήψεως, καὶ ψάλλονται πάντα τὰ αὐτῆς, ἐντε τῷ Ἑσπερινῷ, καὶ τῷ Ὄρθρῳ, καὶ τῇ Λειτουργίᾳ.

✠ Τῷ Σαββάτῳ πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς ✠

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ο βάρβει σοφίας φιλανθρώπως πάντα οἰκονομῶν, καὶ τὸ συμφέρον πᾶσιν ἀπονέμων, μόνε Δημιουργέ, ἀνάπαυσον Κύριε, ταῖς ψυχαῖς τῶν δούλων σου· ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο, τῷ ποιητῇ καὶ πλάστῃ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

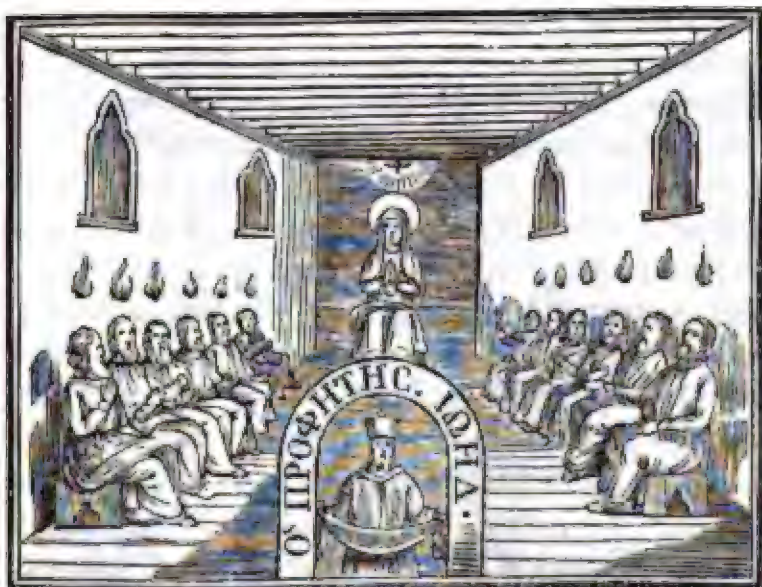
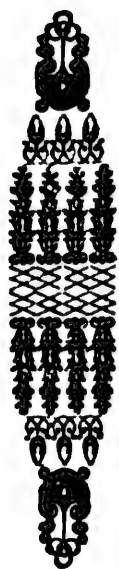
Θεοτοκίον.

Σὲ καὶ τεῖχος, καὶ λιμένα ἔχομεν, καὶ πρέσβιν εὐπρόσδεκτον, πρὸς ὃν ἔτεκες Θεόν, Θεοτόκε ἀνύμφευτε, τῶν πιστῶν ἡ σωτηρία.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Μετὰ τῶν Ἀγίων ἀνάπαυσον, Χριστὲ ταῖς ψυχαῖς τῶν δούλων σου, ἐνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Η ΑΓΙΑ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ.

✠ Τῇ Κυριακῇ τῆς ἀγίας Πεντηκοστῆς ✠

Μετὰ τὴν εἰς οὐρανοὺς τοῦ Σωτῆρος Ἀνάληψιν, οἱ ἑνδεκα Ἀπόστολοι καὶ λοιποὶ αὐτοῦ Μαθηταί, αἱ ἀπ' ἀρχῆς ἀκολουθήσασαι αὐτῷ θεοφιλεῖς γυναῖκες, ἡ ἀγιωτάτη Παρθένος Μαρία ἡ Μήτηρ αὐτοῦ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, πάντες ὁμοῦ ψυχαὶ ὡς 120, ὑπέστρεψαν ἀπὸ τοῦ Ὄρους τοῦ Ἑλαιῶνος εἰς Ἱερουσαλὴμ· καὶ εἰσελθόντες εἰς τὸν οἶκον, ἐν ᾧ ἔμενον, ἀνέβησαν εἰς τὸ ὑπερῶν, ὃ ἐστὶ τὸ ἀνώγειον αὐτοῦ, καὶ ἐκεῖ, προσκαρτεροῦντες τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει, περιέμενον

Οροlogio.

τὴν τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐπέλευσιν, κατὰ τὴν τοῦ Θεοῦ Διδασκάλου ἐπαγγελίαν. Ἐκεῖ, ἐκλεχθεῖς καὶ ὁ Ματθίας ἐν τούτῳ τῷ μεταξὺ, συγκατεψηφίσθη μετὰ τῶν ἑνδεκα Ἀποστόλων (Αὐγούστ. 9).

Κατὰ δὲ τὴν σήμερον, ἡμέραν τῆς Ἑβδομάδος Κυριακὴν, καὶ δεκάτην μὲν ἀπὸ τῆς Ἀναλήψεως, πεντηκοστὴν δὲ ἀπὸ τοῦ Πάσχα, 13 δὲ τότε τοῦ Μαΐου, περὶ ὥραν γ'. τῆς ἡμέρας ἀπὸ τῆς τοῦ ἡλίου ἀνατολῆς, ἐξαίφνης ἐγένετο τοῖς τὸς ἦχος, ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κατερχόμενος, ὡς ὅταν πνέῃ ἄνεμος σφοδρὸς, καὶ ἐγένισεν ὅλον τὸν οἶκον, ἐν ᾧ ἐκάθηντο οἱ Ἀπόστολοι καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς. Εὐθύς μετὰ τὸν ἦχον ἐφάνησαν γλῶσσαι πυροειδεῖς, αἵ τινες διαμερισθεῖσαι, ἐκάθισαν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἐνὸς ἐκάστου· καὶ πάντες οἱ ἐκεῖ, πνευματέμφοροι γενόμενοι, ἤρξαντο λαλεῖν, οὐχὶ διὰ τῆς πατρικῆς αὐτῶν γλώσσης, ἀλλὰ δι' ἐτέρων γλωσσῶν καὶ διαλέκτων, ὅπως, καὶ ὅ, τι ὑπηγόρευεν εἰς αὐτοὺς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον.

Τὰ ἀπὸ διαφόρων τόπων συρρέυσαντα τότε πλήθη διὰ τὴν ἑορτὴν, Πάρθοι, καὶ Μηῶδοι, καὶ Ἑλαμίται, κτλ., Ἰουδαῖοι μὲν πάντες τὸ γένος καὶ τὴν θρησκείαν, οὕτω δὲ καλούμενοι ἐκ τοῦ τόπου, ἐν ᾧ, διεσκορπισμένοι ὄντες πρὸ πολλοῦ, ἐγεννήθη καὶ ἀνετράφη ἕκαστος· οὗτοι, λέγω, οἱ 18 σχεδὸν διαλέκτων ἑτερόγλωσσοι Ἰουδαῖοι, εὐρεθέντες τότε κατὰ Θεῖαν οἰκονομίαν ἐν Ἱερουσαλὴμ, ἀκούσαντες τὸν ἦχον ἐκεῖνον τὸν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κατερχόμενον ἔνθα ἦσαν οἱ Μαθηταὶ τοῦ Χριστοῦ, συνέδραμον πάντες ἐκεῖ, ἵνα μάθωσι, τί ἄρα συνέβη. Ἀλλ' ἐμείναν ἐκστατικαί, ὅτε ἦλθον, καὶ ἤκουσεν ἕκαστος τοὺς Ἀποστόλους λαλοῦντας τὴν πατρικὴν αὐτοῦ διάλεκτον· καὶ θαυμάζοντες ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους: Οὐκ ἰδοὺ πάντες οὗτοι εἰσὶν οἱ λαλοῦντες Γαλιλαῖοι; καὶ πῶς ἡμεῖς ἀκούομεν ἕκαστος τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ ἡμῶν, ἐν ᾗ ἐγεννήθημεν; Ἄλλοι δὲ, διὰ μωρίας καὶ κακίας ὑπερβολῆς, (καὶ ἴσως πάλιν οἱ τυφλοὶ Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι,) χλευάζοντες τὸ θαῦμα, ἔλεγον τοὺς Ἀποστόλους μεθύοντας.

Τότε, σταθεῖς ὁ Πέτρος μετὰ τῶν ἑνδεκα, καὶ ὑψώσας τὴν φωνὴν αὐτοῦ, ἐδημηγόρησεν ἐνώπιον πάντων ἀποδεικτικῶς, ὅτι τὸ πρᾶγμα οὐκ ἦν μέτης ἀποτελεσμα, ἀλλ' ἦν ἡ ἐκπλήρωσις τῆς ἐπαγγελίας τοῦ Θεοῦ, τῆς διὰ τοῦ προφήτου Ἰωὴλ εἰρημένης: Καὶ ἔσται ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις, ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ Πνεύματος μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα, καὶ προφητεύσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν, καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν, κτλ. (β'. 28). Ἐπομένως κηρύττει τὸν Ναζωραῖον Ἰησοῦν, καὶ διὰ πολλῶν ἀποδεικνύει, ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Κύριος ὁ Χριστός, ὃν οἱ μὲν Ἰουδαῖοι ἐσταύρωσαν, ὁ δὲ Θεὸς ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν. Ἐκ τούτου κατανοήσαντες πολλοὶ, καὶ τὸν λόγον ἀποδεξάμενοι, ἐβαπτίσθησαν, καὶ προστεθήσαν τὴν ἡμέραν ἐκείνην εἰς τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ ψυχαὶ ὡς 3000 (Πράξ. α'. 42—β'. 41).

Ἰδοὺ πᾶσα ἡ ὑπόθεσις τῆς παρουσίας ἑορτῆς: Τὴν ἐν κόσμῳ δηλαδὴ ἐπιδημίαν τοῦ παναγίου Πνεύματος, τὴν τελείωσιν τῆς ὑποσχέσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν συμπλήρωσιν τῆς ἐλπίδος τῶν ἱερῶν αὐτοῦ Μαθητῶν ἐορτάζομεν σήμερον. Αὕτη ἐστὶν ἡ μεθ' ἑορτος καὶ τελευταία ἑορτὴ τοῦ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας τοῦ Θεοῦ μεγάλου μυστηρίου. Ἐν ταύτῃ τῇ ἐσχάτῃ, καὶ μεγάλῃ, καὶ σωτηρίᾳ ἡμέρᾳ τῆς Πεντηκοστῆς, οἱ Ἀπόστολοι τοῦ Σωτῆρος, οἱ πρῶτοι ἰδιῶται καὶ ἀγράμματοι ἀλλεῖς, σοφισθέντες διαμίας ὑπὸ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἐθεολόγησαν τρανῶς τὰ οὐράνια δόγματα, καὶ ἐγένοντο οἱ κήρυκες τῆς ἀληθείας, καὶ τοῦ κόσμου παντός οἱ διδάσκαλοι. Ἀπὸ ταύτης τῆς ἡμέρας ἤρξαντο τῆς ἀποστολῆς αὐτῶν τὸ ἔργον, οὗ ὁ ὥραϊος καὶ θαυμασιος πρῶτος καρπὸς ὑπῆρξεν αὐθιμερὸν τρισχιλίων ψυχῶν ἡ σωτηρία.

Σημειωτέον ἐνταῦθα, ὅτι τὸ εἰρημένον ὑπερῶν, ὅπερ οἱ Ἑβραῖοι συνήθως εἶχον διωρισμένον εἰς τόπον Εὐκτῆριον, τινὲς μὲν νομίζουσιν, ὅτι ἦν ἐκεῖνο αὐτὸ τὸ ὑπερῶν, ἔνθα ὁ Σωτὴρ παρέδωκε τὸ μυστήριον τῆς Θείας Εὐχαριστίας· καὶ τοῦτο πάλιν, οἱ μὲν θέλουσιν ἐν τῷ οἴκῳ Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, οἱ δὲ ἐν τῷ τῆς Μαρίας τῆς μητρὸς Ἰωάννου τοῦ ἐπονομαζομένου Μάρκου (Πράξ. ιε'. 42)· ὅς τις οἶκος, γενόμενος Ἐκκλησία μετέπειτα, ἐλέγετο Ἀνωτέρα τῶν Ἀποστόλων Ἐκκλησία (Κύριλλ. Ἱεροσολ. Κατηχ. ιε'). Ἄλλοι τελευταῖον λέγου-

σιν, ὅτι ἦν ἐν τῶν ὑπερώων, τῶν ἐπὶ τῆς ἐξωτέρας αὐλῆς τῆ Ναῦ, ἐνθα ἦσαν ὑπερῶα διάφορα, ἀνεωγμένα εἰς ὑποδοχὴν τῶν εἰς τὸ Ἱερὸν συντρεχόντων, καὶ ἔτοιμα παντὶ τῷ βουλομένῳ εἰσερχεσθαι. Οἱ τῆς γνώμης ταύτης ἐπιφέρουσι καὶ λόγον τὸ τοῦ Εὐαγγελιστῆ: Καὶ ἦσαν διαπαντός ἐν τῷ Ἱερῷ, αἰνῶντες καὶ εὐλογῶντες τὸν Θεόν· (Λουκ. κδ'. 53.) — Σημειωτέον προσέτι, ὅτι ἐν ταῦθα τελευταῖον ἀναφέρεται, ἐν τῇ Καινῇ Διαθήκῃ, τῆς Θεοτόκου Μαρίας τὸ ὄνομα, καὶ πλεον οὐ.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Εὐλογητὸς εἶ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πανσόφους τοὺς ἀ-
λιεῖς ἀναδείξας, καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἁ-
γιον, καὶ δι' αὐτῶν τὴν οἰκουμένην σαγηνεύσας. Φιλάνθρωπε,
δόξα σοι.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ο ὅτε καταβάς τὰς γλώσσας συνέχεε, διεμέριζεν ἔθνη ὁ
Ἵψιστος· ὅτε τοῦ πυρὸς τὰς γλώσσας διένειμεν, εἰς ἐνό-
τητα πάντα ἐκάλεσε· καὶ συμφώνως δοξαῖζομεν τὸ πανά-
γιον Πνεῦμα.

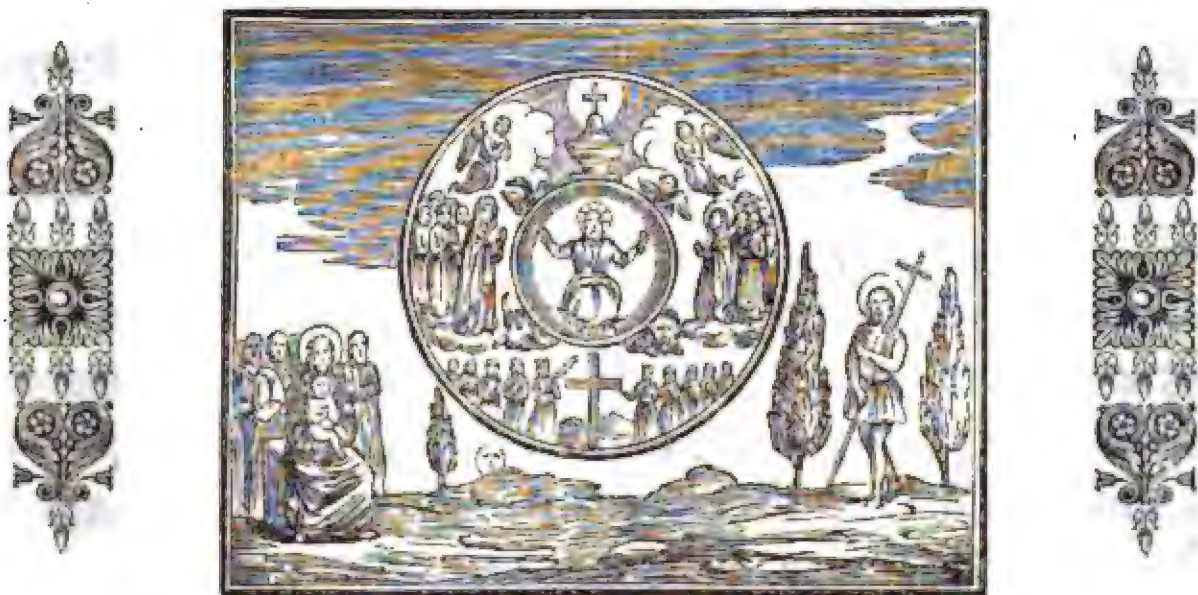
ΕΙΔΗΣΙΣ.

Γ' στέον, ὅτι καθ' ὅλην τὴν Ἑβδομάδα ταύτην τῆς Πεντηκοστῆς κατα-
λύομεν εἰς πάντα.

✠ Τῷ Σαββάτῳ τῆς Πεντηκοστῆς ✠

Ἀπεδίδεται ἡ Ἑρτὴ τῆς σεβασμίου ταύτης ἡμέρας, καὶ ψάλλονται πάντα τὰ αὐτῆς, ἐν τε τῷ Ἑσπε-
ρινῷ, καὶ τῷ Ὁρθρῷ, καὶ τῇ Λειτουργίᾳ.

ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΠΑΝΤΕΣ.

✠ Τῇ Κυριακῇ τῶν Ἀγίων Πάντων ✠

Ὁ μὲν προφητὰν Δαυὶδ, μετὰ πολλῆς εὐλαθείας τιμῶν τοὺς φίλους τῆ Θεῶ,
ἔλεγεν: Ἐμοὶ δὲ λίαν ἐτιμήθησαν οἱ φίλοι σου, ὁ Θεός (Ψαλμ. ρλγ'. 17).
Ὁ δὲ θεῖος Ἀπόστολος, ἀπαριθμήσας τὰ κατορθώματα τῶν Ἀγίων, καὶ τὴν
μνήμην αὐτῶν προβάλλων ἡμῖν ὡς παράδειγμα, πρὸς ἀποστροφήν μὲν τῶν γηϊ-
νων πραγμάτων καὶ τῆς ἀμαρτίας, μίμησιν δὲ τῆς ὑπομονῆς αὐτῶν καὶ ἀνδρείας

εἰς τοὺς ἀγῶνας τῆς ἀρετῆς, οὕτω λέγει: Τοιγαρὲν καὶ ἡμεῖς τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος Μαρτύρων, ὅγκον ἀποθέμενοι πάντα, καὶ τὴν εὐπερίστατον ἀμαρτίαν, δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα (Ἑβρ. ιθ'. 1).

Ἐκ τῆς διδασκαλίας οὖν τῶν θείων Γραφῶν, καὶ τῆς ἀποστολικῆς παραδόσεως, ἀδηγηθέντες ἡμεῖς οἱ εὐσεβεῖς, τιμῶμεν ἅπαντας τοὺς φίλους τοῦ Θεοῦ, τοὺς Ἀγίους, ὡς φύλακας τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ, ὡς ἀρετῆς λαμπρὰ παραδείγματα, ὡς τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως εὐεργέτας. Καὶ ἕκαστον μὲν τῶν γνωρίμων Ἀγίων τιμῶμεν ἰδικῶς εἰς μίαν τινὰ τῇ ἐνιαυτῇ ἡμέραν, ὡς φαίνεται εἰς τὸ Μηνολόγιον· ἐπειδὴ δὲ πολλοὶ εἰσιν ἡμῖν ἄγνωστοι, καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ἐπολλαπλασιάσθη κατὰ καιροὺς, καὶ ἔτι πολλαπλασιάζεται, καὶ οὐ παύσεται πληθυνόμενος ἕως τῆς συντελείας, διὰ τοῦτο ἡ Ἐκκλησία ἔταξεν, ἀπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ, πάντων τῶν Ἀγίων κοινὴν μνήμην, ἣτις ἐστὶν ἡ παρούσα ἐορτὴ.

Ταύτην οὖν ἐπιτελοῦντες σήμερον, τιμῶμεν εὐλαδῶς καὶ μακαρίζομεν πάντας, Δικαίους, Προφήτας, Ἀποστόλους, Μάρτυρας, Ὁμολογητάς, Ποιμένας, Διδασκάλους, Ὀσίους, ἀνδρας καὶ γυναῖκας ὁμοῦ, γνωστοὺς καὶ ἀγνώστους, τοὺς προστεθέντας καὶ τοὺς προστιθεμένους, ὅσοι ἀπὸ Ἀδάμ ἕως τοῦ νῦν ἐτελειώθησαν ἐν εὐσεβείᾳ, καὶ διὰ τῶν καλῶν ἔργων ἐδόξασαν τὸν Θεόν. Τούτους πάντας, καὶ αὐτὰ προσέτι τῶν Ἀγγέλων τὰ τάγματα, πρὸ πάντων δὲ καὶ μετὰ πάντων, τὴν ὑπεραγίαν Δέσποιναν καὶ Κυρίαν ἡμῶν Θεοτόκον, Μαρίαν τὴν ἀειπάρθενον, τιμῶμεν σήμερον διὰ τῆς παρούσης ἐορτῆς, πρατιθέμενοι τὸν βίον αὐτῶν ἀρετῆς παράδειγμα, καὶ παρακαλοῦντες αὐτούς, ἵνα πρεσβεύωσιν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς τὸν Θεόν. Οὐ ἡ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος εἴη μετὰ πάντων ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, Ἦχος πλ. δ'.

Εξ ὕψους κατήλθες ὁ εὖσπλαγχνος, ταφὴν κατεδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσης τῶν παθῶν. Ἡ ζωὴ καὶ ἡ Ἀνάστασις ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι. Τῶν Ἀγίων, Ἦχος δ'.

Τῶν ἐν ᾧ τῷ κόσμῳ Μαρτύρων σου, ὡς πορφύραν καὶ βύσσον τὰ αἵματα, ἡ Ἐκκλησία σου στολισαμένη, δι' αὐτῶν βοᾷ σοι, Χριστέ ὁ Θεός: Τῷ λαῷ σου τοὺς οἰκτιρμούς σου κατάπεμψον, εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος. Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον Μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται· Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι' οὗ ἀναστήσας τὸν Πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

Ως ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῷ τῆς κτίσεως, ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι, Κύριε, τοὺς θεοφόρους Μάρτυρας. Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ βαθεῖα τὴν Ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον πολυέλεε.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ

ΤΩΝ ΟΚΤΩ ΗΧΩΝ

ΣΤΗΝ ΤΟΙΣ ΘΕΟΤΟΚΙΟΙΣ, ΚΑΙ ΤΑΙΣ ΥΠΑΚΟΛΙΣ ΑΥΤΩΝ

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α΄.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, ἀνέστης τριήμερος Σωτὴρ, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν. Διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, ἐβόων σοι Ζωοδότα: Δόξα τῇ Ἀναστάσει σου Χριστέ· δόξα τῇ βασιλείᾳ σου· δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε Φιλάνθρωπε. Θεοτοκίον.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκούτο ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἀγίᾳ κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυΐδ. Ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοὶ· δόξα τῷ προσελθόντι ἐκ σοῦ· δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου. Ἡ Ὑπακοή.

Ἡ τοῦ Ληστοῦ μετάνοια τὸν Παραδείσον ἐσύλησεν· ὁ δὲ θρῆνος τῶν Μυροφόρων τὴν χαρὰν ἐμήνυσεν, ὅτι ἀνέστης Χριστέ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β΄.

Ὅτε κατήλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἡ ζωὴ ἡ ἀθάνατος, τότε τὴν Ἄδην ἐνέκρωσας, τῇ ἀστραπῇ τῆς Θεότητος· ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεώτας ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον: Ζωοδότα Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν δόξα σοι.

Θεοτοκίον .

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα, τὰ σὰ Θεοτόκε Μυστήρια· τῇ ἀγνεΐᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ παρθενίᾳ φυλαττομένη, Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδῆς, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν. Αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ Ὑπακοή.

Μετὰ τὸ πάθος πορευθεῖσαι ἐν τῷ μνήματι, πρὸς τὸ μύρισαι τὸ σῶμά σου αἱ Γυναῖκες, Χριστέ ὁ Θεός, εἶδον Ἀγγέλους ἐν τῷ τάφῳ, καὶ ἐξέστησαν· φωνῆς γὰρ ἤκουον ἐξ αὐτῶν, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια, ἀγαλλιάσθω τὰ ἐπίγεια, ὅτι ἐποίησε κράτος, ἐν βραχίονι αὐτοῦ ὁ Κύριος· ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο, ἐκ κοιλίας Ἄδου ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ παρέσχε τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον .

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείσῃ, ὁ Υἱός σου καὶ Θεός ἡμῶν, τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Ἡ Ὑπακοή.

Εκπλήττων τῇ ὁράσει, δροσίζων τοῖς ῥήμασιν, ὁ ἀστράπτων Ἀγγέλος, ταῖς Μυροφόροις ἔλεγε· Τὸν ζῶντα τί ζητεῖτε ἐν μνήματι; ἠγέρθη, κενώσας τὰ μνήματα· τῆς φθορᾶς ἀλλοιωτὴν γινώτε τὸν ἀναλλοίωτον· εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερά τὰ ἔργα σου, ὅτι τὸ γένος ἔσωσας τῶν ἀνθρώπων.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Τὸ παιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι αἱ τοῦ Κυρίου Μαθήτριάι, καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι, τοῖς Ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον· Ἐσκύλευται ὁ θάνατος, ἠγέρθη Χριστὸς ὁ Θεός, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον .

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον Μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται·

Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι' οὗ ἀναστήσας τὸν Πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ Ὑπακοή.

Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως, προδραμοῦσαι αἱ Μυροφόροι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐκήρυττον Χριστέ· ὅτι ἀνέστης ὡς Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν· ὅτι ἠυδόκησε σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ θάνατον ὑπομεῖναι, καὶ ἐγείραι τοὺς τεθνεώτας, ἐν τῇ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει αὐτοῦ. Θεοτοκίον.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος. Χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ. Χαῖρε ἀχείμαστε λιμὴν, καὶ Ἀπειρόγαμε. Ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκί, τὸν ποιητὴν σου καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπῃς, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν τόκον σου. Ἡ Ὑπακοή.

Αγγελικῇ ὁράσει τὸν νῦν ἐκθαμβούμεναι, καὶ θείκῃ ἐγέρσει τὴν ψυχὴν φωτιζόμεναι, αἱ Μυροφόροι τοῖς Ἀποστόλοις εὐηγγελίζοντο· Ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου, συνεργοῦντος τοῖς θαύμασι, καὶ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. β'.

Αγγελικαὶ Δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνημαί σου, καὶ οἱ φυλάσσοντες ἀπενεκρώθησαν· καὶ ἵστατο Μαρία ἐν τῷ τάφῳ, ζητοῦσα τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα. Ἐσκύλευσας τὸν Ἄδην, μὴ πειρασθεῖς ὑπ' αὐτοῦ· ὑπήντησας τῇ Παρθένῳ, δωρούμενος τὴν ζωὴν. Ὁ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Θεοτοκίον.

Ο τὴν εὐλόγημένην καλέσας σου Μητέρα, ἦλθες ἐπὶ τὸ πάθος ἐκουσία βουλῇ, λάμπας ἐν τῷ Σταυρῷ, ἀναζητῆσαι θέλων τὸν Ἀδὰμ, λέγων τοῖς Ἀγγέλοις: Συγχαρήτε μοι, ὅτι εὐρέθη ἡ ἀπολυμένη δραχμή. Ὁ πάντα σοφῶς οἰκονομήσας, δόξα σοι.

Ἡ Ὑπακοή.

Τῷ ἐκουσίῳ καὶ ζωοποιῷ σου θανάτῳ Χριστέ, πύλας τοῦ Ἄδου συντρίψας ὡς Θεός, ἠνοιξας ἡμῖν τὸν πάλαι Παράδεισον· καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἐρρύσω ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος βαρύς.

Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σε τὸν θάνατον· ἠνέωξας τῷ Ἀηστῇ τὸν Παράδεισον· τῶν Μυροφόρων τὸν θρήνον μετέβαλες· καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις κηρύττειν ἐπέταξας· Ὅτι ἀνέστης Χριστέ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Ὡς τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως θησαύρισμα, τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας Πανύμνητε, ἐκ λάκκου καὶ βυθοῦ πταισμάτων ἀνάγαγε. Σὺ γὰρ τοὺς ὑπευθύνους τῇ ἀμαρτίᾳ ἔσωσας, τεκοῦσα τὴν σωτηρίαν, ἢ πρὸ τόκου Παρθένος, καὶ ἐν τόκῳ Παρθένος, καὶ μετὰ τόκον πάλιν οὔσα Παρθένος.

Ἡ Ὑπακοή.

Ὁ ἡμετέραν μορφήν ἀναλαβὼν, καὶ ὑπομείνας Σταυρὸν σωματικῶς, σῶσόν με τῇ Ἀναστάσει σου, Χριστέ ὁ Θεός, ὡς φιλόανθρωπος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Εξ ὕψους κατηλθες ὁ εὖσπλαγχνος, ταφὴν κατεδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσης τῶν παθῶν. Ἡ ζωὴ καὶ ἡ Ἀνάστασις ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Θεοτοκίον.

Ὁ δὲ ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθέ, ὁ θάνατον τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδης οὓς ἔπλασας τῇ χειρὶ σου· δείξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον· δέξαι τὴν τεκῆσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν· καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Ἡ Ὑπακοή.

Αἱ Μυροφόροι τοῦ Ζωοδότου ἐπιστάσαι τῷ μνήματι, τὸν Δεσπότην ἐζήτουν ἐν νεκροῖς τὸν ἀθάνατον· καὶ χαρᾶς εὐαγγέλια ἐκ τῆς Ἀγγέλου δεξάμεναι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐκήρυττον, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

ΕΝ ΤΑΙΣ ΛΟΙΠΑΙΣ

ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΗΜΕΡΑΙΣ ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ,

ΟΤΕ ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΕΟΡΤΗ.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ,

Ἦχος δ'.

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν Ἀρχιστράτηγοι, δυσωπῶμεν ὑμᾶς ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς ὑμῶν δεήσεσι τειχίσητε ἡμᾶς, σκέπη τῶν πτερυγῶν τῆς αὐτοῦ ὑμῶν δόξης, φρυγῶντες ἡμᾶς προσπίπτοντας, ἐκτενῶς καὶ βοῶντας· Ἐκ τῶν κινδύνων λυτρώσασθε ἡμᾶς, ὡς Ἱαξιάρχαι τῶν ἄνω Δυναμέων.

Θεοτοκίον.

Τῇ ἀνατραφείσῃ ἐν τῷ ναῷ εἰς τὰ Ἁγία τῶν Ἀγίων. τῇ περιβεβλημένῃ τὴν πίστιν καὶ τὴν σοφίαν, καὶ τὴν ἄμετρον παρθενίαν, ὁ Ἀρχιστράτηγος Γαβριήλ, προσέφερεν οὐρανόθεν τὸν ἀσπασμὸν, καὶ τὸ Χαῖρε. Χαῖρε εὐλογημένη· χαῖρε δεδοξασμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωΐ,

Ἦχος β'.

Μνήμη δικαίᾳ μετ' ἐγκωμίων· σοὶ δὲ ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου Πρόδρομε· ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως καὶ Προφητῶν σεβασμιώτερος, ὅτι καὶ ἐν ρείθροις βαπτίσαι κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον. Ὅθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραθλήσας, χαίρων εὐηγγελίσω καὶ τοῖς ἐν Ἀδῇ, Θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκί, τὸν αἴροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Θείας γεγόναμεν κοινωνοὶ φύσεως, διὰ σοῦ Θεοτόκε ἀει-
πάρθενε· Θεὸν γὰρ ἡμῖν σεσαρκωμένον τέτοκας· διὸ
κατὰ χρέος σε πάντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ,

Ἦχος α΄.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν
σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος,
καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Σταυροθεοτοκίον.

Οὐκ τὴν σὴν προστασίαν κεκτημένοι "Αχραντε, καὶ ταῖς
σαῖς ἰκεσίαις τῶν δεινῶν ἐκλυτρούμενοι, τῷ Σταυρῷ
τοῦ Υἱοῦ σου ἐν παντὶ φρουρούμενοι, κατὰ χρέος σε πάντες,
εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ,

Ἦχος γ΄.

Απόστολοι ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πται-
σμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἔτερον, Ἦχος δ΄.

Κανόνα πίσεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδά-
σκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιμένῃ σου, ἡ τῶν πραγμάτων
ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλὰ, τῇ
πτωχείᾳ τὰ πλούσια. Πάτερ Ἱεράρχα Νικόλαε, πρέσβευε
Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Τὸν Λόγον τοῦ Πατρὸς, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐκ σοῦ
σαρκωθέντα ἐγνώμεν, Θεοτόκε Παρθέने, μόνη ἀγνή, μόνη
εὐλογημένη· διὸ ἀπαύστως σε ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ,

Ἦχος α΄.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν
σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος,
καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Σταυροθεοτοκίον.

Οὐκ τὴν σὴν προστασίαν κεκτημένοι "Αχραντε, καὶ ταῖς
σαῖς ἰκεσίαις τῶν δεινῶν ἐκλυτρούμενοι, τῷ Σταυρῷ

τοῦ Υἱοῦ σε ἐν παντὶ φρουρούμενοι, κατὰ χρέος σε πάντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας, καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωΐ,
Ἦχος β'.

Α'πόστολοι, Μάρτυρες, καὶ Προφῆται, Ἱεράρχαι, Ὅσιοι, καὶ Δίκαιοι, οἱ καλῶς τὸν ἀγῶνα τελέσαντες, καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντες, παρρησίαν ἔχοντες πρὸς τὸν Σωτῆρα, ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα. Νεκρώσιμον.

Μνήσθητι Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου, καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἥμαρτον, συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰμὴ σὺ ὁ δυνάμενος, καὶ τοῖς μετασᾶσι δῆναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μήτηρ ἀγία ἡ τοῦ ἀφράστου φωτός, ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις τιμῶντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Θ Ε Ο Τ Ο Κ Ι Α

ΕΙΣ ΕΚΑΣΤΟΝ ΗΧΟΝ,

ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ ΕΝ ΟΛΩ ΤΩ ΕΝΙΑΥΤΩ,

ΜΕΤΑ ΤΑ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ ΤΩΝ ΜΗ ΕΟΡΤΑΖΟΜΕΝΩΝ ΑΓΙΩΝ.

ΕΙΣ ΤΟΝ Α'. ΗΧΟΝ.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος α'.

Θαῦμα θαυμαίων κεχαριτωμένη, ἐν σοὶ θεωρεῖσα ἡ κτίσις ἀγάλλεται· συνέλαβες γὰρ ἀσπόρως, καὶ ἔτεκες ἀφράστως, ὃν ταξιαρχίαι Ἀγγέλων ὁρᾶν οὐ δεδύνηνται. Αὐτὸν ἰκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος α'.

Αᾠχευτε Θεοτόκε, ἡ ἐν οὐρανοῖς εὐλογημένη, καὶ ἐπὶ γῆς δοξολογουμένη, Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος α'.

Συλλαβοῦσα ἀφλέκτως τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, καὶ τεκῆσα ἀσπόρως πηγὴν ζωῆς τὸν Κύριον, κεχαριτωμένη Θεοτόκε, περίσωζε τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος α'.

Τὸν ἀμήτορα ἐν οὐρανῷ, ὑπὲρ ἔννοιαν καὶ ἀκοήν, ἐπὶ γῆς ἀπάτορα ἔτεκες. Αὐτὸν Θεοτόκε, ἰκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος αΐ.

Οὐκ εἰ τὴν σὴν προστασίαν κεκτημένοι Ἀχραντε, καὶ ταῖς
σαῖς ἰκεσίαις τῶν δεινῶν ἐκλυτρούμενοι, τῷ Σταυρῷ
τοῦ Υἱοῦ σου ἐν παντὶ φρουρούμενοι, κατὰ χρέος σε πάντες,
εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος αΐ.

Αἰχραντε Θεοτόκε, ἡ ἐν οὐρανοῖς εὐλογημένη, καὶ ἐπὶ γῆς
δοξολογουμένη, χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος αΐ.

Συλλαβοῦσα ἀφλέκτως τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, καὶ τεκοῦσα
ἀσπόρως πηγὴν ζωῆς τὸν Κύριον, κεχαριτωμένη Θεοτόκε,
περίσωζε τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος αΐ.

Τὸν ἀμήτορα ἐν οὐρανῷ, ὑπὲρ ἔννοιαν καὶ ἀκοήν, ἐπὶ γῆς
ἀπάτορα ἔτεκες. Αὐτὸν Θεοτόκε ἰκέτευς, ὑπὲρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος αΐ.

Οὐκ εἰ τὴν σὴν προστασίαν κεκτημένοι Ἀχραντε, καὶ ταῖς
σαῖς ἰκεσίαις τῶν δεινῶν ἐκλυτρούμενοι, τῷ Σταυρῷ
τοῦ Υἱοῦ σου ἐν παντὶ φρουρούμενοι, κατὰ χρέος σε πάντες,
εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος αΐ.

Αἰχραντε Θεοτόκε, ἡ ἐν οὐρανοῖς εὐλογημένη, καὶ ἐπὶ γῆς
δοξολογουμένη, χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας, καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος αΐ.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ
φωνῇ ἐσαρκοῦτο ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ αἰγίᾳ
κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυῖδ. Ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν
οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαν-
τι ἐν σοὶ· δόξα τῷ προσελθόντι ἐκ σοῦ· δόξα τῷ ἐλευθερώ-
σαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος αΐ.

Τὸν ἀμήτορα ἐν ἑρανῶ, ὑπὲρ ἔννοιαν καὶ ἀκοήν, ἐπὶ γῆς ἀπαίτορα ἔτεκες. Αὐτὸν Θεοτόκε ἱκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς ΤΟΝ Β΄. ΗΧΟΝ.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος β΄.

Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγὴ, συμπαθείας ἀξίωσον ἡμᾶς Θεοτόκε· βλέψον εἰς λαὸν τὸν ἀμαρτήσαντα, δεῖξον ὡς αἰεὶ τὴν δυναστείαν σου· εἰς σέ γὰρ ἐλπίζοντες, τὸ Χαῖρε βοῶμέν σοι, ὡς ποτὲ ὁ Γαβριήλ, ὁ τῶν ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγος.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος β΄.

Μήτηρ ἀγία ἡ τοῦ ἀφράστου φωτός, ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις τιμῶντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος β΄.

Θείας γεγόναμεν κοινωνοὶ φύσεως, διὰ σοῦ Θεοτόκε αἰετὶς Πάρθενε· Θεὸν γὰρ ἡμῖν σεσαρκωμένον τέτοκας· διὸ κατὰ χρέος σε πάντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος β΄.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε βοῶντες· Χαῖρε ἀδύτῃ φωτός νεφέλη, αὐτὸν βαστάσασα ἐν κόλποις τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος β΄.

Υπερδεδοξασμένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθέने, ὑμνοῦμέν σε· διὰ γὰρ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Υἱοῦ σου, κατεβλήθη ὁ Ἀΐδης, καὶ ὁ θάνατος τέθνηκε· νεκρωθέντες ἀνέστημεν, καὶ ζωῆς ἠξιώθημεν· τὸν Παράδεισον ἐλάβομεν, τὴν ἀρχαίαν ἀπόλαυσιν. Διὸ εὐχαριστοῦντες δοξολογοῦμεν, ὡς κραταῖον Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ μόνον πολυέλεον.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος β΄.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε βοῶντες· Χαῖρε ἡ ράβδος, ἐξ ἧς ἀσπόρως Θεὸς βλαστήσας, ἀνείλεν ἐν ξύλῳ τὸν θάνατον.

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος β'.

Θείας γεγόναμεν κοινωνοὶ φύσεως, διὰ σοῦ Θεοτόκε ἀει-
παρθένε· Θεὸν γὰρ ἡμῖν σαρκακωμένον τέτοκας· διὸ
κατὰ χρέος σε πάντες εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος β'.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε βοῶντες· Χαῖρε ἀδύτῃ φωτὸς νε-
φέλη, αὐτὸν βασιάσασα ἐν κόλποις τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος β'.

Υπερδεδοξασμένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε, ὑμνοῦμέν
σε· διὰ γὰρ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Υἱοῦ σου, κατεβλήθη ὁ
Ἄδης, καὶ ὁ θάνατος τέθηκε· νεκρωθέντες ἀνέστημεν, καὶ
ζωῆς ἡξιώθημεν· τὸν Παραδείσον ἐλάβομεν, τὴν ἀρχαίαν ἀ-
πόλαυσιν. Διὸ εὐχαριστοῦντες δοξολογοῦμεν, ὡς κραταῖον
Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ μόνον πολυέλεον.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος β'.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε βοῶντες· Χαῖρε ἡ ράβδος, ἐξ ἧς
ἀσπόρως Θεὸς βλαστήσας, ἀνεῖλεν ἐν ξύλῳ τὸν θάνατον.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας, καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος β'.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπὲρένδοξα, τὰ σὰ Θεοτόκε
Μυστήρια· τῇ ἀγνείᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ παρθενία φυ-
λαττομένη, Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδῆς, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθι-
νόν. Αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος β'.

Μήτηρ ἀγία ἡ τοῦ ἀφράστου φωτὸς, ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις
τιμῶντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Εἰάν δέ τύχη, Ἀλληλεῖα, ἐν οἰωδήποτε Ἦχῳ, λέγονται ταῦτα.

Ἦχος β'.

Απόστολοι, Μάρτυρες, καὶ Προφῆται, Ἱεράρχαι, Ὅσιοι,
καὶ Δίκαιοι, οἱ καλῶς τὸν ἀγῶνα τελέσαντες, καὶ τὴν
πίστιν τηρήσαντες, παρρησίαν ἔχοντες πρὸς τὸν Σωτῆρα,
ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα . Νεκρώσιμον .

Μνήσθητι Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου, καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἡμάρτον, συγχώρησον· ἔδεις γὰρ ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος, καὶ τοῖς μεταξῶσι δῆναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον .

Μήτηρ ἀγία ἡ τοῦ ἀφράστου φωτός, ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις τιμῶντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν .

ΕΙΣ ΤΟΝ Γ'. ΗΧΟΝ.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ .

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος γ'.

Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας σου, καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον τὸ τῆς ἀγνείας σου, ὁ Γαβριὴλ καταπλαγεῖς, ἐβόᾳ σοι Θεοτόκε· Ποῖόν σοι ἐγκώμιον, προσαγάγω ἐπαίξιον; τί δὲ ὀνομάσω σε; ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι· διὸ ὡς προσετάγην βοῶ σοι· Χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη .

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος γ'.

Εἵνα σὺ ὅπου σῶζεται, ἐκεῖ δικαίως καὶ προστρέχει· καὶ ποία ἄλλη τοιαύτη καταφυγὴ, ὡς σὺ Θεοτόκε, σκέπουσα τὰς ψυχὰς ἡμῶν;

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωΐ .

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος γ'.

Καταφυγὴ καὶ δύναμις ἡμῶν Θεοτόκε, ἡ κραταίᾳ βοήθεια τοῦ κόσμου, ταῖς πρεσβείαις σε σκέπε τοὺς δούλους σε, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, μόνη εὐλογημένη .

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος γ'.

Εἵνα σὺ ὅπου σῶζεται, ἐκεῖ δικαίως καὶ προστρέχει· καὶ ποία ἄλλη τοιαύτη καταφυγὴ, ὡς σὺ Θεοτόκε, σκέπουσα τὰς ψυχὰς ἡμῶν;

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ .

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος γ'.

Ράβδον δυνάμεως κεκτημένοι, τὸν Σταυρὸν τοῦ Υἱοῦ σου Θεοτόκε, ἐν αὐτῷ καταβάλλομεν τῶν ἐχθρῶν τὰ φρυαγmata, οἱ πόθῳ σε ἀπαύστως μεγαλύνοντες .

Εἰς τὸ τέλος τοῦ "Ορθρου, Ἦχος γ'.

Καταφυγή καὶ δύναμις ἡμῶν Θεοτόκε, ἡ κραταιὰ βοήθεια τοῦ κόσμου, ταῖς πρεσβείαις σου σκέπε τοὺς δούλους σου, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, μόνη εὐλογημένη.

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ,

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος γ'.

Προφῆται προεκήρυξαν, Ἀπόστολοι ἐδίδαξαν, Μάρτυρες ὡμολόγησαν, καὶ ἡμεῖς ἐπιστεύσαμεν, Θεοτόκον σε κυρίως ὑπάρχουσαν· διὸ καὶ μεγαλύνομεν, τὸν τόκον σου τὸν ἄφραστον.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ "Ορθρου, Ἦχος γ'.

Ε'καστος ὅπου σῴζεται, ἐκεῖ δικαίως καὶ προστρέχει· καὶ ποία ἄλλη τοιαύτη καταφυγή, ὡς σὺ Θεοτόκε, σκέπουσα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν;

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ,

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος γ'.

Ρ'αῖδον δυνάμεως κεκτημένοι, τὸν Σταυρὸν τοῦ Υἱοῦ σου Θεοτόκε, ἐν αὐτῷ καταβάλλομεν τῶν ἐχθρῶν τὰ φρυάγματα, οἱ πόθῳ σε ἀπαύστως μεγαλύνοντες.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ "Ορθρου, Ἦχος γ'.

Καταφυγή καὶ δύναμις ἡμῶν Θεοτόκε, ἡ κραταιὰ βοήθεια τοῦ κόσμου, ταῖς πρεσβείαις σου σκέπε τοὺς δούλους σου, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, μόνη εὐλογημένη.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας, καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωΐ,

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος γ'.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείσῃ, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεχάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς ὡς φιλαίνθρωπος.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ "Ορθρου, Ἦχος γ'.

Προφῆται προεκήρυξαν, Ἀπόστολοι ἐδίδαξαν, Μάρτυρες ὡμολόγησαν, καὶ ἡμεῖς ἐπιστεύσαμεν, Θεοτόκον σε κυρίως ὑπάρχουσαν· διὸ καὶ μεγαλύνομεν τὸν τόκον σου τὸν ἄφραστον.

ΕΙΣ ΤΟΝ Δ'. ΗΧΟΝ.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ,
Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος δ'.

Τῇ ἀνατραφείσῃ ἐν τῷ ναῷ, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἀγίων, τῇ περιβεβλημένῃ τὴν πίσιν καὶ τὴν σοφίαν, καὶ τὴν ἁμεμπτὸν παρθενίαν, ὁ Ἀρχιστράτηγος Γαβριήλ, προσέφερεν οὐρανόθεν, τὸν ἀσπασμὸν καὶ τὸ Χαῖρε· Χαῖρε εὐλογημένη· χαῖρε δεδοξασμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος δ'.

Οτι πάντων ὑπάρχεις τῶν ποιημάτων ὑπερτέρα, ἀνυμνεῖν σε ἀξίως μὴ εὐποροῦντες Θεοτόκε, δωρεὰν αἰτοῦμέν σε· Ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωΐ,
Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος δ'.

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ, καὶ προσπέσωμεν ἐν μετανοίᾳ, κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα· σπεῦσον ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων· μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς· σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κερτήμεθα.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος δ'.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε, βοῶντες· Σὺ εἶ ἡ βάλτος, ἐν ἣ ἀφλέκτως Μωσῆς κατειῖδεν ὡς φλόγα, τὸ πῦρ τῆς Θεότητος.

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ,
Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος δ'.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ρομφαία διηλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἥνικα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου· ὃν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν δωρήσασθαι.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος δ'.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε, βοῶντες· Σὺ εἶ τὸ ὄρος, ἐξ οὗ ἀρρήτως ἐτμήθη λίθος, καὶ πύλας τοῦ Ἄδου συνέτριψεν.

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας. καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ,

Εἰς τὸ. Θεὸς Κύριος, Ἦχος δ'.

Τὸν Λόγον τῷ Πατρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐκ σῆ σαρκωθέντα ἐγνώμεν, Θεοτόκε Παρθένε, μόνη ἀγνή, μόνη εὐλογημένη· διὸ ἀπαύστως σὲ ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος δ'.

Οτι πάντων ὑπάρχεις τῶν ποιημάτων ὑπερτέρα, ἀνυμνεῖν σε ἀξίως μὴ εὐποροῦντες Θεοτόκε, δωρεὰν αἰτοῦμέν σε: Ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ,

Εἰς τὸ. Θεὸς Κύριος, Ἦχος δ'.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ρομφαία διήλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἥνικα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου· ὃν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν δωρήσασθαι.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος δ'.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε, βοῶντες: Σὺ εἶ τὸ ὄρος, ἐξ οὗ ἀρρήτως ἐτμήθη λίθος, καὶ πύλας τοῦ Ἄδου συνέτριψεν.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας, καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωΐ,

Εἰς τὸ. Θεὸς Κύριος, Ἦχος δ'.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον Μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται, Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι' οὗ ἀναστήσας τὸν Πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος δ'.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε, βοῶντες: Σὺ εἶ ἡ βάτος, ἐν ἣ ἀφλέκτως Μωσῆς κατεῖδεν ὡς φλόγα, τὸ πῦρ τῆς Θεότητος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΛ. Α'. ΗΧΟΝ.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ,

Εἰς τὸ. Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. α'.

Μετὰ Ἀγγέλων τὰ οὐράνια, μετὰ ἀνθρώπων τὰ ἐπίγεια, ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως, Θεοτόκε βοῶμέν σοι: Χαῖρε πύλη

ΕΙΣ ΤΟΝ Δ'. ΗΧΟΝ.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ,
Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος δ'.

Τῇ ἀνατραφείσῃ ἐν τῷ ναῶ, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων, τῇ περιβεβλημένῃ τὴν πίσιν καὶ τὴν σοφίαν, καὶ τὴν ἁμειπτον παρθενίαν, ὁ Ἀρχιστράτηγος Γαβριήλ, προσέφερεν οὐρανόθεν, τὸν ἀσπασμὸν καὶ τὸ Χαῖρε· Χαῖρε εὐλογημένη· χαῖρε δεδοξασμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος δ'.

Οτι πάντων ὑπάρχεις τῶν ποιημάτων ὑπερτέρα, ἀνυμνεῖν σε ἀξίως μὴ εὐποροῦντες Θεοτόκε, δωρεὰν αἰτοῦμέν σε· Ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωΐ,
Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος δ'.

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, α�μαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ, καὶ προσπέσωμεν ἐν μετανοίᾳ, κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα· σπεῦσον ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων· μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς· σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος δ'.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε, βοῶντες· Σὺ εἶ ἡ βάλτος, ἐν ἣ ἀφλέκτως Μωσῆς κατεῖδεν ὡς φλόγα, τὸ πῦρ τῆς Θεότητος.

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας, καὶ τῇ Ἑτεάρτῃ πρωΐ,
Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος δ'.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ρομφαία διηλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἥνικα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου· ὃν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν δωρήσασθαι.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος δ'.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε, βοῶντες· Σὺ εἶ τὸ ὄρος, ἐξ οὗ ἀρρήτως ἐτμήθη λίθος, καὶ πύλας τοῦ Ἄδου συνέτριψεν.

Τὸ ἄλφον
καὶ τὸ ἰωάννην
εὐλογημένην

Ὁ

τι πᾶσι
σε ἵνα
ἐλπίσῃς

Π

αὐτὴν
δαλῆσαι
ἐβλεψας
μέντη, δυσωπῶσαι
δωρήσασθαι

Σ

ἐ μεγαλύνω
ἀρρήτως ἐπὶ
τῇ Παρθένῳ

Τ

ὁ ἀπ' αἰῶνος
ριον, διὰ σοῦ
ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνόησε
πὲρ ἡμῶν καταδεχόμενος
στον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου

Σ

ἐ μεγαλύνομεν Θεοτόκε
κτως Μωσῆς κατὰ

ΕΙΣ

τῇ Κυριακῇ

Μ

εταὶ Ἀγγέλοις
ἐν φωνῇ ὑμνῶν

λεμε
υ
υ

ὁς
ὁ
τῇ
μοι

ἱερὸν
Θεο

τῶν οὐρανῶν πλατυτέρα· χαῖρε μόνη τῶν γηγενῶν σωτηρία·
χαῖρε σεμνή κεχαριτωμένη, ἡ τεκοῦσα Θεόν σεσαρκωμένον.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. αΐ.

Ο ἐκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ κόσμῳ, Χριστέ ὁ Θεός, υἱὸς
φωτὸς δι' αὐτῆς ἀναδείξας, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωΐ,

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. αΐ.

Τὴν ταχεϊάν σου σκέπην καὶ τὴν βοήθειαν, καὶ τὸ ἔλεος
δείξον ἐπὶ τοὺς δούλους σου· καὶ τὰ κύματα ἀγνῆ κα-
ταπραΐνον, τῶν ματαιῶν λογισμῶν· καὶ τὴν πεσοῦσάν μου
ψυχὴν, ἀνάστησον Θεοτόκε· αἶδα γὰρ οἶδα Παρθένε, ὅτι
ἰσχύεις ὅσα καὶ βούλοιο.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. αΐ.

Μήτηρ Θεοῦ παναγία, τὸ τεῖχος τῶν Χριστιανῶν, ρῦσαι
λαόν σου συνήθως, κραυγαῖζοντά σοι ἐκτενῶς· Ἀντιτά-
χθητι αἰσχροῖς, καὶ ἀλαζόσι λογισμοῖς, ἵνα βοῶμέν σοι· Χαῖ-
ρε ἀειπάρθενε.

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ,

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. αΐ.

Τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου Θεοχαρίτωτε, τῶν εἰδώλων ἡ
πλάινη πᾶσα κατήρηται, καὶ τῶν Δαιμόνων ἡ ἰσχὺς
καταπεπάζεται· διὰ τοῦτο οἱ πιστοὶ, κατὰ χρέος σε αἰεὶ
ὑμναῖμεν καὶ εὐλογοῦμεν, καὶ Θεοτόκαν κυρίως ὁμολογοῦν-
τες, σε μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. αΐ.

Ο ἐκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ κόσμῳ, Χριστέ ὁ Θεός, υἱὸς
φωτὸς δι' αὐτῆς ἀναδείξας, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ,

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. αΐ.

Τὸ ξένον τῆς Παρθένου Μυστήριον, τῷ κόσμῳ ἀνεδείχθη
σωτήριον· ἐξ αὐτῆς γὰρ ἐτέχθησιν ἄνευ σπορᾶς, καὶ σαρκὶ
ἀνεδείχθησιν δίχα φθορᾶς, ἡ πάντων χαρά· Κύριε δόξα σοι.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. αΐ.

Μήτηρ Θεοῦ παναγία, τὸ τεῖχος τῶν Χριστιανῶν, ρῦσαι
λαόν σου συνήθως, κραυγαῖζοντά σοι ἐκτενῶς· Ἀντιτά-

χθητι αἰσχροῖς, καὶ ἀλαζόσι λογισμοῖς, ἵνα βοῶμέν σοι: Χαῖ-
ρε ἀειπάρθενε .

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ,

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. α΄.

Τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου Θεοχαρίτωτε, τῶν εἰδώλων ἡ
πλάνη πᾶσα κατήργηται, καὶ τῶν Δαιμόνων ἡ ἰσχύς
καταπεπάζεται· διὰ τοῦτο οἱ πιστοὶ, κατὰ χρέος σε αἰεὶ,
ὑμνοῦμεν καὶ εὐλογοῦμεν, καὶ Θεοτόκον κυρίως ὁμολογοῦν-
τες, σέ μεγαλύνομεν .

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὕμνου, Ἦχος πλ. α΄.

Ο ἐκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ κόσμῳ, Χριστέ ὁ Θεός, υἱὸς
φωτὸς δι' αὐτῆς ἀναδείξας, ἐλέησον ἡμᾶς .

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας, καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωΐ,

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. α΄.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος· χαῖρε τεῖχος καὶ σκέ-
πη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ· χαῖρε ἀχέϊμαστε λιμὴν,
καὶ Ἀπειρώγαμε· ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκί, τὸν ποιητὴν σου καὶ
Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπῃς, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ
προσκυνούντων τὸν τόκον σου .

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὕμνου, Ἦχος πλ. α΄.

Ο ἐκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ κόσμῳ, Χριστέ ὁ Θεός, υἱὸς
φωτὸς δι' αὐτῆς ἀναδείξας, ἐλέησον ἡμᾶς .

ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΛ. Β΄. ΗΧΟΝ .

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ,

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. β΄.

Αρχὴ σωτηρίας, ἡ τοῦ Γαβριὴλ προσηγορία, πρὸς τὴν
Παρθένον γέγονεν· ἤκουσε γὰρ τὸ Χαῖρε, καὶ οὐκ ἀπέ-
φυγε τὸν ἀσπασμόν· οὐκ ἐδίστασεν, ὡς ἡ Σάρρα ἐν τῇ σκη-
νῇ, ἀλλ' οὕτως ἔλεγεν: Ἴδου ἡ δούλη Κυρίου, γένοιτό μοι κατὰ
τὸ ῥῆμά σου .

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὕμνου, Ἦχος πλ. β΄.

Αρχαγγελικὸν λόγον ὑπεδέξω, καὶ χερουβικὸς θρόνος ἀ-
νεδείχθη, καὶ ἐν ἀγκάλαις σου ἐβάστασας, Θεοτόκε,
τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν .

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωΐ,
Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. β'.

Ε'λπίς τοῦ κόσμου ἀγαθὴ, Θεοτόκε Παρθένε, τὴν σὴν καὶ μόνην κραταιὰν προστασίαν αἰτοῦμεν: Σπλαγχνίσθητι, εἰς ἀπροστάτευτον λαὸν, δυσώπησον τὸν ἐλεήμονα Θεὸν, ῥυθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, ἐκ πάσης ἀπειλῆς, μόνῃ εὐλογημένῃ.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. β'.

Οὐδεὶς προσρέχων ἐπὶ σοὶ, κατησχυμένος ἀπὸ σῆ ἐκπορεύεται, ἀγνή Παρθένε Θεοτόκε· ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δῶρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ,
Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. β'.

Θεοτόκε Παρθένε, ἰκέτευε τὸν Υἱόν σου, τὸν ἐκουσίως προσταγέντα ἐν Σταυρῷ, καὶ τὸν κόσμον ἐκ πλάνης ἐλευθερώσαντα, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τῷ ἐλεῆσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. β'.

Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς, ἄνευ Μητρὸς γεννηθέντα, Υἱὸν καὶ Λόγον τῷ Θεῷ, ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἐκύησας σεσαρκωμένον, ἐξ ἀγνῶν αἱμάτων σου, Θεοκυῆτορ ἄνευ ἀνδρός· ὃν αἶτησαι δωρήσασθαι ἡμῖν, ἁμαρτιῶν ἄφεσιν πρὸ τῷ τέλει.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ,
Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. β'.

Α'γία Δέσποινα ἀγνή, τῷ Θεῷ ἡμῶν Μήτηρ, ἡ τὸν ἀπάντων ποιητὴν, ἀπορρήτως τεκῆσα, ἰκέτευε σὺν Ἀποστόλοις ἱεροῖς, ἐκαστοτε τὴν ἀγαθότητα αὐτοῦ, παθῶν ἡμᾶς λυτρώσασθαι, καὶ ἄφεσιν ἡμῖν δοῦναι ἁμαρτημάτων.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. β'.

Μεγάλων χαρισμάτων ἀγνή, Παρθένε Θεομήτορ σὺ ἠξιώθης, ὅτι ἔτεκες σαρκὶ τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ,
Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. β'.

Θεοτόκε Παρθένε, ἰκέτευε τὸν Υἱόν σου, τὸν ἐκουσίως προσταγέντα ἐν Σταυρῷ, καὶ τὸν κόσμον ἐκ πλάνης ἐλευθερώσαντα, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τῷ ἐλεῆσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. β'.

Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς, ἄνευ Μητρὸς γεννηθέντα, Υἱὸν καὶ Λόγον τῆ Θεῆ, ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἐκύησας σεσαρκωμένον, ἐξ ἀγνῶν αἱμάτων σε, Θεοκυῆτορ ἄνευ ἀνδρός· ὃν αἵτησαι δωρήσασθαι ἡμῖν, ἀμαρτιῶν ἄφεσιν πρὸ τῆ τέλους.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας, καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωΐ,

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. β'.

Προϊστορεῖ ὁ Γεδεὼν τὴν σύλληψιν, καὶ ἐρμηνεύει ὁ Δαυΐδ τὸν τόκον σου Θεοτόκε· κατέβη γὰρ ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον, ὁ Λόγος ἐν τῇ γαστρί σου, καὶ ἐβλάστησας ἄνευ σπορᾶς, γῆ ἀγία, τοῦ κόσμου τὴν σωτηρίαν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἡ Κεχαριτωμένη.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. β'.

Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς, ἄνευ Μητρὸς γεννηθέντα, Υἱὸν καὶ Λόγον τῆ Θεῆ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἐκύησας σεσαρκωμένον, ἐξ ἀγνῶν αἱμάτων σε, Θεοκυῆτορ ἄνευ ἀνδρός· ὃν αἵτησαι δωρήσασθαι ἡμῖν, ἀμαρτιῶν ἄφεσιν πρὸ τῆ τέλους.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΒΑΡΥΝ ΗΧΟΝ.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ,

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος βαρύς.

Θεοτόκε Παρθένε ἀμίαντε, τὸν Υἱόν σε δυσώπει, σὺν ταῖς ἁγῶν Δυναμίσι, συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν πρὸ τοῦ τέλους δωρήσασθαι, τοῖς πιστῶς σε δοξαῖζουσι.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος βαρύς.

Υπερέβης ταῖς Δυναμίσι τῶν οὐρανῶν, ὅτι ναὸς ἐδείχθης θεῖκος, εὐλογημένη Θεοτόκε, ὡς τεκοῦσα Χριστὸν, τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωΐ,

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος βαρύς.

Τὸ Χαῖρέ σοι προσάγομεν Θεοτόκε· τῶν Ἀγγέλων γὰρ ἀνωτέρα ἐδείχθης, Θεὸν κηῆσασα.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος βαρύς.

Εἰρήνευσον πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, τὴν ζωὴν ἡμῶν τῶν βωόντων σοι· Ἐλεῆμον Κύριε, δόξα σοι.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ,
Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος βαρὺς.

Τὸν σταυρωθέντα ὑπὲρ ἡμῶν Χριστὸν τὸν Θεόν, καὶ κα-
θελόντα τοῦ θανάτου τὸ κράτος, ἀπαύστως ἰκέτευε,
Θεοτόκε Παρθένε, ἵνα σώσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος βαρὺς.

Λύτρωσαι Θεοτόκε τῶν συνεχουσῶν ἡμᾶς ἀμαρτιῶν, ὅτι
ἄλλην ἐλπίδα οἱ πιστοὶ οὐκ ἔχομεν, εἰμὴ σέ, καὶ τὸν
ἐκ σοῦ τεχθέντα Θεόν.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ,
Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος βαρὺς.

Ο καρπὸς τῆς κοιλίας σου ἄχραντε, τῶν Προφητῶν ὑπαίρ-
χει, καὶ τοῦ νόμου, τὸ πλήρωμα· διό σε Θεοτόκον ἐν
ἐπιγνώσει δοξάζοντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος βαρὺς.

Ο καρπὸς τῆς γαστρὸς σου Θεόνυμφε, τοῖς ἀνθρώποις ἐ-
δείχθη σωτηρίας πρόξενος· διό σε Θεοτόκον, γνώμη καὶ
γλώσση δοξάζοντες, οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ,
Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος βαρὺς.

Τὸν σταυρωθέντα ὑπὲρ ἡμῶν Χριστὸν τὸν Θεόν, καὶ κα-
θελόντα τοῦ θανάτου τὸ κράτος, ἀπαύστως ἰκέτευε,
Θεοτόκε Παρθένε, ἵνα σώσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος βαρὺς.

Λύτρωσαι Θεοτόκε, τῶν συνεχουσῶν ἡμᾶς ἀμαρτιῶν, ὅτι
ἄλλην ἐλπίδα οἱ πιστοὶ οὐκ ἔχομεν, εἰμὴ σέ, καὶ τὸν
ἐκ σοῦ τεχθέντα Θεόν.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωΐ,
Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος βαρὺς.

Ως τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως θησαύρισμα, τοὺς ἐπὶ σοὶ πε-
ποιθότας πανύμνητε, ἐκ λάκκου καὶ βυθοῦ πταισμά-
των ἀνάγαγε· σὺ γὰρ τοὺς ὑπευθύνους τῇ ἀμαρτίᾳ ἔσω-
σας, τεκοῦσα τὴν σωτηρίαν· ἢ πρὸ τόκου Παρθένος, καὶ ἐν
τόκῳ Παρθένος, καὶ μετὰ τόκον πάλιν οὔσα Παρθένος.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. δ'.

Χαῖρε ἡ τὸν αἰχώρητον ἐν οὐρανοῖς, χωρήσασα ἐν μήτρᾳ σου· χαῖρε Παρθέने, τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα, δι' ἧς ἔλαμψεν ὁ Ἐμμανουήλ· χαῖρε Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Εἰς τὸν Πλ. Δ'. ΗΧΟΝ.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ,

Εἰς τὸ. Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. δ'.

Χαῖρε ἡ δι' Ἀγγέλου τὴν χαρὰν τῷ κόσμῳ δεξαμένη· χαῖρε ἡ τεκοῦσα τὸν Ποιητὴν σου καὶ Κύριον· χαῖρε ἡ ἀξιωθεῖσα γενέσθαι Μήτηρ Θεοῦ.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. δ'.

Χαῖρε ἡ πύλη τοῦ Βασιλείως τῆς δόξης, ἣν ὁ Ὑψιστος μόνος διώδευσε, καὶ μένην ἐσφραγισμένην ἐφύλαξεν, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωΐ,

Εἰς τὸ. Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. δ'.

Τὸ ἀσάλευτον στήριγμα τὸ τῆς πίστεως, καὶ σεβάσμιον δώρημα τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν πιστοί. Χαῖρε, ἡ τὴν πέτραν τῆς ζωῆς ἐν γαστρὶ σου χωρήσασα· χαῖρε τῶν περάτων ἡ ἐλπίς, θλιβομένων ἀντίληψις· χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. δ'.

Παρθέने ἄχραντε, σῶσον ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου, κινῆσαι σπλαγχνὰ μητρικὰ, τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ,

Εἰς τὸ. Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. δ'.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα, καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου, ἐν τῷ Σταυρῷ θεωροῦσα ἡ τεκῆσα, ἔλεγε δακρύουσα: Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλαγχνὰ μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν ὑπὲρ πάντων ὑπομένεις, ὁ Υἱὸς καὶ Θεός μου.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. δ'.

Ο καρπὸς τῆς κοιλίας σου ἄχραντε, τῶν Προφητῶν ὑπάρχει, καὶ τοῦ νόμου τὸ πλήρωμα· διό σε Θεοτόκον ἐν ἐπιγνώσει δοξάζοντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ,
Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. δ'.

Ηνοητὴ πύλη τῆς ζωῆς, ἄχραντε Θεοτόκε, τοὺς προσρέ-
χοντάς σοι πισῶς, λύτρωσαι τῶν κινδύνων, ἵνα δοξαίζω-
μεν τὸν πανάγιον τόκον σου, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. δ'.

Παρθένε ἄχραντε, σῶσον ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου, κινῶ-
σα σπλάγχνα μητρικὰ, τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ,
Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. δ'.

Τὸν αἰμὸν καὶ ποιμένα, καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου, ἐν τῷ
Σταυρῷ θεωροῦσα ἡ τεκῆσα, ἔλεγε δακρύουσα: Ὁ μὲν
κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα
μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν ὑπὲρ πάντων
ὑπομένεις, ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς μου.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. δ'.

Οκαρπὸς τῆς κοιλίας σου ἄχραντε, τῶν Προφητῶν ὑπαίρ-
χει καὶ τοῦ νόμου τὸ πλήρωμα· διόσε Θεοτόκον ἐν ἐπι-
γνώσει δοξαῖζοντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας, καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωΐ,
Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. δ'.

Οδὲ ἡμᾶς γεννηθεῖς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπο-
μείνας ἀγαθὲ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ
ἐγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδῃς οὕς ἐπλάσας τῇ χειρί
σου· δείξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον, δέξαι τὴν τεκού-
σάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον Σω-
τὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. δ'.

Παρθένε ἄχραντε, σῶσον ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου, κινῶ-
σα σπλάγχνα μητρικὰ, τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ΩΡΟΛΟΓΙΟΤ

Τ Ο Τ Μ Ε Γ Α Λ Ο Τ

ΜΕΡΟΣ Γ'.

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Ν

Τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον .

Τὴν Ἀκολουθίαν τῶν δύο Παρακλητικῶν Κανόνων εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον .

Τὴν Ἀκολουθίαν τῆς Θείας Μεταλήψεως .

Κανόνα ἱκετήριον εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν .

Κανόνα ἱκετήριον εἰς τὸν Ἄγγελον, τὸν φύλακα τῆς τοῦ ἀνθρώπου ζωῆς .

Κανόνα ἱκετήριον εἰς τὰς ἐπουρανίους Δυνάμεις, καὶ πάντας τοὺς Ἁγίους .

Καὶ τοὺς εἰκοσιτέσσαρας Οἴκους εἰς τὴν νοσητὴν Κλίμακα, τὸν τίμιον Σταυρόν .

Χαῖρε Κεχαριτωμένη · ὁ Κύριος μετὰ σοῦ · εὐλογημένη σὺ
ἐν γυναιξί ·

Λουκ. α'. 28.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΚΑΘΙΣΤΟΝ ΥΜΝΟΝ

ΤΗΣ ΤΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα,
Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Βουλὴν προαιώνιον, ἀποκαλύπτων σοι Κόρη, Γαβριὴλ ἐφέ-
σηκε, σὲ κατασπαζόμενος καὶ φθεγγόμενος : Χαῖρε γῇ ἄσπο-
ρε · χαῖρε βάρτε ἀφλεκτε · χαῖρε βάθος δυσθεώρητον · χαῖρε
ἡ γέφυρα, πρὸς τοὺς οὐρανούς ἡ μεταίγουσα · καὶ κλίμαξ ἡ
μετάρσιος, ἣν ὁ Ἰακώβ ἐθεάσατο · χαῖρε θεία σταίμνε τοῦ
Μαίνα · χαῖρε λύσις τῆς ἀράς · χαῖρε Ἀδαίμ ἡ ἀνάκλησις,
μετὰ σοῦ ὁ Κύριος .

Φαίνη μοι ὡς ἄνθρωπος, φησὶν ἡ ἄφθορος Κόρη, πρὸς τὸν
Ἀρχιστράτηγον, καὶ πῶς φθέγγῃ ῥήματα ὑπὲρ ἄνθρω-
πον ; μετ' ἐμοῦ ἔφησ γάρ, τὸν Θεὸν ἔσεσθαι, καὶ σκηνώσειν
ἐν τῇ μήτρᾳ μου · καὶ πῶς γενήσομαι, λέγε μοι, χωρίον εὐρύ-
χωρον, καὶ τόπος ἀγιάσματος, τοῦ τοῖς Χερουβὶμ ἐπιβαίνον-
τος ; Μὴ με δελεάσης ἀπάτη · οὐ γὰρ ἔγνω ἡδονήν · γάμου
ὑπάρχω ἀμύητος, πῶς οὖν παῖδα τέξομαι ;

Θεὸς ὅπου βούλεται, νικᾶται φύσεως τάξις, φησὶν ὁ Ἀσώ-
ματος, καὶ τὰ ὑπὲρ ἄνθρωπον διαπραττεται · τοῖς ἐμοῖς
πίστευε, ἀληθέσι ῥήμασι, Παναγία ὑπεραίμωμε . Ἡ δὲ ἐβόη-
σε : Γένοιτό μοι νῦν ὡς τὸ ῥῆμά σε, καὶ τέξομαι τὸν ἄσαρκον,
σάρκα ἐξ ἐμῆ δανεισάμενον, ὅπως ἀναγάγῃ τὸν ἄνθρωπον, ὡς
μόνος δυνατός, εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀξίωμα, διὰ τῆς συγκράσεως.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος β'.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος Μυστήριον, ἀνακαλύπτεται σήμερον, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Υἱὸς ἀνθρώπου γίνεται, ἵνα τοῦ χείρονος μεταλαβὼν, μεταδῷ μοι τοῦ βελτίονος· ἐψεύσθη πάλαι Ἀδὰμ, καὶ Θεὸς ἐπιθυμήσας οὐ γέγονεν· ἄνθρωπος γίνεται Θεός, ἵνα Θεὸν τὸν Ἀδὰμ ἀπεργάσῃται. Εὐφραινέσθω ἡ κτίσις, χορευέτω ἡ φύσις, ὅτι Ἀρχάγγελος Παρθένω, μετὰ δέους παρίσταται, καὶ τὸ Χαῖρε κομίζει, τῆς λύπης ἀντίθετον. Ὁ διὰ σπλάγχνα ἐλέους ἐνανθρωπήσας, Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀπόστιχα προσόμοια, Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Τῶν οὐρανίων αἰψίδων ὁ Γαβριὴλ καταπταῖς, εἰς Ναζαρέτ ἐπέστη, πρὸς Παρθένον Μαρίαν, βοῶν αὐτῇ τὸ, Χαῖρε· συλλήψη Υἱόν, τοῦ Ἀδὰμ ἀρχαιότερον, τὸν ποιητὴν τῶν αἰώνων καὶ λυτρωτὴν, τῶν βοῶντων σοι τὸ Χαῖρε ἀγνή.

Στίχ. Ἀκουσον Θύγατερ, καὶ ἴδε.

Ο Ἰσχυρὸς Γαβριὴλ τῇ Παρθένω τὸ εὐαγγέλιον, ἐξ οὐρανοῦ κομίσας, ἀνεβόα τὸ Χαῖρε· συλλήψη ἐν γαστρὶ σου τὸν σοὶ χωρητὸν, καὶ τοῖς πᾶσιν ἀχώρητον· καὶ κυοφόρος ὀφθήσῃ τοῦ ἐκ Πατρὸς, πρὸ ἐωσφόρου ἀνατείλαντος.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύουσιν.

Ο συναῖδιος Λόγος, τῷ προανάρχῃ Πατρὶ, μὴ χωρισθεῖς τῶν ἁγίων, νῦν ἐπέστη τοῖς κάτω, δι' ἅκραν εὐσπλαγχνίαν, οἶκτον λαβὼν, τοῦ καθ' ἡμᾶς ὀλισθήματος· καὶ τοῦ Ἀδὰμ τὴν πτωχείαν ἀναλαβὼν, ἐμορφώθη τὸ ἄλλότριον.

Στίχ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι.

Ο ἐκ Πατρὸς αἰδίως, καὶ ἐκ Μητρὸς χρονικῶς, φανερωθεὶς τῷ κόσμῳ, ὑπερούσιος Λόγος, μορφήν δούλου λαμβάνει, καὶ γίνεται σὰρξ, μὴ ἐκστάς τῆς Θεότητος· καὶ τὸν Ἀδὰμ ἀναπλάττει ἐν τῇ γαστρὶ, τῆς ἀσπόρου συλλαβούσης αὐτόν.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος β'.

Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ, τῇ Κεχαριτωμένῃ σήμερον. Χαῖρε ἀνύμφευτε Κόρη καὶ ἀπειρόγαμε· μὴ καταπλαγῇς τῇ ξένη μου μορφῇ, μηδὲ δειλιάσης· Ἀρχάγγελός εἰμι· ὅφεις ἐξηπάτησεν Εὐάν ποτὲ, νῦν εὐαγγελίζομαί σοι τὴν χαρὰν, καὶ μενεῖς ἄφθορος, καὶ τέξεις τὸν Κύριον Ἀχραντε.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ, εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος,
Ἀπολυτίκιον αὐτόμελον, Ἦχος πλ. δ'.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς λαβὼν ἐν γνώσει, ἐν τῇ σκηνῇ
τοῦ Ἰωσήφ σπυδῇ ἐπέστη, ὁ Ἀσώματος λέγων τῇ ἀπει-
ρογάμῳ: Ὁ κλίνας τῇ καταβάσει τοὺς οὐρανοὺς, χωρεῖται
ἀναλλοιώτως ὅλος ἐν σοί· ὃν καὶ βλέπων ἐν μήτρᾳ σου, λα-
βόντα δούλε μορφὴν, ἐξίσταμαι κραυγαῖζειν σοι: Χαῖρε Νύμ-
φη ἀνύμφευτε.

Τοῦτο λέγεται ἐκ τρίτου, ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους.

Μετὰ δὲ τὴν Στιχολογίαν τοῦ Α'. Καθίσματος τοῦ Ψαλ-
τηρίου, λέγομεν εὐθὺς, ἀργῶς πάλιν καὶ μετὰ μέλους,
Κοντάκιον δίχορον αὐτόμελον, Ἦχος πλ. δ'.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια,
Ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια,
Ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου Θεοτόκε.
Ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον,
Ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον,
Ἵνα κράζω σοι: Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Εἰθ' οὕτω τοὺς ἐπομένους ἔξ Οἴκους.

Αγγελος πρωτοστάτης οὐρανόθεν ἐπέμφθη, εἰπεῖν τῇ Θεο-
τόκῃ τὸ, Χαῖρε· καὶ σὺν τῇ ἀσωμάτῳ φωνῇ, σωματού-
μενόν σε θεωρῶν Κύριε, ἐξίστατο, καὶ ἵστατο κραυγαῖζων
πρὸς αὐτὴν τοιαῦτα:

Χαῖρε, δι' ἧς ἡ χαρὰ ἐκλαίμψει· χαῖρε, δι' ἧς ἡ αἰρά ἐκ-
λείψει.

Χαῖρε, τοῦ πεσόντος Ἀδάμ ἡ ἀνάκλησις· χαῖρε, τῶν δα-
κρύων τῆς Εὐας ἡ λύτρωσις.

Χαῖρε, ὕψος δυσανάβατον ἀνθρωπίνοις λογισμοῖς· χαῖρε,
βάθος δυσθεώρητον καὶ Ἀγγέλων ὀφθαλμοῖς.

Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις Βασιλέως καθέδρα· χαῖρε, ὅτι βαστά-
ζεις τὸν βαστάζοντα πάντα.

Χαῖρε, ἀστήρ ἐμφαίνων τὸν ἥλιον· χαῖρε, γαστήρ ἐνθέου
σαρκώσεως.

Χαῖρε, δι' ἧς νεουργεῖται ἡ κτίσις· χαῖρε, δι' ἧς βρεφουργεῖται
ὁ Κτίστης.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε .

Βλέπουσα ἡ Ἀγία ἑαυτὴν ἐν ἀγνείᾳ, φησὶ τῷ Γαβριὴλ
 Δαρσαλέως: Τὸ παραδόξόν σου τῆς φωνῆς, δυσπαραδέ-
 κτόν μου τῇ ψυχῇ φαίνεται· ἀσπόρου γὰρ συλλήψεως τὴν
 κύησιν πῶς λέγεις; κράζων:

Ἀλληλουῖα.

Γινῶσιν ἄγνωστον γινῶναι ἡ Παρθένος ζητῆσα, ἐβόησε πρὸς
 τὸν λειτουργοῦντα: Ἐκ λαγόνων ἀγνῶν Υἱὸν πῶς ἐστε
 τεχθῆναι δυνατόν; λέξον μοι. Πρὸς ἣν ἐκεῖνος ἔφησεν ἐν φό-
 βῳ, πλὴν κραυγάζων οὕτω:

Χαῖρε, βουλῆς ἀπορρήτου μύστις· χαῖρε, σιγῆς δεομένων
 πίστις.

Χαῖρε, τῶν θαυμαίων Χριστοῦ τὸ προοίμιον· Χαῖρε, τῶν
 δογμάτων αὐτοῦ τὸ κεφάλαιον.

Χαῖρε, κλίμαξ ἐπουράνιε, δι' ἧς κατέβη ὁ Θεός· χαῖρε, γέφυ-
 ρα μεταίγουσα τοὺς ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν.

Χαῖρε, τὸ τῶν Ἀγγέλων πολυθρύλλητον θαῦμα· χαῖρε, τὸ
 τῶν Δαιμόνων πολυθρήνητον τραῦμα.

Χαῖρε, τὸ φῶς ἀρρήτως γεννήσασα· χαῖρε, τὸ πῶς μηδένα
 διδάξασα.

Χαῖρε, σοφῶν ὑπερβαίνουσα γινῶσιν· χαῖρε, πιστῶν κατα-
 γάζουσα φρένας.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε .

Δύναμις τοῦ Ὑψίστου ἐπεσκίασε τότε πρὸς σύλληψιν τῇ
 Ἀπειρογάμῳ, καὶ τὴν εὐκαρπον ταύτης νηδύν, ὡς ἀγρόν
 ὑπέδειξεν ἡδὺν ἅπασι τοῖς θείλουσι θεριῖζειν σωτηρίαν, ἐν τῷ
 ψάλλειν οὕτως:

Ἀλληλουῖα.

Εῴχουσα θεοδόχον ἡ Παρθένος τὴν μήτραν, ἀνέδραμε πρὸς
 τὴν Ἑλισάβετ· τὸ δὲ βρέφος ἐκείνης εὐθύς, ἐπιγνοῦν
 τὸν ταύτης ἀσπασμόν, ἔχαιρε· καὶ ἄλμασιν ὡς ἄσμασιν
 ἐβόα πρὸς τὴν Θεοτόκον:

Χαῖρε, βλαστοῦ ἀμαράντου κλημα· χαῖρε, καρποῦ ἀκηρά-
 του κτήμα.

Χαῖρε, γεωργὸν γεωργοῦσα φιλάνθρωπον· χαῖρε, φυτουργὸν
 τῆς ζωῆς ἡμῶν φύουσα.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΚΑΘΙΣΤΟΥ ΥΜΝΟΥ. 401

Χαῖρε, ἄρουρα βλαστάνουσα εὐφορίαν οἰκτιρμῶν · χαῖρε, τράπεζα βαστάζουσα εὐθηνίαν ἰλασμῶν.

Χαῖρε, ὅτι λειμῶνα τῆς τρυφῆς ἀναθάλλεις · χαῖρε, ὅτι λιμένα τῶν ψυχῶν ἐτοιμάζεις.

Χαῖρε, δεκτὸν πρεσβείας θυμίαμα · χαῖρε, παντὸς τοῦ κόσμου ἐξιλασμα.

Χαῖρε, Θεοῦ πρὸς θνητοὺς εὐδοκία · χαῖρε, θνητῶν πρὸς Θεὸν παρρησία.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ζάλην ἔνδοθεν ἔχων λογισμῶν ἀμφιβόλων, ὁ σώφρων Ἰωσήφ ἐταράχθη, πρὸς τὴν ἀγαμὸν σε θεωρῶν, καὶ κλεψίγαμον ὑπονοῶν Ἀμεμπτε · μαθὼν δέ σου τὴν σύλληψιν ἐκ Πνεύματος Ἁγίου, ἔφη. Ἀλληλουϊα.

Εἶθ' οὕτω τὸ εἰρημένον Κοντάκιον.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια.

Μετὰ ταῦτα στιχολογοῦμεν τὸν Ἀμωμον · μεθ' ὃν λέγομεν πάλιν, Τῇ ὑπερμάχῳ, καὶ ἑτέροισ ἐξ Οἴκους.

Ηκούσαν οἱ Ποιμένες τῶν Ἀγγέλων ὑμνούντων τὴν ἑνσαρκὸν Χριστοῦ παρουσίαν · καὶ δραμόντες ὡς πρὸς ποιμένα, θεωροῦσι τοῦτον ὡς ἀμνὸν ἁμώμον ἐν τῇ γαστρὶ Μαρίας βοσκηθέντα, ἦν ὑμνοῦντες εἶπον:

Χαῖρε, ἀμνοῦ καὶ πειμένου Μήτηρ · χαῖρε, αὐλὴ λογικῶν προβάτων.

Χαῖρε, ἀοράτων ἐχθρῶν ἀμυντήριον · χαῖρε, Παραδείσου θύρῶν ἀνοικτήριον.

Χαῖρε, ὅτι τὰ οὐράνια συναγάλλεται τῇ γῇ · χαῖρε, ὅτι τὰ ἐπίγεια συγχορεύει οὐρανοῖς.

Χαῖρε, τῶν Ἀποστόλων τὸ ἀσίγητον στόμα · χαῖρε, τῶν ἀθλοφόρων τὸ ἀνίκητον θάρσος.

Χαῖρε, στερόν τῆς πίστεως ἔρεισμα · χαῖρε, λαμπρὸν τῆς χάριτος γνῶρισμα.

Χαῖρε, δι' ἧς ἐγυμνώθη ὁ Ἄδης · χαῖρε, δι' ἧς ἐνεδύθημεν δόξαν.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Θεοδόμον Ἀστέρα θεωρήσαντες Μάγοι, τῇ τούτου ἠκολούθησαν αἴγλῃ · καὶ ὡς λύχνον κρατοῦντες αὐτὸν, δι

αὐτοῦ ἡρέυνων κραταιὸν ἄνακτα· καὶ φθαίσαντες τὸν αἴφθαστον, ἐχάρησαν, αὐτῷ βοῶντες· Ἀλληλουῖα.

Ιδὸν παῖδες Χαλδαίων ἐν χερσὶ τῆς Παρθένου τὸν πλαίσαντα χειρὶ τοὺς ἀνθρώπους· καὶ Δεσπότην νοοῦντες αὐτὸν, εἰ καὶ δούλου ἔλαβε μορφὴν, ἔσπευσαν τοῖς δώροις θεραπεῦσαι, καὶ βοῆσαι τῇ Εὐλογημένῃ·

Χαῖρε, αἰστέρος ἀδύτης Μήτηρ· χαῖρε, αὐγὴ μουσικῆς ἡμέρας.

Χαῖρε, τῆς ἀπάτης τὴν κάμινον σβέσασα· χαῖρε, τῆς Τριάδος τοὺς μύστας φωτίζουσα.

Χαῖρε, τύραννον ἀπαίνθρωπον ἐκβαλοῦσα τῆς ἀρχῆς· χαῖρε, Κύριον φιλάνθρωπον ἐπιδείξασα Χριστόν.

Χαῖρε, ἡ τῆς βαρβαρίου λυτρουμένη θρησκείας· χαῖρε, ἡ τῆς βορβόρου ῥυομένη τῶν ἔργων.

Χαῖρε, πυρὸς προσκύνησιν παύσασα· χαῖρε, φλογὸς παθῶν ἀπαλλάττουσα.

Χαῖρε, πιστῶν ὁδηγὸς σωφροσύνης· χαῖρε, πασῶν γενεῶν εὐφροσύνη.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Κήρυκες θεοφόροι γεγονότες οἱ Μάγοι, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Βαβυλῶνα· ἐκτελέσαντές σου τὸν χρησμόν, καὶ κηρύξαντές σε τὸν Χριστόν ἄπασιν, ἀφέντες τὸν Ἡρώδην ὡς ληρώδη, μὴ εἰδότα ψάλλειν· Ἀλληλουῖα.

Λαίψας ἐν τῇ Αἰγύπτῳ φωτισμὸν ἀληθείας, ἐδίωξας τοῦ ψεύδους τὸ σκότος· τὰ γὰρ εἰδῶλα ταύτης Σωτήρ, μὴ ἐνέγκαντά σου τὴν ἰσχύν, πέπτωκεν· οἱ τούτων δὲ ῥυσθέντες ἐβόων πρὸς τὴν Θεοτόκον·

Χαῖρε, ἀνόρθωσις τῶν ἀνθρώπων· χαῖρε, κατὰπτωσις τῶν Δαιμόνων.

Χαῖρε, τῆς ἀπάτης τὴν πλάνην πατήσασα· χαῖρε, τῶν εἰδῶλων τὸν δόλον ἐλέγξασα.

Χαῖρε, θαλάσσης ποντίσασα Φαραῶ τὸν νοητόν· χαῖρε, πέτρα ἡ ποτίσασα τοὺς διψῶντας τὴν ζωὴν.

Χαῖρε, πύρινε στύλε, ὁδηγῶν τοὺς ἐν σκότει· χαῖρε, σκέπη τοῦ κόσμου, πλατυτέρα νεφέλης.

Χαῖρε, τροφή τοῦ Μάννα διάδοχε· χαῖρε, τρυφῆς ἀγίας διάκονε.

Χαῖρε, ἡ γῆ τῆς ἐπαγγελίας· χαῖρε, ἐξ ἧς ῥέει μέλι καὶ γάλα.
Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Μέλλοντος Συμεῶνος τοῦ παρόντος αἰῶνος μεθίστασθαι τῷ ἀπατεῶνος, ἐπεδόθης ὡς βρέφος αὐτῷ, ἀλλ' ἐγνώσθης τούτῳ καὶ Θεὸς τέλειος· διό περ ἐξεπλάγη σου τὴν ἄρρητον σοφίαν, κράζων· Ἀλληλουῖα.

Καὶ πάλιν τὸ Κοντ. Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια.

Εἶτα τὸν Ν'. καὶ εὐθύς τὸν Κανόνα, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Χαράς δοχεῖον, σοὶ πρέπει χαίρειν μόνη. Ἰωσήφ.

Ποίημα Ἰωσήφ τῷ Ὑμνογράφῳ. Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**'νοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται πνεύματος,
» καὶ λόγον ἐρεῦξομαι, τῇ βασιλίδι Μητρί· καὶ ὀφθί-
» σομαι, παιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης
» τὰ θαύματα. Τροπάρια.

Χριστῷ βίβλον ἔμψυχον, ἐσφραγισμένην σε Πνεύματι, ὁ μέ-
γας Ἀρχάγγελος, Ἀγνή θεώμενος, ἐπεφώνει σοι: Χαῖρε
χαράς δοχεῖον, δι' ἧς τῆς Προμήτορος ἀρὰ λυθήσεται.

Ἀδάμ ἐπανόρθωσις, χαῖρε Παρθένε Θεόνυμφε, τοῦ Ἄδου
ἡ νῆκρωσις· χαῖρε Πανάμωμε, τὸ παλάτιον, τοῦ μόνου Βασι-
λέως· χαῖρε θρόνε πύρινε, τοῦ Παντοκράτορος.

Ῥόδον τὸ αἰμάραντον, χαῖρε ἡ μόνη βλαστήσασα· τὸ μῆ-
λον τὸ εὖοσμον, χαῖρε ἡ τέξασα· τὸ ὁσφράδιον, τοῦ πάντων
Βασιλέως· χαῖρε ἀπειρόγαμε, κόσμου διάσωσμα.

Ἀγνείας θησαύρισμα, χαῖρε, δι' ἧς ἐκ τοῦ πτώματος, ἡ-
μῶν ἐξανέστημεν· χαῖρε ἡδύπνοον, κρίνον Δέσποινα, πίζους
εὐωδιάζον· θυμίαμα εὖοσμον, μύρον πολύτιμον.

Καταδασία: Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**οὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθενος
» πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέω-
» σον· καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Τροπάρια.

Στάχυν ἡ βλαστήσασα τὸν θείον, ὡς χώρα ἀνήροτος σα-
φῶς, χαῖρε ἔμψυχε τράπεζα, ἄρτον ζωῆς χωρήσασα·
χαῖρε τοῦ ζῶντος ὕδατος, πηγὴ ἀκένωτος Δέσποινα.

Δάμαλις τὸν μόσχον ἢ τεκοῦσα, τὸν ἄμωμον, χαῖρε τοῖς πιστοῖς· χαῖρε ἄμναις κυήσασα, Θεοῦ ἄμνέν τὸν αἴροντα, κόσμου παντός τὰ πταίσματα· χαῖρε θερμὸν ἱλαστήριον.

Ὅρθρος φαινὸς χαῖρε ἢ μόνη, τὸν ἥλιον φέρουσα Χρισὸν, φωτὸς κατοικητήριον· χαῖρε τὸ σκότος λύσασα, καὶ τοὺς ζοφώδεις δαίμονας, ὁλοτελῶς ἐκμειώσασα.

Χαῖρε πύλη μόνη, ἣν ὁ Λόγος, διώδευσε μόνος ἢ μοχλοῦς, καὶ πύλας Ἄδου Δέσποινα, τῷ τόκῳ σε συντρίψασα· χαῖρε ἢ θεία εἴσοδος, τῶν σωζομένων πανύμνητε.

Καταβασία: Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

Εἶτα τὸ Κοντάκιον, Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια.

Καὶ πάλιν ἄλλους ἐξ Οἴκους.

Νέαν ἔδειξε κτίσιν, ἐμφανίσας ὁ Κτίστης, ἡμῖν τοῖς ὑπ' αὐτοῦ γενομένοις, ἐξ ἀσπόρου βλαστήσας γαστρος, καὶ φυλάξας ταύτην, ὥσπερ ἦν, ἀφθόρον· ἵνα τὸ θαῦμα βλέποντες, ὑμνήσωμεν αὐτήν, βοῶντες:

Χαῖρε, τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας· χαῖρε, τὸ στέφος τῆς ἐγκρατείας.

Χαῖρε, ἀναστάσεως τύπον ἐκλάμπουσα· χαῖρε, τῶν Ἀγγέλων τὸν βίον ἐμφαίνουσα.

Χαῖρε, δένδρον ἀγλαόκαρπον, ἐξ οὗ τρέφονται πιστοί· χαῖρε, ξύλον εὐσκιόφυλλον, ὑφ' οὗ σκέπονται πολλοί.

Χαῖρε, κυοφοροῦσα ὁδηγὸν πλανωμένοις· χαῖρε, ἀπογεννώσα λυτρωτὴν αἰχμαλώτοις.

Χαῖρε, Κριτοῦ δικαίου δυσώπησις· χαῖρε, πολλῶν πταιόντων συγχώρησις.

Χαῖρε, στολή τῶν γυμνῶν παρρήσιας· χαῖρε, στοργὴ πάντα πόθον νικῶσα.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Εένον τόκον ἰδόντες, ξενωθῶμεν τοῦ κόσμου, τὸν νοῦν εἰς οὐρανὸν μεταθέντες· διὰ τοῦτο γὰρ ὁ ὑψηλὸς Θεὸς ἐπὶ γῆς ἐφάνη ταπεινὸς ἄνθρωπος, βουλόμενος ἐλκύσαι πρὸς τὸ ὕψος τοὺς αὐτῷ βοῶντας: Ἀλληλουῖα.

Οἷος ἦν ἐν τοῖς κάτω, καὶ τῶν ἄνω οὐδόλως ἀπῆν ὁ ἀπερίγραπτος Λόγος· συγκατάβασις γὰρ θείκη, οὐ μετα-

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΚΑΘΙΣΤΟΥ ΥΜΝΟΥ . 405

βασίς δὲ τοπικὴ γέγονε · καὶ τόκος ἐκ Παρθένου Θεολήπτης,
ἀκουούσης ταῦτα :

Χαῖρε, Θεοῦ ἀχωρήτη χώρα · χαῖρε, σεπτῆ μυστηρίῃ Σύρα .

Χαῖρε, τῶν ἀπίστων ἀμφίβολον ἄκουσμα · χαῖρε, τῶν πιστῶν
ἀναμφίβολον καύχημα .

Χαῖρε, ὄχημα πανάγιον τοῦ ἐπὶ τῶν Χερουβίμ · χαῖρε, οἶκη-
μα πανάριστον τοῦ ἐπὶ τῶν Σεραφίμ .

Χαῖρε, ἡ τάναντία εἰς ταῦτό ἀγαγοῦσα · χαῖρε, ἡ παρθενίαν
καὶ λοχείαν ζευγνῦσα .

Χαῖρε, δι' ἧς ἐλύθη παραβάσις · χαῖρε, δι' ἧς ἠνοίχθη Παραί-
δεισος .

Χαῖρε, ἡ κλεῖς τῆς Χριστοῦ βασιλείας · χαῖρε, ἐλπίς ἀγα-
θῶν αἰώνιων .

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε .

Πᾶσα φύσις Ἀγγέλων κατεπλάγη τὸ μέγα τῆς σῆς ἐναν-
θρωπήσεως ἔργον · τὸν ἀπρόσιτον γὰρ ὡς Θεόν, ἐθεώρει
πᾶσι προσιτὸν ἄνθρωπον, ἡμῖν μὲν συνδιαίγοντα, ἀκούοντα
δὲ παρὰ πάντων οὕτως : Ἀλληλουῖα .

Ρήτορας πολυφθόγγους, ὡς ἰχθύας ἀφώνους, ὀρῶμεν ἐπὶ
σοὶ Θεοτόκε · ἀποροῦσι γὰρ λέγειν τὸ, Πῶς καὶ Παρθέ-
νος μένεις, καὶ τεκεῖν ἴσχυσας · ἡμεῖς δὲ τὸ Μυστήριον θαυ-
μάζοντες, πιστῶς βοῶμεν :

Χαῖρε, σοφίας Θεῆ δοχεῖον · χαῖρε, προνοίας αὐτῆς ταμεῖον .

Χαῖρε, φιλοσόφους ἀσόφους δεικνύουσα · χαῖρε, τεχνολόγους
ἀλόγους ἐλέγχουσα .

Χαῖρε, ὅτι ἐμωράνθησαν οἱ δεινοὶ συζητηταί · χαῖρε, ὅτι ἐ-
μαράνθησαν οἱ τῶν μύθων ποιηταί .

Χαῖρε, τῶν Ἀθηναίων ταῖς πλοκαῖς διασπῶσα · χαῖρε, τῶν
Ἀλίων ταῖς σαγήνας πληροῦσα .

Χαῖρε, βυθοῦ ἀγνοίας ἐξέλκουσα · χαῖρε, πολλοὺς ἐν γνώσει
φωτίζουσα .

Χαῖρε, ὀλκαῖς τῶν θελόντων σωθῆναι · χαῖρε, λιμὴν τῶν τοῦ
βίου πλωτῆρων .

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε .

Σῶσαι θείων τὸν κόσμον ὃ τῶν ὅλων κοσμήτωρ, πρὸς τοῦ-
τον αὐτεπάγγελτος ἦλθε · καὶ ποιμὴν ὑπάρχων ὡς Θεός,

δι' ἡμᾶς ἐφαίνη καθ' ἡμᾶς ἄνθρωπος· ὁμοίῳ γὰρ τὸ ὅμοιον καλέσας, ὡς Θεὸς ἀκούει· Ἀλληλουΐα.

Καὶ πάλιν τὸ Κοντ. Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ κκητήρια.

Εἶτα ἐξακολουθοῦμεν ψάλλοντες τὸν Κανόνα.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου Θεότητος, ἐν νεφέλῃ
» κούφῃ, ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, τῇ ἀκηραίτῳ πα-
» λάμῃ, καὶ διέσωσε, τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα Χριστέ τῇ
» δυνάμει σου. Τροπάρια.

Εν φωναῖς ᾠσμάτων πίστει, σοὶ βοῶμεν Πανύμνητε· Χαῖ-
ρε πῖον ὄρος, καὶ τετυρωμένον ἐν Πνεύματι· χαῖρε
λυχνία καὶ στάμνε, Μάιννα φέρουσα, τὸ γλυκαῖνον, τὰ τῶν
εὐσεβῶν αἰσθητήρια.

Ἰλαστήριον τοῦ κόσμου, χαῖρε ἄχραντε Δέσποινα· χαῖρε
κλίμαξ γῆθεν, πάντας ἀνυψώσασα χάριτι· χαῖρε ἡ γέφυρα
ὄντως ἡ μετάγουσα, ἐκ θανάτου πάντας, πρὸς ζωὴν τοὺς
ὑμνοῦντάς σε.

Οὐρανῶν ὑψηλότερα, χαῖρε γῆς τὸ θειόκετον, ἐν τῇ σῇ νη-
δυϊ, Ἄχραντε ἀκόπως βαστάσασα· χαῖρε κογχύλη πορφύραν
θειάν βάψασα, ἐξ αἱμάτων σου, τῷ βασιλεῖ τῶν Δυνάμεων.

Νομοθέτην ἡ τεκοῦσα, ἀληθῶς χαῖρε Δέσποινα, τὸν τὰς
ἀνομίας, πάντων δωρεὰν ἐξαλείφοντα· ἀκατανόητον βάθος
ὑψος ἄρρητον, ἀπειρόγαμε, δι' ἧς ἡμεῖς ἐθεώθημεν.

Σὲ τὴν πλέξασαν τῷ κόσμῳ, ἀχειρόπλοκον στέφανον, ἀ-
νυμνολογοῦμεν, Χαῖρέ σοι Παρθένε κραυγάζοντες, τὸ φυλα-
κτήριον πάντων καὶ χαράκωμα, καὶ κραταίωμα, καὶ ἱερὸν
καταφύγιον.

Καταβασία· Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου· σὺ γὰρ
» ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων
» Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε,
» σωτηρίαν βραβεύοντα. Τροπάρια.

Οδὸν ἡ κυήσασα, ζωῆς χαῖρε Πανάμωμε, ἡ κατακλυσμοῦ
τῆς αἱμαρτίας, σῶσασα κόσμον· χαῖρε Θεόνυμφε, ἄκν-

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΚΑΘΙΣΤΟΥ ΥΜΝΟΥ. 407

σμα καὶ λάλημα φρικτὸν· χαῖρε ἐνδιαίτημα, τοῦ Δεσπότης τῆς κτίσεως.

Ἰσχύς καὶ ὀχύρωμα, ἀνθρώπων χαῖρε Ἀχραντε, τόπε ἀγιάσματος τῆς δόξης· νέκρωσις Ἄδου, νυμφὼν ὀλόφωτε· χαῖρε τῶν Ἀγγέλων χαρμονή· χαῖρε ἡ βοήθεια, τῶν πιζῶς δεομένων σε.

Πυρίμορφον ὄχημα, τοῦ Λόγου, χαῖρε Δέσποινα, ἔμψυχε Παράδεις τὸ ξύλον, ἐν μέσῳ ἔχων ζωῆς τὸν Κύριον· οὗ ὁ γλυκασμὸς ζωοποιεῖ, πίσκει τοὺς μετέχοντας, καὶ φθορᾷ ὑποκύψαντας.

Ῥωννύμενοι σθένει σου, πιστῶς ἀναβοῶμέν σοι: Χαῖρε πόλις τοῦ παμβασιλείως, δεδοξασμένα καὶ ἀξιάκουστα, περὶ ἧς λελαίληνται σαφῶς· ὅρος ἀλατόμητον, χαῖρε βάθος ἀμέτρητον.

Εὐρύχωρον σκηνώμα, τοῦ Λόγου χαῖρε Ἀχραντε· κόχλος ἡ τὸν Θεῖον μαργαρίτην, προαγαγοῦσα χαῖρε πανθαύμαστε· πάντων πρὸς Θεὸν καταλλαγή, τῶν μακαριζόντων σε, Θεοτόκε ἐκάστοτε.

Καταβασία: Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ὡδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

- Τὴν Θεῖαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν οἱ
- Θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας προτή-
- σωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξαζόντες.

Τροπαρία.

Πασταῖς τοῦ Λόγου ἀμόλυντε, αἰτία τῆς τῶν πάντων Θεώσεως, χαῖρε Πανάχραντε, τῶν Προφητῶν περιήχημα· χαῖρε τῶν Ἀποστόλων τὸ ἐγκαλλώπισμα.

Ἐκ σοῦ ἡ δρόσος ἀπέσταξε, φλογμὸν πολυθείας ἡ λύσσα· ὅθεν βοῶμέν σοι: Χαῖρε ὁ πόκος ὁ ἑνδροσος, ὃν Γεδεὼν Παρθένε προεθέασατο.

Ἰδού σοι Χαῖρε κραυγαῖζομεν, λιμὴν ἡμῖν γενεᾷ Σαλαττεύσει καὶ ὀρμητήριον, ἐν τῷ πελάγει τῶν Σλίψεων, καὶ τῶν σκανδάλων πάντων τοῦ πολεμήτορος.

Χαρᾶς αἰτία χαρίτωσον, ἡμῶν τὸν λογισμὸν τοῦ κραυγαῖζειν σοι: Χαῖρε ἡ ἀφλεκτος, βάτος νεφέλη ὀλόφωτε, ἡ τοὺς πιστοὺς ἀπαύστως ἐπισκιάζουσα.

Καταβασία: Τὴν Θεῖαν ταύτην καὶ πάντιμον.

Εἶτα τὸ Κοντάκιον, Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια.
Καὶ τοὺς λοιποὺς ἐξ Οἴκους.

Τεῖχος εἰ τῶν Παρθένων, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ πάντων
τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων· ὁ γὰρ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς
γῆς, κατεσκεύασέ σε Ποιητὴς ἄχραντε, οἰκήσας ἐν τῇ μήτρᾳ
σου, καὶ πάντας σοι προσφωνεῖν διδάξας :

Χαῖρε, ἡ στήλη τῆς παρθενίας· χαῖρε, ἡ πύλη τῆς σωτηρίας.
Χαῖρε, ἀρχηγὲ νοητῆς ἀναπλάσεως· χαῖρε, χορηγὲ θεϊκῆς
ἀγαθότητος.

Χαῖρε, σὺ γὰρ ἀνεγέννησας τὴς συλληφθέντας αἰσχυρῶς· Χαῖ-
ρε, σὺ γὰρ ἐνουθέτησας τοὺς συληθέντας τὸν νοῦν.

Χαῖρε, ἡ τὸν φθορέα τῶν φρενῶν καταργοῦσα· χαῖρε, ἡ τὸν
σπορέα τῆς ἀγνείας τεκοῦσα.

Χαῖρε, πασταῖς ἀσπόρου νυμφεύσεως· χαῖρε, πιστοὺς Κυρίῳ
ἀρμόζουσα.

Χαῖρε, καλὴ κουροτρόφε Παρθένων· χαῖρε, ψυχῶν νυμφ-
στόλε Ἀγίων.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Υμνος ἅπας ἡττάται, συνεκτείνεσθαι σπεύδων, τῷ πλήθει
τῶν πολλῶν οἰκτιρμῶν σου· ἰσαριθμούς γὰρ τῇ ψάμμῳ
ῥῥαῖς ἂν προσφέρωμέν σοι, Βασιλεῦ. ἅγιε, εἰδὲν τελέμεν ἄξιον,
ὧν δέδωκας ἡμῖν τοῖς σοὶ βοῶσιν : Ἀλληλουῖα.

Φωτοδόχον λαμπάδα, τοῖς ἐν σκότει φανεῖσαν, ὁρῶμεν τὴν
αἰγίαν Παρθένον· τὸ γὰρ ἄϋλον ἄπτουσα φῶς, ὁδηγεῖ
πρὸς γνῶσιν θεϊκὴν ἅπαντας, αὐγῇ τὸν νοῦν φωτίζουσα,
κραυγῇ δὲ τιμωμένη ταῦτα :

Χαῖρε, ἀκτὶς νοητῆς Ἡλίου· χαῖρε, βολὶς τοῦ ἀδίτου φέγγους.

Χαῖρε, ἀστραπὴ ταῖς ψυχὰς καταλάμπουσα· χαῖρε, ὡς βρον-
τὴ τοὺς ἐχθροὺς καταπλῖττουσα.

Χαῖρε, ὅτι τὸν πολύφωτον ἀνατέλλεις φωτισμόν· χαῖρε, ὅτι
τὸν πολύρρυτον ἀναβλύζεις ποταμόν.

Χαῖρε, τῆς κολυμβήθρας ζωγραφοῦσα τὸν τύπον· χαῖρε, τῆς
ἀμαρτίας ἀναιροῦσα τὸν ρύπον.

Χαῖρε, λουτὴρ ἐκπλύνων συνείδησιν· χαῖρε, κρατὴρ κερνῶν
ἀγαλλίασιν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΚΑΘΙΣΤΟΥ ΥΜΝΟΥ. 409

Χαῖρε, ὁσμή τῆς Χριστοῦ εὐωδίας · χαῖρε, ζωὴ μυστικῆς
εὐωχίας. Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Χαῖριν δοῦναι θελήσας ὀφλημάτων ἀρχαίων, ὁ πάντων
χρεωλύτης ἀνθρώπων, ἐπεδήμησε δι' ἑαυτοῦ πρὸς τοὺς
ἀποδήμους τῆς αὐτοῦ χάριτος · καὶ σχίσας τὸ χειρόγραφον,
ἀκούει παρὰ πάντων οὕτως: Ἀλληλουῖα.

Ψ ἄλλοντές σου τὸν τόκον, ἀνυμνοῦμέν σε πάντες ὡς ἔμψυ-
χον ναὸν Θεοτόκε · ἐν τῇ σῇ γὰρ οἰκῆσας γαστρὶ ὁ συ-
νέχων πάντα τῇ χειρὶ Κύριος, ἡγίασεν, ἐδόξασεν, ἐδίδαξε
βοᾶν σοι πάντας:

Χαῖρε, σκηνὴ τοῦ Θεοῦ καὶ Λόγου · χαῖρε, Ἀγία Ἀγίων
μείζων.

Χαῖρε, κιβωτὲ χρυσεῖσα τῷ Πνεύματι · χαῖρε, θησαυρὸς
τῆς ζωῆς ἀδαπάνητε.

Χαῖρε, τίμιον διάδημα βασιλέων εὐσεβῶν · χαῖρε, καύχημα
σεβάσμιον ἱερέων εὐλαβῶν.

Χαῖρε, τῆς Ἐκκλησίας ὁ ἀσάλευτος πύργος · χαῖρε, τῆς βα-
σιλείας τὸ ἀπόρθητον τεῖχος.

Χαῖρε, δι' ἧς ἐγείρονται τρόπαια · χαῖρε, δι' ἧς ἐχθροὶ κατα-
πίπτουσιν.

Χαῖρε χρωτὸς τοῦ ἐμοῦ θραπεία · χαῖρε ψυχῆς τῆς ἐμῆς
σωτηρία.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ω πανύμνητε Μῆτερ, ἡ τεκοῦσα τὸν πάντων Ἀγίων ἀγιώ-
τατον Λόγον, δεξαμένη τὴν νῦν προσφορὰν, ἀπὸ πάσης
ρῦσαι συμφορᾶς ἅπαντας · καὶ τῆς μελλούσης λύτρωσαι κο-
λάσεως τοὺς συμβοῶντας: Ἀλληλουῖα.

Καὶ πάλιν τὸν πρῶτον Οἶκον:

Α ἄγγελος πρωτοστάτης οὐρανόθεν ἐπέμφθη, εἰπεῖν τῇ Θεο-
τόκῳ τὸ, Χαῖρε · καὶ σὺν τῇ ἀσωμάτῳ φωνῇ, σωματοῦ-
μενόν σε θεωρῶν Κύριε, ἐξίστατο, καὶ ἵστατο κρυγάζων
πρὸς αὐτὴν τοιαῦτα:

Χαῖρε, δι' ἧς ἡ χαρὰ ἐκλάμπει · χαῖρε, δι' ἧς ἡ ἀρὰ ἐκλείψει.
Χαῖρε, τοῦ πεσόντος Ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις · χαῖρε, τῶν δα-
κρύων τῆς Εὐας ἡ λύτρωσις.

Χαῖρε, ὕψος δυσανάβατον ἀνθρωπίνους λογισμοῖς · χαῖρε, ρα-
·δος δυσθεώρητον καὶ Ἀγγέλων ὀφθαλμοῖς .

Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις Βασιλέως καθέδρα · χαῖρε, ὅτι βαστά-
·ζεις τὸν βαστάζοντα πάντα .

Χαῖρε, ἀστήρ ἐμφαίνων τὸν ἥλιον · χαῖρε, γαστήρ ἐνθέου
·σαρκώσεως .

Χαῖρε, δι' ἧς νεουργεῖται ἡ κτίσις · χαῖρε, δι' ἧς βρεφουργεῖ-
·ται ὁ Κτίστης .

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε .

Καὶ πάλιν τὸ εἰρημένον Κοντάκιον .

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια,
·Ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια,
·Ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου Θεοτόκε .
·Ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον,
·Ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον ·
·Γ' να κράζω σοι : Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε .

Εἶτα ἀποπληροῦμεν τὰ λοιπὰ τῆς Ἀκολουθίας .

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός .

» **Ο**ὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν κτί-
·σαντα · ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλὴν, ἀνδρείως πατήσαντες,
·χαίροντες ἔψαλλον : Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος,
·καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ . Τροπαρία .

Α' νυμνοῦμέν σε, βοῶντες : Χαῖρε ὄχημα, Ἡλίου τοῦ νοσητῆ·
·ἄμπελος ἀληθινή, τὸν βότρυν τὸν πέπειρον, ἡ γεωργή-
·σασα, οἶνον στάζοντα, τὸν τὰς ψυχὰς εὐφραίνοντα, τῶν
·πιστῶς σε δοξαζόντων .

·Ἰατῆρα, τῶν ἀνθρώπων ἡ κυήσασα, χαῖρε Θεόνυμφε · ἡ
·ράβδος ἡ μυσική, ἀνθος καὶ ἀμάραντον, ἡ ἐξανθήσασα · χαῖρε
·Δέσποινα, δι' ἧς χαρὰς πληρούμεθα, καὶ ζωὴν κληρονομοῦμεν .

·Ρητορεύουσα, οὐ σθένει γλῶσσα Δέσποινα, ὑμνολογῆσαί
·σε · ὑπὲρ γὰρ τὰ Σεραφίμ, ὑψώθης κυήσασα, τὸν Βασιλέα
·Χριστόν · ὃν ἰκέτευε, πάσης νῦν βλάβης ρύσασθαι, τοὺς πι-
·στῶς σε προσκυνοῦντας .

·Εὐφημεῖ σε, μακαρίζοντα τὰ πέρατα, καὶ ἀνακράζει σοι :
·Χαῖρε ὁ τόμος ἐν ᾧ, δακτυλῷ ἐγγέγραπται, Πατὴρ ὁ Λόγος

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΚΑΘΙΣΤΟΥ ΥΜΝΟΥ. 411

Ἀγνή· ὃν ἱκέτευε, βίβλω ζωῆς τοὺς δούλους σου, καταγράψαι Θεοτόκα.

Ἰκετεύομεν, οἱ δῆλοί σε καὶ κλίνομεν, γόνυ καρδίας ἡμῶν. Κλῖνον τὸ οὖς σου Ἀγνή, καὶ σῶσον τοὺς θλίψεσι βυθιζομένους ἡμᾶς, καὶ συντήρησον, πάσης ἐχθρῶν αἰλώσεως, τὴν σὴν Πόλιν Θεοτόκα.

Καταβασία: Οὐκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίσει.

Ὡδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» Παιῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσῶσατο, τότε μὲν τυπούμενος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἐγείρει ψάλλουσιν: Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψῶτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Νηδυῖ τὸν Λόγον ὑπεδέξω, τὸν πάντα βαστάζοντα ἐβάστασας· γαλακτι ἐξέθρεψας, νεύματι τὸν τρέφοντα, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, Ἀγνή, ᾧ ψάλλομεν: Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μωσῆς κατενόησεν ἐν βράτῳ, τὸ μέγα Μυστήριον τῆς τόκῃ σου· Παῖδες προεικόνισαν, τοῦτο ἐμφανέστατα, μέσον πυρὸς ἱσταίμενοι, καὶ μὴ φλεγόμενοι, ἀκήρατε ἁγία Παρθένε· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἱ πρῶην ἀπάτη γυμνωθέντες, στολὴν ἀφθαρσίας ἐνεδύθημεν, τῇ κυοφορίᾳ σου· καὶ οἱ καθεζόμενοι, ἐν σκότει παραπετώσεων, φῶς κατωπτεύσαμεν, φωτὸς κατοικητήριον Κόρη· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νεκροὶ διὰ σοῦ ζῶοποιοῦνται· ζωὴν γὰρ τὴν ἐνυπόστατον ἐκύησας· εὐλαλοὶ οἱ ἄλαλοι, πρῶην χρηματίζοντες· λεπροὶ ἀποκαθαίρονται· νόσοι διώκονται· πνευμάτων ἀερίων τὰ πλήθη, ἥττηνται Παρθένε, βροτῶν ἡ σωτηρία.

Ἡ κόσμῳ τεκοῦσα σωτηρίαν, δι' ἧς ἀπὸ γῆς εἰς ὕψος ἤρθημεν, χαίροις παντευλόγητε, σκέπη καὶ κραταίωμα, τεῖχος καὶ ὀχύρωμα, τῶν μελωδούντων Ἀγνή: Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία: Παιῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

» **Α**πας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδεύμε-
 » νος· πανηγυρίζετω δέ, αὐτῶν Νόων φύσις γεραίρεσα,
 » τὴν ἱερὰν πανήγυριν, τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις
 » παμμακάριστε, Θεοτόκε ἁγνή αἰεtpάρθενε. Τροπαρία.

Ινα σοι πιστοί, τὸ Χαῖρε κραυγαῖζωμεν, οἱ διὰ σοῦ τῆς χα-
 ρᾶς, μέτοχοι γενόμενοι, τῆς αἰδίου, ῥῦσαι ἡμᾶς πειρασμῷ,
 βαρβαρικῆς ἀλώσεως, καὶ πάσης ἄλλης πληγῆς, διὰ πλῆθος,
 ἁρῶν παραπτώσεων, ἐπιούσης βροτοῖς ἀμαρτάνουσιν.

Ὁφθης φωτισμός, ἡμῶν καὶ βεβαίωσις· ὅθεν βοῶμέν σοι·
 Χαῖρε ἄστρον ἄδυτον, εἰσάγον κόσμῳ τὸν μέγαν Ἥλιον· χαῖ-
 ρε Ἐδὲμ ἀνοίξασα, τὴν κεκλεισμένην Ἀγνή· χαῖρε στυλε,
 πύρινε εἰσάγουσα, εἰς τὴν ἄνω ζωὴν τὸ ἀνθρώπινον.

Στῶμεν εὐλαβῶς, ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ ἐκβοήσωμεν·
 Χαῖρε κόσμου Δέσποινα· χαῖρε Μαρία Κυρία πάντων ἡμῶν·
 χαῖρε ἡ μόνη ἄμωμος, ἐν γυναίξιν καὶ καλή· χαῖρε σκεῦος,
 μύρον τὸ ἀκένωτον, ἐπὶ σὲ κενωθὲν εἰσδεξάμενον.

Ἡ περιστέρα, ἡ τὸν ἐλεήμονα, ἀποκυήσασα, χαῖρε αἰ-
 τάρθενε· Ὀσίων πάντων χαῖρε τὸ καύχημα, τῶν Ἀθλητῶν
 στεφαίνωμα· χαῖρε ἀπάντων τε, τῶν Δικαίων, Δεῖον ἐγκαλ-
 λώπισμα, καὶ ἡμῶν τῶν πιστῶν τὸ διάσωσμα.

Φεῖσαι ὁ Θεός, τῆς κληρονομίας σου, ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
 πάσαις παραβλέπων νῦν, εἰς τοῦτο ἔχων ἐκδυσωποῦσάιν σε,
 τὴν ἐπὶ γῆς ἀσπόρως σε κυσφορήσασαν, διὰ μέγα ἔλεος
 Δελήσαντα, μορφωθῆναι Χριστὲ τὸ ἀλλότριον.

Καταβασία· Ἄπας γηγενής.

Ἐξαποστειλαίριον, Ἦχος β'. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Σκιρτήσατε, χορεύσατε, μετ' εὐφροσύνης ᾄσατε· ὁ Γαβριήλ
 τῇ Παρθένῳ, χαρὰν κομίζων ἐπέστη, εἰς Ναζαρέτ νῦν
 τὴν πόλιν, χαρᾶς τὰ εὐαγγέλια. Χαῖρε Ἀγνή πανάμωμε, τῇ
 κόσμου ἡ προστασία· χαῖρε οὐράνιε θρόνε.

Εἰς τοὺς Αἵνους, Στιχηρὰ προσόμοια, Ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Κεκρυμμένον Μυστήριον. καὶ Ἀγγέλοις ἀγνώριστον, Γα-
 βριήλ πιστεύεται ὁ Ἀρχάγγελος· καὶ ἐπὶ σὲ νῦν ἐλεύ-

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΚΑΘΙΣΤΟΥ ΥΜΝΟΥ. 413

σεται, τὴν μόνην ἀκήρατον, καὶ καλὴν περιστεράν, καὶ τοῦ γένους ἀνάπλασιν, καὶ βοήσῃ σοι, Παναγία τό: Χαῖρε · ἐτοιμάζου, διὰ λόγῃ Θεὸν Λόγον, σὲ ταῖς λαγόσιν εἰσδέξασθαι.

Δίς.

Φωτοφόρον παλάτιον, ἡτοιμάσθη σοι Δέσποτα, ἡ νηδὺς ἡ ἄχραντος τῆς Θεόπαιδος · Δεῦρο πρὸς τοῦτο κατὰβηθι, οἰκτείρας τὸ πλάσμα σου, φθονερῶς πολεμηθὲν, καὶ δουλείᾳ κρατούμενον, τοῦ ἀλάστορος, καὶ τὸ κάλλος τὸ πρῶν ἀπολέσαν, καὶ τὴν σὴν σωτηριῶδη, προσαναμένον κατὰβασιν.

Γαβριὴλ ὁ Ἀρχάγγελος, ἐπὶ σέ παναμώμητε, ἐμφανῶς ἐλεύσεται, καὶ βοήσῃ σοι: Χαῖρε κατάρας λυτήριον, πεσόντων ἀνόρθωσις · χαῖρε μόνη ἐκλεκτή, τῷ Θεῷ χρηματίσασα · χαῖρε ἐμψυχε, τοῦ Ἡλίου νεφέλη · ὑποδέχε, τὸν ἀχώρητον ἐν μήτρᾳ, τῇ σῇ οἰκῆσαι θελήσαντα.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ'.

Γλῶσσαν ἣν οὐκ ἔγνων, ἤκουσεν ἡ Θεοτόκος · ἐλάλει γὰρ πρὸς αὐτὴν ὁ Ἀρχάγγελος, τοῦ εὐαγγελισμοῦ τὰ ῥήματα · ὅθεν πιστῶς δεξαμένη τὸν ἀσπασμόν, συνέλαβέ σε τὸν προαιώνιον Θεόν. Διὸ καὶ ἡμεῖς ἀγαλλόμενοι, βοῶμέν σοι: Ὁ ἐξ αὐτῆς σαρκωθείς ἀτρέπτως Θεός, εἰρήνην τῷ κόσμῳ δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Πολλὰ ἰσχύει εἰπεῖς Μητρός, πρὸς εὐμένειαν
Δεσπότου .

Ἡ Ἑκαλησ. Σελ. 94.

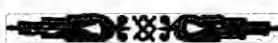
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΥ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ,

Ψαλλομένου ἐν πάσῃ περιστάσει, καὶ θλίψει ψυχῆς.

Ποῖημα Θεοστηρίκτου μοναχοῦ· οἱ δὲ, Θεοφάνους.

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, λέγομεν τὸν παρόντα Ψαλμόν.

ΨΑΛΜΟΣ ρμβ'. 142.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθῆσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρῶτ' ὁ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελθε με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί.

Καὶ εὐθύς τὸ, Θεὸς Κύριος, μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ ἐξ ἑκατέρων τῶν Χορῶν.

Εἶτα τὰ παρόντα Τροπαῖρια, Ἦχος δ'.

Τῇ Θεοτόκῃ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, α�μαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ, καὶ προσπέσωμεν ἐν μετανοίᾳ, κρᾶζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς: Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα· σπεῦσον ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων· μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς· σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα. Δέξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τὸ ἐξῆς.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, ταῖς δυναστείαις σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι. Εἰμὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσέτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σῴζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Τὸν Ν'. Ψαλμὸν, σελ. 153. Καὶ ἀρχόμεθα τοῦ Κανόνος.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ὑγραὶν διόδεύσας ὡσεὶ ξηραὶν, καὶ τὴν αἰγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγὼν, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα: Τῷ λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν. Τροπαῖρια.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σέ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν. ὦ Μητὲρ τοῦ Λόγου, καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Παθῶν με ταραττουσι προσβολαί, πολλῆς ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαί μου τὴν ψυχὴν. Εἰρήνευσον Κόρη τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου πανάμωμε.

Σωτήρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ Παρθένε, λυτρῶ-
 θῆναί με τῶν δεινῶν· σοὶ γάρ νῦν προσφεύγων, ἀνατείνω
 καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ
 προνοίας τῆς παρὰ σοῦ, ἀξιώσον μόνη Θεομήτορ, ὡς ἀγαθὴ
 ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργέ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας
 » δομήτορ, σύ με στερέωσον ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐ-
 » φετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάν-
 » θρωπε.

Τροπάρια.

Προσασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, σὲ Θεογεννητορ
 Παρθένε· σύ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν
 ἀγαθῶν ἢ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη πανύμνητε.

Ἰκετεύω Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας
 τὴν ζάλην διασκεδάσαι μου· σύ γάρ Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγόν
 τῆς γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη πανάχραντε.

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας
 τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυ-
 νατὸν ἐν ἰσχυρί, τὸν Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

Χαλεπαῖς ἀρρώστίαις, καὶ νοσεροῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένῳ
 Παρθένε, σύ μοι βοήθησον· τῶν ἱαμάτων γάρ, ἀνελιπῇ σε γι-
 νώσκω, θησαυρὸν πανάμωμε τὸν ἀδαπάνητον.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι
 πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἄρρηκτον τεῖχος
 καὶ προστασίαν.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐ-
 μὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος καίκωσιν, καὶ ἱάσαι τῆς ψυχῆς
 μου τὸ ἄλγος.

Εἴτα μνημονεύει ὁ Ἱερεὺς, δι' οὓς ἡ Παράκλησις γίνεται·
 καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν τό, Κύριε ἐλέησον, ἰε. Μετὰ δὲ τὴν Ἐκ-
 φώνησιν, τὸ ἐπόμενον

Κάθισμα, Ἦχος β'. Ταῖς ἄνω ζητῶν.

Πρεσβεῖα θερμῇ, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, ἐλέους πηγὴ,
 τοῦ κόσμου καταφύγιον, ἐκτενῶς βοῶμέν σοι: Θεοτόκε

Δέσποινα πρόφθασον, καὶ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ἡ μόνη ταχέως προστατεύουσα.

Ὦδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σε τὸ Μυστήριον· κα-
» **Ε**τενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Τροπάρια.

Τῶν παθῶν μου τὸν τάραχον, ἡ τὸν κυβερνήτην τεκοῦσα
Κύριον, καὶ τὸν κλύδωνα κατεύνασον, τῶν ἐμῶν πται-
σμάτων Θεοσύμφευτε.

Εὐσπλαγχνίας τὴν ἄβυσσον, ἐπικαλυμένῳ τῆς σῆς παρὰ-
σχου μοι, ἡ τὸν εὐσπλαγχνον κυήσασα, καὶ Σωτῆρα πάντων
τῶν ὑμνούντων σε.

Ἀπολαύοντες πάντα γε, τῶν σῶν δωρημάτων εὐχαριστήριον,
ἀναμέλπομεν ἐφύμνιον, οἱ γινώσκοντές σε Θεομήτορα.

Οἱ ἐλπίδα καὶ στήριγμα, καὶ τῆς σωτηρίας τεῖχος ἀκρά-
δαντον, κεκτημένοι σε πανύμνητε, δυσχερείας πάσης ἐκλυ-
τρούμεθα.

Ὦδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Φ**ώτισον ἡμᾶς, τοῖς προστάγμασί σου Κύριε, καὶ τῷ
» **Φ**βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ, τὴν σὴν εἰρήνην παράσχου
» ἡμῖν φιλόανθρωπε.

Τροπάρια.

Εμπλησον Ἀγνή, εὐφροσύνης τὴν καρδίαν μου, τὴν σὴν
ἀκήρατον διδοῦσα χαρὰν, τῆς εὐφροσύνης ἡ γεννήσασα
τὸν αἵτιον.

Λύτρωσαι ἡμᾶς, ἐκ κινδύνων Θεοτόκε ἀγνή, ἡ αἰώνιαν τε-
κῆσα λύτρωσιν, καὶ τὴν εἰρήνην τὴν πάντα νῦν ὑπερέχουσιν.

Λῦσον τὴν ἀχλὺν, τῶν πταισμάτων με Θεόνυμφε, τῷ φω-
τισμῷ τῆς σῆς λαμπρότητος, ἡ φῶς τεκοῦσα τὸ Δεῖον καὶ
προαιώνιον.

Ἰάσαι Ἀγνή, τῶν παθῶν με τὴν ἀσθένειαν, ἐπισκοπῆς σε
ἀξιώσασα, καὶ τὴν ὑγείαν τῇ πρεσβείᾳ σου παράσχου μοι.

Ὦδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ με
» **Τ**αῖς θλίψεσι, ὅτι κακῶν, ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ

» ζωή μου τῷ Ἄδῃ προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς: Ἐκ
» φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε. Τροπάρια.

Θανάτου καὶ τῆς φθορᾶς ὃς ἔσωσεν, ἑαυτὸν ἐκδεδωκώς
τῷ θανάτῳ, τὴν τῇ φθορᾷ, καὶ θανάτῳ μου φύσιν, κα-
τασχεθεῖσαν. Παρθένε δυσώπησον, τὸν Κύριόν σου καὶ Υἱόν,
τῆς ἐχθρῶν κακουργίας με ρύσασθαι.

Προστάτιν σε τῆς ζωῆς ἐπίσταμαι, καὶ φρουράν ἀσφαλε-
στάτην Παρθένε, τῶν πειρασμῶν, διαλύσσαν ὄχλον, καὶ ἐπη-
ρείας δαιμόνων ἐλαύνουσιν· καὶ δέομαι διαπαντός, ἐκ φθο-
ρᾶς τῶν παθῶν μου ρυσθῆναί με.

Ὡς τεῖχος καταφυγῆς κεκτήμεθα, καὶ ψυχῶν σε πάντελῃ
σωτηρίαν, καὶ πλατυσμόν, ἐν ταῖς θλίψεσι Κόρη, καὶ τῷ
φωτί σου αἰεὶ ἀγαλλόμεθα. ὦ Δέσποινα καὶ νῦν ἡμᾶς, τῶν
παθῶν καὶ κινδύνων διάσωσον.

Ἐν κλίνῃ νῦν ἀσθενῶν κατὰκειμαι, καὶ οὐκ ἔστιν ἱασις
τῇ σαρκί μου· ἀλλ' ἢ Θεόν, καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου, καὶ τὸν
λυτῆρα τῶν νόσων κυήσασα, σοῦ δέομαι τῆς ἀγαθῆς: Ἐκ
φθορᾶς νοσημάτων ἀνάστησον.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι
πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σέ καταφεύγομεν, ὡς ἀρρήκτον τεῖχος
καὶ προστασίαν.

Ἀχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχά-
των τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα, δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν
παρρησίαν.

Ὁ Ἱερεὺς μνημονεύει, ὡς δεδήλωται.

Μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν, Κοντάκιον, Ἦχος β'.

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς
τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδῃς ἀμαρτωλῶν δεήσεων
φωνάς· ἀλλὰ πρόφθασον ὡς ἀγαθὴ, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν,
τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι: Τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ
σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν, ἡ προστατεύουσα αἰεὶ, Θεοτόκε τῶν
τιμώντων σε.

Εἶτα, τὸ Α'. Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ'. Ἦχου.

Εκ νεότητός μου, πολλὰ πολεμεῖ με πάθη· ἀλλ' αὐτὸς ἀν-
τιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτὴρ μου. Δίς.

Οἱ μισοῦντες Σιών. αἰσχύνηθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χορ-
τος γὰρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι. Δίς.

Δόξα.

Αγίῳ Πνεύματι, πᾶσα ψυχὴ ζῶεται, καὶ καθάρσει, ὑψᾶ-
ται λαμπρύνεται, τῇ Τριαδικῇ μοναδί, ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν.

Αγίῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ρεῖθρα, ἀρδεύον-
τα, ἅπασαν τὴν κτίσιν, πρὸς ζωογονίαν.

Καὶ εὐθὺς τὸ Προκείμενον:

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου, ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Στίχ. "Α καυσον Θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σε, καὶ
ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου,
καὶ ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. Α'. 39.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾷσα Μαριάμ, ἐπορεύθη
εἰς τὴν ὄρεινὴν μετὰ σπουδῆς εἰς πόλιν Ἰούδα· καὶ εἰ-
σῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἡσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ.
Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μα-
ρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη
Πνεύματος Ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ, καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλῃ,
καὶ εἶπεν: Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ
καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Καὶ πρόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ
Μήτηρ τοῦ Κυρίου με πρὸς με; Ἴδὲ γὰρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ
τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὦτά μου, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν
ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. Καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα,
ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου.
Καὶ εἶπε Μαριάμ: Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ
ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου· ὅτι
ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ. Ἴδού γὰρ
ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί· ὅτι ἐποίησέ
μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἐμεινε
δὲ Μαριάμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς
τὸν οἶκον αὐτῆς.

Δόξα, Ἦχος β'.

Πάτερ, Λόγε, Πνεῦμα, Τριάς ἡ ἐν Μονάδι, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων. Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Εἴτα, Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σε ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά με.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Μὴ καταπιστεύσης με, ἀνθρωπίνη προστασία, Παναγία Δέσποινα, ἀλλὰ δέξαι δέησιν τοῦ ἱκέτου σου· θλίψις γὰρ ἔχει με, φέρειν οὐ δύναμαι, τῶν Δαιμόνων τὰ τοξεύματα· σκέπην οὐ κέκτημαι, ἔδὲ ποῦ προσφύγω ὁ ἄθλιος, πάντοθεν πολεμούμενος, καὶ παραμυθίαν οὐκ ἔχω πλήν σου. Δέσποινα τοῦ κόσμου, ἐλπίς καὶ προστασία τῶν πιστῶν, μή μου παρίδῃς τὴν δέησιν, τὸ συμφέρον ποιήσον.

Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοί, κατησχυμένος ἀπὸ σοῦ ἐκπορεύεται, ἀγνή Παρθένε Θεοτόκε· ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δῶρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Μεταβολὴ τῶν θλιβομένων, ἀπαλλαγὴ τῶν ἀσθενοῦντων ὑπάρχουσα, Θεοτόκε Παρθένε, σῶζε πόλιν καὶ λαόν, τῶν πολεμουμένων ἢ εἰρήνη, τῶν χειμαζομένων ἢ γαλήνη, ἢ μόνη προστασία τῶν πιστῶν.

Ο ΙΕΡΕΥΣ.

Σῶσον ὁ Θεός· τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς· ὕψωσον κέρας Χριστιανῶν ὀρθοδόξων, καὶ κατὰπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλεή σου τὰ πλάσια· πρεσβείαις τῆς παναχραίντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ αἰειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῆ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων· τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων, καὶ πάνευφύμων Ἀποστόλων· τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, μεγάλων Ἱεραρχῶν, καὶ οἰκουμενικῶν Διδασκάλων.

λων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου· τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου, ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας, τοῦ θαυματουργοῦ· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφέρων Πατέρων ἡμῶν· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης· τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας) καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ἰκετεύομέν σε πολυέλεε Κύριε. Ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε ἐλέησον ιβ'. Μετὰ δὲ τὸ, Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς, ἀποπληροῦμεν ταῖς λοιπαῖς Ὠδαῖς τοῦ Κανόνος.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** ἰ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι ποτέ, τῇ πίσει τῆς Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτησαν ψάλλοντες: Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάρια.

Τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, ὡς ἠθέλησας Σῶτερ οἰκονομήσασθαι, ἐν μήτρᾳ τῆς Παρθένου, κατώκησας τῷ κόσμῳ, ἦν προσάτιν ἀνέδειξας: Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θελητὴν τοῦ ἐλέους, ὃν ἐγέννησας Μητέρα ἀγνὴν, δυσώπησον, ῥυσθῆναι τῶν πταισμάτων, ψυχῆς τε μολυσμάτων, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας: Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θησαυρὸν σωτηρίας, καὶ πηγὴν ἀφθαρσίας τὴν σὲ κυήσασαν, καὶ πύργον ἀσφαλείας, καὶ θύραν μετανοίας, ταῖς κραυγάζουσιν ἔδειξας: Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σωμαίων μαλακίας, καὶ ψυχῶν ἀρρώστιας Θεογεννήτρια, τῶν πόθῳ προσιόντων, τῇ σκέπῃ σου τῇ θείᾳ, θεραπεύειν ἀξιώσον, ἢ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν, ἡμῖν ἀποτεκοῦσα.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν, ὃν ὑμνοῦσι, στρατιαὶ τῶν Ἁγγέλων ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Τοὺς βοηθείας τῆς παραὶ σοῦ δεομένους, μὴ παρίδῃς Παρθένε ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψῶντας σὲ Κόρη εἰς αἰῶνας.

Τῶν ἰαμάτων τὸ δαψιλὲς ἐπιχέεις, τοῖς πιστῶς ὑμνοῦσί σε Παρθένε, καὶ ὑπερυψοῦσι τὸν ἄφραστόν σου τόκον.

Ταῖς ἀσθενείας μου τῆς ψυχῆς ἰατρεύεις, καὶ σαρκὸς ταῖς ὀδύνας Παρθένε, ἵνα σε δοξάζω τὴν κεχαριτωμένην.

Τῶν πειρασμῶν σὺ ταῖς προσβολαῖς ἐκδιώκεις, καὶ παθῶν ταῖς ἐφόδους Παρθένε· ὅθεν σε ὑμνῶμεν εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Ὡδὴ 2'. Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**υρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογῶμεν, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμέ-
» νοι Παρθένε ἀγνή, σὺν ἀσωμάτοις χορείαις σὲ μεγα-
» λύνοντες.

Τροπάρια.

Ροήν μου τῶν δακρύων, μὴ ἀπαπονήσῃς, ἢ τὸν παντὸς ἐκ προσώπου πᾶν δάκρυον, ἀφηρηκότα Παρθένε Χριστὸν κυήσασα.

Χαρᾶς μου τὴν καρδίαν, πλήρωσον Παρθένε, ἢ τῆς χαρᾶς δεξαμένη τὸ πλήρωμα, τῆς ἀμαρτίας τὴν λύπην ἐξαφανίσασα.

Λιμὴν καὶ προστασία, τῶν σοὶ προσφευγόντων, γενοῦ Παρθένε καὶ τεῖχος ἀκράδαντον, καταφυγή τε καὶ σκέπη καὶ ἀγαλλίαμα.

Φωτὸς σὲ ταῖς ἀκτῖσι, λάμπρυνον Παρθένε, τὸ ζοφερόν τῆς ἀγνοίας διώκῃς, τὴς εὐσεβῶς Θεοτόκον σὲ καταγγέλλοντας.

Κακώσεως ἐν τόπῳ, τῷ τῆς ἀσθενείας ταπεινωθέντα Παρθένε θειάπευσον, ἐξ ἀρρώστιας εἰς ῥῶσιν μετασκευάζουσα.

Καὶ εὐθύς τὸ, "Ἄξιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς.

Καὶ θυμῷ ὁ Ἱερεὺς τὸ Θυσιαστήριον, καὶ τὸν λαόν, ἢ τὸν οἶκον, ὅπου φαίνεται ἡ Παράκλησις· καὶ ἡμεῖς φαλλομεν τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια:

Τὴν ὑψηλοτέραν τῶν οὐρανῶν, καὶ καθαρωτέραν, λαμπηδόνων ἡλιακῶν, τὴν λυτρωσαμένην ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας, τὴν Δέσποιναν τοῦ κόσμου, ὑμνοῖς τιμῶμεν.

Ἀπὸ τῶν πολλῶν μου ἀμαρτιῶν, ἀσθενεῖ τὸ σῶμα, ἀσθενεῖ μου καὶ ἡ ψυχὴ· πρὸς σὲ καταφεύγω τὴν κεχαριτωμένην· ἐλπίς ἀπηλπισμένων, σύ μοι βοήθησον.

Δέσποινα καὶ Μήτηρ τοῦ λυτρωτοῦ, δέξαι παρακλήσεις, ἀναξίων σῶν ἱκετῶν, ἵνα μεσιτεύσῃς πρὸς τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα. ὦ Δέσποινα τοῦ κόσμου, γενοῦ μεσίτρια.

Ψάλλομεν προθύμως σοὶ τὴν ᾠδὴν, νῦν τῇ πανυμνήτῳ, Θεοτόκῳ χαρμονικῶς. Μετὰ τοῦ Προδρόμου, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, δυσώπει Θεοτόκε, τοῦ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς.

Ἄλλα ταῖ χεῖλη τῶν ἀσεβῶν, τῶν μὴ προσκυνούντων, τὴν Εἰκόνα σου τὴν σεπτὴν, τὴν ἱστορηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου, Λουκᾶ ἱερωτάτου, τὴν Ὁδηγήτριαν.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἢ δωδεκαῖς, οἱ Ἅγιοι πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Εἶτα Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστι. Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος πλ. β'.

Ελέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοὶ τὴν ἱκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν. Ἐλέησον ἡμᾶς. Δόξα.

Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποιθήκαμεν. Μὴ ὀργισθῇς ἡμῖν σφοδρὰ, μηδὲ μνησθῇς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαὸς σε· πάντες ἔργα χειρῶν σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην, ἀνοιξον ἡμῖν εὐλογημένη Θεοτόκε· ἐλπίζοντες εἰς σε, μὴ ἀστοχήσωμεν· ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων· σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κτλ.

Καὶ μνημονεύσας πάλιν, ὑπὲρ ὧν ἡ Παράκλησις γίνεται, ποιεῖ τὴν Ἀπόλυσιν.

Μετ' αὐτὴν δέ, ἐν ᾧ οἱ ἀδελφοὶ ἀσπάζονται τὴν Εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, ψάλλονται τὰ παρόντα Τροπάρια.

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Πάντων προστατεύεις ἀγαθὴ, τῶν καταφευγόντων ἐν πίστει, τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ· ἄλλην γὰρ οὐκ ἔχομεν, ἀ-

μαρτωλοὶ πρὸς Θεὸν, ἐν κινδύνοις καὶ θλίψεσιν, αἰεὶ μεσι-
τεῖαν, οἱ κατακαμπτόμενοι, ὑπὸ πταισμάτων πολλῶν. Μη-
τερ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ὅθεν σοι προσπίπτομεν. Ῥῦσαι,
πάσης περιστάσεως τοὺς δούλους σου.

Ὅμοιον.

Πάντων θλιβομένων ἡ χαρὰ, καὶ ἀδικουμένων προσταῖς,
καὶ πενομένων τροφή, ξένων τε παράκλησις, καὶ βα-
κτηρία τυφλῶν, ἀσθενούντων ἐπίσκεψις, καταπονουμένων,
σκέπη καὶ ἀντίληψις, καὶ ὀρφανῶν βοηθός, Μητερ τοῦ Θεοῦ
τοῦ ὑψίστου, σὺ ὑπάρχεις. Ἀχραντε σπεῦσον, δυσωποῦμεν,
ῥύσασθαι τοὺς δούλους σου.

Ἦχος πλ. δ'.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύ-
τρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Ἦχος β'.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σέ ἀνατίθην, Μητερ τοῦ Θεοῦ,
φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

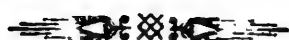

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

Μετὰ τὸν Εὐλογητὸν, καὶ τὰ λοιπὰ, ὅσα προεγράφησαν
σελ. 415-416. ἀρχόμεθα τοῦ Κανόνος.

Ποίημα τοῦ βασιλέως Θεοδώρου Δούκα τοῦ Λασκάρεως.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**ρματηλάτην Φαραῶ ἐβύθισε, τερατουργοῦσα ποτε,
» Μωσαϊκὴ ράβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα
» θάλασσαν· Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν,
» ᾄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα. Τροπάρια.

Τῶν λυπηρῶν ἐπαγωγαὶ χειμάζουσι, τὴν ταπεινὴν μου ψυ-
χὴν, καὶ συμφορῶν νέφη, τὴν ἐμὴν καλύπτουσι, καρδίαν
Θεοnúμφευτε· ἀλλ' ἡ φῶς τετοκυῖα, τὸ θείον καὶ προαιώ-
νιον, λάμψον μοι τὸ φῶς τὸ χαρμόσυνον.

Ἐξ ἀμετρήτων ἀναγκῶν καὶ θλίψεων, καὶ ἐξ ἐχθρῶν δυ-
σμενῶν, καὶ συμφορῶν βίβ, λυτρωθεὶς Πανάχραντε, τῇ κρα-
ταιᾷ δυνάμει σου, ἀνυμνῶ μεγαλύνω, τὴν ἀμετρόν σου συμ-
πάθειαν, καὶ τὴν εἰς ἐμέ σου παράκλησιν.

Νῦν πεπορθὼς ἐπὶ τὴν σὴν κατέφυγον, ἀντίληψιν κραταιάν,
καὶ πρὸς τὴν σὴν σκέπην ὀλοψύχως, ἔδραμον, καὶ γόνυ κλί-
νω Δέσποινα, καὶ θρηνῶ καὶ στενάζω, μή με παρίδῃς τὸν
ἄθλιον, τῶν Χριστιανῶν καταφύγιον.

Οὐ σιωπήσω τοῦ βοᾶν τρανότατα, τὰ μεγαλεῖα τὰ σά, εἰ-
μὴ γὰρ σὺ Κόρη, πάντοτε προΐστασο, ὑπὲρ ἐμοῦ πρεσβεύ-
σα, τῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ σου, τίς ἐκ τοσούτου με κλύδωνος, καὶ
δεινῶν κινδύνων ἐρρύσατο;

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἀρρήκτον τεῖχος καὶ προστασίαν.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργέ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας
» δομῆτορ, σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν
» ἐφειῶν ἢ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάν-
» θρωπε. Τροπάρια.

Ἀπορήσας ἐκ πάντων, ὀδυνηρῶς κράζω σοι: Πρόφθασον
θερμὴ προστασία, καὶ σὴν βοήθειαν, δός μοι τῷ δούλῳ
σου, τῷ ταπεινῷ καὶ ἀθλίῳ, τῷ τὴν σὴν ἀντίληψιν, ἐπιζη-
τοῦντι θερμῶς.

Ἐθαυμάστωσας ὄντως, νῦν ἐπ' ἐμοὶ Δέσποινα, ταῖς εὐε-
γесίας σου Κόρη, καὶ τὰ ἐλέη σου· ὅθεν δοξάζω σε, καὶ ἀνυ-
μνῶ καὶ γεραίρω, τὴν πολλὴν καὶ ἄμετρον, κηδεμονίαν σου.

Καταιγίς με χειμάζει, τῶν συμφορῶν Δέσποινα, καὶ τῶν
λυπηρῶν τρικυμῖαι καταποντίζουσιν· ἀλλὰ προφθάσασα, χεῖ-
ρά μοι δός βοηθείας, ἡ θερμὴ ἀντίληψις, καὶ προστασίᾳ μου.

Ἀληθῇ Θεοτόκον, ὁμολογῶ Δέσποινα, σὲ τὴν τοῦ θανάτου
τὸ κράτος ἐξαφανίσασαν· ὡς γὰρ φυσίζωος, ἐκ τῶν δεσμῶν
τῶν τοῦ Ἄδου, πρὸς ζωὴν ἀνήγαγες, εἰς γῆν με ρεύσαντα.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἀρρήκτον τεῖχος καὶ προστασίαν.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κάθισμα, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Πρεσβεΐα θερμὴ, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, ἐλέους πηγὴ,
τοῦ κόσμου καταφύγιον, ἐκτενῶς βοῶμέν σοι: Θεοτόκε
Δέσποινα πρόφθασον, καὶ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ἡ
μόνη ταχέως προστατεύουσα.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ μου ἰσχύς, Κύριε, σὺ μου καὶ δύναμις, σὺ Θεός μου,
 » σὺ μου ἀγαλλίαμα, ὁ πατρικὸς κόλπος μὴ λιπὼν,
 » καὶ τὴν ἡμετέραν, πτωχίαν ἐπισκεψάμενος· διὸ σὺν τῷ
 » Προφῆτῃ, Ἀββακούμ σοὶ κραυγάζω· Τῇ δυνάμει σε δόξα
 » φιλόανθρωπε. Τροπάρια.

Καὶ ποῦ λοιπόν, ἄλλην εὐρήσω ἀντίληψιν; ποῦ προσφύ-
 γω; ποῦ δὲ καὶ σωθήσομαι; τίνα θερμὴν ἔξω βοηθόν.
 θλίψεσι τοῦ βίου, καὶ ζάλαις οἴμοι! κλονούμενος; Εἰς σὲ
 μόνην ἐλπίζω, καὶ θαρρῶ καὶ καυχῶμαι, καὶ προστρέχω
 τῇ σκέπῃ σου, σῶσόν με.

Τὸν ποταμὸν τὸν γλυκερὸν τοῦ ἐλέους σου, τὸν πλουσίαις,
 δωρεαῖς δροσίσαντα, τὴν παναθλίαν καὶ ταπεινὴν, Πάναγνε
 ψυχὴν μου, τῶν συμφορῶν καὶ τῶν θλίψεων, καμίνῳ φλο-
 γισθεῖσαν, μεγαλύνω, κηρύττω, καὶ προστρέχω τῇ σκέπῃ
 σου, σῶσόν με.

Σὲ τὴν ἀγνὴν, σὲ τὴν Παρθένον καὶ ἄσπιλον, μόνην φέρω,
 τεῖχος ἀπροσμάχητον, καταφυγὴν, σκέπην κραταιάν, ὄπλον
 σωτηρίας. Μὴ με παρίδῃς τὸν ἄσωτον, ἐλπίς ἀπηλπισμένων,
 ἀσθενῶν συμμαχία, θλιβομένων χαρὰ καὶ ἀντίληψις.

Πῶς ἐξεπεῖν, σοῦ κατ' ἀξίαν δυνήσομαι, τοὺς ἀμέτρους,
 οἰκτιρμοὺς ὡς Δέσποινα, τῆς τὴν ἐμὴν πάντοτε ψυχὴν, δεινῶς
 πυρκαϊμένην, ὡς ὕδωρ περιδροσίσαντας; Ἀλλ' ὡς τῆς σῆς προ-
 νοίας, καὶ τῆς εὐεργεσίας, ἧς ἀφθόνως αὐτὸς παραπήλαυσα!

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι
 πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἄρρηκτον τεῖχος
 καὶ προστασίαν.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν
 χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν· καὶ ἰάσαι τῆς ψυχῆς μου
 τὸ ἄλγος.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ι**να τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, τὸ φῶς τὸ
 » ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν δεί-
 » λαιον; ἀλλ' ἐπίστρεψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν
 » σου, ταῖς ἐδούς μου κατεύθυνον δέομαι.

Τροπάρια.

Εὐχαρίστως βοῶ σοι: Χαῖρε Μητροπάρθενε· χαῖρε Θεό-
 νυμφε· χαῖρε θεία σκέπη· χαῖρε ὄπλον καὶ τεῖχος ἀ-
 πόρθητον· χαῖρε προστασία, καὶ βοηθὲ καὶ σωτηρία, τῶν
 εἰς σὲ προστρεχόντων ἐκ πίστεως.

Οἱ μισοῦντές με· μάτην, βέλεμνα καὶ ξίφη, καὶ λαίκκον
 ἠντρέπισαν, καὶ ἐπιζητοῦσι, τὸ πανάθλιον σῶμα σπαράξαι
 μου, καὶ καταβιβάσαι, πρὸς γῆν Ἀγνή ἐπιζητοῦσιν· ἀλλ' ἐκ
 τούτων προφθάσασα σῶσόν με.

Ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, θλίψεως καὶ νόσου, καὶ βλάβης με
 λύτρωσαι· καὶ τῇ σῇ δυνάμει, ἐν τῇ σκέπῃ σου φύλαξον ἄ-
 τρωτον, ἐκ παντὸς κινδύνου, καὶ ἐξ ἐχθρῶν τῶν πολεμούν-
 των, καὶ μισούντων με Κόρη πανύμνητε.

Τί σοι δῶρον προσάξω, τῆς εὐχαριστίας, ἀνθ' ὧν περ ἀπή-
 λαυσα, τῶν σῶν δωρημάτων, καὶ τῆς σῆς ἀμετρήτου χρησά-
 τητος; Τοιγαροῦν δοξάζω, ὑμνολογῶ καὶ μεγαλύνω, σοῦ τὴν
 ἄφατον πρὸς με συμπάθειαν.

Δεῖξωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι
 πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἄρρήκτον τεῖχος
 καὶ προστασίαν.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐ-
 μὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος καίκωσιν, καὶ ἰάσαι, τῆς ψυχῆς
 μου τὸ ἄλγος.

Ὡδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

» Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ με
 » τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ
 » ζωὴ μου τῷ Ἀδῇ προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς: Ἐκ
 » φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Τροπάρια.

Τὰ νέφη τῶν λυπηρῶν ἐκαλύψαν, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν
 καὶ καρδίαν, καὶ σκοτασμὸν, ἐμποιοῦσί μοι Κόρη· ἀλλ'
 ἡ γεννήσασα φῶς τὸ ἀπρόσιτον, ἀπέλασον ταῦτα μακρὰν,
 τῇ ἐμπνεύσει τῆς θείας πρεσβείας σου.

Παράκλησιν ἐν ταῖς θλίψεσιν οἶδα, καὶ τῶν νόσων ἰατρὸν
 σε γινώσκω, καὶ παντελῆ συντριμμὸν τοῦ θανάτου, καὶ πο-
 ταμὸν τῆς ζωῆς ἀνεξάντλητον, καὶ πάντων τῶν ἐν συμφο-
 ραῖς, ταχινὴν καὶ ὀξεῖαν ἀντίληψιν.

Οὐ κρύπτω σου τὸν βυθὸν τοῦ ἐλέους, καὶ τὴν βρύσιν τῶν ἀπείρων θαυμαίων, καὶ τὴν πηγὴν τὴν αἰέναν ὄντως, τῆς πρὸς ἐμὲ συμπαθείας σου Δέσποινα· ἀλλ' ἅπασιν ὁμολογῶ, καὶ βοῶ καὶ κηρύττω καὶ φθέγγομαι.

Ἐκύκλωσαν αἱ τοῦ βίου με ζάλαι, ὥσπερ μέλισσαι κηρίον Παρθένε, καὶ τὴν ἐμὴν, κατασχοῦσαι καρδίαν, κατατιτρώσκουσι βέλει τῶν θλίψεων· ἀλλ' εὖροιμί σε βοηθόν, καὶ διώκτην καὶ ῥύστην πανάχραντε.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἄρρηκτον τεῖχος καὶ προστασίαν.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος καίνωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κοντάκιον, Ἦχος β'.

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδης ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωναῖς, ἀλλὰ πρόφθασον ὡς ἀγαθὴ, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πισῶς κραυγαζόντων σοι: Ἰάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν, ἡ προστατεύουσα αἰεὶ Θεοτόκε, τῶν τιμώντων σε.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. ι'. 38. καὶ ια'. 27.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινὰ· γυνὴ δέ τις, ὀνόματι Μάρθα, ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Καὶ τῇδε ἦν ἀδελφὴ, καλουμένη Μαρία, ἡ καὶ παρακαθίσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, ἤκουε τῶν λόγων αὐτοῦ· ἡ δὲ Μάρθα περισπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπιστάσα δὲ εἶπε: Κύριε, οὐ μέλει σοι, ὅτι ἡ ἀδελφή μου μόνη με κατέλιπε διακονεῖν; εἶπε οὖν αὐτῇ, ἵνα μου συναντιλάβηται. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ: Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ τυρβαῖζι περὶ πολλά· ἐνὸς δὲ ἐστὶ χρεία· Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἣτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς. Ἐγένετο δὲ, ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασαι τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπεν αὐτῷ: Μακαρία

ἡ κοιλία ἢ βάστασά σε, καὶ μαστοὶ οὓς ἐθήλασας. Αὐτὸς δὲ εἶπε : Μενοῦνγε μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ φυλάσσοντες αὐτόν .

Μετὰ ταῦτα λέγε, ὅσα προεγράφησαν, σελ. 421·422.

Εἶτα ταῖς λοιπαῖς Ὁδαῖς τοῦ Κανόνος .

Ὁδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός .

» Παιῖδες, Ἑβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπάτησαν τὴν φλόγα
» θαρσαλέως, καὶ εἰς δρόσον τὸ πῦρ. μετέβαλον βοῶν-
» τες : Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας .

Τροπάρια .

Φῶς ἡ τεκοῦσα Θεοτόκε, σκοτισθέντα με νυκτὶ αἱμαρτη-
μάτων, φωταγωγήσον σὺ, φωτὸς οὖσα δοχεῖον, τὸ κα-
θαρὸν καὶ ἄμωμον, ἵνα πόθῳ σε δοξάζω .

Σκέπη γενοῦ καὶ προστασία, καὶ ἀντίληψις, καὶ καύχη-
μα Παρθένε, γυμνωθέντι μοι νῦν, ἀπάσης βοηθείας, ἀβοηθή-
των δυνάμεις, καὶ ἐλπίς ἀπηλπισμένων .

Ὅλη ψυχῇ καὶ διανοίᾳ, καὶ καρδίᾳ σε καὶ χεῖλεσι δοξάζω,
ἀπολαύσας τῶν σῶν, μεγάλων χαρισμάτων . Ἀλλ' ὦ τῆς
σῆς χρηστότητος, καὶ ἀπείρων σου θαυμάτων !

Βλέπον ἰλέω ὀμματί σου, καὶ ἐπίσκεψαι τὴν κάκωσιν, ἣν
ἔχω· καὶ δεινῶν συμφορῶν, καὶ βλάβης καὶ κινδύνων, καὶ
πειρασμῶν με λύτρωσαι, ἀμετρήτῳ σου ἐλέει .

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτε
πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σέ καταφεύγομεν, ὡς ἀρρήκτον τεῖχος
καὶ προστασίαν .

Ἐπίβλεπον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐ-
μὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς
μου τὸ ἄλγος .

Ὁδὴ η'. Ὁ Εἰρμός .

» Τὸν ἐν ὄρει, ἀγίῳ δοξασθέντα, καὶ ἐν βάτῳ, πυρὶ τὸ τῆς
» Ἀειπαρθένου, τῷ Μωϋσῇ μυστήριον γνωρίσαντα, Κύ-
» ριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας .

Τροπάρια .

Διὰ σπλάγχνα, ἐλέους σου Παρθένε, μὴ παρίδης σεμνὴ,
ποντούμενόν με σάλῳ, βιωτικῶν κυμάτων· ἀλλὰ δίδου
μοι, χεῖρα βοηθείας, καταπονουμένῳ κακώσεσι τοῦ βίου .

Περιστάσεις, καὶ θλίψεις, καὶ ἀνάγκαι, εὐροσάν με Ἀγνή· καὶ συμφοραὶ τοῦ βίου, καὶ πειρασμοὶ με πάντοθεν ἐκύκλωσαν· ἀλλὰ πρόστηθί μοι, καὶ ἀντιλαβοῦ μου τῇ κραταίῳ σου σκέπη.

Ἐν ταῖς ζάλαις, ἐφεῦρόν σε λιμένα· ἐν ταῖς λύπαις, χαρὰν καὶ εὐφροσύνην· καὶ ἐν ταῖς νόσοις ταχινὴν βοήθειαν· καὶ ἐν τοῖς κινδύνοις ῥύστην· καὶ προσάτιν ἐν τοῖς πειρατηρίοις.

Χαῖρε θρόνε, πυρίμορφε Κυρίου· χαῖρε θεία, καὶ μανναδόχε στάμνε· χαῖρε χρυσῇ λυχνία, λαμπαῖς ἄσβεστε· χαῖρε τῶν παρθένων δόξα, καὶ μητέρων ὠραίισμα καὶ κλέος.

Διαίσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σέ καταφεύγομεν, ὡς ἄρρηκτον τεῖχος καὶ προστασίαν.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος καίκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Ὡδὴ 2'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς καταπλάγη
 » τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματι-
 » κῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρα-
 » νῶν· διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι
 » μεγαλύνουσιν.

Γροπάρια.

Πρὸς τίνα καταφύγω ἄλλην Ἀγνή; ποῦ προσδράμω λα-
 πὸν καὶ σωθήσομαι; ποῦ πορευθῶ; ποίαν δὲ ἐφεύρω
 καταφυγὴν; ποίαν θερμὴν ἀντίληψιν; ποίαν ἐν ταῖς θλί-
 ψεσι βοηθόν; Εἰς σέ μόνην ἐλπίζω, εἰς σέ μόνην καυχῶμαι,
 καὶ ἐπὶ σέ θάρρῶν κατέφυγον.

Οὐκ ἔστιν ἀριθμήσασθαι δυνατόν, μεγαλεῖα τὰ σὰ Θεο-
 νύμφευτε, καὶ τὸν βυθόν, τὸν ἀνεξερευνήτον ἐξειπεῖν, τῶν ὑπὲρ
 νοῦν θαυμαμάτων σου, τῶν τετελεσμένων διηνεκῶς, τοῖς πόθῳ σε
 τιμῶσι, καὶ πίστει προσκυνοῦσιν, ὡς ἀληθῇ Θεῷ λοχεύτριαν.

Ἐν ὕμνοις εὐχαρίστοις δοξολογῶ, καὶ γεραίρω τὸ ἄμετρον
 ἔλεος, καὶ τὴν πολλὴν, δυνάμιν σου πᾶσιν ὁμολογῶ· καὶ τὰς
 εὐεργεσίας σου, ἃς ὑπερεκένωσας εἰς ἐμέ, κηρύττω, μεγαλύ-
 νω, ψυχῇ τε καὶ καρδίᾳ, καὶ λογισμῷ καὶ γλώσσει πάντοτε.

Τὴν δέησίν μου δέξαι τὴν πενιχράν, καὶ κλαυθμὸν μὴ παρίδῃς καὶ δάκρυα, καὶ στεναγμὸν· ἀλλ' ἀντιλαβοῦ μου ὡς ἀγαθὴ, καὶ ταῖς αἰτήσεις πλήρωσον· δύνασαι γὰρ πάντα, ὡς πανσθενοῦς, Δεσπότης Θεοῦ Μήτηρ, εἰ νεύσεις ἑῖς μόνον, πρὸς τὴν ἐμὴν οἰκτρὰν ταπείνωσιν.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἀρρήκτον τεῖχος καὶ προστασίαν.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Καὶ τὰ ἐξῆς, ὅσα προεγράφησαν, σελ. 424-425.

Μετὰ δὲ τὸ Τρισάγιον, ψάλλομεν ἀργότερον, καὶ γεγωνοτέρᾳ τῇ φωνῇ, τὰ παρόντα Ἑξαποστειλαίρια.

Ἦχος γ'.

Απόστολοι ἐκ περάτων, συναθροισθέντες ἐνθάδε, Γεθσημανῇ τῷ χωρίῳ, κηδεύσατέ μου τὸ σῶμα· καὶ σὺ Υἱὲ καὶ Θεέ μου, παράλαβέ μου τὸ πνεῦμα.

Ο γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἢ χαρᾷ, Χριστιανῶν ἢ προστατίς, Παρθένε Μήτηρ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ μου καὶ ῥῦσαι, τῶν αἰωνίων βασάνων.

Καὶ σὲ μεσίτριαν ἔχω, πρὸς τὸν φιλόανθρωπον Θεόν· μὴ μου ἐλέγξῃ ταῖς πράξεις, ἐνώπιον τῶν Ἀγγέλων. Παρακαλῶ σε Παρθένε, βοήθησόν μοι ἐν τάχει.

Χρυσοπλοκώτατε πύργε, καὶ δωδεκάτειχε πόλις, ἡλιοσταίλακτε θρόνε, καθέδρα τοῦ Βασιλέως, ἀκατανόητον θαῦμα, πῶς γαλουχεῖς τὸν Δεσπότην.

Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα, καὶ πίνων μου τὸ
αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει, καὶ γὼ ἐν αὐτῷ.

Ἰωάν. ῥ. ῖῖ.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ

Μ Ε Τ Α Λ Η Ψ Ε Ω Σ .

Μέλλων προσελθεῖν τοῖς ἀχράντοις Μυστηρίοις, μετὰ τὴν ἀφ' ἐσπέρας εἰθισμένῃν Ἀκολουθίᾳ τῇ Ἀποδείπνῃ, σελ. 153. ἕως τέλους τῆς, Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, λέγε μετὰ κατανύξεως τὸν παρόντα Κανόνα, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς, κατὰ Ἀλφάβητον .

Ὡδὴ α' Ἦχος β'. Δεῦτε λαοί .

Αῖον ζῶντος, αἰωνιζούσης γενέσθω μοι, τὸ Σῶμά σου τὸ ἅγιον, εὐσπλαγχνε Κύριε, καὶ τὸ τίμιον Αἷμα, καὶ νόσων πολυτρόπων ἀλεξητήριον .

Βεβηλωθεὶς, ἔργοις ἀτόποις ὁ δεῖλαιος, τοῦ σου ἀχράντου Σώματος, καὶ Θεοῦ Αἵματος, ἀνάξιος ὑπάρχω, Χριστέ τῆς μετουσίας, ἧς με ἀξιώσον .

Θεοτοκίον .

Γῆ ἀγαθὴ, εὐλογημένη Θεόνυμφε, τὸν στάχυν ἡ βλαστήσασα τὸν ἀγεώργητον, καὶ σωτήριον κόσμῳ, ἀξιώσον με τοῦτον τρώγοντα σῶζεσθαι .

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός .

» **Ε**ν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ
» στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου· εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά
» μου ἐν τῷ ψάλλειν· Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
» καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε .

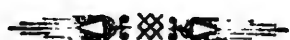
Τροπάρια .

Δακρύων μοι παράσχου Χριστέ ῥανίδας, τὸν ῥύπον τῆς καρδίας μου καθαιρούσας, ὡς ἂν εὐσυνειδότης κεκαθα-

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

Μετὰ τὸν Εὐλογητὸν, καὶ τὰ λοιπὰ, ὅσα προεγράφησαν
σελ. 415·416· ἀρχόμεθα τοῦ Κανόνος.

Ποίημα τοῦ βασιλέως Θεοδώρου Δούκα τοῦ Λασκάρεως.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**ρματηλαίτην Φαραῶ ἐβύθισε, τερατουργοῦσα ποτε,
» Μωσαϊκὴ ράβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα
» θάλασσαν· Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν,
» ᾄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα. Τροπάρια.

Τῶν λυπηρῶν ἐπαγωγὰὶ χειμαῖζες, τὴν ταπεινὴν μου ψυ-
χὴν, καὶ συμφορῶν νέφη, τὴν ἐμὴν καλύπτουσι, καρδίαν
Θεοnúμφευτε· ἀλλ' ἡ φῶς τετοκυῖα, τὸ θείον καὶ προαιώ-
νιον, λάμψον μοι τὸ φῶς τὸ χαρμόσυνον.

Ἐξ ἀμετρήτων ἀναγκῶν καὶ θλίψεων, καὶ ἐξ ἐχθρῶν δυ-
σμενῶν, καὶ συμφορῶν βίβ, λυτρωθεῖς Πανάχραντε, τῇ κρα-
ταιᾷ δυνάμει σου, ἀνυμνῶ μεγαλύνω, τὴν ἀμετρὸν σου συμ-
πάθειαν, καὶ τὴν εἰς ἐμέ σου παράκλησιν.

Νῦν πεποιθὼς ἐπὶ τὴν σὴν κατέφυγον, ἀντίληψιν κραταιάν,
καὶ πρὸς τὴν σὴν σκέπην ὀλοψύχως, ἔδραμον, καὶ γόνυ κλί-
νω Δέσποινα, καὶ θρηνῶ καὶ στενάζω, μή με παρίδῃς τὸν
ἄθλιον, τῶν Χριστιανῶν καταφύγιον.

Οὐ σιωπήσω τοῦ βοᾶν τρανότατα, τὰ μεγαλεῖα τὰ σὰ, εἰ-
μὴ γὰρ σὺ Κόρη, πάντοτε προΐστασο, ὑπὲρ ἐμοῦ πρεσβεύ-
σα, τῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ σου, τίς ἐκ τοσούτου με κλύδωνος, καὶ
δεινῶν κινδύνων ἐρρύσατο;

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σέ καταφεύγομεν, ὡς ἀρρήκτον τεῖχος καὶ προστασίαν.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργέ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας
» δομητορ, σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν
» ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάν-
» θρωπε. Τροπάρια.

Ἀπορήσας ἐκ πάντων, ὀδυνηρῶς κράζω σοι: Πρόφθασον
Θερμὴ προστασία, καὶ σὴν βοήθειαν, δός μοι τῷ δούλῳ
σου, τῷ ταπεινῷ καὶ ἀθλίῳ, τῷ τὴν σὴν ἀντίληψιν, ἐπιζη-
τοῦντι θερμῶς.

Ἐθαυμάστωσας ὄντως, νῦν ἐπ' ἐμοὶ Δέσποινα, ταῖς εὐε-
ργεσίας σου Κόρη, καὶ τὰ ἐλέη σου· ὅθεν δοξάζω σε, καὶ ἀνυ-
μνῶ καὶ γεραίρω, τὴν πολλὴν καὶ ἄμετρον, κηδεμονίαν σου.

Καταιγὶς με χειμάζει, τῶν συμφορῶν Δέσποινα, καὶ τῶν
λυπηρῶν τρικυμῖαι καταποντίζουσιν· ἀλλὰ προφθάσασα, χει-
ρά μοι δός βοηθείας, ἢ Θερμὴ ἀντίληψις, καὶ προστασία μου.

Ἀληθῇ Θεοτόκον, ὁμολογῶ Δέσποινα, σὲ τὴν τοῦ θανάτου
τὸ κράτος ἐξαφανίσασαν· ὡς γὰρ φυσίζωος, ἐκ τῶν δεσμῶν
τῶν τοῦ Ἄδου, πρὸς ζωὴν ἀνήγαγες, εἰς γῆν με ρεύσαντα.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σέ καταφεύγομεν, ὡς ἀρρήκτον τεῖχος καὶ προστασίαν.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κάθισμα, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Πρεσβεῖα Θερμὴ, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, ἐλέους πηγὴ,
τοῦ κόσμου καταφύγιον, ἐκτενῶς βοῶμέν σοι: Θεοτόκε
Δέσποινα πρόφθασον, καὶ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ἢ
μόνη ταχέως προστατεύουσα.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε, σὺ μου καὶ δύναμις, σὺ Θεός μου,
 » σὺ μου ἀγαλλίαμα, ὁ πατρικὸς κόλπος μὴ λιπὼν,
 » καὶ τὴν ἡμετέραν, πτωχίαν ἐπισκεψάμενος· διὸ σὺν τῷ
 » Προφήτῃ, Ἀββακούμ σοὶ κραυγάζω: Τῇ δυνάμει σε δόξα
 » φιλάνθρωπε. Τροπαρία.

Καὶ ποῦ λοιπὸν, ἄλλην εὐρήσω ἀντίληψιν; ποῦ προσφύ-
 γω; ποῦ δὲ καὶ σωθήσομαι; τίνα θερμὴν ἔξω βοηθόν,
 θλίψεσι τοῦ βίου, καὶ ζάλαις οἴμοι! κλονούμενος; Εἰς σέ
 μόνην ἐλπίζω, καὶ θαρρῶ καὶ καυχῶμαι, καὶ προστρέχω
 τῇ σκέπῃ σου, σῶσόν με.

Τὸν ποταμὸν τὸν γλυκερὸν τοῦ ἐλέους σου, τὸν πλουσίαις,
 δωρεαῖς δροσίσαντα, τὴν παναθλίαν καὶ ταπεινὴν, Πάναγνε
 ψυχὴν μου, τῶν συμφορῶν καὶ τῶν θλίψεων, καμίνῳ φλο-
 γισθεῖσαν, μεγαλύνω, κηρύττω, καὶ προστρέχω τῇ σκέπῃ
 σου, σῶσόν με.

Σέ τὴν ἀγνὴν, σέ τὴν Παρθένον καὶ ἄσπιλον, μόνην φέρω,
 τεῖχος ἀπροσμάχητον, καταφυγὴν, σκέπην κραταιάν, ὄπλον
 σωτηρίας. Μὴ με παρίδῃς τὸν ἄσωτον, ἐλπίς ἀπηλπισμένων,
 ἀσθενῶν συμμαχία, θλιβομένων χαρὰ καὶ ἀντίληψις.

Πῶς ἐξειπεῖν, σοῦ κατ' ἀξίαν δυνήσομαι, τοὺς ἀμέτρους,
 οἰκτιρμούς ὧς Δέσποινα, τὴς τὴν ἐμὴν πάντοτε ψυχὴν, δεινῶς
 πυρκαμένην, ὡς ὕδωρ περιδροσίσαντας; Ἀλλ' ὦ τῆς σῆς προ-
 νοίας, καὶ τῆς εὐεργεσίας, ἧς ἀφθόνως αὐτὸς παραπήλαυσα!

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι
 πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σέ καταφεύγομεν, ὡς ἄρρηκτον τεῖχος
 καὶ προστασίαν.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν
 χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν· καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου
 τὸ ἄλγος.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἴνα τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, τὸ φῶς τὸ
 » ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν δει-
 » λαιον; ἀλλ' ἐπίστρεψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν
 » σου, ταῖς ἐδούς μου κατεύθυνον δέομαι.

Τροπάρια.

Εὐχαρίστως βοῶ σοι: Χαῖρε Μητροπάρθενε· χαῖρε Θεό-
 νυμφε· χαῖρε θεία σκέπη· χαῖρε ὄπλον καὶ τεῖχος ἀ-
 πόρθητον· χαῖρε προστασία, καὶ βοηθὲ καὶ σωτηρία, τῶν
 εἰς σὲ προστρέχόντων ἐκ πίστεως.

Οἱ μισοῦντές με, μάτην, βέλεμνα καὶ ξίφη, καὶ λάκκον
 ὑπὲρέπισαν, καὶ ἐπιζητοῦσι, τὸ πανάθλιον σῶμα σπαράξαι
 μου, καὶ καταβιβάσαι, πρὸς γῆν Ἀγνή ἐπιζητοῦσιν· ἀλλ' ἐκ
 τούτων προφθάσασα σῶσόν με.

Ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, θλίψεως καὶ νόσου, καὶ βλάβης με
 λύτρωσαι· καὶ τῇ σῇ δυνάμει, ἐν τῇ σκέπῃ σου φύλαξον ἄ-
 τρωτον, ἐκ παντὸς κινδύνου, καὶ ἐξ ἐχθρῶν τῶν πολεμούν-
 των, καὶ μισούντων με Κόρη πανύμνητε.

Τί σοι δῶρον προσάξω, τῆς εὐχαριστίας, ἀνθ' ὧν περ ἀπῆ-
 λαυσα, τῶν σῶν δωρημάτων, καὶ τῆς σῆς ἀμετρήτου χρηστέ-
 τητος; Τοιγαροῦν δοξάζω, ὑμνολογῶ καὶ μεγαλύνω, σοῦ τὴν
 ἄφατον πρὸς με συμπάθειαν.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι
 πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἄρρήκτον τεῖχος
 καὶ προστασίαν.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐ-
 μὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι, τῆς ψυχῆς
 μου τὸ ἄλγος.

Ὡδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

» Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ με
 » ταῖς θλίψεσι, ὅτι κακῶν ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ
 » ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς: Ἐκ
 » φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Τροπάρια.

Ταῖ νέφη τῶν λυπηρῶν ἐκάλυψαν, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν
 καὶ καρδίαν, καὶ σκοτασμὸν, ἐμποιοῦσί μοι Κόρη· ἀλλ'
 ἡ γεννήσασα φῶς τὸ ἀπρόσιτον, ἀπέλασον ταῦτα μακράν,
 τῇ ἐμπνεύσει τῆς θείας πρεσβείας σου.

Παράκλησιν ἐν ταῖς θλίψεσιν οἶδα, καὶ τῶν νόσων ἰατρόν
 σε γινώσκω, καὶ παντελῆ συντριμμὸν τοῦ θανάτου, καὶ πο-
 ταμὸν τῆς ζωῆς ἀνεξάντλητον, καὶ πάντων τῶν ἐν συμφο-
 ραῖς, ταχινὴν καὶ ὀξεῖαν ἀντίληψιν.

Οὐ κρύπτω σου τὸν βυθὸν τοῦ ἐλέους, καὶ τὴν βρύσιν τῶν ἀπείρων θαυμαίων, καὶ τὴν πηγὴν τὴν αἰέναν ὄντως, τῆς πρὸς ἐμὲ συμπαθείας σου Δέσποινα· ἀλλ' ὅπασιν ὁμολογῶ, καὶ βοῶ καὶ κηρύττω καὶ φθέγγομαι.

Ἐκύκλωσαν αἱ τοῦ βίου με ζάλαι, ὥσπερ μέλισσαι κηρίον Παρθένε, καὶ τὴν ἐμὴν, κατασχοῦσαι καρδίαν, κατατιτρώσκουσι βέλει τῶν θλίψεων· ἀλλ' εὐροιμί σε βοηθόν, καὶ διώκτην καὶ ῥύστην πανάχραντε.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἀρρήκτον τεῖχος καὶ προστασίαν.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος. Κοντάκιον, Ἦχος β'.

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδης ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ πρόφθασον ὡς ἀγαθὴ, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιῶς κραυγαζόντων σοι: Ἰάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν, ἢ προστατεύουσα αἰεὶ Θεοτόκε, τῶν τιμώντων σε.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. ι. 38. καὶ ια. 27.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινα· γυνὴ δέ τις, ὀνόματι Μάρθα, ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Καὶ τῇδε ἦν ἀδελφὴ, καλουμένη Μαρία, ἣ καὶ παρακαθίσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, ἤκουε τῶν λόγων αὐτοῦ· ἡ δὲ Μάρθα περισπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπιστάσα δὲ εἶπε: Κύριε, οὐ μέλει σοι, ὅτι ἡ ἀδελφὴ μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν; εἶπε οὖν αὐτῇ, ἵνα μου συναντιλάβηται. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ: Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά· ἐνὸς δὲ ἐστὶ χρεία· Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἣτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς. Ἐγένετο δὲ, ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπαύρασαί τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπεν αὐτῷ: Μακαρία

ἡ κοιλία ἡ βάστασά σε, καὶ μαστοὶ οὓς ἐθήλασας. Αὐτὸς δὲ εἶπε : Μενοῦνγε μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ φυλάσσοντες αὐτόν .

Μετὰ ταῦτα λέγε, ὅσα προεγράφησαν, σελ. 421·422.

Εἶτα τὰς λοιπὰς ᾠδαὶς τοῦ Κανόνος .

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός .

» Παιῖδες, Ἑβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπάτησαν τὴν φλόγα
» Σαρσαλέως, καὶ εἰς δρόσον τὸ πῦρ. μετέβαλον βοῶν-
» τες : Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας .

Τροπάρια .

Φῶς ἡ τεκοῦσα Θεοτόκε, σκοτισθέντα με νυκτὶ αἵμαρτη-
μάτων, φωταγωγήσον σὺ, φωτὸς οὖσα δοχεῖον, τὸ κα-
θαρόν καὶ ἄμωμον, ἵνα πόθῳ σε δοξαῖζω .

Σκέπη γενοῦ καὶ προστασία, καὶ ἀντίληψις, καὶ καύχη-
μα Παρθένε, γυμνωθέντι μοι νῦν, ἀπάσης βοηθείας, ἀβοηθή-
των δυνάμεις, καὶ ἐλπίς ἀπηλπισμένων .

Ὅλη ψυχῇ καὶ διανοίᾳ, καὶ καρδίᾳ σε καὶ χεῖλεσι δοξαί-
ζω, ἀπολαύσας τῶν σῶν, μεγάλων χαρισμάτων . Ἀλλ' ὦ τῆς
σῆς χρηστότητος, καὶ ἀπειρῶν σου θαυμάτων !

Βλέπον ἰλέω ὄμματί σου, καὶ ἐπίσκεψαι τὴν κάκωσιν, ἣν
ἔχω· καὶ δεινῶν συμφορῶν, καὶ βλάβης καὶ κινδύνων, καὶ
πειρασμῶν με λύτρωσαι, ἀμετρήτῳ σου ἐλέει .

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι
πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σέ καταφεύγομεν, ὡς ἄρρήκτον τεῖχος
καὶ προστασίαν .

Ἐπίβλεπον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐ-
μὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς
μου τὸ ἄλγος .

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός .

» Τὸν ἐν ὄρει, ἀγίῳ δοξασθέντα, καὶ ἐν βάτῳ, πυρὶ τὸ τῆς
» Ἀειπαρθένου, τῷ Μωϋσῇ μυστήριον γνωρίσαντα, Κύ-
» ριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας .

Τροπάρια .

Διὰ σπλάγχνα, ἐλέους σου Παρθένε, μὴ παρίδῃς σεμνὴ,
ποντούμενόν με σάλῳ, βιωτικῶν κυμάτων· ἀλλὰ δίδου
μοι, χεῖρα βοηθείας, καταπονουμένῳ κακώσεσι τοῦ βίου .

Περιστάσεις, καὶ θλίψεις, καὶ ἀνάγκαι, εὐροσάν με Ἀγνή. καὶ συμφοραὶ τοῦ βίου, καὶ πειρασμοὶ με πάντοθεν ἐκύκλωσαν· ἀλλὰ πρόστηθί μοι, καὶ ἀντιλαβοῦ μου τῇ κραταιᾷ σου σκέπῃ.

Ἐν ταῖς ζάλαις, ἐφεῦρόν σε λιμένα· ἐν ταῖς λύπαις, χαρὰν καὶ εὐφροσύνην· καὶ ἐν ταῖς νόσοις ταχινὴν βοήθειαν· καὶ ἐν τοῖς κινδύνοις ῥύστην· καὶ προσάτιν ἐν τοῖς πειρατηρίοις.

Χαῖρε θρόνε, πυρίμορφε Κυρίου· χαῖρε θεία, καὶ μανναδόχε σταίμνε· χαῖρε χρυσῇ λυχνία, λαμπαῖς ἄσθεστε· χαῖρε τῶν παρθένων δόξα, καὶ μητέρων ὠραῖσμα καὶ κλέος.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σέ καταφεύγομεν, ὡς ἄρρηκτον τεῖχος καὶ προστασίαν.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς καταπλάγη
 » τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὥφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματι-
 » κῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωρότερα τῶν οὐρα-
 » νῶν· διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι
 » μεγαλύνουσιν.

Τροπάρια.

Πρὸς τίνα καταφύγω ἄλλην Ἀγνή; ποῦ προσδράμω λοιπὸν καὶ σωθήσομαι; ποῦ πορευθῶ; ποίαν δὲ ἐφεύρω καταφυγὴν; ποίαν θερμὴν ἀντίληψιν; ποίαν ἐν ταῖς θλίψεσι βοηθόν; Εἰς σέ μόνην ἐλπίζω, εἰς σέ μόνην καυχῶμαι, καὶ ἐπὶ σέ θάρρῶν κατέφυγον.

Οὐκ ἔστιν ἀριθμήσασθαι δυνατόν, μεγαλεῖα τὰ σὰ Θεοκύμφευτε, καὶ τὸν βυθὸν, τὸν ἀνεξερευνήτον ἐξεπεῖν, τῶν ὑπὲρ νοῦν θαυμαμάτων σου, τῶν τετελεσμένων διηνεκῶς, τοῖς πόθῳ σε τιμῶσι, καὶ πίστει προσκυνοῦσιν, ὡς ἀληθῇ Θεῷ λοχεύτριαν.

Ἐν ὕμνοις εὐχαρίστοις δοξολογῶ, καὶ γεραίρω τὸ ἄμετρον ἔλεος, καὶ τὴν πολλὴν, δυνάμιν σου πᾶσιν ὁμολογῶ· καὶ τὰς εὐεργεσίας σου, ἃς ὑπερεκένωσας εἰς ἐμέ, κηρύττω, μεγαλύνω, ψυχῇ τε καὶ καρδίᾳ, καὶ λογισμῷ καὶ γλώσσῃ πάντοτε.

Τὴν δέησίν μου δέξαι τὴν πενιχράν, καὶ κλαυθμὸν μὴ παρίδῃς καὶ δάκρυα, καὶ στεναγμὸν· ἀλλ' ἀντιλαβοῦ μου ὡς ἀγαθῇ, καὶ ταῖς αἰτήσεσι πλήρωσον· δύνασαι γάρ πάντα, ὡς πανσθενοῦς, Δεσπότης Θεοῦ Μήτηρ, εἰ νεύσεις ἔτι μόνον, πρὸς τὴν ἐμὴν οἰκτρὰν ταπείνωσιν.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἄρρηκτον τείχος καὶ προστασίαν.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Καὶ τὰ ἐξῆς, ὅσα προεγράφησαν, σελ. 424-425.
Μετὰ δὲ τὸ Τρισάγιον, ψάλλομεν ἀργότερον, καὶ γεγωνοτέρα τῇ φωνῇ, τὰ παρόντα Ἑξαποστειλάρια.

Ἦχος γ'.

Απόστολοι ἐκ περάτων, συναθροισθέντες ἐνθάδε, Γεθσημανῇ τῷ χωρίῳ, κηδεύσατέ μου τὸ σῶμα· καὶ σὺ Υἱὲ καὶ Θεέ μου, παραίλαθέ μου τὸ πνεῦμα.

Ο γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἢ χαρὰ, Χριστιανῶν ἢ προστατίς, Παρθένε Μήτηρ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ μου καὶ ῥῦσαι, τῶν αἰώνιων βασάνων.

Καὶ σὲ μεσίτριαν ἔχω, πρὸς τὸν φιλόανθρωπον Θεόν· μὴ μου ἐλέγξῃ ταῖς πράξεις, ἐνώπιον τῶν Ἀγγέλων. Παρακαλῶ σε Παρθένε, βοήθησόν μοι ἐν τάχει.

Χρυσοπλοκώτατε πύργε, καὶ δωδεκάτειχε πόλις, ἡλιοστάλακτε θρόνε, καθέδρα τοῦ Βασιλέως, ἀκατανόητον θαῦμα, πῶς γαλουχεῖς τὸν Δεσπότην.

Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα, καὶ πίνων μου τὸ
αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει, καὶ γὰρ ἐν αὐτῷ.

Ἰωάν. ῥ. 56.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ

Μ Ε Τ Α Λ Η Ψ Ε Ω Σ .

Μέλλων προσελθεῖν τοῖς ἀχράντοις Μυστηρίοις, μετὰ τὴν ἀφ' ἐσπέρας εἰθισμένην Ἀκολουθίαν τῇ Ἀποδείπνῃ, σελ. 153. ἕως τέλους τῇ, Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, λέγε μετὰ κατανύξεως τὸν παρόντα Κανόνα, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς, κατὰ Ἀλφάβητον .

Ὡδὴ α' Ἦχος β'. Δεῦτε λαοί .

Αῖον ζῶντος, αἰωνιζούσης γενέσθω μοι, τὸ Σῶμά σου τὸ ἅγιον, εὐσπλαγχνε Κύριε, καὶ τὸ τίμιον Αἷμα, καὶ νόσων πολυτρόπων ἀλεξητήριον .

Βεβηλωθεὶς, ἔργοις ἀτόποις ὁ δαίμων, τοῦ σου ἀχράντου Σώματος, καὶ θείου Αἵματος, ἀνάξιος ὑπάρχω, Χριστέ τῆς μετουσίας, ἧς με ἀξιώσον .

Θεοτοκίον .

Γῆ ἀγαθὴ, εὐλογημένη Θεόνυμφε, τὸν στάχυν ἡ βλαστήσασα τὸν ἀγεώργητον, καὶ σωτήριον κόσμῳ, ἀξιώσον με τοῦτον τρώγοντα σώζεσθαι .

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός .

» **Ε**ν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ
» στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου· εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά
» μου ἐν τῷ ψάλλειν· Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
» καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε .

Τροπάρια .

Δακρύων μοι παράσχου Χριστέ ῥανίδας, τὸν ῥύπον τῆς καρδίας μου καθαιρούσας, ὡς ἂν εὐσυνειδότης κεκαθα-

μένος, πίστει προσέρχωμαι, καὶ φόβῳ Δέσποτα, ἐν τῇ μεταλήψει τῶν θείων δώρων σου.

Εἰς ἄφεσιν γενέσθω μοι τῶν πταισμάτων, τὸ ἄχραντόν σου σῶμα καὶ θείον Αἷμα, εἰς Πνεύματος ἁγίου τε κοινωνίαν, καὶ εἰς αἰώνιον ζωὴν φιλανθρώπε, καὶ παθῶν καὶ θλίψεων ἀλλοτρίωσιν. Θεοτοκίον.

Ζωῆς τοῦς ἄρτου τράπεζα Παναγία, τοῦ ἄνωθεν δι' ἔλεον καταβαίντος, καὶ κόσμῳ καινοτέραν ζωὴν διδόντος, καὶ μὲ ἀξιώσον νῦν τὸν ἀνάξιον, μετὰ φόβου γεύσασθαι τούτου καὶ ζήσεσθαι.

Ὡδὴ δ'. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Ηθέλησας, δι' ἡμᾶς σαρκωθείς Πολυέλεε, τυθῆναι ὡς πρόβατον, διὰ βροτῶν ἀμαρτήματα· ὅθεν ἱκετεύω σε, καὶ τὰ ἐμαὶ ἐξαλεῖψαι πλημμελήματα.

Θεράπευσον, τῆς ψυχῆς με τὰ τραύματα Κύριε, καὶ ὅλον ἁγίασον, καὶ καταξιώσον Δέσποτα, ὅπως κοινωνήσω σου, τοῦ μυστικοῦ θείου δείπνου ὁ ταλαίπωρος.

Θεοτοκίον.

Ιλέωσαι, καὶ ἐμοὶ τὸν ἐκ σπλάγχνων σου Δέσποινα, καὶ τήρει με ἄρρῦπον, τὸν σὸν ἱκέτην καὶ ἄμεμπτον, ὅπως εἰσδεχόμενος, τὸν νοήτὸν μαργαρίτην ἀγιαζῶμαι.

Ὡδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Καθὼς προέφης Χριστέ, γενέσθω δὴ τῷ εὐτελεῖ δούλω σῃ· καὶ ἐν ἐμοί, μείνον ὡς ὑπέσχου· ἰδοὺ γὰρ τὸ Σῶμα, τρώγω σου τὸ θείον, καὶ πίνω τὸ Αἷμά σου.

Λόγε Θεοῦ καὶ Θεέ, ὁ ἀνθραξ γένοιτο τοῦ σου Σώματος, εἰς φωτισμὸν τῷ ἐσκοτισμένῳ ἐμοί καὶ καθαρισμόν, τῆς βεβηλωθείσης ψυχῆς μου τὸ Αἷμά σου. Θεοτοκίον.

Μαρία Μήτηρ Θεοῦ, τῆς εὐωδίας τὸ σεπτὸν σκηνῶμα, ταῖς σαῖς εὐχαῖς, σκεῦος ἐκλογῆς με ἀπέργασαι, ὅπως τῶν ἁγιασμάτων μετέχω τοῦ τόκου σου.

Ὡδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Νοῦν ψυχὴν καὶ καρδίαν ἁγίασον, Σῶτερ καὶ τὸ σῶμά μου, καὶ καταξιώσον, ἀκατακρίτως Δέσποτα, τοῖς φρικτοῖς μυστηρίοις προσέρχεσθαι

Ενωθείην παθῶν, καὶ τῆς χάριτος, σχοίην τε προσθήκην, ζωῆς τε ἀσφάλειαν, διὰ τῆς μεταλήψεως, τῶν ἁγίων Χριστὲ Μυστηρίων σου.

Θεοτοκίον.

Ο Θεοῦ Θεὸς Λόγος ὁ ἅγιος, ὅλον με ἁγίασον, νῦν προσερχόμενον, τοῖς θείοις Μυστηρίοις σου, τῆς ἁγίας Μητρός σου δεήσῃσιν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὸν Ἄρτον Χριστὲ, λαβεῖν μὴ ὑπερίδῃς με, τὸ Σῶμα τὸ σὸν, καὶ τὸ θείον νῦν Αἷμά σου, τῶν ἀχράντων Δέσποτα, καὶ φρικτῶν Μυστηρίων σου, μετασχεῖν τῷ ἀθλίῳ, μὴ εἰς κρίμα μοι γένοιτο· γένοιτο δέ μοι εἰς ζωὴν αἰώνιον καὶ ἀθάνατον.

Ὦδὴ ζ'. Εὐκλόνος χρυσῆς.

Πηγὴ ἀγαθῶν, ἡ μεταλήψις Χριστὲ τῶν ἀθανάτων σε, νῦν Μυστηρίων γενηθήτω μοι, φῶς καὶ ζωὴ καὶ ἀπάθεια, καὶ πρὸς ἀρετῆς θειοτέρας, προκοπὴν καὶ ἐπίδοσιν, πρόξενος μόνε ἀγαθέ, ὅπως δοξαῖζω σε.

Ρυσθείην παθῶν, καὶ ἐχθρῶν, καὶ ἀναγκῶν, καὶ πάσης θλίψεως, τρόμῳ καὶ πόθῳ προσιῶν τανῦν, μετ' εὐλαβείας φιλάνθρωπε, σοῦ τοῖς ἀθανάτοις, καὶ θείοις Μυστηρίοις, καὶ ψάλλων σοι: Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σωτῆρα Χριστὸν, ἡ τεκοῦσα ὑπὲρ νοῦν, Θεοχαρίτωτε, ἐκδυσωπῶ σε νῦν ὁ δοῦλός σε, τὴν καθαρὰν ὁ ἀκάθαρτος. Μέλλοντά με νῦν τοῖς ἀχράντοις Μυστηρίοις προσέρχεσθαι, καθαρον ὅλον μολυσμοῦ, σαρκὸς καὶ πνεύματος.

Ὦδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Τῶν οὐρανίων καὶ φρικτῶν, καὶ ἁγίων σου Χριστὲ νῦν Μυστηρίων, καὶ τοῦ θείου σου δείπνου καὶ μυστικοῦ, κοινωνὸν γενέσθαι καὶ με καταξιώσον, τὸν ἀπεγνωσμένον ὁ Θεὸς Σωτήρ μου.

Υπὸ τὴν σὴν καταφυγῶν, εὐσπλαγχνίαν ἀγαθέ, κράζω σοι φόβῳ: Ἐν ἐμοὶ μείνον Σῶτερ, καὶ γὰρ ὡς ἔφη

ἐν σοί · ἰδοὺ γάρ, θάρρῶν τῷ ἐλέει σου, τρώγω σου τὸ Σῶμα, καὶ πίνω σου τὸ Αἷμα.

Θεοτοκίον.

Φρίττω δεχόμενος τὸ πῦρ, μὴ φλεχθῶ ὥσει κηρὸς καὶ ὥσει χόρτος. Ὁ φρικτοῦ Μυστηρίου! ὦ εὐσπλαγχνίας Θεοῦ! Πῶς θείου Σώματος καὶ Αἵματος, ὁ πηλὸς μετέχω, καὶ ἀφθαρτοποιοῦμαι;

Ὡδὴ θ'. Ἀνάρχου γεννήτορος.

Χρηστός ἐστι γεύσασθε, καὶ ἴδετε ὁ Κύριος · δι' ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς γὰρ πάλαι γενόμενος, ἄπαξ ἑαυτὸν τε προσάξας, ὥς προσφοράν, Πατρὶ τῷ ἰδίῳ, αἰεὶ σφαγιάζεται, ἀγιάζων τοὺς μετέχοντας.

Ψυχὴν σὺν τῷ σώματι, ἀγιασθεῖν Δέσποτα, φωτισθεῖν, σωθεῖν, γενοίμην οἶκός σου, τῇ τῶν Μυστηρίων μεθέξει τῶν ἱερῶν, ἐνοικόν σε ἔχων, σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι, εὐεργέτα πολυέλεε.

Ως πῦρ γενηθήτω μοι, καὶ ὥσει φῶς τὸ Σῶμά σου, καὶ τὸ Αἷμα Σωτὴρ μου τὸ τιμιώτατον, φλέγον ἀμαρτίας τὴν ὕλην, καὶ ἐμπιπρῶν παθῶν τὰς ἀκάνθας, καὶ ὅλον φωτίζον με, προσκυνεῖν σου τὴν Θεότητα.

Θεοτόκιον.

Θεὸς σεσωμάτῳται, ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων σου· ὅθεν πᾶσα ὑμνεῖ σε γενεὰ Δέσποινα· Νόων τε τὰ πλήθη δοξάζει, ὥς διὰ σοῦ σαφῶς κατιδόντα, τὸν πάντων δεσπόζοντα, οὐσιωθέντα τὸ ἀνθρώπινον.

Καὶ εὐθύς τὸ, Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς. Ἑρισάγιον. Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστι. Καὶ τα λοιπὰ τοῦ Ἀποδείπνου, καὶ ἀπόλυσις.

ΤΗ ΔΕ ΕΠΑΥΡΙΟΝ.

Μεταὶ τὴν συνήθη Ἑωθινὴν προσευχὴν, λέγε: Τρισάγιον. Παναγία Τριάς· Πατήρ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστι. Κύριε ἐλέησον. β'. Δόξα, καὶ νῦν. Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ'. καὶ τοὺς ἐπομένους ψαλμούς.

ΨΑΛΜΟΣ κβ'. 22.

Κύριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον χλόης ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν.

Ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἐξέθρεψέ με· τὴν ψυχὴν μου ἐπέστρεψεν.

Ὁδήγησέ με ἐπὶ τρίβους δικαιοσύνης, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.

Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου, οὐ φοβηθήσομαι κακὰ, ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ.

Ἡ ῥάβδος σου, καὶ ἡ βακτηρία σου, αὗται με παρεκάλεσαν.

Ἡ τοίμασας ἐνώπιόν μου τράπεζαν, ἐξ ἐναντίας τῶν θλιβόντων με.

Ἐλίπανας ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλὴν μου· καὶ τὸ ποτήριόν σου μεθύσκον με ὥσεί κράτιστον.

Καὶ τὸ ἔλεός σου καταδιώξει με, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου.

Καὶ τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

ΨΑΛΜΟΣ κγ'. 23.

Τοῦ Κυρίου ἡ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς· ἡ οἰκουμένη, καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ.

Αὐτὸς ἐπὶ θαλασσῶν ἐθεμελίωσεν αὐτήν, καὶ ἐπὶ ποταμῶν ἡτοίμασεν αὐτήν.

Τίς ἀναθήσεται εἰς τὸ ὄρος τοῦ Κυρίου; ἢ τίς στήσεται ἐν τόπῳ αὐτοῦ;

Ἄθως χερσὶ, καὶ καθαρὸς τῇ καρδίᾳ, ὃς οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ ματαίῳ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ οὐκ ὤμοσεν ἐπὶ δόλῳ τῷ πλησίον αὐτοῦ.

Οὗτος λήψεται εὐλογίαν παρὰ Κυρίου, καὶ ἐλεημοσύνην παρὰ Θεοῦ σωτῆρος αὐτοῦ.

Αὕτη ἡ γενεὰ ζητούντων τὸν Κύριον, ζητούντων τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν· καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται, ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

Τίς ἐστὶν οὗτος ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης; Κύριος κραταιὸς καὶ δυνατὸς, Κύριος δυνατὸς ἐν πολέμῳ.

Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν· καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

Τίς ἐστὶν οὗτος ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης; Κύριος τῶν δυνάμεων, αὐτός ἐστιν ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

ΨΑΛΜΟΣ ριέ. 115.

Επίστευσα, διὸ ἐλάλησα· ἐγὼ δὲ ἐταπεινώθην σφόδρα.

Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου: Πᾶς ἄνθρωπος ψεύστης.

Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ μοι;

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

Τὰς εὐχὰς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω, ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ.

ὦ Κύριε, ἐγὼ δοῦλος σὸς, ἐγὼ δοῦλος σὸς καὶ υἱὸς τῆς παιδείας σου· διέρρηξας τοὺς δεσμούς μου.

Σοὶ θύσω θυσίαν αἰνέσεως, καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

Τὰς εὐχὰς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω, ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἐν αὐλαῖς οἴκου Κυρίου, ἐν μέσῳ σου Ἱερουσαλήμ. Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουϊα γ'. Κύριε ἐλέησον γ'. Καὶ τὰ παρόντα Τροπαρία.

Ἦχος πλ. β'.

Ταῖς ἀνομίαις μου πάριδε Κύριε, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, καὶ τὴν καρδίαν μου καθάρισον, ναὸν αὐτὴν ποιῶν τοῦ ἀχραίντου σου Σώματος καὶ Αἵματος· μή με ἐξουδενώσης ἀπὸ τοῦ προσώπου, ὁ ἀμέτρητον ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Εἰς τὴν μετάληψιν τῶν ἁγιασμάτων σου, πῶς ἀναιδεσθῶ ὁ ἀνάξιος; εἰ γὰρ τολμήσω σοι προσελθεῖν σὺν τοῖς ἀξίοις, ὁ χιτὼν με ἐλέγχει, ὅτι οὐκ ἔστι τοῦ Δείπνου, καὶ κατὰκρισιν προξενήσω τῇ πολυμαρτητῇ με ψυχῇ. Καθάρισον Κύριε, τὸν ρύπον τῆς ψυχῆς μου, καὶ σῶσόν με ὡς φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πολλὰ τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν Θεοτόκε πταισμάτων· πρὸς σέ κατέφυγον ἀγνή, σωτηρίας δεόμενος. Ἐπίσκεψαι τὴν ἀσθενοῦσάν μου ψυχὴν, καὶ πρέσβευε τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, δοθῆναι μοι τὴν ἄφεσιν, ὣν ἔπραξα δεινῶν, μόνῃ εὐλογημένη.

Τῇ δὲ αἰγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Πέμπτῃ, τὸ παρόν.

Οὔτε οἱ ἐνδοξοὶ Μαθηταί, ἐν τῷ νικτῆρι τοῦ Δείπνου ἐφωτίζοντο, τότε Ἰουδας ὁ δυσσεβής, φιλαργυρίαν νοσήσας ἐσκοτίζετο, καὶ ἀνόμοις κριταῖς, σὲ τὸν δίκαιον Κριτὴν παραδίδωσι. Βλέπε χρημάτων ἐρασταί, τὸν διὰ ταῦτα ἀγχόνη χρησάμενον· φεῦγε ἀκόρεστον ψυχὴν, τὴν Διδασκάλῳ τοιαῦτα τολμήσασαν. Ὁ περὶ πάντα ἀγαθὸς Κύριε δόξα σοι.

Τὸ. Κύριε ἐλέησον μ'. Μετανοίας ὅσας βούλει· καὶ εὐθύς ταῖς ἐπομέναις ἱκετηρίους Εὐχαῖς.

ΣΤΙΧΟΙ ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΙ

Περὶ τοῦ, πῶς δεῖ προσέρχεσθαι τοῖς ἀχραίντοις
Μυστηρίοις.

Μέλλων φαγεῖν, ἄνθρωπε, σῶμα Δεσπότη, φέβω προσελθε, μὴ φλεγῆς· πῦρ τυγχάνει.
Θεῖον δὲ πίνων Αἷμα πρὸς μετουσίαν,
πρῶτον καταλλάγηθι τοῖς σὲ λυποῦσιν,
ἔπειτα θάρρῶν, μυστικὴν βρώσιν φάγε.

Ἕτεροι ὅμοιοι .

Πρὸ τοῦ μετασχεῖν τῆς φρικώδους θυσίας,
τοῦ ζωοποιῦ σώματος τοῦ Δεσπότου,
τῷ δε πρόσευξαι τῷ τρόπῳ μετὰ τρόμου .

ΕΥΧΗ Α΄. ΤΟΥ Μ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ.

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς καὶ τῆς αἰθανασίας, ὁ πάσης ὁρατῆς καὶ ἀοραίτου κτίσεως δημιουργός, ὁ τοῦ ἀνάρχου Πατρὸς συναΐδιος Υἱὸς καὶ συνάναρχος, ὁ δι' ὑπερβολὴν ἀγαθότητος, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν, σάρκα φορέσας, καὶ σταυρωθεὶς, καὶ τυθεὶς ὑπὲρ τῶν ἀχαρίστων καὶ ἀγνωμόνων ἡμῶν, καὶ τῷ οἰκείῳ σου Αἵματι ἀναπλάσας τὴν φθαρεῖσαν ὑπὸ τῆς ἀμαρτίας φύσιν ἡμῶν· αὐτὸς αἰθάνατε Βασιλεῦ, πρόσδεξαι καί μοι τοῦ ἀμαρτωλοῦ τὴν μετάνοιαν, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου ἐμοί, καὶ εἰσακούσον τῶν ῥημάτων μου. Ἡμαρτον γάρ Κύριε, ἡμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου, καὶ οὐκ εἰμι ἄξιος ὁρμήσαι εἰς τὸ ὕψος τῆς δόξης σου· παρώργισα γάρ σε τὴν ἀγαθότητα, ταῖς σὰς ἐντολαῖς παραβαίς, καὶ μὴ ὑπακούσας τοῖς σοῖς προσταγμασιν. Ἀλλὰ σὺ, Κύριε, ἀνεξίκακος ὢν, μακρόθυμός τε καὶ πολυέλεος, οὐ παρέδωκάς με συναπολέσθαι ταῖς ἀνομίαις μου, τὴν ἐμὴν πάντως ἀναμένων ἐπιστροφὴν. Σὺ γάρ εἶπας, φιλαίνθρωπε, διὰ τοῦ Προφήτου σε, ὅτι ἐβλήσῃ βέλω τὸν βιάνατον τὸ ἀμαρτωλόν, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν· οὐ γὰρ βούλει, Δέσποτα, τὸ πλάσμα τῶν σῶν ἀπολέσθαι χειρῶν, οὐδὲ εὐδοκεῖς ἐπ' ἀπώλειαν ἀνθρώπων, ἀλλὰ βέλεις πάντας σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν. Διὸ καὶ γώ, εἰ καὶ ἀνάξιός εἰμι τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, καὶ αὐτῆς τῆς προσκαίρου ζωῆς, ὅλον ἑμαυτὸν ὑποτάξας τῇ ἀμαρτίᾳ, καὶ ταῖς ἡδοναῖς δαλώσας, καὶ τὴν σὴν ἀχρειώσας εἰκόνα, ἀλλὰ ποῖημα καὶ πλάσμα σὸν γεγονώς, οὐκ ἀπογινώσκω τὴν ἑμαυτοῦ σωτηρίαν ὁ ἄθλιος· τῇ δὲ σῇ ἀμετρήτῳ εὐσπλαγχνίᾳ βάρρησας προσέρχομαι. Δέξαι οὖν καί με, φιλαίνθρωπε Χρι-

στὲ, ὡς τὴν Πόρνην, ὡς τὸν Δηστήν, ὡς τὸν Τελώνην, καὶ ὡς τὸν Ἀσωτον· καὶ ἄρόν μου τὸ βαρὺ φορτίον τῶν ἁμαρτιῶν, ὃ τὴν ἁμαρτίαν αἴρων τοῦ κόσμου, καὶ τὰς ἀσθενείας τῶν ἀνθρώπων ἰώμενος· ὃ τοὺς κοπιῶντας καὶ πεφορτισμένους πρὸς σεαυτὸν καλῶν καὶ ἀναπαύων· ὃ μὴ ἐλθὼν καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν· καὶ καθάρισόν με ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος· δίδαξόν με ἐπιτελεῖν ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ σου· ἵνα ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεώς μου, τῶν ἁγιασμάτων σου τὴν μερίδα ὑποδεχόμενος, ἐνὼθῶ τῷ ἁγίῳ Σώματί σου καὶ Αἵματι, καὶ ἔξω σε ἐν ἐμοὶ κατοικοῦντα καὶ μένοντα, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ σου Πνεύματι. Ναὶ, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός μου καὶ μὴ εἰς κρίμα μοι γένοιτο ἡ μετάληψις τῶν ἀχράντων καὶ ζωοποιῶν Μυστηρίων σου, μηδὲ ἀσθενὴς γενοίμην ψυχῇ τε καὶ σώματι, ἐκ τοῦ ἀναξίως αὐτῶν μεταλαμβάνειν· ἀλλὰ δός μοι, μέχρι τελευταίας μου ἀναπνοῆς, ἀκατακρίτως ὑποδέχεσθαι τὴν μερίδα τῶν ἁγιασμάτων σε, εἰς Πνεύματος ἁγίου κοινωνίαν, εἰς ἐφόδιον ζωῆς αἰωνίου, καὶ εἰς εὐπρόσδεκτον ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματός σου· ὅπως ἂν καὶ γώ, σὺν πᾶσι τοῖς ἐκλεκτοῖς σου, μέτοχος γένωμαι τῶν ἀκηράτων σε ἀγαθῶν, ὧν ἡτοίμασας τοῖς ἀγαπῶσί σε, Κύριε· ἐν οἷς δεδοξασμένος ὑπάρχεις εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Β'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Οἶδα Κύριε ὅτι ἀναξίως μεταλαμβάνω τοῦ ἀχράντου σου Σώματος, καὶ τοῦ τιμίου σου Αἵματος, καὶ ἔνοχός εἰμι, καὶ κρίμα ἐμαυτῷ ἐσθίω καὶ πίνω, μὴ διακρίνων τὸ Σῶμα καὶ Αἷμα σου τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ μου· ἀλλὰ τοῖς οἰκτιρμοῖς σου θάρρῶν, προσέρχομαί σοι τῷ εἰπόντι: Ὁ τρώγων μου τὴν Σάρκα, καὶ πίνων μου τὸ Αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει καὶ γώ ἐν αὐτῷ. Σπλαγχνίσθητι οὖν, Κύριε, καὶ μὴ παραδειγματίσης με τὸν ἁμαρτωλόν, ἀλλὰ ποιήσον μετ' ἐμοῦ κατὰ τὸ ἔλεός σου· καὶ γενέσθω μοι τὰ ἅγια ταῦτα εἰς ἰα-

σιν, καὶ καθάρσιν, καὶ φωτισμόν, καὶ φυλακτήριον, καὶ σωτηρίαν, καὶ ἁγιασμόν ψυχῆς καὶ σώματος· εἰς ἀποτροπὴν πάσης φαντασίας, καὶ πονηρᾶς πράξεως, καὶ ἐνεργείας διαβολικῆς, κατὰ διάνοιαν τῆς ἐν τοῖς μέλεσί μου ἐνεργουμένης· εἰς παρρησίαν καὶ ἀγάπην τὴν πρὸς σέ· εἰς διόρθωσιν βίου καὶ ἀσφάλειαν· εἰς αὐξήσιν ἀρετῆς καὶ τελειότητος· εἰς πληρωσιν ἐντολῶν· εἰς Πνεύματος ἁγίου κοινωνίαν· εἰς ἐφόδιον ζωῆς αἰωνίου, καὶ εἰς ἀπολογίαν εὐπρόσδεκτον τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματός σου· μὴ εἰς κρίμα, ἢ εἰς κατάκριμα.

ΕΥΧΗ Γ'. ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ.

Κύριε ὁ Θεός μου, οἶδα, ὅτι οὐκ εἰμί ἄξιος, οὐδὲ ἱκανός, ἵνα μου ὑπὸ τὴν στέγην εἰσελθῆς τοῦ οἴκου τῆς ψυχῆς, διότι ὅλη ἔρημος καὶ καταπεσοῦσα ἐστὶ, καὶ οὐκ ἔχεις παρ' ἐμοὶ τόπον ἄξιον τοῦ κλῖναι τὴν κεφαλὴν· ἀλλ' ὥς ἐξ ὕψους δὲ ἡμᾶς ἐταπείνωσας σεαυτὸν, συμμετρίασον καὶ νῦν τῇ ταπεινώσει μου. Καὶ ὥς κατεδέξω ἐν σπηλαίῳ καὶ φάτνῃ ἀλόγων ἀνακλιθῆναι, οὕτω καταδεξαι καὶ ἐν τῇ φάτνῃ τῆς ἀλόγου μου ψυχῆς, καὶ ἐν τῷ ἐσπλωμένῳ μου σώματι εἰσελθεῖν. Καὶ ὥς οὐκ ἀπηξίωσας εἰσελθεῖν, καὶ συνδειπνῆσαι ἁμαρτωλοῖς, ἐν τῇ οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ, οὕτω καταδεξαι εἰσελθεῖν καὶ εἰς τὸν οἶκον τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς, τοῦ λεπροῦ καὶ ἁμαρτωλοῦ. Καὶ ὥς οὐκ ἀπώσω τὴν ὁμοίαν μοι Πόρνην καὶ ἁμαρτωλὸν, προσερχομένην καὶ ἀπτομένην σου, οὕτω σπλαγχνίσθητι καὶ ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ, προσερχομένῳ καὶ ἀπτομένῳ σου. Καὶ ὥς οὐκ ἐβδελύξω τὸ ρυπαρὸν ἐκείνης στόμα καὶ ἐναγὲς καταφιλοῦν σε, μηδὲ ἐμοῦ βδελύξῃ τὸ ρυπαρώτερον ἐκείνης στόμα καὶ ἐναγέστερον, μηδὲ τὰ ἔμμυσα καὶ ἀκαθάρτά μου χεῖλη καὶ βέβηλα, καὶ τὴν ἀκαθαρτοτέραν με γλῶσσαν. Ἀλλὰ γενέσθω μοι ὁ ἄνθραξ τοῦ παναγίου σου Σώματος, καὶ τοῦ τιμίου σου Αἵματος εἰς ἁγιασμόν, καὶ φωτισμόν, καὶ ῥῶσιν τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος· εἰς κουφισμόν τοῦ βάρους τῶν πολλῶν μου πλημμελημάτων· εἰς φυλακτήριον πάσης διαβολικῆς ἐ-

νεργείας · εἰς ἀποτροπὴν καὶ ἐμπόδιον τῆς φαύλης μου καὶ
πονηρᾶς συνηθείας · εἰς ἀπονέκρωσιν τῶν παθῶν · εἰς περι-
ποίησιν τῶν ἐντολῶν σου · εἰς προσθήκην τῆς Δείας σου χά-
ριτος, καὶ τῆς σῆς βασιλείας οἰκείωσιν. Οὐ γὰρ ὡς κατα-
φρονῶν προσέρχομαί σοι, Χριστέ ὁ Θεὸς, ἀλλ' ὡς Δαρρῶν
τῇ ἀφάτῳ σου ἀγαθότητι · καὶ ἵνα μὴ, ἐπιπολὺ ἀφιστάμενος
τῆς κοινωνίας σου, Σηριαλῶτος ὑπὸ τοῦ νοητοῦ λύκου γένω-
μαι. Διὸ δέομαί σου, ὡς μόνος ὢν ἅγιος, Δέσποτα, ἀγιασὸν
μου τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν,
τοὺς νεφροὺς καὶ τὰ σπλάγχνα, καὶ ὅλον με ἀνακαίνισον,
καὶ ῥίζωσον τὸν φόβον σου ἐν τοῖς μέλεσί μου, καὶ τὸν ἀ-
γιασμόν σου ἀνεξάλειπτον ἀπ' ἐμοῦ ποίησον. Καὶ γενοῦ μοι
βοηθὸς καὶ ἀντιλήπτωρ, κυβερνῶν ἐν εἰρήνῃ τὴν ζωὴν μου,
καταξιῶν με καὶ τῆς ἐκ δεξιῶν σου παραστάσεως μετὰ τῶν
Ἀγίων σου· εὐχαῖς καὶ πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου
Μητρὸς, τῶν αἰῶνων σου λειτουργῶν, καὶ ἀχράντων Δυνά-
μεων, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνος σοι εὐαρεση-
σάντων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Δ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς, Δέσποτα Κύριε, ἵνα εἰσέλθῃς ὑπὸ τὴν
στέγην τῆς ψυχῆς μου · ἀλλ' ἐπειδὴ βούλει σύ, ὡς φιλαίν-
θρωπος, οἰκεῖν ἐν ἐμοί, Δαρρῶν προσέρχομαι. Κελεύεις, ἀ-
ναπετάσω τὰς πύλας, αἷς σύ μόνος ἐδημιούργησας, καὶ εἰ-
σέρχῃ μετὰ φιλανθρωπίας, ὡς πέφυκας· εἰσερχῇ, καὶ φωτί-
ζεις τὸν ἐσκοτισμένον με λογισμόν. Πιστεύω, ὡς τοῦτο ποιή-
σεις· οὐ γὰρ Πόρνην προσελθοῦσάν σοι μετὰ δακρύων ἀπέ-
φυγες, οὐδὲ Τελώνην ἀπεβάλου μετανοήσαντα, οὐδὲ Ληστὴν
ἐπιγνόντα τὴν βασιλείαν σου ἀπεδίωξας, οὐδὲ διώκτην με-
τανοήσαντα κατέλιπες, ὃ ἦν· ἀλλὰ τοὺς ὑπὸ τῆς μετανοίας
σοι προσαχθέντας, ἅπαντας ἐν τῷ χορῷ τῶν σῶν φίλων
κατέταξας, ὁ μόνος ὑπάρχων εὐλογημένος πάντοτε, νῦν, καὶ
εἰς τοὺς ἀπεράντους αἰῶνας. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Ε. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός μου, ἄνες, ἄφες, ἰλάσθητι, καὶ συγχώρησόν μοι, τῷ ἁμαρτωλῷ, καὶ ἀχρείῳ, καὶ ἀναξίῳ δούλῳ σου τὰ πταίσματα, καὶ πλημμελήματα, καὶ παραπτώματά μου, ὅσα σοι ἐκ νεότητός μου, μέχρι τῆς παρούσης ἡμέρας καὶ ὥρας ἥμαρτον, εἴτε ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ, εἴτε ἐν λόγοις, ἢ ἔργοις, ἢ ἐνθυμήμασιν, ἢ διανοήμασι καὶ ἐπιτηδεύμασι, καὶ πάσαις με ταῖς αἰσθήσεσι. Καὶ τῇ πρεσβείᾳ τῆς ἀσπόρους κυησάσης σε παναχράντης, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας τῆς Μητρός σου, τῆς μόνης ἀκαταισχύντου ἐλπίδος, καὶ προστασίας, καὶ σωτηρίας μου, καταξίωσόν με ἀκατακρίτως μεταλαβεῖν τῶν ἀχράντων, καὶ ἀθανάτων, καὶ ζωοποιῶν καὶ φρικτῶν Μυστηρίων σου, εἰς ἄφεςιν ἁμαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον· εἰς ἁγιασμόν, καὶ φωτισμόν, καὶ ῥώμην, καὶ ἴασιν καὶ ὑγείαν ψυχῆς τε καὶ σώματος· καὶ εἰς ἐξάλειψιν, καὶ παντελῆ ἀφανισμόν τῶν πονηρῶν μου λογισμῶν, καὶ ἐνθυμήσεων, καὶ προλήψεων, καὶ νυκτερινῶν φαντασιῶν τῶν σκοτεινῶν, καὶ πονηρῶν πνευμάτων. Ὅτι σου ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, καὶ ἡ τιμὴ, καὶ ἡ προσκύνησις, σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Σ'. ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ.

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μόνος ἔχων ἐξουσίαν ἀνθρώποις ἀφιέναι ἁμαρτίας, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος, πάριδέ μου πάντα τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ πταίσματα, καὶ ἀξίωσόν με ἀκατακρίτως μεταλαβεῖν τῶν θείων, καὶ ἐνδόξων, καὶ ἀχράντων, καὶ ζωοποιῶν σου Μυστηρίων, μὴ εἰς κόλασιν, μὴ εἰς προσθήκην ἁμαρτιῶν, ἀλλ' εἰς καθαρισμόν, καὶ ἁγιασμόν, καὶ ἀρράβωνά τῆς μελλούσης ζωῆς καὶ βασιλείας· εἰς τεῖχος καὶ βοήθειαν, καὶ ἀνατροπὴν τῶν ἐναντίων, καὶ εἰς ἐξάλειψιν τῶν πολλῶν μου πλημ-

μελημάτων. Σὺ γὰρ εἰ Θεὸς ἐλέους, καὶ οἰκτιρμῶν, καὶ φι-
λανθρωπίας, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ Πα-
τρὶ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶ-
νας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Ζ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ, Η ΜΑΛΛΟΝ

ΣΥΜΕΩΝ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ (*).

Ἀπὸ ῥυπαρῶν χειλέων,
ἀπὸ βδελυρᾶς καρδίας,
ἀπὸ ἀκαθάρτου γλώττης,
ἐκ ψυχῆς ἐρρύπωμένης,
δέξαι δέησιν, Χριστέ μου·
καὶ μὴ παρωσάμενός μου,
μὴ τοὺς λόγους, μὴ τοὺς τρόπους,
μηδὲ τὴν ἀναισχυντίαν,

δός μοι παρρησίᾳ λέγειν,
ᾧ βεβούλευμαι, Χριστέ μου·
μᾶλλον δὲ καὶ διδάξόν με,
τί με δεῖ ποιεῖν καὶ λέγειν.
Ἦμαρτον ὑπὲρ τὴν Πόρνην,
ἧ, μαθοῦσα ποῦ κατάγεις,
μύρον ἐξωνησαμένη,
ἦλθε τολμηρῶς ἀλεῖψαι

(*) Ἡ Εὐχὴ αὕτη, ἐν μὲν ταῖς ἀρχαιοτέραις τοῦ Ὁρολογίου ἐκδόσεσιν, ἐπεγρά-
φετο τῷ ὀνόματι Συμεῶν τοῦ Νέου Θεολόγου· ἐν τισὶ δὲ τῶν νεωτέρων, ἔφερε τὸ
ὄνομα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ. Καὶ ὅτι μὲν εὐρίσκεται τῶντι συντετυπωμένη
τοῖς τούτου συγγράμμασι, σελ. 694 τοῦ Α'. Τόμ. τῆς ἐν Παρισ. ἐκδόσ. 1712,
ἐδηλώθη τοῦτο εἰς τὴν ἐν ἔτει 1832 γενομένην παρὰ Φ. Ἀνδρεῶλα ἐκδοσιν τοῦ
Ὁρολογίου, καθ' ὃν χρόνον ἐγένετο καὶ ἡ τούτου μεταρρύθμισις· ὅτε καὶ αἱ μικραὶ
ἐκείνης διαφοραὶ πρὸς τὴν ἐν τῷ Ὁρολογίῳ καὶ πάλαι καὶ νῦν συνήθως ἀναγι-
νωσκομένην, ὑπεσημειώθησαν, χάριν περιεργείας, αἱ τινες οὐκ ἔπαυσαν ἀνατυπού-
μεναι καὶ εἰς τὰς ἐφεξῆς αὐτοῦ γενομένας ἐκδόσεις μέχρι τοῦ νῦν, παρὰ τῷ αὐτῷ
τυπογράφῳ. Φαίνεται ὅμως, ὅτι συγγραφεὺς τῆς Εὐχῆς ταύτης ἐστὶν ὁ Συμεὼν.
Α'. διότι αὕτη εὐρίσκεται ἐν τῷ τέλει τῶν διὰ στίχων Θεολογικῶν αὐτοῦ συγγραμ-
μάτων, τῶν ἐν Βενετίᾳ τῷ 1790 ἔτει ὑπὸ Διονυσίου τοῦ Ζαγοραίου ἐκδοθέντων,
ἀπαράλλακτος, ὡς ἐτυποῦτο ἐξ ἀρχῆς, καὶ εἰσέτι τυποῦται ἐν τῷ Ὁρολογίῳ.
Β'. διότι εἰς τὴν εἰρημένην ἐκδοσιν τῶν συγγραμμάτων Ἰ. τοῦ Δαμασκηνοῦ ὑπο-
σημειοῦται, ὅτι οἱ στίχοι οὗτοι εἰσὶν Ἀνακρεόντειοι, ὅπερ οὐκ ἀληθεύει. Καθότι
οἱ μὲν Ἀνακρεόντειοι, κατὰ τοὺς Μετρικοὺς, συνίστανται ἐκ τριῶν Ἰάμβων καὶ
μιας συλλαβῆς, ἢ ἐξ ἐνὸς τῶν τρισυλλαβῶν ποδῶν, ἀντὶ τοῦ πρώτου Ἰάμβου·
ὥστε γίνεσθαι τὰς πάσας τοῦ στίχου συλλαβὰς 7 ἢ 8. π. χ. ὡς τό: Νόμον
Θεοῦ φύλαττε· ἢ τὸ τοῦ Ἀνακρεόντος αὐτοῦ: Μακαρίζομέν σε τέττιξ.
Οἱ δὲ παρόντες στίχοι, ὀκτασύλλαβοι ὄντες ἐκ τῶν λεγομένων Πολιτικῶν, οὐδὲν
ἄλλο μέτρον ἔχουσιν, εἰμὴ αὐτὸ τοῦτο τὸ ὀκτασύλλαβον μόνον, καὶ ἐπὶ τέλους
τὸ παροξύτονον. Ἀλλ' οὐδὲ ἀρμόζει ἴσως εἰς τὸν κάλαμον τοῦ Δείου Δαμασκη-
νοῦ τοιοῦτον μέτρον. Ταῦτα οὖν, καὶ προσέτι ἡ ἀρχαία ἐπιγραφὴ τῆς Εὐχῆς
ταύτης, πιθανολογοῦσι μᾶλλον, ὅτι πατήρ αὐτῆς γνήσιος ἐστὶν οὐχ ὁ Δαμασκη-
νός, ἀλλὰ Συμεὼν ὁ Νέος Θεολόγος.

Ἦκμασε δὲ ὁ Συμεὼν οὗτος περὶ τὰ 1030, ἐπ' ἀρετῇ καὶ ἀγιότητι διαβεβοη-
μένος, Ἠγούμενος ὦν τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει τοῦ Ἁγίου Μάμαντος Μονῆς,

σοῦ τοὺς πόδας τοῦ Χριστοῦ μου,
 τοῦ Δεσπότου καὶ Θεοῦ μου.
 Ὡς ἐκείνην οὐκ ἀπώσω,
 προσελθοῦσαν ἐκ καρδίας,
 μηδ' ἐμὲ βδελύξῃ, Λόγε.
 σοὺς δὲ πάρασχέ μοι πόδας,
 καὶ κρατῆσαι; καὶ φιλῆσαι,
 καὶ τῷ ρείθρῳ τῶν δακρύων,
 ὡς πολυτιμῆτι μύρῳ,
 τούτους τολμηρῶς ἀλειψαί.
 Πλυνόν με τοῖς δάκρυσί μου,
 κάθαρον αὐτοῖς με, Λόγε.
 ἄφες καὶ τὰ πταίσματά μου,
 καὶ συγγνώμην πάρασχέ μοι.
 Οἶδας τῶν κακῶν τὸ πλῆθος,
 οἶδας καὶ τὰ τραύματά μου,
 καὶ τοὺς μώλωπας ὀρᾶς μου.
 ἀλλὰ καὶ τὴν πίστιν οἶδας,
 καὶ τὴν προθυμίαν βλέπεις,
 καὶ τοὺς στεναγμοὺς ἀκούεις.
 Οὐ λανθάνει σε, Θεέ μου,
 ποιητά μου, λυτρωτά μου,
 οὐδὲ σταλαγμὸς δακρύων,
 οὐδὲ σταλαγμοῦ τι μέρος.
 Τὸ μὲν ἀκατέργαστόν μου
 ἔγνωσαν οἱ ὀφθαλμοί σου.
 ἐπὶ τὸ βιβλίον δέ σου,
 καὶ τὰ μήπω πεπραγμένα,
 γεγραμμένα σοι τυγχάνει.
 Ἰδε τὴν ταπείνωσίν μου,
 ἴδε μου τὸν κόπον, ὅσος,
 καὶ τὰς ἀμαρτίας πάσας,
 ἄφες μοι, Θεέ τῶν ὅλων.
 ἵνα καθαρᾷ καρδίᾳ,

περιτρόμῳ διανοίᾳ,
 καὶ ψυχῇ συντετριμμένῃ,
 τῶν ἀχράντων σου μετάσχῳ,
 καὶ πανάγνων Μυστηρίων,
 οἷς ζωοῦται καὶ Θεοῦται,
 πᾶς ὁ τρώγων σε καὶ πίνων,
 ἐξ ἐλικρινοῦς καρδίας.
 Σὺ γὰρ εἶπας, Δέσποτά μου.
 Πᾶς ὁ τρώγων μου τὴν Σάρκα,
 πίνων δέ μου καὶ τὸ Αἷμα,
 ἐν ἐμοὶ μὲν οὗτος μένει,
 ἐν αὐτῷ δ' ἐγὼ τυγχάνω.
 Ἀληθὴς ὁ λόγος παντὸς,
 τοῦ Δεσπότου καὶ Θεοῦ μου.
 τῶν γὰρ Θείων ὁ μετέχων
 καὶ Θεοποιῶν χαρίτων,
 οὐμνουν, οὐκ ἔστι μόνος,
 ἀλλὰ μετὰ σοῦ, Χριστέ μου,
 τοῦ φωτὸς τοῦ τρισηλίου,
 τοῦ φωτίζοντος τὸν κόσμον.
 Ἴνα γοῦν μὴ μόνος μενῶ,
 δίχα σοῦ τοῦ ζωοδότου,
 τῆς πνοῆς μου, τῆς ζωῆς μου,
 τοῦ ἀγαλλιάματός μου,
 τῆς τοῦ κόσμου σωτηρίας,
 διὰ τοῦτό σοι προσῆλθον,
 ὡς ὀρᾶς, μετὰ δακρύων,
 καὶ ψυχῆς συντετριμμένης,
 λύτρον τῶν ἐμῶν πταισμάτων,
 ἱκετεύων τοῦ λαβεῖν με,
 καὶ τῶν σῶν ζωοπαρόχων,
 καὶ ἀμέμπτων Μυστηρίων,
 μετασχεῖν ἀκατακρίτως.
 ἵνα μενῆς, καθὼς εἶπας,

τῆς ἐπικαλουμένης Ξυλοκέρκου. Συνέγραψεν Ἐκκλησιαστικά, Θεολογικά, καὶ Ἀσκητικά πολλά· ἅπερ, ἀνανεωθέντα ἔπειτα ὑπὸ Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, ἐξε-
 δόθησαν ἐλληνιστὶ ἐν Ἰγγολοσταδίῳ, τῷ 1603 ἔτει. Ἐξ ἐκείνων δὲ μεταφράσας
 ὕστερον εἰς τὸ ἀπλοῦν, τὰ λογογραφικὰ μόνον, ὁ προρρήθεις Διονύσιος, συνεξέ-
 δωκε μετὰ καὶ τῶν ποιητικῶν αὐτοῦ. « Τούτου τὸν βίον συγγραψάμενος Νικήτας
 ὁ Στηθαίος, λέγει περὶ αὐτοῦ. « Οὐκ εἶχεν αὐτὸς ἑαυτὸν, ἀλλ' ἡ τοῦ Θεοῦ
 » χάρις ὅλον αὐτόν πρὸς ἑαυτὴν ἐπεσπάσατο· καὶ τὴν μὲν γλῶτταν αὐτοῦ καί-
 » λαμον ὀξύγραφου τὴν δὲ διάνοιαν πηγὴν σοφίας Θεοῦ ἀπειργάσατο. Διὰ τοῦτο
 » καὶ ἀμαθὴς ὢν πάντα τῶν θύραθεν μαθημάτων, ὡς ὁ Ἠγαπημένος (Ἰωάννης
 » δηλ.) ἐθεολόγει, καὶ τὰ τῆς Θεολογίας ὅλαις νυξὶν ἀνετάττετο ». (Μελετ.
 Ἐκκλ. Ἱστορ. Βιβλ. Γ'. κεφ. η'. 3).

μετ' ἐμοῦ τοῦ τρισαθλίου.
 ἵνα μὴ, χωρὶς εὐρών με
 τῆς σῆς χάριτος ὁ πλάνος,
 ἀφαρπάσῃ με δολίως,
 καὶ πλανήσας ἀπαγάγῃ
 τῶν θεοποιῶν σου λόγων.
 Διὰ τοῦτό σοι προσπίπτω,
 καὶ θερμῶς ἀναβῶ σοι:
 Ὡς τὸν Ἄσωτον ἐδέξω,
 καὶ τὴν Πόρνην προσελθοῦσαν,
 οὕτω δέξαι με τὸν πόρνον,
 καὶ τὸν ἄσωτον, οἰκτίρμον,
 ἐν ψυχῇ συντετριμμένη,
 νῦν με προσερχόμενόν σοι.
 Οἶδα, Σῶτερ, ὅτι ἄλλος,
 ὥς ἐγώ, οὐκ ἔπταισέ σοι,
 οὐδὲ ἔπραξε τὰς πράξεις,
 ὥς ἐγώ κατειργασάμην.
 Ἀλλὰ τοῦτο πάλιν οἶδα,
 ὥς οὐ μέγεθος πταισμάτων,
 οὐχ ἁμαρτημάτων πλήθος,
 ὑπερβαίνει τοῦ Θεοῦ μου
 τὴν πολλὴν μακροθυμίαν,
 καὶ φιλανθρωπίαν ἄκραν·
 ἀλλ' ἐλαίω συμπαθείας,
 τοὺς θερμῶς μετανοοῦντας,

καὶ καθαίρεις, καὶ λαμπρύνεις,
 καὶ φωτὸς ποιεῖς μετόχους,
 κοινωνοὺς Θεότητός σου
 ἐργαζόμενος ἀφθόνως.
 καὶ, τὸ ξένον καὶ Ἀγγέλοις,
 καὶ ἀνθρώπων διαναίαις,
 ὁμιλεῖς αὐτοῖς πολλάκις,
 ὥσπερ φίλοις σου γνησίοις.
 Ταῦτα τολμηρὸν ποιεῖ με,
 ταῦτά με πτεροῖ, Χριστέ μου.
 Καὶ θαρρῶν ταῖς σαῖς πλουσίαις
 πρὸς ἡμᾶς εὐεργεσίαις,
 χαίρων τε καὶ τρέμων ἅμα,
 τοῦ πυρὸς μεταλαμβάνω,
 χόρτος ὢν, καὶ, ξένον θαῦμα!
 ὁρροσιζόμενος ἀφράστως,
 ὥσπερ οὖν ἡ βάτος πάλαι,
 ἡ ἀφλέκτως καιομένη.
 Τοίνυν εὐχαρίστῳ γνώμῃ,
 εὐχαρίστῳ δὲ καρδίᾳ,
 εὐχαρίστοις μέλισί μου,
 τῆς ψυχῆς καὶ τῆς σαρκός μου,
 προσκυνῶ καὶ μεγαλύνω,
 καὶ δοξάζω σε, Θεέ μου,
 ὥς εὐλογημένον ὄντα,
 νῦν τε καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

ΕΥΧΗ Η'. ΣΥΜΕΩΝ ΤΟΥ ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΟΥ:

Ο μόνος καθαρὸς καὶ ἀκήρατος Κύριος, ὁ δι' οἶκτον φι-
 λανθρωπίας ἀνεκδιήγητον τὸ ἡμέτερόν ὅλον προσλαβό-
 μενος φύραμα, ἐκ τῶν ἀγνῶν καὶ παρθενικῶν αἱμάτων τῆς
 ὑπερφυῶς κηυσάσης σε, Πνεύματος Θείου ἐπελεύσει, καὶ εὐ-
 δοκία Πατρὸς αἰδίου, Χριστέ Ἰησοῦ, σοφία Θεῶ, καὶ εἰρήνη,
 καὶ δύναμις· ὁ τῷ προσλήμματί σου τὰ ζωοποιὰ καὶ σωτή-
 ρια πάθη καταδεξάμενος, τὸν Σταυρόν, τοὺς Ἥλους, τὴν
 Λόγχην τὸν Θάνατον, νέκρωσόν μου τὰ ψυχοφθόρα πάθη
 τοῦ σώματος. Ὁ τῇ ταφῇ σου τὰ τοῦ Ἄδου σκυλεύσας βα-
 σίλεια, θαῖψον μου διὰ τῶν ἀγαθῶν λογισμῶν τὰ πονηρὰ δια-
 βούλια, καὶ τὰ τῆς πονηρίας πνεύματα διασκεδάσον. Ὁ τῇ
 τριημέρῳ σου καὶ ζωηφόρῳ Ἀναστάσει τὸν πεπτωκότα Προ-

πάτορα ἀναστήτας, ἀνάστησόν με τῇ ἀμαρτίᾳ κατολισθήσαντα, τρόπους μοι μετανοίας ὑποτιθέμενος. Ὁ τῇ ἐνδόξῳ σου Ἀναλήψει τῆς σαρκὸς θιώσας τὸ πρόσλημμα, καὶ τοῦτο τῇ δεξιᾷ καθέδρᾳ τιμήσας τοῦ Πατρὸς, ἀξιώσόν με, διὰ τῆς τῶν ἀγίων σου Μυστηρίων μεταλήψεως, τῆς δεξιᾶς μερίδος τῶν σωζομένων τυχεῖν. Ὁ τῇ ἐπιδημίᾳ τοῦ παρακλήτου Πνεύματος σκεύη τίμια τοὺς ἱερούς σου Μαθηταίς ἐργασάμενος, δοχεῖον καὶ ἐκ τῆς αὐτῆς ἀνάδειξον ἐπελεύσεως. Ὁ μέλλον πάλιν ἔρχεσθαι κρῖναι τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, εὐδίκησον καὶ ἐκ προῦπαντῆσαί σοι ἐν νεφέλαις τῷ ποιητῇ καὶ πλάστῃ μου, σὺν πᾶσι τοῖς Ἀγίοις σου· ἵνα ἀτελευτήτως δοξολογῶ καὶ ἀνυμνῶ σε, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Θ'. ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ.

Πρὸ τῶν θυρῶν τοῦ ναοῦ σου παρέστηκα, καὶ τῶν δεινῶν λογισμῶν οὐκ ἀφίσταμαι· ἀλλὰ σὺ, Χριστέ ὁ Θεός, ὁ Τελώνην δικαιοώσας, καὶ Χαναναίαν ἐλεήσας, καὶ τῷ Ληστῇ Παραδείσου πύλας ἀνοίξας, ἀνοιξόν μοι τὰ σπλάγχνα τῆς φιλανθρωπίας σου, καὶ δεῖξαι με προσερχόμενον καὶ ἀπτόμενόν σου, ὡς τὴν Πόρνην καὶ τὴν Αἰμόρρουν· ἡ μὲν γὰρ τοῦ κρασπέδου σου ἀψαμένη, εὐχερῶς τὴν ἱασιν ἔλαβεν· ἡ δὲ τοὺς σους ἀχράντους πόδας κρατήσασα, τὴν λύσιν τῶν ἀμαρτημάτων ἐκομίσασατο. Ἐγὼ δὲ ὁ ἐλσεινός, ὅλον σου τὸ Σῶμα τολμῶν δεῖξασθαι, μὴ καταφλεχθεῖν· ἀλλὰ δεῖξαι με, ὥσπερ ἐκείνας, καὶ φώτισόν μου τὰ τῆς ψυχῆς αἰσθητήρια, καταφλέγων μου τὰ τῆς ἀμαρτίας ἐγκλήματα· πρεσβείαις τῆς ἀσπόρως τεκούσης σε, καὶ τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων. Ὅτι εὐλογητός εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Ι'. ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ.

Πιστεύω Κύριε, καὶ ὁμολογῶ, ὅτι σὺ εἶ ἀληθῶς ὁ Χριστός, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὁ ἐλθὼν εἰς

τὸν κόσμον ἁμαρτωλοὺς σῶσαι, ὡς πρῶτος εἰμι ἐγώ. Ἔτι πιστεύω, ὅτι τοῦτο αὐτό ἐστι τὸ ἄχραντον Σῶμα σου, καὶ τοῦτο αὐτό ἐστι τὸ τίμιον Αἷμά σου. Δέομαι οὖν σου: Ἐλέησόν με, καὶ συγχώρησόν μοι τὰ παραπτώματά μου, τὰ ἐκούσια, καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν λόγῳ, τὰ ἐν ἔργῳ, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ· καὶ ἀξιώσόν με ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ἀχράντων σου Μυστηρίων, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

Ἀπερχόμενος δὲ μεταλαβεῖν, λέγε τοὺς παρόντας

Στίχους τοῦ Μεταφραστοῦ:

Ἰδοὺ βαδίζω πρὸς Θεῖαν Κοινωνίαν.

Πλαστουργέ, μὴ φλέξης με τῇ μετουσίᾳ·

πῦρ γὰρ ὑπάρχεις τοὺς ἀναξίους φλέγον·

ἀλλ' οὖν κάθαρὸν ἐκ πάσης με κηλίδος.

Εἶτα.

Τοῦ Δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ σήμερον, Υἱὲ Θεοῦ, κοινωνόν με παράλαβε· οὐ μὴ γὰρ τοῖς ἐχθροῖς σου τὸ Μυστήριον εἶπω· οὐ φίλημά σοι δώσω, καθάπερ ὁ Ἰούδας· ἀλλ' ὡς ὁ Ληστής ὁμολογῶ σοι: Μνησθητί μου, Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Καὶ τοὺς Στίχους τούτους:

Θεουργὸν Αἷμα· φρίξον ἄνθρωπε, βλέπων·

ἄνθραξ γὰρ ἐστὶ τοὺς ἀναξίους φλέγων.

Θεοῦ τὸ Σῶμα, καὶ Θεοῖ με, καὶ τρέφει·

Θεοῖ τὸ πνεῦμα, τὸν δὲ νοῦν τρέφει ξένως.

Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα:

Εἴθελξας πόθῳ με, Χριστέ, καὶ ἡλλοίωσας τῷ Θείῳ σου ἔρωτι· ἀλλὰ κατὰφλεξον πυρὶ αὐτῷ τὰς ἁμαρτίας με, καὶ ἐμπλησθῆναι τῆς ἐν σοὶ τρυφῆς καταξίωσον, ἵνα τὰς δύο σκιρτῶν, μεγαλύνῳ ἀγαθὴ παρουσίας σου.

Εν ταῖς λαμπρότησι τῶν Ἀγίων σου, πῶς εἰσελεύσομαι ὁ ἀνάξιος; εἰ γὰρ τολμήσω συνεισελθεῖν εἰς τὸν νυμφῶνα, ὁ χιτῶν με ἐλέγχει, ὅτι οὐκ ἐστὶ τοῦ γάμου, καὶ δέσμιος ἐκβαλοῦμαι ὑπὸ τῶν Ἀγγέλων. Καθάρισον Κύριε τὸν ῥύπον τῆς ψυχῆς μου, καὶ σῶσόν με ὡς φιάνθρωπος.

Καὶ τὴν παροῦσαν Εὐχὴν:

Δέσποτα φιλόανθρωπε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός μου, μὴ εἰς κρίμα μοι γένοιτο τὰ ἅγια ταῦτα, διὰ τὰ ἀνάξιον εἶναί με, ἀλλ' εἰς κάθαρσιν, καὶ ἁγιασμόν ψυχῆς τε καὶ σώματος, καὶ εἰς ἀρράβωνα τῆς μελλούσης ζωῆς καὶ βασιλείας. Ἐμοὶ δὲ τὸ προσκολλᾶσθαι τῷ Θεῷ ἀγαθόν ἐστι, τίθεσθαι ἐν τῷ Κυρίῳ τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν: Τοῦ Δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ, κτλ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

μετὰ τὴν Θείαν Μετάληψιν.

Στίχοι εἰς τὴν Εὐχαριστίαν ταύτην προτρεπτικοί.

Ἐπ' αὖν δὲ τύχης τῆς καλῆς μετουσίας

τῶν ζωοποιῶν μυστικῶν δωρημάτων,

ὑμνησον εὐθύς, εὐχαρίστησον μέγα,

καὶ ταῦδε θερμῶς ἐκ ψυχῆς Θεῷ λέγε:

Δόξα σοι, ὁ Θεός. Δόξα σοι, ὁ Θεός. Δόξα σοι, ὁ Θεός.

Καὶ εὐθύς τὰς ἐπομένας εὐχαριστηρίους Εὐχαίς.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ.

Εὐχαριστῶ σοι, Κύριε, ὁ Θεός μου, ὅτι οὐκ ἀπώσω με τὸν ἁμαρτωλόν, ἀλλὰ κοινωνόν με γενέσθαι τῶν ἁγιασμάτων σου κατηξίωσας. Εὐχαριστῶ σοι, ὅτι με τὸν ἀνάξιον μεταλαβεῖν τῶν ἀχράντων σου, καὶ ἐπουρανίων δωρεῶν κατηξίωσας. Ἀλλὰ, Δέσποτα φιλόανθρωπε, ὁ ὑπὲρ ἡμῶν ἀποθανών τε καὶ ἀναστὰς, καὶ χαρισάμενος ἡμῖν τὰ φρικτὰ ταῦτα καὶ ζωοποιὰ σου Μυστήρια, ἐπ' εὐεργεσίᾳ καὶ ἁγιασμῷ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, δός γενέσθαι ταῦτα καὶ μοὶ εἰς ἱάσιν ψυχῆς τε καὶ σώματος, εἰς ἀποτροπὴν παντὸς ἐναντίου, εἰς φωτισμὸν τῶν ὀφθαλμῶν τῆς καρδίας μου, εἰς εἰρή-

νην τῶν ψυχικῶν μου δυνάμεων, εἰς πίστιν ἀκαταίσχυντον, εἰς ἀγάπην ἀνυπόκριτον, εἰς πλησμονὴν σοφίας, εἰς περιποίησιν τῶν ἐντολῶν σου, εἰς προσθήκην τῆς Δείας σου χάριτος, καὶ τῆς σῆς βασιλείας οἰκείωσιν· ἵνα ἐν τῷ ἁγιασμῷ σου δι' αὐτῶν φυλαττόμενος, τῆς σῆς χάριτος μνημονεύω διαπαντός, καὶ μηκέτι ἐμαυτῷ ζῶ, ἀλλὰ σοὶ τῷ ἡμετέρῳ Δεσπότη καὶ εὐεργέτῃ. Καὶ οὕτω τοῦ τῇ δε βίου ἀπάρας, ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου, εἰς τὴν αἰδίου καταντήσω ἀνάπαυσιν, ἔνθα ὁ τῶν ἐορταζόντων ἥχος ὁ ἀκατάπαυστος, καὶ ἡ ἀπέραντος ἡδονὴ τῶν καθορώντων τοῦ σοῦ προσώπου τὸ καίλλος τὸ ἄρρητον. Σὺ γὰρ εἶ τὸ ὄντως ἐφετόν, καὶ ἡ ἀνέκφραστος εὐφροσύνη τῶν ἀγαπώντων σε, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σε ὑμνεῖ πᾶσα ἡ κτίσις εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ.

Δέσποτα Χριστέ, ὁ Θεὸς, Βασιλεῦ τῶν αἰώνων, καὶ δημιουργέ τῶν ἀπάντων, εὐχαριστῶ σοι ἐπὶ πᾶσιν, οἷς παρέσχου μοι ἀγαθοῖς, καὶ ἐπὶ τῇ μεταλήψει τῶν ἀχράντων καὶ ζωοποιῶν σου Μυστηρίων. Δέομαι οὖν σου, ἀγαθέ καὶ φιλαίνδιrowπε: Φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου, καὶ ἐν τῇ τῶν πτερύγων σου σκιᾷ· καὶ δώρησαί μοι ἐν καθαρῷ συνειδότη, μέχρις ἐσχάτης μου ἀναπνοῆς ἐπαξίως μετέχειν τῶν ἁγιασμάτων σου, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον. Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς. ἡ πηγὴ τοῦ ἁγιασμοῦ, ὁ δοτήρ τῶν ἀγαθῶν· καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΤΟΥ ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΟΥ.

Οδοὺς τροφὴν μοι σὰρκα σὴν ἐκουσίως, ὁ πῦρ ὑπάρχων, καὶ φλόγων ἀναξίους, μὴ δὴ καταφλέξης με, μὴ πλαστουργέμου· μᾶλλον δῖελθε πρὸς μελῶν μου συνθέσεις,

εἰς πάντας ἄρμους, εἰς νεφρούς, εἰς καρδίαν.
 Φλέξον δ' ἀκάνθας τῶν ὅλων μου πταισμάτων.
 ψυχὴν καθάρων, ἀγίασον τὰς φρένας.
 τὰς ἰγνύας στήριξον, ὅστέοις ἅμα
 αἰσθήσεων φωτίσον ἀπλήν πεντάδα.
 ὅλον με τῷ σῷ συγκαθήλωσον φόβῳ.
 Ἀεὶ σκέπε φρούρει τε, καὶ φύλαττέ με,
 ἐκ παντὸς ἔργου, καὶ λόγου ψυχοφθόρου.
 Ἀγνίζε, καὶ καθάρε, καὶ ρύθμιζέ με.
 κάλλυνε, συνέτιζε, καὶ φωτίζέ με.
 δεῖξόν με σὸν σκῆνωμα Πνεύματος μόνου,
 καὶ μηκέτι σκῆνωμα τῆς αἰμαρτίας.
 ἵν' ὡς σὸν οἶκον εἰσόδῳ κοινωνίας,
 ὡς πῦρ με φεύγῃ πᾶς κακοῦργος, πᾶν πάθος.
 Πρέσβεις φέρω σοι πάντας ἡγιασμένους,
 τὰς ταξιαρχίας τε τῶν Ἀσωμάτων,
 τὸν Πρόδρομόν σου, τοὺς σοφοὺς Ἀποστόλους,
 πρὸς τοῖς δε, σὴν ἄχραντον αἰγνὴν Μητέρα.
 ὧν τὰς λιταῖς εὐσπλαγχνε, δέξαι, Χριστέ μου,
 καὶ φωτὸς παῖδα τὸν σὸν ἔργασαι λατρίν.
 Σὺ γὰρ ὑπάρχεις ἀγιασμὸς καὶ μόνος
 ἡμῶν ἀγαθὲ τῶν ψυχῶν, καὶ λαμπρότης.
 καὶ σοὶ πρεπόντως, ὡς Θεῷ καὶ Δεσπότῃ,
 δόξαν ἅπαντες πέμπομεν καθ' ἡμέραν.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ.

Τὸ Σῶμά σε τὸ ἅγιον, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
 γένοιτό μοι εἰς ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ Αἷμά σε τὸ τίμιον
 εἰς ἄφεσιν αἱμαρτιῶν. Γένοιτο δέ μοι ἡ εὐχαριστία αὕτη εἰς
 χαρὰν, ὑγείαν, καὶ εὐφροσύνην· καὶ ἐν τῇ φοβεράῃ καὶ δευ-
 τέρα ἐλεύσει σου, ἀξιώσόν με τὸν αἱμαρτωλὸν στήναι ἐκ δε-
 ξιῶν τῆς σῆς δόξης· πρεσβείαις τῆς παναχράντου σε Μητρὸς,
 καὶ πάντων σου τῶν Ἀγίων. Ἀμήν.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ.

Εἰς τὴν ὑπεράγιαν Θεοτόκον.

Παναγία Δέσποινα Θεοτόκε, τὸ φῶς τῆς ἐσκοτισμένης με ψυχῆς, ἡ ἐλπίς, ἡ σκέπη, ἡ καταφυγή, ἡ παραμυθία, τὸ ἀγαλλιάμαί μου, εὐχαριστῶ σοι, ὅτι ἠξίωσάς με τὸν ἀνάξιον κοινωνὸν γενέσθαι τοῦ ἀχράντου Σώματος, καὶ τοῦ τιμίου Αἵματος τοῦ Υἱοῦ σου. Ἄλλ' ἡ τεκοῦσα τὸ ἀληθινὸν φῶς, φώτισόν μου τοὺς νοητοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς καρδίας· ἡ τὴν πηγὴν τῆς ἀθανασίας κυήσασα, ζωοποίησόν με τὸν τε θανατωμένον τῇ ἀμαρτίᾳ· ἡ τοῦ ἐλεήμονος Θεοῦ φιλεύσπλαγχνος Μήτηρ, ἐλέησόν με, καὶ δὸς κατάνυξιν καὶ συντριβὴν ἐν τῇ καρδίᾳ μου, καὶ ταπείνωσιν ἐν τοῖς διανοήμασί μου, καὶ ἀνάκλησιν ἐν ταῖς αἰχμαλωσίαις τῶν λογισμῶν μου. Καὶ ἀξιώσόν με, μέχρι τελευταίας μου ἀναπνοῆς, ἀκατακρίτως ὑποδέχεσθαι τῶν ἀχράντων Μυστηρίων τὸν ἁγιασμόν, εἰς ἴασιν ψυχῆς τε καὶ σώματος· καὶ παραίσχου μοι δάκρυα μετανοίας καὶ ἐξομολογήσεως, εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου. Ὅτι εὐλογημένη, καὶ δεδοξασμένη ὑπάρχεις εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι,
καὶ γὰρ ἀναπαύσω ὑμᾶς.

Ματθ. ι. α. 28.

ΚΑΝΩΝ ΙΚΕΤΗΡΙΟΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ ΗΜΩΝ

Ι Η Σ Ο Υ Ν Χ Ρ Ι Σ Τ Ο Ν .

Ὡδὴ α'. Ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ .

Ιἡσοῦ γλυκύτατε Χριστέ, Ἰησοῦ μακρόθυμε, τὰ τῆς ψυχῆς μου θανάπτεισον τραύματα, Ἰησοῦ καὶ γλύκανον, τὴν καρδίαν μου πολυέλεε δέομαι, Ἰησοῦ Σωτήρ μου, ἵνα μεγαλύνω σε σωζόμενος .

Ἰησοῦ γλυκύτατε Χριστέ, Ἰησοῦ διάνοιξον, τῆς μετανοίας μοι πύλας φιλάνθρωπε, Ἰησοῦ καὶ δέξαι με, σοὶ προσπίπτοντα, καὶ θερμῶς ἐξαιτούμενον, Ἰησοῦ Σωτήρ μου, τῶν πλημμελημάτων τὴν συγχώρησιν .

Ἰησοῦ γλυκύτατε Χριστέ, Ἰησοῦ ἐξάρπασον, ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ δολίου Βελιάρ με, Ἰησοῦ καὶ ποιήσον, δεξιὸν παραστάτην τῆς δόξης σου, Ἰησοῦ Σωτήρ μου, μοίρας εὐωνύμου λυτρώσάμενος .

Θεοτοκίον .

Ἰησοῦν γεννήσασα Θεόν, Δέσποινα δυσώπησον, ὑπὲρ ἀχρείων ἱκετῶν πανάχραντε, ὅπως τῆς κολάσεως, ταῖς πρεοβείαις σου λυτρωθῶμεν ἀμόλυντε, οἱ μεμολυσμένοι, δόξης αἰδίου ἀπολαύσαντες .

Ὡδὴ γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας .

Εἰσάκουσον φιλάνθρωπε Ἰησοῦ μου, τοῦ δούλου σου βρωτός ἐν κατανύξει· καὶ ῥῦσαι Ἰησοῦ με τῆς καταδίκης,

καὶ τῆς κολάσεως, μόνη μακρόθυμε, Ἰησοῦ γλυκύτατε πολυέλεε.

Ὑπόδεξαι τὸν δοῦλόν σου Ἰησοῦ μου, προσπίπτοντα σὺν δάκρυσιν Ἰησοῦ μου, καὶ ᾤσων Ἰησοῦ μου μετανοοῦντα, καὶ τῆς γέννησός με, Δέσποτα λύτρωσαι, Ἰησοῦ γλυκύτατε πολυέλεε.

Τὸν χρόνον Ἰησοῦ μου, ὃν δέδωκάς μοι, εἰς πάθη ἔδαπανησα Ἰησοῦ μου· διό με Ἰησοῦ μου μὴ ἀπορρίψης, ἀλλ' ἀνακαλεσαι, δέομαι Δέσποτα, Ἰησοῦ γλυκύτατε, καὶ διάσωσον.

Θεοτοκίον.

Παρθένε ἡ τεκοῦσα τὸν Ἰησοῦν μου, ἰκέτευε ῥυσθῆναί με τῆς γέννησός, ἡ μόνη προστασία τῶν θλιβομένων, Θεοχαρίτωτε, καὶ καταξίωσον, τῆς ζωῆς Πανάμωμε τῆς ἀγείρω με.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Σωτήρ μου Ἰησοῦ, ὁ τὸν Ἄσωτον σώσας, Σωτήρ μου Ἰησοῦ, ὁ δεξιόμενος Πόρνην, καί με νῦν ἐλέησον, Ἰησοῦ πολυέλεε· σῶσον, οἷκτειρον, ὃ Ἰησοῦ εὐεργέτα, ὥσπερ ὦκτειρας, τὸν Μανασσῆν Ἰησοῦ μου, ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Ὡδὴ δ'. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Θεράπευσον, Ἰησοῦ μου ψυχῆς μου τὰ τραύματά, Ἰησοῦ μου δέομαι, καὶ τῆς χειρός με ἐξάρπασον, Ἰησοῦ μου εὐσπλαγχνε, τοῦ ψυχοφθόρου Βελίαρ, καὶ διάσωσόν.

Ἠμάρτηκα, Ἰησοῦ μου γλυκύτατε εὐσπλαγχνε, Ἰησοῦ μου σῶσόν με, τὸν προσφυγόντα τῇ σκέπῃ σου, Ἰησοῦ μακρόθυμε, καὶ βασιλείας τῆς σῆς με καταξίωσον.

Οὐχ ἥμαρτεν, Ἰησοῦ μου· οὐδεὶς ὥσπερ ἡμαρτὸν, ἐγὼ ὁ ταλαίπωρος· νῦν δὲ προσπίπτω δεόμενος· Ἰησοῦ μου σῶσόν με, καὶ τὴν ζωὴν Ἰησοῦ μου κληροδότησον.

Θεοτοκίον.

Πανύμνητε, Ἰησοῦν ἡ γεννήσασα Κύριον, αὐτὸν καθικέτευε, τοῦ λυτρωθῆναι κολάσεως, πάντας τοὺς ὑμνοῦντάς σε, καὶ Θεοτόκον κυρίως ὀνομάζοντας.

Ὡδὴ ε'. Ὁ φωτισμός.

Σὺ φωτισμός, Ἰησοῦ μου νοός μου, σὺ σωτηρία, τῆς ἀπεγνωσμένης ψυχῆς μου Σῶτερ, σὺ Ἰησοῦ μου, τῆς κολά-

σεως ῥῦσαι, καὶ γεέννης, ἐμὲ κραυγαῖζοντα : Σῶσον Ἰησοῦ μου, Χριστέ με τὸν ἄθλιον .

Ὁλοσχερῶς, Ἰησοῦ με πρὸς πάθη τῆς ἀτιμίας, καταβεβλημένος, ἤδη κραυγαῖζω : Σὺ Ἰησοῦ μου, βοηθείας μοι χεῖρα, καταπέμψας ἔκσπασον κράζοντα : Σῶσον Ἰησοῦ μου, Χριστέ με τὸν ἄθλιον .

Βέβηλον νοῦν, Ἰησοῦ περιφέρων ἀναβοῶ σοι : Κάθαρον τοῦ ρύπου με τῶν πταισμάτων, καὶ λύτρωσαί με τὸν εἰς βάθη κακίας, ἐξ ἀγνοίας κατολισθήσαντα, Σῶτερ Ἰησοῦ μου, καὶ σῶσόν με δέομαι .

Θεοτοκίον .

Τὸν Ἰησοῦν, ἡ γεννήσασα Κόρη Θεογεννήτορ, τοῦτον ἐκδυσώπει σωθῆναι πάντας τοὺς ὀρθοδόξους, μονασταῖς καὶ μιγαῖδας, καὶ γεέννης ῥυσθῆναι, κράζοντας : Πλήν σου προστασίαν οὐκ ἔγνωμεν .

Ὡδὴ ε'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων .

Ιησοῦ μου Χριστέ πολυέλεε, ἐξομολογούμενον δέξαι με Δέσποτα, ὦ Ἰησοῦ καὶ σῶσόν με, καὶ φθορᾶς Ἰησοῦ με ἐξάρπασον .

Ἰησοῦ μου οὐ γέγονεν ἕτερος, ἄσωτος οὐδεὶς, ὡς ἐγὼ ὁ ταλαίπωρος, ὦ Ἰησοῦ φιλάνθρωπε ἄλλα σὺ Ἰησοῦ με διάσωσον .

Ἰησοῦ μου καὶ Πόρνην καὶ Ἀσωτον, καὶ τὸν Μανασσῆν καὶ Τελώνην νενίκηκα, ὦ Ἰησοῦ μου πάθῃσι, καὶ Ἀηστὴν, Ἰησοῦ, Νινευίτας τε . Θεοτοκίον .

Ἰησοῦν τὸν Χριστὸν μου κυήσασα, ἄχραντε Παρθένα, ἡ μόνη ἀμόλυντος, μεμολυσμένον ὄντα με, πρεσβειῶν σου ὑσώπω νῦν κάθαρον .

Κοντάκιον . Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον .

Ιησοῦ γλυκύτατε, τὸ φῶς τοῦ κόσμου, τῆς ψυχῆς μου φῶς τίσον, τοὺς ὀφθαλμούς, Υἱὲ Θεοῦ, τῇ θαυρατῇ σου λαμπρότητι, ἵνα ὑμνῶ σε, τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον .

Ὡδὴ ζ'. Κίκονος χρυσῆς .

Χριστέ Ἰησοῦ, αὐδεῖς ἡμαρτεν ἐν γῇ ἐκ τοῦ αἰῶνος : ὦ Ἰησοῦ μου, ὥσπερ ἡμαρτον, ἐγὼ ὁ τάλας καὶ ἄσωτος

ὄθεν Ἰησοῦ μου βοῶ σοι : Μελωδοῦντά με οἴκτειρον . Εὐλογη-
τός εἶ ὁ Θεός . ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν .

Χριστέ Ἰησοῦ, ἐν τῷ φόβῳ σου βοῶ καθήλωσόν με, ὦ Ἰη-
σοῦ μου, καὶ κυβέρνησον, νῦν πρὸς λιμένα τὸν εὐδιον· ὅπως
Ἰησοῦ μου οἴκτίρμον, μελωδῶ σοι σωζόμενος : Εὐλογητός εἶ
ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν .

Χριστέ Ἰησοῦ, μυριάκις ὑπεσχέθην σοι ὁ ταῖλας, ὦ Ἰησοῦ
μου τὴν μετάνοιαν, ἀλλ' ἐψευσαίμην ὁ ἄθλιος· ὄθεν Ἰησοῦ με
βοῶ σοι : Τὴν ἀναίσθητον μένουσαν, ψυχὴν μου φώτισον Χρι-
στέ, ὁ τῶν Πατέρων Θεός .

Θεοτοκίον .

Χριστὸν Ἰησοῦν, ἡ γεννήσασα φρικτῶς καὶ ὑπὲρ φύσιν,
αὐτὸν δυσώπει παναμώμητε, τὰ παρὰ φύσιν μου πταίσματα,
πάντα συγχωρῆσαί μοι Κόρη, ἵνα κράζω σωζόμενος : Εὐλο-
γημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα .

Ὡδὴ ἡ. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός .

Σὲ Ἰησοῦ μου δυσωπῶ . Ὡς τὴν Πόρνην Ἰησοῦ μου ἔλυ-
τρώσω, τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων, οὕτω καί με Ἰησοῦ,
Χριστέ μου λύτρωσαι καὶ κάθαρον, τὴν ῥερυπωμένην ψυχὴν
μου Ἰησοῦ μου .

Καθυποκύψας Ἰησοῦ, ταῖς ἀλόγοις ἡδοναῖς ἄλογος ὥφθην,
καὶ τοῖς κτήνεσιν ὄντως, ὦ Ἰησοῦ μου οἴκτρως, ὁ ταῖλας Σῶ-
τερ ἀφωμοίωμαι· ὄθεν Ἰησοῦ με τῆς ἀλογίας ῥῦσαι .

Περιπεσὼν ὦ Ἰησοῦ, ψυχοφθόροις ἐν λησταῖς ἀπεγυ-
μνώθην, τὴν στολὴν Ἰησοῦ μου τὴν Θεοῦφαντον νῦν, καὶ
κεῖμαι μώλωψι κατὰστικτος· ἔλαιον Χριστέ μου ἐπίχεε
καὶ οἶνον .

Θεοτοκίον .

Τὸν Ἰησοῦν μου καὶ Θεόν, ἡ βαστάσασα Χριστὸν ἀνερ-
μηνεύτως, Θεοτόκε Μαρία, τοῦτον δυσώπει αἰεὶ, κινδύνων
σώζεσθαι τοὺς δούλους σου, καὶ τοὺς ὑμνηταῖς σου ἀπείραν-
δρε Παρθένε .

Ὡδὴ Β'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον .

Τὸν Μανασσὴν Ἰησοῦ μου, τὸν Τελώνην, τὴν Πόρνην τὸν
Ἄσωτον, οἴκτίρμον Ἰησῆ, καὶ τὸν Ληστὴν ὑπερβέβηκα,

Ἰησοῦ μου ἐν ἔργοις, αἰσχίστοις καὶ αἰτόποις Ἰησοῦ· ἀλλὰ σὺ Ἰησοῦ μου, προφθάσας με διάσωσον.

Τοὺς ἐξ Ἀδάμ Ἰησοῦ μου, ἀμαρτήσαντας πάντας, πρὸ νόμου καὶ ἐν νόμῳ Ἰησοῦ, καὶ μετὰ νόμον ὁ ἄθλιος, Ἰησοῦ μου καὶ χάριν, νενίκηκα τοῖς πάθεσιν οἰκτρῶς· ἀλλὰ σὺ Ἰησοῦ μου, τοῖς κρίμασί σου σῶσόν με.

Μὴ χωρισθῶ Ἰησοῦ μου, τῆς ἀφράστου σε δόξης, μὴ τύχω τῆς μερίδος Ἰησοῦ, τῆς εὐωνύμου γλυκύτατε, Ἰησοῦ· ἀλλὰ σὺ με, τοῖς δεξιοῖς προβάτοισι σου Χριστέ, Ἰησοῦ μου συντάξας, ἀναίπαυσον ὡς εὐσπλαγχνος.

Θεοτόκion.

Τὸν Ἰησοῦν Θεοτόκε, ὃν ἐβάϊσας μόνη, ἀπείρανδρε Παρθένε Μαριάμ, τοῦτον ἀγνή ἐξιλέωσαι, ὡς Υἱόν σου καὶ Κτίστην, ῥυσθῆναι τοὺς προστρέχοντας εἰς σε, πειρασμῶν καὶ κινδύνων, καὶ τοῦ πυρὸς τοῦ μέλλοντος.

Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ιησοῦ γλυκύτατε, ψυχῆς ἐμῆς θυμηδία, Ἰησοῦ ἡ καθαρισις, τοῦ νοός μου, Δέσποτα πολυέλεε, Ἰησοῦ σῶσόν με, Ἰησοῦ Σωτήρ μου, Ἰησοῦ μου παντοδύναμε, μὴ καταλίπης με, Σῶτερ Ἰησοῦ με ἐλέησον, καὶ λύτρωσαι κολάσεως, πάσης Ἰησοῦ καὶ ἀξίωσον, τῆς τῶν σωζομένων, μερίδος Ἰησοῦ μου τῷ χορῷ, τῶν ἐκλεκτῶν σου μὲ σύνταξον, Ἰησοῦ φιλάνθρωπε.

Ὅμοιον.

Ιησοῦ γλυκύτατε, τῶν Ἀποστόλων ἡ δόξα, Ἰησοῦ μου καύχημα, τῶν Μαρτύρων Δέσποτα παντοδύναμε· Ἰησοῦ σῶσόν με, Ἰησοῦ Σωτήρ μου, Ἰησοῦ μου ὡραιότατε, τὸν σοὶ προστρέχοντα, Σῶτερ Ἰησοῦ με ἐλέησον, πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε, πάντων Ἰησοῦ τῶν Ἀγίων σε, Προφητῶν τε πάντων, Σωτήρ μου Ἰησοῦ, καὶ τῆς τρυφῆς, τοῦ Παραδείσου ἀξίωσον, Ἰησοῦ φιλάνθρωπε.

Δόξα.

Ιησοῦ γλυκύτατε, τῶν μοναζόντων τὸ κλέος, Ἰησοῦ μακρό-
 θυμε, ἀσκητῶν ἐντρύφημα καὶ καλλώπισμα, Ἰησοῦ σῶ-
 σόν με, Ἰησοῦ Σωτήρ μου, Ἰησοῦ με ὑπεραίγαθε, χειρὸς ἐξάρ-
 πασον, Σῶτερ Ἰησοῦ με τοῦ δράκοντος, καὶ τούτου τῶν
 παγίδων νῦν, Σῶτερ Ἰησοῦ ἐλευθέρωσον, λάκκου κατωτά-
 του, Σωτήρ μου Ἰησοῦ ἀναγαγών, καὶ δεξιόις συναρίθμησον,
 Ἰησοῦ προβάτοισ με.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μὴ καταπιστεύσης με, ἀνθρωπίνη προστασία, Πάναγία
 Δέσποινα, ἀλλὰ δέξαι δέησιν τοῦ ἱκέτου σου· θλίψις
 γὰρ ἔχει με, φέρειν οὐ δύναμαι, τῶν Δαιμόνων τὰ τοξεύ-
 ματα· σκέπην οὐ κέκτημαι, οὐδὲ ποῦ προσφύγω ὁ ἄθλιος,
 πάντοθεν πολεμούμενος, καὶ παραμυθίαν οὐκ ἔχω πλήν σου.
 Δέσποινα τοῦ κόσμου, ἐλπίς καὶ προστασία τῶν πιστῶν, μή
 μου παρίδῃς τὴν δέησιν, τὸ συμφέρον ποιήσον.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥΝ ΧΡΙΣΤΟΝ.

Δέσποτα Χριστέ, ὁ Θεός, ὁ τοῖς πάθεσί σου τὰ πάθη μου
 θεραπεύσας, καὶ τοῖς τραύμασί σου τὰ τραύματά μου
 ἰατρεύσας, χάρισαί μοι τῷ πολλὰ σοι πταίσαντι δάκρυα κα-
 τανύξεως· συγκέρασόν μου τὸ σῶμα, ἀπὸ ὁσμῆς τοῦ ζωο-
 ποιοῦ σώματός σου, καὶ γλύκανόν μου τὴν ψυχὴν, τῷ σῶ-
 τιμίῳ αἵματι, ἀπὸ τῆς πικρίας, ἣν με ὁ ἀντίδικος ἐπότι-
 σεν. Ὑψώσόν μου τὸν νοῦν πρὸς σέ, κάτω ἐλκυσθέντα, καὶ
 ἀνάγαγέ με ἀπὸ τοῦ χάσματος τῆς ἀπώλειας· ὅτι οὐκ ἔχω
 μετάνοιαν, οὐκ ἔχω κατανύξιν, οὐκ ἔχω δάκρυον παρακλη-
 τικόν, τὰ ἐπαναγόντά με τέκνα πρὸς τὴν ἰδίαν κληρονομίαν.
 Ἐσκότισμαι τὸν νοῦν ἐν τοῖς βιωτικοῖς πάθεσι, καὶ οὐκ
 ἰσχύω ἀτενίσαι πρὸς σέ· ἐν ὀδύνῃ, οὐ δύναμαι θερμανθῆναι
 τοῖς δάκρυσι τῆς πρὸς σέ ἀγάπης. Ἀλλὰ, Δέσποτα Κύριε,
 Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, δώρησαί μοι μετὰ-

νοϊαν ὁλόκληρον, καὶ καρδίαν ἐπίπονον εἰς ἀναζήτησίν σου·
 χάρισαί μοι τὴν χάριν σου, καὶ ἀνακαίνισον ἐν ἐμοὶ τὰς μορ-
 φαῖς τῆς σῆς εἰκόνος. Κατέλιπόν σε, μή με ἐγκαταλίπης·
 ἔξελθε εἰς ἀναζήτησίν μου, ἐπαναγάγέ με πρὸς τὴν νομὴν σε,
 συναρίθμησόν με τοῖς προβάταις τῆς ἐκλεκτῆς σου ποιμένης,
 καὶ διάθρεψόν με σὺν αὐτοῖς ἐκ τῆς γλότης τῶν θείων σου
 Μυστηρίων· πρεσβεῖαις τῆς πανάγνου Μητρός σου, καὶ πάν-
 των τῶν Ἀγίων σου. Ἀμήν.

Τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν
πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου, μήποτε προσκοψῇς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου.

Ψαλμ. υἱ. 11. 12.

ΚΑΝΩΝ ΙΚΕΤΗΡΙΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΓΕΛΟΝ

ΤΟΝ ΦΥΛΑΚΑ ΤΗΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΖΩΗΣ.

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ τοῦ Μαυρόποδος . Οὐ ἡ Ἀκροστιχίς :

Τὸν Ἀγγελον μέλπω σε τὸν φύλακά μου .
Ὡδὴ Μοναχοῦ Ἰωάννου .

Ὡδὴ αἰ. Ἦχος πλ. δ'. Ὑ γράν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν .
Τὸν ἄγρυπνον φύλακα τῆς ἐμῆς, ψυχῆς καὶ προσάτην, τῆς
ζωῆς μου καὶ ὁδηγόν, θεόθεν ὃν ἔλαχον ὑμνῶ σε, Ἀγγελε
θεῖε Θεοῦ παντοκράτορος .

Ὁ θεῶν σωθῆναι πάντας βροτοὺς, αἰγίους Ἀγγέλους ὁδη-
γοὺς καὶ φωταγωγούς, ἐπέστησας Λόγε τοῖς ἀνθρώποις, χει-
ραγωγοῦντας ἡμᾶς πρὸς τὸν φόβον σου .

Νυκτὶ συνεχόμενον ζοφερά, καὶ μέλανι γνόφῳ, καλυπτό-
μενον τῶν παθῶν, φωτὶ μετανοίας αὐγασόν με, ὁ ὁδηγὸς καὶ
προστάτης καὶ φύλαξ μου .

Αἰσchrῶν ἐνθυμήσεων ἐν ἐμοί, πηγάζει πλυμμύρα, βορβο-
ρώδης καὶ ζοφερά, τοῦ Θεοῦ χωρίζουσα τὸν νοῦν μου ἦν ἀ-
ποξήρανον, ὃ ἀντιληπτόρ μου . Θεοτοκίον .

Γαλήνη σὺ Δέσποινα καὶ λιμὴν, τῶν χειμαζομένων, ἐν πε-
λάγει ἀμαρτιῶν · διό σου προστρέχω τῷ λιμένι, κλυδωνιζόμε-
νος σάλῳ ποικίλων παθῶν .

Ὡδὴ γ'. Ὁ ὑρανίας ἀψίδος .

Γεηροῦ καὶ πηλίνου, καὶ χοῖκου κράματος, ἐσχηκῶς τὴν
ὑπαρξιν, τῇ γῇ προσήλωμαι · ἀλλ' ὃ προστάτα μου, καὶ
ὁδηγέ με καὶ ῥῦστα, τρέψον με τὴν ἔφεσιν, πρὸς τὰ εὐράνια

Ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ, τοῖς πονηροῖς ἔργοις μου, καὶ παραπικραίνω καὶ θλίβω, καὶ παροξύνω σε, καὶ ἐκ ἐθέλοντα, ἀπὸ μακρόθεν ἐξάναι, τὸν ἐμὸν ὑπέρμαχον, καταναγκάζω σε.

Λύπης καὶ ἀθυμίας, παρεκτικὸς γίνομαι, ὡς ἀμετανόητος μένων, καὶ ἀδιόρθωτος· διό μοι δώρησαι μετανοῆσαι γνησίως, καὶ χαροποιῆσαί σε, τὸν ἐμὸν φύλακα.

Ὁ ὁρῶν ἀοράτως, τὸ τῷ Θεοῦ πρόσωπον, τῷ ἐν οὐρανοῖς καθημένου, καὶ ἐπιβλέποντος, ἐπὶ τὴν γῆν νοερῶς, καὶ τρέμειν ταύτην ποιοῦντος, αἴτησαι σωθῆναί με, ἅγιε Ἀγγελε.

Θεοτοκίον.

Νοῦν καὶ φρένα καὶ λόγον, δῶρον Θεῷ εἴληφα, ὅπως ἐπιγνῆς τὸν Δεσπότην, ἔργοις τιμήσω καλοῖς· ἐγὼ δὲ πάθεσι, τὴν δωρεὰν ἀτιμάσας, τὸν δοτῆρα ὕβρισα. Δέσποινα σῶσόν με.

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ο τῆς ψυχῆς μου φυλακτὴρ καὶ τοῦ σώματος, ἀφορισθεὶς μοι ἐκ Θεῷ, θεῖε Ἀγγελε, θεομιμήτως πάριδε πανάγιε, ἅπαντα τὰ πταίσματα, τῆς ἀθλίας ψυχῆς μου· ῥῦσαι τῷ δολίῳ με, τῶν ποικίλων παγίδων, καὶ τὸν κοινὸν ἰλέωσαι Θεόν, ἵνα ἐν κρίσει παραίσχη μοι ἄφεςιν.

Ὠδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχὺς Κύριε.

Μὴ ἐννοῶν, τὸ φοβερόν δικαστήριον, ἐν ᾧ μέλλω, Σῶτερ παραστήσεσθαι, καὶ δοῦναι λόγον περὶ παντός, ἔργου τε καὶ λόγου, μηδὲ θανάτου τὸ ἄδηλον, εἰς νοῦν λαμβάνων ὅλως, ἀδιόρθωτος μένω. Ὁδηγέ μου μὴ ἐγκαταλίπης με.

Ἐπιμελῶς, πᾶσαν κακίαν ἐτέλεσα, νηπιόθεν, καὶ οὐκ ἐπαυσάμην σε, τὸν ἀντιλήπτορα τὸν ἐμὸν, τῷ παραπικραίνειν, ἀθέσμοις λόγοις καὶ πράξεσιν· ἀλλ' οὖν μὴ ἐκκακίσσης, ἀλλ' ἐπίμεινον ἔτι, συνετίζων φωτίζων στηρίζων με.

Λόγου Θεοῦ, μακροθυμίαν μιμούμενος, τοῦ ἐλθόντος, ὅπως εἰς μετάνοιαν, καλέσῃ πάντας ἁμαρτωλοὺς, καὶ ἐκδεχομένους, αὐθαίρετον τὴν διόρθωσιν, καὶ μὴ βιάζομένου, καὶ αὐτὸς ὁδηγέ μου, ἐπ' ἐμοὶ μακροθύμως παραίμεινον.

Πόρρω Θεοῦ, ἡ ἁμαρτία με ἔβαλε, τὸν ἀχρεῖον, δούλον καὶ ἀνάξιον· ἀλλ' ὁ Δεσπότης μου Ἰησοῦς, προσελαίβετό με, εὐσπλαγχνῶς καὶ ὠκείωσατο· ἐγὼ δὲ τὴν τρσαύτην, ἀθετῶν αὐτοῦ χάριν, ἔτι θλίβω καὶ σε, θεῖε Ἀγγελε.

Θεοτοκίον .

Ὡς ἀληθῶς, ὁ Κύριος ἐβασίλευσε, βασιλείαν, τὴν μὴ διαπίπτουσιν· καὶ ἐνεδύσατο ψαλμικῶς, ἐκ σοῦ Θεομήτορ, ὡραιότητα ἐν ὑπρέπειαν, τὴν σάρκα τὴν ἁγίαν, δι' ἧς θάνατον εἶλε, καὶ καθεῖλεν αὐτοῦ τὰ βασίλεια .

Ὡδὴ δ'. Ἰνα τί με ἀπώσω .

Σὲ φρουρὸν κεκτημένος, σύννοικον, συνόμιλον, ἅγιε Ἀγγελε, συμπαραμαρτοῦντα, συνοδεύοντα, συμπαραμένοντα, τὰ σωτηριώδη, ὑποτιθέμενον αἰεὶ μοι, ποίαν ἔξω συγγνώμην ἀσύνετος ὢν .

Ἐν πολλῇ παρρησίᾳ, θρόνῳ παριστάμενος τῷ Παντοκράτορος, καὶ περιχορεύων, περὶ τὸν Βασιλέα τῆς κτίσεως, τῶν πολλῶν κακῶν μου, παρασχεθῆναί μοι συγγνώμην, ὃ ὑπερασπιστὴς μου δεήθητι .

Τὰς βασάνους προβλέπων, καὶ τὰς τιμωρίας τὰς ἀναμενούσας με, καὶ τὴν πώρωσίν μου, καὶ τὴν ἀναλγησίαν καὶ τυφλώσιν, ἐλεῶν στεναῖς καὶ σκυθρωπαῖς, καὶ στυγναῖς, κατηφείας πληρούμενος, ῥύσταί μου .

Οὐδεμίαν πρὸς ὦραν, ἀλλ' οὐδὲ στιγμὴν, ἢ καὶ ταύτης βραχύτερον, συνεχώρησά σοι, τῷ ἐμῷ εὐεργέτῃ καὶ φύλακι, ἐπ' ἐμοὶ χαρῆναι, καὶ εὐφρανθῆναι, καὶ σκιρτῆσαι, αἵμαρτίαις αἰεὶ συμφθειρόμενος . Θεοτοκίον .

Νέον βρέφος ὥραθη, ὃ ἀπερινόητος ἐκ σοῦ Πανάμωμε· ὁ σταθμῷ ταῖς νάπας, καὶ τὰ ὄρη ζυγῷ στήσας γνώσεως· ὁ χορὸν ἀστέρων, διαριθμῶν, καὶ βῶλον δρόσου. καὶ ἀνέμων πνοὴν μεταθέμενος .

Ὡδὴ δ'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον .

Φυλάσσων καὶ παρεμβάλλων κύκλω μου, καὶ ὁρμάς ἀναχαιτίζων Δαιμόνων, καὶ τὰς αὐτῶν θηριώδεις ἐφέδους, τὰς κατ' ἐμοῦ ἀναστέλλων ἐκείστοτε, μὴ λίπῃς ὁ φύλαξ ὁ ἐμός· σὲ γὰρ ἔχω θερμὸν ἀντιλήπτορα .

Ὑπέρτιμον καὶ εὐῶδες ὢν μῦρον, μὴ βδελύξῃ τὴν ἐμὴν δυσωδίαν, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ μέχρι τέλους, ἀλλ' ἀδιάστατος ἔσο μοι φύλαξ αἰεὶ· καὶ ἥλιος τόπους ῥυπαροῦς, διερχόμενος γὰρ οὐ μολύνεται .

Λιβαΐδας δακρυομβρύτους ὀμβρίζειν, τὸν στεγάζοντα ἐν ὕδασι λόγῳ, τὰ ἐαυτοῦ ὑψηλὰ ὑπερῶα, χάριν μοι δοῦναι δυσώπει προστάτα μου· ὥς ἂν δι' ἐκείνων καθαρῇ ἡ καρδία μου, καὶ καθορᾷ τὸν Θεόν.

Ἀὐλῶς ὡς καθαρὸς καὶ ἄϋλος, παρεστῶς τῷ καθαρῷ καὶ ἀϋλῷ, καὶ πρὸς αὐτὸν κεκτημένος πλεσίαν, τὴν παρρησίαν καὶ τὴν οἰκειότητα, δυσώπησον τοῦτον ἐκτενῶς, τὴν ψυχὴν μου σωθεῖσαν χαρίσαι μοι.

Καλύψειεν ἐντροπὴ καὶ αἰσχύνη, τὰς αἰσχραῖς καὶ δυσειδεῖς καὶ ζοφώδεις, ὅψεις ἐχθρῶν, ὀπηνίκα τῷ σκήνου, ἡ ταπεινὴ μου ψυχὴ διαζεύγνυται· αὐτὴν δὲ σκεπάζαις, ὁδηγέσαις λαμπραῖς πανιέροις τε πτέρυξι. Θεοτοκίον.

Ἀγίων ἀγιωτέρα Ἀγγέλων, Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ ὑπερτέρα, τὸν χαμερπῆ καὶ χαμαίζηλον νοῦν μου, τῆς γεηρᾶς καὶ προσύλου ἐφέσεως, ὑπέρτερον δεῖξον ἀπὸ γῆς, πρὸς οὐράνιον πόθον ὑψώσασα.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Θεοῦ λειτουργέ, καὶ φύλαξ με πανάριστε, τῷ ἁμαρτωλῷ, αἰεὶ μοι συμπαραμένε, κακουργίας πάσης με τῶν Δαιμόνων ἐκλυτρούμενος, καὶ πρὸς θείας τρίβους ὁδηγῶν, ζωὴν προξενούσας τὴν ἀκήρατον.

Ὡδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Μυριάδας τῶν κύκλῳ, συνεπιτιθεμένων ἐμοὶ ληστῶν ἀφανῶν, ζητῶντων τὴν ψυχὴν με, ἀρπάσαι καὶ σπαράξαι, τῇ πυρίνῃ ρομφαίᾳ σε, ἀποσοβῶν κραταιῶς, μὴ λίπης βοηθέ με.

Ὅταν μέλλῃ με κρίναι, ὁ Κριτὴς καὶ Θεός μου καὶ κατακρίναί με, τὸν κατακεκριμένον, ὑπὸ τῷ συνειδότῳ, πρὸ ἐκείνης τῆς κρίσεως, μὴ ἐπιλάβῃ τῷ σοῦ, δούλου χειραγωγέ μου.

Ἦλὴν σχῶν τὴν μητέρα, καὶ πηλὸν τὸν πατέρα, καὶ τὸν προπάτορα χοῦν, τῇ τούτων συγγενείᾳ, εἰς γῆν διόλου βλέπω· ἀδεῶς δὸς προστάτα μου, καὶ ἄνω βλέψαι ποτὲ, πρὸς οὐρανοῦ τὸ κάλλος.

Ὡς ὠραῖος τῷ κάλλει, καὶ γλυκὺς καὶ χαρίεις, ὁ ἡλιόμορφος νῆς, παιδρῶς παραΐξηθί μοι προσώπῳ μειδιῶντι, ἱλαρῷ τε προσβλέμματι, ἥνίκα μέλλω τῆς γῆς, ἀπαίρειν ὁδηγέ μου.

Διὰ σπλάγχνα ἐλέης, διὰ φιλανθρωπίας περισίαν πολλήν, τῶν σῶν πτερύγων σκέπη, φρουρέ μου σκέπασόν με, ἐκδημοῦντα τοῦ σώματος, ὡς μὴ ἰδεῖν δυσειδῆ, πρόσωπα τῶν Δαιμόνων.

Θεοτοκίον.

Ἡ οὐράνιος πύλη, ἡ σωτήριος θύρα, ἡ κλίμαξ ἡ νοητὴ, δι' ἧς Θεὸς κατέβη, καὶ ἄνθρωπος ἀνέβη, οὐρανῶν βασιλείας με, τοῖς οἰκτιρμοῖς σου Σεμνὴ, ἀξιώσον σὸν δοῦλον.

Ὡδὴ ἡ. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Μετὰ Θεὸν σὲ ἔλαβον, ἐκ Θεοῦ ἀντιλήπτορα, καὶ χειραγωγόν, καὶ βοηθόν καὶ πρόμαχον, πανάγιε Ἀγγελε· διὸ μὴ παύσῃ δέομαι, καὶ παιδαγωγῶν, καὶ νοουθετῶν, καὶ διδάσκων, τὰ δέοντά με πράττειν, καὶ φωτίζων τὸν νοῦν μου, ἕως με παραστήσης, τῷ Χριστῷ σεσωσμένον.

Ὅταν οἱ θρόνοι τίθωνται, καὶ αἱ βίβλοι ἀνοίγωνται, καὶ ὁ παλαιὸς τῶν ἡμερῶν καθέζεται, καὶ κρίνονται ἄνθρωποι, καὶ Ἀγγελοι παρίστανται, καὶ κλονῆται γῆ καὶ πάντα φρίσσει καὶ τρέμῃ, τὴν σὴν φιλανθρωπίαν, ἐπ' ἐμοὶ δεῖξον τότε, καὶ ῥῦσαί με γεέννης, Χριστὸν καθικετεύων.

Νῦν ὡς κηρίον μέλισσαι, ἀοραίως κυκλῶσί με, αἱ θεοσυγεῖς, καὶ λυμεῶνες Δαίμονες, ὡς ἄρπαγες ὄρνιθες, ὡς δαλεραὶ ἀλώπεκες, καὶ ὡς αἰμοφάγα, πετεινὰ σαρκοβόρα, κυκλόθεν ἵπτανταί μου. Σκέπασόν με φρουρέ μου, ὡς αἰετὸς σκεπάζει τὰ ἑαυτοῦ νοσσία.

Ἀπὸ βλεφάρων δάκρυα, ἀστακτὶ καταρρέοντα, μετὰ δαψιλοῦς, τῆς προχοῆς παράσχου μοι, δι' ὅλου με πλύνοντα, ἐκ κορυφῆς μέχρι ποδῶν, ὡς ὑπὲρ χιόνα, λευκανθέντα χιτῶνα, φορέσας μετανοίας, εἰς νυμφῶνα τὸν θεῖον, εἰσέλθω σε γεραίρων τὸν ὑπερασπιστήν μου.

Χριστοῦ ναὸν ὑπάρχουσαν, τὴν καρδίαν μου πάθει, χοίρων νοητῶν, διατριβὴν ἐτέλεσα· ἀλλὰ με δυνάμωσον, ὁ τῆς ἐμῆς ψυχῆς βοηθὸς ταύτην καθάρισαι, θυμιάσαι, ῥαντίσαι, ἀρώμασι καὶ μύροις, προσευχῶν καὶ ἀγνεύσεως, ὡς ἂν ὑπάρξῃ πάλιν, ναὸς Χριστοῦ εὐώδης.

Ὁ ὁδηγὸς καὶ φύλαξ μου, καὶ προστατὴς καὶ ῥύστης μου, τῆς ἀπεγνωσμένης μου ψυχῆς ὁ ἔφορος, ἡνίκα τῆς σάλπιγγος,

τὸ φοβερόν ἀπήχημα, μέλλῃ με τῆς γῆς, ἐξαναστῆσαι εἰς κρίσιν, ἐγγύς μου στηθὶ τότε, ἰλαρὸς καὶ χαρίεις, ἐλπίδι σωτηρίας, ἐξαίρων μου τὸν φόβον. Θεοτοκίον.

Ὑπερβολῇ χρηστότητος, δωρεᾶν με ἐλέησον, ἢ τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πηγὴν κηύσασα· ἐλέους γὰρ ἄξιον, οὐκ ἔχω τί προσάξω σοι· τῶν γὰρ ἀγαθῶν μου, οὐδαμῶς χρεῖαν ἔχεις, ὡς τὸν ἀγαθοδότην, καὶ σωτῆρα τοῦ κόσμου ἀρρήτως συλλαβοῦσα, ἡ Κεχαριτωμένη.

Ὡδὴ 2'. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ιδοίμι σε ἐκ δεξιῶν, τῆς ἀθλίας μου ψυχῆς παρισταίμενον, παιδρὸν καὶ ἡμερον, τὸν ἀντιλήπτορα καὶ προσάτην με, ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ, βιαίως τὸ πνεῦμά μου· καὶ τοὺς ζητοῦντάς με, συλλαθεῖν πικροὺς ἐχθροὺς φυγαδεύοντα.

Ὡς Θεὸς Δεῖος λειτουργός, ποιῶν αὐτῷ τὰ Δεῖα Δελήματα, πολλὴν πλουτεῖς πρὸς αὐτόν, τὴν παρρησίαν, ἅγιε Ἀγγελε· διὸ Δερμῶς ὑπὲρ ἐμοῦ, αὐτόν παρακάλεσον, ὡς ἂν σωθεῖς διὰ σοῦ, ἀνυμνῶ τὴν προστασίαν καὶ σκέπην σου.

Ἀπασαν τὴν ἐμὴν ζωὴν, ἐν πολλῇ διαδραμῶν ματαιότητι, τῷ τέλει ἤγγισα, καὶ δυσωπῶ σε τὸν ἐμὸν φύλακα. Γενοῦ μοι ὑπερασπιστῆς, καὶ πρόμαχος ἄμαχος, ὅταν διέρχωμαι, τοὺς τελώνας τοῦ δεινοῦ κοσμοκράτορος.

Νοός με τὰς παρεκτροπαῖς, ῥεμβασμῆς, αἰχμαλωσίας, φανλότητας, καὶ τὴν αἰσχρονοιαν, τῶν ἀκαθάρτων καὶ ῥυπαρῶν λογισμῶν, τρέπειν ἐννοίας εἰς καλαῖς, μὴ λήπης προσταῖτά με, καὶ ἀγαθοὺς λογισμοὺς, κατανύξεως ἐμπύρου γεννήτορας.

Νίκησον τῶν ἐμῶν κακῶν, Ἰησοῦ μονογενὲς ὑπεράγαθε, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, τὴν ἀμετρίαν καὶ πολυπλήθειαν, τοῦ σοῦ αἵλου λειτουργοῦ, Δείαις παρακλήσεσιν, ὃν μοι ἐπέστησας, νηπιόθεν, ὡς φιλαίνθρωπος φύλακα.

Ὁλην με σοὶ μετὰ Θεόν, σωτηρίας τὴν ἐλπίδα ἀνέθηκα, τῷ ἐμῷ φύλακι, καὶ κηδεμόνι καὶ ἀντιλήπτορι· κοινήν πρεσβείαν πρὸς Θεόν, ὑπὲρ ἐμῷ ποιήσον, συμπρεσβευταῖς προσλαβὼν, τῶν Ἀγγέλων τῆς χορῆς καὶ συλλήπτορας. Θεοτοκίον.

Ὑψωσον κέρας εὐσεβῶν, καὶ κατάβαλε βαρβάρων φρυγάματα, Θεογεννήτρια, ἀπολιόρητον διασώζουσα, ταύτην τὴν

ποίμνην σου, ἐν ᾗ, τὸ μέγα σε ὄνομα, καὶ πολυδόξαστον, μεγαλύνεται πιστῶς καὶ δοξάζεται.

Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθαῖ.

Ω "Αγγελε Θεῷ, ὁ παρεστῶς ἀμέσως, τῇ ἀγίᾳ Τριάδι, μὴ παύσῃ ἱκετεύων, ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ δούλου σου.

Ω 'ς ἔλαβες ἰσχὺν, φυλάττειν τὴν ψυχὴν μου, παρὰ Θεοῦ μὴ παύσῃ, σκέπη τῶν σῶν πτερυγῶν, αὐτὴν σκέπων ἐκάστοτε.

Χ αῖρις τῷ Ἰησοῦ, τῷ δόντι μοί σε μέγαν, φύλακα τῆς ψυχῆς μου, καὶ ὄπλον κατ' ἐχθρῶν μου. "Αγγελε Θεοτίμητε.

Α 'ξίωσον καὶ ἐμὲ, τυχεῖν τῆς βασιλείας, τῷ Θεῷ τοῦ ὑψίστου, ἵνα σὺν σοὶ κραυγάζω, τὸν ὕμνον τὸν Τρισάγιον.

Φ ὡς δεύτερον σὺ εἶ, μετὰ Θεόν φρουρέ μου· μὴ παύσῃ προστατεύων, ἰδεῖν καὶ ἐμὲ τὸ σέλας, τῆς τριλαμποῦς Θεότητος. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Α 'γγέλων καὶ βροτῶν, Δέσποινα Θεοτόκε, μὴ παύσῃ ἱκετεύειν, Παρθένε τὸν Υἱόν σου, ὑπὲρ ἐμῷ τοῦ δούλου σου.

Ε Υ Χ Η

Εἰς τὸν αὐτὸν Φύλακα τῆς τοῦ ἀνθρώπου ζωῆς.

Α "γιε "Αγγελε, ὁ ἐφεστῶς τῆς ἀθλίας με ψυχῆς, καὶ ταλαπώρου μου ζωῆς, μὴ ἐγκαταλίπῃς με τὸν ἀμαρτωλόν, μηδὲ ἀποστῆς ἀπ' ἐμῷ διὰ τὴν ἀκρασίαν με· μὴ δώῃς χώραν τῷ πονηρῷ Δαίμονι, κατακυριεῦσαί μου τῇ καταδυναστείᾳ τοῦ θνητοῦ τούτου σώματος· κράτησον τῆς ἀθλίας καὶ παρειμένης χειρός με, καὶ ὁδήγησόν με εἰς ὁδὸν σωτηρίας. Ναὶ, ἅγιε "Αγγελε τοῦ Θεοῦ, ὁ φύλαξ καὶ σκεπαστής τῆς ἀθλίας μου ψυχῆς καὶ τῷ σώματος, πάντα μοι συγχώρησον, ὅσα σοι ἔθλιψα πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς με, καὶ εἴτι ἥμαρτον τὴν σήμερον ἡμέραν· σκέπασόν με ἐν τῇ παρήσῃ νυκτί, καὶ διαφύλαξόν με ἀπὸ πάσης ἐπηρείας τοῦ ἀντικειμένου, ἵνα μὴ ἐν τινι ἀμαρτήματι παροργίσω τὸν Θεόν· καὶ πρέσβευε ὑπὲρ ἐμῷ πρὸς τὸν Κύριον, τῷ ἐπιστηρίξαι με ἐν τῷ φόβῳ αὐτοῦ, καὶ ἄξιον ἀναδεῖξαί με δούλον τῆς αὐτοῦ ἀγαθότητος. Ἀμήν.

Πολὺ ἰσχύει δέησις Δικαίου ἐνεργουμένη .

Ιαν. ι. 4.

ΚΑΝΩΝ ΙΚΕΤΗΡΙΟΣ

ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΟΥΡΑΝΙΟΥΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΚΑΙ ΕΙΣ ΠΑΝΤΑΣ
ΤΟΥΣ ΑΓΙΟΥΣ.

ΠΟΙΗΜΑ ΙΩΣΗΦ ΤΟΥ ΥΜΝΟΓΡΑΦΟΥ.

Οὐ ἡ Ἀκροστιχίς, κατ' Ἀλφάβητον. Ὡδὴ Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλαίτην Φαραώ.

Α"ναρχε Λόγε, ἱεραῖς δεήσεσι, τῶν Χερουβὶμ Σεραφὶμ, Ἐξουσιῶν Θρόνων, καὶ Δείων Δυναμίσεων, Ἀγγέλων Ἀρχαγγέλων τε, Ἀρχῶν Κυριοτήτων, τὰ σὰ ἐλέη τὰ πλείσια, δώρησαι ἡμῖν ὡς φιλάνθρωπος.

Βοήθησόν μοι τοῦ Κυρίου Πρόδρομε, Χριστοῦ δεόμενος, τῶν Προφητῶν δῆμος, Ἀποστόλων σύλλογος, Μαρτύρων τὰ στρατεύματα, τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην, ἐκδυσωπεῖτε σωθῆναί με, πταίσμασι πολλοῖς συνεχόμενον.

Γυναῖκες Δεῖαι, αἱ καλῶς ἀθλήσασαι, καὶ ἐξασκήσασαι, Ἱεραρχῶν δῆμος, Ὅσιοι καὶ Δίκαιοι, σεπτοὶ Ἱερομάρτυρες, ἀγαθῶν αἰωνίων, ἐπιτυχεῖν ἱκετεύσατε, πίστει τοὺς ὑμᾶς μακαρίζοντας. Θεοτοκίον.

Δεδουλωμένον ἡδοναῖς τῆ σώματος, τὸν νοῦν μου Δέσποινα, καὶ ἀγαθὴ μόνη, ὅλον ἐλευθέρωσον, καὶ δοῦλον γνησιώτατον, ἀγαθῶν ἐργασίαις, τοῦ σοῦ Υἱοῦ με ἀνάδειξον, ὅπως κατὰ χρέος δοξάζω σε.

Ὡδὴ γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Ε'κ τῶν σκαινδάλων τοῦ ἐχθροῦ, ὦ Σεραφὶμ ρύσασθαί με, Ἐξουσίαι Χερουβὶμ ἱκετεύω, Κυριότητες Ἀρχαί, καὶ

Θρόνοι καὶ Ἀρχάγγελοι, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις πᾶσι, τὸν Λυτρωτὴν ἱκετεύσατε.

Ζωῆς ἀρίστης με τυχεῖν, Πρόδρομε ἐκδυσώπει, σὺν Προφήταις καὶ Μαρτύρων χορείαις, Ἀποστόλων ἱερῶν, Ἱεραρχῶν Ὀσίων τε καὶ Ἱερομαρτύρων, τελειωθέντων δι' αἵματος.

Ἦς ἠξιώθητε τρυφῆς, καὶ δόξης ἀδιαδόχου, αἱ ἀθλήσασαι Γυναῖκες ἀνδρείως, καὶ ἀσκήσασαι φαιδρῶς, καὶ τὸν ἐχθρὸν νικήσασαι, ταύτης ἡμᾶς γενέσθαι, ἐν μετοχῇ ἱκετεύσατε.

Θεοτοκίον.

Θεοχαρίτωτε Ἀγνή, μετὰ τῶν ἄνω ταγμάτων, μετὰ πάντων τῶν σοφῶν Ἀποστόλων, καὶ Μαρτύρων ἱερῶν, καὶ Προφητῶν ἱκέτευε, ὅπως τελείαν λύσιν, αἱμαρτημάτων ληψώμεθα.

ᾠδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

Ιδε Χριστέ, καὶ μὴ παρίδης με δέομαι, αἱμαρτίαις πάσαις συνεχόμενον, ἀλλ' ἱκεσίαις τῶν ἱερῶν, πάντων σου Ἀγγέλων, Μαρτύρων καὶ Ἀποστόλων σου, οἰκτείρησόν με σῶσον, καὶ τῆς σῆς βασιλείας, κληρονόμον με δεῖξον ὡς εὖσπλαγχνος.

Κῆρυξ Χριστοῦ, Πρόδρομε τὸν ἐσβεσμένον μου, τῆς καρδίας λύχνον νῦν ἐπάναψον, λύχνος Ἡλίου τοῦ νοητοῦ, ἥδη χρηματίσας, καὶ σὺν Προφήταις ἱκέτευε, καὶ πᾶσι τοῖς Ἀγίοις, ἐν Σερμῇ μετανοίᾳ, τὴν ζωὴν μετελθεῖν με τὴν πρόσκαιρον.

Λαίμψον μοι φῶς, τῆς μετανοίας φιλάνθρωπε, μεσιτείαις, τῶν ἐν ὁσιότητι, Σεραπευσάντων σε Ἰησοῦ, ἱερῶν Γυναίων, Ἱεραρχῶν καὶ Μαρτύρων σου, Κηρύκων Ἀποστόλων, καὶ Ἱερομαρτύρων, καὶ τυχεῖν σωτηρίας ἀξιώσον. Θεοτοκίον.

Μόνη Θεὸν, σωματωθέντα κυήσασα, Παναγία, τοῦτον κα-
θικέτευε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ φοβερᾷ, πάντας ἡμᾶς σῶσαι, καὶ τῆς κολάσεως ρύσασθαι, ζωῆς αἰωνιζούσης, καὶ φωτὸς ἀξιῶσαι, καὶ σὺν τούτοις καλῶς Σεραπεύσασαι.

ᾠδὴ ε'. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Νεοραί σε Δυνάμεις, νῦν καθικετεύουσιν εὖσπλαγχνε Κύριε, Ἐξουσίαι Θρόνοι, Σεραφίμ Κυριότητες Ἀγγελοι, σὺν τοῖς Ἀρχαγγέλοις, καὶ ταῖς Ἀρχαῖς Ἰλεως ἔσο, τῷ λαῷ σου, καὶ σῶσον ὡς εὖσπλαγχνος.

Ξενοτρόπως βιώσας, Πρόδρομε μακάριε, ξένον με ποιήσον, πάσης τιμωρίας, Ἰησοῦν δυσωπῶν τὸν φιλάνθρωπον, σὺν Προφήταις θείοις, καὶ Ἀποστόλοις Ἱεράρχαις, καὶ Μαρτύρων ἁγίοις στρατεύμασιν.

Ὁ τοὺς σὲς Ἱεράρχας, καὶ Ἱερομάρτυρας λαμπρύνας Κύριε, καὶ σεπτῶν Γυναιῶν, ἀθλησάντων τὸν θείον καταλόγον, μεγαλύνας τούτων, ταῖς προσευχαῖς οἰκτείρησόν με, ὃ εἰδώς μου τὰ ἄμετρα πταίσματα. Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε, Λόγον τὸν πανάγιον ἀποκυήσασα, τῆς ψυχῆς μου πᾶσαν, ἀθυμίαν, καὶ λύπην ἀπέλασον, καὶ εὐδωσόν μου, τὸν λογισμόν τὰ θεία πράττειν, ἵνα πίστει καὶ πόθῳ δοξάζω σε.

Ὤδὴ ε'. Ἰλασθητί μοι Σωτήρ.

Ρύσθηναί με τῆς ἐκεῖ, ἀποκειμένης κολάσεως, δεήθητε Χερυβὶμ, Θρόνοι Κυριότητες, Ἄγγελοι Ἀρχάγγελοι, Ἀρχαὶ καὶ Δυναμεις, τὸν Δεσπότην πάσης κτίσεως.

Σὺν Ἀποστόλων χοροῖς, καὶ τῶν Μαρτύρων στρατεύμασι, Πρόδρομε κῆρυξ Χριστοῦ, εὐρεῖν ἡμᾶς ἔλεος, ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως, Ἰησοῦν δυσώπει, τὸν φιλάνθρωπον Θεὸν ἡμῶν.

Τῶν ἀθλησάντων στερόνως, Γυναιῶν Θέκλα ἐξάρχουσα, ἱκέτευε σὺν αὐταῖς, τὸν εὐσπλαγχνον Κύριον, παθῶν ἁμαυρώσεως, καὶ πειρατηρίων, πολυτρόπων λυτρωθῆναι ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦμέν σε οἱ πιστοὶ, θιοχαρίτῳτε Δέσποινα, τὸν ὑπερύμνητον γάρ, Θεὸν ἀπεκύησας· ὃν δυσώπει ἄχραντε, πόλιν καὶ λαόν σου, ἐν εἰρήνῃ διασώζεσθαι.

Ὤδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάθασιν.

Φωτὸς φῶτα δεύτερα, τοῦ πρώτου ὄντες, ἅγιοι Ἄγγελοι, ἐν μεθέξει αὐλῶ, καὶ πανολβίῳ καταφαιδρύνεσθε· ὅθεν κραυγαῖζω· Τὸν νοῦν μου φωτίσατε, ἐσκοτισμένον αἰεὶ βίου τοῖς πάθεσιν.

Χορὸς ὁ μακάριος, τῶν Ἀποστόλων καθικετεύει σε, σὺν τῷ θείῳ Προδρόμῳ, τῶν Ἀθλοφόρων καὶ ἱερῶν Προφητῶν, Ἱεραρχῶν τε Ὁσίων φιλάνθρωπε· πάριδε πάντων ἡμῶν τὰ πλημμελήματα.

Ψυχῆς μου κατάβαλε, Χριστέ τὸν πόνον, καὶ ταύτην οἵ-
κτειρον, τῶν Ἱερομαρτύρων, Ἱεραρχῶν τε καὶ τῶν Ὁσίων
σθ, ταῖς μεσιτείαις μὴ καταισχύνῃς με, ἥνικα μέλλω τῷ σῶ,
θρόνῳ παρίστασθαι.

Θεοτοκίον.

Ὡς θρόνος πυρίμορφος, τὸν Βασιλέα φέρεις τῆς κτίσεως,
ἐν δυσώπει Παρθένε, σὺν μακαρίαις καὶ ἱεραῖς Γυναιξί, τῆς
βασιλείας αὐτοῦ ἀξιῶσαί με, ὑμνολογοῦντα πιστῶς τὴν προ-
στασίαν σου.

Ὡδὴ ἡ. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ὡς Χερουβὶμ πυρίμορφα, Σεραφὶμ πολυόμματα, Θρόνοι
Ἐξουσία, καὶ Ἀρχαὶ καὶ Ἄγγελοι, καὶ πάντες Ἀρ-
χάγγελοι, καὶ Κυριότητες ἱεραὶ, σὺν τῷ μακαρίῳ, δυσωπεῖτε
Προδρόμῳ, Προφήταις Ἀποστόλοις, Ἱεράρχαις Ὁσίοις, καὶ
πᾶσι τοῖς Δικαίοις ἡμᾶς ἐλεηθῆναι.

Δότε ἡμῖν βοήθειαν, Πέτρε, Παῦλε, Ἰάκωβε, καὶ Βαρθο-
λομαῖε, καὶ Θωμᾷ, καὶ Φίλιππε, Ἀνδρέα Μάρκε, Λουκᾷ,
καὶ Ἰωάννη φίλε Χριστοῦ, Σίμων καὶ Ἰούδα, παμμακάριστοι
Θεῖοι, καὶ μέγιστε Ματθία, ἐπηρεῖαις τοῦ πλάνου, καταπε-
πονημένοις καὶ ἐξηπορημένοις.

Ἡλιακῶν λαμπρότερος, χρηματίσας ἐλλάμψεων, Στέφανε
ὁ πρῶτος, Ἀθλητῶν γενόμενος, σὺν τούτοις ἰκέτευε, καταυ-
γασθῆναι πάντας ἡμᾶς, καὶ τῆς ἀμαρτίας ἐκφυγεῖν πάντα
ζέφυρον, βοῶντας τῷ Δεσπότη: Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυ-
ψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἰχνηλατεῖν με Πάναγνε, τοὺς ὁσίως βιώσαντας, διὰ πολι-
τείας ἐναρέτου ποίησον, ἐχθροὺς καταρρέχσασσα, τοὺς ἀφει-
δῶς με θλίβοντας, καὶ πρὸς τῆς σαρκὸς κατολισθαίνειν τὰ
πάθη, ἀπαύστως ἐνοχλοῦντας, ἵνα χαίρων κραυγάζω: Λαὸς
ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ὡς Θεῖαι Ἐξουσία καὶ Χερουβὶμ, Σεραφὶμ Κυριότητες
Ἄγγελοι, Θρόνοι, Ἀρχαί, πᾶσαι καὶ Δυνάμεις πανευ-
κλεεῖς, καὶ ἱεροὶ Ἀρχάγγελοι, δέησιν ποιεῖτε πρὸς τὸν Θεόν,

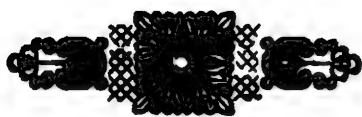
καλῶς ἡμᾶς βιώσαι, τυχεῖν τε σωτηρίας, καὶ τῶν δεινῶν ἀπολυτρώσασθαι.

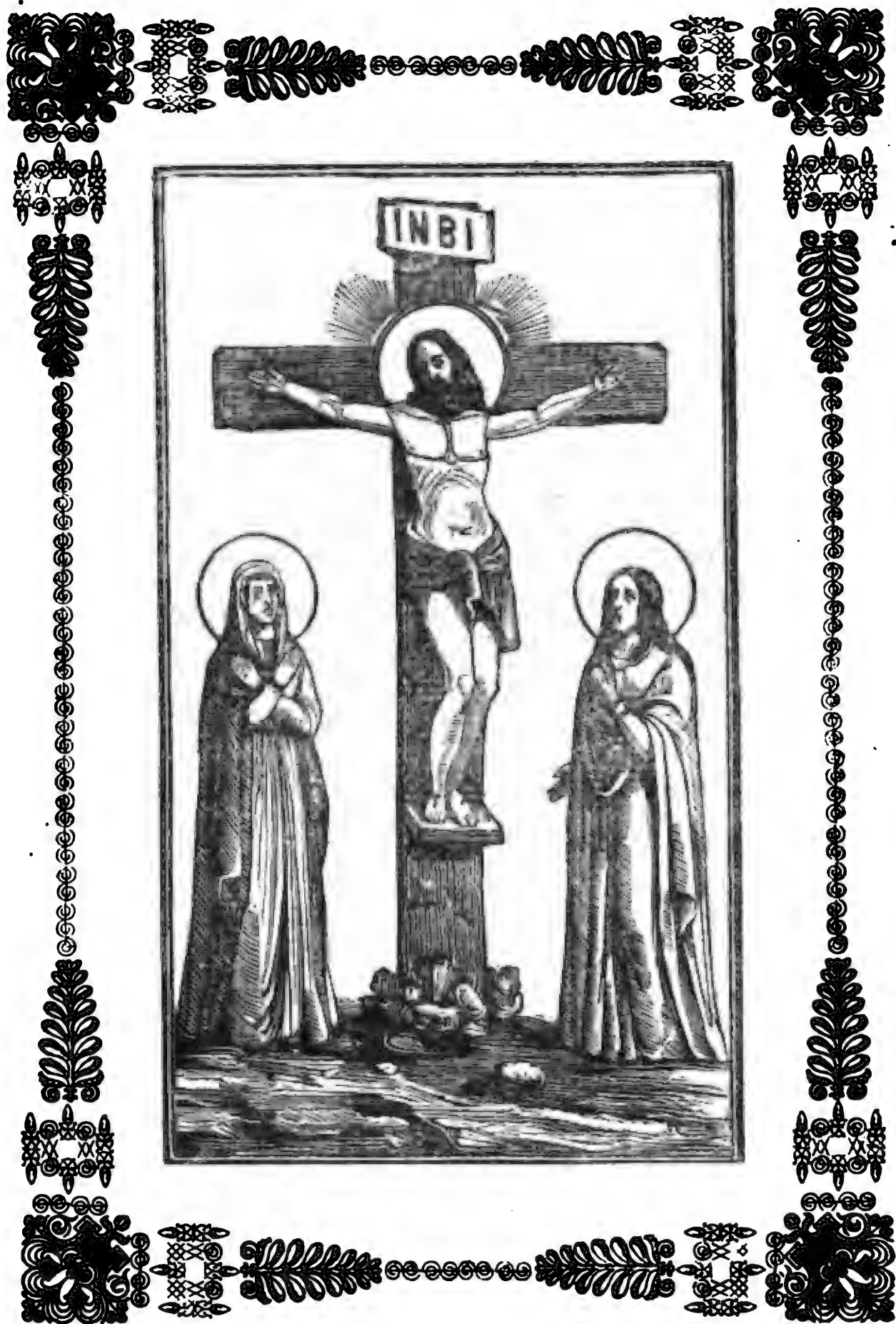
Σὺν πᾶσι τοῖς Προφήταις ὡς Προφητῶν, χρηματίσας ὑπέρ-
τερος Πρόδρομε, τῶν ἀγαθῶν, πάντων καταξίωσον καὶ ἡμᾶς,
τοὺς κακωθέντας πάθεσι, καὶ ταῖς ἐπηρεαίαις τοῦ πονηροῦ,
αἰεὶ συνεχομένους, καὶ βίου ταῖς ἀπάταις, ὅπως ὑμᾶς πί-
σται γεραίρωμεν.

Ἡ Δεῖα Ἀποστόλων πανευκλεής, δωδεκάς σὺν ταῖς Μάρ-
τυσιν ἅπασιν, Ἱερουργοῖς, καὶ Ἱερομάρτυσιν ἱεροῖς, Προφή-
ταις μακαρίοις τε, Ὅσιοι καὶ Δίκαιοι, αἱ στερόνως, ἀθλήσα-
σαι Γυναῖκες, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεῖαν, πρὸς τὸν Φιλάνθρωπον
ποιήσατε.

Θεοτοκίον.

Φιλάγαθε Παρθένε τὸν ἀγαθόν, ἐκδυσώπει Υἱόν σου καὶ
Κύριον, διαπαντός, τὴν κεκακωμένην ταῖς προσβολαῖς, τοῦ
ψυχοφθόρου δράκοντος, καὶ ἐξασθενήσασάν μου ψυχὴν, ἰά-
σασθαι καὶ σῶσαι, καὶ πάσαις ἀγαθῶναι, ταῖς φωτοφόροις
ἀναβάσεσιν.

Ἐμοὶ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι, εἰ μὴ ἐν τῷ Σταυρῷ
τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Γαλ. ῥ. 14.

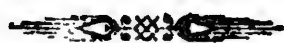

ΟΙ ΕΙΚΟΣΙΤΕΣΣΑΡΕΣ ΟΙΚΟΙ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΝΟΗΤΗΝ ΚΑΙΜΑΚΑ

ΤΟΝ ΤΙΜΙΟΝ ΣΤΑΥΡΟΝ.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ω τρισμακάριστε Σταυρέ καὶ πανσεβάσμιε, σὲ προσκυνούμεν οἱ πιστοὶ καὶ μεγαλύνομεν, ἀγαλλόμενοι τῇ θείᾳ σε ἀνυψώσει. Ἀλλ' ὡς τρόπαιον καὶ ὄπλον ἀπροσμάχητον, περιφρούρει τε καὶ σκέπε τῇ σῇ χάριτι, τοὺς σοὶ κράζοντας: Χαῖρε, Ξύλον μακάριον.

ΟΙ ΟΙΚΟΙ.

Α ἄγγελοι οὐρανόθεν ἀοράτως κυκλοῦσι Σταυρόν τόν ζωηφόρον ἐν φόβῳ· καὶ φωτοπάροχον χάριν λαμπρῶς παρεχόμενον νῦν τοῖς πιστοῖς βλέποντες, ἐξίστανται, καὶ ἴστανται βοῶντες πρὸς αὐτόν τοιαῦτα:

Χαῖρε, Σταυρέ οἰκουμένης φύλαξ· χαῖρε, ἡ δόξα τῆς Ἐκκλησίας.

Χαῖρε, ὁ πηγάζων ἀφθόνως ἰάματα· χαῖρε, ὁ φωτίζων τοῦ κόσμου τὰ πέρατα.

Χαῖρε, Ξύλον ζωομύριστον, καὶ θαυμαίων θησαυρέ· χαῖρε, συνθετοτρισόλβιε, καὶ χαρίτων παροχεῦ.

Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις ὑποπόδιον θείον· χαῖρε, ὅτι ἐτέθης εἰς προσκύνησιν πάντων.

Χαῖρε, κρατὴρ τοῦ νέκταρος ἑμπλεως· χαῖρε, λαμπτήρ τῆς ἁνῶ λαμπρότητος.

Χαῖρε, δι' οὗ εὐλογεῖται ἡ κτίσις · χαῖρε, δι' οὗ προσκυνεῖται ὁ Κτίστης .

Χαῖρε, Ξύλον μακάριον .

Βλέπουσα ἡ Ἑλένη ἑαυτὴν ἐν ἐφέσει, φησὶ τῷ Βασιλεῖ θαρσαλέως : Τὸ παμπόθητόν σου τῆς ψυχῆς εὐχερέστατον μου τῇ σπουδῇ φαίνεται · ζητοῦσα γοῦν τὸ κράτιστόν σοι τρόπαιον, ὡς λέγεις, κράζω : Ἀλληλουῖα .

Γινῶσιν ἄγνωστον πρῶν ἡ Βασίλισσα γνοῦσα, ἐβόησε πρὸς τοὺς ὑπουργοῦντας : Ἐκ λαγόνων τῆς γῆς εὐρεῖν ἐν ταίχῃ, καὶ δοῦναι τὸν Σταυρὸν σπεύσατε · πρὸς ὃν ἰδοῦσα ἔφησεν ἐν φόβῳ, πλήν κράζουσα οὕτω :

Χαῖρε, χαρᾶς τῆς ὄντως σημεῖον · χαῖρε, ἀρᾶς τῆς ἀρχαίας λύτρον .

Χαῖρε, θησαυρὸς ἐν τῇ γῇ φθόνῳ κρυπτόμενος · χαῖρε, ὁ φανείς ἐν τοῖς ἄστροις τυπούμενος .

Χαῖρε, τετρακτινοπύρσευτε καὶ πυρίμορφε Σταυρέ · χαῖρε, κλίμαξ ὑψοστήρικτε, προοραθεῖσα ποτέ .

Χαῖρε, τὸ τῶν Ἀγγέλων γαληνόμορφον θαῦμα · χαῖρε, τὸ τῶν Δαιμόνων πολυστένακτον τραῦμα .

Χαῖρε, τερπνὸν τοῦ Λόγου κειμήλιον · χαῖρε, πυρὸς τῆς πλάνης σβεστήριον .

Χαῖρε, Σταυρέ, ἀπορούντων προσταῖτα · χαῖρε, στερρόν ἐυδρομούντων αἰλείπτα .

Χαῖρε Ξύλον μακάριον .

Δύναμις ἡ τοῦ Ξύλου ἐπιδέδεικται τότε πρὸς πίστωσιν ἀληθῇ τοῖς πᾶσι · καὶ τὴν ἄφωνόν τε καὶ νεκράν πρὸς ζωὴν ἀνέστησε, φρικτὸν θάμα τοῖς μέλλουσι καρποῦσθαι σωτηρίαν, ἐν τῷ μέλπειν οὕτως :

Ἀλληλουῖα .

Εᾶχουσα ἡ Ἑλένη τὸ ἀήττητον ὄπλον, ἀνέδραμε πρὸς τὸν ταύτης γόνον · ὁ δὲ, μέγα σκιρτήσας εὐθύς, ἐπιγνοὺς τὸν μέγιστον Σταυρὸν, ἔχαιρε, καὶ ἄλμασιν ὡς ἄσμασιν ἐβόα πρὸς αὐτὸν τοιαῦτα :

Χαῖρε, Σταυρέ, τοῦ φωτὸς δοχεῖον · χαῖρε, Σταυρέ, τῆς ζωῆς ταμεῖον .

Χαῖρε, ὁ δοτὴρ χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος· Χαῖρε, ὁ λιμὴν παντοπύρων ἀχρίμαστος.

Χαῖρε, τράπεζα βασταύουσα ὥσπερ Σῦμα τὸν Χριστόν· χαῖρε, κλῆμα, βότρυν πέπειρον φέρον οἶνον μυστικόν.

Χαῖρε, ὅτι τὰ σκῆπτρα τῶν ἀνάκτων φυλάττεις· χαῖρε, ὅτι ταῖς κάραις τῶν δρακόντων συνθλάττεις.

Χαῖρε, λαμπρόν τῆς πίστεως γνώρισμα· χαῖρε, παντὸς τοῦ κόσμου διάσωμα.

Χαῖρε, Θεοῦ πρὸς Σινητοὺς εὐλογία· χαῖρε, Σινητῶν πρὸς Θεὸν μεσιτεία.

Χαῖρε, Ξύλον μακάριον.

Σῆλον ἔνδοθεν Σείον ἢ Ἑλένη λαβοῦσα, ἐζήτησε καὶ εὔρε σπουδαίως τὸν ἐν γῇ κρυπτόμενον Σταυρόν, καὶ δεικνύμενον ἐν οὐρανῷ Ἀνακτι· ὃν ὕψωσε· καὶ βλέπον τὸ πολίτευμα, ἐν πίστει ἔφη· Ἀλληλουῖα.

Ἡ ἑλιόμορφος ὤφθη ὁ Σταυρὸς ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ πάντες φωτισμοῦ ἐμπλησθέντες, καὶ δραμόντες ὡς πρὸς ἀστέρα, θεωροῦσι τοῦτον ὡς καλῶν αἵτιον, ἐν ταῖς χερσὶ ταῖς Σείαις ὑψωθέντα· ὃν ὑμνοῦντες εἶπον·

Χαῖρε, αὐγὴ νοητοῦ Ἡλίου· χαῖρε, πηγὴ ἀκενώτου μύρου.

Χαῖρε, τοῦ Ἀδάμ καὶ τῆς Εὕας ἀνάκλησις· χαῖρε, τῶν ἀρχόντων τοῦ Ἄδου ἢ νέκρωσις.

Χαῖρε, ὅτι ἀνυψούμενος, συνανυψαῖς νῦν ἡμᾶς· χαῖρε, ὅτι προσκυνούμενος, καθαγιαῖζεις ταῖς ψυχαῖς.

Χαῖρε, τῶν Ἀποστόλων κοσμοκῆρυκτον κλέος· χαῖρε, τῶν ἀθλοφόρων εὐμενέστατον σθένος.

Χαῖρε, Σταυρὲ, Ἑβραίων ὁ ἔλεγχος· χαῖρε, Πιστῶν ἀνθρώπων ὁ ἔπαινος.

Χαῖρε, δι' οὗ κατεβλήθη ὁ Ἄδης· χαῖρε, δι' οὗ ἀνατέταλκε χάρις.

Χαῖρε, Ξύλον μακάριον.

Θεοβράβευτον Ξύλον θεωρήσαντες πάντες, τῇ τούτου νῦν προσέλθωμεν σκέπη· καὶ ὡς ὄπλον κρατοῦντες αὐτό, δι' αὐτῆ τροπέμεν τῶν ἐχθρῶν φαίλαγγας· καὶ ψαύοντες τὸν ἄψαυστον, τοῖς χεῖλεσιν αὐτῷ βοῶμεν· Ἀλληλουῖα.

Ι"δε φῶς ἡρανόθεν Κωνσταντῖνος ὁ μέγας, δεικνύμενον Σταυροῦ τὸ σημεῖον δι' αἰσέρων, ἐν ᾧ καὶ νικᾷν πολεμίων πληθύν, ἔσπευσεν τὸ Ξύλον φανερώσαι, καὶ βοῆσαι πρὸς αὐτὸ τοιαῦτα :

Χαῖρε, βουλῆς τῆς ἀρρήτου πέρας · χαῖρε, λαοῦ εὐσεβοῦντος κέρας .

Χαῖρε, πολεμίων ὁ τρέπων τὰς φαίλαγγας · χαῖρε, φλόξ καὶ θάπερ φλέγων τοὺς Δαίμονας .

Χαῖρε, σκηπτρον ἐπουράνιον τοῦ Βασιλέως τοῦ στρατοῦ · χαῖρε, τρόπαιον ἀήττητον τοῦ φιλοχρίστου στρατοῦ .

Χαῖρε, ὁ τῶν βαρβάρων τὴν ὄφρυν καταβάλλων · χαῖρε, ὁ τῶν ἀνθρώπων τὰς ψυχὰς περιέπων .

Χαῖρε, κακῶν πολλῶν ἀμυντήριον · χαῖρε, καλῶν πολλῶν βραβευτήριον .

Χαῖρε, δι' οὗ χριστοφόρα σκιρτῶσι · χαῖρε, δι' οὗ Ἰουδαῖαι θρηνοῦσιν .

Χαῖρε, Ξύλον μακάριον .

Κλίμαξ οὐρανομήκης ὁ Σταυρὸς τοῦ Κυρίου ἐγένετο, τοὺς πάντας ἀνάγων ἀπὸ γῆς πρὸς ὕψος οὐρανοῦ, τοῖς χοροῖς Ἀγγέλων συνοικεῖν πάντοτε, ἀφέντας τὰ νῦν ὄντα ὡς μὴ ὄντα, καὶ εἰδότας ψάλλειν : Ἀλληλοῦῖα .

Λάμψας φῶς ἐπὶ πᾶσιν ὁ Σωτὴρ τοῖς ἐν Ἀδῇ, ἐφώτισας τοὺς κάτω κειμένους · πυλωροὶ δὲ Ἀδου τὴν αὐγὴν μὴ ἐνέγκαντές σε, ὡς νεκροὶ πεπτώκασιν · οἱ τούτων δὲ ῥυσθέντες, νῦν ὀρῶντες τὸν Σταυρὸν βοῶσι :

Χαῖρε, ἀνάστασις τεθνεώτων · χαῖρε, παρακλήσις τῶν πενθούντων .

Χαῖρε, τῶν ταμείων τοῦ Ἀδου ἡ κένωσις · χαῖρε, Παραδείσου τρυφῆς ἡ ἀπόλαυσις .

Χαῖρε, ῥάβδος ἡ ποντίσασα τὸν Αἰγύπτιον στρατόν · χαῖρε, αὐθις ἡ ποτίσασα Ἰσραηλίτην λαόν .

Χαῖρε, ἔμψυχον Ξύλον, τοῦ Ληστοῦ σωτηρία · χαῖρε, εὖοσμον ῥόδον, εὐσεβῶν εὐωδία .

Χαῖρε, τροφή πεινώντων ἐν πνεύματι · χαῖρε, σφραγίς, ἣν ἔλαβον ἄνθρωποι .

Χαῖρε, Σταυρέ, μυσηρίων ἡ θύρα· χαῖρε, ἐξ οὗ ρεῖθρα χέον-
ται θεία. Χαῖρε, Ξύλον μακάριον.

Μέλλοντος Μωϋσέως τὸ πολύμοχθον γένος λυτρώσασθαι
ἐκ τοῦ λυμεῶνος, ἐπεδόθης ὡς ῥάβδος αὐτῷ, ἀλλ' ἐγνώ-
σθης τούτῳ καὶ Θεοῦ σύμβολον· διόπερ κατεπλάγη σου,
Σταυρέ, τὴν δυναστείαν, κράζων· Ἀλληλουῖα.

Τὸ Κοντάκιον· Ὡ τρισμακάριστε Σταυρέ. Σελ. 479.

Τὸν Ν'. ψαλμόν, καὶ τὸν Κανόνα, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Χαράς δοχεῖον, σοὶ πρέπει χαίρειν μόνῳ. Ἰησοῦς.

Ποῖημα Κωνσταντίνου Δαπόντε.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**νοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται πνεύματος,
» καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῷ ζωηφόρῳ Σταυρῷ, καὶ ὀφθή-
» σομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, τούτου
» τὰ θαύματα. Τροπάρια.

Χριστὲ σκῆπτρον ἅγιον, ἐμψυχωμένον σε Πνεύματι, Σταυ-
ρέ πανσεβάσμιε, Ἑλένη βλέψουσα, προσεφώνει σοι· Χαῖρε
Χριστοῦ ἡ δόξα, δι' οὗ δόξαν ἅπαντες, προσενεδύθημεν.

Αἰτήτητος δύναμις, Χαῖρε Σταυρέ τρισμακάριστε, πιστῶν
δεομένων σου· χαῖρε ἡ μάχαιρα, ἡ ἐκκόπτουσα, τὰ κέρατα
Δαιμόνων· χαῖρε ἀγλαόκαρπον, δένδρον πανάγιον.

Ῥάβδος ἡ βλαστήσασα, χαῖρε Χριστὸν τὸν ζωήρρυτον,
καρπὸν ἐξ οὗ τρώγοντες, ζωὴν καρπούμεθα. Χαῖρε ἔνδοξον,
σημεῖον τῆ Δεσπότῃς, ἀφ' οὗ σαλευθήσονται, γῆ καὶ οὐράνια.

Ἀγγέλων ἀγλαΐσμα, Χαῖρε βροτῶν τὸ διάσωσμα, Δαιμό-
νων πολύστονον, τραῦμα πανύμνητε, ζωοπάροχε, Σταυρέ ἡ
σωτηρία, καταπονουμένων τε, καὶ ἡ ἀντίληψις.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**οὺς σοὺς ὑμνολόγους ζωοδότα, ἰάσεων ἀφθονος πηγὴ,
» θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον, καὶ
» ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Τροπάρια.

Σταυρέ ἡ ἀρχὴ τῆς σωτηρίας, Σταυρέ τῶν Μαρτύρων ἡ
χαρὰ, κήρυγμα Ἀποστόλων τε, Ἐκκλησιῶν ὁμόνοια, σκέ-
πε φρούρει καὶ φύλαττε, τοὺς καυχωμένους τῷ κράτει σου.

Διώκονται φάλαγγες Δαιμόνων, τῇ σῇ σημειώσει δυνατέ· ὅθεν βοῶμεν· Χαῖρέ σοι· χαῖρε δι' οὗ ἠνώθησαν, ἡ γῆ καὶ τὰ οὐράνια, καὶ ἐθεώθη ὁ ἄνθρωπος.

Ὁδὸς πρὸς μονὰς τὰς οὐρανίους, ἀπάγῃσα, χαῖρε τὸ λαμπρόν, τοῦ Ἰησοῦ μου τρόπαιον· χαῖρε ἀνάκτων στέφανος· χαῖρε σωτὴρ παγκόσμιος· χαῖρε ἡ ῥάβδος εὐθύτητος.

Χαῖρε σὺ ἡ ῥάβδος βασιλείας, δυνάμεως· χαῖρε τοῦ Χριστοῦ, ἡ ῥάβδος ἣν ἀπέστειλεν, ἐκ τῆς Σιών ὁ Κύριος· χαῖρε φυτὸν ἀθάνατον, ὑφ' οὗπερ σκέπονται ἅπαντες.

Τὸ Κοντάκιον· Ὡ τρισμακάριστε Σταυρέ.

Εἶτα ἑτέρους ἐξ Οἴκους.

Νόμον ὁ ἐν Σιναιῷ τῷ Θεόπτη δούς παῖλαι, Σταυρῷ ἐθελοντὶ προσηλοῦται, ὑπὲρ ἀνόμων ἀνόμως ἀνδρῶν, καὶ κατάραν νόμου παλαιᾶν ἔλυσεν, ἵνα Σταυροῦ τὴν δύναμιν ὀρῶντες ἅπαντες νῦν βοῶμεν:

Χαῖρε, ἀνόρθωσις πεπτωκότων· χαῖρε, κατὰπτωσις κοσμολάτρων.

Χαῖρε, ἀναστάσεως Χριστοῦ τὸ ἐγκαίνισμα· χαῖρε, μοναζόντων τὸ δεῖον ἐντρίφημα.

Χαῖρε, δένδρον εὐσκιόφυλλον, ὑφ' οὗ σκέπονται πιστοί· χαῖρε, ξύλον προφητόφθεγκτον, πεφυτευμένον ἐν γῇ.

Χαῖρε, τῆς βασιλείας κατ' ἐχθρῶν συμμαχία· Χαῖρε, τῆς πολιτείας κραταιὰ προστασία.

Χαῖρε, Κριτοῦ δικαίου φανέρωσις· χαῖρε, βροτῶν πταιόντων κατὰκρισις.

Χαῖρε, Σταυρέ ὀρφανῶν ἀντιληπτορ· χαῖρε, Σταυρέ πλουτιστὰ τῶν πενήτων.

Χαῖρε, Ξύλον μακάριον.

Ἦ ἐνον θαῦμα ἰδόντες, ξένον βίον βιώμεν, τὸν νοῦν εἰς οὐρανὸν ἀνυψοῦντες· διὰ τοῦτο γὰρ ἐν τῷ Σταυρῷ ὁ Χριστὸς ἐπάγη, καὶ σαρκὶ πέπονθε, βουλόμενος ἐλκύσαι πρὸς τὸ ὕψος τοὺς αὐτῷ βρωῶντας:

Ἀλληλουϊά.

Οἷος ἦλθεν ἐξ ὕψους, τὴν Θεότητα ἔχων, ὁ μόνος προαιώνιος Λόγος· καὶ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου Μητρὸς, καὶ φη-

νεῖς τῷ κόσμῳ ταπεινὸς ἄνθρωπος, Σταυρὸν καταδεξάμενος,
ἐζώωσε τοὺς αὐτῷ βοῶντας :

Χαῖρε, Σταυρὲ τῆς εἰρήνης ὄπλον · χαῖρε, βαλβίς τῶν ὁδοιπο-
ρούντων.

Χαῖρε, σωζομένων σοφία καὶ στήριγμα · χαῖρε, ἀπολλυμένων
μωρία καὶ σύντριμμα.

Χαῖρε, εὐκαρπον, ἀθάνατον καὶ ζωηφόρον φυτόν · χαῖρε, ἄν-
θος, ὅπερ ἤνθησε τὴν σωτηρίαν ἡμῶν.

Χαῖρε, ὅτι συνάπτεις τὰ ἐν γῇ σὺν τοῖς ἄνω · χαῖρε, ὅτι φω-
τίζεις τὰς καρδίας τῶν κάτω.

Χαῖρε, δι' οὗ φθορὰ ἐξωστράκισται · χαῖρε, δι' οὗ ἡ λύπη
ἠφάνισται.

Χαῖρε, καλῶν μυριάριθμος ὄλβος · χαῖρε, πιστῶν μυριώνυμον
εὖχος.

Χαῖρε, Ξύλον μακάριον.

Πέπτωκε τῶν Δαιμόνων ἡ παμβέβηλος φάλαγξ, καὶ γένος
τῶν Ἑβραίων ἡσχύνθη, προσκυνούμενον τὸν Σταυρὸν
παρὰ πάντων, μετὰ πόθου βλέποντες, αἰεὶ δὲ ἀναβλύζοντα
δαίματα τοῖς ἐκβοῶσιν : Ἀλληλουῖα.

Ρεύματα συνεστάλη λογισμῶν κακοδόξων, παγέντος σου
Χριστὲ ἐπὶ ξύλου · ἀποροῦσι γὰρ ὄντως τὸ, Πῶς καὶ
Σταυρὸν ὑπέστης, καὶ φθορὰν πέφευγας · ἡμεῖς δὲ τὴν Ἀνά-
στασιν δοξάζοντες, ἀναβοῶμεν :

Χαῖρε, σοφίας Θεοῦ τὸ ὕψος · χαῖρε, προνοίας αὐτοῦ τὸ
βάθος.

Χαῖρε, μωρολόγων ἀλόγων ἡ ἄγνοια · χαῖρε, μαντιπόλων ἀ-
φρόνων ἀπώλεια.

Χαῖρε, ὅτι τὴν Ἀνάστασιν ἐμφανίζεις τοῦ Χριστοῦ · χαῖρε,
ὅτι τὰ παθήματα ἀνακαινίζεις αὐτοῦ.

Χαῖρε, τῶν πρωτοπλάστων τὴν παράβασιν λύσας · χαῖρε,
τοῦ Παραδείσου τὰς εἰσόδους ἀνοίξας.

Χαῖρε, Σταυρὲ τοῖς πᾶσι σεβάσμιε · χαῖρε, ἐθνῶν ἀπίστων
ἀντίπαλε.

Χαῖρε, Σταυρὲ ἰατρὲ τῶν νοσοῦντων · χαῖρε, αἰεὶ βοηθὲ τῶν
βοῶντων : Χαῖρε, Ξύλον μακάριον.

Σῶσαι θείων τὸν κόσμον ὁ τοῦ κόσμου κοσμήτωρ, κατήλ-
θε πρὸς αὐτὸν ἀπορρήτως· καὶ Σταυρὸν ὑπέστη, Θεὸς
ὢν, δι' ἡμᾶς, τὰ πάντα καθ' ἡμᾶς δέχεται· διὸ καὶ λυτρωσά-
μενος ἡμᾶς, ἀκούει παρὰ πάντων· Ἀλληλουῖα.

Τὸ Κοντάκιον· Ὡ Τρισμακάριστε Σταυρέ.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου Θεότητος, ἐν Σταυρῷ
» τῷ ξύλῳ, ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, τῇ ἀκηραίτῳ πα-
» λαίμῃ, καὶ διέσωσε, τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα Χριστὲ τῇ
» δυνάμει σου.

Τροπάρια.

Εὐφημοῦμέν σε προθύμως, ὑποπύδιον λέγοντες, τῶν ποδῶν
Κυρίου, ἐν ᾧ προσκυνοῦμεν πανάγιε, Χαῖρε Σταυρέ·
καὶ ὑψοῦμεν τὸν ὑψώσαντα, τὴν πεσαῦσαν φύσιν παραβά-
σει Προπάτορος.

Ἰορδάνης μαρτυρεῖ σου, τὴν φρικτὴν θείαν δύναμιν, Σταυ-
ρὲ τοῦ Κυρίου, ἀναχαιτισθεὶς ὑπὲρ λόγον τε, καὶ τόπον δοὺς
Πατριάρχῃ διαβαίνοντι, καὶ ἀνάξας τῷ Ἐλισσεὶ τὸ σιδήριον.

Ὅφεις χαῖρε ὁ κτιννύων, ἐν ἐρήμῳ βλεπόμενος· χαῖρε φῶς
Κυρίου, τὸ φωτίζον πάντα τὰ πέρατα· χαῖρε ὁ σκόλοψ βαρ-
βάρων, ἡ κατάλυσις, τῶν ξοάνων τε, καὶ Ἰσδαίων ἀπώλεια.

Νῆσοι, ἡπειρος· ἡ πᾶσα, σὺ τιμίῳ κλείζονται, κλέος οἴκη-
μένης, Σταυρὲ ζωηφόρε ὀνόματι· ὑψωσον κέρας αἰπάντων,
χριστωνύμων τε, καὶ κατάβαλε τῶν ἐναντίων τὸ φρύαγμα.

Σοὶ βοῶμεν ὡς ἐμψύχῳ· Χαῖρε Ξύλον τρισόλβιον· χαῖρε
ζωῆς Ξύλον· χαῖρε προσκυνούμενον πάντοτε, ὑπὸ Ἀγγέλων,
ἀνθρώπων· χαῖρε καύχημα, οὐρανοῦ καὶ γῆς, σῶσον ἡμᾶς
τῇ δυνάμει σου.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου· σὺ γάρ
» τρισμακάριστον ὦ Ξύλον, ἔσχες εἰς ὕψος τὸν ἐπὶ πᾶν-
» των Θεόν, καὶ ἔδειξας ἄχρονον ἡμῖν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί
» σε, σωτηρίαν δωρούμενος. Τροπάρια.

Οπλον θεοχάλευτον, ὁ θυρεὸς τῆς πίστεως, κράτος τὸ
ἀκράδαντον ἐν μάχαις, Σταυρὲ Κυρίου, χαῖρε ἡ δίστο-

μος, σπάθη τῶν πιστῶν· χαῖρε δι' ἧς, Ἄγαρ κατασφάττεται, καὶ ἐγείρονται τρόπαια.

Ἰσχύς καὶ ὀχύρωμα, ἀνθρώπων Σταυρὲ τίμιε, κλίμαξ τὸν Θεὸν ἐστηριγμένον, ἐπὶ σὲ ἔχουσα, χαῖρε κήρυγμα, πάντων Προφητῶν· χαῖρε δι' οὗ, ὁ κόσμος ἡγίασται, καὶ Σατᾶν καταβέβληται.

Παῖθος τὸ κεφάλαιον, παθῶν Κυρίῃ ἐνδοξε, χαῖρε τοῦ παθόντος ἐκουσίως, ἐξ οὗ τὸ θείον πόμα ἀνέβλυσε, πᾶσι τὸ πανάχραντον αὐτοῦ, αἷμα καὶ ἐπίομεν, ἐκτακέντες οἱ ἄνθρωποι.

Ῥεῖθροις θείου αἵματος, ἐπαρδευθεῖς πανάγιε, Σταυρὲ θεοτίμητε τοὺς πίστει, σῶζε κινδύνων, καὶ τοῦ λοιμοῦ καὶ λιμοῦ, βοῶνταί σοι: Χαῖρε ἡ πηγὴ, ἄρδουσα τὰ σύμπαντα, τὰ σωτήρια ναίματα.

Εὐλόγησον Κύριε, τοῦ σου Σταυροῦ τῇ χάριτι, τὸν ἐνιαυτὸν χρηστότητός σου, τοὺς ἱερέας, τοὺς βασιλεῖς, τὸν στρατὸν, πάντα περιούσιον λαόν, πιστῶς προσκυνοῦντάς σε, τὸν Σταυρὸν τὸν φωτόμορφον.

Ὡδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες Ἑορτὴν οἱ
» θεόφρονες, τῷ θεοδέγμονος Σταυρῷ, ταῖς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐπ' αὐτῷ τεθέντα Θεὸν δοξαῖζοντες.

Τρόπαια.

Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνοῦμέν σε, καὶ ψάλλομεν τῷ θείῳ ὀνόματι, σου Σταυρὲ ὑψίστε, σεπτῷ Ἀγγέλοις ὑπάρχοντι, καὶ φοβερῷ καὐτοῖς τοῖς Δαιμόνων ἄρχουσι.

Ἐλένη γῆθεν τὸ Λάβαραν, ἐκλάμψαν βασιλείας τοῦπίσημον, Χριστιανῶν ἡμῶν, γνοῦσα τὸ, Χαῖρέ σοι ἔκραζε, χαῖρε ἡμῶν ἡ δόξα καὶ τὸ κραταίωμα..

Ἴδου καὐτοί σοι κραυγαῖζομεν: Χαῖρε Σταυρὲ Κυρίου πανένδοξε· χαῖρε ἐλπίς ἡμῶν· χαῖρε ὑψὼν ἡμᾶς ἅπαντας, τῇ παγκοσμίῳ ἤδη θείᾳ ὑψώσει σου.

Χαρᾶς αἰτίου ὑπάρχαντος, πιστοὶ νῦν τῇ δυνάμει σου χαίρομεν, καὶ προσκυνοῦμέν σε. Χαῖρε λαμπτὴρ παμφάεστατε· χαῖρε νηπίων φύλαξ, καὶ πολυῦμνητε.

Τὸ Κοντάκιον : Ὡ τρισμακάριστε Σταυρέ .

Εἶτα τοὺς λοιποὺς ἔξ Οἴκου

Τεῖχος τῆς οἰκυμένης, ὦ Σταυρέ ζωηφόρε, ἀπόρθητον καὶ
 Δεῖον νοοῦμεν· ὁ γὰρ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς κατα-
 σκευάσας σε Ποιητής, τάννυσι ταῖς χεῖρας, ξένον ἄκουσμα !
 καὶ ἅπαντας ἐκφωνεῖν διδάσκει :

Χαῖρε, ἡ βάσις τῆς εὐσεβείας· χαῖρε, τὸ νῆκος τῆς κλη-
 ρουχίας .

Χαῖρε, Ἀμαλὴκ νοητὸν ὁ τροπούμενός· χαῖρε, Ἰακώβ ταῖς
 χερσὶ προτυπούμενος .

Χαῖρε· σὺ γὰρ ἀνεμόρφωσας ταῖς παλαιτάτας σκιάς· χαῖρε·
 σὺ γὰρ ἀνεπλήρωσας προφητοφθέγκτους φωνάς .

Χαῖρε, ὁ τὸν Σωτῆρα τῶν ἀπάντων βαστάσας· χαῖρε, ὁ τὸν
 φθορέα τῶν ψυχῶν καταργήσας .

Χαῖρε, δι' οὗ Ἀγγέλοις ἠνώθημεν· χαῖρε, δι' οὗ φωτὶ κατη-
 γαίσθημεν .

Χαῖρε· σὲ γὰρ προσκυνῶμεν τιμῶντες· χαῖρε· σοὶ γὰρ προ-
 σφωνοῦμεν, βοῶντες :

Χαῖρε, Ξύλον μακάριον .

Υμνος ἅπας μειοῦται, συνακολουθεῖν θέλων τῷ πλήθει
 τῶν πολλῶν σου θαυμαμάτων· ἐγκωμίων πληθὺν καὶ γὰρ
 ἂν προσάξωμέν σοι, ὦ Σταυρέ τίμιε, οὐδὲν τελοῦμεν ἄξιον, ὧν
 δέδωκας ἡμῖν· ἀλλ' οὖν βοῶμεν : Ἀλληλουῖα .

Φωτοπάροχον αἶγλην τοῖς ἐν σκότει δωρεῖται Σταυρός ὁ
 ζωοδώρητος οὗτος· τὸ γὰρ αἶϋλον δέδεκται φῶς, καὶ
 πρὸς γνῶσιν Δείαν δαδουχεῖ ἅπαντας· ὑψοῖ δὲ νῦν ὑψοίμε-
 νος τὸν νοῦν ἡμῶν, ἀναμέλπειν ταῦτα :

Χαῖρε, φωστήρ τοῖς ἐν σκότει φαίνων· χαῖρε, ἀστήρ τὸν κό-
 σμον αὐγάζων .

Χαῖρε, ἀστραπὴ χριστοκτόνους ἀμβλύνουσα· χαῖρε, ἡ βρον-
 τὴ τοὺς ἀπίστους ἐκπλήττουσα .

Χαῖρε, ὅτι κατελαμπρυνας ὀρθοδόξων τοὺς χορούς· χαῖρε,
 ὅτι κατηδάφισας τῶν εἰδώλων τοὺς βωμούς .

Χαῖρε, οὐπὲρ ὁ τύπος οὐρανόθεν ἐφάνη· χαῖρε, οὐπὲρ ἡ χά-
 ρις πονηρίας ἐλαύνει .

Χαῖρε, σαρκὸς σημαίνων τὴν νέκρωσιν· χαῖρε, παθὼν ὁ κτεί-
νων ἐπέγερσιν.

Χαῖρε, ἐν ᾧ ὁ Χριστὸς ἐσταυρώθη· χαῖρε, δι' οὗ πᾶς ὁ κό-
σμος ἐσώθη.

Χαῖρε, Ξύλον μακάριον.

Χάριν δοῦναι θελήσας ὁ Χριστὸς τοῖς ἀνθρώποις, τὰς χεῖ-
ρας ἐπὶ ξύλου ἐκτείνει, καὶ τὰ ἔθνη πάντα συγκαλεῖ,
καὶ βασιλείαν πᾶσιν ἑρανῶν δίδωσι, τοῖς μέλπεσι τὸν ὕμνον
ἐπαξίως, καὶ πιστῶς βοῶσιν: Ἀλληλουῖα.

Ψαλλόντες σου τὸν ὕμνον, εὐφημοῦμεν ἐκ πόθου, ὡς ἔμψυ-
χον Κυρίου σε Ξύλον· ἐπὶ σοὶ γὰρ παγεῖς ἐν σαρκὶ ὁ
δεσπότης τῶν ἄνω δυνάμεων, ἡγίασεν, ἐδόξασεν, ἐδίδαξε
βοᾶν σοι ταῦτα:

Χαῖρε, Σταυρέ, νοητὴ ῥομφαία· χαῖρε Ἀγίων ἅγιον βλέμμα.

Χαῖρε, Προφητῶν καὶ Δικαίων προκήρυγμα· χαῖρε, τοῦ Χρι-
στοῦ λαμπροφόρον στρατήγημα.

Χαῖρε, καίλλος καὶ διαδήμα βασιλέων εὐσεβῶν· χαῖρε, κρά-
τος καὶ ὀχύρωμα ἱερέων εὐλαβῶν.

Χαῖρε, τῆς ἀληθείας εὐκλεέστατος κόσμος· χαῖρε, τῆς σω-
τηρίας εὐτυχέστατος ὅρμος.

Χαῖρε, παιδρὸν ἀπάντων ἀγλαΐσμα· χαῖρε, υἱὸν τῆς Ἀγαρ-
φυγάδευμα.

Χαῖρε, φωτὸς ἀκηράτου λυχνία· χαῖρε, ψυχῆς τῆς ἐμῆς θυ-
μηδία.

Χαῖρε, Ξύλον μακάριον.

Ω πανύμνητον Ξύλον, τὸ βαστάσαν τὸν πάντων Ἀγίων
ἀγιώτατον Λόγον· δεδεγμένον ἡμῶν τὰς λιταῖς, ἀπὸ πά-
σης ῥῦσαι συμφορᾶς ἅπαντας, καὶ αἰωνίου λύτρωσαι κολά-
σεως τοὺς σοὶ βοῶντας:

Ἀλληλουῖα.

Καὶ πάλιν: Ἀγγελοι οὐρανόθεν. Καὶ τό: Ω τρισμακάριστε
Σταυρέ. Σελ. 479.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ὐκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν κτί-
• σαντα· ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλὴν, ἀνδρείως πατήσαντες,

» χαίροντες ἔψαλλον : Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος,
» καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάρια.

Αναφέρουσα, ἐκ γῆς πρὸς τὰ οὐράνια, χαῖρε ἡ γέφυρα ·
χαῖρε σημεῖον ἐν ᾧ, φλογίνη ρομφαία μὲν ὑποκεχώρη-
κε · Ληστής ἦλθε δέ, χαίρων εἰς τὸν Παραδείσον · Ἀνυμνῶ
τὴν δυνάμιν σου.

Ἱερέων, ἡ εὐπρέπεια ζωήρῳτε, χαῖρε Θεμέλιον, τῆς Ἐκ-
κλησίας ἡμῶν, γαλήνη τοῦ σύμπαντος · χαῖρε ἀνάκλησις, με-
τανοίας τε, καὶ παρθενίας τήρησις · χαῖρε Ξύλον ἀφθαρσίας.

Ῥόδον εὖοσμον, ἄνθος χαῖρε ἀμάραντον, ῥάβδος βλαστή-
σασα, τὴν σωτηρίαν ἡμῶν · Ζωῆς χαῖρε τράπεζα, παρατιθέ-
μενον, ἄρτον ἔχουσα · χαῖρε τροφή πεινώντων τε, καὶ λιμὴν
χειμαζομένων.

Εὐφημεῖ σε, μακαρίζοντα τὰ πέρατα, καὶ ἀνακραίξει σοι·
Χαῖρε τὸ ἄρμα Θεῷ, ἐν ᾧ περιέδραμεν ἀγαλλιώμενος, ὥσπερ
γίγας τις, τὸν οὐρανὸν, τὴν ἄβυσσον, ἕως ἁκρῶν οὐρανίων.

Ἰλαστήριον, ἀπάντων χαῖρε τίμιε · χαῖρε ἡ σύστασις,
παντὸς τοῦ κόσμου Σταυρὲ, δι' οὗ ὑψουμένου τε συνανυψού-
μεθα, καὶ Διάβολος, πίπτει εἰς Ἄδου πέταυρον, τὸ αὐτῷ
ἡτοιμασμένον.

Ὡδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» **Π**αιδας εὐαγεῖς ἐν τῇ ἀβύσσῳ, ὁ τύπος τοῦ Θεοδόχου
» διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος · νῦν δὲ ἐνεργούμε-
» νος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν ἐγείρει ψάλλουσιν : Τὸν Κύ-
» ριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς
» αἰῶνας.

Τροπάρια.

Νιμάτων πηγῆς ἐκ σωτηρίου, τοῦ Θεοῦ Σταυροῦ, πλου-
σίως ἀρυσώμεθα, Θεορρύτων ἅπαντες, τῆς πλευρᾶς τοῦ
πλάσαντος, ἡμᾶς προθύμως κρίζοντες, καὶ πίστει ψάλλον-
τες : Τὸν τίμιον ὑμνοῦμεν Κυρίου, καὶ ὑπερυψοῦμεν Σταυρὸν
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μέσον οὐρανοῦ καὶ γῆς ἰδρύθης, ὡς κλίμαξ Σταυρὲ Κυ-
ρίου ωραιότατε, ἵνα ἀνατρέχωμεν, πρὸς τὰ ἐπουράνια, δια

τῆς σῆς οἱ ἄνθρωποι ἀνόδῃ, ψάλλοντες· Τὸν τίμιον Σταυρὸν ἀνυμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

· Ὁ τόπος Κυρίου, οὗ οἱ πόδες, οἱ ἅγιοι σὺ πρὸς σωτηρίαν ἔστησαν· ὅθεν προσκυνοῦμέν σε, Σταυρὲ ἡλιόμορφε, τῶν ἀσκητῶν ἐντρύφημα, τοῦ Παντοκράτορος, ἡ ἔκλαμπρος σημαία τῆς νίκης, κατὰ τοῦ Βελίαρ, ἡ Θεοδόχος κλίνη.

Νεκροὶ διὰ σοῦ ζωοποιοῦνται· θανάτου καὶ γὰρ τὸν νεκρωτὴν ἐβάστασας· τυφλοὶ ἀναβλέψουσιν, ὧτα διανοίγονται, Δαίμονες διώκονται, πάθη ἀφίστανται, μυρίων ἀγαθῶν ταμειοῦχε, Σταυρὲ τοῦ Σωτῆρος, ἡ κλεῖς τοῦ Παραδείσου.

· Ὡφθης Κωνσταντίνῳ τῷ μεγάλῳ, τῷ κράτορι εὐσεβείας, ὧ πανσέβαστε, Σταυρὲ Θεοδώρητε, καὶ πανυπερθαύμαστε, ἡλιακῶν λαμπρότερος βολίδων· ὅθεν σε, τὸν Κύριον ὑμνοῦμεν τὸν δόντα, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

· Ὡδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**ῖπας γηγενῆς, σκιρτάτω τῷ πνεύματι λαμπαδοχοῦ-
 » μενος, πανηγυριζέτω δὲ, αὐτῶν Νόων φύσις γεραίρη-
 » σα, τὰ ἱερά θυμαῖσια τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαί-
 » ροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή ἀειπαύρηνε.

Τροπάρια.

Ιῆθυνον ἡμῶν, Σταυρὲ παμμακάριστε, τῶν προσκυνούντων σε, πρὸς τὰς ἐντολὰς Χριστοῦ, τὴν ζωὴν, ἵνα σοι Χαῖρε κράζωμεν· χαῖρε κατάρας λύτρωσις, ὡς τανυσθέντος σοι, τοῦ Κυρίου, καὶ κατάραν λύσαντος, εὐλογίαν ἡμῖν ἀντεισαίξαντος.

· Ἦρθη ἐπὶ γῆς, ἀπάσης ἡ δόξα σου, Σταυρὲ καὶ ἔπλησε, καὶ τὰ ἐπουράνια· διό σοι, Χαῖρε αἰεὶ κραυγάζομεν· χαῖρε δὲ οὐ ἐσώθημεν, τὰ ἔθνη ἅπαντα, προσκυνοῦντες, Τριάδα ἀχώριστον, τὸν Πατέρα Υἱὸν σὺν τῷ Πνεύματι.

Σὺ εἶ ὁ Σταυρός, δι' οὗ πάλαι ἔσχισε, Μωσῆς τὴν θάλασσαν· σὺ εἶ ἡ ἐκφύσασα, Ἀαρωνῆτις ῥάβδος τὰ κάρυα· σὺ τὸ γλυκᾶναν ξύλον Μερρᾶς τὰ νάματα. Σοὶ βοῶμεν· Χαίροις προφητόφθεγκτε, αὐτουργὲ τεραστίων ἐκείστοτε.

· Ὡλης ἐκ ψυχῆς, τὸ Χαῖρέ σοι κράζομεν, Σταυρὲ πανάγιε, καὶ κατασφραγίζομεν, αὐτὴς, καὶ πόλεις πλοῖά τε, καὶ ἱερά,

» χαίροντες ἔφαλλον : Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος,
» καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάρια.

Αναφέρουσα, ἐκ γῆς πρὸς τὰ οὐράνια, χαῖρε ἡ γέφυρα ·
χαῖρε σημεῖον ἐν ᾧ, φλογίνη ρομφαία μὲν ὑποκεχώρη-
κε · Ληστὴς ἦλθε δὲ, χαίρων εἰς τὸν Παραδείσον. Ἀνυμνῶ
τὴν δυνάμιν σου.

Ἱερέων, ἡ εὐπρέπεια ζωήρῳτε, χαῖρε Σεμέλιον, τῆς Ἐκ-
κλησίας ἡμῶν, γαλήνη τοῦ σύμπαντος · χαῖρε ἀνάκλησις, με-
τανοίας τε, καὶ παρθενίας τήρησις · χαῖρε Ξύλον ἀφθαρσίας.

Ῥόδον εὖοσμον, ἄνθος χαῖρε αἰμάραντον, ράβδος βλαστή-
σασα, τὴν σωτηρίαν ἡμῶν. Ζωῆς χαῖρε τράπεζα, παρατιθέ-
μενον, ἄρτον ἔχουσα · χαῖρε τροφή πεινώντων τε, καὶ λιμὴν
χειμαζομένων.

Εὐφημεῖ σε, μακαρίζοντα τὰ πέρατα, καὶ ἀνακράζει σοι·
Χαῖρε τὸ ἄρμα Θεῶ, ἐν ᾧ περιέδραμεν ἀγαλλιώμενος, ὥσπερ
γίγας τις, τὸν οὐρανόν, τὴν ἄβυσσον, ἕως ἄκρων οὐρανίων.

Ἰλαστήριον, ἀπάντων χαῖρε τίμιε · χαῖρε ἡ σύστασις,
πάντος τοῦ κόσμου Σταυρὲ, δι' οὗ ὑψουμένου τε συνανηψύ-
μεθα, καὶ Διὰβολος, πίπτει εἰς Ἄδου πέταυρον, τὸ αὐτῷ
ἡτοιμασμένον.

Ὡδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» **Π**αιῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ ἀβύσσῳ, ὁ τύπος τοῦ Νεοδόχου
» διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος · νῦν δὲ ἐνεργούμε-
» νος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν ἐγείρει ψάλλουσαν : Τὸν Κύ-
» ριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς
» αἰῶνας.

Τροπάρια.

Νταμάτων πηγῆς ἐκ σωτηρίου, τοῦ Νείου Σταυροῦ, π-
σίως ἀρυσώμεθα, Νεορρύτων ἅπαντες, τῆς πλευρᾶς
πλαίσαντος, ἡμᾶς προθύμως κρίζοντες, καὶ πίστει ψ-
τες : Τὸν τίμιον ὑμνοῦμεν Κυρίου, καὶ ὑπερυψοῦμεν Σ-
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μέσον οὐρανοῦ καὶ γῆς ἰδρύθης, ὡς κλίμαξ Στα-
ρίου ὡραιότατε, ἵνα ἀνατρέχωμεν, πρὸς τὰ ἔπουρ.

ΟΤΙ ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

τῆς σῆς οἱ ἄνθρωποι πάλιν λαίλοντες: Τὸ τῆς
ἀνυμνῶμεν, καὶ ὑπερυψώμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνες.

Ὁ τόπος Κυρία εἰς εὐχὰς, οἱ ἄγγελοι
ἔστησαν· ὅτε προσκυνῶν σε, Σταυρὲ
σκητῶν ἐντρίφῃ καὶ Παυτοκράτορος ἡ
μαία τῆς νίκης, κατὰ καὶ Βελίαν, ἡ Σωτὴρ καὶ

Νεκροὶ διὰ σοῦ ζωνταῖνται· θάνατος καὶ
κρωτὴν ἐβαίστασας· ταῖς ἀναβλέψαντες εἰς
Δαίμονες δυνάμεις, ταῖς ἀφίστανται καὶ
μειοῦχε, Σταυρὲ τοῦ Σωτῆρος, ἡ κλέϊς καὶ ἡ

Ὁφθης Κωνσταντίνῳ τῷ μεγάλῳ καὶ τῇ
ὦ πανσέβαστε, Σταυρὲ Θεοδώρῳ καὶ
ἡλιακῶν λαμπρότερος βολίδων· ὡς καὶ ὡς
μεν τὸν δόντα, καὶ ὑπερυψώμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνες.
Ὁδὴ δ'.

- » Ἄπας γηγενής, σκιρτάει καὶ ἡ
- » μένος, πανηγυρίζεται καὶ ἡ
- » σα, τὰ ἱερά θυμαῖσια καὶ ἡ
- » ροὶς παμμακάριστε, Θεοὶ καὶ ἡ

ἐν τῇ Βίβλῳ ὀνομασθεῖς

ὀνομασθεὶς ἀρχετοῖς

Ὁ θυνον ἡμῶν, Σταυρὲ
σε, πρὸς τὰς ἐντολὰς
κραίζωμεν: χαῖρε
τοῦ Κυρίου, καὶ
σαῖξαντος.

Ἡρῆ ἐπὶ γῆς
καὶ τὰ ἐπουράνια
δι' οὗ ἐσώθημεν
ἀχώριστον.

Σὺ εἶ ὁ
σαν· σὺ εἶ
τὸ γλυκύ
ροὶς πρὸς
Ὁλ
καὶ

καὶ ἅπαντα τὰ ἐγχειρήματα, σοῦ τὸ Θεῖον, ὄνομα χαράττοντες, πεποιθότες ἐν σοὶ καὶ τροπούμενοι .

Ὑψωσον Χριστέ, ἡμῶν λατρευόντων σοι, καὶ προσκυνούντων σου, τὸν ζωοποιὸν Σταυρόν, καὶ τὰ φρικτά σου Θεῖα παθήματα, τὴν πολιτείαν . Θραῦσον δέ, τοὺς ἀντιλέγοντας, ἵνα γνῶσι, πάντες τὴν ἀήττητον, τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου τὴν δύναμιν .

Σῶσόν με Μητρός, τῇ χάριτι δέομαι τῆς παναχράντου σου, καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, Θεῖα δυνάμει, ὃν καὶ ὑπέμεινας, ὡς Ἰησοῦ μακρόθυμε, καὶ πολυέλεε, ἵνα σώσης, ῥεῦσαν τὸ εἰκόνα σὴν, καὶ ὁμοίωσιν φέρον πλαστούργημα .

ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΕΝ Τῷ ΤΡΙΤῳ ΚΕΦΕΙ ΤΟΥ ΩΡΟΛΟΓΙΟΥ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ
ΚΑΙ ΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΠΟΙΟΤΗΤΩΝ ΚΕΡΟΣ ΠΡΟΒΕΤΧΗΣ .

ΩΡΟΛΟΓΙΟΥ

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Ν

Τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα.

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου,

Σύνοψιν μικρὰν ἱερῶν Κανόνων.

Ἀλφαβητικὸν Πίνακα πάντων τῶν ἐν τῇ ἱερᾷ ταύτῃ Βίβλῳ ὀνομαστί
ἀναφερομένων Ἀγίων.

Κανόνιον τοῦ εὐρίσκειν ἐν ποίᾳ ἡμέρᾳ τῆς ἐβδομάδος ἄρχεται ἑκά-
στος μῆν.

Ἑρμηνείαν τοῦ αὐτοῦ Κανονίου.

Σεληνοδρόμιον παντοτεινόν.

Ἑρμηνείαν τοῦ αὐτοῦ Σεληνοδρομίου.

Καὶ Πασχάλια 62 ἐτῶν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ Α'. 1.

Εν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος. Οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεόν. Πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἓν, ὃ γέγονεν. Ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων. Καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν. Ἐγένετο ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος παρὰ Θεοῦ, ὄνομα αὐτῷ Ἰωάννης. Οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός, ἵνα πάντες πιστεύσωσι δι' αὐτοῦ. Οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός. Ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον. Ἐν τῷ κόσμῳ ἦν, καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ᾔγνω. Εἰς τὰ ἴδια ἦλθε, καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον. Ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτόν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα Θεοῦ γενέσθαι, τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Οἱ οὐκ ἐξ αἱμάτων, οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκὸς, οὐδὲ ἐκ θελήματος ἀνδρὸς, ἀλλ' ἐκ Θεοῦ ἐγεννήθησαν. Καὶ ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο, καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, (καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ Πατρός·) πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας. Ἰωάννης μαρτυρεῖ περὶ αὐτοῦ, καὶ κέκραγε λέγων: Οὗτος ἦν ὃν εἶπον. Ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος, ἔμπροσθέν μου γέγονεν, ὅτι πρῶτός μου ἦν. Καὶ ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν, καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος. Ὅτι ὁ νόμος διὰ Μωσέως ἐδόθη· ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο.

ΣΥΜΒΟΛΟΝ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ.

Ὅς τις βούλεται σωθῆναι, πρὸ πάντων χρη̃ αὐτῷ τὴν Καθολικὴν κρα-
τῆσαι Πίστιν, ἣν εἰ μή τις σώαν καὶ ἁμωμον τηρήσειεν, ἄνευ δισταγμοῦ,
εἰς τὸν αἰῶνα ἀπολείται. Πίστις δὲ Καθολικὴ αὕτη ἐστίν, ἵνα ἓνα Θεὸν
ἐν Τριάδι, καὶ Τριάδα ἐν Μονάδι σεβώμεθα, μήτε συγχέοντες τὰς ὑπό-
στάσεις, μήτε τὴν οὐσίαν μερίζοντες· ἄλλη γάρ ἐστίν ἡ τοῦ Πατρὸς ὑπό-
στασις, ἄλλη τοῦ Υἱοῦ, καὶ ἄλλη τοῦ ἁγίου Πνεύματος· ἀλλὰ Πατὴρ
καὶ Υἱὸς καὶ ἁγίου Πνεύματος μία ἐστὶ Θεότης, ἴση δόξα, συναΐδιος ἡ
μεγαλειότης. Ὁὗτος ὁ Πατήρ, τοιοῦτος καὶ ὁ Υἱός, τοιοῦτο καὶ τὸ Πνεῦμα
τὸ ἅγιον. Ἄκτιστος ὁ Πατήρ, ἄκτιστος ὁ Υἱός, ἄκτιστον καὶ τὸ ἅγιον
Πνεῦμα. Ἀκατάληπτος ὁ Πατήρ, ἀκατάληπτος ὁ Υἱός, ἀκατάληπτον καὶ
τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον. Αἰώνιος ὁ Πατήρ, αἰώνιος ὁ Υἱός, αἰώνιον καὶ τὸ
ἅγιον Πνεῦμα· πλὴν οὐ τρεῖς αἰώνιοι, ἀλλ' εἰς αἰώνιος· ὥσπερ οὐδὲ τρεῖς
ἄκτιστοι, οὐδὲ τρεῖς ἀκατάληπτοι, ἀλλ' εἰς ἄκτιστος, καὶ εἰς ἀκατάληπτος.
Ὁμοίως, παντοκράτωρ ὁ Πατήρ, παντοκράτωρ ὁ Υἱός, παντοκράτωρ τὸ
Πνεῦμα τὸ ἅγιον· πλὴν οὐ τρεῖς παντοκράτορες, ἀλλ' εἰς παντοκράτωρ.
Οὕτω, Θεὸς ὁ Πατήρ, Θεὸς ὁ Υἱός, Θεὸς καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον·
πλὴν οὐ τρεῖς Θεοὶ, ἀλλ' εἰς Θεός. Ὡσαύτως, Κύριος ὁ Πατήρ, Κύριος
ὁ Υἱός, Κύριον καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· πλὴν οὐ τρεῖς Κύριοι, ἀλλ' εἰς
ἐστὶ Κύριος· ὅτι ὥσπερ μοναδικῶς ἐκάστην ὑπόστασιν Θεὸν καὶ Κύριον
ὁμολογεῖν Χριστιανικῇ ἀληθείᾳ ἀναγκαζόμεθα, οὕτω τρεῖς Θεοὺς, ἢ τρεῖς
Κυρίους λέγειν, Καθολικῇ εὐσεβείᾳ κωλυόμεθα. Ὁ Πατήρ ἀπ' οὐδενός ἐστι
πεποιημένος, οὔτε δεδημιουργημένος, οὔτε γεγεννημένος· ὁ Υἱὸς ἀπὸ μόνου
τοῦ Πατρὸς ἐστίν, οὐ πεποιημένος, οὔτε δεδημιουργημένος, ἀλλὰ γεγεννη-
μένος· τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἀπὸ τοῦ Πατρὸς, οὐ πεποιημένον, οὔτε δεδη-
μιουργημένον, οὔτε γεγεννημένον, ἀλλ' ἐκπορευτόν. Εἰς οὖν ἐστὶ Πατήρ, οὐ

τρεις Πατέρες · εις Υιός, ου τρεις Υιοί · εν Πνεῦμα ἅγιον, ου τρία Πνεύματα ἅγια · καὶ ἐν ταύτῃ τῇ Τριάδι, οὐδὲν πρῶτον, ἢ ὕστερον · οὐδὲν μείζον, ἢ ἔλαττον · ἀλλ' ὅλαι αἱ τρεῖς ὑποστάσεις συνδιαιώνιζουσαι ἑαυταῖς εἰσὶ καὶ ἴσαι · ὥστε κατὰ πάντα, ὡς εἶρηται, καὶ Τριάς ἐν Μονάδι, καὶ Μονὰς ἐν Τριάδι λατρεύεται . Ὁ Δέλων οὖν σωθῆναι, οὕτω περὶ τῆς ἁγίας Τριάδος φρονεῖτω · πλήν ἀναγκαῖον ἔτι ἐστί, πρὸς αἰώνιαν σωτηρίαν, ὅπως καὶ τὴν ἐνανθρώπησιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὀρθῶς πιστεύῃ . Ἔστιν οὖν Πίστις ὀρθή ἵνα πιστεύωμεν καὶ ὁμολογῶμεν, ὅτι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ὁ τοῦ Θεοῦ Υἱός, καὶ Θεός καὶ Ἄνθρωπός ἐστι . Θεός ἐστιν ἐκ τῆς οὐσίας τοῦ Πατρὸς, πρὸ αἰώνων γεννηθείς · καὶ Ἄνθρωπός ἐστιν ἐκ τῆς οὐσίας τῆς Μητρὸς, ἐν χρόνῳ γεννηθείς . Τέλειος Θεός, καὶ τέλειος Ἄνθρωπος, ἐκ ψυχῆς λογικῆς, καὶ ἀνθρωπίνης σαρκὸς ὑποστάς · ἴσος τῷ Πατρί, κατὰ τὴν Θεότητα · ἐλάττων τοῦ Πατρὸς κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα · ὅς, εἰ καὶ Θεός ὑπάρχει καὶ Ἄνθρωπος, ὁμως οὐ δύο, ἀλλ' εἷς ἐστι Χριστός · εἷς δὲ, οὐ τροπῇ Θεότητος εἰς σάρκα, ἀλλὰ προσλήψει ἀνθρωπότητος εἰς Θεότητα · εἷς πάντως, οὐ συγχύσει φύσεων, ἀλλ' ἐνώσει ὑποστάσεων · ὥσπερ γὰρ ψυχὴ λογικὴ καὶ σὰρξ, εἷς ἐστιν ἄνθρωπος, οὕτω Θεός καὶ Ἄνθρωπος, εἷς ἐστι Χριστός ὁ παθὼν διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, καὶ κατελθὼν εἰς τὸν Ἄδην, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ἀνελθὼν εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθήμενος ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς τοῦ παντοκράτορος · ὅθεν ἐλεύσεται κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς · οὐ τῇ παρουσίᾳ πάντες ἄνθρωποι ἀναστήσονται σὺν τοῖς ἑαυτῶν σώμασιν, ἀποδώσοντες περὶ τῶν ἰδίων ἔργων λόγον · καὶ οἱ μὲν τὰ ἀγαθὰ πράξαντες, πορεύσονται εἰς ζωὴν αἰώνιον · οἱ δὲ τὰ φαῦλα, εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον . Αὕτη ἐστὶν ἡ Καθολικὴ Πίστις, ἣν εἰ μή τις πιστῶς τε καὶ βεβαίως πιστεύσῃ, σωθῆναι οὐ δυνήσεται .

Σημειῶσαι, ὅτι τὸ ἄνωθεν Σύμβολον τοῦ Μεγάλου Ἀθανασίου, συγκριθέν τοῖς ἀρχαιοτάτοις χειρογράφοις τοῖς σωζομένοις ἐν τῇ τοῦ ἁγίου Μάρκου Βιβλιοθήκῃ, καὶ σύμφωνον εὐρεθὲν γνήσιόν τε καὶ ὁμοφωνοῦν τῇ γνώμῃ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἔδοξε τοῦτο τυπωθῆναι, τὰ γὰρ τυπωθέντα ἐν Παρισίαις καὶ ἄλλοθι, διαφέρουσι κατὰ τε τὴν φράσιν καὶ τὴν ἔννοιαν · τοῦτο δὲ, ἀπαράλλακτον καὶ τοῦ ἐν Μοσχιδίᾳ τυπωθέντος, εὐσεβεῖ γνώμῃ ἐνταῦθα προσετέθη .

ΣΥΝΟΨΙΣ ΚΑΝΟΝΩΝ ΙΕΡΩΝ

ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ, ΤΩΝ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΝΟΔΩΝ, ΚΑΙ ΤΙΝΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ ΜΕΡΙΚΩΝ, ΠΕΡΙ ΝΗΣΤΕΙΩΝ, ΚΑΙ ΕΤΕΡΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ, ΚΑΤ' ΕΚΛΟΓΗΝ ΣΥΛΛΕΧΘΕΝΤΩΝ ΕΝΤΑΥΘΑ, ΕΙΣ ΠΡΟΧΕΙΡΟΝ ΧΡΗΣΙΝ ΚΑΙ ΟΔΗΓΙΑΝ ΠΑΝΤΟΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥ, ΕΞΑΙΡΕΤΩΣ ΔΕ ΤΩΝ ΙΕΡΩΜΕΝΩΝ.

Κανὼν ξγ'. Τῶν Ἀποστόλων.
Εἴ τις Ἐπίσκοπος, ἢ Πρεσβύτερος, ἢ Διάκονος, ἢ ὅλως τοῦ καταλόγου τοῦ ἱερατικοῦ, φάγη κρέας ἐν αἵματι ψυχῆς αὐτοῦ, ἢ θηριάλωτον, ἢ θνησιμαῖον, καθαιρείσθω· εἰδὲ λαϊκὸς εἴη, ἀφοριζέσθω.

Κανὼν ξδ'. τῶν αὐτῶν.
Εἴ τις Κληρικὸς εὗρεθῇ τὴν Κυριακὴν ἡμέραν νηστεύων, ἢ τὸ Σάββατον, πλὴν τοῦ ἐνὸς καὶ μόνου, καθαιρείσθω· εἰδὲ λαϊκὸς, ἀφοριζέσθω.

Κανὼν ξε'. τῶν αὐτῶν.
Εἴ τις Ἐπίσκοπος, ἢ Πρεσβύτερος, ἢ Διάκονος, ἢ Ὑποδιάκονος, ἢ Ἀναγνώστης, ἢ Ψάλτης, τὴν ἀγίαν Τεσσαρακοστὴν οὐ νηστεύει, ἢ Τετράδα, ἢ Παρασκευὴν, καθαιρείσθω· ἐκτὸς εἰμὴ δι' ἀσθένειαν σωματικὴν ἐμποδίζοιτο· εἰ δὲ λαϊκὸς ἢ, ἀφοριζέσθω.

Κανὼν ν'. τῆς ἐν Λαοδικείᾳ.
Ὅτι οὐ δεῖ ἐν Τεσσαρακοστῇ, τῇ ὑστέρᾳ Ἑβδομάδι τὴν Πέμπτην λύειν, καὶ ὅλην τὴν Τεσσαρακοστὴν ἀτιμάζειν· ἀλλὰ δεῖ πᾶσαν τὴν Τεσσαρακοστὴν νηστεύειν, ξηροφαγοῦντας.

Κανὼν ιε'. Πέτρου Ἀλεξανδρείας.
Οὐκ ἐγκαλέσει τις ἡμῖν παρατηρούμενοις Τετράδα καὶ Παρασκευὴν, ἐν αἷς καὶ νηστεύειν ἡμῖν κατὰ παράδοσιν εὐλόγως προστέτακται· τὴν μὲν γὰρ Τετράδα, διὰ τὸ γενόμενον συμβούλιον ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, ἐπὶ τῇ προδοσίᾳ τοῦ Κυρίου· τὴν δὲ Παρασκευὴν, διὰ τὸ πεπονθέναι αὐτὸν ὑπὲρ ἡμῶν· τὴν δὲ Κυριακὴν, χαρμοσύνης ἡμέραν ἄγομεν, διὰ τὸν ἀναστάντα ἐν αὐτῇ· ἐν ᾗ οὐδὲ γόνατα κλίνειν παρελήφαμεν.

Ἐρώτησις ιβ'. Τοῦ ἀγιωτάτου Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας, κυρίου Μάρκου· καὶ Ἀπόκρισις τοῦ ἀγιωτάτου Πατριάρχου Ἀντιοχείας, κυρίου Θεοδώρου τοῦ Βαλσαμῶνος.

Ὁ καταλύων τὰς Τετράδας, καὶ Παρασκευὰς ὅλου τοῦ χρόνου, ἄνευ σωματικῆς ἀσθενείας, κολάζεται, κατὰ τὸν Κανόνα τῶν ἀγίων Ἀποστόλων· ὑπέξελέ μοι τὰς Τετράδας, καὶ τὰς Παρασκευὰς τῆς Ἀποκρίω, τῆς Τυρο-

φάγου, τῆς Διακαινισίμου, καὶ τοῦ Δωδεκαημέρου· ἐν ταύταις γὰρ καὶ διὰ κρέατος ἀκινδύνως καταλύομεν.

Κανὼν ιδ'. τῆς ἐν Γάγγρα Συνόδου.

Εἴ τις, χωρὶς σωματικῆς ἀνάγκης, ὑπερηφανεύοιτο, καὶ τὰς παραδεδομένας νηστείας εἰς τὸ κοινὸν, καὶ φυλασσομένας ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας, παραλύοι, ἀποκυροῦντος ἐν αὐτῷ οἰκείου λογισμοῦ, ἀνάθεμα ἔστω.

Ἐκ τοῦ Τόμου τῆς ἐνώσεως ἐπὶ Κωνσταντίνου καὶ Ῥωμανοῦ τῶν

Βασιλέων, εἰς τὰ 910. ἔτη ἀπὸ Χριστοῦ.

Τρεῖς τοῦ ἐνιαυτοῦ μόνον ἀξιωθῆσεται ὁ Τρίγamos τῆς μεταλήψεως τῶν Μυστηρίων· ἅπαξ μὲν, ἐν τῇ σωτηρίῳ τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν Ἀναστάσει· δεύτερον δέ, ἐν τῇ Κοιμήσει τῆς ἀχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου· καὶ τρίτον, ἐν τῇ Γενεθλίῳ τῆς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· διὰ τὸ καὶ ἐν ταύταις προηγῆσθαι νηστείαν καὶ τὸ ἐκ ταύτης ὄφελος.

Κανὼν νδ'. τῆς ἐν Λαοδικείᾳ.

Ὅτι οὐ δεῖ ἰδιωτικούς ψαλμοὺς λέγεσθαι ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, οὐδὲ ἀκανόνιστα βιβλία, ἀλλὰ μόνα τὰ κανονικὰ τῆς Καινῆς, καὶ Παλαιᾶς Διαθήκης.

Κανὼν λγ'. τῆς ε'. Συνόδου, ἥτις καὶ ἐν Τρούλλῳ λέγεται.

Τὰ θεῖα λόγια ἐπ' ἁμβωνος μὴ ἀναγινωσκέτω ὁ μὴ κεκαρμένος, καὶ μὴ τυχὼν εὐλογίας· ὁ δὲ παρὰ ταῦτα ποιῶν ἀφοριζέσθω.

Κανὼν ιδ'. τῆς Ζ'.

Καὶ ὁ μὴ χειροθεσίας τυχὼν, εἰ καὶ Μοναχὸς εἴη, τὰς ἱεράς ἐπ' ἁμβωνος βίβλους μὴ ἀναγινωσκέτω. Χειροθετεῖτω δὲ Ἀναγνώστας καὶ ὁ ἡγούμενος ἐν τῷ ἰδίῳ Μοναστηρίῳ, εἰ ἱερωμένος εἴη, καὶ παρ' Ἐπισκόπου χειροθεσίαν ἔχοι· καὶ Χωρεπίσκοπος, κατ' ἐπιτροπὴν Ἐπισκόπου.

Κανὼν οε'. τῆς ἐν Τρούλλῳ.

Οἱ ψάλλοντες, μετὰ πολλῆς προσοχῆς καὶ κατανύξεως ψαλλέτωσαν, βοαῖς ἀτάκτοις καὶ ἀναρμόστοις μὴ χρώμενοι.

Κανὼν δ'. τῆς Ζ'.

Ὁ χρυσίον. ἢ ἀργύριον, ἢ ἕτερον εἶδος τοῦς ὑπ' αὐτὸν ἀπαιτῶν, καὶ διὰ τι τούτων τῆς Λειτουργίας ἀπείργων τινα, ἢ ἀφορίζων, ἢ σεπτὸν κλείων ναὸν, μὴ γίνεσθαι ἐν αὐτῷ τὰς Λειτουργίας, ὑποκείσθω ταυτοπαθείᾳ.

Κανὼν λβ'. τῶν Ἀποστόλων.

Εἴ τις Πρεσβύτερος, ἢ Διάκονος ὑπὸ Ἐπισκόπου γένηται ἐν ἀφορισμῷ, τοῦτον μὴ ἐξεῖναι παρ' ἑτέρου δεχθῆναι, ἀλλ' ἢ παρὰ τοῦ ἀφορίσαντος αὐτόν· εἰ μὴ ἂν κατὰ συγκυρίαν τελευτήσῃ ὁ ἀφορίσας αὐτόν Ἐπίσκοπος.

Κανὼν ς'. τοῦ Πατριάρχου Νικολαου.

Ὁ ἄλογος δεσμός, ἀνίσχυρος, καὶ παρ' Ἀρχιερέως λύεται.

Ἐκ τῶν Διαταγῶν τῶν Ἀποστόλων, Βιβλ. ἡ. Κεφ. 42.

Ἐπιτελείσθω δὲ Τρίτα τῶν κεκοιμημένων ἐν ψαλμοῖς, καὶ ἀναγνώσει καὶ προσευχαῖς, διὰ τὸν Τριήμερον ἐγερθέντα· καὶ Ἑννατα, εἰς ὑπόμνησιν τῶν περιόντων καὶ τῶν κεκοιμημένων· καὶ Τεσσαρακοστὰ, κατὰ τὸν παλαιὸν τύπον· Μωσῆν γὰρ οὕτως ὁ λαὸς ἐπένησεν· καὶ Ἐνιούσια ὑπὲρ μνείας αὐτῶν· καὶ διδόσθω ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτῶν πέννησιν, εἰς ἀνάμνησιν αὐτῶν.

Κανὼν δ'. τῶν Ἀποστόλων.

Πάντας τοὺς εἰσιόντας πιστοὺς, καὶ τῶν Γραφῶν ἀκούοντας, μὴ παραμένοντας δὲ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ ἀγίᾳ μεταλήψει, ὡς ἀταξίαν ἐμποιοῦντας τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἀφορίζεσθαι χρή.

Κανὼν ι'. τῆς ἐν Τρούλλῳ.

Ἐπίσκοπος, ἢ Πρεσβύτερος, ἢ Διάκονος, τόκους ἢ τὰς λεγομένας ἐκτοστάς λαμβάνων, ἢ παυσάσθω, ἢ καθαιρείσθω.

Κανὼν ιδ'. καὶ ιε'. τῆς αὐτῆς.

Πρεσβύτερος, πρὸ τῶν τριάκοντα ἐτῶν, μὴ χειροτονείσθω, καὶ πάνυ ἢ ὁ ἄνθρωπος ἄξιος· ὁμοίως καὶ Διάκονος μὴ χειροτονείσθω, πρὸ τῶν εἰκοσιπέντε ἐτῶν· καὶ Ὑποδιάκονος, μὴ ἥττον τῶν εἴκοσι ἐτῶν· ὁ δὲ παρὰ τοὺς ὀρισθέντας χρόνους χειροτονηθεὶς, καθαιρείσθω.

Κανὼν κβ'. τῆς αὐτῆς.

Ὁ χειροτονηθεὶς ἐπὶ χρήμασι, συγκαθαίρεισθω τῷ χειροτονήσαντι.

Κανὼν κγ'. τῆς αὐτῆς.

Ὁ τῆς ἀχράντου μεταδιδούς Κοινωνίας, καὶ ὄβολόν, ἢ εἰδός τι οἰονοῦν ἀπαιτῶν, καθαιρείσθω· ἡ γὰρ χάρις οὐ πιπράσκειται.

Κανὼν β'. τῆς Ζ'. Συνόδου.

Ὁ γεννησόμενος Ἐπίσκοπος, γινωσκέτω τὸ Ψαλτήριον, διαγινωσκέτω δ, τι ἀναγινώσκει, οὐχ' ἀπλῶς, ἀλλ' ἐρευνητικῶς· ὁμοίως τοὺς ἱεροὺς Κανόνας, τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, τὴν τοῦ Ἀποστόλου βίβλον, καὶ πᾶσαν τὴν θείαν Γραφήν· εἰδὲ μὴ, μὴ χειροτονείσθω.

Τοῦ Ἁγίου Κυρίλλου.

Μηδεὶς δύο πόλεων Νασὶς κληρούσθω.

Κανὼν μβ'. καὶ μγ'. τῶν Ἀποστόλων.

Ἐπίσκοπος, ἢ Πρεσβύτερος, ἢ Διάκονος κύβοις σχολάζων καὶ μέθαις, ἢ παυσάσθω, ἢ καθαιρείσθω. Εἰ δὲ Ὑποδιάκονος, ἢ Ἀναγνώστης, ἢ Ψάλτης, ἀφορίζεσθω.

Κανὼν μδ'. τῶν αὐτῶν.

Ἐπίσκοπος, ἢ Πρεσβύτερος, ἢ Διάκονος τόκους ἀπαιτῶν τοὺς δανειζομένους, ἢ παυσάσθω, ἢ καθαιρείσθω.

Κανὼν ιη'. τῶν αὐτῶν.

Ἐπίσκοπος, ἢ Πρεσβύτερος ἀμελῶν τοῦ Κλήρου, ἢ τοῦ λαοῦ, καὶ μὴ παιδεύων αὐτοὺς τὴν εὐσέδειαν, ἀφορίζεσθω.

Ἐν τοῦ οδ'. καὶ πδ'. Κανόνος τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Ὁ δεσμεῖν καὶ λύειν ἐξουσίαν λαβὼν οὐτινοσοῦν τῶν ἡμαρτηκότων, μεγάλην ὀρῶν συντριβὴν, ἐλαττώσει τὸν χρόνον τῶν ἐπιτιμίων. Μὴ χρόνῳ κρίνει, ἀλλὰ τρόπῳ τὰ ἐπιτίμια.

Τοῦ αὐτοῦ παράγγελμα πρὸς Ἱερέα.

Σπούδασον, ὦ Ἱερεῦ, σαυτὸν παραστῆσαι ἐργάταν ἀνεπαίσχυντον, ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς ἀληθείας. Μηδέποτε στής εἰς σύναξιν, ἔχθραν ἔχων κατὰ τινος, ἵνα μὴ φυγαδεύσης τὸν Παράκλητον. Ἐν ἡμέρᾳ συνάξεως μὴ δικάζου, μὴ φιλονεῖκει, ἀλλ' ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ μένων, προσεύχου καὶ ἀνα-

γίνωσκε μέχρι τῆς ὥρας, ἐν ᾗ σε δεῖ τελέσαι τὴν Δείαν Μυσταγωγίαν· καὶ οὕτω παράστηθι ἐν κατανύξει, καὶ καθαρᾷ καρδίᾳ τῷ ἁγίῳ Θυσιαστηρίῳ, μὴ περιδλέπων ἔνθεν ἀκείθεν, ἀλλὰ φρίκη καὶ φόβῳ παριστάμενος τῷ ἐπουρανίῳ Βασιλεῖ. Μὴ, διὰ Θεραπείαν ἀνθρωπίνην, ἐπισπεύσης τὰς εὐχὰς, ἢ συντέμης· μὴ δὲ λάβῃς πρόσωπον, ἀλλ' ὅρα πρὸς μόνον τὸν προκείμενον Βασιλέα, καὶ τὰς περιστώσας κύκλῳ Δυναμεις. Ἄξιον σαυτὸν ποιήσουν τῶν ἱερῶν Κανόνων. Μὴ συλλειτούργει, οἷς ἀπαγορεύουσι. Βλέπε τίνοι παρέστηκας, πῶς ἱεουργεῖς, καὶ τίσι μεταδίδως. Μὴ ἐπιλάβῃ τῆς δεσποτικῆς ἐντολῆς, καὶ τῆς τῶν ἁγίων Ἀποστόλων. Μὴ δότε, γάρ φησι, τὰ ἅγια τοῖς κυσὶ, καὶ τοὺς μαργαρίτας μὴ βάλετε ἔμπροσθεν τῶν χοίρων. Ὅρα, μὴ παραδῶς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ εἰς χεῖρας ἀναξίων. Μὴ ἐντραπῆς τοὺς ἐνδόξους τῆς γῆς, μηδ' αὐτὸν τὸν τὸ διάδημα περικείμενον ἐν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ. Τοῖς δὲ τῆς Μεταλήψεως ἀξίοις μεταδίδου δωρεὰν, ὥς καὶ αὐτὸς ἔλαβες. Οἷς οἱ Δεῖοι Κανόνες οὐκ ἐπιτρέπουσι, μὴ μεταδίδου. Ὅρα μὴ, ἐξ ἀμελείας, σῦς, μῦς, ἢ ἄλλοτι, ἄψῃται τῶν Δείων Μυστηρίων, μηδὲ νοτισθῶσιν, ἢ καπνισθῶσιν, ἢ χρισθῶσιν ὑπὸ ἀνιέρων καὶ ἀναξίων. Ταῦτα, καὶ τὰ τοιοῦτα φυλάσσων, σεαυτὸν σώσεις, καὶ τοὺς ἀκούοντάς σου.

Π Ι Ν Α Ξ

ΑΛΦΑΒΗΤΙΚΟΣ

ΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΤΗ ΙΕΡΑ ΤΑΥΤΗ ΒΙΒΛΩ ΟΝΟΜΑΣΤΙ ΑΝΑΦΕΡΟΜΕΝΩΝ ΑΓΙΩΝ,
ΠΡΟΣ ΕΥΚΟΛΩΤΕΡΑΝ ΕΥΡΕΣΙΝ ΤΗΣ ΜΝΗΜΗΣ ΕΝΟΣ ΕΚΑΣΤΟΥ ΑΥΤΩΝ.

Α

Α'βδακὺμ Προφήτης — Δεκεμβρίῃ 2.	Α'γλαΐος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 9.
Α'διδίου Προφήτης — Νοεμβρ. 15.	Α'γριππίνα Μάρτυς — Ἰουν. 23.
Α'δεΐμ, ἐκ τῶν 7 Μακκαδαίων — Αὐγούστου 1.	Α'δριανὸς Μάρτυς — Αὐγούστ. 26.
Α'έρκιος Ἱεραπόλεως — Ὀκτω- βρίου 22.	Α'ειθαλᾶς Μάρτυς — Σεπτεμβρ. 1.
Α'είβος Μάρτυς — Νοεμβρ. 15.	Α'ειθαλᾶς Μάρτυς ἕτερος — Νοεμ- βρίου 3.
Α'δραῦμ Πατριάρχης — Κυρ. τῶν Προπατόρων.	Α'ζαρίας, ἐκ τῶν 3 Παίδων — Δε- κεμβρίου 17.
Α'δράμιος Ὁσίος — Ὀκτωβρ. 29.	Α'έτιος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 9.
Α'γάθος, ἐκ τῶν 70. Ἀποστόλων — Ἀπριλίου 8.	Α'θανάσιος ὁ Μέγας — Ἰαν. 18, καὶ Μαΐου 2.
Α'γαθάγγελος Μάρτυς — Ἰανουα- ρίου 23.	Α'θανάσιος ὁ ἐν τῷ Ἀθῶ — Ἰερίῃ 5.
Α'γάθη Μάρτυς — Φεβρουαρίου 5.	Α'θανάσιος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 9.
Α'γαθόδωρος Μάρτυς — Ὀκτω- βρίου 13.	Α'θηνογέννης Ἱερομάρτυς — Ἰου- λίου 16.
Α'γαθόδωρος Ἱερομάρτυς — Μαρ- τίου 7.	Αἰθέριος Ἱερομάρτυς — Μαρτ. 7.
Α'γαθονίκη Μάρτυς — Ὀκτωβ. 13.	Αἰκατερίνα Παρθενομάρτ. — Νοεμ- βρίου 25.
Α'γαθόνικος Μάρτυς — Αὐγ. 22.	Αἰμιλιανὸς Μάρτυς — Ἰουλίου 18.
Α'γαθόπους, ἐκ τῶν ἐν Κρήτῃ 10 Μαρτύρων — Δεκεμβρ. 23.	Αἰμιλιανὸς Ὁμολογητῆς — Αὐγού- στου 8.
Α'γάπη Μάρτυς — Σεπτεμβρ. 17.	Α'κάκιος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 9.
Α'γάπιος Μάρτυς — Σεπτεμβ. 20.	Α'κάκιος Μάρτυς — Μαΐου 19.
Α'γάπιος Μάρτυς ἕτερος — Μαρ- τίου 15.	Α'κεψιμαῆς Μάρτυς — Νοεμβρ. 3.
Α'γάπιος Μάρτυς ἕτερος — Αὐγού- στου 21.	Α'κίνδυνος Μάρτυς — Νοεμβρ. 2.
Α'γγαῖος Προφήτης — Δεκεμβρ. 16.	Α'κύλας, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — Ἰουλίου 14.
Α'γγίας, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 9.	Α'κυλίνα Μάρτυς — Ἰουν. 13.

- Α'λέξανδρος Κωνσταντινουπόλ. —
 Αύγουστου 30.
 Α'λέξανδρος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων
 — Μαρτίου 9.
 Α'λέξιος ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ —
 Μαρτίου 17.
 Α'λύπιος ὁ Κιονίτης — Νοεμβρ. 26.
 Α'μβρόσιος Μεδιολάνων — Δεκεμ. 7.
 Α'μμοῦν Διάκονος Μάρτυς — Σε-
 πτεμβρίου 1.
 Α'μπλίας, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων —
 Ὀκτωβρίου 31.
 Α'μφιλόχιος Ἰκονίου — Νοεμβρ. 23.
 Α'μῶς Προφήτης — Ἰουν. 15.
 Α'νανίας, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων —
 Ὀκτωβρίου 1.
 Α'νανίας, ἐκ τῶν 3 Παίδων — Δε-
 κεμβρίου 17.
 Α'ναστασία Ὁσιομάρτυς — Ὀκτω-
 βρίου 29.
 Α'ναστασία Φαρμακολύτρια — Δε-
 κεμβρίου 22.
 Α'ναστασιος Ὁσιομάρ. — Ἰανουαρ. 22.
 Α'νατόλιος Κωνσταντινουπόλεως —
 Ἰουλίου 3.
 Α'νδρέας ὁ Πρωτόκλητος — Νοεμ. 30.
 Α'νδρέας Ὁσιομάρτυς, ὁ ἐν τῇ Κρί-
 σαι — Ὀκτωβρ. 17.
 Α'νδρέας Μάρτυς — Μαΐου 18.
 Α'νδρέας Κρήτης — Ἰουλίου 4.
 Α'νδρέας Μάρτυς ὁ Στρατηλάτης —
 Αύγουστου 19.
 Α'νδρόνικος Ὁσιος — Ὀκτωβρ. 9.
 Α'νδρόνικος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 12.
 Α'νδρόνικος, ἐκ τῶν 70 Ἀποστό-
 λων — Μαΐου 17, καὶ Ἰουλ. 30.
 Α'νεμπόδιστος Μάρτυς — Νοεμβρ. 2.
 Α'νθιμος Ἱερομάρτυς — Σεπτεμ. 3.
 Α'νίκητος Μάρτυς — Αύγ. 12.
- Α'ννα Θεομήτωρ — Σεπτεμβρ. 9. καὶ
 Ἰουλίου 25.
 Α'ννα Προφῆτις — Φεβρ. 2.
 Α'ντίπας Ἱερομάρτυς — Ἀπριλίς 11.
 Α'ντωνίνα Μάρτυς — Ἰουν. 10.
 Α'ντώνιος, ἐκ τῶν ἐν Ἐφέσῳ 7 Παί-
 δων — Ὀκτωβρ. 22.
 Α'ντώνιος ὁ Μέγας — Ἰανουαρ. 17.
 Α'ντώνιος, ἐκ τῶν 7 Μακκαδαίων
 — Αύγουστου 1.
 Α'νυσία Ὁσιομάρτυς — Δεκεμ. 30.
 Α'πελλῆς, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων —
 Ὀκτωβρίου 31.
 Α'πολλώνιος Μάρτυς — Δεκεμ. 14.
 Α'πφία, ἐκ τῶν Ἀποστόλων — Νοεμ-
 βρίου 22.
 Α'ρέθας Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 24.
 Α'ρίσταρχος, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων
 — Ἀπριλ. 14.
 Α'ριστόδουλος, ἐκ τῶν 70 Ἀποστό-
 λων — Ὀκτωβρ. 31.
 Α'ρκάδιος Ὁσιος, ὁ τοῦ Ξενοφῶντος
 — Ἰανουαρ. 26.
 Α'ρρίανος Μάρτυς — Δεκεμβρ. 14.
 Α'ρσένιος ὁ Μέγας — Μαΐου 8.
 Α'ρσένιος Κερκύρας — Ἰανουαρ. 19.
 Α'ρτέμιος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 20.
 Α'ρχιππος, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων —
 Νοεμβρ. 22, καὶ Φεβρουαρίου 19.
 Α'σύγκριτος, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων
 — Ἀπριλίου 8.
 Αὐξέντιος Μάρτυς — Δεκεμβρ. 13.
 Αὐξέντιος Ὁσιος — Φεβρ. 14.
 Αὐτόνομος Ἱερομάρτυς — Σεπτεμ-
 βρίου 12.
 Α'φθόνιος Μάρτυς — Νοεμβρ. 2.
 Α'χέιμ, ἐκ τῶν 7 Μακκαδαίων —
 Αύγουστου 1.
 Α'χίλλιος Λαρίσσης — Μαΐου 15.

B

- Βαβύλας Ἱερομάρτυς — Σεπτεμ. 4.
 Βάκχος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 7.
 Βαλλερριανὸς Μάρτυς — Νοεμβρ. 22.
- Βαρβάρα Μάρτυς — Δεκεμβρ. 4.
 Βαρθολομαῖος Ἀπόστολος — Ἰου-
 νίου 11.

Βαρλαάμ Μάρτυς — Νοεμβρ. 19.
 Βαρνάβας, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων
 — Ἰουνίου 11.
 Βαρούχ Προφήτης — Σεπτέμβρ. 28.
 Βασιλείδης, ἐκ τῶν 10 τῶν ἐν Κρή-
 τη — Δεκεμβρίου 23.
 Βασίλειος ὁ Μέγας — Ἰανουαρ. 1,
 καὶ 30.
 Βασίλειος Ὁσιος — Φεβρουαρ. 28.
 Βασίλειος Ἱερομάρτυς — Μαρτ. 22.
 Βασίλειος Ὁμολογητής, ὁ Παρίου —
 Ἀπριλίου 12.
 Βασιλεὺς Ἱερομάρτυς — Μαρτ. 7.
 Βασιλεὺς Ἱερομάρτυς, ὁ Ἀμασίας —
 Ἀπριλίου 26.

Βασιλίσκος Μάρτυς — Μαρτ. 3.
 Βασιλίσκος ἕτερος Μάρτυς — Μα-
 ῖου 22.
 Βάσσα Μάρτυς — Αὐγ. 21.
 Βενέδικτος Ὁσιος — Μαρτ. 14.
 Βενέδιμος Μάρτυς — Μαΐου 18.
 Βήλα Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 28.
 Βιβαινός, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων —
 Μαρτίου 9.
 Βικέντιος Μάρτυς — Νοεμβρ. 11.
 Βίκτωρ Μάρτυς — Νοεμβρ. 11.
 Βλάσιος Ἱερομάρτυς — Φεβρ. 11.
 Βονιφάτιος Μάρτυς — Δεκεμ. 19.
 Βουκόλος Σμύρνης — Φεβρ. 6.

Γ

Γαβριήλ Ἀρχιστράτηγος — Νοεμ-
 βρίου 8. Μαρτ. 26. Ἰουλ. 13.
 Γαῖος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων —
 Μαρτίου 9.
 Γαλακτίων Μάρτυς — Νοεμβρ. 5.
 Γελάσιος, ἐκ τῶν 10 τῶν ἐν Κρή-
 τη — Δεκεμβρίου 23.
 Γεράσιμος Ὁσιος, ὁ ἐν Κεφαλληνία
 — Ὀκτωβρίου 20.
 Γεράσιμος Ὁσιος, ὁ ἐν Ἰορδάνη —
 Μαρτ. 4.
 Γερβάσιος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 14.
 Γερμανὸς Κωνσταντινουπόλεως —
 Μαΐου 12.
 Γεώργιος ὁ Χοζεδίτης — Ἰανουαρ. 8.
 Γεώργιος Ὁσιος, ὁ ἐν τῷ Μαλιῷ
 — Ἀπριλίου 4.
 Γεώργιος Μιτυλήνης — Ἀπριλ. 7.
 Γεώργιος ὁ Τροπαιοφόρος — Ἀπριλ. 23.

Γλυκερία Μάρτυς — Μαΐου 13.
 Γοργόνιοι δύο, ἐκ τῶν 40 Μαρτύ-
 ρων — Μαρτίου 9.
 Γόρδιος Μάρτυς — Ἰανουαρ. 3.
 Γουρίας Μάρτυς — Νοεμβρ. 15.
 Γουρίας ἐκ τῶν 7. Μακκαδαίων —
 Αὐγούστου 1.
 Γρηγόριος ὁ Μεγάλης Ἀρμενίας —
 Σεπτέμβριου 30.
 Γρηγόριος ὁ Θαυματ. — Νοεμ. 17.
 Γρηγόριος ὁ Δεκαπολίτης — Νοεμ-
 βρίου 20.
 Γρηγόριος Ἀκραγαντίνων — Νοεμ-
 βρίου 23.
 Γρηγόριος ὁ Νύσσης — Ἰανουαρ. 10.
 Γρηγόριος ὁ Θεολόγος — Ἰανουαρ.
 25 καὶ 30.
 Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς — Κυρ. Β'.
 τῶν Νηστειῶν.

Δ

Δαλμάτος Ὁσιος — Αὐγ. 3.
 Δαμιανὸς Ἀνάργυρος — Νοεμβ. 1.
 καὶ Ἰουλ. 1.
 Δανιήλ Στυλῖτης — Δεκεμβρ. 11.
 Δανιήλ ὁ Προφήτης — Δεκεμ. 17.
 Δανιήλ Μάρτυς — Φεβρουαρ. 16.
 Δαρεία Μάρτυς — Μαρτ. 19.

Δαυῖδ, ὁ Προφητάναξ — Κυρ. με-
 τὰ τὴν Χ. Γέννησιν.
 Δαυῖδ Ὁσιος, ὁ ἐν Θεσσαλονίκη —
 Ἰουν. 26.
 Δημήτριος Μάρτυς, ὁ Μυραβλύτης
 — Ὀκτωβρ. 26.
 Διόδωρος Μάρτυς — Ἀπριλ. 5.

Διομήδης Μάρτυς — Αύγ. 16.
 Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης — Ὀκτωβρίου 3.
 Διονύσιος, ἐκ τῶν ἐν Ἐφέσῳ 7 Παίδων — Ὀκτωβρ. 22.
 Διονύσιος Ὁσιος, ὁ ἐκ Ζακύνθου — Δεκεμβρίου 17.
 Διονύσιος Μάρτυς — Μαΐου 18.
 Δῖος Ὁσιος — Ιουλ. 19.

Δομετιανὸς Μελιτινῆς — Ἰαν. 10.
 Δομετιανὸς, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 9.
 Δομετιανὸς Ὁσιομάρτυς — Αύγ. 7.
 Δομνίκη Ὁσία — Ἰανουαρ. 8.
 Δόμνος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 9.
 Δορυμέδων Μάρτυς — Σεπτ. 19.
 Δωρόθεος Ἱερομάρτυς — Ἰουν. 5.

Ε

Εἰρήναρχος Μάρτυς — Νοεμ. 28.
 Εἰρήνη Μάρτυς — Ἀπριλ. 16.
 Εἰρήνη Μάρτυς ἑτέρα, ἡ Λικινίου — Μαΐου 5.
 Εἰδίκιος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 9.
 Εἰλαζαρος, ἐκ τῶν 7 Μακκαδαίων — Αὐγούστου 1.
 Εἰλαζαρος, ὁ διδάσκαλος τούτων — Αὐγούστου 1.
 Εἰλένη, μήτηρ τοῦ Μ. Κωνσταντίνου — Μαΐου 21.
 Εἰλευθέριος Ἱερομάρτυς — Δεκεμβρίου 15.
 Εἰλισάβετ, ἡ τοῦ Προδρόμου Μήτηρ — Σεπτ. 5. καὶ Ἰουν. 24.
 Εἰλισάβετ Ὁσία, ἡ Θαυματουργὸς — Ἀπριλίου 24.
 Εἰλισσαῖος ὁ Προφήτης — Ἰουν. 14.
 Εἰλλάδιος Ἱερομάρτυς — Μαΐου 27.
 Εἰλιδηφόρος Μάρτυς — Νοεμβρ. 2.
 Εἰλπίδιος Ἱερομάρτυς — Μαρτ. 7.
 Εἰλπίς Μάρτυς — Σεπτ. 17.
 Εἰσακουστωδιανὸς, ἐκ τῶν ἐν Ἐφέσῳ 7 Παίδων — Ὀκτωβρ. 22.
 Εἰπαινετὸς, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — Ἰουλ. 30.
 Εἰπίμαχος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 31.
 Εἰπιστήμη Μάρτυς — Νοεμβρ. 5.
 Εἰπιφάνιος Κύπρου — Μαΐου 12.
 Εἰραστός, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — Νοεμβρίου 10.
 Εἰρμαῖος Ἱερομάρτυς — Νοεμβρ. 4.

Εἰρημῆς, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — Ἀπριλίου 8.
 Εἰρμείας Μάρτυς — Μαΐου 30.
 Εἰρμιππος Μάρτυς — Ἰουλ. 26.
 Εἰρμογένης Μάρτυς — Σεπτ. 1.
 Εἰρμογένης Μάρτυς ἕτερος — Δεκεμβρίου 10.
 Εἰρμοκράτης Μάρτυς — Ἰουλ. 26.
 Εἰρμόλαος Ἱερομάρτυς — Ἰουλ. 26.
 Εἰρμυλος Μάρτυς — Ἰανουαρ. 13.
 Εὐάρεστος, ἐκ τῶν 10 Μαρτύρων τῶν ἐν Κρήτῃ — Δεκεμβρ. 23.
 Εὐγενία Ὁσιομάρτυς — Δεκεμβρίου 24.
 Εὐγένιος Μάρτυς — Δεκεμβρ. 13.
 Εὐγένιος Ἱερομάρτυς — Μαρτ. 7.
 Εὐγραφος Μάρτυς — Δεκεμβρ. 10.
 Εὐδοκία Ὁσιομάρτυς — Μαρτ. 1.
 Εὐδόκιμος Δίκαιος — Ἰουλ. 31.
 Εὐθύμιος Ὁμολογητὴς, ὁ Σάρδεων — Δεκεμβρ. 26.
 Εὐθύμιος ὁ Μέγας — Ἰανουαρ. 20.
 Εὐλαμπία Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 10.
 Εὐλάμπιος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 10.
 Εὐρένιος Ἐπίσκοπος Γορτύνης — Σεπτ. 18.
 Εὐνίκη Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 28.
 Εὐνικιανὸς, ἐκ τῶν ἐν Κρήτῃ 10 Μαρτύρων — Δεκεμβρίου 23.
 Εὐνοϊκὸς, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 9.
 Εὐδοξος Μάρτυς — Σεπτ. 1.

- Εὐπλους Διάκονος Μάρτυς — Αὐ-
γούστου 14.
Εὐπορος, ἐκ τῶν ἐν Κρήτῃ 10 Μαρ-
τύρων — Δεκεμβρ. 23.
Εὐσεβιος Σαμωσάτων Ἱερομάρτυς —
Ἰουνίου 22.
Εὐσεβωνᾶς, ἐκ τῶν 7 Μακκαβαίων
— Αὐγούστου 1.
Εὐσίγνιος Μάρτυς — Αὐγ. 5.
Εὐστάθιος Μάρτυς, ὁ Πλακίδας —
Σεπτεμβρίου 20.
Εὐστάθιος Ἀντιοχείας — Φεβρουα-
ρίου 21.
Εὐστράτιος Μάρτυς — Δεκεμβρ. 13.
Εὐτρόπιος Μάρτυς — Μαρτίου 3.
Εὐτυχῆς, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων —
Μαρτίου 9.
Εὐτυχῆς Ἱερομάρτυς — Μαΐου 28.
Εὐτυχῆς ἕτερος Ἱερομάρτυς — Αὐ-
γούστου 24.
Εὐτύχιος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων —
Μαρτίου 9.
Εὐτύχιος Κωνσταντινουπόλεως — Ἀ-
πριλίου 9.
Εὐφημία Παρθενομάρτυς — Σεπτεμ-
βρίου 16. καὶ Ἰουλ. 11.
Εὐφροσύνη Ὀσία — Σεπτεμβρ. 25.
Εὐψύχιος Μάρτυς — Ἀπριλ. 9.
Εἰφραῖμ ὁ Σύρος — Ἰανουαρ. 28.
Εἰφραῖμ Ἱερομάρτυς — Μαρτ. 7.

Z

- Ζαχαρίας, ὁ Πατὴρ τοῦ Προδρόμου
— Σεπτ. 5, 23, καὶ Ἰουν. 24.
Ζαχαρίας Προφήτης — Φεβρ. 8.
Ζηνοδία Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 30.
Ζηνοδῖος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 30.
Ζωὴ Μάρτυς — Δεκεμβρ. 18.
Ζωτικός, ἐκ τῶν ἐν Κρήτῃ 10 Μαρ-
τύρων — Δεκεμβρ. 23.

H

- Η'λιανός, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων —
Μαρτίου 9.
Η'λίας ἐκ τῶν αὐτῶν — Μαρτ. 9.
Η'λίας Μάρτυς — Φεβρουαρ. 16.
Η'λίας, ἡ Ἡλιοῦ ὁ Προφήτης —
Ἰουλίου 20.
Η'ράκλειος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων
— Μαρτίου 9.
Η'ράκλειος Μάρτυς — Μαΐου 18.
Η'ρωδίων, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων
— Ἀπριλίου 8.
Η'σαΐας Μάρτυς — Φεβρουαρ. 16.
Η'σαΐας ὁ Προφήτης — Μαΐου 9.
Η'σύχιος Μάρτυς — Μαρτίου 3.
Η'σύχιος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων —
Μαρτίου 9.

Θ

- Θαδδαῖος, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων —
Αὐγούστου 21.
Θαλέλαιος Μάρτυς — Μαΐου 20.
Θείκλα ἡ Πρωτομάρτυς — Σεπτ. 24.
Θεόγνιος Μάρτυς — Αὐγ. 21.
Θεοδοσία Μάρτυς — Μαΐου 29.
Θεοδόσιος ὁ Κοινοδιάρχης — Ἰα-
νουαρίου 11.
Θεόδοτος Ἱερομάρτυς — Ἰουν. 7.
Θεόδουλος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 28.
Θεόδουλος, ἐκ τῶν ἐν Κρήτῃ 10
Μαρτύρων — Δεκεμβρ. 23.
Θεόδουλος Μάρτυς ἕτερος — Φε-
βρουαρίου 16.
Θεόδουλος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων —
Μαρτίου 9.

Θεοδώρα Ὁσία, ἡ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ — Σεπτεμβρίου 11.

Θεοδώρα ἡ Αὐγούστα — Φεβρ. 11.

Θεόδωρος ὁ Στουδίτης — Νοεμβρίου 11.

Θεόδωρος ὁ Γραπτός — Δεκεμβρίου 27.

Θεόδωρος ὁ Στρατηλάτης — Φεβρουαρ. 8 — Μαΐου 8.

Θεόδωρος ὁ Τήρων — Φεβρ. 17, καὶ Σαββ. Α'. τῶν Νηστειῶν.

Θεόδωρος ὁ Τριχινᾶς — Ἀπριλ. 20.

Θεόδωρος ὁ Συκεώτης — Ἀπριλ. 22.

Θεόδωρος ὁ Ἡγιασμένος — Μαΐου 16.

Θεόκτιστος Ὁσιος — Σεπτεμβρ. 3.

Θεόκτιστος Ὁσιος ἕτερος — Ἰανουαρίου 4.

Θεόπεμπος Μάρτυς — Ἰανουαρ. 5.

Θεοπίστη Μάρτυς — Σεπτεμ. 20.

Θεόπιστος Μάρτυς — Σεπτεμ. 20.

Θεοφάνης ὁ Γραπτός — Ὀκτωβ. 11.

Θεοφάνης Ὁμολογητής — Μαρτ. 12.

Θεόφιλος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 9.

Θεοφύλακτος Ὁμολογητής — Μαρτ. 8.

Θεωνᾶς Μάρτυς — Ἰανουαρ. 5.

Θύρσος Μάρτυς — Δεκεμβρ. 14.

Θωμᾶς Ἀπόστολος ἐκ τῶν 12. — Ὀκτωβρίου 6.

Θωμᾶ Ὁσίου — Ἰουλίου 7.

I

Γάκωβος Ἀπόστολος ἐκ τῶν 12. ὁ τοῦ Ἀλφαίου — Ὀκτωβρ. 9.

Γάκωβος ὁ Ἀδελφόθεος — Ὀκτωβρίου 23.

Γάκωβος, Ὁμολογητής — Μαρτ. 21.

Γάκωβος Ἀπόστολος ἐκ τῶν 12. ὁ τοῦ Ζεβεδαίου — Ἀπριλ. 30.

Γάμβλιχος, ἐκ τῶν ἐν Ἐφέσῳ 7 Παίδων — Ὀκτωβρίου 22.

Γάσων, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — Ἀπριλίου 29.

Γγνάτιος ὁ Θεοφόρος — Δεκεμ. 20.

Γεζεκιήλ ὁ Προφήτης — Ἰουλ. 23.

Γέραξ Μάρτυς — Ὀκτωβρίου 28.

Γερεμίας Μάρτυς — Φεβρουαρ. 16.

Γερεμίας ὁ Προφήτης Μαΐου 1.

Γερόθεος Ἀθηνῶν — Ὀκτωβρ. 4.

Γησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ — Σεπτεμ. 1.

Γᾶριος Μάρτυς — Ἰουλ. 12.

Γᾶρίων ὁ Μέγας — Ὀκτωβρ. 21.

Γᾶρίων ὁ Νέος — Μαρτ. 28.

Γᾶρίων ὁ τῶν Δαλμάτων — Ἰουνίου 6.

Γούδας Ἀπόστολος ἐκ τῶν 12. — Ἰουνίου 19.

Γουλιανή Μάρτυς — Δεκεμβρ. 21.

Γουλιανὸς Μάρτυς — Φεβρ. 16.

Γουλιανὸς Μάρτυς ὁ Ταρσεὺς — Ἰουνίου 21.

Γουλίττα Μάρτυς — Ἰουλ. 15.

Γουνία, ἐκ τῶν Ἀποστόλων — Μαΐου 17.

Γουστίνα Παρθενομάρτυς — Ὀκτωβρίου 2.

Γουστίνος Μάρτυς, ὁ Φιλόσοφος — Ἰουνίου 1.

Γσαῶκ Πατριάρχης — Κυρ. τῶν Προπατόρων.

Γσαῶκιος Ὁσιος — Μαΐου 30 — καὶ Αὐγούστου 3.

Γσαυρος Μάρτυς — Ἰουνίου 17.

Γσίδωρος ὁ Πηλουσιώτης — Φεβρουαρίου 4.

Γσίδωρος Μάρτυς, ὁ ἐν Χίφ — Μαΐου 14.

Γσμαῖλ Μάρτυς — Ἰουνίου 17.

Γωακείμ ὁ Θεοπάτωρ — Σεπτεμ. 9.

Γωάννης ὁ Νηστευτής — Σεπτεμ. 2.

Γωάννης τοῦ (Σύλληψις — Σεπτεμ. 23.

Προδρόμου } Σύναξις — Ἰανουαρ. 7.

καὶ Βαπτιστοῦ } Γέννησις — Ἰουνίου 24.

στοῦ } Ἀποτομή — Αὐγ. 29.

Γωάννης ὁ Εὐαγγελιστής καὶ Θεολόγος — Σεπτεμ. 26, καὶ Μαΐου 8.

Γωάννης ὁ Ἐλεήμων — Νοεμ. 12.
 Γωάννης ὁ Χρυσόστομος — Νοεμ.
 13, καὶ Ἰανουαρίου 27. 30.
 Γωάννης ὁ Δαμασκηνὸς — Δεκεμ-
 βρίου 4.
 Γωάννης ὁ Καλυδίτης — Ἰαν. 15.
 Γωάννης ὁ τοῦ Ξενοφῶντος υἱὸς —
 Ἰανουαρίου 26.
 Γωάννης ὁ Ἀνάργυρος — Ἰαν. 31.
 Γωάννης, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων —
 Μαρτίου 9.
 Γωάννης ὁ τῆς Κλίμακος — Μαρ. 30.
 Γωάννης Ἀσκητὴς — Ἰουλ. 21.

Γωάννης Κωνσταντινουπόλεως — Αὐ-
 γύστου 30.
 Γωαννίκιος ὁ Μέγας — Νοεμβρ. 4.
 Ἰωβ ὁ Πολύθλος — Μαΐου 6.
 Ἰωὴλ ὁ Προφήτης — Ὀκτωβρ. 19.
 Ἰωνᾶς ὁ Προφήτης — Σεπτεμβρ. 21.
 Ἰωσήφ Μάρτυς — Νοεμβρ. 3.
 Ἰωσήφ ὁ Μνήστωρ — Κυρ. μετὰ
 τὴν Χ. Γέννησιν.
 Ἰωσήφ ὁ Ὑμνογράφος — Ἀπριλ. 3.
 Ἰωσήφ Θεσσαλονίκης — Ἰουλ. 14.
 Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας — Κυρ.
 τῶν Μυροφόρων.

Κ

Καλλίνικος Μάρτυς — Δεκεμ. 14.
 Καλλίνικος Μάρτυς ἕτερος — Ἰου-
 λίου 29.
 Καλλιόπιος Μάρτυς — Ἀπριλ. 7.
 Καλλίστη Μάρτυς — Σεπτεμβρ. 1.
 Καλλίστρατος Μάρτυς — Σεπτ. 27.
 Καπίτων Ἱερομάρτυς — Μαρτ. 7.
 Κάρπος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 13.
 Κάρπος, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων —
 Μαΐου 26.
 Κασσιανὸς Ὁσιος — Φεβρουαρ. 29.
 Κάστουλος Μάρτυς — Δεκεμ. 18.
 Κάστωρ Μάρτυς — Δεκεμβρ. 18.
 Κέλσιος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 14.
 Κήρυκος Μάρτυς — Ἰουλ. 15.
 Κικιλία Μάρτυς — Νοεμβρ. 22.
 Κλαύδιος Μάρτυς — Δεκεμβρ. 18.
 Κλαύδιος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων —
 Μαρτίου 9.
 Κλαύδιος Μάρτυς ἕτερος — Ἀπρι-
 λίου 5.
 Κλεόνικος Μάρτυς — Μαρτ. 3.
 Κλήμης Ῥώμης Ἱερομάρτυς — Νοεμ-
 βρίου 24.
 Κλήμης Ἀγκύρας Ἱερομάρτυς — Ἰα-
 νουαρίου 23.
 Κοδράτος, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων —
 Σεπτεμβρίου 21.
 Κοδράτος Μάρτυς — Μαρτ. 10.

Κόνων Μάρτυς — Μαρτ. 5.
 Κορήλιος ὁ Ἐκατόνταρχος — Σε-
 πτεμβρίου 13.
 Κοσμάς ὁ Ποιητὴς — Ὀκτωβρ. 14.
 Κοσμάς Ἀνάργυρος — Νοεμβρ. 1,
 καὶ Ἰουλίου 1.
 Κούαρτος, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων —
 Νοεμβρ. 10.
 Κρήσκης Μάρτυς — Ἀπριλ. 15.
 Κρήσκης, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων —
 Ἰουλίου 30.
 Κυπριανὸς Ἱερομάρτυς — Ὀκτω-
 βρίου 2.
 Κυριακὴ Μάρτυς — Ἰουλίου 7.
 Κυριακὸς Ἀναχωρητὴς — Σεπτεμ-
 βρίου 29.
 Κύριλλος Ἀλεξανδρείας — Ἰανουα-
 ρίου 18, καὶ Ἰουνίου 9.
 Κύριλλος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων —
 Μαρτίου 9.
 Κύριλλος Ἱεροσολύμων — Μαρτ. 18.
 Κύριλλος Διάκονος — Μαρτίου 29.
 Κυρίων, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων —
 Μαρτίου 9.
 Κῦρος Ἀνάργυρος — Ἰανουαρ. 31.
 Κωνσταντῖνος, ἐκ τῶν ἐν Ἐφέσῳ 7
 Παίδων — Ὀκτωβρίου 22.
 Κωνσταντῖνος ὁ Μέγας — Μαΐου 21.

Λ

Λάζαρος Ὁσιος, ὁ ἐν τῷ Γαλιλαίῳ — Νοεμβρίου 7.

Λάζαρος ὁ Τετραήμερος — Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου.

Λαμπαδὸς Ὁσιος — Ἰουλίου 5.

Λαυρέντιος Ἀρχιδιάκονος — Αὐγούστου 10.

Λαῦρος Μάρτυς — Αὐγ. 18.

Λεύκιος Μάρτυς — Δεκεμβρ. 14.

Λεόντιος Μάρτυς — Ἰουν. 18.

Λέων Πάπας Ῥώμης — Φεβρ. 18.

Λέων Κατάνης — Φεβρουαρ. 20.

Λογγίνος ὁ Ἐκατόνταρχος — Ὀκτωβρίου 16.

Λουκᾶς ὁ Εὐαγγελιστὴς — Ὀκτωβρίου 18.

Λουκᾶς Ὁσιος, ὁ ἐν τῷ Στειρίῳ — Φεβρουαρίου 7.

Λουκία Μάρτυς — Δεκεμβρ. 13.

Λουκιανὸς Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 15.

Λουκιλλιανὸς Μάρτυς — Ἰουν. 3.

Λοῦππος Μάρτυς — Αὐγούστ. 23.

Λυσίμαχος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 9.

Μ

Μακάριος Ὁσιος, ὁ Αἰγύπτιος — Ἰανουαρίου 19.

Μακρίνα Ὁσία — Ἰουλ. 19.

Μαλαχίας ὁ Προφήτης — Ἰαν. 3.

Μάμας Μάρτυς — Σεπτ. 2.

Μανουὴλ Μάρτυς — Ἰουνίου 17.

Μαξιμιλιανὸς, ἐκ τῶν ἐν Ἐφέσῳ 7 Παίδων — Ὀκτωβρίου 22.

Μάξιμος ὁ Ὁμολογητὴς — Ἰανουαρίου 21, καὶ Αὐγούστου 13.

Μαρδάριος Μάρτυς — Δεκεμ. 13.

Μαρία ἡ Θεοτόκος { Γέννησις αὐτῆς — Σεπ. 8.
Εἰσόδια αὐτῆς — Νοεμ. 21.
Εὐαγγελισμὸς αὐτῆς — Μαρτίου 25.
Κοίμησις αὐτῆς — Αὐγ. 15.

Μαρία Ὁσία, ἡ τοῦ Ξενοφῶντος γυνὴ — Ἰανουαρίου 26.

Μαρία Ὁσία, ἡ Αἰγυπτία — Ἀπριλ. 1.

Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ — Ἰουλ. 22.

Μαρίνα Μάρτυς — Ἰουλίου 17.

Μαρκελλῖνος Μάρτυς — Δεκεμ. 18.

Μάρκελλος Μονῆς τῶν Ἀκοιμήτων — Δεκεμβρίου 29.

Μάρκελλος, ἐκ τῶν 7 Μακκαδαίων — Αὐγούστου 1.

Μαρκία Μάρτυς — Δεκεμβρ. 18.

Μαρκιανὸς Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 25.

Μάρκος Μάρτυς — Δεκεμβρ. 18.

Μάρκος Ὁσιος — Μαρτ. 29.

Μάρκος ὁ Εὐαγγελιστὴς — Ἀπρ. 25.

Μαρτινιανὸς Ὁσιος — Φεβρ. 13.

Μαρτινιανὸς, ἐκ τῶν ἐν Ἐφέσῳ 7 Παίδων — Ὀκτωβρίου 22.

Μαρτῖνος Πάπας Ῥώμης — Ἀπρ. 13.

Μαρτύριος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 25.

Ματθαῖος ὁ Εὐαγγελιστὴς — Νοεμβρίου 16.

Ματθίας Ἀπόστολος, ἐκ τῶν 12 — Αὐγούστου 9.

Ματρώνα Ὁσία — Νοεμβρ. 9.

Ματρώνα Ὁσία, ἡ ἐν Θεσσαλονίκῃ — Μαρτίου 27.

Μαύρα Μάρτυς — Μαΐου 3.

Μεθόδιος Ὁμολογητὴς — Ἰουν. 14.

Μεθόδιος Πατέρων Ἱερομάρτυς — Ἰουνίου 20.

Μελάνη Ὁσία ἡ Ῥωμαία — Δεκεμβρίου 31.

Μελέτιος Ἀντιοχείας — Φεβρουαρ. 12.

Μελίτων, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 9.

Μένανδρος Μάρτυς — Μαΐου 19.

Μερκούριος Μάρτυς — Νοεμβρ. 25.

Μηνᾶς Μάρτυς, ὁ Αἰγύπτιος — Νοεμβρίου 11.

Μηνᾶς ὁ Καλλικέλαδος — Δεκεμ- βρίου 10.	Μιχαὴλ Ἀρχιστράτηγος — Σεπτεμ- βρίου 6, καὶ Νοεμβρίου 8.
Μηνοδώρα Μάρτυς — Σεπτεμ. 10.	Μιχαὴλ Συννάδων — Μαΐου 23.
Μητροδώρα Μάρτυς — Σεπτεμ- βρίου 10.	Μιχαίας ὁ Προφήτης — Αὐγ. 14.
Μητροφάνης Κωνσταντινουπόλ. — Ἰουνίου 4.	Μύρων Μάρτυς — Αὐγούστ. 17.
Μισαήλ, ἐκ τῶν 3 Παίδων — Δε- κεμβρίου 17.	Μώκιος Ἱερομάρτυς — Μαΐου 11.
	Μωϋσῆς ὁ Θεόπτης — Σεπτεμ. 4.
	Μωϋσῆς Ὁσιος ὁ Αἰθίοψ — Αὐγού- στου 28.

N

Ναζάριος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 14.	Νικηφόρος Μάρτυς — Φεβρ. 9.
Ναοὺμ Προφήτης — Δεκεμβρ. 1.	Νικηφόρος Κωνσταντινουπόλεως — Μαρτίου 13, καὶ Ἰουνίου 2.
Νάρκισσος, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — Ὀκτωβρίου 31.	Νικόδημος, ἄρχων τῶν Ἰουδαίων — Κυρ. τῶν Μυροφόρων.
Ναταλία Μάρτυς — Αὐγ. 26.	Νικόλαος ὁ ἐν Μύροις — Δεκεμ. 6.
Νεῖλος Ὁσιος — Νοεμβρ. 12.	Νικόλαος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 9.
Νεονίλα Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 28.	Νικόστρατος Μάρτυς — Δεκεμ. 18.
Νεόφυτος Μάρτυς — Ἰανουαρ. 21.	Νίκων Ὁσιος, ὁ Μετανοεῖτε — Νοεμ- βρίου 26.
Νέστωρ Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 27.	Νίκων Ὁσιομάρτυς — Μαρτίου 23.
Νίκανδρος Ἱερομάρτυς — Νοεμ. 4.	Νιτᾶς Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 28.
Νικάνωρ, ἐκ τῶν 7 Διακόνων — Ἰουλίου 28.	Νυμφοδώρα Μάρτυς — Σεπτεμ. 10.
Νικήτας Μάρτυς — Σεπτεμ. 15.	
Νικήτας Ὁσιος — Ἀπριλίου 3.	

Ξ

Ξανθίας, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 9.	Ξένη Ὁσία — Ἰανουαρ. 24.
	Ξενοφῶν Ὁσιος — Ἰανουαρ. 25.

O

Ὀλυμπᾶς, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — Νοεμβρίου 10.	Ὀυαλέριος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 9.
Ὀνήσιμος, ἐκ τῶν Ἀποστόλων — Νοεμβρ. 22. Φεβρουαρ. 15.	Ὀυάλης, ἐκ τῶν αὐτῶν — Μαρτ. 9.
Ὀνησιφόρος Μάρτυς — Νοεμβρ. 9.	Ὀυάλης Μάρτυς ἕτερος — Φεβρουα- ρίου 16.
Ὀνούφριος Ὁσιος — Ἰουνίου 12.	Ὀυαρος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 19.
Ὀρίστης Μάρτυς — Νοεμβρ. 10.	Ὀυρβανὸς, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — Ὀκτωβρίου 31.
Ὀρίστης Μάρτυς ἕτερος — Δεκεμ. 13.	

Π

Παγκράτιος Ἱερομάρτυς Ἰουλ. 9.	Πέτρος Ἀπόστολος, ὁ Πρωτοκορυφαῖος — Ἰουνίου 29.
Πάνφιλος Μάρτυς — Φεβρ. 16.	Πηγάσιος Μάρτυς — Νοέμβρ. 3.
Παντελεήμων ὁ Ἱαματικός — Ἰουλίου 27.	Πίστις Μάρτυς — Σεπτεμβρ. 17.
Πάπυλος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 13.	Πιστὸς Μάρτυς — Αὐγ. 21.
Παράμονος Μάρτυς — Νοεμ. 29.	Πλάτων Μάρτυς — Νοεμβρ. 18.
Παρασκευὴ Ὁσιομάρτυς — Ἰουλ. 26.	Ποιμὴν Ὁσιος — Αὐγούστου 27.
Παρθένιος Λαμψάκου — Φεβρ. 7.	Πολύαινος Μάρτυς — Μαΐου 19.
Παρμενᾶς, ἐκ τῶν 7 Διακόνων — Ἰουλίου 28.	Πολύευκτος Μάρτυς — Ἰανουαρ. 9.
Πατάπιος Ὁσιος — Δεκεμβρ. 8.	Πολύκαρπος Σμύρνης — Φεβρ. 23.
Πατρίκιος Ἱερομάρτυς — Μαΐου 19.	Πομπήϊος Μάρτυς — Ἀπριλ. 10.
Παυλῖνος Μάρτυς — Μαΐου 18.	Πόμπιος, ἐκ τῶν ἐν Κρήτῃ 10 Μαρτύρων — Δεκεμβρίου 23.
Παῦλος Κωνσταντινουπόλεως Ὁμολογητῆς — Νοεμβρ. 6.	Πορφύριος Μάρτυς — Νοεμβρ. 9.
Παῦλος Ὁσιος, ὁ Θηβαῖος — Ἰανουαρίου 15.	Πορφύριος Μάρτυς ἕτερος — Φεβρουαρίου 16.
Παῦλος Μάρτυς — Φεβρουαρ. 16.	Πορφύριος Γάζης — Φεβρ. 26.
Παῦλος Μάρτυς ἕτερος — Μαΐου 18.	Πούδης, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — Αὐγούστου 14.
Παῦλος ὁ Ἀπόστολος, τὸ Σκεῦος τῆς ἐκλογῆς — Ἰουνίου 29.	Πρίσκος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 9.
Παῦλος Κωνσταντινουπόλεως, ὁ Νέος — Αὐγούστου 30.	Πρόβος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 12.
Παφνούτιος Ἱερομάρτυς — Ἀπρ. 19.	Πρόκλος Κωνσταντινουπόλεως — Νοεμβρίου 20.
Παχώμιος ὁ Μέγας — Μαΐου 15.	Πρόκλος Μάρτυς — Ἰουλίου 12.
Πελαγία Ὁσία — Ὀκτωβρίου 8.	Προκόπιος Ὁσιος, ὁ Δεκαπολίτης — Φεβρουαρίου 27.
Πελαγία Μάρτυς — Μαΐου 4.	Προκόπιος ὁ Μεγαλομάρτυς — Ἰουλίου 28.
Πέτρος Ἀλεξανδρείας Ἱερομάρ. — Νοεμβρίου 24.	Προτάσιος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 14.
Πέτρος Μάρτυς — Μαΐου 18.	Πρόχορος, ἐκ τῶν 7 Διακόνων — Ἰουλίου 28.
Πέτρος Ὁσιος, ὁ ἐν τῷ Ἀθῶ — Ἰουνίου 12.	

Ρ

Ρ'οδίων, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — Νοεμβρίου 10.	Ρ'ωμανὸς ὁ Μελωδὸς — Ὀκτωβρίου 1.
Ρ'οῦφος, ἐκ τῶν 70 Ἀποσ. — Ἀπρ. 8.	Ρ'ωμανὸς Μάρτυς — Νοεμβρ. 18.

Σ

- Σάββας ὁ Ἁγιασμένος — Δεκεμ. 5.
 Σαββάτιος Μάρτυς — Σεπτεμβρ. 9.
 Σαβέλ, Μάρτυς — Ἰουνίου 17.
 Σαβῖνος Μάρτυς — Μαρτ. 16.
 Σακερδῶν, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων —
 Μαρτίου 9.
 Σαμουήλ ὁ Προφήτης — Αὐγ. 20.
 Σαμψὼν ὁ Ξενοδόχος — Ἰουν. 27.
 Σαμωνᾶς Μάρτυς — Νοεμβρ. 15.
 Σάρβηλος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 28.
 Σάρρα ἡ τοῦ Ἀβραάμ — Κυρ. τῶν
 Προπατόρων.
 Σατορνῖνος, ἐκ τῶν ἐν Κρήτῃ 10
 Μαρτύρων — Δεκεμβρίου 23.
 Σεβαστιανὸς Μάρτυς — Δεκεμ. 18.
 Σεβηριανὸς Μάρτυς — Σεπτεμ. 9.
 Σεβηριανὸς, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων
 — Μαρτίου 9.
 Σέλευκος Μάρτυς — Φεβρουαρ. 16.
 Σέργιος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 7.
 Σίλας, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων —
 Ἰουλίου 30.
 Σίλβεστρος Πάπας Ῥώμης — Ἰαν. 2.
 Σιλουανὸς, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων —
 Ἰουλίου 30.
 Σίμων Ἀπόστολος ἐκ τῶν 12, ὁ Ζη-
 λωτῆς — Μαΐου 10.
 Σισίνιος ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων —
 Μαρτίου 9.
 Σισώης ὁ Μέγας — Ἰουλίου 6.
 Σμάραγδος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων
 — Μαρτίου 9.
- Σολομὼν ἡ μήτηρ τῶν Μακκα-
 βαίων — Αὐγούστου 1.
 Σοφία Μάρτυς — Σεπτεμβρ. 17.
 Σοφονίας Προφήτης — Δεκεμβρ. 3.
 Σπυρίδων ὁ Θαυματουργὸς — Δε-
 κεμβρίου 12.
 Στάχυς, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων —
 Ὀκτωβρίου 31.
 Στεφανὶς Μάρτυς — Νοεμβρ. 11.
 Στέφανος ὁ Σαββαΐτης — Ὀκτω-
 βρίου 28, καὶ Ἰουλίου 13.
 Στέφανος ὁ Νέος, Ὁσιομάρτυς —
 Νοεμβρίου 18.
 Στέφανος ὁ Πρωτομάρτυς — Δεκεμ-
 βρίου 27.
 Στρατόνικος Μάρτυς — Ἰανουα-
 ρίου 13.
 Συγκληπτικὴ Ὁσία — Ἰανουαρ. 5.
 Συμεὼν ὁ Στυλῖτης — Σεπτεμ. 1.
 Συμεὼν ὁ Θεοδόχος — Φεβρ. 2.
 Συμεὼν Ἱερομάρτυς ὁ ἐν Περσίδι —
 Ἀπριλίου 17.
 Συμεὼν ὁ συγγενὴς τοῦ Κυρίου —
 Ἀπριλίου 27.
 Συμεὼν ὁ ἐν τῷ Θαυμαστῷ ὄρει —
 Μαΐου 24.
 Συμεὼν ὁ διὰ Χριστὸν Σαλὸς —
 Ἰουνίου 21.
 Σώζωθ Μάρτυς — Σεπτεμβρ. 7.
 Σωσίπατρος, ἐκ τῶν 70 Ἀποστ. —
 Νοεμβρ. 10, Ἀπριλίου 29.
 Σωφρόνιος Ἱεροσολύμων — Μαρτ. 11.

Τ

- Ταράσιος Κωνσταντινουπόλεως —
 Φεβρουαρίου 15.
 Τάραχος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 12.
 Τατιανὴ Μάρτυς — Ἰανουαρ. 12.
 Τερέντιος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 28.
 Τερέντιος Μάρτυς ἕτερος — Ἀπρι-
 λίου 10.
- Τιβούρτιος Μάρτυς Νοεμβρ. 22.
 Τιβούρτιος Μάρτυς ἕτερος — Δε-
 κεμβρίου 12.
 Τιμόθεος, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων —
 Ἰανουαρίου 22.
 Τιμόθεος Ὁσιος — Φεβρουαρ. 21.
 Τιμόθεος Μάρτυς — Μαΐου 3.

Τίμων, ἐκ τῶν 7 Διακόνων — 'Ιου- λίου 28.	Τρόφιμος Μάρτυς — Σεπτεμ. 19.
Τίτος Ὁσίος — 'Απριλίου 2.	Τρόφιμος, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — 'Απριλίου 14.
Τίτος Ἀπόστολος — Αὐγούστου 25.	Τρύφων Μάρτυς — Φεβρουαρ. 1.
Τραγκυλῖνος Μάρτυς — Δεκεμ. 18.	Τύχων ὁ Ἀμαθοῦντος — 'Ιουν. 16.

Υ

Υάκινθος Μάρτυς — 'Ιουλίου 3.	Υπάτιος Γαγγρῶν Ἱερομάρτυς — Μαρτίου 31.

Φ

Φαῦστος Ὁσίος — Αὐγούστου 3.	Φιλούμενος Μάρτυς — Νοεμβρ. 29.
Φεβρωνία Ὁσιομάρτυς — 'Ιουν. 25.	Φλάβιος, ἐν τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 9.
Φιλήμων, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — Νοεμβρίου 22.	Φλέγων, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — 'Απριλίου 8.
Φιλήμων Μάρτυς — Δεκεμβρ. 14.	Φλῶρος Μάρτυς — Αὐγούστου 18.
Φίλιππος, ἐκ τῶν 7 Διακόνων — 'Οκτωβρίου 11.	Φωκᾶς Ἱερομάρτυς — Σεπτεμ. 22, καὶ 'Ιουλίου 23.
Φίλιππος Ἀπόστολος ἐκ τῶν 12 — Νοεμβρίου 14.	Φώτιος Μάρτυς — 'Οκτωβρ. 28.
Φιλοκτήμων, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 9.	Φώτιος Μάρτυς ἕτερος — Αὐγού- στου 12.

Χ

Χαραλάμπης Ἱερομάρτυς — Φε- βρουαρίου 10.	Χριστίνα Μάρτυς — Μαΐου 18.
Χαριτίνη Μάρτυς — 'Οκτωβρ. 5.	Χριστίνα Μεγαλομάρτυς — 'Ιου- λίου 24.
Χαρίτων Ὁμολογητής — Σεπτεμ- βρίου 28.	Χριστόδουλος Ὁσίος, ὁ ἐν Πάτμῳ — Μαρτίου 16.
Χουδίων, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 9.	Χριστοφόρος Μάρτυς — Μαΐου 9.
	Χρῦσανθος Μάρτυς — Μαρτ. 19.

Ω

Ὡσὴ ὁ Προφήτης — 'Οκτωβρ. 17.

ΠΑΣΧΑΛΙΑ

ΕΤΩΝ

ΕΞΗΚΟΝΤΑ ΔΥΟ,

Ἀρχόμενα ἀπὸ τοῦ 1851, καὶ καταλήγοντα εἰς τὸ 1912.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1851. αωνά. ζτηθ'.

Γ' ὠδικτιῶνος θ'.
Ἡλίου Κύκλοι κγ'.
Σελήνης Κύκλοι ε'.
Σελήνης Θεμέλιον θ'.
Κρεωφαγία, ἡμέραι μθ'.
Τὸ Τριῳδίων ἀρχεται Ἰανουαρίου κη'.
Ἑωθινὸν ια'. Ἦχος πλ δ'.
Ἡ Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου ια'.
Ο' Εὐαγγ. τῇ Κυρ. τῆς ε'. Ἑβδομ.
Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ζ'.
Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου η'.
Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου η'.
Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου ιζ'.
Ἡ Πεντηκοστή, Μαΐου κζ'.
Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου γ'.
Ἡ νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. κέ.
Ἡ μνήμη αὐτῶν ἡμέρα Παρασ.
Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Δευτ.

Orologia.

33

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1852. αωνβ'. ζτηξ'. Βίσικτος.

Γ' ὠδικτιῶνος ι'.
Ἡλίου Κύκλοι κδ'.
Σελήνης Κύκλοι ζ'.
Σελήνης Θεμέλιον κ'.
Κρεωφαγία, ἡμέραι μα'.
Τὸ Τριῳδίων ἀρχεται Ἰανουαρίου κ'.
Ἑωθινὸν ια'. Ἦχος πλ. δ'.
Ἡ Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου γ'.
Ο' Εὐαγγ. τῇ ἀγία, καὶ μεγ. Τρίτη.
Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κζ'.
Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου λ'.
Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου λ'.
Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου η'.
Ἡ Πεντηκοστή, Μαΐου ιη'.
Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Μαΐου κέ.
Ἡ νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. λδ'.
Ἡ μνήμη αὐτῶν ἡμέρα Κυρ.
Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τετ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1853. αωνγ'. ζτξά.

Ἰνδικτιῶνος ια'.
 Ἡλίου Κύκλοι κέ.
 Σελήνης Κύκλοι ή.
 Σελήνης Θεμέλιον α'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι ξ'.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου ή.
 Ἑωθινὸν ε'. Ἦχος πλ. α'.
 Ἡ Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου κβ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Τετ. τῆς δ'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ιε'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ιε'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιθ'.
 Ἡ Ἀναλήψις, Μαΐου κή.
 Ἡ Πεντηκοστή, Ἰουνίου ζ'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου ιδ'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. ιδ'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Δευτ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Περμ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1854. αωνδ'. ζτξβ'.

Ἰνδικτιῶνος ιδ'.
 Ἡλίου Κύκλοι κς'.
 Σελήνης Κύκλοι θ'.
 Σελήνης Θεμέλιον ιδ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι νδ'.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται, Ἰανουαρίου λα'.
 Ἑωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου ιδ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Πέμ. τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου δ'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου δ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ια'.
 Ἡ Ἀναλήψις, Μαΐου κ'.
 Ἡ Πεντηκοστή, Μαΐου λ'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου ε'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. κβ'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τρίτη.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Παρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1855. αωνι'. ζτξγ'.

Ἰνδικτιῶνος ιγ'.
 Ἡλίου Κύκλοι κζ'.
 Σελήνης Κύκλοι ι'.
 Σελήνης Θεμέλιον κγ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι λζ'.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται, Ἰανουαρίου ις'.
 Ἑωθινὸν ια'. Ἦχος πλ. δ'.
 Ἡ Ἀποκρέα, Ἰανουαρίου λ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ ἀγ. καὶ μεγάλη Παρασ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κδ'.
 Λατίνων Πάσχα Μαρτίου κζ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα Μαρτίου κζ'.
 Ἡ Ἀναλήψις, Μαΐου ε'.
 Ἡ Πεντηκοστή, Μαΐου ιε'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Μαΐου κβ'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. λζ'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τετ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Σαβ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1856. αωνς'. ζτξδ'. Βίαικτος.

Ἰνδικτιῶνος ιδ'.
 Ἡλίου Κύκλοι κή.
 Σελήνης Κύκλοι ια'.
 Σελήνης Θεμέλιον δ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι νζ'.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου ε'.
 Ἑωθινὸν ε'. Ἦχος πλ. α'.
 Ἡ Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου ιθ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Κυρ. τῆς δ'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ιδ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ια'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιε'.
 Ἡ Ἀναλήψις, Μαΐου κθ'.
 Ἡ Πεντηκοστή, Ἰουνίου γ'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου ε'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. ιη'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Παρασ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Δευτ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1857. αωνζ'. ζτξί.

Ινδικτιῶνος ιε.
 Η'λίου Κύκλοι α'.
 Σελήνης Κύκλοι ιβ'.
 Σελήνης Θεμέλιον ιε.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μη'.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κζ'.
 Ε'ωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Η' Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου ι.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Δευτ. τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου α'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου λα'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ζ'.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου ιε'.
 Η' Πεντηκοστή, Μαΐου κς'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου β'.
 Η' νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποστ. ἡμ, κς'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Σαββ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τρίτ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1858. αωνή. ζτξς'.

Ινδικτιῶνος α'.
 Η'λίου Κύκλοι β'.
 Σελήνης Κύκλοι ιγ'.
 Σελήνης Θεμέλιον κς'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι λγ'.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου ιβ'.
 Ε'ωθινὸν ια'. Ἦχος πλ. δ'.
 Η' Ἀποκρέα, Ἰανουαρίου κς'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Τρίτῃ τῆς Διακαινησίμου.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κα'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κγ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου κγ'.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου α'.
 Η' Πεντηκοστή, Μαΐου ια'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Μαΐου ιη'.
 Η' νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. μα'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Κυρ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τετ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1859. αωνθ'. ζτξγ'.

Ινδικτιῶνος β'.
 Η'λίου Κύκλοι γ'.
 Σελήνης Κύκλοι ιδ'.
 Σελήνης Θεμέλιον ζ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι νγ'.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου α'.
 Ε'ωθινὸν ε'. Ἦχος πλ. α'.
 Η' Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου ιε'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Τετ. τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου θ'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου ιβ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιβ'.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου κα'.
 Η' Πεντηκοστή, Μαΐου λα'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου ζ'.
 Η' νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. κα'.
 Η' μνήμη αὐτῶν ἡμέρα Δευτ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Πέμ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1860. αωξ'. ζτξη. Βίσεκτος.

Ινδικτιῶνος γ'.
 Η'λίου Κύκλοι δ'.
 Σελήνης Κύκλοι ιε'.
 Σελήνης Θεμέλιον ιη'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μέ.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κδ'.
 Ε'ωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Η' Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου ζ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Παρ. τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κθ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κζ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου γ'.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου, ιβ'.
 Η' Πεντηκοστή, Μαΐου κβ'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Μαΐου κθ'.
 Η' νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. λ'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τετ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Σαββ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1861. αωξά. ζεξθ.

Ινδικτιώνος δ.
 Ηλίου Κύκλοι ε.
 Σελήνης Κύκλοι ιε.
 Σελήνης Θεμέλιον κθ.
 Κρεωφαγία, ημέραι ξδ.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου ιβ.
 Ἑωθινὸν ε. Ἦχος πλ. α.
 Η' Ἀποκρία, Φεβρουαρίου κς.
 Ο' Εὐαγγ. τῷ Σαββ. τῆς γ'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ιζ.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ιθ.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου κγ.
 Η' Ἀνάληψις, Ἰουνίου α.
 Η' Πεντηκοστή, Ἰουνίου ια.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων Ἰουνίου ιη.
 Η' νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. ι.
 Η' μνήμη αὐτῶν ἡμέρα Πέμ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Κυρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1862. αωξβ. ζτό.

Ινδικτιώνος ε.
 Ηλίου Κύκλοι ε.
 Σελήνης Κύκλοι ιζ.
 Σελήνης Θεμέλιον ι.
 Κρεωφαγία, ημέραι μθ.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κη.
 Ἑωθινὸν ια. Ἦχος πλ. δ.
 Η' Ἀποκρία, Φεβρουαρίου ια.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Κυρ. τῆς ε. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ε.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου η.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου η.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου ιζ.
 Η' Πεντηκοστή, Μαΐου κζ.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου γ.
 Η' νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. κέ.
 Η' μνήμη αὐτῶν ἡμέρα Παρ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Δευτ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1863. αωξγ. ζτοα.

Ινδικτιώνος ε.
 Ηλίου Κύκλοι ζ.
 Σελήνης Κύκλοι ιη.
 Σελήνης Θεμέλιον κα.
 Κρεωφαγία, ημέραι μα.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κ.
 Ἑωθινὸν α. Ἦχος α.
 Η' Ἀποκρία, Φεβρουαρίου γ.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ ἀγία, καὶ μεγ. Δευτ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κέ.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κδ.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου λα.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου θ.
 Η' Πεντηκοστή, Μαΐου ιθ.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κς.
 Η' νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. λγ.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Σαββ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τρίτ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1864. αωξδ. ζτοβ Βίσιπτος.

Ινδικτιώνος ζ.
 Ηλίου Κύκλοι η.
 Σελήνης Κύκλοι ιθ.
 Σελήνης Θεμέλιον β.
 Κρεωφαγία, ημέραι ξα.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου θ.
 Ἑωθινὸν ε. Ἦχος πλ. α.
 Η' Ἀποκρία, Φεβρουαρίου κγ.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Τετ. τῆς δ. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ιγ.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ιε.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιθ.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου κη.
 Η' Πεντηκοστή, Ἰουνίου ζ.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ιδ.
 Η' νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. ιδ.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Δευτ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Πέμ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1865. αωξί. ζτογ'.

Ἰνδικτιῶνος η'.
 Ἡλίου Κύκλοι δ'.
 Σελήνης Κύκλοι α'.
 Σελήνης Θεμέλιον ιδ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι με.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κδ'.
 Ἑωθινὸν ια'. Ἦχος πλ. δ'.
 Ἡ Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου ζ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Πέμ. τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου β'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου δ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου δ'.
 Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου ιγ'.
 Ἡ Πεντηκοστή, Μαΐου κγ'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Μαΐου λ'.
 Ἡ νηστεία τῶν Ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. κδ'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τρίτ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Παρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1866. αωξς'. ζτοδ'.

Ἰνδικτιῶνος δ'.
 Ἡλίου Κύκλοι ι'.
 Σελήνης Κύκλοι β'.
 Σελήνης Θεμέλιον κέ.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι λζ'.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου ις'.
 Ἑωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ Ἀποκρέα, Ἰανουαρίου λ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ ἀγία καὶ μεγάλη Παρασ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κβ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου κζ'.
 Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου ε'.
 Ἡ Πεντηκοστή, Μαΐου ιε'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Μαΐου κβ'.
 Ἡ νηστεία τῶν Ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. λζ'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τετ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Σαββ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1867. αωξζ'. ζτοεί.

Ἰνδικτιῶνος ι'.
 Ἡλίου Κύκλοι ια'.
 Σελήνης Κύκλοι γ'.
 Σελήνης Θεμέλιον ε'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι νζ'.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται, Φεβρουαρίου ε'.
 Ἑωθινὸν ε'. Ἦχος πλ. α'.
 Ἡ Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου ιδ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῷ Σαββ. τῆς δ'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ι'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου δ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ις'.
 Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου κέ.
 Ἡ Πεντηκοστή, Ἰουνίου δ'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου ια'.
 Ἡ νηστεία τῶν Ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. ιζ'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Πέμ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Κυρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1868. αωξή. ζτος'. Βίσεκτος.

Ἰνδικτιῶνος ια'.
 Ἡλίου Κύκλοι ιβ'.
 Σελήνης Κύκλοι δ'.
 Σελήνης Θεμέλιον ιζ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μβ'.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κα'.
 Ἑωθινὸν ια'. Ἦχος πλ. δ'.
 Ἡ Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου δ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ ἀγία καὶ μεγ. Δευτ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου λ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου λα'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου λα'.
 Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου δ'.
 Ἡ Πεντηκοστή, Μαΐου ιδ'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Μαΐου κς'.
 Ἡ νηστεία τῶν Ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. λγ'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Σαββ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τρίτ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1869. αωξθ'. ζτοζ'.

Ινδικτιῶνος ιβ'.
 Η'λίου Κύκλοι ιγ'.
 Σελήνης Κύκλοι ε'.
 Σελήνης Θεμέλιον κη.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι ξα'.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου θ'.
 Εὐθινὸν ε'. Ἦχος πλ. α'.
 Η' Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου κγ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Τρ. τῆς δ'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ιη.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ιε'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου κ'.
 Η' Ἀναλήψις, Μαΐου κθ'.
 Η' Πεντηκοστή, Ἰουνίου η.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου ιε'.
 Η' νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. ιγ'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Κυρ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τετ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1870. αωό. ζτοή.

Ινδικτιῶνος ιγ'.
 Η'λίου Κύκλοι ιδ'.
 Σελήνης Κύκλοι ς'.
 Σελήνης Θεμέλιον θ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι νγ'.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου α'.
 Εὐθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Η' Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου ιε'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Τετ. τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ζ'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου ε'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιβ'.
 Η' Ἀναλήψις, Μαΐου κα.
 Η' Πεντηκοστή, Μαΐου λα'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου ζ'.
 Η' νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. κα.
 Η' μνήμη αὐτῶν ἡμέρα Δευτ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Πέμ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1871. αωοά. ζτοθ'.

Ινδικτιῶνος ιδ'.
 Η'λίου Κύκλοι, ιε'.
 Σελήνης Κύκλοι ζ'.
 Σελήνης Θεμέλιον κ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι λη.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου ιζ'.
 Εὐθινὸν ια'. Ἦχος πλ. δ'.
 Η' Ἀποκρέα Ἰανουαρίου λα'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ αγ. καὶ μεγ. Πέμ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κζ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κη.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου κη.
 Η' Ἀναλήψις, Μαΐου ς'.
 Η' Πεντηκοστή, Μαΐου ιε'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Μαΐου κγ'.
 Η' νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. λς'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τρίτη.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Παρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1872. αωοβ'. ζτπ'. Βίσεκτος.

Ινδικτιῶνος ιε'.
 Η'λίου Κύκλοι ις'.
 Σελήνης Κύκλοι η'.
 Σελήνης Θεμέλιον α'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι νη.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται, Φεβρουαρίου ς'.
 Εὐθινὸν ε'. Ἦχος πλ. α'.
 Η' Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου κ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῷ Σαββ. τῆς δ'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ιε'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ιθ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ις'.
 Η' Ἀναλήψις, Μαΐου κε.
 Η' Πεντηκοστή, Ἰουνίου δ'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου ια'.
 Η' νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. ιζ'.
 Η' μνήμη αὐτῶν ἡμέρα Πέμ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Κυρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1873. αωογ'. ζτπα'.

Ινδικτιώνος α.
 Ηλίου Κύκλοι ιζ'.
 Σελήνης Κύκλοι θ'.
 Σελήνης Θεμέλιον ιβ'.
 Κρεωφαγία, ημέραι μδ'.
 Τὸ Τριῳδίων ἀρχεται, Ἰανουαρίου κη'.
 Ἑωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Η' Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου ια'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Κυρ. τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου δ'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου α'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου η'.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου ιζ'.
 Η' Πεντηκοστή, Μαΐου κζ'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου γ'.
 Η' νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. κέ.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Παρ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Δευτ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1874. αωοδ'. ζτπβ'.

Ινδικτιώνος β'.
 Ηλίου Κύκλοι ιη'.
 Σελήνης Κύκλοι ι.
 Σελήνης Θεμέλιον κγ'.
 Κρεωφαγία, ημέραι μα'.
 Τὸ Τριῳδίων ἀρχεται, Ἰανουαρίου κ'.
 Ἑωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Η' Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου γ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ ἀγία, καὶ μεγ. Δευτ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κδ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κδ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου λα'.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου θ'.
 Η' Πεντηκοστή, Μαΐου ιθ'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Μαΐου κς'.
 Η' νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. λγ'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Σαββ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τρίτ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1875. αωοί. ζτπγ'.

Ινδικτιώνος γ'.
 Ηλίου Κύκλοι ιθ'.
 Σελήνης Κύκλοι ια'.
 Σελήνης Θεμέλιον δ'.
 Κρεωφαγία, ημέραι νδ'.
 Τὸ Τριῳδίων ἀρχεται, Φεβρουαρίου β'.
 Ἑωθινὸν δ'. Ἦχος δ'.
 Η' Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου ις'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Τρίτ. τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ιβ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ις'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιγ'.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου κβ'.
 Η' Πεντηκοστή, Ἰουνίου α'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου η'.
 Η' νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. κ'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Κυρ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τετ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1876. αωος'. ζτπδ'. Βίσεκτες.

Ινδικτιώνος δ'.
 Ηλίου Κύκλοι κ'.
 Σελήνης Κύκλοι ιβ'.
 Σελήνης Θεμέλιον ιε'.
 Κρεωφαγία, ημέραι μς'.
 Τὸ Τριῳδίων ἀρχεται, Ἰανουαρίου κέ.
 Ἑωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Η' Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου η'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Πέμπ. τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου α'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου δ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου δ'.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου ιγ'.
 Η' Πεντηκοστή, Μαΐου κγ'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Μαΐου λ'.
 Η' νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. κθ'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τρίτη.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Παρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1877. αωοζ'. ζτπέ.

Ἰνδικτιώνος ε.
 Ἡλίου Κύκλοι κα.
 Σελήνης Κύκλοι ιγ'.
 Σελήνης Θεμέλιον κς'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι λζ'.
 Τὸ Τριώδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου. ις'.
 Ἑωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ' Ἀποκρία, Ἰανουαρίου λ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ αγ. καὶ μεγάλη Παρακ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κα.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα Μαρτίου κζ'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου ε'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου. ιε'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κβ'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. λζ'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τέτ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Σαββ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1878. αωοή. ζτπς'.

Ἰνδικτιώνος ε'.
 Ἡλίου Κύκλοι κβ'.
 Σελήνης Κύκλοι ιδ'.
 Σελήνης Θεμέλιον ζ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι νζ'.
 Τὸ Τριώδιον ἀρχεται, Φεβρουαρίου. ι.
 Ἑωθινὸν ε'. Ἦχος πλ. α'.
 Ἡ' Ἀποκρία, Φεβρουαρίου ιδ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῷ Σαββ. τῆς δ'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου δ'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου δ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ις'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου κέ.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Ἰουνίου δ'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ια'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἁγ. Ἀποστ. ἡμ. ιζ'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Πέμπ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Κυρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1879. αωοθ'. ζτπζ'.

Ἰνδικτιώνος ζ'.
 Ἡλίου Κύκλοι κγ'.
 Σελήνης Κύκλοι ιε'.
 Σελήνης Θεμέλιον ιη'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μβ'.
 Τὸ Τριώδιον ἀρχεται, Ἰανουαρίου κα.
 Ἑωθινὸν ια'. Ἦχος πλ. δ'.
 Ἡ' Ἀποκρία, Φεβρουαρίου δ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Κυρ. τῶν Βαΐων.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κθ'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου α'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου α'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου ι'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου κ'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κζ'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. λβ'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Παρασ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Δευτ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1880. αωπ'. ζπη'. Βίσιπτες.

Ἰνδικτιώνος η'.
 Ἡλίου Κύκλοι κδ'.
 Σελήνης Κύκλοι ις'.
 Σελήνης Θεμέλιον κθ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι ξβ'.
 Τὸ Τριώδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου ι.
 Ἑωθινὸν ε'. Ἦχος πλ. α'.
 Ἡ' Ἀποκρία, Φεβρουαρίου κδ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Τρίτῃ τῆς δ'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ιζ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ις'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου κ'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου κθ'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Ἰουνίου η'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ιε'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. ιγ'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Κυριακή.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τέτ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1881. αωπα'. ζτηθ'.

Ινδικτιῶνος θ'.
 Η' λίου Κύκλοι κί.
 Σελήνης Κύκλοι ιζ'.
 Σελήνης Θεμέλιον ι.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι νγ'.
 Τὸ Τριῳδίων ἀρχεται Φεβρουαρίου α'.
 Ἑωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Η' Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου ιε'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Τετ. τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσχα, Ἀπριλίου ε'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου ε'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιβ'.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου κα'.
 Η' Πεντηκοστή, Μαΐου λα'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου ζ'.
 Η' νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. κα'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Δευτ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Πέμ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1882. αωπβ'. ζτηγ'.

Ινδικτιῶνος ι'.
 Η' λίου Κύκλοι κς'.
 Σελήνης Κύκλοι ιη'.
 Σελήνης Θεμέλιον κα'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι λη'.
 Τὸ Τριῳδίων ἀρχεται Ἰανουαρίου ιζ'.
 Ἑωθινὸν ια'. Ἦχος πλ. δ'.
 Η' Ἀποκρέα, Ἰανουαρίου λα'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ ἀγία καὶ μέγ. Πέμ.
 Νομικὸν Φάσχα, Μαρτίου κί.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κη'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου κη'.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου ς'.
 Η' Πεντηκοστή, Μαΐου ις'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Μαΐου κγ'.
 Η' νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. λς'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τρίτη.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Παρασκ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1883. αωπγ'. ζτηδ'.

Ινδικτιῶνος ια'.
 Η' λίου Κύκλοι κζ'.
 Σελήνης Κύκλοι ιθ'.
 Σελήνης Θεμέλιον β'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι νη'.
 Τὸ Τριῳδίων ἀρχεται Φεβρουαρίου ς'.
 Ἑωθινὸν ε'. Ἦχος πλ. α'.
 Η' Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου κ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Παρασ. τῆς δ'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσχα, Ἀπριλίου ιγ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ιγ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιζ'.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου κς'.
 Η' Πεντηκοστή, Ἰουνίου ε'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου ιβ'.
 Η' νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. ις'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τετ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Σαββ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1884. αωπδ'. ζτηβ'. Βίσικτος.

Ινδικτιῶνος ιβ'.
 Η' λίου Κύκλοι κη'.
 Σελήνης Κύκλοι α'.
 Σελήνης Θεμέλιον ιδ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι ν'.
 Τὸ Τριῳδίων ἀρχεται Ἰανουαρίου κθ'.
 Ἑωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Η' Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου ιβ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Κυρ. τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσχα, Ἀπριλίου β'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου α'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου η'.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου, ιζ'.
 Η' Πεντηκοστή, Μαΐου κζ'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου γ'.
 Η' νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. κέ.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Παρ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Δευτ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1885. αωπέ. ζτυγ'.

Ἰνδικτιῶνος ιγ'.
 Ἡλίου Κύκλοι α'.
 Σελήνης Κύκλοι β'.
 Σελήνης Θεμέλιον κέ.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι λδ'.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου ιγ'.
 Ἑωθινὸν ια'. Ἦχος πλ. δ'.
 Ἡ Ἀποκρέα, Ἰανουαρίου κζ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Δευτ. τῆς Διακαινησ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κβ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κδ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα Μαρτίου κδ'.
 Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου β'.
 Ἡ Πεντηκοστή, Μαΐου ιβ'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Μαΐου ιδ'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. μ'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Σαββ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τρίτη.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1886. αωπς'. ζτυδ'.

Ἰνδικτιῶνος ιδ'.
 Ἡλίου Κύκλοι β'.
 Σελήνης Κύκλοι γ'.
 Σελήνης Θεμέλιον ε'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι νδ'.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου β'.
 Ἑωθινὸν ε'. Ἦχος πλ. α'.
 Ἡ Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου ες'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Τρίτ. τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ι'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου ιγ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιγ'.
 Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου κβ'.
 Ἡ Πεντηκοστή, Ἰουνίου α'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου ἡ.
 Ἡ νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. κ'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Κυρ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τετ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1887. αωπζ'. ζτυε'.

Ἰνδικτιῶνος ιε'.
 Ἡλίου Κύκλοι γ'.
 Σελήνης Κύκλοι δ'.
 Σελήνης Θεμέλιον ιζ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μς'.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κέ.
 Ἑωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου ἡ.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Τρίτῃ τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου α'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κδ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ε'.
 Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου ιδ'.
 Ἡ Πεντηκοστή, Μαΐου κδ'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Μαΐου λα'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. κη'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Δευτ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Πέμ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1888. αωπή. ζτυς'. Βίσεκτος.

Ἰνδικτιῶνος α'.
 Ἡλίου Κύκλοι δ'.
 Σελήνης Κύκλοι ε'.
 Σελήνης Θεμέλιον κη'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι ξς'.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου ιδ'.
 Ἑωθινὸν ε'. Ἦχος πλ. α'.
 Ἡ Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου κη'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Παρ. τῆς γ'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ιη'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου κδ'.
 Ἡ Ἀνάληψις, Ἰουνίου β'.
 Ἡ Πεντηκοστή, Ἰουνίου ιβ'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου ιδ'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. ε'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τετ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Σαββ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1889. αωπθ'. ζτυζ'.

Ἰνδικτιῶνος β'.
 Ἡλίου Κύκλοι ε'.
 Σελήνης Κύκλοι ε'.
 Σελήνης Θεμέλιον δ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι ν'.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κδ'.
 Ἑωθινὸν ια'. Ἦχος πλ. δ'.
 Ἡ Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου ιβ'.
 Ὁ Εὐαγγ. τῷ Σαββ. τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ζ'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου δ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου δ'.
 Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου ιη'.
 Ἡ Πεντηκοστή, Μαΐου κη'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου δ'.
 Ἡ νηστεία τῶν Ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. κδ'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Πέμ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Κυρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1890. αωγ'. ζτυή.

Ἰνδικτιῶνος γ'.
 Ἡλίου Κύκλοι ε'.
 Σελήνης Κύκλοι ζ'.
 Σελήνης Θεμέλιον κ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μβ'.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κα'.
 Ἑωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου δ'.
 Ὁ Εὐαγγ. τῇ Κυρ. τῶν Βαίων.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κζ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κί.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου α'.
 Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου ι.
 Ἡ Πεντηκοστή, Μαΐου κ'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Μαΐου κζ'.
 Ἡ νηστεία τῶν Ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. λβ'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Παρ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Δευτ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1891. αωγιά. ζτυθ'.

Ἰνδικτιῶνος δ'.
 Ἡλίου Κύκλοι ζ'.
 Σελήνης Κύκλοι η'.
 Σελήνης Θεμέλιον α'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι ξβ'.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται, Φεβρουαρίου ι'.
 Ἑωθινὸν ε'. Ἦχος πλ. α'.
 Ἡ Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου κδ'.
 Ὁ Εὐαγγ. τῇ Δευτ. τῆς δ'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ιε'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ιζ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου κα'.
 Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου λ'.
 Ἡ Πεντηκοστή, Ἰουνίου δ'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου ιε'.
 Ἡ νηστεία τῶν Ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. ιβ'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Σαββ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τρίτη.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1892. αωυβ'. ζυ. Βίσιςτος.

Ἰνδικτιῶνος ε'.
 Ἡλίου Κύκλοι η'.
 Σελήνης Κύκλοι θ'.
 Σελήνης Θεμέλιον ιβ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μζ'.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κς'.
 Ἑωθινὸν ια'. Ἦχος πλ. δ'.
 Ἡ Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου δ'.
 Ὁ Εὐαγγ. τῇ Τετ. τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου δ'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου ε'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ε'.
 Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου ιδ'.
 Ἡ Πεντηκοστή, Μαΐου κδ'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Μαΐου λα'.
 Ἡ νηστεία τῶν Ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. κη'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Δευτ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Πέμ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

4893. αωγγ'. ζυα'.

Ἰνδικτιῶνος ς'.
 Ἡ'λίου Κύκλοι ς'.
 Σελήνης Κύκλοι ι'.
 Σελήνης Θεμέλιον κγ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι λη'.
 Τὸ Τριψίδιον ἄρχεται Ἰανουαρίου ιζ'.
 Ἑωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ' Ἀποκρέα, Ἰανουαρίου λα'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ ἀγία καὶ μεγάλη Πέρ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κδ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κα'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου κη'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου ς'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου ις'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Μαΐου κγ'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. λς'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τρίτ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Παρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

4894. αωγδ'. ζυβ'.

Ἰνδικτιῶνος ζ'.
 Ἡ'λίου Κύκλοι ι'.
 Σελήνης Κύκλοι ια'.
 Σελήνης Θεμέλιον δ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι νη'.
 Τὸ Τριψίδιον ἄρχεται Φεβρουαρίου ς'.
 Ἑωθινὸν ε'. Ἦχος πλ. α'.
 Ἡ' Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου κ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Παρ. τῆς δ'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ιβ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ιγ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιζ'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου κς'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Ἰουνίου ε'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου ιβ'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. ις'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τετ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Σαββ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

4895. αωγέ. ζυγ'.

Ἰνδικτιῶνος η'.
 Ἡ'λίου Κύκλοι ια'.
 Σελήνης Κύκλοι ιβ'.
 Σελήνης Θεμέλιον ιε'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μγ'.
 Τὸ Τριψίδιον ἄρχεται Ἰανουαρίου κβ'.
 Ἑωθινὸν ια'. Ἦχος πλ. δ'.
 Ἡ' Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου ε'.
 Ο' Εὐαγγ. τῷ Σαββ. τοῦ Λαζάρου.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου α'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου β'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου β'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου ια'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου κα'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Μαΐου κη'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. λα'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Πέρ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Κυρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

4896. αωγς'. ζυδ'. Βίσιπτος.

Ἰνδικτιῶνος θ'.
 Ἡ'λίου Κύκλοι ιβ'.
 Σελήνης Κύκλοι ιγ'.
 Σελήνης Θεμέλιον κς'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι λε'.
 Τὸ Τριψίδιον ἄρχεται Ἰανουαρίου ιδ'.
 Ἑωθινὸν ια'. Ἦχος πλ. δ'.
 Ἡ' Ἀποκρέα, Ἰανουαρίου κη'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Δευτ. τῆς Διακαινησ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κα'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κδ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου κδ'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου β'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου ιβ'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Μαΐου ιδ'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. μ'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Σαββ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τρίτ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1897. αωυζ'. ζυέ.

Ινδικτιώνος ι.
 Η'λίου Κύκλοι ιγ'.
 Σελήνης Κύκλοι ιδ'.
 Σελήνης Θεμέλιον ζ'.
 Κρεωφαγία, ημέραι νδ'.
 Τὸ Τριψίδιον ἄρχεται Φεβρουαρίου β'.
 Ε'ωθινὸν ε'. Ἦχος πλ. α'.
 Η' Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου ιε'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Τρίτ. τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου δ'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου ε'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιγ'.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου κβ'.
 Η' Πεντηκοστή, Ἰουνίου α'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου η'.
 Η' νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. κ'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Κυρ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τετ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1898. αωυή. ζυς'.

Ινδικτιώνος ια'.
 Η'λίου Κύκλοι ιδ'.
 Σελήνης Κύκλοι ιε'.
 Σελήνης Θεμέλιον ιη'.
 Κρεωφαγία, ημέραι μς'.
 Τὸ Τριψίδιον ἄρχεται Ἰανουαρίου κέ.
 Ε'ωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Η' Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου η'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Τετ. τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κδ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κδ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ε'.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου ιδ'.
 Η' Πεντηκοστή, Μαΐου κδ'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Μαΐου λα'.
 Η' νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. κη'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Δευτ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Πέμ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1899. αωυθ'. ζυζ'.

Ινδικτιώνος ιβ'.
 Η'λίου Κύκλοι ιε'.
 Σελήνης Κύκλοι ις'.
 Σελήνης Θεμέλιον κδ'.
 Κρεωφαγία, ημέραι νδ'.
 Τὸ Τριψίδιον ἄρχεται Φεβρουαρίου ζ'.
 Ε'ωθινὸν δ'. Ἦχος δ'.
 Η' Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου κα'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Πέμ. τῆς δ'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ιζ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κα'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιη'.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου κζ'.
 Η' Πεντηκοστή, Ἰουνίου ε'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου ιγ'.
 Η' νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. ιε'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τρίτ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Παρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1900. αηθ. ζυή. Βίσικτος.

Ινδικτιώνος ιγ'.
 Η'λίου Κύκλοι ις'.
 Σελήνης Κύκλοι ιζ'.
 Σελήνης Θεμέλιον ι.
 Κρεωφαγία, ημέραι να'.
 Τὸ Τριψίδιον ἄρχεται Ἰανουαρίου λ'.
 Ε'ωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Η' Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου ιγ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Σαββ. τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ε'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου β'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου δ'.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου ιη'.
 Η' Πεντηκοστή, Μαΐου κη'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου δ'.
 Η' νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. κδ'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Πέμ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Κυρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1901. α_πα'. ζυθ'.

Ἰνδικτιῶνος ιδ'.
 Ἡλίου Κύκλοι ιζ'.
 Σελήνης Κύκλοι ιη'.
 Σελήνης Θεμέλιον κα'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μβ'.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κα'.
 Ἑωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ Ἀποκρία, Φεβρουαρίου δ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Κυρ. τῶν Βαΐων.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κέ.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κέ.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου α'.
 Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου ι'.
 Ἡ Πεντηκοστή, Μαΐου κ'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Μαΐου κζ'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. λβ'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Παρ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Δευτ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1902. α_πβ'. ζυι'.

Ἰνδικτιῶνος ιε'.
 Ἡλίου Κύκλοι ιη'.
 Σελήνης Κύκλοι ιθ'.
 Σελήνης Θεμέλιον β'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι νε'.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου γ'.
 Ἑωθινὸν δ'. Ἦχος δ'.
 Ἡ Ἀποκρία, Φεβρουαρίου ιζ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Δευτ. τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ιγ'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου ιδ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιδ'.
 Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου κγ'.
 Ἡ Πεντηκοστή, Ἰουνίου β'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου θ'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. ιθ'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Σαββ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τρίτ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1903. α_πγ'. ζυια'.

Ἰνδικτιῶνος α'.
 Ἡλίου Κύκλοι ιθ'.
 Σελήνης Κύκλοι α'.
 Σελήνης Θεμέλιον ιδ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μζ'.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κς'.
 Ἑωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ Ἀποκρία, Φεβρουαρίου θ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Τρίτ. τῆς ς'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου β'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου ς'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ς'.
 Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου ιε'.
 Ἡ Πεντηκοστή, Μαΐου κέ.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου α'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. κζ'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Κυρ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τετ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1904. α_πδ'. ζυιβ'. Βίσικτος.

Ἰνδικτιῶνος β'.
 Ἡλίου Κύκλοι κ'.
 Σελήνης Κύκλοι β'.
 Σελήνης Θεμέλιον κέ.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι λθ'.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου ιη'.
 Ἑωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ Ἀποκρία, Φεβρουαρίου α'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ αἰγ. καὶ μεγάλη Πέμ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κβ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κα'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα Μαρτίου κη
 Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου ς'.
 Ἡ Πεντηκοστή, Μαΐου ις'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Μαΐου κγ'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. λς'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τρίτ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Παρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1905. αᾠέ. ζυιγ'.

Ἰνδικτιῶνος γ'.
 Ἡλίου Κύκλοι κα'.
 Σελήνης Κύκλοι γ'.
 Σελήνης Θεμέλιον ε'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι νη.
 Τὸ Τριψίδιον ἄρχεται Φεβρουαρίου ε'.
 Ἑωθινὸν ε'. Ἦχος πλ. α'.
 Ἡ' Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου κ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Παρ. τῆς δ'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ι'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου ι'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιζ'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου κε'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Ἰουνίου ε'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου ιβ'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. ιε'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τετ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Σαββ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1906. αᾠε'. ζυιδ'.

Ἰνδικτιῶνος δ'.
 Ἡλίου Κύκλοι κβ'.
 Σελήνης Κύκλοι δ'.
 Σελήνης Θεμέλιον ιζ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μγ'.
 Τὸ Τριψίδιον ἄρχεται Ἰανουαρίου κβ'.
 Ἑωθινὸν ια'. Ἦχος πλ. δ'.
 Ἡ' Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου ε'.
 Ο' Εὐαγγ. τῷ Σαββ. τοῦ Λαζάρου.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου α'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου β'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου β'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου ια'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου κα'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Μαΐου κη'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἁγ. Ἀποστ. ἡμ. λα'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Πέμ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Κυρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1907. αᾠε'. ζυιέ.

Ἰνδικτιῶνος ε'.
 Ἡλίου Κύκλοι κγ'.
 Σελήνης Κύκλοι ε'.
 Σελήνης Θεμέλιον κη'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι ξγ'.
 Τὸ Τριψίδιον ἄρχεται Φεβρουαρίου ια'.
 Ἑωθινὸν ε'. Ἦχος πλ. α'.
 Ἡ' Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου κέ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Κυρ. τῆς γ'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ιη'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ιη'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου κβ'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου λα'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Ἰουνίου ι'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου ιζ'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. ια'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Παρασ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Δευτ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1908. αᾠή. ζυις'. Βίσεκτος.

Ἰνδικτιῶνος ε'.
 Ἡλίου Κύκλοι κδ'.
 Σελήνης Κύκλοι ε'.
 Σελήνης Θεμέλιον θ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι νε'.
 Τὸ Τριψίδιον ἄρχεται Φεβρουαρίου γ'.
 Ἑωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ' Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου ιζ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Τρίτῃ τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ζ'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου ε'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιγ'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου κβ'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Ἰουνίου α'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου η'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. κ'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Κυριακή.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τετ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1909. αᾠθ'. ζυιζ'.

Ἰνδικτιῶνος ζ'.
 Ἡ'λίου Κύκλοι κέ.
 Σελήνης Κύκλοι ζ'.
 Σελήνης Θεμέλιον κ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι λθ'.
 Τὸ Τριῳδίου ἀρχεται Ἰανουαρίου ιη.
 Ἑωθινὸν ια'. Ἦχος πλ δ'.
 Ἡ' Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου α'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ αἰ. καὶ μεγάλη Τετ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κζ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κβ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου κθ'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου ζ'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου ιζ'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Μαΐου κδ'.
 Ἡ' νηστεία τῶν αἰ. Ἀποστ. ἡμ. λέ.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Δευτ.
 Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Πέμ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1910. αᾠί. ζυιή.

Ἰνδικτιῶνος η'.
 Ἡ'λίου Κύκλοι κς'.
 Σελήνης Κύκλοι η'.
 Σελήνης Θεμέλιον α'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι νθ'.
 Τὸ Τριῳδίου ἀρχεται Φεβρουαρίου ζ'.
 Ἑωθινὸν ε'. Ἦχος πλ. α'.
 Ἡ' Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου κα.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Πέμ. τῆς δ'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ιε'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου ιη.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιη.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου κζ'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Ἰουνίου ε'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου ιγ'.
 Ἡ' νηστεία τῶν αἰ. Ἀποστ. ἡμ. ιε'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τρίτη.
 Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Παρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1911. αᾠα'. ζυιθ'.

Ἰνδικτιῶνος θ'.
 Ἡ'λίου Κύκλοι κζ'.
 Σελήνης Κύκλοι θ'.
 Σελήνης Θεμέλιον ιβ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι να'.
 Τὸ Τριῳδίου ἀρχεται Ἰανουαρίου λ'.
 Ἑωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ' Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου ιγ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Παρασ. τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου δ'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου γ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα Ἀπριλίου ι.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου ιθ'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου κθ'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου ε'.
 Ἡ' νηστεία τῶν αἰ. Ἀποστ. ἡμ. κγ'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τετ.
 Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Σαββ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1912. αᾠιβ'. ζυκ'. Βίσεικτος.

Ἰνδικτιῶνος ι'.
 Ἡ'λίου Κύκλοι κη'.
 Σελήνης Κύκλοι ι'.
 Σελήνης Θεμέλιον κγ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι λς'.
 Τὸ Τριῳδίου ἀρχεται Ἰανουαρίου ιε'.
 Ἑωθινὸν ια'. Ἦχος πλ. δ'.
 Ἡ' Ἀποκρέα, Ἰανουαρίου κθ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ αἰ. καὶ μεγ. Κυρ. τῇ Πάσχα.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κδ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ιη.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου κε.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου γ'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου ιγ'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Μαΐου κ'.
 Ἡ' νηστεία τῶν αἰ. Ἀποστ. ἡμ. λθ'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Παρ.
 Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Δευτ.

ΚΑΝΟΝΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΡΙΣΚΕΙΝ

ΕΝ ΠΟΙΑ ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΑΡΧΕΤΑΙ ΕΚΑΣΤΟΣ ΜΗΝ.

Οί δώδεκα Μῆνες, καὶ αἱ ἡμέραι αὐτῶν.		Οἱ εἰκοσιοκτὼ Κύκλοι τοῦ Ἡλίου.						
Μῆνες.	Ἡμέραι.	1	2	3	9	10	5	6
		7	13	14	15	21	11	17
		18	19	25	26	27	22	23
		12	24	8	20	4	16	28
Μάρτιος.	31	ς'	ζ'	α'	β'	γ'	δ'	ε'
Ἀπρίλιος.	30	β'	γ'	δ'	ε'	ς'	ζ'	α'
Μαῖος.	31	δ'	ε'	ς'	ζ'	α'	β'	γ'
Ἰούνιος.	30	ζ'	α'	β'	γ'	δ'	ε'	ς'
Ἰούλιος.	31	β'	γ'	δ'	ε'	ς'	ζ'	α'
Αὐγουστος.	31	ε'	ς'	ζ'	α'	β'	γ'	δ'
Σεπτέμβριος.	30	α'	β'	γ'	δ'	ε'	ς'	ζ'
Ὀκτώβριος.	31	γ'	δ'	ε'	ς'	ζ'	α'	β'
Νοέμβριος.	30	ς'	ζ'	α'	β'	γ'	δ'	ε'
Δεκέμβριος.	31	α'	β'	γ'	δ'	ε'	ς'	ζ'
Ἰανουάριος.	31	δ'	ε'	ς'	ζ'	α'	β'	γ'
Φεβρουάριος.	28 ἢ 29	ζ'	α'	β'	γ'	δ'	ε'	ς'

ΕΡΜΗΝΕΙΑ

ΤΟΥ ΕΥΡΙΣΚΕΙΝ ΤΗΝ ΕΚΑΣΤΟΥ ΑΡΧΗΝ ΜΗΝΟΣ

ΕΙΣ ΤΟ ΑΝΤΙΚΡΥ ΚΑΝΟΝΙΟΝ.

Εάν θέλης να εῦρης εἰς ποίαν ἡμέραν τῆς Ἑβδομάδος ἄρχεται ὁ Μῆν, εὐρὲ πρῶτον εἰς τὸ Πασχάλιον τοῦ τρέχοντος ἔτους, τὸν τυχόντα εἰς αὐτὸ Κύκλον τοῦ Ἡλίου· εἶτα, στραφεὶς εἰς τὸ παρὸν Κανόνιον, ἄνωθεν τοῦ ὁποίου εἶναι γεγραμμένοι ὅλοι ὁμοῦ τοῦ Ἡλίου οἱ Κύκλοι, ἰδὲ, εἰς ποῖον τετράγωνον διασταυρόνεται ὁ εὑρεθεὶς αὐτὸς κύκλος μετὰ τὸν ζητούμενον Μῆνα, καὶ ἐκεῖ βλέπεις τὴν ἡμέραν σημειωμένην διὰ τῶν γραμμάτων Α', Β', Γ', Δ', κτλ. δηλοῦσι δὲ τὸ μὲν Α'· πρώτην ἡμέραν, ἡγουν Κυριακὴν· τὸ δὲ Β'· Δευτέραν· τὸ Γ'· Τρίτην· τὸ Δ'· Τετάρτην· τὸ Ε'· Πέμπτην· τὸ Σ'· ἑκτὴν, ἡγουν Παρασκευὴν· καὶ τὸ Ζ'· ἑβδόμην, ὅ ἐστι Σάββατον.

Παραδείγματος χάριν, κατὰ τὸ 1852 Ἔτος ἔχομεν Κύκλον τοῦ Ἡλίου 24. Θέλοντες δὲ, ἐξ ὑποθέσεως, να εὕρωμεν τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἄρχεται ὁ Σεπτέμβριος Μῆν, βλέπομεν ὅτι αὐτὸς διασταυρόνεται καὶ συμπίπτει εἰς ἐκεῖνο τὸ τετράγωνον, ὅπου εἶναι γεγραμμένον Β'. ἐκ τούτου μαθαίνομεν, ὅτι ὁ Σεπτέμβριος ἄρχεται ἡμέρᾳ Δευτέρᾳ.

Ἐάν δὲ ὁ ζητούμενος Μῆν ᾗναι ὁ Ἰανουάριος, ἢ ὁ Φεβρουάριος, τότε πρέπει να κρατῆς τὴν κύκλον τοῦ Ἡλίου τοῦ παλαιοῦ Ἔτους. Οὕτω. π. χ. εἰς τὸ 1853. Ἔτος, εἰς τὸ ὁποῖον εἶναι Κύκλος τοῦ Ἡλίου 25, ἡ πρωτομηνία τοῦ Ἰανουαρίου καὶ Φεβρουαρίου μηνὸς εὐρίσκεται μετὰ τὸν 24 κύκλον τοῦ Ἡλίου, καὶ οὐχὶ μετὰ τὸν 25.

ΣΕΛΗΝΟΔΡΟΜΙΟΝ ΠΑΝΤΟΤΕΙΝΟΝ

Ο' 19 Κύκλοι τῆς Σελήνης.	Οἱ δώδεκα Μῆνες τοῦ ἐνιαυτοῦ.											
	Μάρτιος.	Ἀπρίλιος.	Μάιος.	Ἰούνιος.	Ἰούλιος.	Αὐγούστος.	Σεπτέμβριος.	Ὀκτώβριος.	Νοέμβριος.	Δεκέμβριος.	Ἰανουάριος.	Φεβρουάριος.
1	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4
2	4	3	2	1/30	30	29	28	27	26	25	24	23
3	23	22	21	20	19	18	17	16	15	14	13	12
4	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1
5	1/31	30	29	28	27	26	25	24	23	22	21	20
6	20	19	18	17	16	15	14	13	12	11	10	9
7	9	8	7	6	5	4	3	2	1/30	30	29	28
8	28	27	26	25	24	23	22	21	20	19	18	17
9	17	16	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6
10	6	5	4	3	2	1/31	30	29	28	27	26	25
11	25	24	23	22	21	20	19	18	17	16	15	14
12	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3
13	3	2	1/31	30	29	28	27	26	25	24	23	22
14	22	21	20	19	18	17	16	15	14	13	12	11
15	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1/31	30
16	30	29	28	27	26	25	24	23	22	21	20	19
17	19	18	17	16	15	14	13	12	11	10	9	8
18	8	7	6	5	4	3	2	1/31	30	29	28	27
19	27	26	25	24	23	22	21	20	19	18	17	16

ΕΡΜΗΝΕΙΑ

ΤΟΥ ΕΥΡΙΣΚΕΙΝ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑΝ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ,

ΚΑΘ' ἣΝ ΓΙΝΕΤΑΙ ΝΕΑ ΣΕΛΗΝΗ.

Εάν θέλῃς νὰ εὕρῃς εἰς ποίαν ἡμέραν τοῦ Μηνὸς γίνεται νέα Σελήνη, ζήτησον τὸν κύκλον αὐτῆς εἰς τὸ Πασχάλιον τοῦ τρέχοντος ἔτους· εἶτα, στραφείς εἰς τὸ ἀντικρὺ Κανόνιον, εἰς τὰ ἀριστερὰ τοῦ ὁποίου εἶναι ὅλοι τῆς Σελήνης οἱ κύκλοι γεγραμμένοι, καὶ κρατήσας τὸν εὐρεθέντα κύκλον αὐτῆς, ἰδὲ εἰς ποῖον τετράγωνον συναπαντᾶται αὐτὸς μὲ τὸν ζητούμενον Μῆνα, καὶ ἐκεῖ εὕρισκεις σημειωμένην τὴν ἡμέραν αὐτοῦ, καθ' ἣν γίνεται ἡ νέα Σελήνη.

Παραδείγματος χάριν, κατὰ τὰ 1852 Ἔτος, ἔχοντες κύκλον τῆς Σελήνης 7, βλέπομεν εἰς τὸ Κανόνιον, ὅτι ὁ κύκλος οὗτος συναπαντᾶται μὲ τὸν Αὐγούστου, φέροντα, εἰς τὸ τετράγωνον ἐκεῖνο ὅπου εἶναι ἀριθμὸς 4, ἐκ τούτου μαθαίνομεν, ὅτι εἰς τὴν τετάρτην τοῦ Αὐγούστου Μηνὸς ἔχομεν νέαν Σελήνην.

Εάν δὲ ζητῇς αὐτὴν εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ Ἰανουαρίου, ἢ τοῦ Φεβρουαρίου Μηνὸς, τότε πρέπει νὰ κρατῇς τὸν κύκλον τῆς Σελήνης τοῦ παλαιοῦ ἔτους. Οὕτω, π. χ. κατὰ τὸ 1853 Ἔτος, εἰς τὸ ὅποιον κύκλος τῆς Σελήνης εἶναι 8, ἡ νέα Σελήνη γίνεται τὸν μὲν Ἰανουάριον, κατὰ τὴν εἰκοστήν ἐννάτην αὐτοῦ· τὸν δὲ Φεβρουάριον, κατὰ τὴν εἰκοστήν ὀγδόην τὰς ὁποίας εὕρισκεις, εἰς κρατήσης κύκλον τῆς Σελήνης οὐχὶ τὸν 8, ἀλλὰ τὸν αὐτὸν πάλιν 7.

Σημειῶσαι δὲ, ὅτι εἰς τετράγωνα τινὰ εὕρισκονται ὁμοῦ δύο ἀριθμοὶ 1 καὶ 30. ἢ 1 καὶ 31. τὸ ὅποιον δηλοῖ, ὅτι κατ' αὐτὸν τὸν Μῆνα γίνεται νέα Σελήνη δὶς· τὴν πρώτην δηλαδή, καὶ τὴν τελευταίαν αὐτοῦ ἡμέραν.

Τέλος τοῦ Παραρτήματος, καὶ τῆς ὅλης Βίβλου.

ΠΙΝΑΞ ΣΥΝΟΠΤΙΚΟΣ

ΤΩΝ ΕΝ ΤΗ ΠΑΡΟΥΣΗ ΒΙΒΛΩ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Εἰδησις πρὸς τοὺς ἀναγινώσκοντας	Σελ.	ί.
Ἐπιστολὴ τοῦ Ἐκδότου πρὸς τὸν Πατριάρχην	»	5.
Ἀποκρίσις τοῦ Πατριάρχου πρὸς αὐτήν	»	17.
Προσευχὴ Προοιμιακὴ	»	1
Τὸ καθ' ἡμέραν Μεσονυχτικόν	»	3
Τὸ τοῦ Σαββάτου Μεσονυχτικόν	»	22
Τὸ τῆς Κυριακῆς Μεσονυχτικόν	»	32
Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου	»	33
Ὕμνοι Τριαδικοί	»	42
Εὐλογητάρια Ἀναστάσιμα	»	46
Εὐλογητάρια Νεκρώσιμα	»	47
Αἱ ἐννέα ᾠδαί	»	48
Φωταγωγικὰ κατ' Ἦχον	»	65
Ἐξαποστειλάρια τῆς ὅλης Ἑβδομάδος	»	66
Ὅρα { Πρώτη, μετὰ τοῦ Μεσωρίου αὐτῆς	»	74
Τρίτη, μετὰ τοῦ Μεσωρίου αὐτῆς	»	83
Ἑκτὴ, μετὰ τοῦ Μεσωρίου αὐτῆς	»	90
Τὰ Τυπικά	»	98
Εὐχὴ πρὸ τοῦ Ἀρίστου, καὶ ἡ μετ' αὐτὸ Εὐχαριστία	»	106
Ὅρα Ἑννάτη, μετὰ τοῦ Μεσωρίου αὐτῆς	»	111
Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ	»	118
Εὐχὴ πρὸ τοῦ Δείπνου, καὶ ἡ μετ' αὐτὸ Εὐχαριστία	»	127
Τὸ Μέγα Ἀπόδειπνον	»	128
Τὸ Μικρὸν Ἀπόδειπνον	»	153
Ἀπολυτίκια καὶ Κοντάκια τοῦ ὅλου Μηνολογίου	»	163
Ἀπολυτίκια καὶ Κοντάκια τοῦ Τριωδίου καὶ Πεντηκοσταρίου	»	337
Ἀπολυτίκια Ἀναστάσιμα, μετὰ τῶν Θεοδοκίων καὶ Ὑπακοῶν	»	373
Ἀπολυτίκια τῆς ὅλης Ἑβδομάδος	»	377
Θεοδοκία Ἀπολυτίκια εἰς ἕκαστον Ἦχον	»	380
{ Εἰς τὸν Ἀκάθιστον Ὕμνον	»	397
Ἀκολουθία { Εἰς τοὺς δύο Παρακλητικούς Κανόνας	»	415
Τῆς Δείας Μεταλήψεως	»	435

Κανὼν ἱε-	Εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν	Σελ. 457
τήριος	Εἰς τὸν Ἄγγελον τὸν φύλακα τῆς τοῦ ἀνθρώπου ζωῆς. »	465
	Εἰς τοὺς Ἀγγέλους, καὶ πάντας τοὺς Ἁγίους . . . »	473
Οἱ εἰς τὸν τίμιον Σταυρὸν εἰκοσιτίσσαις Οἴκοι		» 479
Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα		» 494
Σύμβολον τῆς πίστεως τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου		» 495
Σύνοψις Κανόνων τινῶν ἱερῶν		» 497
Πίναξ ἀλφαριθμητικὸς πάντων τῶν περιεχομένων Ἀγίων ἐν τῇ ἱερᾷ ταύτῃ Βίβλῳ		» 501
Πασχάλια 62 ἡμερῶν		» 513
Κανόνιον τοῦ εὐρίσκειν ἐν ποίᾳ ἡμέρᾳ ἄρχεται ἕκαστος μῆν Μετὰ τῆς Ἑρμηνείας αὐτοῦ.		» 529
Σεληνοδρόμιον παντοτεινὸν μετὰ τῆς Ἑρμηνείας αὐτοῦ		» 531

Ἐπειδὴ ὁ Κ. Φιλίππης, Ἰταλὸς Τυπογράφος ἐν Βενετία, διεκήρυξε
πέρυσιν ὡς δῆθεν ἀποκλειστικὴν ἑαυτοῦ ἰδιοκτησίαν πάσας τὰς μέχρι τοῦ
δε γενομένας Ἐκδόσεις τοῦ Μεγάλου Ὁρολογίου, τὰς ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ
ἀειμνήστου Π. Βαρθολομαίου τοῦ Κουτλουμουσιανοῦ, ἡ Διεύθυνσις τῆς
Τυπογραφίας τοῦ Φοίνικος ἀπ' ἐναντίας

διακηρύττει,

ὅτι ἡ κατὰ τὰς Ἐκδόσεις ταύτας ἀνατύπωσις τοῦ Μεγάλου Ὁρολογίου, ὑπὸ
τὸν ὅρον ὅμως τῆς ἀκριβεστάτης γνησιότητος, εἶναι ἐλευθέρα πρὸς τὸν
βουλούμενον, κατὰ τὴν ἑγγραφὴν μαρτυρίαν, ἣν αὐτὸς οὗτος ὁ σεβάσμιος
τοῦ βιβλίου Διορθωτὴς ἔδωκε δι' ἐπιστολῆς του πρὸς τὴν εἰρημίνην Διεύ-
θυνσιν.
